

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம ச் ச பு ர ண ம் .

இது

திருமயிலை வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள்

பரிசோதித்தது.

சென்னை :

ரிப்பன் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1900.

Registered Copyright.

இதன் விலை ரூபா 5.

யாகங்களில் மந்திரப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டிய முறைகளை இவ்யாகங்களின் இயல்புகளையும், இவற்றின் உற்பத்தி யாகங்களையும், சரித்திரங்களும் பழங்கதைகளும் கலந்து விளக்கித் தரும் கருமபாகத்தைப் பிராஹ்மணங்கள் என்று கூறுவர். வா பிரஸ்தர்களுக்கே பயன்படுவதாய், வனத்தில் வைத்தெழு பட்டதெனக் கருதப்படும் மூன்றாம் பாகம் ஆரண்யகங்கள் எச் சொல்லப்படும். வேதாந்தமென்று வழங்கும் உபநிஷதங்கொ லாம் இம்மூன்றாம் பாகத்தினுள் அடக்கமாம். இவற்றுள், வீ நெறி விழைந்த பக்குவர்க்கடுத்த பாகம் இறுதியினின்ற உப தங்களே. மற்றையவற்றுற் பெரும்பயனினு, இவ்வேதங்கற் கற்குமுன்னர் ஒருதலையாக் கற்கவேண்டிய நூல்கள் சிவ வியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், சற்பம், என்னும் டி மாம். இவை வேதாங்கமெனப்படும். இவற்றி னியல்பை “ஆற மாவன, உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆ யும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரியத் டக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆ தம்பம் ஆத்திராயம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயண வாராகம் முதலிய கணிதங்களும் (சோதிடங்களும்), எழுத் ராய்ச்சியாகிய பிரமமும் (சிக்ஷையும்), செய்யுளிலக்கணமா சந்தமுமாம்” எனவரும் நச்சினூர்க்கினியருளையா னுண உலகவிய லறிவிக்குமாற்றலுடையனவாய் விளங்கும் பெருந கள் நான்களை உபவேதமென வழங்குகின்றனர். அவை ஆட வேதம், அர்த்தவேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம் என்ப முதற்கணின்றது உடற்பிணி நீக்கு மருந்து முதலியவற்றி னியை வகைகளையும், அடுத்தது பொருளீட்டு முறைமையினையும், மு ருவது வில்வித்தையினையும், இறுதியினின்றது இசைபேதங்க யும் பற்றிக் கூறுவது. மற்று, இவ்வேதங்களையும் உபவேதங்க யும் விளக்கவந்த நூல்கள் ஸ்மிருதிகளென்று வழங்கப்படுகின்ற அவற்றின் பெயரை,

“மதுவே யத்திரி விண்டு வாசிட்டம்

யமம் ஆபத்தம்பம் யாஞ்ஞவற்கியம்

பராசரம் ஆங்கீரசம் உசனம்மே

காத்தியாயனம் சமவர்த்தம் வியாசம்

பிரகற்பதி சங்கலிதம் சாதான்மம்

கௌதமம் தக்கம் ஈரோன் பானம்

தரும நூலின் பெயரெனச் சாற்றுவர்.”

எனவரும் பிங்கலந்தையிற் காண்க. கிருதயுகத்தில் மதுவும், திதே தாயுகத்தில் கௌதமமும், துவாபரத்தில் சங்கலிதமும், கலியுக

உ
கணபதிதுணை.

மச்சபுராண முகவுரை.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரத கண்டத்திலே பிறக்கும் பெரும் பேறுபெற்ற மாந்தர்க்கெல்லாம் இயற்கையிலேயே உரிமையாய்மைந்த பொருள்கள் பொன்னல்ல வெள்ளியல்ல வீடல்ல மாடல்ல அவ்வவர் உடல்தானுமல்ல முத்திநெறியை எளிதினும் விரைவினுந் தலைக்கூடுவிக்கும் ஞானநூல்களேயாம். அந்நூல்கள்தாம் பண்டிதர் மட்டுமே பயிலுந்தன்மையதாய ஸம்ஸ்கிருத பாஷையினும், பண்டிதர் பாமரரென்னு மிருவகையினரும் பயிலுந் தன்மையதாய தமிழ் மொழியினும் அமைந்தனவாம். தமிழ் மொழியிலமைந்தனவற்றிற் பெரும்பான்மை நூல்கள் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள முதனூல்களின் வழித்தாய்ச் செய்யப்பட்டனவாயிருக்கின்றன. உதாரணமாக, சித்தாந்த சைவசாத்திரங்களுள்ளே தலைமைபெற்ற சிவஞானபோதம் வடமொழி ரௌரவாகமத்துக்கிடந்த பன்னிரண்டு சூத்திரங்களின் மொழிபெயர்ப்பென அந்நூலே கூறுகின்றது. தமிழ்மொழித் தருக்க நூல்களெல்லாம் வடமொழியைச் சார்ந்தனவென்பது பிரசித்தம்.

இனி, ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள நூல்கள் வேதாகம புராணேதி காசங்களென வொருமுறையாற் ரொகுத்துக் கூறப்படும். இவற்றையன்றி வேறு நூல்களின்றென்பது கருத்தன்று. வேறுள்ளனவெல்லாம், இவற்றின் வழி வந்தனவும் இவற்றை விளக்க வந்தனவுமாகின்றன வென்பதே கருத்தாம்.

வேதங்கள் இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்காம். வேதம் என்னும் பதம் வித் (विद्) என்னும் தாதுவினினும் பிறந்தமையின் 'பண்டையோர் அறிவு' எனப் பொருள்படும். வேதங்களின்மூலத்தை யறிவாரொருவரு மின்மையானும் நெடுங்காலம் அவைகேள்வி முறையாற் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தமையானும் அவற்றைச் ச்ரு (ऋ) என்னுந் தாதுவினினும் பிறந்த ச்ருதிப்பெயரானழைப்பதுமுண்டு. மேற்கூறிய வேதங்கள் நான்கனுள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றுவகைப்படும். வேதோக்தமான தெய்வங்களை நோக்கியெழுந்த ஸ்தோத்திரங்களுடைய ஸ்துதி பாகம் மந்திரங்கள் அல்லது ஸம்ஹிதைகள் என்று பெயர்பெறும், பல வகைப்பட்ட

யாகங்களில் மந்திரப்பிரயோகஞ் செய்யவேண்டிய முறைகளை இவ்யாகங்களின் இயல்புகளையும், இவற்றின் உற்பத்தி யார்களையும், சரித்திரங்களும் பழங்கதைகளும் கலந்து விளக்கித் தரும் கருமபாகத்தைப் பிராஹ்மணங்கள் என்று கூறுவர். வாபிரஸ்தர்களுக்கே பயன்படுவதாய், வனத்தில் வைத்தெழுபட்டதெனக் கருதப்படும் மூன்றாம் பாகம் ஆரண்யகங்கள் என்ன சொல்லப்படும். வேதாந்தமென்று வழங்கும் உபநிஷதங்களெல்லாம் இம்மூன்றாம் பாகத்தினுள் அடக்கமாம். இவற்றுள், வீநெறி விழைந்த பக்குவர்க்கடுத்த பாகம் இறுதியினின்ற உபதங்களே. மற்றையவற்றுற் பெரும்பயனினு, இவ்வேதங்க்கற்குமுன்னர் ஒருதலையாக் கற்கவேண்டிய நூல்கள் சிவலியாகரணம், சந்தம், நிருத்தம், சோதிடம், சற்பம், என்னும் ஆமாம். இவை வேதாங்கமெனப்படும். இவற்றி னியல்பை “ஆறமாவன, உலகியற் சொல்லை யொழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆயும் நிருத்தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரியத் தேக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆதம்பம் ஆத்திராயம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீவாராகம் முதலிய கணிதங்களும் (சோதிடங்களும்), எழுதராய்ச்சியாகிய பிரமமும் (சிஷ்யமும்), செய்யுளிலக்கணமாக் சந்தமுமாம்” எனவரும் நச்சினூர்க்கினியருளையா னுணர் உலகவிய லறிவிக்குமாற்றலுடையனவாய் விளங்கும் பெருதகள் நான்களை உபவேதமென வழங்குகின்றனர். அவை ஆடவேதம், அர்த்தவேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம் என்பன முதற்கணின்றது உடற்பிணி நீக்கு மருந்து முதலியவற்றி னியல்பை வகைகளையும், அடுத்தது பொருளீட்டு முறைமையினையும், முருவது வில்வித்தையினையும், இறுதியினின்றது இசைபேதங்களையும் பற்றிக் கூறுவது. மற்று, இவ்வேதங்களையும் உபவேதங்களையும் விளக்கவந்த நூல்கள் ஸ்மிருதிகளென்று வழங்கப்படுகின்றன அவற்றின் பெயரை,

“மதுவே யத்திரி விண்டு வாசிட்டம்

யமம் ஆபத்தம்பம் யாஞ்ஞவற்கியம்

பராசரம் ஆங்கீரசம் உசனம்மே

காத்தியாயனம் சமவர்த்தம் வியாசம்

பிரகற்பதி சங்கலிதம் சாதான்மம்

கௌதமம் தக்கம் ஈரோன் பானம்

தரும நூலின் பெயரெனச் சாற்றுவர்.”

எனவரும் பிங்கலந்தையிற் காண்க. கிருதயுகத்தில் மதுவும், திதேதாயுகத்தில் கௌதமமும், துவாபரத்தில் சங்கலிதமும், கலியுக

தில் பராசரமும் முக்கியமாயிருக்குமென்று சொல்லுகின்றனர். இதுபற்றியே புராணங்கள் ஸ்மிருதிகள் கிருஹிய சூத்திரங்கள் முதலியவற்றினின்றும் வேண்டியமட்டில் பிரமாணங்கள் எடுத்துக்கறித்து ஸ்ரீ வித்யாரண்யர் பராசர ஸ்மிருதிக்கு மாதவீயம் என்னுஞ் சிறந்த பாடியமொன்று செய்துபகரித்தனர்போலும். அவற்றாற் பெறப்படும் விஷயங்களை 'அறமாவது மதுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத்தண்டமென மூவகைப்படும். [இவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் வியவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.] அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுதுதல். வழக்கமாவது ஒரு பொருளைத்தனித்தனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் சொல்வது. அது கடன்கோடன் முதற்பதினெட்டுப்பதத்ததாம். தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழிஇயினுரை அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்பநாடி அதற்குத்தகவொறுத்தல்" எனவரும் பரிமேலழகரது திருக்குறள் உரைப்பாயிரத்தா லுணர்க. இனி, உபநிடதங்களைச் சாரத்தோன்றிய நூல்கள் சிலவுள. அவை வியாசர், ஜைமினி, பதஞ்சலி, கபிலர், கணாதர், அக்ஷபாதர் என்னும் அறுவர் முனிவராற் செய்யப்பட்டு அறுவகை மதக்கொள்கைகளையுங்காட்டி நின்றலின் சாத்திரமெனவும் தரிசனமெனவும் பெயர்பெறும். இவ்வறுவகை நூல்களும் சூத்திர ரூபமாகச் செய்யப்பட்டு அவ்வம்மதத்தினர்க்கு அரிய ஆதார கிரந்தங்களாய் வைத்துப் போற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் வியாசர்செய்த நூல் வியாச சூத்திரம் என்றும் வேதாந்த சூத்திரமென்றும் சாரீரக சூத்திரமென்றும் பெயர்பெறும். இதனையே உத்தரமீமாஞ்சை யெனவும் வழங்குவர். இந்நூல் வேதாந்தங்களாகிய உபநிஷதங்களிற் காணப்படும் சாரங்களைப் பிழிந்து எடுத்துத் தந்தாலன்ன தன்மையது. ஆயினும் பல்வேறு சமயத்தார் பல்வேறு பொருளுடையதாக விதனைக் கொண்டிடர்ப்படுதல் மிக்க வியப்புத்தருகின்றது. ஸ்ரீகண்ட ரென்பவர் ஸ்ரீருத்ரம், பிருகதாரண்யம், சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம், காலாக்கினிருத்திரம், முதலாகிய சைவோபநிஷதங்களையும் சைவாகமங்களையுந் துணைக்கொண்டு வேண்டிய விடங்களில் வேறு உபநிஷதவாக்கியங்களையுந் தழுவிக்கொண்டு ஒரு சைவபாஷ்யஞ்செய்தனர். ஸ்ரீ சங்கரர் ஈசாவாசியம், கேனம்,

கடவல்லி, பிரசினம், முண்டகம், மாண்டீக்கியம், தைத்திரீ ,
 ஐதரேயம், சாந்தோக்கியம், பிருகதாரண்ணியம், என்னும் தமே ,
 நிஷதங்களையும் தம்மதத்திற்குப்பொருந்திய வேறுஉபநிஷதங் ,
 யும் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு ஆத்வைத பாஷ்யம் செய்தனர். ,
 பாஷ்யம் பிரமத்தைத் தவிர வேறு பதார்த்த மெங்கனுமில் ,
 யென்று சாதிக்கு நீர்மைத்து. ஸ்ரீராமாநுஜர் தமது வை ,
 மதக்கொள்கைகளை எடுத்துக்காட்டி ஒரு விசிஷ்டாத்வைத ப ,
 யஞ் செய்தனர். ஸ்ரீமத்வர் தமது துவிதக்கொள்கைக் கிண ,
 ஒரு துவைதபாஷ்யஞ் செய்தனர். இவையெல்லாம் அவ்வம்ம ,
 தாராற் கொண்டாடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சமயாசாரிய ,
 வேதாந்த சூத்திரத்திற்குப் பாஷ்யஞ்செய்துதான் தம்மதம் ,
 தோந்த மதமென்று காட்டல்கூடும் என்று அபிப்பிராயப்பட் ,
 ரென இதனாற் றெரிகின்றமையின், அந்நூலின் பெருமைக்களவ் ,
 யென்பது தேற்றம். இவ்வேதாந்த சூத்திரம் உபநிஷதங்க ,
 யாதாரமாக்கொண்டு ஞானோத்கிருஷ்டமே கூறுதல்போல, ,
 மினிசெய்த மீமாஞ்சைநூலும் கருமத்தையே பிரதானமா ,
 கூறும். அதனை ஜைமினி சூத்திரமெனவும் வழங்குவர். பதஞ் ,
 முனிவர் முத்திபேற்றிற்கு நேர்வழி யோகமே யெனக்காட் ,
 யோக சூத்திரம் செய்தனர். இதற்கு வியாசர் பெயராலும் போ ,
 பெயராலும் இரண்டு பாஷ்யங்கள் வழங்கிவருகின்றன. கட ,
 முனிவர் செய்தது சாங்கிய சூத்திரம். சுனாதர் செய்தது வை ,
 ஷிக சூத்திரம். அக்ஷபாதர் செய்தது நியாய சூத்திரம். இவ்வா ,
 சாத்திரங்களுந் தத்துவஞான வுணர்ச்சிக்கு ஒப்பச் சிறந்தனவா

ஆகமங்கள் சைவாகமங்களென்றும் வைணவாகமங்களென் ,
 மிருவகையாம். அவற்றுள் முதற்பிரிவிற் படுவன காமிகமுத ,
 வானுள் மிறுதியாகவுள்ள இருபத்தெட்டுமாம். வைணவாகம ,
 கள் பாஞ்சராத்நிரம் வைகானசமென்னு மிரண்டுமேயாம். வே ,
 ங்களுக்கே ஆகமமென்னு மொரு பெயருண்டு. அன்றியும், தரு ,
 நூல்களிற் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் காண்டல், கருதல், உரை எ ,
 னும் ஆளவை மூன்றனுள் உரையாகிய ஆகமமும் ஒன்றாதல்பற் ,
 ஆகமத்தின் உயர்வு நன்கு புலப்படும். சைவாகமங்களுள் ஒ ,
 வொன்றும் நான்கு பிரிவினதாய் முறையே சரியை கிரிை ,
 யோகம் ஞானமென்னும் நால்வகைப் பாதங்களையும் அறிவுறு ,
 தும் வகையால் பதிபகபாசம் என்னும் திரிபதார்த்த லக்ஷணத் ,
 யும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலத் தெள்ளிதின் விளங்க ,
 செய்யும். இவ்வளவு தெளிவாகச் சிவபரத்துவங் கூறுதல்பற் ,
 யிவற்றைச் சிறப்புநூலென்றும் வேதங்களைப் பொதுநூலென்று

கூறுவர் சைவருட் பெரும்பாலார். மற்று, இவ்வாகமங்கள் வேதங்கட்குப் பின்னே தோன்றியன என்பதே எமது சருத்தாக லின் வேதங்களுள் இடையிடையே காணப்படும் அசம்பாவிதங் கள் ஆகமங்களு ளில்லையென்றே யாம் துணிகின்றோம். ஆயி னும் தற்காலத்தகப்படுவது ஆகமங்களுட் கிரியாபாகமே. ஞான பாகம் மிக அற்பம். வேதங்களுள் உபநிடதங்கள் வேண்டியமட் டிங் கிடைக்கின்றன. அவை போதாவென்று பாடியங்களு முள் ளன. ஆகலின் ஆகமங்களை வேதங்கட்கு நிகரென்று எங்ஙனஞ் சொல்லுவது? ஆகமங்களுட் கிரியாபாகங்களே மிக வழங்கி வரு கின்றமைபற்றியே போலும், அவற்றைத் தந்திரமென் றொதுக்கினர் பிராமணருட் பல்லோர். ஞானபாகத்தைக்கண்டு சிவானந்தப் பேறெய்தும் பாக்கியம்பெற்ற பண்டைக்காலத்துச் சைவப்பெரி யோர் அவற்றை மாந்திரமெனவும் சித்தாந்த மெனவும் வழங்கி மகிழ்ந்தனர். சைவாகமங்களின் வழித்தோன்றிய நூல்கள் உபாக மங்களெனவும் சார்பாகமங்களெனவும் பெயர் மாத்திரையாற் பல வழங்கிவருகின்றன. அவற்றை யீண்டுடுத்துக் கூறுதல் மிகையே. இவ்வாகமங்களைப் பிரயோகிக்கு நெறிகாட்டு நூல்க ளுக்குப் பத்ததியென்று பெயர், சோமசம்பு, அகோரசிவாசாரி யர், திரிலோசன சிவாசாரியர் முதலிய பெரியோர்கள் பெயரால் பல பத்ததிகள் நடைபெறுகின்றன. சைவர்க்கடுத்த கிரியைகளை நடத்துவிப்பது இப்பத்ததிகளே.

புராணங்கள் மச்சமுதலாகப் பிரமாண்ட மீருகவுள்ள பதி னெட்டுமாம். புராணம் என்னுஞ் சொல்லுக்கே பழைமை பென் பதுபொருள். [புராணம் - பூர்வகாலத்தில் உண்டானது. இது குருபாலப் பிரபோதிகை யுடையார்கோள்.] அது இவ்விடத்து நூல் களுட் கூறப்படும் பழைய வரலாற்றைப்பற்றிநின்றது. பழைய வரலாற்றை யொருமுறையால் ஐந்து விதமாகப் பிரிக்கலாம்; உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மன்வந்தரம், முனிவர் அரசர் மரபு, அவர் சரித்திரங்கள் என. இதனைத் “தோற்ற முலக மீண்டொ டிங்க றுகடர் மன்வந் தரமுனிவ, ராற்ற லரசர் மரபவர்தஞ் சரித மென்னு மோரைந்துஞ், சாற்றும் புராண விலக்கணமென் றறிஞ ருரைப்பர்” எனவருங் கூர்மபுராணச் செய்யுளானு மறிக. இவ் வைந்தையும் முறையே ஸமயம், ப்ருதிஸமயம், சிவவஞாநம், வஸநம், வஸநாந-வாசிதம் என்பர் வடநூலார். இதுபற்றியே “வஃபராணம் வஃவருக்ஷணம்” என்னும் முதுமொழியும் வழங்கி வருகின்றது. இப்புராணங்கள் வேதங்களுள்ளும் ஆகமங்களுள் ளும் விதி நிஷேதங்களாகக் கூறப்பட்டனவற்றைத் திருஷ்டாந்த

மூலமாக விளக்கிக்காட்ட வெழுந்தனவாம். ஆதலின் அவ்விதி நிஷேதங்களும் ஆண்டாண்டு எடுத்துக் கூறப்படும். ஆயினும் பெரும்பான்மை சரிதங்களாகவே யிருக்கும். உதாரணமாக ஒரு விரதத்தை யெடுத்துக்கொள்வோமாயின், இவ்விரதத்தின் இலக்கணம் இது, இவ்விரதத்தை யனுஷ்டித்தார் பெறும்பயன் இது, இவ்விரதத்தை முற்காலத்து அனுஷ்டித்துப் பயன்பெற்றாரின்னோர், இவர் சரிதம் இவ்வாறு என்றித்தகைய விஷயங்களெல்லாம் விரித்துக்கூறுவதே புராணத்தினியற்கை. புராணங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் நடையும் சாமானிய கல்விமான்களுக்கும் பொருள் எளிதின் விளங்கக்கூடிய நடையாம். சாமானிய மாந்தரை வசப்படுத்தி யன்னோரை நல்வழிப் படுத்தற்கண் பலவித தந்திரங்களும் பிரயோகித்தல் அவசியமாகலின் நவரஸங்களும் அமையப் பெற்றதாயிருக்கின்றது புராணமென்பது. உலகத்து நிகழ்வொன்றை விஷயங்கள் பல புராணத்துக் காணப்படுவதுவழக்கம். அவற்றைக் கேட்குங்காலத்துச் சாமானியர்க்கு அவற்றில் ஐயுறவுதோன்றுவதில்லை. அதனால் புராணகர்த்தாவும் தன்கருத்து நிறைவேற்றிக் கொள்ளுகின்றார். பாவச்செயல்களில் அச்சத்தொடுபட்ட வெறுப்பு நிகழக்கடவதென்று அவரெண்ணுவராயின் அவ்வாறே யாகின்றது. புண்ணிய கருமங்களில் மகிழ்வொடுபட்ட ஊக்கம் நிகழக்கடவதென்று அவரெண்ணுவராயின் அவ்வாறே யாகின்றது. இதனெல்லாம் புராணங்கள் சிறந்த நூல்களென்று விளங்குகின்றது. வறிதே புராணம் பொய் புரட்டென விகழ்வதிற் பயனென்னை? கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய புராணப் பிரசங்கங்களில்லையாயிற் சைவமும், பாகவதம், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய புராணேதிகாசப் பிரசங்கங்களில்லையாயின் வைணவமும் இருந்தவிடம் புன் முளைத்துப் போய் விட்டிருக்குமே! இன்றைக்கும் சாஸ்திரவுணர்ச்சி இலக்கண விலக்கியப் பிரசங்கமென்றால் எத்தனைபேர் ஒளிந்து கொள்ளுகிறார்கள்? புராண மென்றால் மூலை தேடியும் கூட்டங் கூட்டமாய்வந்து கூடுகின்றனரே! புராணத்தின் மாட்சியைவிளக்க இவ்விஷய மொன்றுமே போதாதா? இனிப் புராணங்களது பெயருந்தொகையும்,

“ மச்சம் கூர்மம் வராகம் வரமனம்
பதுமம் வைணவம் பாகவதம் பிரமம்
சைவம் இலிங்கம் பௌடியம் நாரதீயம்
காருடம் பிரம கைவர்த்தம் காந்தம்
மார்க்கண்டேயம் ஆக்கினேயம் பிரமாண்டம்
பாற்படு பதினெண் புராண மாகும்”

எனவரும் பிங்கலந்தையா லறியப்படும். இவற்றுள், சைவம்-காந்தம் - இலிங்கம் - கூர்மம் - வாமனம் - வராகம் - பெளடியம் - மச்சம் - மார்க்கண்டம் - பிரமாண்டம் என்னும் பத்தும் சைவபுராணங்களாய்ச் சைவர்களாற் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. நாரதீயம்-பாகவதம் - காருடம் - வைணவம் என்னும் நான்கும் வைணவர்க்குரியனவாம். பிரமம் - பதுமம் என்னுமிரண்டும் பிரமனைப் பற்றிக் கூறுதலிற் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியனைப் பற்றியும் ஆக்கினேயம் ஆக்கினியைப் பற்றியுங் கூறுதலின் அவை முறையே சூரியபுராண மெனவும் ஆக்கினி புராணமெனவும்கூடும். இப்புராணங்களையே வேறொரு வகையானும் பிரிப்பர். காந்தம்-ஆக்கினேயம் - சைவம் - கூர்மம் - மச்சம்-இலிங்கம் இவை தாமத புராணம். பிரமாண்டம் - பிரமகைவர்த்தம் - மார்க்கண்டேயம் - வாமனம் - பிரமம் - பெளடியம் இவை இராசத புராணம். பாகவதம் - பதுமம் - வராகம் - வைணவம்-காருடம்-நாரதீயம் இவை சாத்துவிச புராணம். அவ்வப்புராணங்களில் மேலிட்டுத்தோன்றுங் குணம்பற்றி யிவ்வாறும் புராணங்கள் வகுக்கப்பட்டனபோலும். இனி நாரதசங்கமுதற் பிரமாண்டமீறாக உப்புராணங்கள் பதினெட்டுள். அவற்றின் பெயர்முறைகள் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதிகாசங்கள் இராமாயணம் மகாபாரதம் சிவரகசியம் என மூன்றும். இவற்றுள் இராமாயணம் செய்தார் வான்மீகமுனிவர். மகாபாரதம் செய்தார் வியாசர். சிவரகசியம் புராணங்களோ டொப்பக் குறிப்பிட்ட நூலாசிரியனைப் பெற்றிலது. இதிகாசம் என்னும் பதமானது பாரம்பர்யோபதேசங்கள் தன்னிடத்தி லமை யப்பெற்றது எனப் பொருள்படும். இது குருபாலப்பிரபோதிகைபிற் கண்டது. இவையும் சரித்திரங்களே கூறினும் உலக நீதிகள் மிகக் கலந்துகூறும். இம் மூன்றனுள்ளும் பாரதம் நீதிபுகட்டுவதற் சிறந்தமை குறிக்கவேபோலும் அதனை ஐந்தாம் வேத மென வழங்கு கின்றனர். இராமாயணம் சிறந்ததொரு பெருங் காவியமா யிருக்கின்றது. சிவரகசியத்துள் சிவனடியார்கள் சரித்திரங்களி லனெகங் கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு 'வேதாகம புராணேதிகாசங்க' னெனப் பகுத்துக் கூறப்பட்ட நூற்றொகுதியைவிட்டு வேறு நூல்கள் தோன்றுதற்கிடனில்லை. எத்தகைய நூல் தோன்றினும் அது இவற்றுட் கூறப்படாத விஷயங்கூறப் புகுதலரிது. இதனால் மேலேத்தேயத்துப் பண்டிதர்களா லெழுதப்படும் கலைஞான வகைகளெல்லாம் இவற்றுள்ளேயே காணப்படும் என்று சொல்வாருட்படுவேம்

யாமும் என்று கருதற்க. மற்று, லௌகிக வைதிக அந்தரங்க ஞான விஷயங்களில் எதனைப்பற்றி யெழுதினும் இவற்றுள் அது காணப்படு மென்பதே யெமது கருத்தாம்.

இதுகாறுங் கூறிய நூல்களெல்லாம் ஸம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ளனவாம். அவை தமிழ்மொழி பேசுவோர்க்குப் பயன்படுதலெப்படி? பூர்வகாலத்து, தமிழ் நாட்டாருள்ளும் விதி நிஷேத நூல்கள் தரும நூல்கள் புராணங்கள் முதலியன வழங்கிவந்தன. ஆயினும் நமது ஞாபகத்துக் குட்படாக் காலத்து வடமொழியுந் தென்மொழியுங்கலந்து வடமொழியிலுள்ள நூல்களுட் பல தமிழ் மொழியுள் மொழிபெயர்ப்பு வகையாற் புகநேர்ந்தது. அதனால் தமிழ்மொழிக் கிழுக்கின்றது. இலக்கணங்கள், நீதி நூல்கள், காவி யங்கள், தோத்திரங்கள், சாத்திரங்கள் என்றிவை தமிழ்மொழிக்கே சிறப்பாகப் பலவுள்ளன. அவற்றை வேறு மொழியினின்றும் வந்த வழிநூல்களென ஒருவருஞ் சொல்லார். சில பாகங்களில் அவை இதரபாஷை நூல்களினுஞ் சிறந்தனவெனப் பொதுநோக்க முடையார் அபிப்பிராயப் படுப்படி மாட்சிமையுற்று விளங்குகின்றன. தமிழ் நூலாரிடத்திருந்த தத்துவ ஞானத்தினையே வடநூலார் கடன் வாங்கினரென எத்தனையோ சரித்திர நுட்பமறிந்த புலவர்க ளுடைய கின்றனர்.

இனி, இவ்வேதாகம புராணேதிகாசங்களில் தமிழுள் வந்து கலந்தவை எவை? வேதத்து உயர்ந்ததென மதிக்கப்படும் உபநிஷதங்கள் அநேகம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்குகின்றன. ஸ்மிருதிகளுள் பராசரம் மனுஸ்மிருதி யென்பவை மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. வேதத்தின் வழிப்பட்டனவென்று சொல்லத்தக்க நூல்களுள் அநேகம் தமிழுள் வந்து கலந்திருக்கின்றன. மூலாகமங்களுட் காமிகம் மட்டும் பூராணமாகவும், ஏனையவற்றுட் சிலபாகங்கள் சிவஞானபோதம் நிஷ்டாநுபூதி முதலியனவாகவுந் தோன்றியிருக்கின்றன. உபாகமங்களுட் சிலவும் பத்ததிகளுளநேகமும் தமிழில் வந்து வழங்குகின்றன. புராணங்களுள் மச்சம் கூர்மம் பாகவதம் இலிங்கம் என்பவை தமிழ்ச் செய்யுள் ரூபத்திலும் வைணவம் சைவம் என்பவை தமிழ்வசனரூபத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சைவபுராணத்துள்ள வாயுசங்கிதை தமிழிலும் வாயுசங்கிதையெனவும், சாந்தத்துட் சில பாகங்கள் கந்தபுராணமெனவும் உபதேச காண்டமெனவும் தமிழ்ச் செய்யுள் ரூபத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. மார்க்கண்டேய புராணத்திற் சிலபாகமும் வசனத்திற் றேன்றியிருக்கின்றது. இவையன்றி, பிரமாண்டம் பௌடியம் என்பவற்றுள்

உள்ளன வென அநேகந் தனிச்சரிதங்கள் தோன்றியிருக்கின்
றன. சிவனடியார்கள் சரிதங்களுட் பல பௌடியத்திற் கூறியிருப்
பதாகச்சொல்கின்றனர். பட்டினத்துப்பிள்ளை, சந்தான குரவர்
இவர்கள் புராணம் ஆண்டுள்ளதாம். அன்றியும், தென்னாட்டிற்
காணப்படும் ஸ்தலங்களுக்கெல்லாம் பதினெண் புராணங்களுள்
இடங்காண வேண்டுமென்பதே நமது புலவர்களுட் பெரும்பா
லார் கொள்கை. இக்கருத்தையே துணையாகக்கொண்டு நோக்
குவமாயின், ஸ்தல புராணங்களுளெல்லாம் இது பௌடியத்
திற் கண்டது இது பிரமகைவர்த்தத்திற்கண்டது முதலாகிய
வாக்கியங்கள் காணலாம். ஸ்தல மாகாத்மியங்க ளெல்லாம் புல
வர்கட்டு கதையே யென்பது எல்லாருக்குந்தெரிந்த இரகசியம்.
ஆயினும், சிதம்பரம் காசி முதலிய ஸ்தலங்கள் இத்தொகுதி
யுள்வாரா; அவை மிகப்பழைய க்ஷேத்திரங்களாகலின். மற்று,
நேற்றுதித்த ஆலயங்களுக்கு ஆதிப்புராணங்களுள் அமைவு காட்
டுதல் எவ்வாறு பொருந்தும்? தற்காலத்து ஸம்ஸ்கிருத பா
ஷைநடைக்கும் புராணபாஷை நடைக்கும் வேற்றுமை சிறிதே
யாகலின் ஸம்ஸ்கிருதம் வல்ல தற்காலத்துப் பண்டிதர்களிடத்துக்
கொடுத்தாலும் தமிழ்க்கதையை ஸம்ஸ்கிருத புராணமாக எளிதிற்
செய்துவிடலாம். வேதநடையில் மிகப்பயின்று வேதங்களையே மா
ற்றவல்லுநருள்ள விக்காலத்து இதுவுமோர் அற்புதமா? அன்றியும்
ஸ்தலப்பெயர் ஒன்று வந்தாலேபோதும் உடனே அதன் மாகாத்
மியம் புராணத்துள் வந்ததென்று சொல்லத்துணியாரோ நம்மவ
ரெல்லாம்? ஆகலின், தலபுராணங்களைக் கற்றல் கேட்டல் மாத்தி
றையிலேயே அவற்றுட் கூறியதத்தனையும் உண்மையே யென்று
நம்புவோரது நிலைமை மிகப் பரிதபிக்கத்தக்கதே யன்றோ? ஸ்தல
மாகாத்மியங்கள் மட்டில் எடுத்து நோக்குவமாயின் அவையும்
மிகப்பயன் றருவனவேயாம். அவை புராணங்களுட் கிடந்தா
லென் கிடவாமற் போயினென்? இலக்கிய வுணர்ச்சிக்குச் சிறந்
தனவாதலோ டமையாது அவை ஏகதேசமாய் அரசர் சரித முத
லியனவுங் கூறி மகிழ்விக்கின்றன. ஸ்தலங்களிடத்துச் சிரத்தை
யை விளைப்பதில் அவற்றிற்கு நிகராக எதனைத்தான் சொல்லலாம்?
இனி இதிகாசங்களுள் இராமாயணமும், பாரதமும் முழுதும்
தமிழில் மொழிபெயர்த்து வந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்
களையும் செய்யுள் ரூபத்திலாயினும் வசனரூபத்திலாயினும் தமிழ்
வாசிக்க அறிந்த ஒவ்வொருவர் அகத்துங் காணலாம். சிவரகசியத்
துள் மூன்றாம் அம்சம் தமிழ்ச்செய்யுளாக வெளிவந்திருக்கின்றது.
அது பன்னிரண்டு அம்சங்களுடையதொரு பெருநூலாம்.

சைவபுராணம் பத்தனுள்ளே சைவபுராணம் வசனரூபமாக வெளிவந்துலவுகின்ற தெனக் கூறினோம். அவ்வசனஞ்செய்து நெடுங்காலமாகவில்லை. சுமார் மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் ஆரம்பித்து இப்போழுது முடிக்கப்பட்டு வேண்டுமோர் அச்சப்பிரதி பெற்றுக்கொள்ள விலைக்குச்சித்தமா யிருக்கின்றது. இலங்கபுராணஞ் செய்தவர் சில நூற்றாண்டுகட்குமுன் திகழ்ந்த குலசேகர பாண்டியனென்னும் ஓர் அரசர். கூர்மபுராணஞ் செய்தவரும் பதினாறு நூற்றாண்டிற்குமுன் அதிவீர ராம பாண்டியனென்னும் மன்னவர்தலைவர். அந்நூல்களும் வெளிவந்து வெகுகாலமாகிற்று. கந்த புராணம் உபதேசகாண்டம் வாயு சங்கிதை முதலியன பாகங்களை யாகலின் அவற்றைக் குறித்து ஈண்டுப் பிரஸ்தாபித்தல் அநாவசிய கம். தனிப்பெரும் புராணங்களாய் விளங்கும் சைவ புராணங்களு ள்ளே மொழிபெயர்த்து உதவப்பட்டிருக்கும் இரண்டு நூல்களுக் கும் ஆசிரியர்கள் அரசபுலவர்களாயிருத்தல் மிக்க அதிசயமும் அநந்தமுந்திருக்கின்றது. இவ்விஷயம் நந்தமிர்நாட்டு மன்னவர்க்குத் தமிழ்மொழியிடத் திருந்த அபிமான மிகுதியை விளக்கு முகத் தான் இக்காலத்து அம்மொழி யடைந்திருக்கும் அநாதரவு நிலை யை எடுத்துக்காட்டித் தமிழ்பிமானிகள் யாவர்க்கும் மனவருத்த முண்டுபண்ணுகின்றது. இன்னும் இவ்விருபுராணங்களினும் கிரந்த மிகுதியுடைய தனிப்பெரும் புராணமாகிய மச்சமும் சில நூற்றா ண்டுகள் முன்னர்த் திருநெல்வேலிச் சீமையை யாகபுரிந்து வந்த ஸ்ரீமான் வடமலையப்ப பிள்ளையன் செய்ததுவே மொனக்கேட்டமாத் திரையில் நம்முள்ளம் உவகை மீக்கூர்ந்து பாவப்படுத்தல் உரைக்க ளும் வேண்டுமோ? ஆயினும் ஒன்றுமட்டும் விசனிக்கத்தக்கது. இவ் வரியகிரந்தம் தமிழில் மொழிபெயர்த்து நெடுங்காலமாகும் இது காறும் அச்சில் வாராதொழிந்தமை நம்மனோர்க்குள்ள தவக்குறை யேபோலும். இப்போழ்து ஊக்கங் கிளர்ந்து அதனை வெளிப்ப டுத்த முந்தும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியா ரவர்களுக்குத் த மிழுலகம் எந்நாளும் கடன்பட்டதாயே யிருக்கும். தாலோ சிறு நூலன்று. ஐயாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாட்டுக்களையுடையதொ ரு பெருங்காவியம். அதனை வெளிப்படுத்தற்கண் அவர் தாமே யெடுத்துக்கொண்ட சிரமமும் பிறரை யுக்குதலினால் அப்பிறர்

*அதிவீரராம பாண்டியன் திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த தென்காசியிலிருந்து அரசபுரிந்த காலம் சாலிவாகன சகம்-1485 (1562 A.D) எனவும் வடமலை யப்பர்க்குப்பின் திருநெல்வேலியிலிருந்து மதுரைநாயக்கர்க்குப் பிரதிநிதியாய் அப்பதியை யாண்டவராகிய அரியநாயக முதலியார்காலம் சாலிவாகனசகம்-1488 (1565 A.D) எனவும் பூர்வ சரித்திரங்களானறிவின்றோமாகலின், கூர்மபுராண முண்டாதற்குச் சிலகால முன்னரேயே மச்சபுராணமியற்றப்பட்டிருந்ததெனத் தோன்றுகின்றது.

எடுத்துக்கொண்ட சிரமமும் அவர்க்கு நேர்ந்த பொருட்செலவும் மிகவாம். அவற்றையெல்லாம் ஒரு பொருட்படுத்தாது புராணம் வெளிக்கொணர்தலாகிய உத்தமோத்தம சிவ புண்ணிய மொன்றையே நாடியுழைக்கும் இவர்க்குச் சிவபிரானே தக்க பிரதியுபகாரம் செய்யக் காத்திருக்கின்றனரென யாம் உறுதியாக நம்பி யிருக்கின்றோம்.

இனி, இம்மச்ச புராணம் கற்கப்புகுவோர் மனத்து இந்நூல் எத்தன்மையது, இது கற்றலாற் பயனென்னை, இதனைச்செய்தார் யாவர், அவர் எத்தன்மையர் முதலாகிய ஆசங்கைகள் நிகழக்கூடும், நிகழவேண்டியதும் அவசியமே. அவ்வாசங்கைகள் நிகழாதவிடத்து அவரிந்நூல் சுற்றலினுற் பெரும் பயனின்றும். மற்று அவைகளைத் தெளிவித்தலே பாயிரத்தின் விசேஷ இலக்கணமாதலின் அவை யின்னவென ஆராயப்புகுவாம். வடமொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் பொதுவாயுள்ள மக்சபுராணசம்பந்தமானவிஷயங்கள் ஒருவாறு முன்னரே கூறப்பட்டன. தமிழ் மொழிபெயர்ப்பைச் சிறப்பாராய வேண்டுவதே இனி எஞ்சி நிற்பது. இந்நூலுள் வரும் காண்டம் அத்தியாயம் செய்யுள் முதலியவற்றின் தொகையை நூலாசிரியரே,

“ இப்பெரும் புராணங் காண்ட மிரண்டுநற் கிரந்தஞ் சொல்லிற்
றுப்புறு மீரே ழாயி ரத்துறுந் தொகையத் யாயந்
தப்பினாற் றெழுப தின்மே லிரண்டுசார் பதிகத் தோடுந்
திப்பிய விருத்த மையா யிரத்தினுற் செப்பி னேமால் ”

எனக்கூறி இப்பெரும் புராணம் பூர்வகாண்டம் உத்தரகாண்டமென விரண்டு பெரும் பகுதிகளாலும் 172 அத்தியாயங்களானும் 5000-க்கு மேலிட்ட செய்யுள்களானும் ஆயதென்று சுட்டிக்காட்டினார். அன்றியும் வடமொழியில் இது 14,000 கிரந்தங்களால் (சுலோகங்களால்) ஆயதென்றுங் குறித்தனர். பூர்வகாண்டம் 114 அத்தியாயங்களாலும் உத்தரகாண்டம் 58 அத்தியாயங்களாலும் ஆயது. இக்காண்டங்கள் தொடங்குமுன்னர்ப் பாயிரம், நைமிசாரணியச் சிறப்பு, அநுக்கிர மணியென மூன்று பாகங்கள் இருக்கின்றன. இம்மூன்றனுள் முதலிரண்டுமே ஆசிரியர் தம் கல்வித்திறம் கற்பனா சாமர்த்தியம் முதலியன காட்டத்தக்க பாகங்களாம், அநுக்கிர மணி புராணத்துள் வந்த அத்தியாயங்கட்கு அட்டவணையாயும் புராணமுமுதும் மொழிபெயர்ப்பாயு மமைந்தனவாகலின். நமதாசிரியரும் அக்குண சிரேஷ்டங்கள் தம்மிடத்து மிகுதியு மிருந்தன வென்பதைப் போதுமானவரை காட்டியிருக்கின்றார். கற்பனைகள்

சுத்தமாயும் உயர்ந்த பொருளினவாயு மிருக்கின்றன. கவிகளோ இவ்விடங்களின் மட்டுமன்றி நூலெங்கணுமே மிக்க இன்னேழை யோடு ஒழுகுந் தன்மையவாய் ஆசிரியர் தொல்காப்பியங்களில் மிகத்திளைத்தும் பத்தினூன நலங்கள் உடைமையினாலும் வாக்குப் பழுத்தவரென்பதை நன்கு நாட்டா நின்றார். நூலுள் நோக்கு வோர்க்கு வடமொழிச் சந்த விருத்தங்களி னிலக்கணத்தைக் கொண்ட ஆநேகந் தமிழ்விருத்த வகைகளும், எத்துணையரிய வட மொழியுந் தமிழ்போலுச்சரிக்குந் தகைத்தாய்த் திரிக்கப்பட்டு வழங்கு முறையும் விஷயங்கள் கூறுவதில் சில நூல்களைப்போலப் பொருள் கருகல் முதலிய குற்றங்களின்றித் தெளிவான நடைகொ ள்ளப்பட்டமையும் புலப்படாமற் போகா. தமது சாமர்த்தியஞ் சிறிதுங் காட்ட விடந்தராத புராணத்துட்பாகத்திலும் சொன்ன யம் மலியப் பாக்கள் யாத்துப் பொருளும் மிக இனியனவாமாலு செய்திருக்கின்றார். இப்புராணத்துள் வரும் விஷயங்களாவன: காசிபர், சூரியன் முதலியோர் மரபும்; வசுருத்திரர் சந்திரன் சோமவமிசம், யயாதிபுத்திரர், நரசிங்கர், வயிரவர், தாரகா சுரன், குமாரசுவாமி முதலியோர் உற்பத்தியும்; மதனத் துவா தசி, ஆதித்த சயனம், கிருஷ்ணாட்டமி, வீமத்துவாதசி கல்யாண சத்தமி முதலிய சத்தமிபேதங்கள், சிவ சதுர்த்தசி, சங்கிராந்தி, விபூதித்துவாதசி, சஷ்டி, முதலிய விரத நியமங்களும்; சிராத்த வகைகளும் அவற்றை யனுஷ்டிக்கு முறையும்; தெய்வயாணி, யயாதி, இரணியகசிபு, பிரகலாதன், திரிபுரத்தசுரர், தாரகன் முதலியோருடைய பூரண சரிதமும்; போஜன், பவுரவன், அக் கினி முதலியோர்வமிச வரலாறும்; நவக்கிரகங்கட்கு முரிய விரத நியமமும்; தீர்த்தசிராத்தம், சந்திர சூரிய கிரஹண தானம், தீர்த்த யாத்திரை, சாந்தி கிரஹயஞ்ஞம் முதலியவற்றிற் சூரியவிதிக ளும்; ஸத் பிரயோஜனந் தருந்தன்மையவாகிய ஆநேக ஸம்வா தங்களும்; மேரு, இமயம், பாரத வருஷம் முதலிய வற்றின் வரு ணனைகளும்; கவுரிநாம அஷ்டோத்தராதசதகம், பரமேசுவர ஸ்தோ த்திரம் முதலிய ஸ்தோத்திரங்களும்; பத்திமான்மியமும்; கரும யோகம், யோகசாத்திர வண்மை, யோகவிக்கின மென்பவற்றைப் பற்றிய விளக்கங்களும் இவைபோன்ற பிறவுமாம். இவ்விஷயங் களை யறிந்து கொள்ளுதல் எத்தகையினர்க்கும் நன்மை பயக்கு மென்பதற் சிறிதும் ஐயப்பாடில்லே.

இனி, இவ்வரிய காவியத்தை யியற்றித்தந்த மகான் இத்தன் மைய ரென்று ஆராயப் புகுங்கால் ஏமாற்றமே நம்மை வந்தெதிர் கொண்டு துன்புறுத்துவதா யிருக்கின்றது. “யாவர் செய்தா

லென் ? நூலின்றன்மையை யுணர்ந்து அதனை நன்கு கற்றுப் பயனைடைதி” என்றுரைப்பார் உரையினையே பிரமானமாகக் கொள்வமாயின் வினாவிற்கு நிரூப்தியடைந்து களிக்கலாம். அவ்வரையுஞ் சாமானியவுரை யன்று. ஏனெனின், நூலாசிரியரினான ரெனத்தெரிந்த வக்கணமே கற்போர் மனம் விகாரப்பட்டுப் போகின்றது. அதனால் உயர்ந்த நூலைத் தாழ்ந்த நூலாகவும் தாழ்ந்த நூலையுயர்ந்த நூலாகவு மதிக்கவிடனுண்டாகி, உயர்ந்த நூல் கற்போர் தொகை சுருங்கவும் தாழ்ந்த நூல் கற்போர் தொகை பெருகவும் பலமுறை நேருகின்றதை நல்லறிவாள ரெல்லா மறிவர்.

பல்வித நலங்களும் பொருந்தப்பெற்ற இந்நூல்மட்டுமே ஆசிரியர் குணதிசயங்களை விளக்குதற்குப்போதிய சான்றாகுமேனும், இவர் ராஜ்யபாரம் தாங்கிய ஒரு பிரபுவென்றும், பிரபல வித்வானென்றும், பக்திஞானங்கள் வாய்க்கப்பெற்ற உத்தம புருஷரென்றும் கேள்வியானும் இவரே செய்த பாயிரத்தானு மறிகின்றோம். அக்காலத்துப் புலவரொருவர்செய்த நூற்சிறப்புப்பாயிரத்துள் அரசரேறே என்னப்பட்டமை இவர் அரசரென விளக்கியது. சுவைபழுத்த மொழிக்கவிதைசெய்தல் புலவனுலன்றி முடியாது. ஆகலான் இவர் புலவரென்பதும் கண்டோம். இனி இவரது ஸ்தோத்திரங்கள் பேரின்பநலங்களையே மிகவும் வியந்து சிறியோர் பகட்டிச்செய்யும் போலிக்கற்பனைகள் யாண்டும் விரவப்பெறுது அமைந்தமை இவர் கடவுள் வழிபாட்டிற் சிறந்து நன்னூன முற்றவரென்று தெள்ளிதிற் காட்டிற்று. பாயிரத்துள் சண்முகக் கடவுள் வணக்கம் இவர் உபாசித்த மூர்த்தி அவரேயோவென ஐயம் நிகழ்த்தும். குருவணக்கத்தால் இவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்த பெருந்தகை * கஞ்சனூர்-சுப்பிரமணிய தேசிகரெனத் தெரிகின்றது. இவரது நாமம் வடமலையெனப் பாயிரத்துள் வந்ததேனும் வடமலையப்பரென்றே வழக்காறுண்மையான் அதுவே பூரண நாமம்போலும். வடமலையென்பது திருவேங்கடம். அதன் றலைவன் திருமால் எனவே இந்நாமம் வைணவநாமமாய்ப் பின்னர்ச் சொல்லப்படும் ஐதீகத்திற்கொத்ததாயிருக்கின்றது. இனி வேங்கடமலையே முருகக்கடவுளது வரைப்பு எனத் தமிழ்நூல்களுட் காண்கின்றோமாதலின் அந்நாமம் முருகக்கடவுளது நாமங்களு ளொன்றாயினுமாகுக. அன்றி வடமலை கைலாயமெனவும் பொருள் படுதற்கிடனுண்மையின், சிவபெருமானது நாமமாயினுமாகுக. இவர் கார்காத்தவேளாளர் குலத்துள் நாரணக்குடைக்

* இன்னுந் திருநெல்வேலிக்கார் காத்த வேளாளருட் பல்லோர்க்குக் கஞ்சனூர் ஆசாரியர்களே குருக்களாதல் நண்டிக் கவனிக்கற்பாலது.

கோத்திரத்தி லுற்பவித்தவர் எனவும், இ(நி?)ராயூர் இவர் பிறந்த லூர்ப்பெயர் எனவும் அச்சிறப்புப்பாயிரத்தாற் றேன்றுகின்றது.

இவரைக்குறித்து வழங்கு மைதீகம் வருமாறு :—இவர் திரு நெல்வேலியைச் சேர்ந்தவரல்லர். இவர் மதுரை நாட்டிலோர் ஊரிற்பிறந்தவர். இவர் பிறந்து சிலமாசங்கள் கழியுமுன்பே இவரது தாய்தந்தையர் பரலோகஞ் சார்ந்தனர். ஆயினும் இவரது தந்தையார்க்குச் சகோதரர் இவரது அநாத நிலையைக்கண்டு இரங்கி இவரைத்தம்மிடத்துக் கொண்டுபோய் வளர்த்துவந்தார். முஞ்சராஜன் போஜனை எவ்வளவு அருமையாய் வளர்த்துவந்தான் என்பது நமக்குத் தெரியாததன்றே. நமது தாலாகிரியரது கிற்றப்பன் அவ்வளவு கொடியனல்லனாயினும் இவரைக்கல்விப்பயிற்சி முதலியவற்றில் விட மனமில்லாதவனாய்க் கணாத்தோட்டத்திற் குத் தண்ணீரிறைக்கப் பழக்கிவந்தான். அத்தொழிலிலும் அதிக சிரமங்கொடுத்து இரக்கமின்றி நடத்தினானாகலின் இவர் மனமிக நொந்து யாவர்க்குந் தெரியாமல் ஊரைவிட்டுப் புறப்பட்டு வையைக்கரை வந்து சேர்ந்தார். இரவிலேயே நடந்துவந்தவர் சூரியோதயமாகுந் தருணத்திற் கரையோரமாய்ப்படுத்தி நித்தினா போய்விட்டார். அப்பொழுது ஒரு கிருஷ்ணசர்ப்பம் இவரருகே வந்து மண்டலமிட்டுப் படத்தையு நன்குவிசித்துச் சூர்யகிரண மிவர்மிது படாதபடி நிழற்றந்து காவலாயிருப்பதுபோற் கிடந்த தாம். [இஃது எத்துனை யுண்மையென்பது அறியோம்.] அக் காலத்து மதுரையை யாண்டுவந்த நாயக்கர்க்குத் குருவாகிய வைணவமுனிவர் காலேக்கடன் கழித்துப் பூசை செய்தியாகுதிகள் முடித்தல் கருதி வையைக்கரைக்கு வந்தவர் குழந்தையையும் சர்ப்பத்தையுங் கண்டார். அவர் உடனே நடுநடுங்கி றிக்குழந்தையின் பெருமையை உளத்துள் மதித்துப்பின்னர் ஒருவாறு அதரி யங்கொண்டு சர்ப்பம் நங்குதற்காக ஆரவாரித்தார், அதுவும் போய்விட்டது. பையனுந் துயிலகன்றான். காலதாமதமின்றிப் பையனுடைய ஊர்பெயர் முதலியனவறிந்து அவனை யழைத்துக் கொண்டு தமது திருமடத்திற்குத் திரும்பினார். அன்றுமுதல் வடமலையும் அவ்வாசாரியர் ஏவலைப்பூரிந்து அவரை மிகவுஞ் சக் தோஷிப்பித்து வந்தான். மேலும், மதுரையரசர் நாயக்கர்க்குத் திருமடத்திலிருந்து திவசந்தொலும் துளசியாதிசொன்ன செல்லும் வேலையும் நமது வடமலையப்பர்க்கே அமர்ந்தது. அதனால் நாயக்கரை வசப்படுத்தவும் இவர்க்கு அவகாசம் ஏற்பட்டது. இவ்விதமாக வைணவகுரு வைணவ அரசர் என்பிவர்களைவிட ஊடாட நேரிட்டமையால் இவரும் நாமந்தரித்துப் பெருமான்

சேவைசெய்து வந்தனராம். இங்கே யிவ்வாறாகத் திருநெல்வேலி யைச்சார்ந்த இடங்களிலுள்ள சிற்றரசர்கள் அதாவது ஜமீன் தாரர்கள் நாயக்கர்க்குத் திறைசெலுத்துவதைச் சிலகாலமாக நீக்கி அவரால் அதுப்பப்படும் சேனைவீரர்களையும் வழியிலாள் வைத்துக்கொண்டு ஏமாற்றி வந்தார்கள். இதனைக்கேள்விப்பட்ட வடமலையப்பர் தாம் அவர்களை வசப்படுத்தித் திறைகளை நாயக் கரிடத்துச் சேர்ப்பிப்பதாகச் சொல்லவே, நாயக்கரும் குரு வோடு கலந்து பின் சம்மதித்தனர்.

வடமலையப்பரும் தமது சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுதற்குக் காலம் வாய்த்ததை யெண்ணி மகிழ்ந்து, தென்னாட்டிற்குப் போ தற்கு வேண்டிய உபகரணங்களெல்லாஞ் சித்தஞ்செய்யத் தொ டங்கினார். போர்வீரர்கள் சகிதஞ் செல்வராயின் மாமூல் தவறாது இவரும் கொலையுண்டிறத்தல், ஆவசியகம். ஆதலால், ரத்ந வியா பாரியைப்போல போகவேண்டுமென்று தீர்மானித்து அவ்வியா பாரத்திற்குரிய நவரத்தினங்களிலும் போதுமானபடி வாரிக் கொண்டு, தந்தச்சிவிகை யொன்றிலேறி பரிவாரங்களாகப்பலபேர் சூழ்ந்துவர மதுரைவிட்டுப் புறப்பட்டார். வியாபாரியைக் கொல் லுத லெந்நாட்டு வழக்குமன்றாகலின் இவர்போன விடமெல்லாம் இவரைக் குறைவற ஷபசரித்தார்கள். ஜமீன்கள்தோறும் தங்கி சிற் றரசர்க்கெல்லாம் ஆப்தசினேகித ரென்னும்படி நடந்து கடைசியா கத் தாம் வடநாடு செல்லவேண்டிய விஷயத்தை அவர்களிடத்திற் குறிப்பித்தார். இதற்குள்ளாக, மூன்று நதிகள் சேரப்பெற்றதனால் முக்கூடலென்னும் பெயர்த்தாகிய சீவலப்பேரி யென்னுங் கிராமத் தில் அழகிய அரண்மனை யொன்றமைத்து அதனையே தமது வா சஸ்தானமாக்கித் தம் பரிவாரங்களை யெல்லாம் அங்கேயிருக்கு மாறு செய்திருந்தார். வியாபாரி வடநாட்டுக்குச் செல்வதாகக் கேட்ட சிற்றரசர்கள் மிகத்துக்கித்துத் தத்தம் ஆற்றாமையைப் பல முறையாலும் விளக்கிக் காட்டினார்கள். இவர்களை வழிப்படுத்தற் கிதுவே சமயமென்று கொண்டு, வடமலையப்பர் தாம் போய்விட் டாலு மெக்காலத்திற்கும் ஞாபகச்சின்னமாக விருக்குமாறு ஒரு பொது விருந்து செய்வதாக ஒவ்வொருவர்க்கும் கடிதம் விடுத் தார். அவர்களும் நண்பர் கிருகத்திற்குச் செல்லும்பொழுது வீ ரர்கள் சகிதம்போதல் அலெளகிகமென்று கருதித் தம்மோடு ஒருவர் இருவரைத் துணையாகக்கொண்டு முக்கூடல் வந்து சேர்ந் தார்கள். விருந்து சமைத்தற்கு நூற்றுக்கணக்கான மடைத் தொழிலாளர் ஏற்பட்டிருந்தனர். சிற்றரசருள் கம்பளத்தார், நா யக்கர், முறவர் முதலாகிய பேதங்களிருந்தமையால் அவர்களை

யெல்லாம் ஒரு பந்தியில் வைத்தல் கூடாதாயிற்று. அது வடமலையப்பருக்கு அநுகூலமாகவே முடிந்தது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தனியறையில் வைக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடன் போந்த ஆட்கள் வெளியே நிறுத்தப்பட்டனர். பரிமாறுவோர் ஒவ்வொரு பதார்த்தத்திற்கு ஒவ்வொருவரென ஏற்பட்டிருந்தது. ஜலங்கொண்டு செல்பவர் பாத்திரத்துள் ஒரு கத்தியுங் கொண்டு போதல் வேண்டுமென்பது வடமலையப்பர் ஆஞ்ஞை. அவர்கள் இவர்க்கு அணுக்கத் தொண்டர்களினின்றும் பொறுக்கப்பட்ட உத்தம ஏவலாளர். ஜலங்கொண்டு செல்வதைக் கண்டவுடனே புறத்தேநின்ற வீரர்கள் தமது கத்தியைச் சித்தஞ்செய்து கொள்ள வேண்டுமாம். இவ்வளவு ஏற்பாடு நடப்பது சிற்றரசராவது அவர்களுடன் வந்தவர்களாவது அறியார். ஜலபானிகள் உட்சென்றதும் சிற்றரசரெல்லாம் ஒரே கணத்திலுபிரி துறந்தார்கள். புறத்தேநின்ற அவர்களுடன்வந்தாரும் அந்தரங்கண்டனர். பின்னர் வடமலையப்பர் செய்யவேண்டிய காரியம் கொஞ்சமே. சிற்றரசர்கள் விட்டுப்போன பிள்ளைகளைப் பிடித்துத் திறைசெலுத்துமாறு வருத்தினார். அவர்களுக்கும் தப்ப வழியில்லை. பிடிவாதஞ்செய்த அரசர்களைத் தொலைத்துப் புதிய ஜமீன்கள் கற்பித்தார். அவற்று ளொன்று சேற்றார் என்பது அதனை யாவோர் இன்றும் தமது நாமத்தின்முன் வடமலை யென்னுஞ்சொல்லைத் சேர்த்து வழங்குதலினால் நன்குணரப்படும். பின்னர் வடமலையப்பர் தமது தேசத்திற்கு ஆள் விடுத்துத் தொண்ணூற்றாறு கோத்திரங்கட்கும் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பமாகத் தொண்ணூற்றாறு குடும்பங்களை வரவழைத்து அவர்களைச் சீவலப்பேரியிற் பிரதிஷ்டை செய்தார். இப்பொழுது அவ்வூரில் அவ்வீடுகள் இருந்த இடமட்டுமே காணப்படுகின்றது. திருநெல்வேலியில் தற்காலம் வேளாளரோடு சேராது தனிப்பிரிவினராகக் காணப்படும் கார்காத்த வேளாளர் இக்குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே யாதல்வேண்டும். இவ்வாறு தமதுகுலப் பிரதிஷ்டைசெய்து முடிந்ததும் மதுரை யரசர் நாயக்கரால் திருநெல்வேலிச் சீமையை யாளுதற்கு ஒரு பிரதிநிதியாக நியமிக்கப்பட்டார். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த ஊர்களிலுள்ள சிவாலயங்களிலெல்லாம் இவர் பெயரார் கட்டளைகள் நியமிக்கப்பட்டிருத்தலைக் காணலாம். அதிலும் இவரால் நியமிக்கப்பட்டன வெல்லாம் உச்சிக்காலக் கட்டளைகளாம். இவ்விஷயத்தால் இவர் முக்கூடலில் நடத்தின கொலைத்தொழிலினுற் போந்த பாவத்தை நீக்கவே யிங்ஙனஞ் செய்தார்போலுமெனத் தோன்றும். மற்று, இவ்வைகீகத்திற் போந்த விஷய மெதனைப்பற்றியுமே

அறுதியிட்டுரைக்கக் கூட வில்லை. முக்கூடற்பள்ளு என வழங்கும் சிறு பிரபந்தத்தால் வடமலையப்பருக்கும் முக்கூடலுக்கும் சம்பந்தம் மிகவுளதெனத் தெரிகின்றது. வடமலையப்பர் ராஜதானி திருநெல்வேலியே யென்பதற்குத் திருநெல்வேலி வடக்கு ரத வீதியில் கார்காத்தார் குடும்பத்தாருட் சிலர் வசிக்கும் வீடுகள் வடக்கரண்மனையென வழங்கி வருகின்றன வன்றியும் அவர் அங்ஙன முறைந்தாரென ஐதீக முண்மையானும், சில மாசங்களுக்குமுன் அவ்வீடுகளு லொன்றி லொரு புறத்தைத் தோண்டிய பொழுது பூசைமட முதலியவற்றின் மேற்புறம் கண்டபடியானும், இவ்வடக் கரண்மனைக்கு நேராய் அரியநாயக முதலியார் இருந்த இடத்தைத் தேற்கரண்மனையென வழங்குதலானும் அறியலாம். இவ்வாசிரியர் பெயரை வடமலையப்ப பிள்ளையன் என்பதே பெருவழக்கா யிருத்தலின், அப்பட்டத்தைச் சற்று ஆராய்ச்சி செய்தல் அவசியமாகின்றது. பிள்ளையன் என்பது பிள்ளை யென்னும் பதத்தொடு மரியாதைக்குறி சேர்க்கப்பட்ட தொரு பதமாம். பிள்ளையாரென்பது மதுவே. அரசாரும் செல்வம் பெற்றாரை வாளா பிள்ளையெனவழங்கல் இழுக்கெனக் கருதிப் பிள்ளையன் என வழங்கினர் போலும். இனி, இக்காலத்தும் திருநெல்வேலியில் கார்காத்த வேளாளருள் பிள்ளையன் கூட்டத்தார் எனச் சிலர் இருக்கின்றனர். அவர்கள் கோத்திரம் இறையுடைக் கோத்திரம். வடமலையப்பர் நாரணக்குடைக் கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவரென முன்னரே குறித்துளேம். வடமலையப்ப பிள்ளையனுக்குப்பின் அரியநாயகமுதலியார் நெல்லையை யாண்டாரெனவும் அவர்க்குப்பின் அப்பதியை யாண்டவர் வேறொரு பிள்ளையனெனவும் ஐதீகத்தாற் றெரிகின்றது. அப்பிள்ளையனது கோத்திரம் பரியுடைக் கோத்திரமென்று கேள்வி. ஆயினும் இப்பிள்ளையன்மாரெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் நெருங்கிய பந்துக்களா யிருந்திருக்கிறார்கள். மற்று, பிள்ளையன் என்னும் பெயர் மரியாதைப் பெயரே யென்பது திருநெல்வேலிக் கோயிலிற் காணப்படும் அநேக சாஸனங்களிற் கார்காத்த வேளாளர் பலர் பிள்ளையனெனவே வழங்கப்படுதலானும், பாண்டியநாட்டு வேளாளருள்ளேயே ஓமநல்லூர்ப் பிள்ளையன் குடும்பமென ஒரு குடும்ப முண்மையானும் நன்கு உணரப்படுமெனச் சிலர் அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். இவ்வாசிரியரது காலம் அரியநாயக முதலியார் காலத்துக்கு முந்தியதென்பது ஐதீகமுடையார் துணிபென முன்னரே குறித்தாம். அரியநாயக முதலியார் காலம் சாஸிவாகன சகம் 1488 (1565-A. D.)

என்றயிகிறோ மாதலால், இவர் காலமும் ஏறக்குறைய சாலிவாகன சகம் 1473 (1550-A. D.) எனவே ஏற்படுகின்றது.

இவ்வரிய வித்வசிகாமணி செய்த புராணகாவியத்தைக்கற்று அதனாலடையப்படும் உயர்ந்த பயனையடைய யாவர்தாம் விரும்பார்? அன்றியும், காவிய உணர்ச்சியிலேயே மனம் பற்றிச் சொல்நயம் பொருள்நயம் விழைவார்க்கெல்லாம் அந்நயங்கள் உதவுதலிற் சிறந்ததாயும், புராணகதைகளில் விருப்புற்றோர்க்கு அக்கதைகளைத் தெளிவாகக் காட்டுவதிற் சிறந்ததாயும், ஞானயோகமார்க்கங்களிலொழுக விரும்புவோர்க்கு அவற்றை விளக்கமாக எடுத்துப் போதிப்பதிற் சிறந்ததாயும் இவ்வாறே ஒவ்வொரு கருத்துப்பற்றி நோக்குவோர்க்கு அவ்வக்கருத்துக்களை முற்றச்செய்து இன்பந்தரும் இப்புராணத்தைத் தமிழறிவு தமிழ்பிமானமுடைய ஒவ்வொருவரும் வாங்கிக்கற்று மகிழ்வாராக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எஸ். அனவரதவிநாயகம் பிள்ளை, எம். ஏ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பிரமஸ்ரீ

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியாரவர்கள், பி. ஏ.

சொல்லிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

- திருவளர் செல்வத் தருள்வளர் தவத்தின்
மகத்துவஞ் சான்ற வகத்திய முனிவ
னிணிதுவீற் றிருக்குங் கனிமரப் பொதியமு
மெண்ணீர் மிக்க தண்ணீர்ப் பொருநையுந்
5. தன்பான் மேவிய தென்பாண்டி நாட்டி
ஹரைசான் மரபி னரைசா னுரிமை
பெற்றோங் கியசீர் நற்றோன்ற லாகிய
வடமலை யப்பெனன் றடமலைத் தோளா
ஹாணக் குடையெனும் பேரணிக் கோத்திர
10. விளக்கெனப் போந்த துளக்கமி லறிவினன்
பிள்ளைய னென்னுங் கொள்ளும் புகழ்க்குலத்
துதித்த வள்ளன் மதித்திற மிகுந்தோன்
சொற்பயில் பாவலர் பொற்புற வளிக்குங்
கற்பகம் போன்றோன் விற்பொர லான்றோன்
15. செந்தமிழ்க் கடலிற் சந்ததந் திளைத்து
விளையாட் டயர்ந்து களியாத் திரிதரு
களிறெனப் பொலிந்த வொளிறுவாட் படையான்
றெய்வத் தகைமிகு சைவத் தவமுனி
வியாத னென்போ னயாதி செறியவீ
20. ரொன்பான் புராண மன்பா னியற்றின
னவையிற்று ளொருபது நவையிற்று மணிமிடற்
றண்ணலுக் குரியவாய் மண்ணினும் விண்ணினு
மேதக வெய்தி யோதப் படுமியன்
மதிதேறி முன்ன ரதிவீர ராமன்
25. கூர்ம புராண மேர்மலிந் திலங்கப்
பைந்தமிழ் மொழியிற் றந்தமை மான
நச்சம் பொருணல மச்ச புராணமஃ
திச்சையிற் செந்தமிழ் நற்செய்யு ளாக
வையா யிரம்பா மெய்யாக யாத்துப்
30. பெருங்காப் பியவிய லொருங்கே யமையப்
பாடிய நூலினை நாடிய புலவ
ரருந்தமி முருமை தெரிந்த பெருந்தகை

- குணக்குன் றன்னார் மணக்குங் குவளைத்
தாராளர் மிக்க சீராள ராகுங்
35. கந்தசா மிப்பேர் விந்தையிற் கொண்ட
முதலியா ரரன்ற னுதலிப் புகுந்து
கயிலைநா தற்றொழு மயிலை வித்துவான்
சண்முகக் கவிஞனை யண்மியிந் தூலைப்
பிழையற வாய்ந்து விழைதர யாவருந்
40. தருதி யெனவவன் திருதி யுளத்தொடு
மாராய்ந் தளிப்பச் சீராந் தகவுறக்
கரத்தேற் றஃதுயர் தரத்ததம் பொறிதிகழ்
* கலைமக ளச்சுத் தலைமைகொள் சாலையி
லெழுதா வெழுத்தினில் விழுமி தாகச்
45. சிவகைங் கரியமாச் சிந்தித்
துவகையிற் றீட்டி யுதவினர் மகிழ்ந்தே.

திருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் மாணாக்கர்

ம-ந-ந-ந-ந,

காவேரிப்பாக்கம்-நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்

பாடிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பொன்பூத்த மகரந்தம் பிலிற்றும்பைங் கமலத்துப் பொறியு மேங்கு
மின்பூத்த பேரழகின் பொன்னையார் தமக்குள்ள மிகவி ழைந்து
கொன்பூத்த விரதவா தம்புரிந்து தன்னுருவங் குழைந்து காட்டும்
தென்பூத்த விசைபூத்த தென்னவர்கோன் கோலோச்சுஞ் செய்ய நாட்டில்.

பிறவாத நெறியுதவும் பெருந்தகைவேய் முத்தமெனப் பிறங்கவன்று
பிறவாமற் பிறந்ததன்றி யருணெறியா ரெஞ்ஞான்றும் பேசா நிற்கும்
நறவாருங் குழற்கவுரி காணத்தா மிரசவையை நயந்து நாளும்
அறவாண னடங்குயிற்று நெல்வேலி யெனும்பதிதா னவிரு மாலோ. (2)

அன்னதிருப் பதிவயினிஞ் ஞான்றறுபான் மும்மையருந் தொண்டர் கீர்த்தி
நன்னயச்செந் தமிழினிற்காப் பியமாகப் பாடியநா வல்லோன் குன்றைத்
தொன்னகராதிபன்சேவைகுலாதிபன்றோன்றியமரபிற்றோன்றியோன்செம்
பொன்னைய குணக்குரிசில் வடமலையப் பன்பெரிய புலவ ரேதே. (3)

இனையன கத் தியந்தொல்காப் பியமுதலா மிலக்கண நூல் வரம்பு கண்டு
தனைநிகரா மொருசுந்தா மணிமுதலா மிலக்கியதா தகலி னோர்ந்து [ன்னை
தனைகடல்கூழ் வரைப்பினா சரிமையுங்கைக் கொண்டோச்சிக் கமமுங் கொ
புனைசடலத் திறையருளும் பெறநாடி யருந்தமிழோர் போற்ற மாதோ. (4)

வா.தரா யணன்வகுத்த புராணமொன் பானிரண்டன் மன்னுஞ் சீர்த்தி
போதகில கியமசீச புராணமதை மொழிபெயர்த்துப் புரிவினல்கக்
கோதிலவன் மரபில்வருஞ் சுப்பிரமண ணியக்குரிமில் குறுகிக் கேட்ப | து.
காதனையோர் மயிலுருக்கொண் டிமைவழிபா டாற்றுகிற்கு மலஞ்செய் தேதத்

நிலவுலவற்றே ஞன்றியருக் தமிழ்ப்புலமை நிரம்பியா னேய மெய்திப்
பலபடச்செந் தமிழ்க்கவிதை யவனடித்தா மனாமலர்க்கே பரிந்து பாடி
மலமருவு முல்லையான் மியம்புக ன்றெம் போல்வார்க்கு காடிச் சால
வலமினுல் கற்பித்த கண்முகநீர் வலனைக்கொண் டன்பி னம்மா. (5)

புனைமடல் ணின்றெடுத்துப் பரிசோதிப் பித்தந்திற் பதிப்பித் தியார்க்கும்
தனைகடல்கு முலங்கடல் கினனியாவ னென்னென்று கதிர்செய் மாடல்
தனையென் னும் கடவாது வொதிக்காட்டிற் றுளுவகிலான் டனிக்கு லத்துப்
புனையருஞ்சீர் பெறவந்தோன் கந்தா மீப்பெயர்கொன் புனித னம்மா. (7).

ம. அ. அ. புரீ

கல்குளம் - குப்புசாபி முதலியபாவங்கள், பி. வி.

இயற்றிய

நெய்ண்டிலவாசியப்பா.

1. தொல்வளம் மதுரை கல்வளப் பதிபிற்
சங்கத் தழைப்ப வெங்குளம் பெருகு
மமுதம் போன்ற கைப்பெருட் டெளிவை
மறுபு குத்திரத் தளித்தபே ரிசுதவன்
2. பெருமையை விமாச முனிவான் புகன்ற
பதினென் புராணத்துட் பத்து முழங்கு
மெய்யிய வெட்டனுள் விஞ்ரிய மாயனை
அழர்வா யுரைப்ப தொருநான் காகும்
பிரான் தன்னைப் பேசுவ திரண்டாம்
10. பரிதிவாய்நிலையப் பகர்வதொல் வொன்றே
பாமனைப் பாவம் புராணம் பத்தனுட்
மெய்தகிழ்ச் செட்டாளில் வந்தன தாமே
தொல் பிரா குலவிடக் கொடுவெதிற்
சுதந்தப் பதிவரு கந்த மப்பன்செய்
11. காதத்தின் பாகவாக் கந்த புராணமும்

- குலசே கரந்தம் திலங்கு மிலிங்கமும்
 அரசர் பெருமான் அதிவீர ராமன்
 சீர்பெறச் செய்த வேர்பெறு கூர்மமும்
 சைவ புராணத்து வாயு சங்கீதையும்
20. இச்சைகொள் புலவர் மச்சமு மிதனைத்
 திருவளர்ந் தோங்குந் திருநெல் வேலியிற்
 செங்கோல் செலுத்திய திருத்தகு செம்மல்
 காரணக் குடைபெனும் பூரணக் கோத்திரத்
 தடல்பெற வுதித்த வடமலையப்ப
25. பிள்ளைய னென்னும் பெருமைசா னுமம்
 பண்பிற் படைத்த பாவலர் சிகாமணி
 யின்புறு பாவா லியற்றின னதுதான்
 கவின்பெறு காண்ட மிரண்டினிற் புனைந்து
 தாற்றோ டேற்ற வெட்டுற ழொன்பா
30. னத்தி யாயத் தமைத்தினி தியாத்த
 விருத்த மையா யிரத்தினை யுடைத்தே
 இப்பெரும் புராணத்தைத் துப்புறு துருவ
 வேளாண் குலத்தில் விளங்குநன் மணியாய்க்
 கந்த சாமிப் பெயரின் வந்தவன்
35. மயிலுருக் கொண்டுமை மனமுற வழிபடு
 மண்ணல் தங்குறு மெண்ணரு மயிலைவாழ்
 சண்முகப் பாவலன் தன்றுணை கொண்டு
38. அச்சிடு வித்தனன் அனைவரும் களிக்கவே.

—

சே ந் து ர்

சமஸ்தான வித்துவான்

ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றிப்

அறுசீர்க் கழநேடிலாசிரிய விருத்தங்கள்.

காவரசம் கரவெனநம் பெருமானைக் கைகுவிக்குங்
 கருத்த ரான

மூவரசர் தமக்குஞயர் நிலைநின்றோ னிவனென்ன
 மொழியா நின்ற

கோவரச ரோருகமா முகமலர்ந்து செங்கோல்கைக்
 கொண்டு நாளுந்

தாவரசம் கமமுழுதுந் தன்னுயிர்போற் புரந்தருளுந்
 தமிழ்நாட் டின்கண்.

* அனவரத தானர்மூ விருபதினா யிரவருட

மரசு செய்த

நனவரத மலிகவிக ஞுறுதிருநெல் வேலியெனு

நகரை யந்த

மனவரதர்த் தோன்றலெனு முறைக்கியையக் கங்கைகுல

மரபின் வந்த

கனவரத நம்பயில்பூ ணணியும்வட மலையப்பன்

காக்கு நாளில்

(2)

ஒங்குசெல்வம் போற்கல்வி புடையானென் பதுபின்னோ

ரொருங்கு தேர்வான்

பாங்குபெறு மீரொன்பான் புராணங்கட் குட்சைவ

பரமா வுற்ற

தாங்குவலை யம்புகழு மச்சபுரா ணந்தன்னை

யன்பு மீக்கொண்

டங்குதமிழ் மொழிவிருத்தப் பாக்களாற் பாடியற

மெய்தி னானல்

(15)

அனையபெருங் காப்பியமெங் குள்ளதெனத் துருவுவா

ராமன் னானா

யெனையறிவிற் சிறந்தநீர் கொண்மினென வதுநேடி

யேகும் வண்ணந்

தனையனைய புகழ்த்துளுவ வேளாளர் குலக்குந்த

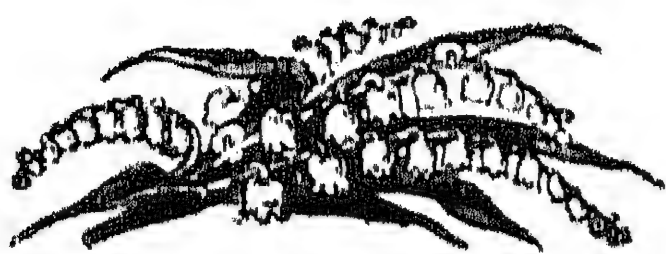
சாமி மேலோன்

வினையமிகுந் தனதச்சி லாயிரம்புத் தகமாக்கி

விடுத்தான் மன்னோ

(16)

* அனவரததானநாதர் - சிவபிரான்.

ம ச் ச பு ர ண ம்.

பொருளடக்கம்.

1. பாயிரம்	... 1
2. கைமிசாரணியச்சிறப்பு	... 5
3. அனுகிரமணி	... 11

பூருவகாண்டம்.

1. மச்சாவதார வத்தியாயம்	... 17
2. பிரமாண்டபேத வத்தியாயம்	... 20
3. பிரமமுகவுற்பத்தி யத்தியாயம்	... 23
4. ஆதிசுருட்டி யத்தியாயம்	... 26
5. வச ருத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்	... 30
6. கமசிபர் மரபுரைத்த வத்தியாயம்	... 33
7. மதனத் துவாதசிவிரத வத்தியாயம்	... 37
8. சர்வாதிக்க பட்டாபிஷேக வத்தியாயம்	... 40
9. மன்வந்தர வகுப்பத்தியாயம்	... 42
10. பூமியினிடத்தில் தேவராதியர் இரசங்கடந்த வத்தியாயம்	... 45
11. இளாசங்கம வத்தியாயம்	... 48
12. சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாயம்	... 51
13. கவுரிநாம அட்டோத்தரசதக வத்தியாயம்	... 55
14. சத்தியவதி சொரூபகதன வத்தியாயம்	... 61
15. பிதிர்வமிசானுவர்ணனை அத்தியாயம்	... 63
16. அக்கினிமான் சிராத்த வத்தியாயம்	... 66
17. பொதுச்சிராத்தவிதி யத்தியாயம்	... 69
18. சபிண்டகரண சூதகாசுச அத்தியாயம்	... 73
19. சிராத்தானுகமன அத்தியாயம்	... 79
20. திதிமான்மியத்தி லெறும்புச்செய்கை அத்தியாயம்	... 81
21. பிதிர்மகிமை யத்தியாயம்	... 83
22. தீர்த்த சிராத்தவிதி அத்தியாயம்	... 86
23. சந்திரோற்பத்தி அத்தியாயம்	... 90
24. சோமவமிசோற்பத்தி அத்தியாயம்	... 94
25. கசன்வித்யாப்பியாச அத்தியாயம்	... 97
26. தெய்வயானிசாப அத்தியாயம்	... 100
27. தெய்வயானிகோப அத்தியாயம்	... 101
28. தெய்வயானி ஆட்சேப அத்தியாயம்	... 103
29. தெய்வயானி சந்தோட வத்தியாயம்	... 104
30. தெய்வயானி கல்யாண வத்தியாயம்	... 106
31. யயாதி புத்திரோற்பத்தி அத்தியாயம்	... 108

பக்கம்.

32.	யயாதிசாப அத்தியாயம்	... 110
33.	யயாதிசுதர்சாப வத்தியாயம்	... 112
34.	பூருபட்டாபிடேக வத்தியாயம்	... 114
35.	யயாதி சுவர்க்கஞ்சேர்ந்த வத்தியாயம்	... 120
36.	யயாதி இந்திரசம்வாத அத்தியாயம்	... 123
37.	யயாதி சுவர்க்கம் விட்டுவிழுந்த அத்தியாயம்	... 124
38.	யயாதி அட்டகசம்வாத அத்தியாயம்	... 126
39.	கர்ப்பசொருப விசார வத்தியாயம்	... 128
40.	ஆச்சிரமதன்ம வத்தியாயம்	... 131
41.	யயாதி பிரமதத்தன் சம்வாத வத்தியாயம்	... 134
42.	வசுமான்சிபியுடன் சம்வாத அத்தியாயம்	... 136
43.	கார்த்தவீரியன் மகிமை யத்தியாயம்	... 139
44.	போசன் வமிசமுரைத்த வத்தியாயம்	... 141
45.	விருட்டுணிவமிசத்தில் கண்ணனவதார வத்தியாயம்	... 145
46.	பிருகுவிட்டுணுவைச் சபித்த வத்தியாயம்	... 149
47.	சுக்கிரன் வரமடைந்த வத்தியாயம்	... 156
48.	அசுரசாப கலியுக தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்	... 164
49.	திர்க்கதமசுக்குக் குருசாபவிமோசன வத்தியாயம்	... 168
50.	பவரவ வமிச வத்தியாயம்	... 172
51.	பவரவ வமிசத்தில் அருச்சுனன்வமிச வத்தியாயம்	... 179
52.	அக்கினிவமிச வகுப்பத்தியாயம்	... 184
53.	கருமயோக அத்தியாயம்	... 189
54.	புராணவனுக்கிரமணி யத்தியாயம்	... 192
55.	நட்சத்திர புருடவிரததான அத்தியாயம்.	... 197
56.	ஆதித்தசயன விரத வத்தியாயம்	... 200
57.	கிருட்டிணாட்டமி விரதவத்தியாயம்	... 204
58.	உரோகணி சந்திரசயனவிரத வத்தியாயம்	... 205
59.	தடாகவிதி யத்தியாயம்	... 210
60.	விருக்கவுச்சவ வத்தியாயம்	... 213
61.	சவுபாக்கிய சயனவிரத வத்தியாயம்	... 215
62.	அகத்தியர் பூசை யத்தியாயம்	... 217
63.	அனந்த திரிதிகைவிரத வத்தியாயம்	... 222
64.	ரசகல்யாண விரத வத்தியாயம்	... 226
65.	ஆர்த்திரானந்தகரி திரிதிகைவிரத வத்தியாயம்	... 229
66.	சரசுவதிவிரத வத்தியாயம்	... 232
67.	சந்திரசூரிய கிரகணதானவிதி யத்தியாயம்	... 234
68.	சத்தமிசாந்திவிதி யத்தியாயம்	... 236
69.	வீமத்துவாதசி விரத வத்தியாயம்	... 239
70.	அனங்கதான விரத வத்தியாயம்	... 244
71.	அஞ்ஞிய சயனவிரத வத்தியாயம்	... 249

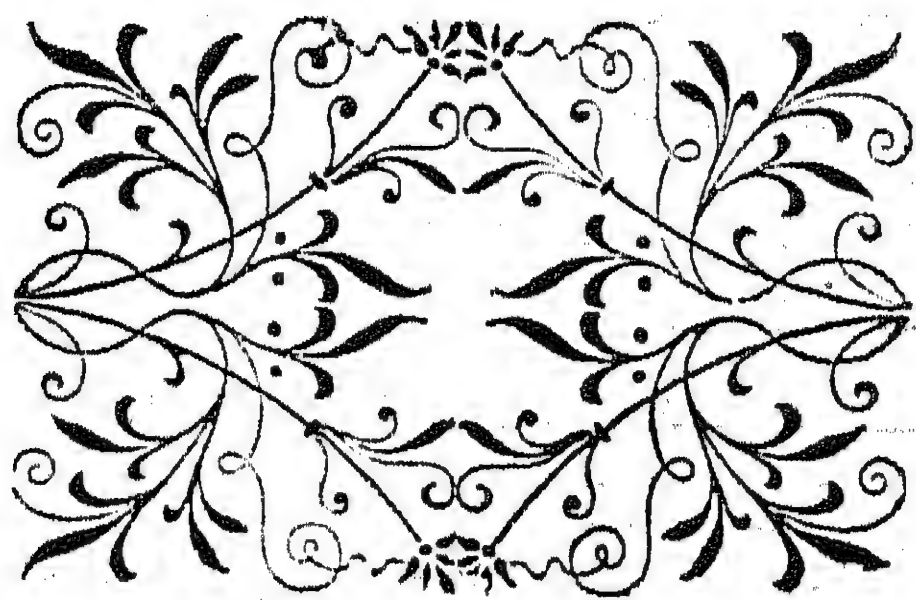
	பக்கம்.
72. அங்காரகவிரத வத்தியாயம்	... 251
73. குருசுக்கிர பூசைவிரத வத்தியாயம்	... 254
74. கல்யாண சத்தமிவிரத வத்தியாயம்	... 255
75. விசோகசத்தமி விரத வத்தியாயம்	... 257
76. பலசத்தமி விரத வத்தியாயம்	... 259
77. சற்காரசத்தமி விரத வத்தியாயம்	... 260
78. கமல சத்தமிவிரத வத்தியாயம்	... 262
79. மந்தாரசத்தமி விரத வத்தியாயம்	... 263
80. சுபசத்தமிவிரத வத்தியாயம்	... 264
81. விசோகத் துவாதசிவிரத வத்தியாயம்	... 266
82. தான்ய பருவதாதி தசபருவத தானமான்மிய வத்தியாயம்	... 269
83. சாந்திகிரக யஞ்ஞவிதி யத்தியாயம்	... 277
84. கிரகசொருபானு கீர்த்தன வத்தியாயம்	... 285
85. சிவசுதூர்த்தசி விரத வத்தியாயம்	... 287
86. சருவபவத்தியாக வத்தியாயம்	... 290
87. ஜுதித்தபூசை யத்தியாயம்	... 292
88. சங்கிராந்திவிரத வத்தியாயம்	... 294
89. விபூதித் துவாதசி விரத வத்தியாயம்.	... 298
90. சஷ்டிவிரத வத்தியாயம்	... 300
91. ஸ்நானவிதி யத்தியாயம்	... 306
92. மார்க்கண்டர் தன்மர் சம்வாத வத்தியாயம்	... 311
93. பிரயாகா கமனபல வத்தியாயம்	... 313
94. கோதானபல வத்தியாயம்	... 314
95. தீர்த்தயாத்திராவிதி யத்தியாயம்	... 316
96. பிரயாகையில் தேகபரித்தியாக வத்தியாயம்	... 319
97. யமுனாமான்மிய வத்தியாயம்	... 320
98. பிரயாகையில் பவ சொரூபகதன வத்தியாயம்	... 322
99. தருமபுத்திரன் பட்டாபிஷேக வத்தியாயம்	... 324
100. பூகோள மேருவருணனை யத்தியாயம்	... 327
101. இரம்மியக வருடாதி வருணனை யத்தியாயம்	... 331
102. பாரதவருட வத்தியாயம்	... 332
103. புருரவ சரித்திர வத்தியாயம்	... 337
104. இராவதி நதி வரலாற்றத்தியாயம்	... 338
105. இமயகிரி வருணனையத்தியாயம்	... 340
106. அத்திரியாச்சிரம வருணனை யத்தியாயம்	... 341
107. விஷ்ணுதரிசன வத்தியாயம்	... 343
108. மத்திரராஜன் வரமடைந்த வத்தியாயம்	... 346
109. சம்புத்தீவு வர்ணனை யத்தியாயம்	... 349
110. சாகத்தீவாதி ஆறுதீவுரைத்த வத்தியாயம்	... 353
111. சூரிய சந்திரகதி யத்தியாயம்	... 357
112. சூரியரத வர்ணனை யத்தியாயம்	... 362

113.	துருவப் பிரசங்கிதை யத்தியாயம்	... 365
114.	புவனகோச சமாத்தி யத்தியாயம்	... 370

உத்தர காண்டம்.

1.	இரணியகசிபு வரமடைந்த வத்தியாயம்	... 376
2.	விஷ்ணு புருடபாரசெய வத்தியாயம்	... 382
3.	இரணியகசிபு சபாப்பிரவேச அத்தியாயம்	... 387
4.	சக்கரபாணி தேவர்க் கபயப்பிரதானஞ்செய்த வத்தியாயம்..	390
5.	பிராமணர் சொரூபமுரைத்த வத்தியாயம்	... 393
6.	ஆயுதவெட்டுப் பரிகார வத்தியாயம்	... 397
7.	சர்ப்பதிட்ட பரிகார வத்தியாயம்	... 399
8.	திக்கயங்கள் வீறழிந்த வத்தியாயம்	... 401
9.	ஆபிசார வீறழிந்த வத்தியாயம்	... 402
10.	பிரசாதபதன வத்தியாயம்	... 404
11.	சோடணன்வத வத்தியாயம்	... 405
12.	பிரகலாத தேவேந்திர சம்வாத வத்தியாயம்	... 407
13.	விட்டுணுதெரிசன வத்தியாயம்	... 410
14.	நாரசிங்கவுற்பத்தி யத்தியாயம்	... 412
15.	சங்குலயுத்த வத்தியாயம்	... 414
16.	சேனாவத வத்தியாயம்	... 415
17.	தூர்ச்சகுன தெரிசன வத்தியாயம்	... 417
18.	இரணியகசிபுவத வத்தியாயம்	... 418
19.	பிரகலாதன் பட்டாபிடேக வத்தியாயம்	... 420
20.	சிவசொரூபகதனமுரைத்த வத்தியாயம்	... 423
21.	யோக சாத்திரத்தின் வண்மையுரைத்த வத்தியாயம்	... 426
22.	யோகவிக்கின முரைத்த வத்தியாயம்	... 434
23.	பத்திமான்மியவத்தியாயம்	... 438
24.	பிரமவிட்டுணு சம்வாத அத்தியாயம்	... 443
25.	வயிரவவுற்பத்தி யத்தியாயம்	... 445
26.	பரமேசுவரர் தேவர்கட் கபயங்கொடுத்த வத்தியாயம்	... 449
27.	கபாலமோசன வத்தியாயம்	... 452
28.	மகாவிட்டுணு சேடற்குபதேசஞ்செய்த வத்தியாயம்	... 457
29.	கலாசொரூப வருணனை யத்தியாயம்	... 460
30.	இருபத்தைந்து பேதமுரைத்த வத்தியாயம்	... 463
31.	திரிபுர நிருமாணமுரைத்த வத்தியாயம்	... 471
32.	திரிபுரநிருமாண வருணனை வத்தியாயம்	... 473
33.	தூர்ச்சொப்பன தெரிசன வத்தியாயம்	... 475
34.	பரமேசுவரர் தோத்திர வத்தியாயம்	... 478
35.	இரதநிருமாண வத்தியாயம்	... 482

36.	நாரதர் திரிபுரத்தில்வந்த வத்தியாயம்	... 485
37.	வித்துன்மாலி வத வத்தியாயம்	... 487
38.	தயித்திய சேனாபங்க வத்தியாயம்	.. 495
39.	திரிபுரம் சமுத்திரத்திலோடிய அத்தியாயம்	.. 497
40.	தாரகாட்சன்வத வத்தியாயம்	... 499
41.	தானவர்சம்போக வத்தியாயம்	... 504
42.	வித்துன்மாலிவத வத்தியாயம்	... 508
43.	திரிபுரவிசய வத்தியாயம்	... 512
44.	புராவாமகிமை யத்தியாயம்	... 514
45.	மன்வந்தரானுகற்பச் சக்ரவர்த்திலட்சணமுரைத்தவத்தியாயம்	520
46.	தேவரிருடியர் சம்வாத வத்தியாயம்	... 524
47.	மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்	... 527
48.	இருடி மான்மிய வத்தியாயம்	.. 533
49.	தாரகாசுர உற்பத்தி யத்தியாயம்	... 540
50.	தேவாசுரர் படையெழுச்சி யத்தியாயம்	... 545
51.	சங்குலயுத்த வத்தியாயம்	... 550
52.	காலநேமி பார்செய வத்தியாயம்	... 552
53.	சிரசனன்வத வத்தியாயம்	... 559
54.	விஷ்ணுபராசெய வத்தியாயம்	... 561
55.	செம்பன்வத வத்தியாயம்	... 565
56.	தாரகன் விசய வத்தியாயம்	... 574
57.	குமாரசாமி யுற்பத்தி அத்தியாயம்	... 581
58.	தாரகாசுரவத வத்தியாயம்	... 594

திருச்சிற்றம்பலம்.

மச்சபுராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

மழைபூத்த கருநிறத்துச் செம்மணிபூத் தொளிர்நிறத்து வனத்துழாய்ப்பைந்
தழைபூத்த முருந்தனருண் மச்சபுராணத்தையருந் தமிழாற் பாட
வுழைபூத்த திருக்கரத்தென் னுளம்பூத்த பரஞ்சடர்பா வுமையா ளீன்ற
புழைபூத்த தெரிந்தடக்கைக் கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாள் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

சிவபிரான்.

மயமானவின் முழுமுதலாய் வளரொளியா யானத்த மயமா யன்பர்
தாமபிழ துண்ணுணர்வாய்ப் பூரணமா யகிலசரா சரங்க ளாகிப்
புமலிபைந் துணர்க்கடுக்கை மறிநதிதாங் கியசடிலப் பொருளின் செய்ய
தேவருவு சத்தனப்பூஞ் செழுங்கமலைப் பொற்பாதுஞ் சிந்தை செய்வாம். (க)

உமாதேவியார்.

பூரணசிற் பரமரான மெய்ப்பொருளி னிடப்பாகம் பொருந்தி யாதிக்
காரணசித் துருவாவி யனைத்துலகும் விளக்கொளியாய்க் கருணை பூத்த
வாரணசித் தாநிமல ரயன்முதலா வுலகமெலா மருளி னீன்ற
வாரணவு களபமுலை வடிவுடைய கவுரிபத மனத்துன் வைப்பாம். (உ)

விநாயகர்.

தழைத்தமலர்க் கொன்றையுனை சடாமருடத் தெம்மானைத் தழுவிக்கொங்கை
முழைத்தமலை மகளின்ற கழைகளிக்குஞ் சிறுபிறைவெண் கோட்டு நால்வாய்
மழைத்தடக்கார் மேகமென ஐற்றிருந்தா நுவட்டிமதத் தாரை சிந்தும்
புழைத்தடக்கை விசடசுடக் கரடாதுக் களிற்றினைத்தாள் போற்றல் செய்வாம். (சு)

சண்முகக்கடவுள்.

குடாகுரு பரமுருக சரவணசண் முகவிபவ குகவென் றேவாழ்த்
துமரனெதிர் கேட்பவுப தேசித்த பரஞானச் சுடரா யப்பாற்
றமரநெடுந் திணைக்கடலு னொளித்தகொடுந் குருடலந் தடிந்து வானத்
தமரர்சிறை மீட்டருளு மறுமுகத்தெம் மான்மலர்த்தா ளகத்துள் வைப்பாம். (அ)

சண்டேசுரர்.

சிந்தைதனி லஞ்செழுத்தின் றிறமோர்ந்தா னந்தவெள்ளந் திளைத்து மேவு
முந்தைவினைப் பயனுதவ முதல்வர்திரு முடிமீதின் முறைவ ழாமல்
விந்தைபெறப் பாலாட்டும் வேளையினில் வந்திடறு விளைக்குஞ் செய்ய
தந்தைபதத் திணைதடிந்த தண்டசர் பதத்துணையைத் தலைமேற் கொள்வாம். (ஆ)

திருநந்தி தேவர்.

விரிந்தகொடு முழுதாங்கி விண்ணுலகு மெண்டிசையும் விளக்க வெண்மை
புரிந்துயர்ந்த தின்கயிலைப் பொருப்பிடத்திற் பச்சைமயில் பொருந்தும் பாகம்
பரிந்துசெழுங் கதிர்பரப்பு பவளநிறக் கருமிடற்றெம் பரமன் வேலை
தெரிந்தமரர்க் கருள்புரியு நந்தீசர் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (கா)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்.

பொருகயற்கண் ணுமைமுலைப்பா லருந்தியருந் தமிழ்ப்பதிகம் புரமுன் றெய்த
வொருவனைப்பா டிச்சமணக் குறும்பகற்றிக் கைதவன்கு னொழித்தே யென்பைத்
திருவுருவாச் செய்துசிவ சமயமே சமயமெனச் செகத்தி லோங்கக்
கருணைபுரி பிரமபுரக் கவுணியர்கோ னிருசரணங் கருத்துள் வைப்பாம். (கா)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

பெருநாவ லிருநிழற்கீழ்க் குளிர்ப்புனற்குண் முளைத்தெழுந்த பெம்மான் செம்மை
தருநாவுக் கிசைத்தமிழா லலைகடவி னிடைப்பிணித்த தனிக்கற் றூணன்
றொருநாவா யெனமிதப்ப வீற்றிருந்தங் கஞ்செழுத்தி னுண்மை யோதுந்
திருநாவுக் கரசரிரு பிரசமலர்ச் சேவடியைச் சிந்தை செய்வாம். (கா)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்.

மாதூயரப் பவக்கடலை யொழித்தடிய ரிடத்துறையு மழுவ லாளன்
மீதுசெழுந் தமிழ்மலை பாடியுளத் துறுமலை விரைசேர் கஞ்சப்
போதுநிகர் பதம்வருந்தப் பரவைமனைப் புறத்தனைந்து புகல்வீ ரென்று
னாதுசெலப்பணித்தருளுஞ் சுந்தரர்செந்தளிர் த்துணைத்தான் தொழுதல் செய்வாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

கறைமிடற்றெம் பரற்போற்றி நரிபரியா வரவழைத்துக் கயற்கண் முங்கை
யிறைவனைப்பப் பேசுவித்துப் புத்தனாவென் றம்பலத்தி னினிதி னுடும்
பிறைமுடித்த பிரானெழுதக் கோவைதிரு வாசகப்போர் பிறங்கு பாடன்
மறைவகுத்த வாதவூர் மாணிக்க வாசகர்தாள் மனத்துள் வைப்பாம். (கா)

அறுபத்துமூவர்.

பச்சைநிறக் கொடியொருபாற் படர்ந்தமுழுப் பவளவரை பரவி னோர்க்கு
விச்சைதழை யக்கொடுக்குந் தந்திமுகத் தெந்தைதந்தை விரிபூந் தேன்பாய்
செச்சைமணி மார்பனிரு செம்மலர்த்தா டிதைமருமச் செம்மல் பாதத்
திச்சைபெறு பத்தியறு பத்துமூ வரையுமனத் திறைஞ்ச வாமே. (கக)

திருத்தோண்டர்கள்.

ஆறணிந்து மணிமன்றத் தானந்த நடம்புரியு மமலற். காளாய்
நீறணிந்தஞ் செழுத்தோதி யக்கவடம் புனைந்தன்பு நிறைந்தே நீடு
வீறணிந்த மனத்தன்ப ரிடத்தன்பு கடைப்பிடியாய் விளைந்தே மேன்மைப்
பேறணிந்தோ ரொருளர்மற் றவரிருதாட் டாமரைகள் பேணு வாமே. (கஉ)

திருமால்.

கண்ணகன்ருா லந்தருமெண் கட்கடவு டனையுந்திக் கமலம்பூத்த
பண்ணவன்பார் முழுதுமளந் துண்டுமிழ்ந்த பரமனுயர் பச்சை மேக
வண்ணன்மதக் கரிக்கருளுங் கடவுணெடுந் தடங்கடற்குள் வளரா நின்ற
வண்ணலஞ்சேல் வடிவெடுத்த நாரணன்பொற் றுமரைத்தா ளகத்துள் வைப்பாம்.

இலக்குமி.

சுந்திருவ ரியக்கர்விஞ்சை வல்லவர்வா னகத்தமரர் கருவியாழ்ப்பண்
முந்திருவ ராயிரங்க ணிந்திரனான் முகன்மறையோர் முனிவர் நாகர்
வந்திருதாண் மலர்துதிப்ப மாயவன்செம் மணிமார்பின் மருவி வாழுஞ்
செந்திருவி னனுங்கமலச் சுந்தரப்பொற் பாதமலர் சென்னி சேர்ப்பாம். (கச)

சரஸ்வதி.

வெண்மலரும் வெண்பணியும் வெண்கலையும் வெண்மணியும் வேய்ந்து வாச
வெண்மலரின் வீற்றிருந்து பழங்கருணை பூத்துவண்டு விளரி பாடக்
கண்மலரு மாயிரந்தோ டவிழ்த்துமுகை நெகிழ்த்தகம லத்தில் வாழெண்
கண்மலருஞ் சதுமுகத்தோ னுவில்வளர் வாணிபதங் கருத்துள் வைப்பாம். (கரு)

குரு வணக்கம்.

இருவினைமும் மலம்போர்த்த வந்தகா ரப்படல விருணீத் துண்மை
யுருவினைமுற் றினுமுணர்த்த வுதித்தகதிர்ப் பரிதியென வுபதே சித்த
குருவினைநற் றுகிற்கஞ்ச னூர்வாமும் கோதின்மறைக் கொழுந்தின் செய்ய
மருவினைச்சப் பிரமணிய தேசிகளை யனுதினமு மனத்துள் வைப்பாம். (ககா)

அவையடக்கம்.

உறும்பொரு டருநன் மச்ச புராணமென் றுலக மேத்தப்
பெறும்பொருள் வடநா றேர்ந்து பெருமைசேர் வியாதன் சொற்ற
நறும்பொரு டமிழாற் செய்கே மென்றியா நயத்த லோர்சிற்
நெறும்பொரு குடத்தேன் முற்றுந் துய்ப்பலென் றெண்ணல் போலும். (ககி)

பன்மொழி திசைச்சொல் பஞ்ச விலக்கண மிலக்கி யங்கூர்
தென்மொழி வடசொல் யாவுந் தேர்ந்தறி புலவர் யாரு
மென்மொழி பொருட்சொற் பாக மியலிசை பொருந்தச் சேராப்
பன்மொழி யெனினுங் கொள்வர் புங்கவன் புராண மென்றே. (க)

இப்பெரும் புராணங் காண்ட மிரண்டுநற் கிரந்தஞ் சொல்லிற்
றுப்புறு பின்மூ வாயி ரத்துறுந் தொகையத் யாயந்
தப்பினுற் றெழுப தின்மே லிரண்டுசார் பதிகத் தோடுந்
திப்பிய விருத்த மையா யிரத்தினுற் செப்பி னேமால். (க)

மங்கலவாழ்த்து.

வாழி நான்மறை யாகம புராணங்கள் வாழி மாமழை மகிதல முழுவதும்
வாழி மாமனு முறைதெரி மன்னவர் வாழி யோது மறையவர் தாபதர்
வாழி சைவநான் மழுவலா னடியவர் வாழி தென்றிசை மலயமேற் குறுமு
வாழி யானினம் வானவர் மானிடர் வாழி செந்தமிழ் மச்ச புராணமே. (ம)

பாயிரம் ழற்றும்.

ஆகச்செய்யுள் - 20.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மடலமிழ்செங் கமலமலர் பூத்தகருங் கடல்போலு மாயன் மச்ச
வுடலுடன்வந் தவதரித்த மச்சபுரா ணந்தமிழா லுலக மேத்தக்
கடலமிழ்தந் துளித்தொழுகத் தெளித்த சுவை பழுத்தமொழிக் கவிதை செய்
னடல்கெழுதிண் புயனினாயூர் வடமலைநா ரணக்குடையா னரச ரேறே.

நைமிசாரணியச் சிறப்பு.

காருத வளர்ந்து திசையெலா மடர்ந்து கதிர்களோ ராயிரத் திரவி
தேரினிற் கடடும் பரிகளேழ் நடக்கச் செந்தளிர்க் கரங்களா லோச்சும
பேருறு தருக்கண் மிடைந்திடு நைமி சாரணி யத்துயர் பெருமை
பேருறு வகையாய் வரன்முறை தவரு தியன்றவா நியம்புது மாதோ. (க)

மணிவெயி லெறிக்க விளங்குகோ புரங்கள் வயின்வயி னிலவுமா டங்க
ளணிபெறக் குயிற்று மோனியத் தெற்றி யாடகப் புரிசையுப் பரிகை
கணிதமொன் றின் றி மிடைந்திடும் வீதி கவின்பெற வழிவில வாகித்
தணிவிலா துயர்ந்தே யுலகெலாந் துதிக்குந் தகைமைசேர் சத்திய வுலகில். (உ)

மாணிக்கம் வயிர மாகத் தீல மணிவயி றீரியம் பவள
மாணித் தண்டாளம் புட்பரா கங்கோமே தகமணி யிவையழுத்திப்
பாணித்த வேதமண் டபநாப்பண் பைம்பொனாற் புரியரி யணைமேற்
புணுற்ற தவள நிறத்தெழில் வாணி பொற்புற வோர்புறத் திருப்ப. (ங)

அருமறை காணு மவற்றவற் றினுக்கே யணியெனு மங்கமோ ராறு
மொருசுத கோடி விரிவதாய்ப் பரந்தே யோங்கிய புராணமு நீங்காத்
திருமுக மொருகான் கிடத்தினும் விளங்கச் சிருக்கொடு குண்டுகை தாங்கி
மருவிப் முக்தான் மார்பிடத் திலங்க மலரய னினினுவிற் றிருந்தான். (ச)

இருத்திடங் கொணுவிற் சவுனக ராதி முனிவர ரெய்திமுன் னிறைஞ்சி
யருத்தவம் புரிதற் கோரிட மெங்கட் கமைத்திட வேண்டுமென் றறையத்
திருத்திய தருப்பை தேமியாய் முடிந்து செலுத்திநீர் யாவரு மிதுபோய்ப்
மொருத்திய தகமே கைமிச மதிலே புரிந்திடு கீர்தவ மென்றான். (ஊ)

என்றவுஞ் சென்ற தேமியின் பின்னே பேகியங் குறுதவ மியற்றித்
ஆன்றின ரத்த வனத்தெழு பெருமை சொல்லுதற் கரிதரி தேனு
மொன்றிய மதியா லறித்தவா னுணாப்பா முரவுநீ ருடுத்தபார் மகட்கு
மன்றலத் திலுத மாமென வயங்கி வளம்பெறு கைமிசா ரணியம். (சு)

சத்தமம் மேங்கை சரத்தாந் தாரஞ் சண்பகஞ் சரளமா நெல்லி
ஞத்தமீவெட் பாலை யாகினி பரைசு கொங்குமா துளைபலாக் கோளி
கித்துவா ரத்தே மாப்பனி மாப்பா திரிஞ்சா மரவிளாத் தெங்கு
சத்திவ வரக காஞ்சிசூத் திருக்கம் கழைப்பினை கடுக்கையார் தானறி. (ஏ)

புன்னைக் விளங்குங் குமமகில் புன்கு புளியிர வெரிமகி ழசோகு
முன்னைதேக் காச்சா மதுகமா விலங்க மூங்கிலே றழிஞ்சின்முள் ளிலவம்
பன்னிவே னுவல் கடம்பொடு வீரை பாலைகல் லத்திதோ தகத்தி
வன்னியீந் திலவ மருதொடு தாழை வாழைநிம் பங்கருங் காலி. (அ)

முதலிய தருக்க ளலகில நெருங்கி முகிலுற வளர்ந்துநீள் சினைவான்
புதையுற மிடைந்து பூநறா வொழுக்கப் பொருந்திய காரொனக் கருதிச்
சதிமுறை மயில்கள் சிறைவிரித் தாடச் சஞ்சரீ கம்மிசை பாட
மதுமலர்க் கொன்றை பொன்மழைபொழியக்காரந்தள்கண் மலர்க்கையால்வாங்கும்.

கடலென விரிந்து நறியசெங் கழுநீர் கரியநீ லோற்பல நெய்தன்
மடலவிழ் கமல மலர்தரு தடாகம் வரம்பில வெங்கணு நெருங்கப்
படர்தரு முல்லை மல்லிகை சிறுசெண் பகமிரு வாட்சிநற் பிச்சி
மிடைதரு நந்த வனம்பல பலவாய் வீறுறு நைமிசா ரணியம். (க)

வேறு.

ஒருநேமி யமைந்தவையத் துறைத லானு மொள்ளியகண் மலர்ச்சரைய யுறுதலானு
மரியேழு மிசைத்துலவு மழகி னானு மந்தரத்தி லேசெல்லு மடைவி னானு
தருராசி சேர்ந்திருக்குந் தன்மையானும் தராதலமும் பொன்னுலகுத் தயங்கலானு
மிருளோட வொளிவிரிக்கு மியல்பி னானு மிரவொரியு மரங்கன்பல விரவி போலும்.

நிலவியபூ மீதிலென்று மிருத்த லானு நீங்காத திசைமுகத்தைப் பொருத்த லானு
மிலகியவா ரணத்தொகுதி யியைதலானு மெந்நானும் பல்லுயிராப்படைத்த லானு
தலைமையுறும் படியுயர்ந்து தழைத்தலானுஞ் சத்யவுல குத்திருக்குந் தன்மையானு
நலமுதவுங் கலைமானு நண்ண லானு நான்முகனைப் போலுமா னைமிசா ரணியம்.

வனமருவி யரவணையிற் கிடத்த லானும் வண்டுகிலை திவிரிதரித் திருத்த லானும்
புனைசடையோ ரிடத்திருக்கும் பொற்பி னானும் பூவினைத்தன் வயினைடர்ந் துயிழ்த
கனமருவி நீலநிறங் காட்ட லானுங் ககனமள விடரிவந்த காட்சி யானு [லானுங்
நனைமலர்ப்பூங் கணியிருக்கு முரத்தி னானு நாரணனைப் போலுமா னைமிசா ரணியம்.

மானிநொடு மம்பரசு தரித்த லானும் வடுக்கண்ணி யகலாத மெய்யி னானு
மூனமிலா வும்பர்மலர் தூவி யார்ப்ப வொருகாலி னின்றொடு முன்மை யானு
தேனிதழி குழைதோலி னுடையி னோடுஞ் சீறரவு மம்புலியுந் சேர்த லானு
நானிலத்தோ ரும்பர்புகழ்ந் தேத்த லானு நம்பனையே போலுமா னைமிசா ரணியம்.

வேறு.

கலைபயின் றிடலால் வெண்மை காட்டிய மெய்யா லன்னங்
குலவிய நடையாற் பூமேற் கொள்ளலாற் குழைக டம்மா
னிலவுநான் மறையோர் தம்மை நீங்கிடா திருத்த லாநீர்
நலமிகு நைமி சந்தா னுமகட்பொருவு மாதோ.

(க)

விண்ணெரத் திருத்த லானும் விரிந்தபூ வாசத் தானு
மண்டலத் துதித்த லானு மதியொடு தோன்ற லானு
மண்டர்வை யகத்து னோருக் காக்கமுண் டாக்கலானுந்
தண்டலை நெருங்கு நைமி சாரணி யம்பொன்னுமால்.

(கக)

உலகெலாம் பெற்றே பச்சை யுடம்பொடு விளங்க லானு
நிலைபெறு முதலி னேரோ நின்றுவா தாட லானு
மலைமக வாகை யானும் வண்டி மலர்க்கண் னானுந்
தலைமைசே ருமையை நேரா நைமிசா ரணியந் தானே.

(க௭)

பகர்புரா ணங்க ளீரொன் புதுமுறை பயின்று பாடுஞ்
சுகமருந் தவத்தின் மிக்க சூதமா முனிவ னாக
வகமுறு மயிலின் மேவு மஞ்சிறைப் பறவை யாவும்
புகரறு முனிவ ராகப் பொங்கரின் வயங்கு மாதோ.

(க௮)

எரிபணி மணியா வண்டி னிசைகண்மந் திரமாப் புன்கின்
வினாமலர் பொரியாச் செந்தேன் விடுநறு நெய்ய தாகப்
பெரியநற் காவுஞ் சொல்கிப் பிரமுனி வரரே போலத்
தூரிசற யாகந் தன்னைத் தொன்முறை யிபற்று மாதோ.

(கக)

கொடியது வலியே கூகூ வென்பன சூயிலே யென்றுங்
கடியன மலர்க ளேகண் ணீருருப் பனபைங் காவே
பிடியடி யேனம் யானைப் பெண்பதப் பெயர்ப்பே நைந்து
படியிசை வெண்பல் காட்டிப் படர்வன தளவந் தானே.

(௨௦)

வேறு.

தாம னாகள் செறியுந் தடம்புனல்
தாம னாகள் செறியுந் தடம்புனங்
காமர் வல்லியங் காடு படர்ந்தன
காமர் வல்லியங் காடு படர்ந்தவே.

(௨௧)

அஞ்சு கங்க ளடைவி னறைவன
அஞ்சு கங்களுள் ளானஞ் செழுத்துமே
மஞ்சு கஞ்செறி யும்பொழில் வாய்நிய
மஞ்சு கஞ்செறி யுந்தவர் வாயரோ.

(௨௨)

வேரி நாண்மல ருற்றிடும் வேங்கையே
கோர மின்றிக் குலவிடும் வேங்கையே
சார லெங்குஞ் சரிக்குமா தங்கமே
பாரின் மன்னிப் பரம்புமா தங்கமே.

(௨௩)

கமல மெங்குங் கடிவண் டிலாவுமே
கமல மெங்குங் கடிவண் டிலாவுமே
யமல ரெங்கு முறுவ தசோகமே
யமல ரெங்கு முறுவ தசோகமே.

(உச)

ஆர மெங்கு மடர்ந்து செறிந்தன
ஆர மெங்கு மடர்ந்து நிறைந்தன
ஆர மென்ன வரும்பின புன்னைபொன்
ஆர மென்ன வலர்ந்தன கொன்றையே.

(உரு)

கோம திக்குநற் கொள்கையி னோங்கிய
கோம திக்குக் குடியிருப் பாகுமாற்
கோம திக்கிணை நித்திலக் குப்பையாற்
கோம திக்குங் குவளை யலருமால்.

(உரு)

நாக வீருரி நாகனை நஞ்சமிழ்
நாக நாண்சிலை நாகனை நாடியே
நாக மும்மறி யாதுயர் நாகவீ
நாகர் கொய்துமுன் னாகச் சொரிவரோ.

(உள)

வண்டு லாவு மடுக்க ளிடந்தொறும்
வண்டு லாவு மலர்ப்பொழி லெங்கும்வெள்
வண்டு லாவ வருத்திடு சோகமாம்
வண்டு ருதுயர் மாதவஞ் செய்வரால்.

(உய)

வன்னி நீடி வளரும் வனமெலாம்
வன்னி பாட மயிலின மாடுமால்
வன்னி நாளும் வளர்ப்பர் முனிவரர்
வன்னி மாதவ ரும்மவண் வைகுவார்.

(உரு)

அரியி னோடு கரியுற வாகுமால்
அரியி னோடு மரியுற வாகுமால்
அரியி னோடுதரக்குற வாடுமே
அரியி னோடுசெந் நாயுற வாடுமே.

(ரு௦)

வேறு.

தென்றலந் தேர்ப்பைங் கிளிப்பரி யிருளாஞ் சிந்தரங் கோகிலச் சின்னந்
துன்றுழ வம்பு கருப்புவில் விசைக்குஞ் சுருப்புநாண் டடத்தலை முரசு
மன்றிலாங் கான மனைத்தையும் பெருமை யருந்தவ முனிவரர் மதனை
வென்றிவண் கவர்ந்து வைத்தது போல விளங்குமா னைமிசா ரணியம்.

(ரு௧)

விரைசெறி கூந்தற் காரறல் காட்டி விழியெனக் கருங்கயல் காட்டித்
திரைநெடுங் கரத்தில் வளைபல காட்டிச் சிறந்தநித் திலநகை காட்டி
மரைமலர் வதனங் காட்டுகோ மதிய மாநதி மாதவ முனிவர்
புரையறு கற்பின் மனைவியர் தங்கள் புகரறு வடிவினைப் பொருவும்.

(ரு௨)

இப்பெரு வண்மை யினிற் பொலிவெய்தி யிலங்கிய நைமிசா ரணியத்
தொப்பிலா துயர்ந்தே விதிமுறை தவறா துஞற்றிய சாலையி னிடத்திற்
செப்பரு வருடம் பன்னிரண் டியற்றுந் திருந்திய சத்திர யாகந்
தப்பிலா தாற்றிச் சவுனக ராதி தவப்பெரு முனிவர ரிருந்தார். (நா)

ஆயகா லையிலோர் குடைகரத் தேந்தி யழகுறு குண்டிகை தூக்கித்
தூயவெண் பூதி துகளற வணிந்து தொடுத்திடு மக்கமுந் தாங்கி
யேயதோ லுடுத்தே யஞ்செழுத் தேரதி யிலங்கிய சடைமுடி புனைந்து
மாயனான் முகத்தோற்கிறையவற் போற்றுஞ் சூதமா முனிவரன் வந்தான். (நா)

அருகுறு சூத முனிவரன் றன்னை யழகுற வாதனத் திருத்தி
யொருமையிற் பாத்தி யாசம னூர்கய முதலியொண் பூசனை யுஞற்றிப்
பொருவினல் வரவு வினவியே முகமன் புகன்றியாம் புரிந்தமா தவத்தான்
மருவினை நின்பாற் புராணங்க ளனைத்தும் வளம்பெறக் கேட்கவேட் டனமால். (நா)

தெளிதர வுரைத்தி யென்றலு முரைப்பான் நிசைமுகன் வேதசாத் திரங்க
ளளியொடு முரைக்கு முளறினைத் திடலாற் புராணமென் றொருபெய ரமைத்தாங்
கொளர்சத கோடி விரிவுறு மதைநா விலக்கமாங் கிரந்தத்து ளடக்கி
விளிவிலீ ரொன்பான் புராணமா வேத வியாசமா முனிவரன் விதித்தான். (நா)

நிலவிய சர்க்கம் பிரதிசர்க் கஞ்சீர் நீங்கிடா வம்மிச மன்றி
யலகிலா மன்வந் தரம்வம்மி சானு சரிதமில் வைந்துமே புராணத்
திலகிலக் கணமாம் புராணத்தின் பெயர்க ளியம்புதும் பிராமியம் பதும்
மலிதரு விண்டு வாயுவே பாக வதநார தீயமார்க் கண்டம். (நா)

கருதுமாக் கிநேயம் பவுடிகம் பிரம கைவர்த்த மிலிங்கமே வராக
மருவிய காந்தம் வாமனங் கூர்மம் மச்சங்கா ருடம்பிர மாண்டந்
தெரிதரு மிவற்று ளொருபது துதிக்குஞ் சிவனைமா யவனைநான் குரைக்கும்
பிரமனைப் பகரு மிரண்டுரு ரியனைப் பேசுமொன் றென்றனற் பேசும். (நா)

* இப்புரா ணங்கட் குப்புரா ணங்க ளிருடிகள் வகுத்திசைத் திடுபேர்
செப்புநற் சனற்கு மாரமே நார சிங்கங்காந் தந்துரு வாசங்
கைப்பறு சிவத ருமநார தீயங் காபிலங் கருதுவா மனநல்
வைப்பெனும் வவுதன் சம்பிர மாண்டம் வாருணங் காளிக மயேசம் (நா)

சவுமியங் சவுரம் பராசர மாநீ சம்பார்க்க வம்மெனச் சாற்று
மிவைகண்மு னுரைத்த மகாபுரா ணங்க ளிசைத்திடும் பொருளெலா மிசைத்தே
யவையனு சரிக்கு மென்றுமெய்ப் புராண மனைத்தையும் விரித்தினி தறைந்தா
னுவமையில் வேள்விச் சவுனக ராதி முனிவர்கேட் டுளமகிழ்ந் துரைப்பார். (சா)

* “நவையில்சனற் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம்புகழ்ந்தி தருவா சஞ்சொற்
சிவதரும மியனா தீயங்கா பிலம்புகழ்மா னவஞ்சீர் வாய்ந்த
வவுசனம்வா சிட்டலைங்கம் வாருணங்கா ளிகமுலகத் தருள்சாம் பேசஞ்
சவுமியமங் கிரஞ்சவுரம் பரா சரமா நீசம் பார்க் கவ மாஞ்சாற்றின்” எனக்கூர்ம புர
ணத்திக் கருத்தேபற்றி யோதுதல் காண்க.

அறிவினாற் றெளிவாற் றவத்தினாற் புராணத் தரும்பொரு டெரிந்துசொல் வகைபுரா
னெறியினா னிறையா னின்னையொப் பவர்யார் நினக்குமுன் வாதரா யணன்றா
னறியதா யுரைத்த புராணங்க ளனைத்து நவின்றனை கேட்டுள நயந்தாம்
பிறிவிலா தவற்று னெடியமால் மச்ச வடிவமாய்ப் பிறங்கியே முன்னாள். (சுரு)

உலகுறு முயிர்கள் யாவையுங் காத்த லுழைமமூக் கரத்துறு மண்ண
லலகிலா வசுரர் முப்புர மெரித்த லுழகுறும் வயிரவ ராத
னிலவுல களித்தல் கபாலமேந் திடுதன் முதலிய நிகழ்மச்ச புராண
மிலகிட வின்னம் வரன்முறை தவறு தெமக்குநீ விரித்துரை யென்றார். (சுரு)

நன்றுநீர் கேட்ட திதுபதி னாரும் புராணமா நாரணன் முன்னாள்
வன்றிறல் வைவச் சுதமனு கேட்ப மச்சமாய் வழங்கின னதனால்
வென்றிகூர் மச்ச புராணமென் றுறும்பேர் மெல்லிய லுமையொரு பாக
னென்றிய சரிதை யென்றுல கெல்லா முவந்திட வோங்கிடு மன்றே. (சுரு)

இப்பெரும் புராணப் பெருமையை யுரைப்போ ரேட்டினிற் நீட்டிமுப் பொழுது
செப்புலோ ரன்பா யருச்சனை புரிவோர் சிறப்புறப் படித்திடக் கேட்போர்
வைப்புற நிதியங் கொடுத்துமே வரைவோர் வந்தனை புரிபவர் பணிவோ
ரொப்பிலாச் செல்வ மியாவையும் பெற்றே யுலகில்வாழ்ந் திருப்பர்க ளன்றி. (சுரு)

ஆழ்புனற் கங்கை முதலிய தீர்த்த மறுபத்தா றுயிரங் கோடி
மூழ்கிய பேறு மசுவமே தாதி முதலிய மகம்புரி பலனுஞ்
சூழ்புனல் வையஞ் சூழ்தரு பலனுந் துலங்கிய சிவதரு மங்க
டாழ்விலா துளுற்றும் பலனுமிங் கடைவர் சத்திய ஞான்முந் தழைக்கும். (சுரு)

வகுத்துரைத் திட்ட சிவபுரா ணங்கள் வழங்குமோர் பத்தினின் மச்சந்
தொகுத்திடு விருத்தத் தொகையிலோர் விருத்தத் தோர்பதந் துலங்கிட வரை
பகுத்தினி துரைப்போர் பண்புறக் கேட்போர் பார்முழு தொருகுடை நிழற்
மிசுந்தநற் கணத்தின் வடிவதாய்க் கயிலை வெற்பில்வீற் றிருப்பரோர் கற்பம்.

ஒருபதங் கொடுக்கும் பலமிது வென்னி லுவப்புறும் விருத்தமொன் றெனினு
பொருவரு மத்தி யாயமொன்றெனினும் புகலுவோர் பெறும்பயன் புகழ்தற்
கரிதரி தென்றே நைமிசா ரணியத் தருந்தவ முனிவரர்க் கருளி
விரிவுறு மச்ச புராணமேன் மையினை விளக்குவான் சூதமா முனிவன்.

நைமிசாரணியச்சிறப்பு

முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள்-சுரு.

அ நு க் கி ர ம ணி.

பேர்பெறு மச்ச புராணவத் தியாயச் சிறப்புறு பெயரினை வகுத்தே
பேர்பெற வுணாப்ப லிதன்பெயர் புராணத் தனுக்கிர மணிமென விசைப்பர்
வார்பெறு களபத் தனத்துமை பாகன் மலாடி யானுதினம் வழுத்தப்
பேர்பெறு தவத்து முணிலிர்கா னென்று பேசினன் சூதமா முனிவன். (க)

வேறு.

மாதவன் மச்ச மாகி மனுக்கரத் துதித்த வானும்
பேதமில் பிரமாண் டத்தின் பேதன முரைத்த வானு
மோதிய பிரமனுக்கு முகங்களுந் பவித்த வானு
மாதியின் திருட்டி மேன்மை யமைவுற வரைந்த வானும். (உ)

ஒருதக்கன் மரபி லேவ கருத்திர ருதித்த வானும்
வருமுனி காசி பன்றன் மரபினை யுரைத்த வானும்
பொருவின்மா மதனத் துவாத சியினைத்தான் பொற்பி னோற்றுத்
திருவனான் திதிவ யிற்றின் மருத்துவர் செனித்த வானும். (ங)

பகர்தரு சர்வா திக்க பட்டாபி டேக மேன்மை
புகாரப் புகன்ற வானும் பொற்றுமன் வந்த ரத்தின்
வரைபினை வகுத்த வானும் வசர்புனி பஞ்சே யாகக்
கனையார் தேவ ராதி ரசத்தினைக் கதந்த வானும். (ச)

புதனை போடுங் கூடும் பொற்பினைப் புகன்ற வானு
முதிர்கதிர்த் சூரி யன்றன் மரபினை மொழித்த வானும்
சுதிதரு கவுரி யட்டோத் தரசத் தத்தி னுமம்
விதிமுறை தங்கத் தேவாட் சாயனி கிளம்பு மானும். (ஊ)

மருத்தப் வதினொ ருப கதனத்தை வகுத்த வானும்
பெருஞாயி திவ்வம் சாணு வகுனை பேசு மானும்
விதிமுறை வினிமான் பொற்றுத் திவர்த்தத்தை விதித்த வானும்
திருவனு பொறுச்சி ரார்த்த விதியினைத் தெரித்த வானும். (ஈ)

விதிக்கு ஸ்ரீச்ச பிண்ட சரணத்தை விளம்பு மானும்
சுதிபெறு விதிர்ச்சி ரார்த்தத் தனுக்க வத்தி னுமம்
திதிலின்மான் மிவத்தெ றுப்பின் சென்மைபத் தெனிக்த வானும்
விதிர்ச்சி வையின்றன் மேன்மை பிரதீர்திடா னுரைத்த வானும். (ஐ)

நீர்த்தத்திற் சிவார்த்தஞ் செப்பத் திறத்தினைத் தெரித்த வானு
மொத்திநாழ் சோமன் சேனனு முத்பத்தி யிளம்பு மானும்
கர்த்தமென் சுதிராச் சோமன் மதயினைக் கதறு மானு
மார்த்தமும் மென்னி தன்பாற் கசன் மிஞ்சை கடைத்த வானும். (ஊ)

சாற்றிய கசனைத் தெய்வ யானிமுன் சபித்த வாறும்
போற்றும்த் தெய்வ யானி கோபத்தைப் புகன்ற வாறும்
பாற்கவன் றனைக்கு மாரி யாட்சேபம் பகர்ந்த வாறும்
வேற்கணன் தெய்வ யானி சந்தோடம் விளம்பு மாறும்

(கஉ)

கன்னியத் தெய்வ யானி கடிமணம் பகர்ந்த வாறு
மன்னனும் யயாதி வேந்தன் மைந்தரைப் பெற்ற வாறும்
மன்னவன் றன்னை வெள்ளி யழன்றுடன் சபித்த வாறும்
பன்னிய யயாதி வேந்தன் பாலரைச் சபித்த வாறும்-

(கஉ)

புகழ்பெறு யயாதி மோலி பூருவுக் களித்த வாறுந்
திகழ்தரு யயாதி சொர்க்கஞ் சேர்ந்தினி திருந்த வாறு
மகபதி யுடைய யாதி வழங்குசம் வாதவாறு
மிசுதவ யயாதி சொர்க்கம் விட்டிவண் விழுந்த வாறும்.

(கஉ)

அட்டகன் யயாதி சம்வா தத்தினை யறைந்த வாறு
மட்டிலா யயாதி கர்ப்பச் சூழ்ச்சியை வகுத்த வாறு
மொட்டுமாச் சிரம தன்மத் துயர்ச்சியை வகுத்த வாறுஞ்
சட்டமாம் பிரம தத்தன் சம்வாதஞ் சாற்று மாறும்.

(கஉ)

சொற்றிடும் வசுமான் கீர்த்தி சிபியுடன் ரென்மை ஞானங்
கற்றிடும் யயாதி சம்வா தத்தினைக் கழறு மாறும்
வெற்றிசேர் யதுகு லத்திற் கார்த்தவீ ரியப்பேர் மேவும்
பொற்றிர டிணிதோண் மன்னன் மகிமையைப் புகன்ற வாறும்.

(கஉ)

போசனன் மரபின் வேந்தர் மகிமையைப் புகன்ற வாறும்
பேசிய விருட்டி ணிப்பேர் பெற்றவன் மரபிற் கண்ணன்
றேசொடுந் பவித்த வாறுந் திகிரிவிண் டிவினை யன்று
காசறு பிருகு சாபங் கனன்றெதிர் சபித்த வாறும்.

(கஉ)

சுக்கிரன் றவங்க ளாற்றித் தொல்வர மடைந்த வாறுந்
தக்கநல் லசுரர் சாபக் கலியுக தன்ம மெல்லா
மிக்குற வுரைத்த வாறும் விழிதீர்க்க தமசு தன்னைத்
தக்கநற் குருமுன் னிட்ட சாபமோ சனத்தி னாறும்.

(கஉ)

துரிசறு பவுர வன்றன் மரபினைத் தொகுத்த வாறும்
விரிபவு ரவர்கு லத்தின் விசயன்றன் மரபி னாறு
மெரியழற் றெகுதி யாவு மியல்புற வியம்பு மாறு
தெரிதரு கரும யோக விலக்கணந் தெளித்த வாறும்.

(கஉ)

பங்கமில் புராணத் தெல்லை யிலக்கத்தைப் பகர்ந்த வாறும்
பொங்குநட் சத்தி ரத்தின் புருடமா விரதப் பான்மை
யங்கமா யுரைத்த வாறு மாதித்த சுயன் மென்றே
சங்கைதீர் விரதந் தன்னைத் தகைபெறச் சாற்று மாறும்.

(கஉ)

கிட்டின வட்ட மிப்பேர் விரதத்தைக் கிளக்கு மாறுஞ்
சிட்டர்சொ லுரோணி சந்த்ர சயனத்தைச் செப்பு மாறுங்
கட்டுறத் தடாக மாற்றும் விதியினைக் கழறு மாறு
மட்டலர் விருக்க மேன்மை வழுவற வுரைத்த வாறும்.

(௧௮)

நிகரில்செள பாக்கி யத்தின் சயனமா விரத நீதி
புகரறப் புகன்ற வாறும் புகழகத் தியன்றன் பூசை
திகழ்தரு மாறு மிக்கா மனந்தமா திரிதி கைப்பேர்
பகர்தரு விரதத் துண்மை பழுதற மொழிந்த வாறும்.

(௧௯)

விரிதரு ரசகல் யாணி விரதத்தை விளம்பு மாறுங்
கருதரும் ராத்திரா னந்த கரிதிரி திகையி னேன்பைப்
பரவுறு மாறும் வாணி விரதத்தைத் பகர்ந்த வாறு
மிருகதிர்க் கிரண தான விதியினை யிசைத்த வாறும்.

(௨௦)

சத்தமிச் சாந்தி தான விதியினைச் சாற்று மாறும்
வித்தக லீம னாற்றுந் துவாதசி விரதந் தன்னை
யொத்திட வுரைத்த வாறு முருவிலா வனங்க தானம்
பத்தியாம் விரத மேன்மை பழிச்சியே பகர்ந்த வாறும்.

(௨௧)

சூனிய மணுகி டாத வசூனிய சயனத் தொன்மை
யானநல் விரதஞ் சொற்ற வாறுமங் கார கப்பேர்
தானுறு விரதந் தன்னைத் சாற்றிய வாறு மேலை
வானவர் குருவோ டோங்கு கவிபூசை வகுத்த வாறும்.

(௨௨)

தரைபுகழ் தருகல் யாண சத்தமி விரத வாறு
மருளறு விசோக சத்த மியினோன்பு வகுத்த வாறு
மொருபல சத்த மிப்பேர் விரதத்தை யுரைத்த வாறும்
விரிதரு சற்கார் சத்த மிப்பெயர் விரத வாறும்.

(௨௩)

கமலசத் தமிழென் றோதும் விரதத்தைக் கழறு மாறும்
விமலமந் தார சத்த மிப்பெயர் விரத வாறு
மமர்சுத சத்தமிப்பேர் விரதத்தை யறைந்த வாறு
மமதையைத் தவிர்வி சோகத் துவாதசி விரத வாறும்.

(௨௪)

தானியம் லவண மோங்கித் தழைத்திடு கரும்பின் கட்டி
பூனமில் சொன்னங் காரெள் ளொளிதரு பருத்தி துய்ய
வானுமி ழிழுது மற்று மணிபெறு மணிகள் வெள்ளி
தூறுஞ் சதக ரைப்போர்த் தொன்மலைத் தான வாறும்.

(௨௫)

சாந்திநற் கிரக வெஞ்ஞ விதியினைச் சாற்று மாறு
மாய்ந்தநற் கிரக ரூபத் தனுகீர்த்த னத்தி னாறுந்
தேய்ந்தவெண் டிங்கண் மோலிச் சிவசுதூர்த் தசியென் றோதும்
வாய்ந்தநல் விரதப் பான்மை வகுத்தினி துரைத்த வாறும்.

(௨௬)

முப்புர நிருமா ணத்தின் வருணனை மொழிந்த வாறுஞ்
செப்புதூர்ச் சொப்ப னத்தின் நெரிசனந் தெரித்த வாறு
மப்பணி சடிவப் பெம்மான் றோத்திர மறைந்த வாறுந்
துப்பித முமைபா கற்கி ரதத்தினைத் தொகுத்த வாறும்.

நாரதன் புரத்தி லேகி நவின்றதைப் புகன்ற வாறும்
வார்கழல் வித்துன் மாலி மரித்துட னெழுந்த வாறுஞ்
சேர்தயித் தியர்தஞ் சேனா பங்கத்தைச் செப்பு மாறு
நேருமுப் புரங்கள் வாரி நீரிடைப் புகுந்த வாறும்.

வல்வலித் தாரு காக்கன் வதத்தினை வகுத்த வாறும்
புல்லுதா னவருண் டாட்டுப் புணர்ப்பினைப் புகன்ற வாறும்
வில்வலி வித்துன் மாலி வதத்தினை விரித்த வாறுஞ்
சொல்லிய திரிபு ரத்தின் விசயத்தைச் சொற்ற வாறும்.

அரியதோர் புருர வாவின் மகிமையை யறைந்த வாறும்
மருவுசக் கரவர்த் திப்பே ரிலக்கண வாறுந் தேவ
நிருடியர் சம்வா தத்தை யியம்பிய வாறு மன்வந்
தரயுக வாறு மேன்மை தருருடி மான்மய வாறும்.

தாரகா சுரனுற் பத்தி தகவுறச் சாற்றுமாறு
மேர்பெறு தேவ ரோடு மசுரர்போர்க் கெழுந்த வாறு
மோருரு வசுரர் தேவர் சங்குல யுத்த வாறுங்
கார்திறக் கால நேமி பார்செயங் கழறு மாறும்.

போர்வலிக் கிரச னன்றன் வதத்தினைப் புகன்ற வாறும்
பாரினை யீர்ந்த விண்டு பார்செயம் பகர்ந்த வாறும்
வீரரில் வீரன் செம்பன் வதத்தினை விரித்த வாறுந்
தாரக னரசி னாட்சி விசயத்தைச் சாற்று மாறும்.

கந்தனுற் பவித்த வாறுங் கறைகெழு மயில்வே லோச்சி
வந்ததா ருகன்ற னாவி மாய்த்திடு மாறு மாக
முந்திரண் டாவ தாக மொழியுமுத் தரகாண் டத்தி
னந்தவி லத்தி யாய நவிலைம்பத் தெட்டே யாமால்.

ஆகவிய் விரண்டு காண்டத் தமைந்திடு மத்தி யாயத்
தேகமாந் தொகையைப் பார்க்கி னூற்றெழு பத்தி ரண்டோ
டோகைகூர் தவத்தின் மேன்மை யோர்ந்திடு முனிவர் கேட்பத்
தோகைபா கணையே போற்றுஞ் சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

அ நு க் கி ர ம ணி.

முற்றிற்று.

பூருவகாண்டம்.

—*—

முதலாவது

மச்சாவதார வத்தியாயம்.

மறைப்பொருள்க டெளித்தெடுத்து வருத்துரைத்த புராணத்தின் வரலா தெல்லா முறைப்படிசொற் றிடக்கேட்ட முனிவர்களுண் மகிழ்ச்சியொடு முருந்தன் முந்நீர் மறைப்புணவின் மச்சவடி வெடுத்தருளு நெறியொமக்கு நிகழ்த்து கென்னப் பிறைச்சடிலக் கடவுளடித் துணைபோற்றிச் சூதமுனி பேச வாணல் (க)

விரிதிரைத்தெண் கடன்முகட்டி வுதித்தெழுந்தோ ராழித்தேர் மீதி லேறிக் கரியவிருட் குறும்பகற்றுங் கதிர்களா யிரம்பரப்பிக் கனக மேருப் பெரியவரைப் புறஞ்சூழ்ந்து பணிப்புனலுண் டனிமுரலப் பிரசக் கஞ்சத் [ன். துரியமுறை நெகிழ்த்தலர்த்தி யுயிர்க்குறுநா ளளவைவிளைத் தொளிரும் வைய்யோ

செய்தவத்தி னவதரித்துச் செகமெல்லா மோராழி செலுத்தித் தீய கைதவத்தை யொழித்துலகிற் செறியமுயி ரெவற்றினுக்குங் களைக னாகி மைதவக்கூ ரெயிற்றுரகச் சுமைப்புவிதன் புயத்தேந்தி மறைவ மூத மொய்தவத்தி னுயர்வைவச் சுதமனுவென் றுலகேத்து மோலி வேந்தன் (க)

இன்னுயிர் த்தா யினுமன்பா யரசாட்சி முறைவழாஅ தியற்றி யென்றுந் தன்னுயிர் போன் மன்னுயிருக் கருள்காரத்தே யளனிலின்பச் சலதி முழுகி மன்னினமை சுழிந்ததற்பின் மைந்தனுக்குச் சுந்தரப்பொன் மவுலி வேய்ந்து மின்னிடைத்தன் தேகியொடுந் தவம்புரிவான் பொதியவரை மேலி னானல் (க)

தண்ணுமப்பொற் காமமுறை சதுமுகத்தோன் தனைநோக்கித் தவம்பத் தென்றே பெண்ணிலக்கத் தாண்டிவிடா தியற்றலுமோ திமமுறைத்த விழைவ னீறில் விண்ணவர்தித் தியாதார்கந் தருவார்கித்தர் முனிவர்புடை மிடைய மேலித் [றான் தின்னெனடும்பொற் நடவரைத்தோட் குரிகின்முகத் தெதிர்கருணை செனித்தே நின்

புரித்தவாப் பேரின்னு கிடைத்ததெனக் கருதியுயிர் பொடிப்பக் கண்கள் செலரித்திடத்தண் புனல்வாயுந் தழுதழுப்பச் சரோருகத்தாட் கிணையில் கீழ்ந்தே விரித்தமறைக் கிழவோனே பல்லுயிரும் படைத்தோனே வினையேந் கின்று பரித்தருள்வா பெனத் துதிப்ப வேண்டியதே துனாயென்றான் பதுமத் தோனே (க)

மண்புனரீக் கால்வான மழியுமாப் பிரளயத்தில் வாளு ரோனே ரென்பெறக்காத் தனித்தருளும் வரமெனக்கின் தருடிபென வெண்கட் கோமா னண்புறப்பெற் திடுதியெனக் கொடுத்தனமூர்ந் தேகினன்விண் ணுடரெல்லாம் டண்புறத்தண் மலர்மாசி பொழி துமெடும் பனிவிகம்பிற் படர்ந்தா ரன்ற.

பனிமதித்தண் குடைநிழற்றிப் பார்புரந்தோ னுச்சிரமம் படர்ந்து பன்னாள்
புனிதமுறுந் தவம்புரிந்தாங் கிருக்குநாள் பிதிர்த்திவசம் பொருந்த லோடு
மினியபுனற் கரையணுகித் தருப்பணமாற் றிடக்கரத்தி லெடுத்த நீரிற்
றனியொருமீன் குதித்திடலுங் கைப்புனலை மீனோடுந் தடத்தில் விட்டான்

அச்சிறுமீ னப்புனலை யகலாம லுறனோக்கி யதிச யித்தே
யிச்சையுறுந் தயாவினோடு மெடுத்ததனைக் கமண்டலத்து ளினிதின் விட்டா
னிச்சயமா யிருமுப்பா னுழிகைக்குட் பதினாறங் குலமாய் நீண்டே
மச்சமிடம் போதாது மற்றெனக்கின் றருடியென மன்னர் கோமான்

தாழியிடத் துய்த்திடலு மோர்தினத்தின் முழமுன்றாய்த் தடித்து நீண்டே
பாழிநெடும் புயத்தரசே யிடம்போதா தருடியெனப் பரிய கூவல்
வாழியெனத் தனிவிடுப்ப வளர்ந்தகலம் போதாது மனுவே யென்ன
வாழிநெடுந் தடத்துவிட யோசனைநீண் டுடன்முன்போ லறைந்த தன்றே.

அதிசயித்துக் கங்கையிடத் துய்த்திடலு மிகவளர்ந்தே யரசற் போற்றி
யிதுவெனக்கிங் கிடம்போதா தெனவதனைத் தடங்கடலி லெடுத்தே விட்டான்
முதிருமிரண் டிலக்கமெனும் யோசனையாய் வளர்ந்ததன் மொயம்பு நோக்கிப்
புதுமையிது வெனமனத்தில் வெருக்கொண்டு புலியனைத்தும் புரந்த வேந்தன்.

அடல்கெழுதா னவர்க்கிறையோ ஹோராழித் தேரேறி யகில மெல்லாம்
படருமிருட் பிழம்பறுக்கும் பண்ணவனோ கண்ணாறு பத்துளானோ
மடலவிழ்தா மரைப்பொகுட்டு வட்டவளை யுட்டிகழும் வரதன் றானோ
தடநெடுங்கைத் தலத்தாழிப் படைதரித்த பசுந்துளபத் தாமத் தானோ.

எனத்தனிநின் றையுற்றுத் தன்னறிவிற் பன்முறையு மெண்ணி யெண்ணி
வனத்தினிடைத் தினந்தொறுமெய்த் துறிதடவித் திரள்வெண்ணெய் வாரி
புனத்துளபத் தொடைபுனைந்த விறைவெனெனத் தெளிந்துடலம் புளகித்
பனத்துயர்ந்த தவப்பெருமை முனிமனுவட் டாங்கமுறப் பணிந்து நின்றே.

ஆதியாய் நடுவாகி யந்தமா யருவாகி யகில ஞானச்
சோதியா யகண்டபரி பூரணமா யகிலாண்டத் தொகுதி யாகிக்
கோதிலர்ச் சுயவிச்சாச் சொருபமாய்ப் பாற்கடலுட் குலவும் பாந்தண்
மீதிலே யறிதுயில்கூர் வித்தகனே பத்துருக்கொள் விமலா போற்றி.

ஞாலமனைத் தையுமளந்துண் டமிழ்ந்தவனே போற்றிவெற்றி நாதா வாது
மூலமெனக் கைவரைநின் றோலிடமுன் கராந்தடிந்த முதல்வா போற்றி
கோலமெனத் திருக்கோலங் கொள்வதன்றி யிக்கோலங் கொண்டாய் போற்றி
சீலமுறச் சிறியேனுக் கின்னருள்கூர்ந் துன்னருளே செய்தி யென்றான்.

திரைக்கடலு ளீரிலக்கம் யோசனைநீண் மச்சவுருத் திகழா நிற்கும்
வினாத்துளபத் தாமமணி மணிமார்பன் மனுமுகத்தை வியந்து நோக்கி
யுரைத்தமறை முறைபிறழா துலகளித்தோ னாகையின லுணர்ந்தாய் நம்மை
வரைத்தடந்தோண் முடிவேந்த கேட்டியென மீட்டுநெடு மாயோன் சொல்லு.

கணித்திடுமாண் பண்ணிசில சுழித்ததற்பி னெழுந்துபெருங் கடல்க னேழு
மெணித்தென்கையாப் பணவரைமுன் னும்பொருளும் புனியனைத்து மிறப்ப முடுக்
தணிப்பினெடும் பிரிவாய்த்திற் சராசரான முயிர்ப்பகுதி தர்க்கைக் காக்கப்
பணித்திடுவேக் தணித்தெய்வத் தகைமைபெறு மொருகாவாய்ப் பண்பாய் நிற்பால்.

முட்டையினுற் பீசத்திற் கவேதசத்திற் சராயுசத்தின் முனைத்தேத வேறு
பட்டையுயிர்த் தொகையனைத்தும் பருவரலற் திடவதனிற் பரிவா போற்றி
மட்டறவே பொழுந்தட்ட தினைமுட்டிற் பெருஞ்சண்ட வாயுத் தாக்கா
திட்டமுடன் விட்டொளிசு கங்கொம்பிற் தங்குறவே யினைத்தி பெயன்றே. (கஅ)

செய்யிமுதற் கிகோதாயகா திவினுயிர்கட் கிணிதருளஞ் செம்ம லாகி
மெய்புவிபுற் தொழுதேத்தும் புறத்தானே முன்னாய விமைபோர்க் கெல்லாம்
வைப்பெனும்பூச் சிபனூல் கீட்டியுறுத் செய்வடை மருடக் தாங்கி
மொப்பரிய தவர்புரிய முனிவரும்பூச் சிபஞ்செய்முனி கோனு மாகி. (கஆ)

ஆலைகடற்றா சுழித்தபுலி யளிஞ்ஞமன்வக் தாபதியு மாகி வாழ்கென்
றுலலில்புகழ்த் திருமாயோ ழுனைத்தனெனன் றுயர்மனங்க ளுளற்றுஞ் செல்வத்
தலைமைபெறு மாதவத்துள் சவுனகா திபர்கேட்பத் சகத்தை யீன்ற
மலைமகள்பா கனைக்கருத்தில் வழுத்துர்விழுத் தவச்சூதன் வழுத்தினான் (உ௦)

முதலாவது

மச்சாவதார வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம். 1௩௯.

இரண்டாவது

பிரமாண்டபேத வந்திராமம்.

74

திருவிடை தனக்கு மருள் கிற்றி மடங்கி வேல்கிற்
முவினை மாரக் கட்டித் தவந்துவர் முனிவ ரெல்லாம்
பெறுவர் பிரகடன் உத்தின் பேதற்க னுரைப்பா மென்ன
கொருவர்கிறார் அனாந்தே குற முனிவா னுணர்க னுற்றான்.

வந்திரம் மருவத் தோற்றி வந்திடு முகந்த மெய்போழ்
தெய்வகிற் வந்த விலவா அனைக்காண்ப தெய்வ மென்ன
கின்முதிதாய் உருவி ருப்ப மெய்முக ருண்ட வற்றான்
மெய்திவன் கதிதோன் கய வெய்திக் தரணி மெல்லாம்.

மடவகிலை மனைகள் வற்றான் வாரிற் முறுதும் கோதத்
திருவகைத் தவ வந்த மடவகிற் உன்றன் கீதாய்
மருவகற் தெய்வத் திவந்த மடவ மெய்முகிற்
மடவகி னுறுத்தி வந்த மெய்திகி ருட்டம் தன்னில்.

வழந்தமென் மனைகி வகிற் திருப்பலி வாய்பா தவாம்
வழந்தா மெய்க்கு கித்த மெய்வன னுன்றும் வடந்
கொழுந்தாய் வந்த வந்த நமஸாய் மெய்க்கன் வகை
மதித்திடு கித்த தெய்வ மனைகின் மெய்க்க வகை.

வகைகி னுறுத்தி வகை மனைகாய் மனைகி னுண்ணத்
அவந்திடு தவகாய் கின்னோர் தெய்விய வகை மனை
வகைத்திற் கோவின் கித்த தெய்வகாய் வந்திடு கோவின்
கிவகையிற் தவந்த தெய்வ மனைகின் கிவ குறாம்.

இவ்வகை வந்த தோ மெய்க்குத் தெய்வ வந்திற்
வகைகிவன் வகை வந்திற் தெய்விய வகை மனை
வகைகி வகை வகை வந்திடு வகை வகை
மெய்க்கிடு மெய்க்கு வகை மனைகாய் தெய்வ வேற்றும்.

வந்திடு மனைகின் வகை வகை வந்திடு வந்த வகை
தெய்விய வகைகி னுன்றும் தெய்விய வேகத் தவோ
வந்திடு வகை வகை வகை வந்திடு தவாய் கித்திடு
மெய்திடு மெய்க்கி தெய்வத் தெய்விய தெய்விய கி.

ஆண்டர்க ணித்தா கோனு மனைமருகே மாணும் மாற
மண்டலத் தொருவ நீயே மனமுனைவ பிரனி கோமன்
பண்டித சனகோ காதி நான்கொரு பதுமத் தேவன்மார்
சுண்டன்மெய்ப் புராணம் அப நிருமதை எருது வேதம்.

(39)

ஆனைத்துள கிஞ்சை யாவு மவாத்தரப் பிரனை யத்தி
னிகைத்துனை யாகச் சேரு நிகழ்த்துச்சாக் குடப்பேர் பெற்று
வனப்புற மருவுயிர்ப்பன் வந்தா முடித்தான் மற்றை
கினைப்பரின் வனிகிருட்டி யாதிபான் கோவு மக்கள்.

(40)

மெய்ப்பொருள் வேதம் யாவு நின்னினை வினக்கும் செவ்வா
மொப்பினித் திறமெனைத்து முழுற்றுதி மனுவே மென்று
வைப்புறல் வண்ண னீண்ட மச்சரு பத்தி னின்னு
செய்யியே மறைத்து போக மனுவைத் தெளித்து நின்றான்.

(41)

செங்கண்மா ஸருகித் செந்த செவ்வினை யனைத்து மெண்ணிப்
பொங்கும்வா யுவினாற் பெற்ற போகத்தை பொய்யி னுற்றித்
துங்கமார் நீதி வைவன் கதமனு வேத்து தேர்த்தே
மங்குமாப் பிரனை யந்தான் வரும்வழி பார்த்து ஞானம்.

(42)

துண்ணென வெய்த வெங்குக் கோயநீக் கொள்ள வாங்கன்
மண்ணிய மச்சருயி கொப்பொருள் சேர காவாய்
மண்ணுறப் பங்கன் கண்டே மான்மைத் தேற்ற மாக
வெண்ணுபல் துலிதனைத்து மிளங்கிய போகத் தெற்றி.

(43)

பாங்கரி லைத்த னென்னும் பார்பொரு தாங்க மெய்த
வாங்கு தெரித்த பொய்யினைத்தாயி னறன்பே வேறித்
தேங்கமழ் அபய மாகித் திருமறு மார்பி னுனைப்
புங்கழல் வணங்கி மெத்திப் புசுழாமுப் புலக அஞ்சம்.

(44)

ஆங்குரித் துலிக்கன் யாவு மனைவது மங்குத ருணம்
பங்கயின் நீத்தி கோமன் வந்தரப் பான்கை தானும்
பங்கயப் பறபுத் தும சிவதாமப் புகைப் பொற்புத்
தங்கப் தானத் தன்ம கித்திய நிகழ்த்தா தானம்.

(45)

ருவகித யருண பேதம் உ அளத் கிதம் வேத
நிககித யாக மன்ம மிருத்தம் கோகை கோபி
ணிககித மடங்க வேறுநி கிவகைத் திரும ணுதர்
தமங்காய் புகை மத்து மருங்கென யருளித் தெய்வம்.

(46)

சுருகித யருண பேதம் உ அளத் கிதம் வேத
கேதகித யகை மதம் மத்தின் செவ்வகத் தம்க்
கருகித் திரும மன்ம வேதம் துருகித மென்ம மிக்க
மெய்த மத்தம் துருகித மத்தம் தித்தி னுதம்.

(47)

விமலம் பூத வந்தியமாம்.

...

அண்டர்க ணித்தல் சேனு மனைமருவே மானும் யாமு
மண்டலத் தொருவ கீபே நவகுமை யிரனி சோமன்
மண்டல மனைமோ சாதி மான்மொடு பதுமத் தோன்மர்க்
கண்டன்மெய்ப் புராணத் தூய நிருமதை கருது வேதம்.

(அ)

ஆனேத்துள கிஞ்சை யாவு மவாத்தரப் பிரனை யத்தி
வினைத்துனை யாகக் கேரு நிகழ்த், துஞ்சாக் குடப்பேர் பெற்று
வனப்பாழ மருவுயிர்ப்பன் வந்தா முடித்தான் மற்றை
வினைப்பரின் வளிவிருட்டி யாழிகான் மேவு மந்நான்.

(ஆ)

மெய்ப்பொருள் வேதம் யாவு கின்னிடை விளக்கஞ் செய்வா
மெய்ப்பினித் திரமெனைத்து முழுத்துதி மனுனை மென்று
வாப்பாய் வண்ண னீண்ட மச்சரு பத்தி னின்னு
செய்யே மறைத்து போக மனுவுளக் தெளிந்து நின்றான்.

(க)

செங்கண்மொ ளருளிச் செய்த செவ்வினை யனைத்து மெண்ணிப்
பொங்கும்வா யுவினாற் பெற்ற போகத்தை பொற்பி னுற்றித்
துங்கமார் கீதி வைவல் கதமனு வேந்து தேர்த்தே
மங்குமாப் பிரனை வந்தான் வரும்வழி பார்த்து ஞானு.

(கக)

துண்ணென மெய்த வெங்குக் தோயாக் கொள்ள வாங்கண்
டிண்ணிய மச்சருயி கொப்பொடுஞ் சேர நாவாய்
மண்ணுறப் வாங்கல் கண்டே கால்கைத் தோற்ற மாக
மெண்ணுபல் துலிசனைத்து மியம்பிய போகத் தெற்றி.

(கஉ)

பாக்கரி னைந்த னென்னும் பார்பொரு தாம்பா மெய்த
வாங்கா தெறித்த கொய்வினைத்துயி னதன்பே வேறித்
தேங்காழ் தூய மாகித் திருமறு மார்பி னுனைப்
புங்குழல் வணங்கி மேத்திப் புழமுனுப் புகல னுற்றான்.

(கக)

அந்நுகித் துலிங்கன் யாவு மனைமறு மங்குத் துனும்
பங்குயிற் கீத்தி சேமன் வந்தரப் பான்மை தானும்
புங்குமார் மார்புத் தூய சிவதாய் புகைப் பொற்புத்
தங்கும தலைத் தன்ம கீத்திய கிதார்த்தம் தானும்.

(கச)

ஞானிய வழுவு மேதம் க அமர் கிரம பேத
கிணைய வாக கன்ம விழுந்தடங் சோலை கோலி
ன்கவிவ மடக்க னுதி தேவதை கிருக னுழி
மகமகைப் புகை பத்தி மருள்வென வழுவிற் செவ்வான்.

(கரு)

கருக வாகைத் தத்திற் குழல் வக்க வக்கன்
கொழுநிற் புகை மருள்வத்தினை செவ்வாத தாய்க்
கருகித் திவ்வாய் மென் அ புதிதுவெ னென்ன மிக்கல்
கொழுப வத்திற் கருக வத்திற் துலித் துலித்

(கக)

அறிவதற் கரிய தாகி யமையநல் வினையின் கூற்றூற்
செறிதரு மந்த காரஞ் சிதைத்ததீந் திரிய மாகிப்
பிறிவிலா மாயை மீறிப் பிறங்குமுள் வியாபி யாகி
யுறுசநா தனராய் நாரா யணரென வுலவித் தோன்றி.

(கௌ)

உலந்தவிப் புவன மெல்லா முருப்பெற வகுப்பா னெண்ணி
நலங்கெழு புனலுண் டாக்கி நண்ணுவீ ரியத்தை விட்டார்
கலங்கலில் பரமாய் மிக்க காஞ்சன வடிவ மாகித்
தூலங்குமண் டமதா யாண்டோ ராயிரந் தொலைந்த பின்னர்.

(கஅ)

வேறு.

இலங்கு சொன்ன ரூப மாகி யிருள்வ னைந்த கூடமா
யலங்க லின்றி நின்ற வண்ட மளவை காண வுள்ளுலாய்த்
தூலங்கி விண்டு வாய்வ யங்கு சூரி யச்சொ ரூபமாய்
நலங்கொ ளாதி யாகை யாலா தித்த னென்னு நாமமாய்.

(கக)

பிரம மிஞ்சு பரத்தின் மிக்க பிரம மென்னு நாமமா
வரமி குந்த வண்டம் விண்டோர் பேழை முடி யொப்பநீ
பிரமி லங்கு சோதி கொண்டு திக்கெ லாம்வ குத்தமால்
வரமி குந்த கர்ப்ப கோள கைக்கு ளேவ திந்தனன்.

(உ௦)

அரிய வெற்பு வடிவமா யமர்ந்த கர்ப்ப கோளகைக்
சூரிய வுட்பை மேக மாக வொன்று கர்ப்ப சலநிதி
விரிம டிக்க ணதமி குத்த வேலை யேழ்ப் னிக்குடந்
தெரிய வுற்ப விக்க மால்கி றந்த வேத னாயினான்.

(உ௧)

ஆன வேத னுலக மேழு மடைவி னிற்ப டைத்திடத்
தானி னைப்ப வளவில் சோதி தபன ரூப மாகியே
மேன்மை தங்கு மோர்கு ணத்தின் மேவு நான்மு கத்தினால்
வானி லும்ப ரசுரர் மக்க னுலகெ லாம்வ குத்தனன்.

(உஉ)

என்று மச்ச ரூப மாயெ டித்த மால டுத்தெதி
ரொன்று வெற்றி மனுவி னுக்கு னைத்த காதை யீதென
நன்று ஞற்று முனிவ ரர்க்கு நவையின் ஞான முழுதுமேர்
துன்று கற்றை வேணி சுற்று சூத னேதி னுனரோ.

(உ௩)

இரண்டாவது

பிரமாண்டபேத வத்தியாப முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். சகூஉ.

முன்னுரை

பிரமமுகவுற்பத்தியுத்தியாயம்.

வேறு.

வானமலர் மேவுநீர் மன்னமுதவுற் பத்தியைப்
பன்னமுத வீழ்தருப் பங்கு கையிசுத்தி
வினாமதி பாசமக நீட்டிதவர் கேட்டனும்
தனமயில வில்விபதம் தாழ்த்துதன் சாத்தவான்.

(1)

வேறு.

தெரித்தவேத னுள்ளான் முறல்செனித்த செம்மை
பெருத்தகற்பி தாமசப்பெயர்நரித்த பெற்றியு
நினைத்தமைந்த புனைமோடி நிகைவினிற்பு டைத்தது
முறாத்தியெய்னு மனுவின முன்ன ருத்தமாய கேளுமான்.

(2)

மாமலம்பெரு குட்டின்மேவு எடவுண்மெய்த்த வத்தினி
தாமமுற்ற மேவியின்ன தங்கமேயிற் பங்குதான்
விமலமுற்ற பதமுயிர்க் கெமமுறல்சென் மேதமு
மாமலம்பி நிம்புற்ற மண்ணுசுத்தி தங்கமுன்

(3)

மலமலம்பெய்வி னுதுமோடி புத்தமற்பு தானமுன்
புறவிபுற்ற தங்கமுன் பெருத்தியிற் சாத்தகாய
மலமலம்பி தத்தியிற் மல்கமேயிற் பத்தி
தகையிருந்த வந்ததாத் தனம்பெருப்பு வத்தியன்.

(4)

வேறு.

நிலைமலர் புறம் துறவர்க்குதுவினம் பிசே தாமல்
வாழ்வாமேர் வந்திடப் பிசே பிசுருவா தருவாது
துவ்வாமேர் மனத்தி வித்த மனதற் பத்தியத் தேவன்
மேழுது வல்கை மங்குட் பத்தியி னெழுத்தான் தக்கன்

(5)

மல்கித் தருவன் மல்கித் தன்தான் புருவ மல்கித்
மேவன்மலர் தருவன் மேவன்மலர் தருவன்
தருவன் மேவன் தருவன் தருவன் தருவன்
மேவன்மலர் தருவன் தருவன் தருவன் தருவன்

(6)

இங்குறென் பதின்மர் பின்னோ ரோந்திழை யங்கை துற்றூட்
கங்கைகைச பென்னு நாம மவனோடும் பதின்ம ரென்னப்
பங்கமில் புத்தி யாது பகருமாங் காரம் யாது
பொங்கிய வவற்றின்.சேயா துரையெனப் புகலு மாயோன்..

(11)

சத்துவ மிராச தந்தா மதமெனுங் குணமோர் மூன்று
மொத்துற றுனே யோங்கி யுயர்பிர கிருதி யென்றும்
வித்தகர் சிலர்பிர தானம் விளங்குமவ் வியத்த மென்பர்
வைத்தமுக் குணச மத்தாற் சமதிட்டி வகுத்துப் பின்னும்.

(12)

விசேடமாஞ் சிருட்டி செய்வான் விசுதிமுக் குணத்தின் மூவர்
நிசேதமி லயன்மா லீச னிலையுற வடுத்தான் மேலோ
னசேதன பிரதா னத்துண் டாமக தத்து வங்கூர்
திசாதிசை யுள்ளோ ரித்தை மகானென்றுஞ் செப்பு வாரால்.

(13)

சொன்மக தத்து வத்திற் றேன்றுமாங் காரம் புத்தி
யின்வழி யியங்கும் பஞ்சேந் திரியங்க ளிவற்றி னுமம்
பன்னுகா துடல்கண் ணுக்குப் பகர்ந்திடு மூக்கென் றுகு
மன்னவை கட்கே ஞானேந் திரியப்பே ரமையு மாதோ.

(14)

ஆசன முபத்தங் கைகால் வாக்கிவை யைந்தாங் கன்மம்
பேசுமிந் திரியஞ் சுத்தம் பரிசமே பிறங்கு ரூப
மாசறு மிரதங் கந்த மகிழ்ஞான விடைய மாகு
நாசமில் விசர்க்கத் தோடா னந்தமா தான நண்ணி.

(15)

நாடிய கமனத் தோடு வசனமா நவைதீ னாந்து
நீடிய கன்ம விந்தி யத்தினேர் விடைய மாகும்.
பாடுறிந் திரியம் பத்து மனத்தொடு பதினென் றெல்லாம்
பீடுறு புத்தி யோடும் பிறங்கினின் றுலவு மாதோ.

(16)

இவ்வகை யுலகந் தேரு மிந்திரி யத்தின் கூறு
தவ்வலி வான மாதி யெனுந்தன்மாத் திகை னோடும்
வவ்வியா சிரையஞ் செய்யு மரபினுற் சரீர மாகு
மவ்வுடல் பொருந்துஞ் சீவ னதனையே காப்பன் மேலோன்.

(17)

மனஞ்சிருட் டிக்க வேண்டு மேவலின் வழியே நிற்கு
மினந்தரு சத்த தன்மாத் திராயினி னின்றுஞ் சத்தங்
கனந்தரு குணத்தி னோடா காயமங் குரிக்கு மல்லா
னனந்தலைச் சத்த மாதி யிருகுண வாயு நண்ணும்.

(18)

வாயுவின் பரிச தன்மாத் திராயினின் வழியே நின்ற
தேயுமுக் குணங்க னோடுஞ் செனித்திடு மதனி னின்று
மேயநாற் குணத்தி னப்பு விளங்கிடுங் குணங்க னைந்தோ
டாயதிற் கந்த தன்மாத் திராயினின் றமையும் பூமி.

(19)

இவ்விரு பத்து மான்காத் தத்துவத் தொகுதி பாபம்
கன்வையி விருபத் தைந்தாய் புருட சேன சஞ்சி மான்வா
கன்வையிப் புருட னுத னஞ்சுநெழற் கணமத்து நிற் பன்
தன்வையிப் புருட னென்மே தைந்தாய் தன்வையி போமே.

(௨௬)

தத்துவ விருபத் தைத்தே களிமே புருபத் தை
முத்திசேர் கயிலா பாதி முனிவன்மா ம்க்குமே மென்ப
மெய்த்தகில் அருவாய் மேதன் கைத்தினை புதுநீர்த் தேவன்
மெய்த்தகில் மருத்து மெய்க மனைத்தாய் விதிப்பா கன்வையி.

(௨௭)

மெய்த்தகில் வினைத்து கனகித் திதிதன் மதித்து மின்
கன்வையிப் புருட காயத் தன்வையி மேயன்றிக் கன்வையி
மெய்த்தகில் பாதி மருத புருடகைத் தேவந் துத் து
உருவத்த ருதி கனகித் திதிதன் கைதி மெய்த்தகில்.

(௨௮)

திருவியா மகனி காயத் திதிதன் மருவையி தன்வையி
மெய்த்தகில் கனகித் துத் து புருட கைத் தைத்தினை
கன்வையி விதித்துக் கை மெய்த்தகில் மெய்த்தகில்
மருத்தினைப் புருடகைத் மெய்த்தகில் மெய்த்தகில் தைத்தினை.

(௨௯)

மெய்த்தகில் கை மெய்த்தகில் மெய்த்தகில் கைத்தினை
தேவந் துத் து மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை.

(௩௦)

தன்வையி விதித்துக் கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை.

(௩௧)

மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை.

(௩௨)

மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை.

(௩௩)

மெய்த்தகில் கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை
கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை கைத்தினை.

(௩௪)

முன்னுருகு

விமலசுந்தரபதிபதிபாபம் துந்தரம்.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௮௮.

ஆதிசிருட்டி யத்தியாயம்.

முக்குறும் பெறிந்து ஞான மோனத்தின் யோக மாற்றித்
தொக்குறந் தவத்தோ ராதி சிருட்டியைச் சொல்லேநீ யென்ன
வக்குறும் புயத்து முக்க ணமலனைப் போற்று மன்பு
மிக்குறந் தவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பு மன்றே.

(க)

ஆதியாம் பிரம கோத்திர மறைந்திடி லிறும்பூ தன்னோ
னோதிய குமாரி யென்னு துவந்ததுங் குமரர் தாமும்
பேதமின் மரபி லாற்றும் வதுவையும் பிறங்கச் சொல்கென்
றேதமின் மனுமுன் கேட்ப வியம்பிடு மாயன் மாதோ.

(உ)

வினாத்துண ரலங்கற் றேவ ரகசியம் விரிக்க லாகா
நினாத்தவர் செய்கை தீதே யாயினு நிடேத மன்றா
விரித்தநீ ருடுத்த பாரின் மானிடர்க் கெளிதோ முன்ன
ருணாத்திடு மாதிசிருட்டி யுயர்ந்தரா சதத்திற் றேன்றும்.

(ங)

அறிவினான் மிக்க வேதன் விஞ்சைக ளனைத்தும் வல்லோன்
மறிநிகர் விழியான் காயத் திரியெனு மங்கை தானுங்
குறிபடு வடிவ மின்றிக் குலவினும் பிரம தேவ
னுறுமிட முறைவ ளாங்குப் பிரமனு முவந்து வாழும்.

(ச)

பன்முறை யுரைக்குங் காயத் திரிபரி சுத்தை வேதன்
றன்னிடத் துதித்தா டன்னைத் தழுவிய தன்மை யோர்ந்து
மன்மதன் றன்னைப் பார்த்திம் மயக்கத்தை வருவித் தாயா
னின்னுட லிறைவ னெற்றிக் கண்பட நீரு மென்றான்.

(ரு)

என்றசா பத்துக் கஞ்சி யிரங்குமன் மதன்றா னின்தப்
புன்றொழி லெனக்கு நீயே பொருந்திட வருத்தாய் சிந்தை
கன்றனீ யென்று காலில் வணங்கலுங் கமலத் தண்ணல்
மன்றல்வை வச்சதம்மன் வந்தரம் வந்த போது.

(க்)

துலங்கிய புவியின் மிக்க துவாரகை தன்னின் மாய
னிலங்கிய விராமனோடு மினையநங் கண்ண னாவன்
பொலங்கெழு கண்ணன் றன்பாற் புத்திர னாகிச் சிந்தை
மலங்கிடா தெதிர்ந்த தெவ்வர் வாருயிர் கவர்ந்து கொண்டும்.

(எ)

ஆதிசிருட்டி யத்தியாயம்.

முக்தும் பெறிந்து ஞான மோனத்தின் யோக மாற்றித்
தொக்குறத் தவத்தோ ராதி சிருட்டியைச் சொல்லை நீ யென்ன
வக்குறம் புயத்து முக்க ணமலனைப் போற்று மன்பு
மிக்துறத் தவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பு மன்றே.

(க)

ஆதியாம் பிரம கோத்திர மறைந்திடி லிறும்பூ தன்னோ
ஞேதிய குமாரி யென்னு துவந்ததுங் குமரர் தாமும்
பேதமின் மரபி லாற்றும் வதுவையும் பிறங்கச் சொல்கென்
நேதமின் மனுமுன் கேட்ப வியம்பிடு மாயன் மாதோ.

(உ)

வினாத்துண ரலங்கற் நேவ ரகசியம் விரிக்க லாகா
நினைத்தவர் செய்கை தீதே யாயினு நிடேத மன்றா
விரித்தநீ ருடுத்த பாரின் மானிடர்க் கெளிதோ முன்ன
ருனாத்திடு மாதிசிருட்டி யுயர்ந்தரா சதத்திற் றேன்றும்.

(ங)

அறிவினான் மிக்க வேதன் விஞ்சைக ளனைத்தும் வல்லோன்
மறிநிகர் விழியாள் காயத் திரியெனு மங்கை தானுங்
குறிபடு வடிவ மின்றிக் குலவினும் பிரம தேவ
ஐறமிட முறைவ ளாங்குப் பிரமனு முவந்து வாழும்.

(ச)

பன்முறை யுரைக்குங் காயத் திரிபரி சுத்தை வேதன்
நன்னிடத் துதித்தா டன்னைத் தழுவிய தன்மை யோர்ந்து
மன்மதன் றன்னைப் பார்த்திம் மயக்கத்தை வருவித் தாயா
னின்னுட லிறைவ னெற்றிக் கண்பட நீரு மென்றான்.

(ரு)

என்றசா பத்துக் கஞ்சி யிரங்குமன் மதன்றா னிர்தப்
புன்றொழி லெனக்கு நீயே பொருந்திட வகுத்தாய் சிந்தை
கன்றனீ யென்று காலில் வணங்கலுங் கமலத் தண்ணல்
மன்றல்வை வச்சதம்மன் வந்தரம் வந்த போது.

(க்)

தூலங்கிய புவியின் மிக்க துவாரகை தன்னின் மாய
னிலங்கிய விராமனோடு மினையநங் கண்ண னாவன்
பொலங்கெழு கண்ணன் றன்பாற் புத்திர னாகிச் சிந்தை
மலங்கிடா தெதிர்ந்த தெவ்வர் வாளுயிர் கவர்ந்து கொண்டும்.

(௭)

ஆஞ்சொலா கிடத்தின் மிக்க காமங்க ளனுப வித்துப்
வஞ்சமில் வஞ்ச னென்றே பரதனன் மடபிற் றேன்
விஞ்சை கட் கதிபனாநிப் பிராபா மேவு ஞான்று
மஞ்சரி பத்தில் வாவென் னுரியமோ சனக வின்ருன்.

(அ)

சொன்னமோ சனத்தைக் கேட்டுக் கொகமோ பத்தி னேடு
மன்மதன் போனா னென்ற வாகை முனிவர் கேட்டுப்
பன்னையா மதமே ளீசன் பொருத்திடத் தெழிர்க்க வாறு
நின்மன னெற்றிக் கண்ணி னெருப்பெழப் பொழிந்த வாறும்.

(ஆ)

உருப்பெறத் துவார வைக்க னுதித்த ஆம் பாத மான
நிருப்பொலி மடபில் வஞ்ச ஞாநுன் செவித்த வாறு
மருப்பொலி ஆகமோ னன்று மனுநினுக் குறைத்த வண்ணம்
விருப்படி னுணர்வா பென்ன விளம்புகேன் பின்ன ரன்றே.

(க)

மறைக்கே மதாக்குக் காமத் திசென்பான் மனுநின் மாதர்
நிலைம தருவாயாக நிலநேதேத் திசைய கேத்தி
மறைத்தரு மனத்தான் புத்தி தவறதிக் கந்த கார
முறைபெற வெழுதர் மக்கள் பெற்றனன் மொழியின் முன்னர்.

(கா)

இதாயா னதற்க னென்றே மருத்திதி மரிநி பாது
காதமே மருகுக் கெல்லா காதியர் களிண வேதன்
காதலா னுணகம் மறவுந் கருணையிற் படைப்பா னெண்ணித்
தீதின்முத் தலைவென் வாய தேவனைச் சிருட்டி மெய்தான்.

(கஉ)

வேறு.

மீள்க வாய தேவர் தம்மு கம்புதம் மிளித்தென
தற்க தான னும் முறை புதித்த கதி மன்கவரற்
திற்க னம்மு மின்னித மேக மித்தி சந்தனு
வொக்க வரதேன் பத்து மன்கு மொழை முருத்திசர்.

(கக)

ஆவந்ரு தேவர் சத்திசுபத்தி மானபுத் தெருத்தன
வெங்கிசன் மேதன் மடக்கிவிருட்டி கந்ததன் கொன்னுயின்
மனந் கொண் மனன் ...த்திசை வதற்க வேண்டி மார்தின
வெங்கி மந்த மரதி முத்தி தன்ப வடந்தி விதன்மனம்.

(கச)

ஆக... மெய்க்க கன்கவா மர்பு வென்னு மதமந்திர
ஹிப வரதர்கை மனைவியா மன்கவர மேடு பத்தையம்ப
மிதிப வித்த தேவந்தன் மாத விழுவாய் பெற்றனன்
மருக கண்ணி மான குளி குவத மங்கை தன்னைபே.

(கடு)

மனத்துத் தான் மதன்சித்தி மன்கி வங்க வர்தி
மினந்ரு மேன்மை காமத்தன் அருவ வென்னு காவனாந்
கன்ககை மப்பெந் முன்க்குநிற் அருவன் விடு கருதமே
முனங்க மன்க பத்துதாம கதாந் வஞ்செய்தே.

(கஈ)

வரமி குத்த ககனலோக மகிழ்வின் மேவி மனுமகள்
பரவு கன்னி யைப்புணர்ந்து சிருட்டி யைப்ப யந்தன
னுசைய்தாது மகன்சச் சாவை தன்னை வேட்டோர் சிருட்டிதான்
விருக லன்வி ருத்திரன்மெய் விருக தேச னனெடும்.

(கௌ)

துதிசெய் ரிபுரி புஞ்சையன் சொலைவ னாத்தொ குத்தனன்
வதிரி புஞ்சை யன்சொலாதி மறைய வற்கு மகண்மகள்
விதிகொள் வயிர ணியைமணந்து மேவு சாக்கு டப்பெற்றான்
மதிகொண் டடுவ லையைமேவி மன்னு சாக்கு டனென்போன்.

(கஅ)

வேறு.

கருதரு மூருப் பூருக் கவிசத்த துமினன் கீர்த்தி
தருகொடைத் தமதி யோங்கு சத்திய வாகு மேன்மை
யருடிராத் திரனெ ழிற்சீ ரக்கினிட் டோமன் மிக்காய்
வருமபி மன்னியு சுத்தி மபின்பதிமாமைந்தர்.

(கக)

அன்னவர் தம்மி லூரு வனவரு ணுஷையை மேவித்
துன்னிய சுமன னங்க னங்கிர சன்சு வாதி
மன்னிய கிரது வோடு சிவியறு வரையும் பெற்றான்
மின்னுகா சுனீதை யங்கன் புயந்தழீஇ வேனற் பெற்றான்.

(20)

கொடுந்திறல் வேன னென்போன் கொலைத்தொழிற் செய்கை நோக்கி
நெடுந்தகை முனிவ ரன்னோ னுவியை நீத்தோர் தோலைக்
கடைந்திடு காலை முந்நீர்க் கனைகடல் வளாகஞ் சூழந்
தடம்புவி யனைத்துங் காக்கத் தனைநிகர் பிருது வுற்றான்.

(21)

சொற்றிடு பிருது வென்போன் சூதன்மா கதனை யீன்றான்
மற்றவச் சூதன் றுனந் தரத்தியை மகிழ்ந்து பெற்றான்
குற்றமின் மாக தன்சா தியையெழில் குல்வப் பெற்றா
னுற்றவந் தரத்தி மைந்த னுல்வவிர்த் தான னென்பார்.

(22)

புகழவிர்த் தான னங்கி புத்திரி கிஷ்ணை தன்பாற்
பகர்தரு சுக்கி ரன்சீர்ப் பார்சீன பருகி பாரி
னிகல்விரு கயன்கி ருட்டி ணன்னெழிற் சீன னென்னத்
திகழறு வரைப்ப யந்தான் பார்சீன பருகித் தேய்ந்தே.

(23)

தடங்கடற் கரசன் செல்வி சவுரணை தன்னை மேவித்
திடங்கெழு புயப்பி ராசே தசரெனச் சிறந்த மைந்தர்
நெடுந்தனு விஞ்சை வல்லோர் பதின்மரை நிரையிற் பெற்றான்
மடங்கலே றனையார் நீரின் மாதவம் பலநாள் செய்தார்.

(24)

அவர்தவஞ் செய்யுங் காலை யவனிகாத் தளிப்பா ரின்றிக்
குவலயங் காடு கொள்ளக் கூர்ந்தமெய்த் தவங்கண் முற்றிப்
புவியினை நோக்கித் தத்த முகத்திடைப் பொழிதீக் காற்றாற்
கவர்வனந் தகிக்க வானிற் சுலைமதி புவியி னண்ணி.

(25)

பதின்மரை நோக்கி நீவிர் பசுமரந் தகிக்க வேண்டா
மதியுளீ ரென்றே கானின் மரங்களின் கூறு தன்கு
றதிககாந் தியினு லோர்பெண் ணானமா ரிழையை யன்பின்
விதியொடும் பதின்மர்க் கீய மேதினி விளங்கக் காத்தார்.

(௨௬)

சொல்லுமா ரிழையை வேட்ட பதின்மருத் தோய்ந்து தக்க
னல்லெழிற் பிரச னோடு நவுடத னனந்த னால்வ
ரல்லடர் கூந்தற் பத்தி ரவதியோ டைவர்ப் பெற்றா
ரெல்லொளித் தக்க னென்போ னியன்றமா னதத்தி லுற்றார்.

(௨௭)

பெயர்ந்தெழு முகத்திற் கொள்ளிப் பிசாசொடு முழையிற் காதும்
வியந்திடு முறம்போற் காதும் வேங்கையின் முகமும் பொன்னி
னயம்பெறு முகமும் பன்றி முகமுநாய் முகமு மற்றை
யயந்திகழ் முகமும் போல்வார் மிலேச்சர்க ளனேக சாதி.

(௨௮)

இவ்வகைச் சிருட்டி யன்றி யெழிற்பிரி தியைப்பின் கூடி
யவ்வயின் மடந்தை மார்க ளறுபதின் மரைமுன் பெற்றே
தவ்வலி றரும தேவர் தமக்கொரு பதின்மர் நல்கிச்
செவ்விய காசி பற்கே திகழ்பதின் மூவ ரீந்தே.

(௨௯)

சந்திரன் றனக்கு மூவொன் பதின்மரைத் தயவினல்கி
நந்தலி லரிட்ட நேமி நயப்புற நால்வ ராய்ந்து
மந்திரத் திருவர் தம்மை வருகிரு காச்ச வர்க்கீந்
தந்தமில் பிருகு மைந்தர்க் கிருவரை யன்பி னீந்தான்.

(௩௦)

பங்கமி லங்கி ராயுக் கிருவரைப் பரிவி னீந்தா
னிங்கிவ ரிடத்தி னின்று மிமையவ ரசுரர் மாந்தர்
மங்கிடா துதித்தா ரென்று மச்சமான் மனுவை நோக்கிப்
புங்கமா யுரைத்த காதை முனிவர்க்குப் புகன்றான் சூதன்.

(௩௧)

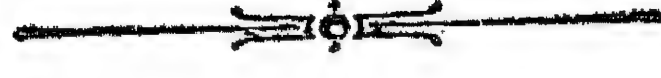
நான்காவது

ஆதிசிருட்டியத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௨௬௭.

ஐந்தாவது

வசருத் திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

சூதனை நோக்கித் தக்கன் றென்மர பதனிற் றேன்றுங்
கோதறு வசவு ருத்திரர் குலவுமுற் பத்தி கூறென்
றேதமின் முனிவர் கேட்ப விருங்கட னடுவுண் மச்ச
மாதவன் மனுவுக் கோதும் வகையினை வகுத்துச் சொல்வான்.

(க)

உரைத்தசங் கற்பத்தி னாலு மொன்றிய பரிசத் தாலு
நிரைத்தரி சனத்தி னாலு நிகழுமுற் பவமுன் மூன்றும்
வரப்பிரா சேத சற்கோர் மைந்தனாந் தக்கன் றேவர்
திரத்துறு முனிவ ரோடுந் திகழ்தரு மியக்கர் நாகர்.

(உ)

மருவுகாந் தருவர் மற்ற மானிட ரென்போ ரெல்லாந்
தெரிதர மான தத்திற் சிருட்டியைச் செய்த காலை
யுருவுயிர் விருத்தி யின்மை யோர்ந்தும் ரணன்ற வத்தா
ல்லருளசிக் கினிபா லையா யாயிரா ரியசுவர்ப் பெற்றான்.

(ங)

மக்களை நோக்கித் தக்கன் மன்னுயிர் படைமி னென்னத்
தொக்கவர் படைப்பா னெண்ணுங் காலையிற் சுருதி நல்யாழ்
கைக்கொணு ரதன் வந் தெய்திக் காசினி யளவை காணப்
புக்குமீண் டொற்றி யொன்று புகன்றன்ன் வினைய மாக.

(ச)

அவ்வரை கேட்டுப் பத்துத் திசையெலா மளக்கச் சென்றார்
செவ்விதிற் றிரும்ப வந்து சேர்ந்திலர் பின்னுந் தக்கன்
கவ்வையில் புதல்வ ரோரா யிரவரைக் கருதி யீன்றா
னிவ்வகை மைந்தர் போக பளாச்சுப ரென்பர் மாதோ.

(ரு)

அன்னவர் தம்மைத் தக்க னனைத்துயிர் படைமி னென்று
பன்னலு மவர்செய் காலை நாரதன் பகர்வான் பூமி
யின்னள வறிந்து முன்னோ ரேகிய விடங்க டேர்ந்து
பின்னர்நீர் படைமி னென்னப் பேர்ந்தன ரணுகி லாரால்.

(சு)

ஆதலான் முன்னோர்த் தேடிப் பின்னவ ரகல லாகா
தீதிலா மக்கள் போன கெய்தியைத் தேர்ந்து தக்கன்
கோதினா ரதனை நோக்கிக் கூர்ந்திடு மரண மெய்தி
மாதர்தங் கருப்ப மேவி வருந்தெனச் சபித்துப் பின்னர்.

(ஊ)

தான்பெறு மைந்தர் மீளாத் தன்மையை யோர்ந்து தக்க
னுன்பயில் வேற்கண் மாத ரோரறு பதின்மர்ப் பெற்றான்
வான்பெறு தருமன் காசி பன்மதி யரிட்ட நேமி
கான்பெறு மங்கி ராப்பார்க் கவன்கிரு சாச்ச வன்னே

(அ)

என்பவர் தமக்கு முன்சொ றுகைப்படி யீந்த மைகூர்
கொன்பயில் வேற்க ணல்லார் தம்பெயர் குறிக்கு மாறு
மன்பொடு சராச ரங்க ளவரிடத் துதித்த வாறு
நன்பெறு முனிவர் கேட்பச் சூதனே நவில லுற்றான்.

(ஆ)

தேவரோ முதலா யுள்ள பிரசையின் சிருட்டி தேர்ந்து
மேவுதற் கரும ருத்து விதிவச விசுவை பானுத்
தாவில் சீ ரிலம்பை சாத்தி யையருந் ததிசங் கற்பை
பாவையா முரூர்த்தை சாமி பதின்மனாத் தருமன் வேட்டான்.

(க)

நல்லெழில் விசுவை மக்க ணவிலரும் விசுவ தேவ
ரல்லடர் கூந்தற் சாத்தி யைபெற்ற மக்கள் சாத்தியர்
சொல்லிய புகழ்ம ருத்து வதிமருத் துவர்க ளோடும்
வல்லிகண் மரங்க ளீன்றாள் வசவுயர் வசக்கள் பெற்றாள்.

(கக)

பானுமைந் தர்கள் பானுக்கள் முரூர்த்தை பாலகர் முரூர்த்தர்
நானவார் குழலி லம்பை பாலர் நன்கோஷர் கற்பின்
மானருந் ததிதன் மைந்த னருந்ததன் வரிவண் டார்க்குங்
கானமர் குழலாள் சாமி கன்னிகை நாக வீதி.

(கஉ)

ஓதுசங் கற்பை மைந்த னுயர்ந்தசங் கற்ப னாகு
மாதர வசவின் மக்க ளாபன் சீர்த் துருவன் சோமன்
முதணி யனலன் மிக்க தரனொடு மனிலன் காந்தி
நீதிசேர் பிரத்தி யூட னிகர்பிர பாச னெண்மர்.

(கங)

சாற்றிய வாபன் பாற்சாந் தனமுனி பெப்பு ருச்சீர்
தேற்றும்வை தண்டியன் மெய்யாச் சிரமன்னிந் நால்வர்
தோற்றியே யாகந் தன்னைப் போற்றுவர் துருவன் பால
னாற்றல்சால் கால னென்போ னருந்தரு மத்த னான.

(கச)

பெரியமெய்த் திரன்றன் மக்க ளவ்விய வகன் பிராணன்
நிரவண னிரவ ணன்சொற் சீசிர சிரன்சீர் மனோக ரன்றன்
மருவிய சோமன் மைந்தன் வற்சன னனிலன் மைந்த
ரரியபேர் மனோச வன்சீர் விஞ்ஞாத கதியி னோடும்.

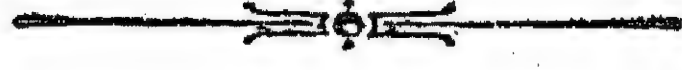
(கரு)

ஆவில னனமு னிப்பிர யாகண னென்ப ரப்பா
லோவிலாச் சுசாப னாதி யுதித்தன ரனலன் றன்பாற்
பூவுறு சரவ ணத்திற் பொருந்திய குமரன் றன்னைப்
பாவலர் கார்த்தி கேய னெனப்பெயர் பகர்வர் மன்னே.

(ககூ)

ஐந்தாவது

வசுருத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

சூதனை நோக்கித் தக்கன் றென்மர பதனிற் றேன்றுங்
கோதறு வசுருத்திரர் குலவுமுற் பத்தி கூறென்
றேதமின் முனிவர் கேட்ப விருங்கட னடுவுண் மச்ச
மாதவன் மனுவுக் கோதும் வகையினை வசுத்துச் சொல்வான்.

(க)

உரைத்தசங் கற்பத்தி னாலு மொன்றிய பரிசத் தாலு
நிரைத்தரி சனத்தி னாலு நிகழுமுற் பவமுன் முன்றும்
வரப்பிரா சேத சற்கோர் மைந்தனாந் தக்கன் றேவர்
திரத்துறு முனிவ ரோடுந் திகழ்தரு மியக்கர் நாகர்.

(உ)

மருவுகார் தருவர் மற்ற மானிட ரென்போ ரெல்லாந்
தெரிதர மான தத்திற் சிருட்டியைச் செய்த காலை
யுருவுயிர் விருத்தி யின்மை யோர்ந்துமீ ரணன்ற வத்தா
ல்லருளசிக் கினிபா லையா யாயிரா ரியசுவர்ப் பெற்றான்.

(ங)

மக்களை நோக்கித் தக்கன் மன்னுயிர் படைமி னென்னத்
தொக்கவர் படைப்பா னெண்ணுங் காலையிற் சுருதி நல்யாழ்
கைக்கொணு ரதன்வந் தெய்திக் காசினி யளவை காணப்
புக்குமீண் டுளுற்றி யொன்று புகன்றன்ன வினைய மாக.

(ச)

அவ்வுரை கேட்டுப் பத்துத் திசையெலா மளக்கச் சென்றார்
செவ்விதிற் றிரும்ப வந்து சேர்ந்திலர் பின்னுந் தக்கன்
கவ்வையில் புதல்வ ரோரா யிரவகைக் கருதி யீன்ற
னிவ்வகை மைந்தர் போக பளாச்சுப ரென்பர் மாதோ?

(ரு)

அன்னவர் தம்மைத் தக்க னனைத்துயிர் படைமி னென்று
பன்னலு மவர்செய் காலை நாரதன் பகர்வான் பூமி
யின்னை வறிந்து முன்னோ ரேகிய விடங்க டேர்ந்து
பின்னர்நீர் படைமி னென்னப் பேர்ந்தன ரணுகி லாரால்.

(சு)

ஆதலான் முன்னோர்த் தேடிப் பின்னவ ரகல லாகா
தீதிலா மக்கள் போன னெய்தியைத் தேர்ந்து தக்கன்
கோதினா ரதனை நோக்கிக் கூர்ந்திடு மரண மெய்தி
மாதர்தங் கருப்ப மேவி வருந்தெனச் சபித்துப் பின்னர்.

(ஊ)

தான்பெறு வாய்த்து மீளாத தன்னைப்போற்றித் தன்ம
னுன்பயில் வேற்கண் மாத ரோமறு பதின்மர்ப் பெற்றான்
வான்பெறு தருமன் காசி பன்மதி யாரிட்ட கோழி
கான்பெறு மங்கல் தாப்பாரிக் கனன்கிரு சாக்க வண்ணே

(௮)

என்பவர் தமக்கு முன்னொ றொகைப்படி மீள வாகுநர்
கொன்பயில் வேற்க ணைக்கார் தம்பொய் குறிக்கு மாய
மன்பொடி சாக்க மங்க ளவரிடத் துதித்த வாயு
நன்பெறு முனிவர் கோட்பன் குடினே சலில னுற்றான்.

(௯)

தேவகோ முதலா யுள்ள பிரகாஸின் கிருட்டி தேற்கு
மேவுதற் கரும ருத்து விழிவை விசுவை பாணத்
தாவில் ி நிலம்பை சாத்தி வாயுருத் ததிதந் கற்பை
பாணவாய முருர்த்தை சாபி பதின்மகைத் தருமன் கோட்டான்.

(௧௦)

நல்லெழில் விசுவை மங்க ணைக்கருத் விசுவ தேவ
நல்லடர் கூந்தற் சாத்தி வாய்பெற்ற மங்கன் சாத்தியர்
கொல்லிய புகழ்ம ருத்து வதிரகருத் துவர்க கோடுந்
வல்லிகண் மரங்க ளீன்றான் வாகுமர் வாகுக்கன் பெற்றான்.

(௧௧)

பாணுமைத் துர்கன் பாணுமன் முருர்த்தை பாணம் முருர்த்தர்
நானவார் குழவி வையை பாணர் நல்லோஷை கற்பின்
மாளருத் ததிதன் வாகுத் தனகுத்தன் வரிவன் பார்த்துந்
கானவர் குழவான் சாபி கண்ணை மகடித்.

(௧௨)

ஓதுசந் கற்பை வாகுத் துயர்ந்தகந் கற்பை கரு
மாதர வாகுநின் மங்க ளவன் சீர்த் துருவைக் கோடவன்
முதலி யானவன் மிக்க தருகிருந் மனைவன் கர்த்த
நீதிசேர் மொத்தி தழு விசுர்போ பாச னெண்ணர்.

(௧௩)

சாத்திய வாகுன் பார்த்தர் தனமுன் பெய்த ருத்தர்
தேந்நும்கை தண்டமன் பெருமன் கிழவன்கித் மங்கல்
தோற்றியே மாகக் தன்னைப் போற்றுவன் தருமன் பாண
னாற்றல்சாக் கரும னென்போ னருத்தரு மத்த ருனான்.

(௧௪)

பெரியபெய்த் திரன் தன் மங்க ளக்கிடி கருந் மரணவன்
நிரவண விரவ னென்சொற் சீனிச ந்தன்நிர் மருஞா தன் தன்
மருவிய கோமன் வாகுதன் கற்பனை னெண்ண வாகுத்
மரியபேர் மருஞா வன்நிர் கிழ்நா த கதிநி னெனன்.

(௧௫)

ஆவில னெழு னிண்கீர மாகுண னென்ப தம்பர்
கோகிலார் கசாய னுதி யுதித்தன மாகுன் தன்மாத்
தவறு சரவ னெத்திந் பெருகுந்தி மாகுன் தன்னைப்
பாகுமர் கார்த்தி கோக னென்பவன் மாகுன் கன்சேறு.

(௧௬)

உரைபிரத் தியுடன் மைந்த ருயர்முனி தேவ லன்சீர்
கருதிய பிரபா சன்றான் கனமணி மாட கூடம்
வினாவொடு நிருமா ணஞ்செய் விசுவகன் மாவை யீன்றான்
சுரபியென் றுரைக்குந் தேவி தூயகா சிபரைத் தோய்ந்தே.

(௧௭)

புகலரு மசைக பாதன் கிபுத்தினி யனசீர் போற்றப்
பகர்விரு பாட்ச னன்மையி லவன்வெகு ரூபன்றான்
நிகழ்விரிச் சிகன்சு ரேசு ரன்சவி தாசே யந்தன்
றகுபரா சிதன்பி னாகி லாவத னென்று சாற்றும்.

(௧௮)

ஒங்கிய பத்தோ டொன்ற முருத்திரற் பயந்தா ளென்றே
பாங்குற வணங்கிக் கேட்டு மனுவினைப் பரிவிற் பார்த்துத்
தேங்குநீர் மச்ச ரூபச் செங்கண்மா லுரைத்தா னென்று
தூங்குகுண் டிகைக்கை ஞான முனிவரர்க் குரைத்தான் சூதன்.

(௧௯)

ஐந்தாவது

வசுநத்திரோற்பத்தி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம், ௨௩௬.

ஆறுவது

காசிபர் மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

வருமற்புத வரவோனென வளர்காசிபன் மரபைத்
திருவிற்பொலி வைவச்சுத மனுவுக்குயர் திருமா
லருளிச்செய்த வகைநீயுரை யென்றேயருந் தவர்க
ளுருகிப்பரி வொடுகேட்டிட வுயர்குத னுரைப்பான்.

(க)

சீறிற்பொலி யதிதிக்கொடி திதிதாம்பிரா வினதை
தார்மெய்த்தனு வரிட்டைசுர சைப்பேர்பெறு சுரபி
கூர்கத்தரு வருடைக்கொடி மெய்க்குரோதவ சைப்பெண்
கார்மைக்குழ லினானன்முனி யிவர்காசிபன் மனையோர்

(உ)

இன்னோரில திதிமாலுபன் னிரண்டாதவற் பெற்றா
ளன்னோர்பெயர் தாதாபக னருளிந்திரன் னுவட்டா
மன்னுஞ்சவி தாமித்திரன் வருணன்விச் சுவானோ
மின்னுமம னொளிர்விட்டுனு பூடாவுய ரஞ்சுமான்.

(ங)

வயவோர்பணி வைவச்சுத மனுவந்தா மதனி
லியல்சேர்பணி ரண்டாதவ ரெனவும்பெய ருடையார்
வெயிலாயிர கிரணத்தொளி மேவித்திகழ் தருவா
ருயர்சாக்ஷபஷ மனுவந்தரத் துவிதப்பெய ரிவர்க்கே.

(ச)

வேறு.

வருகிரு சாக வப்பேர் மாமுனி தன்பா னுற்றுப்
பெருநிய தவத்தோர் தெய்வப் பிரகர ணப்பேர் பெற்றார்
பருவமன் வந்த ரங்க டொறும்பகர் முனிவ ராகி
யருகுகற் பாக்த ரத்தி லழிந்துபின் னமைவ ரன்றே

(ஊ)

இளங்கொடி திதிதன் மைந்த ரிரணிய னிரணி பாட்சன்
விளங்கிர ணியன்றன் பாலர் தம்பெயர் விரித்துச் சொல்லிற்
களங்கமில் பிரக லாதன் கருதிய வனாக லாதன்
வளங்கெழு சங்க லாத னுடன்கரு மலாத னுமால்.

(஋)

ஆயுண்மான் விரோச னன்னோ டமர்சிவி பாட்க ளன்னென்
தேயுமிப் புதல்வர் கால்வ ரீன்றனன் பிரக லாதன்
மேயசீர் விரோச னன்மா வலியினை வியத்துபெற்றான்
மாயமா வலிதன் மைந்தர் னுற்றுவ ரவரில் வல்லார்.

(ௌ)

திவனொளி நிகஞ்ச நாபன் திருதராட் டிரனற் குட்சி
நவில்குறு வட்சன் வீமன் வீடண னவையில் வாண
னிவர்களிற் குணவா னென்ப வினியமெய்த் தவத்தின் வாணன்
கவிரிதழ்க் கவுரி பாகக் கடவுளுக் கடிமை யானான்

(௮)

பூசனை மிகவுஞ் செய்து புண்ணியன் வரத்தி னாலே
காசறு களத்திற் சோம காளனென் றெருபேர் பெற்றா
னாகைகொ ளிரணி யாட்சன் திரிவற்கன் சகுனி யாதி
தேசறு பூத சம்பா தனன்றிறற் சீர்மா நாதன்.

(௯)

நால்வரைப் பயந்தா னன்னோர் நாட்டியற் கல்லாற் றன்ம
பாலருக் கீதல் செய்தா ரவர்மக்கள் பவுத்தி ராதி
சாலவே யெழுபத்தேழு கோடியென் றுரைப்பர் தக்கோர்
மாலுரு மலைபோ லாகம் வயம்பெறு வயத்தின் மிக்கார்.

(௧௦)

தனுவெனுந் தேவி பெற்றோர் நூற்றுவர் சரிதை பார்க்கிற்
புனைதவ மனேகஞ் செய்து புடவியை நலிவு செய்வோ
ரனலினைச் சொரியுங் கண்ணு ரவரில்விப் பிரசித் தென்போன்
கினநெடுங் கண்க ளோடுஞ் சிரமிரண் டிடையன் மாதோ.

(௧௧)

கன்னிகா சகுனி சங்கு சிரோதான கபில கேது
வன்மயன் மரீசி விந்தி யாபதி வாம னன்றான்
மின்னதோ முகன்றான் கேது வீரியன் சம்ப ரன்சீர்
கன்னிகா தால சங்கு சிரன்சத கிருதன் வீரன்

(௧௨)

தந்திரத் தனுவோ மன்வச் சிரநாபன் றூர கன்பே
ரிந்திர சித்தோ டேம னேகவத் திரன்மா வாகு
முந்தசி லோமன் சீர்த்தி முதிர்ந்தசத் தியசித் துச்சீ
ருந்துசொற் பாணு வாண னுயர்விட பருவ னாதி

(௧௩)

இவர்முத லீன்றமக்க ளனேகரி னெழில்கூர் பாணுத்
துவரிதழ்ச் சசிபா னோடு சுப்பிர பையையும் பெற்றான்
றவமய னுபதை மண்டோ தரிக்குத் தனையும் பெற்றா
னவையில்சுந் தரிசன் மிட்டை சந்திரா யெனுநல் லோரை.

(௧௪)

புகழ்விட பருவன் பெற்றான் வைசுவா னம்பு லோமை
மகிழுங்கா லகையும் பெற்றான் மாரீசன் றன்னைக் கூடித்
திகழுமவ் விருவர் மிக்க திறலுடை வலிபெற் றோங்க
வகமகிழ்ந் தாறு பத்தா மாயிர வசுரர்ப் பெற்றார்.

(௧௫)

வந்தவப் புதல்வர் தாமே வளர்ப்பு லோம ரென்று
மந்தமில் கால கேய ரென்றுமா யயன்வ ரத்தா
லிந்தநீர்க் கடலுள் வைகு மிரணிய புரத்தில் வாழ்ந்து
முந்தவே பார்த்தன் கையான் முற்றுற முடிந்தா ரன்றே.

(௧௬)

விப்பிர சித்தி யென்பான் விளங்குசிங் கிகையென் றோது
மிப்புவி யதனில் வாழு மிரணிய கசிபு தங்கை
செப்புறு தனத்திற் சேர்ந்து சிங்கவீ ரியரென் றேசொ
லொப்புறு நாகன் வச்ச னுடனரான் விக்கி யாதன். (௧௭)

சல்லியன் கால நாபன் சாமாபன் சசிடு தன்றா
னில்வலன் மூசி கற்ப வீரிய னெழில்வா தாவி
வில்வலி யஞ்ச னென்னும் விற்றபதி மூவர்ப் பெற்றான்
வல்லெழிற் சங்க லாத னிவர்தக வசரை யீன்றான். (௧௮)

தெரித்திடு தேவ ராலு மசுரர்காந் தருவ ராலும்
பரித்தவா ளரக்க ராலும் வெலற்கரும் பான்மைக் கீர்த்தி
தரித்திடு திறனி வாத கவசர்க டனுவின் மிக்க
வருச்சுன னுடன்போர் செய்தங் காவிவிட் டகன்றா ரன்றே. (௧௯)

இயற்றுதாம் பிராயேமிக்க காசிபற் கினிய சேனி
துயக்கறு சுகியே பாகி திருத்திரி சுக்கி ரீவி
மயற்சுகி தனையும் பெற்றா ளனையமங் கையர்க டம்முள்
வியப்புறு சுகியே மிக்க தருமத்தின் விதிவ ழாமல் (௨௦)

வேறு.

மேவிப் பொருந்து கினியினமுங் கோட்டா னினமு மிகப்பெற்றாள்
சேவற் செறியும் பாற்றினத்தைச் சேனி பெற்றாள் கிருத்திரியுங்
காவிற் பயிலும் புறவினோடு பாரா வதஞ்சொற் கமுகின்றா
வேற் செறியு மனந்தாராச் சுகியாங் கினிது பயந்தனளால் (௨௧)

அழகிற் பொலிசுக் கிரிவிகர மாடொட் டகங்கண் மிகப்பெற்றாள்
விழைவிற் பரசி குராவப்பேர் மேவும் பறவை தனைப்பெற்றாள்
குழைவிற் புருவத் தாம்பிராதன் மரபு சொற்றுங் கூர்வினதை
பழியற் றுயர்சௌ தாமினியோ டருணன் கலுழ னிவர்ப்பயந்தாள். (௨௨)

அருணன் கமுகுக் கரசனெனு மழிவில் புகழ்சம் பாதியொடு
வருநற் சடாயு தனையீன்றா னவருள் வயங்கு சம்பாதி
பெருமை பிறங்கும் பெப்புருவை யீன்று களித்தாள் பேருலகிற்
கருது புகழை நிலைநிறுத்தக் கவின்சேர் கன்னி காரணையே. (௨௩)

உரைக்குஞ் சடாயு வுயிர்த்தனைக் கன்னி கார னுயர்சாக
னிரைச்சு பாலன் பேருண்டன் மூவர்ப் பயந்தா னிவர்மரபிற்
றரைக்கு ளனந்த கோடிவிதம் பட்சி சாலந் தழைத்தோங்கும்
பரக்கு நாக மாயிரத்தைப் பயந்தாள் சுரசை கத்துருவும். (௨௪)

உளங்கொள் பாந்த ளாயிரத்தைப் பணமா யிரத்தோ டிறப்பெற்றா
டுளங்கு மிவரு ளனந்தன்வா சுகியே திருத ராட்டி ரன்சீர்
வளங்கொள் சங்கன் மாசங்கன் மணியார் பதுபன் மாபதுமன்
களங்க நீலன் கார்க்கோட னயிரா வதன்கம் பளநகுடன். (௨௫)

அணங்கு புரியுந் தனஞ்சயனோ டசுப தரன்றட் சகனெழிற்பே
ரிணங்கு சங்கு பாலனுறு புட்ப தந்த னியல்வாமன்
குணங்கொள் கமலன் பதஞ்சலிபிற் கூறு சுபானன் றுன்முகனீள்
பணங்கொள் சங்க ரோமன்பா ணினியோ டேலா பத்திரனே.

(25)

வேறு.

இப்பில வந்த மான விருபதிற் றறுவர் கூடச்
செப்பிய தொகையி ரண்டா யிரவர்க்குஞ் செனித்த பேர்க
ளொப்பில ரனேகர் முன்ன ருயர்சன மேசயன்செய்
வெப்புறு மோமத் தீயில் வீந்தன ரனேகங் கோடி.

(26)

ஏசற்ற வெழிற்கு ரோத வசையிராக் கதரை யீன்ற
ளாசற்ற வீமன் கையா லவரிலெண் ணிலர்முன் வீந்தார்
தேசற்ற சுரபி கோடி யுருத்திரர் சிறந்த கோக்கண்
மாசற்ற வெருவை யோடும் வார்ங்களை தனையும் பெற்றாள்.

(27)

காசிப முனிபாற் றெய்வக் கணிகையர் முனிவர்ப் பெற்றார்
நாசமி லருட்டை யேகந் தருவர்கின் னரரைப் பெற்றாள்
பேசிரா செடிம ரங்கள் பிணங்கிய கொடியைப் பெற்றா
சேறு வருடை யாங்குப் பிசாசினத் தொகுதி பெற்றாள்.

(28)

இங்கினி துரைத்த யாவு மிலங்குகா சிபராற் றேற்றி
யங்குறு மரபாஞ் சுவாரோ டசிதம னுவந்த ரத்திற்
றங்கிய சிருட்டி யென்பர் தழைக்குமக் காசி பற்கே
பங்கமி னாற்பத் தொன்பான் மருத்துவர் திதிப யந்தாள்.

(29)

எனுமுறை மச்ச ரூபத் தெழின்முகில் வண்ணன் முன்ன
மனுவினுக் குரைத்தா னென்ற வரன்முறை மகங்க ளாற்றித்
தனுவின்மும் மலமு ருக்கி யிருவினை தடிந்து வேதப்
பனுவறேர் முனிவர் கேட்கப் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ.

(30)

ஆறுவது

காசிபர் மரபுரைத்த வந்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - 258.

ஏழாவது

மதனத் துவாதசுவிரத வத்தியாயம்.

தனாயுளோர் புகழு மாம தனத்துவாதசுவிரத நன்கா
யுரைசெய வேண்டு மென்றே யுயர்தவத் தோர்கள் கேட்ப
விரைசெறி கடுக்கை கங்கை வெண்ணிலா வணிந்த வேணி
நரைவிடை யானைப் போற்றி நவில்கிற்குஞ் சூதன் மாதோ.

(க)

துறந்தமெய்த் தவங்க ளாற்றுந் தொன்மனுக் காசி பற்கே
சிறந்திடு நாற்பத் தொன்பான் மருத்துவர் திதிபான் முன்னர்ப்
பிறந்ததுந் தேவ ரோடுஞ் சினேகந்தான் பெற்ற வாறு
மறந்தா வுரைத்தி யென்ன வச்சுத னைறவ னன்றே.

(உ)

அகரருந் தேவர் தாமு மருஞ்சமர் வினைக்கும் போழ்து
நிசிறிதத் தகர ரெல்லா நேருமிந் திரனூல் கீந்தா
ரிசைவுறு சோகத் தோடு மிந்திரற் கொல்வா னெண்ணி
வசையறு மகாரா வேண்டி மாதவந் திதிசெய் தாளால்.

(ங)

வேறு.

சுற்றிக் கிடக்குங் கடற்புலியிற் றேன்று நதியாஞ் சரகவதி
யுற்றுத் திகழுஞ் சமந்தபஞ்ச கப்போர்ப் பெற்ற வோர் துறைக்கை
பற்றிப் புணர்ந்த காசிபனைப் பரிவி னெண்ணி நூருண்டு
முற்றத் தவந்தான் புரிந்துயர்ந்து முனிவர் வசிட்ட ரிடத்தெய்தி.

(ச)

மக்கட் சோக மாற்றுதற்கோர் வகைநீ ருரைக்க வேண்டுமென
முக்கட் பகவ னுதல்விழியான் முனிந்த மதனத் துவாதசுவிரதின்
றுக்கக் கடலை யொழிக்குமெனச் சொல்ல வந்த விரதத்தின்
மிக்குப் பெறுமக் கற்பவகை விளம்பு மென்ன வேண்டிதலும்.

(ரு)

ஒங்கி வளர்சித் திரைமாத முயர்ச்சி பெறுபு ருவபக்கப்
பாங்கிற் சிறந்த துவாதசுவிரத பணிக் காட்டி நியமமுறை
தாங்கிக் கும்பந் தனிச்சம்பா வரிசி நிரப்பி யிரண்டுகலை
வீங்கப் புனைந்து சந்தணிந்து விளங்கு மணிபொன் னுள்ளிட்டு.

(க)

தாயித் ததன்முன் கணிகரும்பு சால் வழுப மிகப்படைத்துச்
சோயித் தொளிந்தாம் பிரத்தனிகை நிறைபச் சொரிந்து சருக்கரையை
யாபத் தறுக்குங் கும்பமிசை யிருத்தி யாரம்பை யிலைவிரித்து
மாபத் தியினிற் பொற்றகட்டின் வாமத் திரதி மதனமைத்து.

(எ)

நரெட் டான வுபசார மியற்றிப் பணிய வியலாதேன்
மாரப் பதுமை தனைமாயன் வடிவ மாகப் பாவித்து
நீரிற் பொலிசந் தனக்குழம்பர் லாட்டி நிறைவெள்ளரிசியெள்ளா
லார்வத் துடனே முறைவழுவா தக்கபூசை புரியும்வகை.

(௮)

பாதங் கணைக்கா னுருநடுப் பண்டி மார்பு முகம்புருவ
மோது முடிகா மாயசவு பாக்கியதாய மாராய
சோதி மன்ம தாயசுவ சோத ராய வனங்காய
நீதி பற்ப முகாய பஞ்சமராய சர்வான் மநேநமவால்.

(௯)

என்றே யங்கம் பாதாதி யேத்தி யரியை மதனாக
நன்றாய்ப் பூசித் திருங்கனியை நயந்து துய்த்துப் படிதுயின்று
குன்ற ரிரவி யுதிக்குமுனங் குளிர்நீ ராடிப் பூசித்தே
யன்ற ரணவே தியர்கடமக் கருள்சேர் கும்ப மினிதனித்து.

(௧௦)

தன்னு லியன்ற மாத்திரமெய்ச் சதுர்மா மறையோர்க் கனங்கொடுத்துத்
தின்னு துப்பு மறுத்துண்டு திகழ்தாம் பூலந் தக்கணையு
மன்னோர்க் களித்துப் பன்னிரண்டு மாதந் தப்பா தனுட்டித்துப்
பின்ன வருசித் திரையின்முன்போற் பெருகப் பூசை தனையாற்றி.

(௧௧)

அரிவை யுடனே ரந்தணனுக் கணிநா சணிந்து பூசித்துக்
கிருத தேனுப் பொன்மெத்தை கிளர்ந்து பதுமை வெண்பசுவும்
பெருகக் கொடுத்து வெள்ளெள்ளாற் பிறங்கு நெய்யாற் பாயசத்தா
லெரியை வளர்த்த மந்திரத்தி லினிய வோமந்தனை யியற்றி.

(௧௨)

அருந்த மறையோர்க் கமுதுகொடுத் தவிர்சந் தனப்பூங்கரும்பளித்துப்
பொருந்து மதனத் துவாதசியிற் பூசை புரிந்தாற் நுயர்நீங்குந்
திருந்து புதல்வர்ப் பேறுண்டாஞ் செல்வம் பெருகுந் திருநெடுமா
லிருந்த பதமு மவர்க்கெளிதா மென்று வசிட்ட னிசைத்திடலும்.

(௧௩)

வேறு.

செப்பு விரதந் தனையத் திதிதா
னெப்பிற் புரிய வுயர்கா கிபர்தா
மெய்ப்பின் னுறுபுத் திரகா மேட்டி
யைப்பண் ணுதியென் றருள்செய் தனனால்.

(௧௪)

ஆபத் தம்ப னெனுமந் தணனால்
யூபத் துறுமம் மகமே யுருற்றிக்
கோபத் தொடுமிந் திரனைக் கொல்லத்
தாபத் தாவி சாரம் புரிந்தாள்.

(௧௫)

செய்யுந் தவத்தாற் கருப்பஞ் செறிய
மெய்யுந் கருவும் வினையும் படிநீ
யுய்யுந் திறநன் குரைப்பேங் கேளென்
றையன் புகழ்கா கிபனங் கறைவான்.

(௧௬)

வேறு.

கருப்பமுற் றிடுவோர் சாயங் காலத்தி லன்ன முண்ணர்
விருப்புடன் மரத்து நீழன் மேவிடார் நீரினீந்தா
நிருப்பிலா மணையிற் சேரா நிருநில முகிரிற் கீரார்
நெருப்பிடை நேரார் கையா னீடுர லுலக்கை தீண்டார்.

(௧௭)

காட்டிடைச் சேரார் புற்றின் கண்ணிடை வாரார் நெஞ்சில்
வாட்டமுற் றிடவுஞ் செய்யார் வாதமேற் படவுஞ் செல்லார்
நீட்டிய சயன மைந்தி னின்றடி நடவார் மிக்க
தோட்டுமி யிரும்போ டென்பு சுடுகரி துவைக்க நாடார்.

(௧௮)

சண்டையிற் றிடவு மாகா தலைவிரித் துவை லாகா
துண்டை மெய் யுடுக்க லாகா துக்கம துரைக்க தாகா
தண்டுமா சூச மாகா தலைவடக் கரம தாகா
தொண்டொடி மாத ரோடு மிருநகை யறுத்த லாகா.

(௧௯)

அரையினிற் றாச சாவ தானமா யமைக்க வேண்டுங்
குரவர்தம் மிடத்தின் மிக்காம் பணிவிடை கூர்தல் வேண்டும்
விரவிய தானி யங்கள் கூட்டிநீ ராட வேண்டும்
குரம்வியப் பாகச் செம்பொற் பூடணம் பூண வேண்டும்.

(௨௦)

கணவனைப் பணிதல் வேண்டுங் கதிர்முக மலர்தல் வேண்டுந்
துணரணி யணிதல் வேண்டுந் தொழும்பினர்க் கிதமே சொல்லிப்
பணிவிடை கொண்டு மூன்றும் பக்கநா னுமையாள் பற்ப
விணையடி தொழுதோர் சந்தி யிரவிலுண் டிருத்தல் வேண்டும்.

(௨௧)

இவ்வகை கருப்ப முற்று ரியற்றிடி லீசற் கொப்பாஞ்
செவ்விய புதல்வர்ப் பெற்று மனத்துயர் தீர்ந்து வாழ்வ
ரவ்வகை யனுட்டி யாருக் கழிந்திடுங் கருப்பந் தன்னித்
தவ்வலில் புவியிற் றேன்றித் தளருந்தீர்க் காயு ளன்றி.

(௨௨)

என்றுரைத் திருடி யேக வினியநூ ருண்டு தன்ம
மொன்றுதப் பில்லா வண்ண முஞ்றியாங் கிருத்த லோர்டும்
வன்றிறன் மகவான் தேர்ந்து மயங்கித்தன் வாழ்வை நீக்கி
யொன்றிய சிற்றாய் பாங்க ருறுதொழில் புரிந்தா ளன்றே.

(௨௩)

மனமதிற் கவடு வைத்து முகமனாய் வணக்கஞ் செய்தே
யனுதின மேவல் பூண்டே யமையம்பார்த் திருந்தா னுங்கண்
டினமொரு மூன்று நிற்பச் சென்றது நூருண் டன்று
புணைகுழல் விரித்துக் காலும் புனல்கொடு கழுவ லின்றி.

(௨௪)

கால்விரித் தயர்ந்தே யெல்லிற் கண்டுமி லற்ற நோக்கி
மேல்வரு கரும மெண்ணி விரைந்து தரத்திற் சென்று
சூவினை யேழு கூரூய்த் துணித்தலு மலறக் கண்டப்
பாலவை யேழு மொவ்வொன் தேழதாய்ப் பருத்திட் டானால்.

(௨௫)

சொல்லிய வருவே மேழுந் துலங்கிய குழவி யான
வல்வலி கண்டே யங்கண் வாசவன் மயங்கி யாதோ
நல்வர மீதென் றெண்ணி ஞானதிட் டியினு னோக்கி
வில்வலி யதனா லுற்ற துவாதசி வீதென் றெண்ணி.

(உக)

நந்துறு வேழேழ் மைந்தர் நளிர்முக நோக்கித் தேவர்
தந்திறத் தவிகளுண்டு தம்முடன் வாழ்வீ ரென்று
புந்தியின் மொழிந்து சிற்றாய் பொன்னடிக் கமலம் போற்றி
வந்தவே குற்றம் யர்வு மனத்திடைப் பொறுத்தி யென்றான்.

(உஎ)

என்றித மியம்பி யந்தத் திதியையும் விமானத் தேற்றித்
துன்றிய நாற்பத் தொன்பான் றுணைவருஞ் சூழப் புக்குத்
தன்றுறக் கத்தி னெய்தி யிருந்தனன் சசிம னுளன்
வன்றிற லிவர்க்கு நாம மருத்துவ ரென்றான் சூதன்.

(உஅ)

ஏழாவது.

மதனத் துவாதசி விரத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௬௫.

எட்டாவது

சர்வாதிக்கப்பட்டாபிஷேக வத்தியாயம்.

விண்ண வர்க்கு மணிமுடி வேயந்தர
சண்ணல் வேத னளித்தது கூறெனத்
தெண்ணி லாவணி சென்னிய னஞ்செழுத்
தெண்ணு சூதன் முனிவர்க் கியம்புவான்.

(க)

வேதன் மன்னுயிர் யாவும் விதித்தபின்
பேதி யாது புவிக்குப் பிருதுவை
நாத னாகவு நாட்டின னிந்துவை
யேத மில்பயிர் யாகம் விரதங்கள்.

(உ)

மிக்க தாரகை வேதியர் பாதப
மிக்கு ழாத்துக் கிறையென்று மேழ்கடற்
றொக்க காவல் வருணற்குஞ் சொன்னவா
திக்க வாழ்வு குபேரற்குஞ் செய்தனன்.

(ங)

பகரு மாதித்தர் பன்னிரு வோர்தமிற்
புகரில் விண்டுவைப் போற்றர சாக்கினு
னிகரி லட்டவ சக்கட்கு நேரிலாத்
தகைமை யக்கினி தன்னை மன் னுக்கினுன்.

(ச)

பெருத்த சிட்டித் திசைப்பிர மர்க்கெலா
மருட்ட குந்தக்க னுதிபன் வாசவன்
மருத்து வர்க்கிறை மற்ற சுரர்க்கெலாங்
கருத்த னுப்பிரக லாதனைக் கற்பித்தான்.

(ரு)

பெருக்குந் தெய்வப் பிதிர்க்குப் பிரமனுந்
தருக்கும் பூத பிசாசுக்கீ சானனும்
பொருப்புக் கம்பொற் பொருப்பு நதிக்கெலாம்
விருப்பின் வேலையும் வேந்தென வாக்கினுன்.

(சு)

வித்தி யாதரர் கின்னரர் மேதகு
சித்தியாழ்வார் கோச்சித் திராதன்
வைத்த நாகங்க னுக்கிறை வாசுகி
தத்தி யூர்பணி கட்கிறை தட்சகன்.

(எ)

அட்ட திக்கிபத் துக்கயி ராவதம்
பட்ட வர்த்தன மோது பரிக்கெலா
மட்டி லாவுச்சி ரச்சிர வாவிதை
கட்ட ரும்பற வைக்குக் கலுழனே.

(அ)

அணங்கு செய்விலங் குக்கரி யாவினுக்
கிணங்கு மேன்மை யிடப நரூவுமிழ்
மணங்கொள் பூவின் மரத்தினுக் கிச்சில்கூர்
கணங்கொள் வேந்தென வேபட்டங் கட்டினுன்.

(க)

தோற்று கீழ்த்திசைக் குச்சுதன் மாவுஞ்சீர்
சாற்று தெற்கிற்குச் சங்க பதனனு
மேற்றி சைக்கு விளங்கு சுகேதுவு
மேற்று தக்குக் கிரணிய ரோமனும்

(க0)

பிறங்கு பேரர சாக்கினன் பெட்பினிவ்
வறங்கொ ணல்வ ரணிமுடி சூட்டவே
திறங்கொள் சீர்த்திப் பிருதுவுஞ் சீர்பெற
மறந்த டிந்துயர் மாநிலங் காத்தனன்

(கக)

வளங்கொள் சாட்சுவ மன்வந்த ரந்தவிர்ந்
துளங்கொள் வைவச் சதமனு வற்றவன்
விளங்கு மோலியந் நால்வரும் வேயந்திடக்
களங்க மில்புவி காத்தன னென்பவே.

(கஉ)

மச்ச மாயன் மனுவக் குரைத்ததை
 விச்சை கூர்தரு மெய்த்தவச் சூதனே
 துச்ச நீக்கித் தொகுத்து வகுத்தன
 னெச்ச மாற்று மிருந்தவத் தோர்கட்தே.

(க/க)

எட்டாவது

சர்வாதிக்க பட்டாபிஷேக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௦௮.

ஒ ன் ப த ா வ து

மன்வந்தர வகுப்பத் தியாயம்.

திராக்கட லுதித்த மாயன் நிசைபுகழ் மனுவக் கன்று
 விராத்துணர் மனுவின் ரோற்றம் விரித்தவா றுரைத்தா யின்ன
 நிராத்தமன் வந்த ரங்க ணிகழ்ந்தது நிகழு மாறு
 முரைத்திரீ யென்று கேட்ட முனிவரர்க் குரைப்பான் சூதன்.

(க)

மன்னிய சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தன்னின் மன்னு
 மின்னுயிர்த் தேவர்க் கெல்லாம் யாமொன் நிசையு நாமம்
 பன்னிய மரீசி யாதி முனிவரர்ப் பகரு நாம
 முன்னியின் றுரைக்கு மாபோ லன்றுமே யுரைப்பர் மாதோ.

(உ)

சொல்சுவா யம்பூ மைந்தர் துதிமானவ் வியன்மே தாதி
 நல்வசு மேத வாக்கி னீத்திர னவிலும் புத்திரன்
 வல்லமைச் சவனன் சோதி மானொடு மக்கினி வாகென்
 ரொல்லுமிப் பதின்மர் நாம மேநங்கிய சுவாயம் பூவார்.

(ஈ)

மற்றவர் சிருட்டி செய்தே வயங்குமிப் பதத்தைச் சேர்ந்தார்
 சொற்றிடு மிரண்டே மன்னே சுவாரோட்ட னென்னும் பேரா
 னுற்றிடு மவன்றன் மைந்த ரொளிர்பிர பிருதி பாறு
 கற்றிடு நபன்வச் சீயன் கருதுமிந் நால்வ ராமால்

(ஊ)

காசிபன் றத்தன் றம்பன் கருதவு றுவன்பி ராணன்
 பேசுநிச் சியவ னன்சீர்ப் பிருகற்பதி யென்ன வோங்கி
 யேசிலா றுரைக்குஞ் சத்த விருடிக னும மாகுந்
 துசறு தேவர் நாமந் துசிதரென் றுரைப்பர் மாதோ.

(ஐ)

அருந்தவ வசிட்டன் மைந்த ரயிந்திர னுபன் மூர்த்தி
பொருந்திய சுகிர்தன் சோதி மயனய நெழுவர் பொற்பிற்
நிருந்தவே படைப்போர் மூன்றாந் திகழுமன் வந்த ரத்தில்
வருந்திற் லுத்த மிப்போர் மனுவையுத் தமனே யென்பார்.

(க)

உத்தம மனுவின் மைந்த ரிசன்சுகி யூச்சன் சுக்கிலன்
வைத்திடு தனுச னோடு மதுநாப னபசி மற்றைச்
சத்தியச் சகியே மாத வன்னோடும் பதின்மர் சத்த
வித்தக ரிடிசு ரண்டி விளங்கிய கவுட்ச னுண்டி.

(எ)

தாத்தியன் சங்கன் சம்மி தன்பிர வாக னன்னோ
டேத்திய மிகனோ டேழு பெயர்நால்வர் மனுவெ னும்போர்
பார்த்திபன் ருயன் சன்னான் பயந்திடு மவன்றன் பாலர்
சீர்த்திகொ டவசி மூலன் நிகழ்தபோர் தனன்றன் னோடும்.

(அ)

பரந்தபன் சுதபன் கீர்த்தி பகர்தவ சியனே மற்றும்
வரந்தரு தாம சன்சீர்த் தபோரதி யகன்ம சன்னு
னாரந்தரு தபன் னின்னோ ரோதிய பதின்ம ராகும்
புரந்திடும் பிருது மற்றும் புகலுமக் கினிதன் னோடும்.

(க)

கவியக வியனே போற்றுங் கபியெழி லகபி யிந்தப்
புவிபுக ழவவி யன்சீர் புகலுமேழ் முனிவர் பேரா
மவிரொளித் தேவர் நாம மரியசாத் தியரென் ருமுற்
புவிதரு மைந்தா மன்போர் பகாரிரை வதனென் ருமால்.

(க௦)

தரைபுக ழன்னோன் மைந்தர் தத்துவ தரிசி புத்தன்
நிரிதிமான் வியவ னன்னொற் நிறல்கொன் சத்துவன்பிர காசன்
வருநிதிச் சுகனின் மோகன் மன்னிய சுகித்தி னோடு
மருணணிப் பதின்மர் கேள்வி யறந்தரு செய்கை மிக்கார்.

(கக)

சொல்லிய வேத பாசுச் சுபாசுச்சத் தாச்ச வன்சீர்
வல்லபற் சன்னி யன்சோம் பன்முனி யிரண்ய ரோம
னெல்லொளி யிவரே சத்த விருடிக டேவர்நாம
நல்லெழிற் புக ரோச நகில்பிர கிருதி யாமால்.

(கஉ)

வளங்கொள்சாட் சுஷனே யாரு மனுவவன் மைந்த ரானோர்
களங்கறு குருவே யாதி பதின்மர்போர் சுருதி முன்னர்
விளம்பினஞ் சுவாயம் பூவின் வியன்மர பிடத்துத் தேவர்
துளங்குபோர் காம னூனர் சொற்றிடு பிரவா சன்னர்.

(கங)

தருமெழிற் நிபால ரேயை சாகமார் போக சன்ன
ரொருமைகொ னேவர் சத்த விருடிக னுறுபோர் கூறிற்
பிருகுதா தாவே நாதன் பெருகிய விவச்ச வான்சீர்
நிரசனத் திரிச யுட்டுனு நிகழ்த்துவ ரந்த நாளில்.

(கச)

வேறு.

ஏழா மனுவை வச்சுத னாகு மிவன்மைந்தர்
வாழ்வா ரிக்கு வாழுத லொருபதின் மருமாகுந்
தாழா துயருந் தேவர்க னாமந் தானருத்திரர்
கேழா ரதபர விச்சுவ தேவர் கிளர்சாத்தியர்

(கரு)

வெல்புகழ் நல்ல மருத்துவ ரேயசு வினிகள்ளோ
டல்கலி லட்டவ சக்களு மெனுமற் றவரேழாஞ்
சொல்லும் வசிட்டன் காசிப னத்திரி துகளில்லா
வல்லமை சேர்சம தக்கினி யேவிசு வாமித்திரன்

(கரு)

சொற்றிடு கோதம னோடும் பாரத் துவாசன்னென்
றுற்றிடு மிவரே ழிருடிகள் வைவச் சதனோங்கப்
பெற்றிடு மகளப் பதின்பரு மின்பம் பெறுமுத்தி
பற்றுவ ரிம்மனு வந்தர வந்தம் பகருங்கால்.

(கரு)

எட்டா மனுசா வன்னிய னாகு மிவன்மைந்தர்
மட்டார் மாலை வரியான் வசன வசுசித்திரன்
முட்டா விற்ப விச்சியன் வர்த்தி மொழிதிர்த்தி
கட்டார் சுமதி சருட்டுணு சுவனன் கணிபத்தே.

(கரு)

அசுவத் தாம னபரத் துவாச னணி ராமன்
விசுவக் கோசிக னற்கா சிபனே. விறல்கூரும்
பசுமைக் காலவ னோடும் பன்னு சதானந்தன்
நிசையெட் டிம்புகழ் சத்த ரிடிப்பெயர் திகழ்வாரால்.

(கரு)

ஒன்பான் மனுவே ருச்சிக னென்பா னுறுமன்னோ
னன்பா மைந்தன் ரவுச்சிகன் பத்தா மனுவன்னோன்
றன்பால் வந்த நன்மகன் மேரு சாவன்னியன்
வன்பார் காக்க வருபதி னொன்றா மனுவாவான்.

(உரு)

ஈரா நென்றே யெண்ணுறு மனுவே ரிபுவென்பார்
கூரார் பதின்மூன் றுமனு கூறு மரிதாமன்
வாரார் பதினா லாமனு வேவிசு வச்சேனன்
சீரார் தருமம் மனுவனை வோருஞ் செகமெல்லாம்.

(உரு)

தத்த மனுவந் தரமுறு காறுந் தாய்போல
வொத்துறு சிட்டி யுருற்றி யளித்தே யுயர்வேத
வித்தக லோக மேவி யிருந்தே விதிநாளில்
வைத்த பகற்போய் வருமிர வடைவார் மறுநாளும்

(உரு)

உற்றிடு பிரளய மொருவிய பின்ன ருடன்றோன்றி
முற்றிடு சிட்டியு முன்போற் பிரமன் முறைசெய்தே
பெற்றிடு முலக மனைத்து மனித்தே பிரமாயு
மற்றிடு காலத் தரிபத மயனோ டடைவாரே.

(உரு)

மன்னிய விம்முறை மனுவந் தரநல் வரலாறு
துன்னிய வைவச் சுதமனு முறையிற் றெழுதேத்தப்
பொன்னுர மாயன் மச்சம தாகுப் புகல் காலை
யின்னவில் சூத மாமுனி முனிவர்க் கெதிர்சொன்னான்.

(உச)

ஒன்பதாவது

மன் வந்தரவகுப்பந்தியாய முந்நீற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். 18182.

பத்தாவது

பூமியினிடத்தில்

தேவாதிபர் இரசங்கறந்த வத்தியாயம்.

அரும்புவி யிடத்துத் தேவ ராதிய ரசத்தை முன்னாள்
கிரும்பியே கறந்த வாறு விளம்புகென் றுறுவர் கேட்பக்
கரும்பினைப் பழிக்குந் திஞ்சொற் கன்னியோர் பாகற் போற்றி
யிரும்பொருட் புராணச் சூத முனிவர னியம்பு வானால்.

(க)

வரும்பிரு துவியைக் காத்து மன்னவ ரநேகர் மேன்மை
தரும்பெயர் தழைக்க வேபார்த் திபரெனத் தாம்பேர் பெற்றார்
பெரும்புவி தனக்கு நாமம் பிருதுவி யான வாறு
மரும்பெயர் கோவென் றோது மணாநியு மறைக வென்றே

(உ)

கேட்டிடு மனுவைப் பார்த்துக் கிளரொளி மச்ச ரூபத்
தோட்டலர்த் துனவ மாய னுரைத்தது தொகுத்துச் சொல்வான்
கோட்டமில் சுவாயம் புப்பேர் மனுவழிக் கொற்ற மைந்தன்
பாட்டளி துறையும் பைந்தார்த் தமனெனும் பண்பின் வேந்தன்.

(ங)

மிருத்துவின் சூமாரி யான கரீகைதுன் முகியை வேட்டுத்
திருத்தகு வேனன் தன்னைச் சிறப்பினி னனித்தா ளன்னோ
னருத்திகொள் புவிக்கு வேந்த னுக்கா முகரின் மிக்கு
முருக்கிதழ் மடவார் காமம் வலாவின்றி முயலா நின்றான்.

(ச)

முரண்மிகு வேனன் தன்னை முனிவர்க டொடர்ந்து பற்றிப்
புரமது கடைய வாமப் புறத்தொடை மிலேச்ச ருற்ற
ருரமுறு வலக்கை தன்னி லோர்கைவில் லோர்கை பாணம்
வரமிகு கவசத் தோடும் பிருதுவர் துதித்தான் மன்னோ.

(ரு)

வேதியர் முனிவர் கூடிப் பிருதுநற் புவிக்கு வேந்தென்
 ரோதியே மோலி சூட்ட வுலகெலா முறைந டாத்தி
 மாதவ மநேகஞ் செய்தே மாயானூல் வரங்கள் பெற்றா
 னுதியில் வேனன் செய்த வதன்மத்தாற் பொருது பூமி.

(சு)

வறுமையை யடைதல் கண்டு பிருதுமா மன்னன் சீறி
 யுறுபுவி யதனைக் காய்ந்தே யுரத்தொடுந் தொடர்ந்து பொங்குந்
 தெறுசினத் தீமேற் கொண்டு பாணமாஞ் செந்தி மூட்டி
 யறிவினற் பசுவா யோட வாங்கவன் ரொடர்ந்து சென்றான்.

(எ)

ஓடிய விடங்க டோறுந் தொடர்ந்திடப் போக்கொன் றின்றி
 நாடுறு பிருது வென்பான் றன்முக நயந்து நோக்கிப்
 பாடுற வென்னை வாட்டல் வேண்டுவ பகர்தி யென்னக்
 கோடுநால் வகைத்தோற் றத்துக் குணவுநீ கொடுத்தி யென்றான்.

(அ)

நன்றெனக் கோவுஞ் சொல்லச் சுவாயம்பூ நாதன் றன்னைக்
 கன்றெனத் தழுவி யேந்திப் பாத்திரங் கரம் தாக்கி
 யன்றுடல் லுயிர்க டுய்ப்பக் கறந்தன னரும்ப யிர்ப்பா
 னுன்றிய முனிவர் துய்ப்பச் சொன்மறைக் கலங்கை யேந்தி.

(ஆ)

பொன்மதி கன்றாய் ஞானம் பொலிதவப் பால்க றந்தான்
 முன்னுள தேவர்க் கெல்லா மிந்திரன் கன்றாய் முட்டிப்
 பன்னுபாத் திரம்பொன் னாக ரவிபலப் பால்க றந்தான்
 னுன்னிய பிதிர்க டுய்க்கச் சதையினை யமன்கன் றாக.

(க)

அந்தகன் கறந்தான் வெள்ளிப் பாத்திரத் தாவங் கட்சூச்
 சிந்தைகூர் தக்கன் கன்றாய்த் திரிதராட் டிரனே யென்போ
 னிர்தனை விஷப்பான் மிக்கு நிழல்சுரைக் கலத்தி லேற்றான்
 விந்தையி னசுரர்க் கெல்லாம் விளங்கிய பாத்திரத்தில்.

(க)

மாயைதான் மிகவும் வல்ல வல்வலி விரோச னன்றான்
 மேயதோர் கன்ற தாக விருதலை விருத்தி ரன்கூர்
 காய்சின மாயப் பாலைக் கறந்தன் னிபக்கர்க் கெல்லா
 மேயசொற் றனதன் கன்றாய் நனூபன்மட் கலத்தை யேந்தி.

(க2)

யாவர்கட் புலனுஞ் செல்லா ரசங்கறந்தன் ரரக்கர்
 மேவிய பிசாசர்க் கூட்டம் விளம்பிய சமாலி கன்றாய்த்
 தாவுருப் பியநா பன்வெண் டலைக்கலங் கையி லேந்தி
 யோவிலா வுதிரப் பாலை யுவப்புடன் கறந்தா னன்றே.

(க3)

தேவத கணிகை மார்க்குஞ் சிறந்தகாந் திருவருக்கு
 மாவச ருசியென் பானு மராயிலைக் கலங்கை யேந்தி
 மேவுசித் திரர தன்றான் விளங்கிய கன்ற தாகப்
 பாவுறு கந்தப் பாலைப் பரிவினாற் கறந்தா னன்றே.

(க4)

அத்திரி யினங்கட் கெல்லா மமைவுறு மிமவான் கன்றா
யுத்தர மேரு வென்பா னோங்குகற் பாத்தி ரத்திற்
பத்திமா மணிம ருந்தின் பகுதிகள் பால தாக
வித்தல வரைப்பின் மல்க வியல்பொடுங் கறந்தான் மன்றே.

(கரு)

வளர்ந்தெழு மரங்கட் கெல்லாம் வளங்கெழு மிச்சி லென்றே
விளங்கிய மரங்கன் ருக வெட்டுவான் றழைக்கும் பாலைக்
களங்கமற் றுயர்ந்த பச்சை யிலையெனுங் கலங்கை யேந்தித்
தளங்கொள்பூ மராம ரந்தான் தகைபெறக் கறந்த தன்றே.

(கக)

இவ்வண்ண முயிர்கள் யாவு மிச்சையாம் பொருள்க ளெல்லா
முய்வண்ணங் கறந்துண் டுன்ப வுவகைமென் மேலு மோங்கி
மெய்வண்ணம் பொற்பு வாணுள் வீறுறப் பிருது வேந்தன்
செவ்வண்ணச் செங்கோ லெட்டுத் திசையிலுஞ் சென்ற தன்றே.

(கௌ)

அன்னவன் புரக்கும் பூவி லச்சநோய் சோக பாவந்
துன்னிய வயிரந் துன்பம் விக்கினந் துயரொன் றின்றி
நன்னயம் பொருந்த வில்லி னுதிக்கொடு நகங்கள் யாவந்
தன்னுடை வலியாற் றள்ளித் தரைசம தளஞ்செய் தானால்.

(கஅ)

பொருந்திய சிரார்த்தம் யாகம் புகழ்பெற முடிப்போ ரிங்குத்
திருந்தி வுரைத்த நற்பாத் திரத்தினில் ரசத்தைச் சேர்த்தே
யருந்திட வகுத்த வண்ண மவரவர்க் களிக்க நன்றும்
விரிந்தபார் பிருது வேந்தன் மகனென விளங்க லாலே.

(கக)

பிருதிவி யாகிக் கோவின் வடிவினாற் கோப்போர் பெற்று
விரிவுதும் பூமி யென்றே மச்சமாய் மேவு மாயன்
தெரிவுறு மனுவுக் கன்று செப்பிய காலை யாவும்
பரிவுறு முனிவர் கேட்பப் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ.

(20)

ப த் தா வ து

பூமியில் தேவாதிரர் இரகங்கறந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம். ௩௫௨.

பதினென்றாவது

இளாசங்கம வத்தியாயம்.

சொல்லும் பவவினை வேரறு சூதன் றனைநோக்கி
யெல்லின் குலவழி யாகு மிளாசங் கமமுறையை
வெல்லுந் திறன்மனு வுக்கரி விள்ளுங் கதைமுழுது
நல்லன் பொடுமுரை செய்யெனு முனிவோ ரெதிர்நவில்வான்.

(க)

ஓதந் தவமுயல் காசிபர்க் குறுகற் புடையதிதி
மாதென் பவடவ மேசெய வரத்தா தவனுதித்தே
பேதந் தவிர்சங் கிக்கினை யொடுராக் கினிபிரபை
யேதந் தவிருயர் கற்புடை யிவர்மூ வரையணைந்தான்.

(உ)

இவர்மூ வரினுவ ராக்கினி யைரை வதற்பெற்றா
ளவிர்பூ ண்ணியிர பைப்பிர பாதன் றனையளித்தா
டுவர்வா யெழிற்சங் கிக்கினை வைவச் சுதற்பெற்றே
கவினார் தரும்பம னோடியர் காளிந் தியையின்றான்.

(ஈ)

செய்யோன் கதிர்வெப் பந்தனைத் தேகஞ் சகியாளாய்
மெய்யார் நிழலினைத் தன்னுரு வியன்மா தெனவமைத்தே
பொய்யா மொழிநீ யானென வெய்யோ னுடன் புணர்ந்தே
நையா திருமக வைத்தின நானென் னவளர்ப்பாய்.

(ஊ)

என்றே யுரைத்தியல் சங்கிக் கினையா னவளேக்க
கன்றார் தருகைச் சரையவெங் கதிரோ னுடன்கூடிக்
குன்றார் புயமனுச்சா மன்னி கூறுஞ் சதிதமதி
மின்றா னிகரும் விட்டியும் வியப்பா கவுயிர்த்தாள்.

(ஐ)

மகவா னவரெழு வேரினும் வளர்நால் வரிடத்தே
மிகுமா தரவைக் கண்டியர் சண்டன் மனம்வெம்பிப்
புகழ்தா யையுதைப் பேனென வரும்போ துபொருளாய்
நிகழ்கால் வழிபுழு வோடுசெந் நீரோ டிடச்சபித்தாள்.

(ஐ)

சாபந் தனைக்கதி ரோனிடஞ் சார்ந்தே யமன்சொல்லக்
கோபந் தணியுயர் பூமியி னுறுகோ கரணத்தி
னீபண் பொடுதவ மேபுரி நிகழ்சா பமுநீங்கி
யேபங்க மிலா தேயுயர் பதமே வுவையென்றான்.

(எ)

நடுவானன் னற்கோகா ணத்திற்றவ மியற்றித்
தொடராயொரு பனுகோடிபெண் வருடந்தொழு தேத்தப்
படர்நீள்சடை முடிவானவன் பரிவோ டெதிர்வந்தே
மிடர்நீயுறல் வரம்கேண்டுக வெனவேயம னிசைப்பான்.

(௮)

என்காலிடை யுறுசாபமிங் கொழித்தேயிரு நிலத்துத்
தென்பாலுறு திசைப்பாலனம் பிதிர்ப்பாலனஞ் செய்யு
மன்காசிய வாசாமிரு வினைதேர்ந்தகறி நடுவு
நின்காதலி னருள்வாயென நிமலன்னருள் செய்யும்.

(௯)

கதிரோணிவன் சங்கிங்கினை யவனென்று கனன்றம்
முதிராமுலை தனைப்பேறுதொட் டடாமுன மேயத்
ததியாசிய முகமன்கில சொல்லிச்சுட ரோய்நின்
கொதியாவெழுத் தியாற்றலன் குதிரைத்திரு வருவாய்.

(௧௦)

வந்தாடனை மறுத்தேனனை மருவும்கை நினைந்தே
சிந்தாளு மொழியும்படி செம்பொன்வரை யருகே
கொந்தார்முழல் புரிநின்றனன் குலவுந்தவம் வெய்யோ
யெந்தாயொரு வரம்கேண்டுக வினிநீயரு ளென்றான்.

(௧௧)

வேறு.

செங்கதிர்ப் பருதி கேட்ட மன்றெனச் செட்ட மெய்மேற்
றங்குவெங் கதிரைக் கேட்கத் தருதலும் கடைந்து கம்ப
னங்கையிற் சூல மொன்று மால்கையி லாழி யொன்று
மங்குல்வா கனன்கை யார்வச் சிரமொன்றுங் வருத்தானன்றே.

(௧௨)

மெய்க்கதிர் கடைத்த தல்லால் வினங்குபொற் பதத்திற் காந்தி
யைக்கடைக் கண்க ளாலும் பார்ப்பதற் கஞ்சித் தோட்டா
மைக்கடல் வாய்பில் வெய்யோன் மலர்ப்பதற் வரைந்த பேர்க
மயக்கமும் குட்ட மேவிச் சமநிறை யத்தில் கீழ்வார்.

(௧௩)

என்றவன் சபித்தான் செய்ய வினங்கதிர் வெம்மை நீங்கி
வென்றிகொண் மேளஞ் சார்பில் வினங்குமாண் குதிரை யாங்கிச்
சென்று வடவை தன்பாற் சேர்ந்துமோக் திட்ட மூக்கி
லன்றுறு கவினம் தன்னி லகவினி தேவ ருற்றார்.

(௧௪)

மற்றவர் தமக்கு நாம முரைத்திகு தெகிர றொன்றுஞ்
செற்றமிழ் லாத வாதத் தியரென்றுச் செய்ய வாய்கன்
சுற்றமிழ் வடவை தேர்ந்து பதியுடன் கூடலோடு
மற்றமிழ் விமலன் தேறித் தம்பத மடைத்தா னன்றே.

(௧௫)

ஆன்னகு ரியன்றன் மக்க ளருந்தன மாற்றி னாராற்
தன்னிக ரில்லா மேன்மைச் சாவன்னி மனுத்த வந்தான்
மன்னிய கிரகம் தன்னில் வருசனி பகலா னாறு
னன்னிலத் துயங்கா னிற்றி தபதிகள் னதிபே யானார்.

(௧௬)

உரைத்திடும் விட்டி யென்பாள் கரணத்தி னுயர்ச்சி பெற்றா
டரைக்குள்ளை வச்சு தற்குச் சனித்தவர் பதின்மர் தம்மிற்
பெருத்தபுத் திரகா மேட்டி பிறந்துய ரிளனே முன்னே
னரிட்டனே ரிட்ட னிக்கு வாகுவோ டான்ம நாபன்.

(௧௭)

புருடதச் சிவனா பாகன் புகனரு டியந்தன் கீர்த்தி
யருளிராக் கதனருச ளுக்வொன் பதின்மர் பின்னோர்
மருளற வுலகந் தாங்க விளனுக்கு மகுடன் சூட்டி
யிருளறு தவத்தின் வைவச் சுதனிம பத்தி லுற்றான்.

(௧௮)

கிர்த்திசே ரிளனென் பாணெண் டிசையெலாம் விசயங் செய்கான்
கூர்த்தகற் பகத்தி னோடு குலவுகாச் சரவ ணத்தின்
மூர்த்திமெய்க் கவுரிநீர் கிரீடையின் முயலும் போழ்தி
னாற்றிடு சுற்றும் பத்து யோசனை யணுகு மாண்பால்.

(௧௯)

பெண்ணுரு வாக வென்ன வுமையன்று பேசஞ் சாப
மெண்ணுற வறிகி லாதா னிளனேறு குதிரை யோடு
நண்ணுறும் பெண்ண தாகி யிளைபெனு நாமம் பெற்றுச்
கண்ணுறு மழகா யுள்ளங் கலங்கியக் கானி லுற்றே.

(௨௦)

முன்னையி னுணர்ச்சி நீங்கி மொழிந்ததாய் தந்தை முன்னோர்
பின்றையுங் கணவன் யாரோ வெனக்கெனப் பிதற்றும் போழ்தி
லுன்னுசந் திரன்கு மாரன் புதனுறு மோகத் தோடுங்
கன்னிகை தன்னை வேட்டுக் கானகத் தயலே சார்ந்து.

(௨௧)

குண்டலந் தரித்துத் தெண்டுங் குலவுபொத் தகமுந் தாங்கி
மண்டலத் தழுகின் மிக்காய வருகிறு மறையோ னாகிக்
கண்டவக் கன்னி தன்னைக் காடுவிட் டழைத்துச் சொல்வா
னெண்டொடி முயங்குங் கால முற்றதென் றறிந்தி லாய்கொல்.

(௨௨)

என்றுபல் விதங்கள் கூறி யிளையென்பா ணீயா ரென்னத்
துன்றுதண் கதிரோன் மைந்தன் புதனெனச் சொல்வர் நீயும்
வன்றிறன் மனுவின் மைந்த னிளனென்பா னிமய வல்லி
யன்றிடு சாபஞ் சற்று மறிந்திலாய் பெண்மை யானாய்.

(௨௩)

இங்குறு கிருகந் தன்னி லிருவருங் கூடி வாழ
மங்கையே வாவென்கீர்த மகிழ்ச்சியின் மனையை நோக்கித்
துங்கநன் மணியும் பொன்னுஞ் சுடரொளி விரித்த லானுந்
தங்களி லொத்த ரூப சவுந்தரி யத்தி னானும்.

(௨௪)

வியந்ததி சயங்க ளெய்தி விருப்புறு கணவன் தன்னை
முயங்கிநற் கிருகந் தன்னின் முறைவழா திருந்தா ளென்ன
மயங்கெழு மச்ச ரூபி மனுவொடும் பயந்த காதை
நயந்துமா தவர்க்குச் சூத நன்முனி யுரைத்தா னம்மா.

(௨௫)

பதினேழுவது

இளாசங்கம வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௭௭.

பன்னிரண்டாவது

சூரியன்மரபுரைத்த வத்தியாயம்.

வாரியின் முகட்டெழுமொர் வண்டிலுறு திண்டேர்ச்
சூரியன் வழிக்குலவு தொன்மரபு முற்று
மாரிய வுரைத்திடுதி யென்றவர்கள் கேட்பத்
தேரிய புராணமொழி சூதனுரை செய்யும்.

(க)

திரைக்கட லுதித்துலவு செங்கதிர் வழித்தாம்
வினாத்துணை ரலங்கல்புனை வேலினனொர் மின்னாய்
வரித்தபுத னோடுறலு மற்றுநிகழ் காலை
புரைத்தியெனு மாயன்மனு வுக்கெதி ருரைக்கும்.

(உ)

ஒப்பறு வனத்திலிள னெண்டொடி யுருக்கொண்
டப்புதன் மனைக்கணி னமைந்திடலு மன்னோன்
வைப்புறு பின் வந்தவிக்கு வாகுமுதல் வேந்த
ரிப்புவிமி னிற்றுருவி யெய்தியவண் வந்தார்.

(ங)

வந்திடலு மந்தவிளன் வாழ்புரவி யைக்கண்
டெந்தவகை மேவுசந்தி ரப்பிரவக மிவ்வா
றந்தமில்பெண் ணாவகை யாதென வசிட்டன்
முந்துறலும் வந்தவா லீதென மொழிந்தே.

(ச)

போதமக லாதுநெறி சேர்புத னிடத்தின்
மாதுருவ மாகியினன் வாழ்கொடிய சாபத்
தீதகல நீவிர்சிவ னைப்பணிமி னென்றே
யோதியிட மெய்த்தவ முனற்றினர்கண் மன்னோ.

(ரு)

அன்னவர் தவத்தினர னம்பிகையொ டெய்தி
புன்னரிய பெண்ணுரு வொழிக்கவரி தேனு
மன்னர்கொழு தேத்துமிக்கு வாகுவெனும் வேந்தன்
மின்னிய திறற்புரவி மேதமக மாற்றின்.

(ரூ)

மாதுருவ மாணுருவ மாகுமொரு மாதம்
பேதமுறு மாண்வடிவு பெண்வடிவொர் மாத
நீதிபெற நம்முருளி னானிகழு மென்றான்
மேதரு வயப்புரவி வேள்விமுறை செய்தான்.

(எ)

அப்பொருள் வரத்திலிளை யாணுருவ மெய்தி
யிப்புவி புரந்துமறு திங்களிளை யானுள்
செப்புமிளை முன்னமதி சேயென வுதித்த
மெய்ப்புதனை மேவியவண் மேயினன் கருப்பம்.

(அ)

மாதவ மெனப்புரூர வாவினை யளிக்க
வேதிலவ னும்மாதிட் டானபுர மெய்திக்
கோதின்மீதி யின்குலம் விளக்கினனொர் கோவா
யோதுபுதன் விண்ணிலகு தன்னுலகை யுற்றான்.

(கா)

இவ்வினையா னாகிமு னிருந்து புவியாளு
மவ்வருட மெய்ப்பெய ரினாவிரத மாமாற்
செவ்வியபெண் ணண்வடிவு சேர்ந்துதிகழ் ஞான்று
தவ்வலி லசுத்திம்மின னெனப்பெயர் தரித்தான்.

(கஃ)

களங்கமி லசுத்திம்மின னென்கருணை வேந்தன்
விளங்குமரி தாசவனு முற்கலனு மேலாய்
வளங்கொள்கய னோடுமெழின் மைந்தரை யளித்தா
னுளங்கொள்புக முற்கலன்மின் னுற்கலையை யீன்றான்.

(கக)

செப்புமரி தாசவன்பெண் டிக்குவற்சை யீன்று
னொப்புறுக யன்கயை யெனுங்கொடி யுயிர்த்தான்
றப்பில்புக ழந்தவிளன் றம்பியரை யோதி
லிப்புவி துதிக்குமிக்கு வாகுமுதல் வேந்தர்.

(கஉ)

சிறந்தபுவி மத்தியநற் றேயமுறை செய்தா
ரறந்தழைய வாழ்நருடி யந்தனெனு மன்னன்
மறந்தவிர் சகன்றனை வரத்தினி னளித்தா
னுறைந்தநர பாகனம்ப ரீடனை யுயிர்த்தான்.

(கக)

நாடுதிட்ட னீடுரண திட்டன் சத்திரநாத
னோடுதிட்ட கேதுவிவர் மூவரை யுயிர்த்தான்
பாடுறுசை யாதியுயர் பண்புறு பாரித்த
னீடெழில்கொள் சுக்கிரபை நேரிழைபொ டுன்றான்.

(கச)

வேறு.

ஆனித்த னென்போன் ரோச பானனை யளித்தா னன்னோன்
ருனுற்ற தேயந் தானு மானித்த மெனப்பேர் சாருங்
கானுற்ற குசத்தலியென் றவன்பதி கருதுங் கல்வித்
தேனுற்ற ரோச மானன் சிறப்பொடு மிரேவற் பெற்றான்.

(கரு)

காவல்செய் ரேவன் ருனும் ரைவதன் கருத்து மானன்
மேவிரு பெயரோ டுற்ற மைந்தனை விருப்பி னீன்று
தாவினொண் ணாற்றொன் பாரு மைந்தர்க டமையும் பெற்றுப்
பாவைவோ வதியென் றோது மாதையும் பயந்தா னன்றே.

(கக)

பிறங்குரே வசியே மிக்க பெலராமன் றன்னைச் சேர்ந்தாண்
மறங்கெழு கருச னுக்குக் காருச ரென்னு மைந்தர்
சிறந்தன ரலகிலாதார் சீர்த்திசேர் பிருகுக் கோக்கொன்
றறங்கெழு குருசா பத்தாற் சூத்திர னுயி னானால்.

(கௌ)

மன்னிய விக்கு வாகு மரபினை முறைவ ழாமற்
பன்னுவன் முனிவிர் நீவிர் பரிவொடு மினிது கேண்மி
னன்னவன் மைந்த ரானோர் தூற்றுவ ரவரின் மூத்தோ
னென்னுமோர் விசுட்சி யைம்மூன் றுகிய மகவை யீன்றான்.

(கஅ)

அப்பதி னைவர் மேரு வுக்குத்தக் கரச ரானார்
துப்புறு விசுட்சி யின்னுந் துலங்குநூற் றீரே ழாகத்
தப்பில்சீர் மகவைப் பெற்றான் றக்கணத் தரசர் முன்னோன்
செப்புகா குத்த னென்போன் றிகழ்சயோ தனை யீன்றான்.

(கக)

அன்னவன் பிருது வீன்ற னவன்மகன் விசுவ சாகன்
றன்னிகர் விசுவ சாகன் றழைக்குமாத் திரவற் பெற்றான்
மன்னிய வன்னோ னேயு வனாகவன் றன்னை யீன்றான்
பின்னவ ன்பெற்று ன்கீர்த்தி பெற்றசா வத்தி வேந்தை.

(௨௦)

சாவத்தி கவுட தேயந் தன்னிற்றன் பேர்பெற் றோங்க
மேவுற்ற நகரஞ் செய்தோ ரினகனும் வேந்தைப் பெற்றான்
பூவுற்ற வவனை வத்தாச் சுவனென்றும் புகல லாகும்
பேவற்ற வன்னோன் மைந்தன் பிரகதச் சுவனென் பாரால்.

(௨௧)

பிரகதச் சுவனென் பான்கு சலாச்சுவன் றன்னைப் பெற்று
னரியதுந் துவினை வீட்டி யவன்றுந்து மார னாகித்
திரமிகு தெண்டன் சீர்த்தி ரடாச்சுவன் சிறப்பின்மிக்க
வரகபி லாச்ச வன்கூர் மைந்தர்மூ வரையும் பெற்றான்.

(௨௨)

மழையெனப் பொழியுஞ் செந்தேன் மாலிகை தரித்த திண்டோ
டழைதிர டாச்ச வன்சீர் தருபிர மாதற் பெற்றான்
விழைபிர மாத னென்பான் விறலரி யசுவற் பெற்றான்
குழைவொடு நிகும்பன் றன்னை யன்னவன் குலவப் பெற்றான்.

(௨௩)

சாற்றிய நிகும்பன் மைந்தன் சங்கிதாச் சுவனே யன்னோன்
போற்றக்கிரத் தாச்ச வன்பார் புகழரு ணாச்ச வன்சீ
ரேற்றிய விருவர்ப் பெற்று னெழிலரு ணாச்ச வன்ற
ஹற்றருந் தவத்தி னாலு வனாச்சவன் றன்னைப் பெற்றான்.

(௨௪)

அவனுயர் மாந்தா தாவை யரிதினிற் பயந்தா னன்னோன்
றவமுசு குந்தன் சீர்த்தி தருபரு குச்ச னோடு
பவமறு தரும கேது வென்னுமூ வரைப்ப யந்தான்
சிவமிகு புருகுச் சன்சீர்த் திரசதன் றன்னை யீன்றான்.

(௨௫)

தரையினிற் றிரச தன்சம் பூதியைத் தந்தா னன்ன
னுரைசெயுந் திரிதன் மாவை யுயிர்த்தனன் றவத்தின் கீர்த்தி
நிரைபெறு திரிதன் மாத்திரா யாருணன் றன்னை நேர்ந்தான்
புரையக லவனுஞ் சத்ய விரதனைப் பொறியி னீன்றான்.

(௨௬)

சத்திய விரதன் மைந்தன் சத்தியா தன்னன் னுன்சே
யுத்தம வரிச்சந் திரன்மற் றவனுரோ கிதனை யீன்றான்
வித்தக ரோகி தன்றான் விருகனை விருப்பி னீன்றான்
னத்தகை விருகன் மைந்தன் வாசுவென் றறைவர் மாதோ.

(௨௭)

வாசுநற் சகரற் பெற்றான் வருமவன் மனைவி யோராம்
போகமார் பிரபை பாணு மதியுயர் தவங்க ளாற்றி
யாசுபா னுமதி யென்பா ளசமஞ்சி தனைப் ப யந்தான்
சேகறு பிரபை யென்பாள் செல்வரா றயுதர்ப் பெற்றான்.

(௨௮)

வேறு.

சகரன் புரவி மகமாற்றத் தாவு மசுவங் காணுமை
யகிலங் கிளைக்கு மறுபதினா யிரவர் தம்மை யரிசபிக்கத்
துகள்கொண் டுடலம் படவீந்தார் சொல்லு மசமஞ் சிதன்மைந்தன்
புகழ்சே ரஞ்சு மானவன்சேய் போர்த்தி லீப னவன் புதல்வன்.

(௨௯)

வாசு வலையம் புனைதிண் டோண் மன்னன் பகீர தன்ற வத்தாற்
பாகி ரதியென் றெல்லோரும் பரவக் கங்கை நதியை யொரு
நாகஞ் சுமந்த புவியிடத்து நண்ணப் புரிந்தா னவன்ளித்த
யோக நரபா லனுக்கம்ப ரீடன் மகவா யுதித்தனனால்.

(௩௦)

தெருளு மம்ப ரீடன்மகன் சிந்துத்தீப னவன்மைந்தன்
மருவும் புகழ்சே ரயுதாயு வவன்சே யிருது வருணென்போன்
கருது மவன்பாற் கன்மாடபாத னுதித்தா னவன்காளை
பரிவில் சறுவ கன்மனவ னனரண் ணியனைப் பயந்தனனால்.

(௩௧)

அந்த வேந்த னனிக்கினனை யளித்தா னவன்சீ ரிரகுவுடனே
வந்த வன்மித் திரற்பயந்தா னவனத் திவன்மித் திரனென்போன்
சிந்தை களிகூர் தவத்தகன்றான் றிலீபன் றன்னை ரகுவீன்றான்
முந்து திலீப னசன் றன்னை முறைமை யாக வளித்தனனால்.

(௩௨)

அசனாற் றீர்க்க வாசுவினை யளித்தா னவன்சே யசபாலன்
விசையம் பெற்ற வசபாலன் மேவுந் தசர தனையீன்றான்
வசையிற் றசர தன்றனக்கு மைந்தர் நால்வர் தமிழயர்ந்தோன்
றிசைகொள் கீர்த்தி யிராவணனைச் செற்ற விராம னென்றுரைப்பார்.

(௩௩)

உரைக்கு மிராமன் சரிதமெலா முலக மிராமா யண்மென்னத்
றரைக்குள் வழங்க வான்மீகி வடசொற் றெரிந்து சாற்றினனா
னிரைக்குங் கீர்த்திச் சிலைராம னிகரில் சூசனை யளித்தனனால்
விரித்த குசன்சேய் திதியவனி விளங்கு றிடதன் றனையீன்றான்.

(௩௪)

றிடத னளனை யுயிர்த்தனன்சீர் நிகரி னளன்சேய் நயன்வன்சே
யிடர்தீர் புண்ட ரீகாட்ச னிவன்சே யேம தனு வென்பார்
படருங் கீர்த்தி புரியன்னான் றேவா நிகன் றனைப்பயந்தா
னடைவின் மனுவின் முறைதவரு சுவனி முழுதுங் காத்தனனால்.

(௩௫)

இப்பேர்ப் பெற்றோன் கினகுவை யீன்ற னன்னாற் தெழின்மைந்தன்
றப்பா தறத்தின் வழிநின்ற சகச்ச வான்மற் றவன்புதல்வ
னொப்பா ரில்லா தருள்சந்தி ராவ வோவ னுவன்மைந்தன்
மைப்போ தனைய விழியார்வே டாரா பீடன் மற்றவன்சேய்.

(௩௬)

விளங்குஞ் சந்திர கிரியவன்சேய் விறல்கொள் பானு சித்திரன்சீர்
வளங்கொ ளவன்சேய் சுருதாபு வவன்பா ரதத்தின் மடிந்தொழிந்தான்
களங்க மறுகா சிபன்மரபில் வீர சேனன் கான்முனைவே
லுளங்கொ ணிடத் தனிவர்மிக்கோ ரிரவி மரபிற் பலருய்ந்தோர்.

(௩௭)

செய்ய கதிரோன் மரபுதித்துச் செம்பொன் மோலி புனைந்திங்க
வய்ய முழுதும் புரந்தவிக்கு வாகு முதலோர் மகிமையெலா
மய்யன் சூத முனியுரைப்ப வரிய தவத்து முனிவோரு
மெய்யுஞ் சிலிர்ப்ப விழிததும்ப நயந்து கேட்டு வியந்தார்சன்.

(௩௮)

பன்னிரண்டாவது

சூரியன் மரபுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சகரு.

பதின்முன்றாவது

க வு ரி நா ம அ ட் டோ த் தா

ச த க வ த் தி யா ய ம்.

கதிதரு மதிமுகக் கவரியட் டோத்தா
சதகநா மத்தினைச் சாற்ற வேண்டுமென்
றிதமுறு முனிவா ரினிது கேட்டலும்
விதமுறச் சூதமா முனிவி னம்புமால்.

(௧)

திரைக்கடன் மச்சமா யுதித்த செங்கண்மால்
வரைத்தடம் புயமனு மகிழ்ந்து கேட்பநன்
குரைத்ததும் பிதிர்க்களி னுயர்ந்த வம்மிச
நிரைத்தகண் கதிரவன் மரபு நீதிதான்.

(௨)

செய்திடு சிராத்தநற் றேவ வம்மிச
மையறு பவமெலாம் வழங்குங் கேட்டிடி
னையமி லாமனீ ரறியும் வண்ணமே
துய்யவில வரன்முறை சொல்லு வாமரோ.

(௩)

சொற்றிடு பிதிர்க்கண மேழிற் றேன்றுரு
வற்றவர் மூவர்மெய் யவர்க ணல்வரே
பற்றுரு விதிவயி ராச பாலர்கள்
பொற்புறு சுரர்வயி ராச பூச்சியர்.

(ச)

அன்னவ ரிவ்வுல கதனில் யோகத்திற்
பின்னம்வந் தெய்திடாப் பிரம லோகத்தின்
மன்னுவர் விதியுடன் மடிந்து பின்னரு
முன்னருஞ் சிருட்டியி னுற்ப வித்துமேல்.

(ந)

மருவிய சாத்திரம் யோகம் வல்லராய்த்
திருவளர் முத்தியைச் சேர்வ ராத்தலா
னொருமையி னெறிவழா துரைத்த யோகியர்க்
கிருமைசேர் சிராத்தநேர்ந் திடுதல் வேண்டுமால்.

(சா)

அனையவர் மனத்தினுண் டான மேலையோர்
பனிவரைக் கீன்றனள் பயின்மை நாகனைத்
தனைநிக ரவன்கிர வஞ்சற் றந்தன
னினையவன் பெயரினோர் தீவி லங்குமால்.

(ள)

பனிவரைக் குமையுநல் லேக பர்னனையோ
வனைகுழற் பர்னனையு மற்று மேனையின்
நினமலர்க் கருங்குழ லுமையை யீசற்குந்
தனியெழிற் பர்னனை யைச்சைகி டற்குமே.

(அ)

ஏகபர்ன னையெழிற் பிருகு வுக்குமே
மாகத ரிசைபயின் மணிப்பொற் சேகர
மேகவான் றொடு மிமவானு மேனையும்
பாகழற் சான்றதாய் பரிவி னீந்தனர்.

(க)

என்றலு மிறையிடத் திறைவி மேனையோ
டொன்றிய பனிவரை யிடத்து தித்தவா
நன்றுற நவிலெனத் தக்கன் வேள்வியிற்
றுன்றுட லொரீஇவரைத் தோன்றி னுள்ளென்றன்.

(க௦)

வேறு.

தக்கன்றன் குமாரி தாட்சா யணிதவ யோகத் தாலே
மிக்கமெய் தகித்த வாறும் வெற்பிடத் துதித்த வாறுஞ்
செக்கர்வான் சடில னோடுந் தேவியைத் தக்கன் பார்த்தன்
றொக்கநிந் தித்தவாறும் விரியென வுரைப்பதானான்.

(கக)

அருந்தவ முனிவர் கேண்மி னுற்றிய தவத்தாற் றக்கன்
பொருந்திய போது தேவி புரிசடை யண்ணல் வாரா
திருந்தவா மென்னை நீபோ யழைத்திடா திருந்த தென்னை
திருந்தநீ யுரைத்தி யென்னத் திகம்பரன் நிரிகு லத்தால்.

(கஉ)

உலகினி லுயிரை மாய்க்குந் தொழிலுள னுறும் யானத்
தலகையோ டாடி யெங்கு மையமேற் றுண்பான் மிக்கா
யிலகுவா கனமொன் றின்றி யெருத்தின்மேற் றிரிவா னாகம்
பலபல வென்பு பூண்பன் பண்பின்யோக் கியமே யில்லான்.

(௧௩)

ஆகையா லியற்றும் வேள்விக் கரன்வர வாகா தென்னத்
தோகைமெய்ந் நடுங்கி நீசெய் யாகத்தைச் சூல பாணி
வேகமொ டழிக்க நீயு மேபிரா சேத சற்கு
வாகுறு புதல்வ னாகி மன்னுக வெனச்ச பித்தே

(௧௪)

தானுயர் தவயோ கத்தாற் றழற்பிழம் புருவிற் றேன்ற
வானவ ரசுர ரோடு கின்னர ரியக்கர் மற்றே
ரானவர் நடுக்க மெய்தத் தக்கனாங் கணுகித் தாழ்ந்தே
பூனமி லுலகை யீன்றே யுருற்றுமென் றவத்தா லுற்றாய்.

(௧௫)

அன்னை நீ யுலகத் துள்ள வாருயிர்க் குயிராய் நின்ற
யென்னை நீ யளித்தி யென்ன விதைவனை நிறைத செய்தா
யுன்மக வல்லேன் யானிங் குரைத்திடு சாபந் தப்பா
மன்னுமன் றேத்தி ரத்தால் வருமறு சனநந் தன்னில்.

(௧௬)

பிரமரோர் பதின்மர் கூறும் பேதமுற் றிடாம லொன்ற
யுரைசெயும் பிரம னென்ன வுதிப்பந் தவத்தின் மிக்காய்
பரவிய யோகத் தென்னைப் பணித்தியென் றுமையாள் கூறத்
தரையிலெத் தலத்தி லெந்த நாமத்தாற் றுழ்வ தென்றான்.

(௧௭)

என்றவ னியம்ப வம்மை யெழுவகை யுலகி னென்னை
யன்றியோ ரிடமு மில்லை யாருயிர்க் குயிரும் யானே
துன்றுநூற் றெட்டுத் தானந் துலங்குமென் பெயர்வெவ் வேரு
மொன்றுறு செல்வம் வேட்டோர் பணிவருள் னுன்னு வாரால்.

(௧௮)

அவ்வகைத் தலங்க ணூற்றெட் டமைந்ததா னங்கள் யாவுஞ்
செவ்விதி னுரைப்ப லென்று தேவியங் கெடுத்திச் சொல்வா
ளெவ்வமொன் றிலாத வார னாகிவி சாலாட்சி யென்றும்
தவ்வலி னைமி சத்தி னிலிங்கதா ரணிபே யென்றும்.

(௧௯)

அணிபெறு பிரயா கைக்கு ளமர்ந்திடும் லளிதை யென்றும்
பணிகந்த மாத நத்திற் பரவுகா மிகையே யென்றும்
பிணிதவிர் மான தத்திற் பிறங்கிய குமுதை யென்று
மணிதிகழ் விசுவே சத்தில் வழங்கிய விசுவை யென்றும்.

(௨௦)

பொன்னவிர் புட்க ரத்திற் புருகூதை கேதா ரத்திற்
றன்னிக ரில்லா மார்க்க தாயினி யிமைய வெற்பி
னுன்னரு நந்தை பூர்க்கோ கருணத்திற் பத்திர கன்னி
பன்னருந் தானே சத்திற் பதிவுறு பவானி யென்றும்.

(௨௧)

விரவுவில் வலத்த டத்தில் வில்வபத் திரிகை யென்றும்
வரமிகு பருப்ப தத்தில் வழங்குமா தவியே யென்று
முரைதரு பத்தி ரேசத் துயர்ந்தபத் திரையே யென்றுந்
தரைதனில் வராக வெற்பிற் றழைத்திடு சேயை யென்றும்.

(௨௨)

சீர்தரு கமலை தன்னிற் சிறந்தமெய்க் கமலை யென்றும்
பேருருத் திரகோ டிக்கட் பிறங்குருத் திராணி யென்றுஞ்
சார்முகின் மேவு காளாஞ் சனக்கிரிக் காளி யென்றுங்
கார்தரு சோலை மாலிங் கத்தினிற் கபிலை யென்றும்.

(௧௩)

மருவிய குக்கு டத்தில் வளர்மகு டேசை யென்றும்
பரவுசா ளக்கி ராமப் பதிமகா தேவி யென்றுந்
திரமிகு சிவலிங் கத்திற் நிகழ்சிவப் பிரியை யென்றுந்
புரிகளி லுயரு மாயா புரிதனிற் குமாரி யென்றும்.

(௧௪)

முந்திய லளிதை தன்னின் முன்னுக நத்தை யென்றுஞ்
சந்தமார் சகத்தி ராட்சந் தன்னிலுற் பலாட்சி யென்று
மிந்துசே ரிரணி யாட்சத் தினின்மகோற் பலையே யென்று
நந்தலில் கையயி டத்தி னுமமங் கலையே யென்றும்.

(௧௫)

நிறைபுரு டோத்த மத்தி னிகழ்ந்தசீர் விபுலை யென்று
மறைதரு விபாசை தன்னி னமர்மோக ரட்சி யென்று
நறைநிகழ் சுபாரி சத்தி னண்ணுநா ரணியே யென்று
மறைநிகழ் விசுடத் தோங்கு மத்திரசந் தரியே யென்றும்.

(௧௬)

புண்டர வளுத்த னத்திற் பொருந்துபா டலையே யென்றுந்
தண்டலை விபுலந் தன்னிற் நயங்கிய விபுலை யென்றும்
வண்டிமிர் மலையந் தன்னின் மருவுகல் யாணி யென்றுந்
தெண்டிராக் கோடி தீர்த்தந் திகழ்ந்தகோ டாட்சி யென்றும்.

(௧௭)

மருவுமா கதவ னத்தில் வளர்தரு சுகந்தை யென்றும்
பெருகிய கிருச்சி ராமப் பிரகத்திர சத்தி யென்றும்
சுருள்கங்காத் துவார மேவு சுகரதிப் பிரியை யென்று
மருள்சிவ குண்டந் தன்னி லமர்சுபா னிந்தை யென்றும்.

(௧௮)

தேவிகா தடத்தின் மேவித் திகழுநந் தினியா மென்று
மேவிய துவார கைக்கண் விளங்குருக் மணியே யென்று
மாவுற வருபி ருந்தா வனத்தினி லிராதை யென்றும்
பூவுயர் மதுரை தன்னிற் பொருந்துதே வகியே யென்றும்.

(௧௯)

பதிதிகழ் பாதா ளத்திற் பயில்பர மேசை யென்று
மதிதவழ் சித்திர கூட மருவிய சீதை யென்றும்
விதிவிந்தை மேவும் விந்தி யாதிவா கினியா மென்று
நிதிதரு சையந் தன்னி னிகழ்சக்கிர லீரை யென்றும்.

(௨௦)

வளரரிச் சந்தி ரத்தின் மருவுசந் திரிகை யென்றுங்
கிளர்மகா தீர்த்தந் தன்னிற் கேண்மைசேர் வருணை யென்று
மிளிர்புனல் யமுனை வாழு மிருகாவதி தேவி யென்றுந்
தெளிகர வீரஞ் சோமா லட்சுமி தேவி யென்றும்.

(௨௧)

திகழ்வினீ யகத்த லத்திற் சேர்ந்திடு முமையே யென்றும்
புகழ்வளை தயித்திய நாசத் தன்புறு மரோகை யென்று
மகிழ்வுறு மாகா ளத்தில் வளர்மகே சுவரியா மென்றும்
புகழுமட் சண்டீ தத்திற் பொருந்திடு மமையை யென்றும்.

(௨௨)

அருமறை பயின்ற விந்தி யாகந்தாத் தமிர்தை யென்றும்
விரைபுனல் பெருகு மாண்ட வியத்தின்மாண் டவியே யென்றுஞ்
சுரர்தினம் பணியு மாயே சுவரிபாச் சுவாகை யென்றுந்
தருபிர சண்ட கத்திற் சார்பிர சண்டை யென்றும்.

(நக)

ஏர்மரு குண்ட லத்தி லிலங்குசண் டிகையே யென்றும்
வார்பெற மருவு சோமே சுரவரா ரோகை யென்றும்
பூரணப் பிரவா சத்திற் புட்கரா வதியே யென்றுந்
தேர்சர சுவதி தன்னிற் தேவமா தாவே யென்றும்.

(நச)

மணங்கமழ் பாரா வாரத் தடத்தினின் மதையே யென்று
மணங்குசேர் மகானே யத்தி லமர்மகா பாகை யென்றும்
பிணங்குநீர்ப் பயோட்டி னிக்கட் பிங்கலே சுவரியே யென்று
மெணுங்கிரு தசவு சத்தி லெழில்கொள்சிங் கிகையே யென்றும்.

(நரு)

ஆழ்கடற் கார்த்தி கேயத் தமர்ந்தசங் கரியே யென்றுந்
தாழ்புன லூர்ப வாவிற் றத்துவ லோலை யென்றுஞ்
சூழ்சிந்து சங்க மத்திற் சொல்சுபத் திரையே யென்றும்
வாழ்வுற நீடு சித்த வனத்தினின் மாதா வென்றும்.

(நசு)

இரும்பர்தாச் சிரமத் தின்க ணிலட்சுமீ சுரகை யென்றும்
விரும்பிய சலந்த ரத்தில் விச்சுவ முகியே யென்று
மரும்பவிழ் கிட்கிந் தைக்க ணமர்ந்திடு தாரா யென்றும்
வரும்புனற் தேவ தாரு வனத்தினிற் புட்டி யென்றும்.

(நது)

மேவுகான் மீர மண்ட லத்தினின் மேதை யென்றுங்
காவிமாத் திரியி னானங் கருதிய வுமையே யென்றுந்
தாவரும் பெருமை வற்சே சத்தினிற் றுட்டி யென்றுந்
தூவிசேர் கபால மோச னத்தினிற் சத்தி யென்றும்.

(நது)

வயங்கொளி சேர்ந்த காயா ரோகண மாதா வென்றுந்
தயங்கிசை விளங்குஞ் சங்கோத் தாரத்திற் றெனியே யென்று
மயன்பணிந் தேத்தும் புண்ட ரகத்தினிற் றிருதி யென்றுங்
கயங்கெழு முயர்ந்த சந்தி பாகையிற் கபிலை யென்றும்.

(நசு)

திருவளர் மற்சி யாடச் சித்தசா ரணியே யென்று
மருமறை வயிணை தன்னி லமர்ந்திடு மமுர்தை யென்று
மருவளர் வதரி தன்னில் வரமுறு வகியே யென்று
முரிமையுத் தரகு ருக்க னுற்றவொண் சதியே யென்றும்.

(சு0)

வளங்கெழு குசத்தி வத்தில் வளர்குசோ தகையே யென்றும்
விளங்கிய வேம கூட மேவுமன் மதையே யென்றுந்
தளம்பெறு குமுதந் தன்னிற் சத்யவா தினியே யென்றுந்
துளங்கலி லரிச்சந் திரத்திற் றேற்றுவந் தனிபே யென்றும்.

(சு1)

ஆர்வயிச் சிரவ னூல யத்தினில் விதியே யென்று
மேர்வேத வதனந் தன்னி லியல்காயத் திரியே யென்று
மோர்சிவ சந்நி திக்க னுற்றபார்ப் பதியே யென்றுஞ்
சார்புறு தேவ லோகந் தன்னிலிந் திராணி யென்றும்.

(சு2)

சதுமுகன் முகங்க டோறுந் தழைசர சுவதி யென்றுங்
கதிரொளி மண்டி லத்திற் கருதரு பிரபை யென்றும்
வதியுமா தாக்க னுக்குள் வளர்வயி ணவியே யென்று
மதிகமாங் கற்பு னோரி லமரருந் ததியே யென்றும்.

(சுரு)

கிரவுஞ்சக் கிரித்த லத்திற் கிளர்ந்தகா ளிகையே யென்று
பரவிந்தச் சோம தீர்த்தத் தமர்வரப் பிரபை யென்று
முரமிசு கைலா யத்தி லுறைமந்திர ரூபை யென்றுந்
நிராமிசு பாற்க டற்பாற் சிறந்தலட் சமியே யென்றும்.

(சுரு)

தனாயினிற் சிறந்த புண்ணியத் தலமினா விரதந் தன்னில்
வினாமலர்க் கூந்தற் செவ்வாய் மின்னிடையன வாரித்
நிராசெறி காம தூத்தி ரியையென்றுஞ் சேர்ந்த வண்கை
வனாசெறி சுவேத வெற்பிற் சுவேதமா ளிகையே யென்றும்.

(சுரு)

சிறுத்ததுண் மருங்கு லார்க்குட் டுகழ்திலோத் தமையே யென்று
மறத்திற னீங்காச் சித்தத் தமர்ந்திடு பிரம மென்றும்
பிறர்க்கரு முயிர்க டோறும் பிறங்கிய சத்தி யென்று
பொறித்தநூற் றெட்டுப் பேருந் தலங்களுந் புரிந்து சொன்னான்.

(சுரு)

அவ்வகைத் தலநூற் றெட்டோ டறைந்திடு நாமந் தன்னைச்
செவ்விதிற் பூசை செய்வோர் நினைப்பவர் தெரியச் சொல்வோர்
கவ்வையற் திணைக் கேட்போர் கருதுகா மியங்கள் பெற்று
மெவ்வயில் கயிலா யத்திற் கற்பமொன் றினிது வாழ்வார்.

(சுரு)

இத்தலத் தினிய தீர்த்த மியம்புவோர் தானஞ் செய்வோர்
பத்தியி னெம்மை யன்பாய்ப் பாவுவோர் பதிந்தெஞ் ஞானநூ
லுத்தியஞ் செய்தே வாசம் பண்ணுவோர் கருதி வேதன்
மெய்த்தவ வுலகின் மேலாஞ் சிவலோக மேவு வாரால்.

(சுரு)

அட்டமித் திதியி னோடு திரிநிகை யவற்றி னோர்நூற்
றெட்டெனு நாமந் தானு மிசைந்தநற் றலத்தின் பேரு
மட்டவிழ் கடுக்கை மாலை மழுவலான் நிருமுன் னோதிற்
கட்டழ சூறவே மிக்காங் காதலர்ப் பெறுவர் மாதோ.

(சுரு)

அரியதென் புலத்தோர் தங்கட் கருங்கடன் கழிக்கும் போதும்
தருமநன் னெறியி னூர்க்கே தானங்கள் புரியும் போதும்
புரிசடை விமல னாதி பூசனை புரியும் போதும்
பரவுதோத் திரங்கள் செய்வோர் பரனருப் பெறுவ ரன்றே.

(சுரு)

என்றுதன் சரித் மெல்லாந் தக்கனுக் கியம்பித் தேவி
துன்றுமெய்த் தவயோ கத்திற் றேன்றிய வழலிற் போக்கி
யன்றிம வான்ற வத்தா லமர்ந்துபார்ப் பதியே யானான்
வென்றிகொ ளரனைச் சேர்ந்து பாதிமெய் மேவி வாழ்ந்தான்.

(சுரு)

கதையறு மனத்தி லிட்ட காமியம் பொருந்த வேண்டின்
மருவிலிவ் வத்தி யாய் மகிமையை நினைக்க வெய்தும்
பொறையொடு மிதனை யேத்திப் புரூவா வுலகம் பெற்று
னிறைபுகழ் யயாதி யென்பா னிகாரிளாம் மகவைப் பெற்றான்.

(சுரு)

அழைத்தரு பார்க்க வான்டொன் னளப்பில வடைந்தா னுரு
நினைவா மகார் பின்பு நிகழ்ந்தமால் வருணத் தேவர்கண்
முறைபெற கோது டுள்ள முன்னுகா மியங்கள் பெற்றுக்
குறைவிடப் பதவி யெய்திக் குலவின றளவி லாதோர்.

(ருக)

இத்திறம் தேவி காம மியம்பத்தி யாயம் தன்னேப்
புத்தகத் தெழுதி வைத்துப் பூரிக்ஞம் தலங்க டோலுஞ்
சத்தியம் வாய்வா னாய்வா தனமழை தலங்க ணோங்க
வைத்திட மென்று குதன் மாமுனி வாரர்க்குச் சொன்னான்.

(ருச)

பதினேழன்றவது

கவுரிநாம அட்டோத்தமசதகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௭௭௭௭.

பதினா ன்கா வது

சத்தியவதி சொருபகதன வத்தியாயம்.

திருமாதவர் குதன்றனை கோக்கிப்பிதிர்த் தேவன்
மயிழ்வான தத் அதித்தான்சத்திய வதிமயிழை மட கதை
புகழ்பேறுவொ ருபக்கத னத்தனதப்புகல் கென்ன
வையார்கட னுறுமாயவ னருஞ்செய்வனை மறைவான்.

(௧)

நினைவே தம்ப தத்தீதயங்கனி தவாத்தர்க ளென்ன
வழைவாரில் பிதிர்த்தீதவர்க ளுறபர்கேவ்வியர் வாத
மறைமீதம்பனத் தச்சேவைதமென் மடுகாப்பொர் மருவும்
பினைவா னுற துடன்மீருன்றிய பொய்கேவுகன் மடுவில்.

(௨)

வருகல்லைழி வச்சேவைதந் தவாமயி வருடம்
புரிவின் திட மயிழ்க்கேவவான் பிதிர்த்தீதவர்கள் போத்தார்
விசிற்பக தனுமாவை விவாசத்தமு மணித்தே
யருமன்மத னனையாவார் கனின்மாவை மீதில்.

(௩)

வேறு.

மா னுறு மனத்தான் கோர்க்கு வருந்துமச் சேவைத் தங்கை
போதுவ முறவாற் செங்க மெய்த்வைன் குன்றி மண்மேற்
சான்புதத் தளர்கி னோடு கிழ்த்தன டன்மே வன்மே
னுறுமன் பின்மை மகலை மயர்வை வாயி னுனான்.

(௪)

விளங்கமா வசுவின் கன்னி மேவுமச் சோதை யென்பா
டுளங்கமா வாசை யாகித் துலங்கினு ஞலக மெல்லாங்
களங்கமில் பிதிர்க்கட் கெல்லாங் கன்னிமெய்ப் பிரியத் தாலே
வளங்கொடன் றினச்சி ராத்தம் வழங்கிற்பே றருள்வ மன்னே.

(நி)

தான்புரி தவமுங் குன்றித் தலைவணக் குற்று நாணி
வான்புரி வரத்தாற் சாவித் திரிதனை மனத்தி னெண்ணுந்
தேன்பயில் கோதை வாட்டந் தெரிந்துயர் பிதிர்க்க டோன்றிக்
கூன்பிறை நுதலா யுள்ளங் கோடல்யாங் கூறக் கேட்டி.

(சு)

யாவரே யெனினுந் தத்த மிருவினைப் பயன்வி டாது
தீவினை யொழித்து நீசெய் தத்துயர் வீடு சேர்வாய்
பூவினி னாலே மென்னப் பொருந்திய சனனந் தன்னின்
மேவுமுன் றும்பு கத்தில் விறல்வசுச் சுக்கி லத்தால்.

(எ).

எம்மிடத் தவமா னத்தா லிலங்குமீன் வயிற்றிற் றேன்றிச்
செம்மையின் வலையன் வீட்டிற் சேர்வைநீ யாங்க ணோர்நாள்
வெம்மையில் பராச ரப்பேர் வியன்முனி தன்னை மேவித்
தம்மையே நிகரும் வேத வியாசரைத் தவத்தி னீன்றே.

(அ)

இருநிலந் தன்னின் மீட்டுங் கன்னியா யிலங்கு பூமிக்
சூரியசுந் தனுவின் றேவி சத்திய வதியா யுற்று
வெருவில்சித் திராங்க தன்சீர் விசித்திர வீரி யப்பே
ரருமக வுயிர்த்து மிக்க பிதிருலோ கத்த டைந்தே.

(சு)

அமர்புரட் டாகிக் கிட்டின பக்கத்தட் டகையென் றுகிக்
கமையுளோர் வணங்க மேவிச் சத்திய வதிப்பேர் காட்டித்
தமரவெண் டிராய சோதை நதியெனத் தழைத்துச் சேடன்
சுமைபெறு முலகின் வாழ்வா யென்றிவை சொல்லிப் போனார்.

(க0)

நல்லவச் சோதை யென்பா னுடுதென் புலத்தோர் முன்னஞ்
சொல்லரும் பயன்க டிய்த்துத் துலங்கிய மனத்தி னானுஞ்
செல்லரு முலக மெய்திச் சிறந்தன ளென்று மிக்கா
மல்லொளி மச்ச ரூபி மனுவினுக் கியம்பி னானால்.

(கக)

என்றிருந் தவத்துச் சூத னென்னுமா முனிவ னானேன்
வன்றரு நைமி சத்தின் மறைமுறை நெறிவ ழாமற்
றுன்றருஞ் சிறப்பின் மிக்க தொன்மைசான் முனிவர்க் கெல்லா
மொன்றரு மகிழ்ச்சி பொங்க வுலகையோ டிரைத்தா னன்றே.

(க2)

பதினான்காவது

சத்தியவதி சொருபகதன வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம். சஅக.

பதினேந்தாவது

பிதிர்வமிசா னுவன்னன் அத்தியாயம்.

விரிகட லுடுத்த பாரில் விதிமுறை செங்கோ லோச்சு
மொருமனு கேட்ப மிக்கா வுயர்பிதிர் வருண னத்தைத்
திருமறு மார்ப னுன செங்கண்மா லுரைத்த வண்ணந்
துரிசலுந் தவத்தின் மிக்க முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்வான்.

(க)

உரைதரு சுவர்க்கந் தன்னி லொளிகொள்விப் பிரச மென்றே
நிரைதிகழ் சிவலோ கத்தி னிறைந்திடு பிதிர்க்க டம்பேர்
பருகிடத் தென்பர் பாந்தட் பஹலை கிழித்த கூர்வாய்
விரிசிறைத் தோகை பூண்ட விமானங்கள் பலவு முண்டால்.

(உ)

சாலவே யருள்சங் கற்ப மருகியர் தாமங் குள்ளார்
வாவிய சிராத்தஞ் செய்தோர் மணிமயச் சால வாழ்வார்
மேலவ ரசுரர் நாகர் விளங்குகந் தருவர் கோல
நீலமெய் யரக்கர் காவித் தியாதரர் பணிவர் நித்தம்.

(ஈ)

புலத்தியர் புதல்வ ருண்டாங் கவர்மனப் புதல்வி மிக்காங்
குலத்தியல் புறுமோர் கன்னி வீவரி குரூர மான
சொலற்கருந் தவமே யாற்றச் சூரியன் வரங்கே னென்ன
நிலத்துவந் திடநற் கேள்வ னருளென நிகழ்த்தி னுளால்.

(ச)

வேதநூல் வியாசர் மைந்தர் சுகர்நினை வேட்பார் நீயு
மாதர்நற் சீர்த்தி மாதை வழங்குவை யன்னு டானுந்
தீதில்பாஞ் சால தேயத் தனுகனைச் சிறக்கக் கூடி
யோதிய யோகம் வல்ல பிரமதத் தனையு யிர்ப்பான்.

(ரு)

பின்னுநீ சுகரைக் கூடிச் சுப்பிரன் மான்பேர் பெற்ற
நன்னெறிக் கவுரன் கிட்டின னால்வரைப் பெறுவை யன்னு
ருன்னுபூச் சியர்க ளாகி யுயர்கதி யடைவர் யோகத்
தின்னுயிர்க் கொழுந னோடு மிருங்கதி யடைவா யென்றான்.

(சு)

வருமொரு வகைப்பி திர்க்கள் வசிட்டர்புத் திரர ரூப
ருரியமா னதர்சொர்க் கத்தி னுயர்பதச் சுகாலி கன்கூர்
தெரிவுறு சிராத்தஞ் செய்வோர்ப் பழிச்சின ருடுவிற் சேர்வார்
பரவிய மறையோர் தெய்வ மானத்திற் பரிந்து வாழ்வார்.

(எ)

அப்பெரும் பிதிர்க்கண் மான தத்திலன் றுதித்த கன்னி
செப்பெனப் புடைத்து விம்மித் திரண்டிரண் டுளநீ ரென்ன
வொப்புறு புளகக் கொங்கை யொண்டொடி யுயர்கோ வென்பா
டுப்புடைச் சுவர்க்க மெய்திச் சுக்கிரன் மனைவி யானான்.

(அ)

வருகதிர் மண்டி லத்தங் கிராமைந்தர் மரீசி கற்பர்
தெரிதரு பிதிர்க்கள் வாழ்வார் சிராத்ததீர்த் தத்திற் கூர்ந்து
பரிவுசெய் வேந்தர் தாமப் பதந்தனை யடைவ ரன்னே
நிருமையுங் கொடுப்பார் தம்மை யிறைஞ்சிட வேண்டு மாதோ.

(கூ)

சொன்னவர் மான தத்திற் றேன்றிய வசோதை யென்பாண்
மன்னிய வஞ்ச வான்சீர் மனைவிபஞ் சதனென் றேது
மின்னவன் மருகி கீர்த்தி யெழிற்றிலீ டனுக்கு நற்றாய்
பன்னிய பகீர தற்குப் பாட்டியப் பாலுங் கேட்டி.

(கூ)

வேறு.

காமத்தொடு போகந்தரு காமப்பல னென்னுந்
தாமப்பத மதிலச்சுவ தாவாகிய பிதிர்க்க
னாமப்புதல் வர்ப்பேறிலர் நற்காத்தம ருலகிற்
சேமப்புல கன்றன்பவுத் திரராசிப ரவரே.

(கக)

வணிகக்குலத் தவர்யாவரும் பணிவார்வரன் முறையா
யணிபெற்றசி ராத்தந்தனைப் புரிவோரனை தந்தை
பணிவுற்றிடு முன்னோர்முதற் பதினாயிரஞ் சன்னக்
கணிதத்திறந் தோர்தம்மையு மவனுற்றெதிர் காண்பார்.

(கஉ)

வருபெற்றியி னிவர்மானை மகள்பேர்புகல் விரசை
தரையிற்புகழ் நகுடன்றனக் குறுதாரம் யயாதி
பரிவுற்றிடு தாயன்னவ னேகாட்டகை பதுமப்
பிரமற்கினி தெனுஞ்சத்திய லோகம்புகப் பெற்றாள்.

(கங)

ஓங்கும்விதி லோகந்தனி லுயர்மானதர் கன்னி
தாங்கும்பெயர் பெற்றேறிரு மதைநாமத்தண் ணதியாய்
வீங்குங்கொடு முடிமேருவின் மேவித்திகழ் தென்பா
லாங்கன்புறு முயிர்யாவுநற் புனிதம்பெற வருளும்.

(கச)

உனுமெய்த்தவ மிகவேபுரி யுயர்மானதர் சும்பான்
மனுமிக்கபல் லுயிர்யாவையும் வருமத்திற மதனூற்
நினமிக்க சிராத்தஞ்செய னன்றேயது செ யுங்கா
லனலற்புத மதிகாலனுக் கழலாகுதி யுரித்தால்.

(கரு)

மறையோர்வலக் கைநீரயச் செவிவாம்பரிச் செவிமா
லிறையோன்றிரு முன்னிங்கிவை யியம்பித்தல மதனி
லுறைவாகுமக் கினியாதலி னுறவாகுதி செயலாம்
பொறையோகிக டமைப்பூசனை புரிதற்கிணை யிலதால்.

(கக)

சிருட்டித்திறஞ் செயுமாதியிற் பிதிர்த்தேவரை முன்னே
பொருட்டிட்டிசெய் தனிக்குந்திறம் புகழ்மாமறை புகலு
மருட்பெற்ற சிராத்தஞ்செய வுவப்போடமை யுறுவோர்க்
கிருட்டைத்தரும் வெள்ளிக்கல மியல்பாத்திர விதியே.

(கௌ)

பிதிர்வமிசானு வன்னன் அத்தியாம்.

சுரு

வருதென்றிறை யுதன்கீழ்த்திசை வரம்பாகிய தானம்
புரிதூலினை யிடமாய்வைப் புயமாறுதல் புகழ்சே
ருரியோனிட முழங்காறரை யுமேவெலன் னுடனீர்
பரிவாகிய தருப்பைகெடும் பாடனெமன் மீனம்.

(கௌ)

வாழைக்கிணி பலகின்னகனி வளர்ப்பாங்கனி காரை
வாழைத்தழை புமுன்னிடை ரண்டைக்கொடி மாடம்
வாழைத்தடி கேகா தூம்பைவெண் மயகெற்பொறி முகட்டை
வாழைத்தலை யின்காய்ப்பரு வளர்வுற்றிடு துளபம்

(கக)

ஐயின் பய மதுரம்பெறு ரகவர்க்கெமா டடர்காண்
பாவின்புறு கடகங்கடம் வைச்செந்தனை நறவம்
தாவுஞ்சிறு சாமைபகை தூங்கெற்றுவை செந்தென்
மேவுஞ்சிறு பயறிக்கெமன் வெண்பூவியை மிக்காய்.

(உ௦)

கனாகத்தரி பனைதற்கனி செரல்வாமரைக் கீரை
கனாகுற்றிடு பெரும்பூசணி வன்னித்தழை கொவ்வை
யெருமைத்ததி பாலாசாரி னிலைசர்க்கரை வன்னி
கரிசுற்றமுக் காயமுருங் கைக்காய்சொன் முன் னங்கி.

(உ௧)

கடலைவா கவணாபெரும் பயகேருறு காண
மடலார்க்கு லங்குகினை மத்தம்கிள வெருக்கே
டடர்கேற்றுறு பாரித்தழை யப்பாவுருட் கமா
னெடிதாமிருப் வைச்சாறுபின் னுக்கிங்கிவை நீக்கே.

(உ௨)

சிராத்தம்பிதிற்க் கட்கேசெயிற் திகழாயுண்மெய்ச் சுபஞ்சி
சிராத்தம்பிய முடிமேயானரு னமர்கத்ததி பெய்து
மிராப்பண்டிது கொய்கத்தினை யிடர்கல் தூவொழிற்கே
வராச்செல்வரும் வாவாழ்வுரை மனத்தெண்ணமு முடியும்.

(உ௩)

உயர்கேதவர்கள் கருமருச்செய முனமேயிதிற்க் கூட்டிச்
செயல்லேண்டிடுங் கொடுப்பார்வாய் பிதிர்க்கேதவர்க ளிவர்க்கே
வியனார்கதி. நிறையிக்கதை விரிப்போர்க்கெகி மருப்போ
நியலார்புகி புரப்பார்பின்னு மீசன்பதத் திருப்பார்.

(உ௪)

எனகான்மறை முறையாமக மினிதாப்பிடு முகமன்பை மொழியப்
முனிவோருள மகிழ்மிடு முகமன்பை மொழியப்
பனிமாமதி முடிமேயைடி மவுப்பணி யுடைய
தனிமாதவ முனிஞ்சைற் தயவேயிரை செந்தான்.

(உ௫)

பதினைந்தாவது

பிதிர்வமி சானுவன்னன் வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். (நூலு.)

பதினாறுவது

அக்கினிமான் சிராத்த அத்தியாயம்.

திரையார்கடற் புவிமீதினி னாவிதச் சிராத்தம்
பெரிதாகிய காலம்பல பேதம்மதிற் புசிப்போர்
வரைவோர்த்தின மதிலேசெயும் வேளைவரு விதிசீ
ருரையார்பிதிர்க் கிதுபோயுறும் வகையாவையு முரைப்பாய்

(க)

எனவேமனு வின்வத்திரு மறுமார்ப னியைந்தே
முனமோதிய படியேயுரை செய்வேனென மொழிவா
னனமாதிய புனல்பாறயி ரகழ்மூலமுக் கனியா
வனவாமிவை கனிலேயுத வினகொண்டு மகிழ்ந்தே.

(உ)

அடைவான சிராத்தஞ்செய லாகுமஃ தறையும்
படிந்திய நைமித்தியம் பகர்காமிய மூன்றில்
வடியற்கிய மாவாகனம் வருதேவரு மின்றித்
திடமாய்த்தினந் தொறுஞ்செய்வது திகழ்ந்தித் சிராத்தம்.

(ஈ)

நிறையும்பரு வத்தேசெய நிகழ்பாரண மதுதா
னுறுமுவகை யென்பாரதி திக்குண்ணும றையவர்தா
மறுவின்றியம் மறைமந்திர மொருமுன்றையும் வல்லோர்
குறைவின் றுயர் விரதன்குண மாறங்கமு முடையோன்.

(ஐ)

பஞ்சாக்கினி வேதத்துயர் பகர்சாகை யொன்றறிவோ
னஞ்சாதுயர் சருவிக்கின னமர்வேதவித் தனையா
னெஞ்சாதுபு ராணந்தெரி வோன்யாக மிழைப்போன்
றுஞ்சாதுயர் பஞ்சாக்கரஞ் செபிப்போன்மறை துதிப்போன்.

(ஐ)

வேறு

மிருதிகாத் திரங்க டேர்ந்து விதித்திட வல்லோ னீண்ட
மருதடர் மாயற் போற்ற வயங்குமெட் டக்க ரங்கர்
கருதுப தேசம் பெற்றுக் கறைமிடற் றெம்மா னாதி
யிருவினை கடியுந் தேவை மிகழ்ந்திடா தமைந்தே யுற்றோன்.

(ஊ)

சொல்லிய பிரமந் தேர்ந்தோன் குவித்துளான் சுடர்மா மேரு
வில்லிதாட் கடிமை பூண்டோன் பிதிர்பத்தி மிகவே யுள்ளோ
னல்லொளி யவ்வ னத்திந் திரியநிக் கிரகஞ் செய்ய
வல்லவ னிவர்கண் மிக்காய் வரித்திடற் றூரிய ராவர்.

(எ)

திதிசெய்வோன் மருகன் மாமன் செல்விதன் புதல்வ னுசான்
மதிதிகழ் புலவன் சுற்ற மறைமுனி யுபதே சித்தோன்
விதியினி விவர்கண் மிக்காம் விளங்குசாத் திரங்கள் வல்லோன்
கதிதரு சாம வேதி கலங்கவி றருமி நன்றும்.

(அ)

அறிவிலான் பதிதன் மூடன் பெரய்மொழி யறைவோன் மைந்தன்
மறையின்மந் திரத்தை யோதி வழிமுறை நில்லா னங்கங்
குறையுளா னலிமா ரோகி கூறுதன் மனைவி யில்லான்
பொறையிலி பிரம சாரி யிவர்களைப் போற்ற லாகா.

(ஆ)

வேதத்தின் வழிமிக் காரை மேன்மையாய் நென்ன லன்னு
ளாதன்முண் வரிக்க வாபு வாய்ப்பிதி ரவர்பாற் சேர்வர்
மூதறி வுடனே போற்றி யவர்கடம் முழங்கை பற்றித்
தீதில்யான் செயஞ்சி ராத்தங் கொண்டருள் சிறப்பா யென்றே.

(கா)

கோபமா சூச மின்றிக் கோதிலாச் சூசிய தாகித்
தாபமி னியமந் தோடும் பிரமச ரியத்தை நண்ணி
மாபரத் தூலக நல்கி வாழ்விக்க வேண்டும் யானும்
பாபமுற் றிடாம விந்த விரதத்தின் பான்மை நிற்பேன்.

(கக)

என்றுரை நன்மை யாலே யியல்புற வரிதே யற்றைத்
தூன்றுகா லத்த னைத்துச் சருளொடும் பாசு நல்கி
நன்றிகொ டயில மாட்டி நயந்தவர் பதம்வி ளக்கி
யொன்றுமா சனத்தில் வைத்தே யுவப்பினுற் செய்ய வேண்டும்.

(கஉ)

செய்வதற் குரிய பூமி தென்றிசை துணிய வேண்டுந்
தூய்யநீர்த் துறைநற் கோட்டந் துன்னுமில் 'சுத்த மாக
மையறு கோம யத்தான் மெழுகியே சிராத்தம் வாய்ப்பப்
பையவப் பெரியோர் தம்மை யனுமதி பண்ணி யப்பால்.

(கங)

சங்கற்பஞ் செய்து பச்சைத் துண்டிலஞ் சருவுக் கேந்திச்
செங்கையிற் குழிந்து முன்கை நீளமாய்த் தெருவி மூன்று
மங்கைநால் விரல்வி சால மகன்முகம் விரிய வெள்ளிப்
புங்கமாய்க் கட்டிக் கஞ்ச பாத்திரம் பொருந்த வைத்தே

(கச)

மண்கலஞ் சமிதை தார்ப்பை வத்திரஞ் சந்த மாலை
யெண்கலத் தெண்குணையு மிவையழ லுக்குத் தெற்காய்ப்
பண்புடன் றருப்பை மீது பையவே வைத்தின் முன்னர்த்
தண்பெறு கோம யத்தாற் சதுரமாய் வட்ட மாக.

(கரு)

பாதங்கள் விளக்குந் தானம் பண்புடன் மெழுகிச் சந்த
மேதங்கை கொடுத்து மென்பு வக்கதை யருச்சித் திங்குப்
போதங்கண் மிக்கோர் பாதம் விளக்கியே பூசித் திப்பா
னீதங்கொ டருப்பை சேர்த்த வாசனத் திருத்தி நின்றே

(கசு)

இயம்பிய விசுவ தேவர்க் கிருவார்மற் றெருவர்க் கேனு
நயங்கொடா சமன மீந்து கரத்தினக் கதையை நன்காய்
வியன்கொளா வாக னஞ்செய் தருக்கியம் விளங்க நல்கிப்
பயன்பெறு கருமங் கையாற் செவ்வையிற் பரிவாய்ச் செய்தே. (கௌ)

ஒதிய பிதிர்க்கண் மூவ ரிருவார்மற் றெருவர்க் கேனுந்
தீதிலா சமன நல்கித் திலத்திலா வாக னஞ்செய்
தேதமி லருக்கி யங்கைக் கீந்துசெய் கருமம் யாவு
மூதறி வுடனே யங்கை மறித்துநேர் முடித்த பின்னர் (கஅ)

வத்திர முந்நூல் சந்த மயிரணி தூப தீபம்
பத்தியி னல்கி யோமம் பண்ணுதல் கருதி யாக
நித்தியஞ் செய்வோன் றக்க ணாக்கினி நேர்கு றிட்டே
யுத்தமச் சருவை மட்டவ் வுயருமக் கினியி னுதல். (கக)

பிறித்தபா தியினி லாதல் பெருமதி யியம னங்கி
குறித்தழற் கருமஞ் செய்து குறைச்சரு வறுகூ ருக்கி
மறுத்தழ லதற்குத் தெற்காய்த் தென்வட வரைமூன் றிட்டுப்
பொறித்ததிற் றருப்பை வைத்துப் புனிதநீர் மறித்து விட்டே. (க௦)

மேலுறு தெறுவி மூன்று பாத்திரம் விளங்க வைத்துச்
சாலநீர் மறித்து விட்டுக் கோத்திர நாமஞ் சாற்றிச்
சீலமூப் பாத்தி ரத்திற் பிண்டங்கண் மூன்றுஞ் சேர்த்தி
வாலிதாய்த் தருப்பை மீதின் மலர்க்கரந் துடைத்தே யப்பால். (க௧)

எள்ளுநீர் மறித்து விட்டு மையெண்ணெ யிழைநூல் வேயந்து
கள்ளவிழ் மலருஞ் சாந்துஞ் சாத்திக்கை முகிழ்த்துத் தூழ்ந்து
தெள்ளிய பிதிர்க்கு வைத்த பிண்டத்தின் நென்பா லாக
வொள்ளியபிண்டமூன்றுமவர்பெண்டிர்க்குவப்பின்வைத்தே. (க௨)

ஆறெனும் பிண்டந் தன்னி னடைவிற்குற் றெடுத்தே யாங்கட்
கூறிய பிதிர்த்தா னத்தன் குடங்கைப்புற் பவித்தி ரத்தைத்
தேறவைத் தெடுத்தே யந்தச் சேடத்திற் சிறிது வைத்து
வீறுடன் பூமி சுத்தி செய்திலை விரித்த பின்னர். (க௩)

அங்கையில் வைத்த பிண்ட மிலையினி லமைக்கக் கூறிப்
பங்கமில் பண்ணி காரம் பாறயிர் பாய சந்நெய்
தங்குற வமைத்து மூன்னே சாற்றிய சேட முன்னர்
றுங்குற வருத்திப் பின்னர் விருப்பினை நுகர்வி ரென்றே. (க௪)

இங்கித வாய்மை கூறி முனிவின் றிப் பதரு தாட்டி
யங்குறு விகரம் பண்ணி யன்னநீர் கையி லேந்தித்
தங்குப சாரஞ் சொல்லிக் கைப்புன் றரையில் விட்டே
பொங்கறு தொழிலோர் செங்கைப் புனிதமாய்ச் செய்த பின்னர். (க௫)

அருக்கியப் புனல்கை விட்டே யரியதாம் பூலத் தோடும்
பெருக்குதக் கணைப்பொ னீந்து பிரியநல் வரங்கள் கேட்டுத்
தருக்குதென் புலத்தோர் முன்னர்ச் சார்ந்திட மனுப்பித் தேவர்
வருக்கமும் பின்னர்ச் செல்ல வனுப்பியே வழிபட் டேத்தி. (௨௬)

தானுறு மணையிற் போந்து சால்புறு பிண்டம் தன்னை
யானினுக் காதன் முந்தா லந்தணர்க் காதன் முல்லைக்
கானில்வென் னாட்டுக் காதல் கன்னெடும் புனலி லாதன்
மேன்மையி னனித்த லின்தேல் வேதியர் முன்னர்ச் சிந்தல். (௨௭)

கடுவிரு பண்ட மேதன் னூரியின் செங்கைக் கீந்தால்
விடலையின் பேறுண் டாளும் விளங்குவை கவதே வந்தான்
சுடுதியி னியற்றித் தக்க தமரொடும் புசிந்தல் வேண்டும்
தொடுமதி பன்னி ரண்டு மிச்செய ரெலையா தென்னில். (௨௮)

இலங்குவை காசி மாசி யெதிர்ப்பாட் டாசித் திங்க
ணலங்கொளு மமாவா னைக்க ணனிபெறச் செய்ப வேண்டும்
பலங்கொளச் செய்வோ னுண்டே டான் மீட்டுணல் பருக லோதல்
கலங்களி லாறு சேற லிகல்கித்தல் சங்க மாகா. (௨௯)

தானமேற் பதுவு மாகா தான்கொடுப் பதுவு மாகா
வானதோர் பகல்த் தண்க டுஞ்சிட லாகா தின்வா
னானமில் சிரார்ந்த மிக்கா மென்றுயர் மனுவுக் கன்று
ஞன்மழை வண்ணன் சொற்ற முறைமையைச் சூதன் சொன்னான். (௩௦)

பதினாவது

அக்கினிமான சிராத்தவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். (௩௧௧).

பதினேழாவது

பொதுச்சிராத்தவிதி யத்தியாயம்

திதிமுறை பொதுச்சி ராத்தத் தொசங்கண்மான் மனுவுக் கோதும்
விதியினை முனிவோர் கேட்பச் சூதனை விளம்பு வான்செந்
கதிராவெண் கதிரோன் வந்து கலக்குகாட் பன்னி ரண்டு
மதியின்மார் கழிதை மாசி பங்குனி மாத நான்கில். (௧)

கிட்டிண பக்கந் தன்னிற் கிளர்க்குத் தமிழி னோடு
மட்டமி நவமி யென்னு மட்டகை பன்னி ரண்டு
பட்டவை திரியும் வீதி பாதமு மிருபத் தாறு
மொட்டிய சங்கி ராத்தி யுத்தகாட் பன்னி ரண்டும். (௨)

கார்த்திகைப் பூர்வ பக்க நவமி நாட் கன்னி மாதத்
தார்த்திடு மமர பக்கத் தமர்ந்திடு பதின்மூன் றுநாட்
சீர்த்தவை காசிப் பூர்வ திரிதிகை மாசி மாதங்
கூர்த்திடு மமாவா சைப்பேர் குலவுமில் வுகாதி நான்கும்.

(௧௦)

விலங்கிலா வணியிற் கிட்டிண வட்டமி மீன மாதத்
திலங்கமா வாசை தேளி னியன்றபூ ருவபக் கத்து
நலங்கொளும் பன்னி ரண்டா நாண்மேடங் கன்னி தன்னில்
வலங்கொளுந் திரிதிகை கூர்ம மகரத்திற் பதினெண் றுநாள்.

(௧௧)

ஆடியிற் றசமி சீரத் துலாத்தினி னவமி யாடி
மேடமீன் மிதுனந் தேளின் மேவுபூ ரணேகும் பத்திற்
றேடுசத் தமிழி னேடுஞ் சிறந்திடும் பதினான் காசி
நீடுமன் வாதி யென்ன நிகழ்த்துமித் தினத்தி னேடும்.

(௧௨)

கன்னியா மாதந் தன்னிற் கலந்திடு மமர பக்கத்
துன்னிய முதனா ளாதி யுரைத்திடு மமாவா சைப்பேர்
மன்னிய நாளீ றுன மாளையம் பதினா றேடும்
பன்னிய தொண்ணூற் றுறும் பகர்ந்திடு சிராத்த நாளாம்.

(௧௩)

உரைத்திடுந் திங்க டோறு முரோகணி மகமோ டாதி
நிரைத்துறு மமர பக்கச் சதுர்த்தசி நிகழ்வை காசி
தெரித்தபூ ரணவெண் டிங்கள் செங்கதிர்க் கிரண மாங்கண்
விரித்தபுண் ணியதீர்த் தஞ்சீர் மிகுத்தநற் றலங்க டானும்.

(௧௪)

கன்னியின் மகநாட் கூடிக் கலந்திடு மமர பக்கத்
துன்னிய பதினான் காநா னுற்றவக் கேசச் சாயை
மன்னுமுற் சபங்கல் யாணம் வரன்முறை செய்யு முன்னாட்
பன்னுதென் புலத்தோர்க் கூட்டல் பலவின்காய் முதற்ப தார்த்தம்.

(௧௫)

சொல்லுநான் மறைகள் வல்ல தூய்மையோ னணுகும் போதும்
புல்லிய சிராத்தஞ் செய்யிற் புத்திரன் முத்தி யுண்டா
மல்லிய கிரக நந்தா வனநதிக் கரைகாத் திட்டு
நல்லவே காந்தத் தான நவையற மெழுகி நன்காய்.

(௧௬)

பூவினின் முதனா ளாதல் பொருந்துமத் தினத்தி லாதன்
மேவுமுத் தமரைத் தேடி விருப்புடன் வரிக்க வேதான்
தேவருக் கிருவர் மிக்க பிதிர்கட்கு மூவர் செம்மை
யோவிலில் விருபான் மைக்கு மொவ்வொரு வருமா மன்றே.

(௧௭)

தேவரை யமைபுட் பத்தா லருச்சித்தா சனத்திற் சேர்த்தித்
தாவரு தருப்பை மீதி லிரண்டுபாத் திரந்தான் வைத்து
நீவிய பவித்தி ரத்தை யதில்வைத்து நிறைய நீர்வார்த்
தோவறு கந்த புட்பத் தருச்சனை யுளுற்றி யன்னோர்.

(௧௮)

முன்னவத்தா வாக னந்தான் முறைமையாற் பண்ணித் தர்ப்பை
யின்வைத்தா னனந்தான் சுந்த புட்பத்தி னினிதா யெத்தி
நன்மைத்தா கியவ ருக்கிய வகைநல்கி யருளைப் பெற்று
பின்வைத்த பிதிரை யாவா கனமுறை பிறங்கப் பண்ணி.

(கஉ)

தருவிலை வெள்ளி சங்கம் தமனியம் தாம்பி ரந்தான்
மருவிய முத்துச் சிப்பி வழங்குமின் னவற்றின் மூன்றாய்ப்
பரிவுறு பாத்தி ரத்தி னருக்கியம் பாலித் தென்னுத்
தெரிமலர் சந்தாற் பூசை செய்துபின் னருக்கி யத்தை

(கக)

பிதிர்சைபிற் கொடுத்து வத்தி ராஜியாற் பேணித் தேவர்
மதிபெறு மருக்கி யத்தின் மிருந்தவை வருபி திர்க்கள்
விதியருக் கியத்தி னொன்றாய் விட்டபாற் திரத்தை யப்பாற்
சுதிதா வடக்கே வைத்துப் பிதிராறு மதிசைக் கொண்டே

(கங)

அழலினை யமைத்தே யாங்குணமார்பரித் திரண மாதி
விலைவொடு மிருபான் மைக்கும் விதித்திடும் விதியிற் செய்து
தழைதரு பிதிர்க்கட் கட்ட வன்னத்தின் சருமீட் டோமம்
பிழையறப் பண்ணிப் பின்னந் தணர்ப்புசிப் பித்தல் வேண்டும்.

(கஞ)

பொன்வெள்ளிப் பாத்தி ரந்தான் தேவர்தென் புலத்தேதார்க் கானு
மன்னவை யின்றே லப்பே ராறைஞ்ச வான்கண் வெள்ளி
முன்னுதித் திடலா லோங்கும் பிதிர்க்குமுக் கியமாம் யாக
நன்மையாற் தேவ காரி யங்கட்கு நன்ற தன்றால்.

(கக)

இருநிலம் தருப்பை பெண்ணீ ரிடஞ்சுற்றி யிலைநீர் வார்த்தே
விரவுசர்க் கரைபா றாய ஷெண்டயிற் பொருப்புச் சாகம்
பொருவிலாப் பண்ணி காரம் பொருந்திய சித்தி ரான்
மருவுமோ தகத்தி னோடு ரசாயன மிவைக்கோர் மாதம்.

(கஃ)

மச்சமா னுடும்பு பட்சி மருவில்வெள் ளாடு மிக்கா
மிச்சையி னுலோக மென்பா னிரலைபுள் ளியின்மா னேனங்
கொச்சையான் முயன்மோட் டாமை கூர்நிங்க ளொன்றுக் கொன்று
மிச்சமித் தசையி திர்க்குத் திருத்தியா முறையின் மிக்காம்.

(கஃ)

ஆவின்பாற் பாய சத்துக் காண்டொன்று திருத்தி யாகுந்
தாவிலா ருருமான் மிக்க தசைக்கும வைந்து திங்கள்
வாவுவாற் திரினை சத்துக் காநிரு வருட மாகு
மேவிலைக் கருவேம் புக்கு விருப்புறு மனந்த காலம்.

(கஃ)

அறைந்திடு கடக மான்மென் தசைக்குமே யனந்த கால
நிறைந்தெய் பாவம் தேனு நிரப்பிய பரமா னத்துக்
குறைந்திடு மறுந்த காலம் திருத்தியென் னுரைப்பர் மேலோர்
சிறந்திடு திசைகளேத புராணங்கேட் பித்தல் செய்கை.

(உ௦)

உச்சிட்ட மாற்று முன்னே யுற்றுமுன் மெழுகித் தெற்கே
வைச்சிட்ட துனியார் தர்ப்பை மேலுற மறையோர்க் கிட்ட
மிச்சத்திற் பிண்டஞ் செய்து விளங்குகோத் திரநா மங்க
ளச்சிட்ட முறையே முன்னந் சொற்படி விளம்பி யப்பாற்

(௨௧)

சொற்பிண்டப் பிரதா னந்தான் துலங்கவே பண்ணி முன்ன
ரற்புத வருக்கி யங்கொண் டதையிடஞ் சுற்றி யப்பார்
பொற்புற வளைத்துப் பிண்டப் பிரதானம் புரிந்து போற்றி
நற்கரங் கழுவிச் சேட வருக்கியங் கையி னல்கி

(௨௨)

தக்கணை யடைகா யோடு மியன்றவை தயவி னல்கி
மிக்கவர்க் கியரீர் கொண்டு விதிப்படி சிரார்த்த ததங்
தக்கதாம் பூல தானந் தகைபெறு பூரி தானந்
தொக்கவற் றியன்ற வெல்லாந் துகளறச் செய்ய வேண்டும்.

(௨௩)

திலத்தொடும் பொன்னீ ரோடு நாமகோத் திரங்கள் செப்பி
நலத்தொடு சிராத்தந் தன்னிற் கொடுப்பது நன்மை யாகுஞ்
சொலத்தகு கோதா னம்பூ தானநற் சொன்ன தானம்
விலைப்படு துகினெய் கட்டின் மெத்தையித் தான மிக்காம்.

(௨௪)

தனக்கினி தாம்ப தார்த்தந் தந்தைவேண் டியப தார்த்த
மனத்தொடு மறையோர் வேண்டு மரும்பதார்த் தங்கள் யாவுந்
தினைத்துணை யேனுந் தேடுந் திரவிய லோப மின்றி
மனத்தொடு பிதிர்ப்பி ரீதி யாகவே வழங்க வேண்டும்.

(௨௫)

தேவர்தென் புலத்தோர்ப் போற்றி வேண்டிய செல்வம் பெற்றுப்
பாவகத் துடனே பின்ன ரேழடி பரிவிற் சென்று
மேவுற வனுப்பி யோமத் தழ்வினை வியந்தர்ச் சித்தே
யோவறு தேவ பூசை முதலிய வுஞற்ற வேண்டும்.

(௨௬)

இவ்வகை முடித்த பின்ன ரதிதிதன் சுற்ற மில்லோன்
செவ்விய புதல்வ ரோடுந் திருந்தவே புசிக்க வேண்டும்
வெவ்விய படைகைக் கொண்டு வேந்தரை வணங்கி நின்று
கவ்வைகொண் மறையோ னஞ்சே வகனுமிக் கருமஞ் செய்க.

(௨௭)

துலங்குமுச் சபமா னந்தஞ் சொற்றசற் காரி யங்க
ளிலங்கிய வதுவை யாற்றுந் தினங்களுக் கிசையு முன்ன
ணலங்கொளப் புரிசி ராத்தம் விருத்தியா நாந்தி யென்று
மங்கலில் பெயரா மன்ன தாற்றும்வா றியம்பு வேமால்.

(௨௮)

முன்னமே மாதிர் வார்க்க மொழிபிதிர் வார்க்கம் பின்ன
ரன்னைதன் பிதாவின் வார்க்க மதன் பின்னர் விசுவதேவ
ரின்னபன் னிருவ ருக்கு மிரட்டியாய்த் திறதுப் பூசை
மன்னிய பிதிர்க்கட் காற்றும் வகைப்படி செய்தி டாமால்.

(௨௯)

தேவருக் கியற்று மாபோற் நிலமின்றி யரிசி கொண்டே
தாவிலர்ச் சனைகள் செய்து தருப்பையிற் பிண்டம் வைத்து
மேவுகீழ்த் திசையை நோக்கி விதியிற்றர்ப் பணங்கள் செய்தே
போவற வியற்றல் வேண்டும் வரங்கள்பெற் றுயர்வர் மாதோ.

(௩௦)

இயன்றுநற் சிராத்தம் யாவு மிலங்குசூத் திரர்க டாமும்
வயங்குறு நாம கோத்திரம் வரன்முறை மரபி னோதி
வியங்கொளோ மத்தி னாலே வேதமந் திரங்க ளீன்றி
நயங்கொள வியற்ற் லாகு நமவெனு மந்தி ரத்தால்.

(௩௧)

இன்னணஞ் சிராத்தஞ் செய்வோர்க் கிருநிதி யாயுள் செல்வம்
பன்னுநற் கல்வி யாவும் பகர்பிதி ரளிப்ப றென்றே
பொன்னுறு மார்ப னன்று மனுவுக்குப் புகன்ற வண்ணந்
தன்னிக ரிலாத சூதன் முனிவர்க்குச் சாற்றி னானல்.

(௩௨)

பதினேழாவது

பொதுச்சிராத்தவிதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதக் திருவிருத்தம். ௩௬௮.

பதினேட்டாவது

சபிண்ட கரணசூதகா சூச

அ த் தி யா ய ம்.

சூதகா சூசத் தோடு துலங்கிய வேகோ திட்ட
மாதவன் மச்ச மாகி மனுவினுக் குரைத்த வண்ண
நீதியா யுரைப்பா பென்று முனிவார் நிகழ்த்தப் போத
மோதரும் பெருமைச் சூதன் விதிமுறை யுரைக்க லுற்றான்.

(௧)

சொல்லிய மறையோர்க் காகுஞ் சூதகம் பத்து நாள்வேல்
வில்லா சருக்கீ ராறு விதிவணி கருக்கோர் பக்க
நல்லுழ வருக்கோர் மாத நவைசெயா சூசந் தானுஞ்
சொல்லுமில் வண்ண மென்னத் தெளித்தனர் திறத்தின் மிக்கோர்.

(௨)

தந்தைதாய் ஞாதி வார்க்கத் தார்மரித் தார்க ளென்றே
முந்துமி ராந்து நாண்மேன் முத்திங்கட் குள்ளாய்க் கேட்கின்
வந்தவா சூச மூன்று நாண்மூன்று மாதத் தின்மே
னந்தினு ரென்று கேட்கி னுள்ளொன்றே டரையா சூசம்.

(௩)

அறுதிங்கட் பின்னர்க் கேட்கி னுளொன்றே யாண்டொன் றின்மே
லுறுமொரு ஞாதி செத்தா னென்னினோர் நாளிற் பாதி
குறுகுமொன் பானாள் கேட்கிற் கூறுபத் தானு டிருஞ்
செறியொரு பதினாள் கேட்கிற் றீரும்பன் னிருநா ளோடும். (சு)

சூதகங் கழிந்த பின்னர்த் துஞ்சினு ரென்று கேட்டே
யோதுசஞ் சயனஞ் செய்யி னுரைத்தநா ளளவு முண்டாற்
றீதிலா மகவு தோன்றி யுடனிறந் திடிற்செவ் வாய்பற்
கோதற வருமுன் வீயிற் குரைபுனன் மூழ்கத் தீரும். (ரு)

மயிர்குறைத் திடுமுன் வீயி னோர்தின மயிர்கு றைத்தாற்
பயிலுமுத் தினமுந் தூலைப் பண்புறத் தரித்த பின்ன
ருயிருலந் திடினமுன் சொற்ற பத்துநா ளளவு முண்டாற்
செயிரறு குரவர் பொன்றி னுண்மூன்று செல்லிற் றீரும். (சு)

குருமனை மரிக்கினோர்நாண் மற்றவன் குமரன் வீயின்
மருவுமுத் தினந்தாய்த் தார மாண்டவொண் பதினாண் மற்றோர்
பொருவிறு யத்தார் பொன்றிற் போகுமே லொருநா ளோடு
மொருபதிற் கேட்கின் மேலீ ருறுதின மதனிற் றீரும். (ள)

மரணவா சூசத் துள்ளே மகவுயிர்த் திட்டா னென்னி
னுரைதரு மரணஞ் சூத கத்தொடு மொழியு மாமன்
புரையறு மாமி பொன்றின் மூன்றுநாள் புகலோ ரில்லிற்
றுரிதமோ டயலான் பொன்றிற் சூதக மூன்று நாளே. (அ)

மறைவல்லோன் பொன்றி னவ்வூர் மறையவர்க் கொருநா ளாகு
முறையும்வே தியருக் குற்ற சூதக முரைக்கி லன்னோர்க்
கிறையவர் வணிகர் பின்னோ ரெனுங்குல மாத ரீன்ற
சிறுவருக் கொருப தாகுந் திகழ்முடி யரசர்க் குற்ற. (க)

சூதக மன்னோ னீன்ற சுதரெனும் வணிகர் பின்னோர்க்
கோதிலீ ராறு நாளா முரைத்திடும் வணிகர்க் குற்ற
தீதிலா சூச மன்னோர் திகழுஞ்சூத் திரக்கு லத்து
மாதிரை மணந்து பெற்ற வணிகர்க்கு நாண்மூ வைந்தே. (கர)

வேறு.

அந்தண ரரசர் வணிகர்தந் திடுமன் னவர்க்குச்சூ தகமொடா சூசம்
வந்திடின மறையோர்க் கொருதின மரசர்க் கிருதினம் வணிகர்க்கு முந்நா
ணந்தவின் மறையோர் மன்னவர்க் குதித்துப் பின்னவர்ப் புணர்ந்துநன் மதலை
தந்திடும் வணிகர் தமக்குவந் திடுசூ தகமொடு மருவுடா சூசம். (கக)

மற்றவ ரீன்ற பின்னவர்க் கொருமூ வைந்துநாண் மன்னவர்க் கறுநா
ளுற்றிடு மறையோன் றனக்குமுத் தினமா மோதிய மறையவர்க் குதித்துப்
பொற்புறும் வணிக மடந்தையைக் கமலப் பூங்கொடி யனையபின் னவரைத்
தற்பயந் தெடுத்த வன்றனக் கொருநாள் சொல்லுகு தகமொடா சூசம். (கஉ)

வேறு.

ஓதிய விவன்பி தாவா யுயருமா மறையோ னுக்குக்
கோதினா னிருமூன் ருருங் குருதிவேன் மன்ன னீன்ற
வேதிலா வணிகர்க் கீனாம் தென்னுமா ளளவு முண்டாம்
பேதியா தரச னீன்ற பின்னவர்க் கிராறு நானே.

(கக)

ஓதுவித் திடுவோர்க் கோர்நா னுற்றிடு ஞாதி யல்லாற்
பேதமுற் திடுவோ ரில்லிற் பிறங்குஞ் சுகநா டம்மிற்
கோதிலா னருந்தி லன்னோர்க் குற்றஞ் சுகந்தான் கொள்ளு
மேதிலான் மரிக்கி லன்னோற் கீமத்தாக் கடன்க ளாற்றி.

(கச)

மரித்தவன் மனைக்க ணுண்ணில் வழங்குமா சூச மன்னோர்க்
சூரித்தெனு மளவு முண்டு தன்மனைக் கண்ணுற் றுண்டாற்
பொருத்தாமா சூச மூன்று நாளொடும் போகு ஞாதி
தெரித்தவேழ் தலைமு றைக்குச் சூதகா சூசஞ் சேரும்.

(கரு)

தலைமுறை யேழுக் கப்பாற் சாற்றிய பதினாண் மட்டு
மலைகில்லு துகநாண் மூன்று மவரைச்சேர தகார் மென்பர்
நிலையிலா வனாக னுக்கு நிகழ்தழற் கரும மாற்றி
னுலைவினீ ராடத் தீரு மேலாமா தாவர்க் கத்தே.

(கசு)

இறந்துனோர் தமக்கு மூன்று நாளென வியம்புங் கூவி
நிறைந்திட வாய்க்கித் தத்தங் குலத்தினி னிகழு மீமத்
துறைந்திடு கரும மாற்றி னுறுமவர்க் குளவா சூசஞ்
சிறந்தமேற் சா திக் சாற்றிற் செத்தவர்க் குள துண் டாமால்.

(கௌ)

திருந்தவே கீழோர்க் சாற்றி னவர்களா சூசஞ் சேரும்
பொருத்துமோர் மறையோன் பொன்றி னவன்பின்னர்ப் போனார் மூழ்கி
யருந்தவ மறையோ ராகின் மூவர்கீ ராடத் தீரும்
வருந்திறன் மன்னர் பொன்றிற் பின்னர்ப்போ மறையோர்க் கோர்நான்.

()

வணிகர்க் குத் திரர்கள் பொன்றிற் பின்செ லு மறையோ ருக்குக்
கணிதரு பிரண்டு மூன்று நாளாறுங் காடாற் ருமுன்
னணிமுடி யரசர் நாங்க ரிவ்வயி னனுவி னோர்நான்
பணியுறு பின்னோ னில்லிற் படரினமுத் தினமா சூசம்.

(கக)

சமத்தீ யாற்று முன்ன ரிறையவர் வணிக ரில்லி
னோமத்தீ மறையோர் சொல்லி னோர்பொழு தமையும் பின்னோர்
தாமத்தீ யாற்றும் பின்னர்த் சார்ந்திடு மறையோர்க் கோர்நான்
வோமத்தீ மறையோ ரிற்போம் வேந்தரா தியர்மூழ் கப்போம்.

(உ௦)

இச்சையாச் சூத கத்தேதா ரில்லிடத் துண்டா னுகி
னிச்சய மாகச் செத்தோன் சூதக நிகழு மில்லான்
றுச்சமென். நெண்ணு துண்ணிற் றுய்க்குகா ளளவு முண்டாய்
விச்சைகொள் சாந்தி செய்யின் மேவுமா சூசத் தீரும்.

(உ௧)

மகம்புரி மறையோர்க் கந்த வேமத்தீ மரிக்கி னூட்ட
நிகழ்ந்தநாண் முதலா சூச நின்றவர்க் கெந்தத் தீபும்
பகர்ந்தன ரன்னோர் செத்த நாண்முதற் படரா சூசம்
புகுந்திடு மென்றே யோர்நான் மறைகளும் புகலு மாலோ.

(உஅ)

மறையவர் வேட்க வந்த மன்னவர் வணிகர் பின்னோ
ரிறைவனைப் பயந்த மைந்த ரிடுதலா காது பிண்ட
மறையுமுத் தலைமு றைக்கு மணிமுடி சூட்டு மன்னர்
முறைமகம் புரிந்தோர் சீவன் முத்தர்நீர் மூழ்கத் தீரும்.

(உஆ)

வேள்விகல் யாண மிக்க திருவிழா விதியிற் செய்வோ
ராழ்தரு புனலின் மூழ்க வகலும்பஞ் சத்தின் மாய்ந்தோர்
கூழ்புனன் மூழ்கத் தீரு முறுமக வின்றே வில்லா
டாழ்விலில் வின்றேல் வீந்தோன் நன்னொடும் பிறந்தோர் செய்க.

(உச)

உடற்பிறப் பின்றேன் ஞாதி யுடுத்திடு மீரத் தோடே
கொடுத்திடப் பிண்ட நீர்தீ யிடிபடை குலவு பாந்த
ளடுத்திடு மரச ராலே யழிந்தவ ராவுக் காகத்
தொடுத்திடு மறையோர்க் காகத் துஞ்சினோர்க் கிலையா சூசம்.

(உரு)

துறவிவா னப்பி ரத்தன் சொல்லிய பிரம சாரிக்
கறையுமா சூச மில்லை யறிவொடு நஞ்சு தின்றோன்
குறைவினீர் வீழ்ந்தோ னுன்று கொண்டியிர் வீழ்ந்தோர்க் கெல்லா
முறையிற்றீக் கரும மாதிமுடித்திட லாகா தன்றே.

(உரு)

மாய்ந்தநா ணல்வர்க் கூட்ட மற்றைநாண் மயிர்க னேந்தே
யேய்ந்திடு மிகா டாற்றி யியன்றவர்க் கன்ன மூட்ட
வாய்ந்தமூன் றைந்தே மொன்பா னாகிய தினத்தின் முந்நூல்
வேய்ந்திடு மறையோ ரொற்றைப் படவரித் தூட்ட வேண்டும்.

(உஎ)

கருமத்துக் சூரியோர் பிண்டங் கருதிய வுதக தானம்
பருவத்திற் செய்யி னன்னோர் வழிப்பசி தாக மாற்றுந்
தருமத்தின் புதல்வ ரில்லா டன்கிளை ஞாதி வர்க்கத்
துரிமைப்பேர் செய்வ றென்றே பார்த்தத ருறுவார் நித்தம்.

(உஎ)

இப்படி யியற்றி.னோர்தங் சூலமயி விருத்தி யெய்து
முப்புரி னாலோர் மன்னர் வணிகர்சூத் திரர்க்கு முன்னஞ்
செப்புநாள் பதினொன் றோடு திகழ்பதின் மூன்றீ றெட்டுத்
தப்பிலா முப்பத் தொன்றாய்ச் சாற்றுமா சூசந் தீர்நாள்.

(உச)

அத்தொகை மறையோர்க் கன்ன மனித்தன்மூ வகைப்பேர் செய்கை
வைத்தவே ளாள ராமம் வழங்கலா மிரண்டா நாளி
னித்திறத் தேகோ திட்ட மியற்றிலா வாக னங்கூர்
முத்தியின் விசுவ தேவ வாணந்தீ முறைமை மாற்றி.

(உச)

ஒருபுல்லுப் பவித்தி ரத்தோ டருக்கியம் பிண்ட மொன்று
வருமுறை செய்தோ யெண்ணீர் வழங்குக மாதம் தோறும்
பொருகின்மொ சிகந்தப் பாது போற்றிய தினத்தோர் வேத
னமுமனைக் கிழத்தி யோடு மலங்கரித் தியன்ற வெல்லாம்.

(கக)

கொடுத்தூறற் கட்டின் மெத்தை குலவிய புருடா கார
மெடுத்தபொற் பதுமை யோடு மீந்துபின் னிடப மொன்றை
விடுத்திடச் சூலஞ் சாத்திக் கடிலையை விருப்பி னீக
வடுத்தோ ராண்டு மட்டு நித்தமோ ரந்த ணற்கே

(கக)

அனத்தோடு பண்ணி கார மமைத்தவர்க் கன்பா பூட்டிப்
புனற்ருட மொன்றி னோடு தக்கனை பொருந்த நல்கித்
தினப்புன லென்னோ டாற்றிச் செய்யுமோ ராண்டு சென்ற
வினத்தோடு சோச பிண்ட கரணமங் கியற்ற வேண்டும்.

(கக)

அன்னது முடித்த பின்னர்ப் பிரோதனா யமைந்தோன் சொல்லத்
சுன்னரும் பிதிர்க்க னோடுங் கூடியே விருத்தி யோதி
மன்னிய சிராத்தம் அய்க்கப் பூசிக்கப் படுவன் வாகா
யின்னணற் தான்ச பிண்ட கரணத்தை யியற்றும் போதில்.

(கச)

தேவரைப் பிதிரை முன்னஞ் சொற்றிறம் வரித்துச் செத்தோ
னவரு மறையோன் தன்னை வரித்தருக் கியம்வி தித்த
தாவரு முன்று மல்லாற் பிரோதந்ருத் தனிமொன் தேத்திப்
பூயு மன்னோ ராக்கியம் தனித்தனி பொருந்திப் போற்றி.

(கரு)

பிதிரனு மதியைப் பெற்றுப் பிரோதன்ற னருக்கியத்தை
பிதியொடு முன்றிற் கூட்டி வருபிண்டப் பிரதா னந்தான்
கதிபெற கண்காப் வைத்துக் கலத்திட முன்னோ டொன்றை
விதியருக் கியமீர் பிண்ட மேவிடம் வளைத்துக் கூட்டி.

(கக)

தக்கனை முதல கீந்து தான்கெய்விற் பிதிர்க்க னோடு
மொக்கவுண் டிடப்பி ரோத னுறுவானக் கிணிக வாத்தா
மிக்ருணு மமுத காலா வான்னுய்த்து விளங்கு வானமேற்
ருக்கதாய்ச் சோச பிண்ட கரணத்தின் பின்பு தோன்றி.

(கக)

பிண்டமோ முதல தானம் பிறங்கிடச் செய்யார் யாரும்
கிண்டிடு பிண்டம் தன்னை விரவிய பிதிர்க்கே யீவ
ருண்டிட வுயர்ச பிண்ட கரணமங் கொழிந்த பின்னர்க்
கொண்டிடு கிரண மாதப் பிறப்பமா வானை கூறும்.

(கக)

பிதித்தின மதனின் முன்சொல் பிரோதன்பே ருரைத்தி டாமன்
மதிபெறு பிதிர்மு வர்க்கும் வழங்குக பிண்டம் தன்னைக்
கதிபெறச் செய்ச பிண்ட கரணமுன் மாநி யங்கள்
விதிமுறை மேகோ திட்ட மொருவன்றான் வரிக்க வேண்டும்.

(கக)

மாசிய நிமித்தற் கல்லால் வருபிதிர்த் தேவர்க் கூட்டிற்
பேசிய தந்தை தாயைப் பின்னவர் மூத்தோர் தம்மை
யேசறக் கொன்ற தோடத் தெய்துவன் பிரேத னுக்குத்
தூசறுவருட மட்டுஞ் சொல்பசி தாகந் தீர.

(ச௦)

பிண்டமோ திக தானம் பிழையறச் செய்யான் கோத்திரந்
தண்டலி னுச மெய்து மாதலாற் சார்பி ரேத
னண்டுஞ் தியிலொ ருத்த னுயினும் பிதிர்த்துவ மெய்தி
யுண்டிடும் பொருட்டுப் பிண்டம் புனலொடு முதவ வேண்டும்.

(ச௧)

இன்னண மறைகள் யாவு மியம்பிடும் யாவ னேனுந்
தன்னுளப் பகையெண் னுது தன்குலத் துதித்து னோர்க்கு
நன்னெறி யுதக பிண்ட நல்கிடி னசுவ மேதப்
பன்னரும் பலத்தைச் சேர்வ ரென்றனர் பண்பின் மிக்கோர்.

(ச௨)

ஆமத்திற் சிராத்தந் தானும் பிண்டமா மத்திற் செய்தே
யோமத்திக் குறையா மத்தா னுஞ்றுக வுலகங் கூறுங்
காமுற்றுச் செய்ச பிண்ட கரணத்தி னிமித்த பிண்டந்
தோமற்ற பிதிர்க்கள் பிண்ட மாமத்திற் றுலங்க வைத்தே.

(ச௩)

வைத்திடு பிண்டங் கூட்டி மேற்சலம் வார்க்கும் போதி
லுத்தமத் தந்தை யாதி மூவர்க்கு முதகம் வார்க்க
வித்தக நாலா வானுக் கிடுபிண்டம் விதியே யில்லை
யித்தகை நாலா வான்றொட் டியம்பிடு மூவர்க் கம்மா.

(ச௪)

விருப்புறு பிண்டம் வைத்த கரத்தைமெய்ப் பிண்டத் தின்கீழ்த்
தருப்பையிற் றடவ வந்தத் தன்மையாற் றயவு கூர்வா
ருரைத்திடு மறுவர் பிண்ட முதவுவோ னெமூவர்க் கீண்டுப்
பெருக்கிசை தருச பிண்ட ரெனப்பெயர் பிறங்கு மன்றே.

(ச௫)

இன்னவை யுயர்ச பிண்ட கரணத்தி னியற்கை தேர்ந்தே
பொன்னிற மிலங்கு மாயன் மச்சமாய்ப் புகன்ற வெல்லா
நன்னெறி மகங்க ளாற்றி நைமிசா ரணிய நண்ணுந்
தொன்மைசார் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

(ச௬)

பதினேட்டாவது

சபிண்டகரண சூதகாசூச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஈகசு.

பத்தோன்பதாவது

சிராத்தாநுகமன அத்தியாயம்.

அவ்விய கவ்வி யங்க ளளித்திடுமாறு சொற்றீர்
தவ்வவி லேரமந் தானுஞ் சாற்றுநான் மறையோர்க் கீவு
மெவ்வகை பிதிர்க்கட் கெய்து மியம்புனி ரென்று கேட்குஞ்
செவ்விய முனிவர்ப் பார்த்துத் தெரிந்துதற் றுதன் சொல்லும். (க)

பிதிர்வகப் பிதாம கன்றன் பிறங்குருத் திரரோ மற்றைக்
கதிபிர பிதாம கார்நற் கதிர்செயா தித்த ராக
விதிதரும் வேதந் தத்தம் விளங்குகோத் திரநா மத்தால்
வதியுமவ் வியகவ் வியத்தை வளரமுன் மறையோர்க் கீயின். (உ)

சொல்பிதிர்க் கதிப ரான வக்கிணி சுவாத்த ராதி
பல்விதப் பிதிர்க்கட் கெல்லாம் பிரீதியாம் பலசன் மங்கண்
மல்லினும் பிதிர்க்க னுண்ண மந்திரந் தானே யூட்டு
நல்வினைப் பயனாற் றேவ ராயிடி. னமுதாய் நண்ணும். (ங)

செய்தகீ வினையாற் றேவர்க் கிடுக்கனே செய்து நித்தந்
கைதவ மார்த்திப் பொல்லாக் கருமமே யாற்றி நானும்
பொய்தவி ராது செய்ய மசாரேற் புசிக்க வன்னோர்க்
கெய்துமாற் போக மாகி யியற்றிய சிராத்தந் தானே. (ச)

நல்வினைப் பயனா லீசற் றுவந்துதற் கவ்வி யம்பால்
வல்விதி னுட்ட கல்கும் வளம்பெறு தேனு வாகச்
சொல்லுநற் சனனத் துற்றாற் றாயதோர் புசிப்புக் கான
புல்லுமவைக் கோல மாகம் பொருந் துமாற் செய்கிராத்தம். (ஞ)

எய்யோர் வினையாற் காள கிடத்தொடு மியைந்து கீறிப்
பாய்யோர் பணத்தி னுற்ற டையர வாகத் தோன்றின்
வாய்வா கார மான விளக்கத்தா லரவ முண்ணப்
போய்யும் பத்தி யோடும் போற்றிய சிராத்தந் தானே. (க)

முதுதவப் பெருமை யானு மொழிபிதிர் மாதா மற்றோர்
நொதுமலர் புனை யக்கா ராயிடி. னேன்மை யோர்க்குச்
கதுமெனப் புசிக்க வெய்துந் களிப்புறு சுவையின் மிக்கா
மதுமெனப் பொருந்து நானும் வழங்கிய சிராத்தந் தானே. (ங)

வசையு ழீமை செய்தோன் மாணிடக் கிடுக்கண் செய்யுந்
திசையு மாகக் குகிச் செனித்திடிற் புசிக்க னானு
மிசையுமா கார மாகி மியைந்துமே பொருந்து வின்ற
தசையென வனுரு மிக்கோன் னுன்புரி சிராத்தந் தானே. (ச)

ஆயையே யெனினும் பெற்ற வத்தனே யெனினு மற்றோர்
தூயையே யெனினும் பொல்லாத் தொழிலுறு கருமத் தாலே
தீயைநேர் செய்ய குஞ்சி திகழ்தயித் தியராய்த் தோன்றின்
மாயையாய்ப் புசிக்க வெய்தும் வழங்கிய சிராத்தந் தானே.

(க)

பொருதிரைக் கடல்கூழ் பூமி தனிற்புகல் பவங்க ளாற்றில்
வருதிரை நீர்நா வுண்ண வரியதா வழங்கு பேயாய்க்
கருதிய வருவிற் றேன்றிக் கலங்கிடுங் காலை யுண்ணக்
குருதியாய் நனுகு நன்காய்க் கொடுத்திடு சிராத்தந் தானே.

(க1)

சுனமில் தந்தை மாத ரிருவர்தங் குலத்தி லுள்ளோ
ருனமின் முன்னோர் பின்னோ ருவப்புறு முரிமை யோர்கண்
மானிட ராகத் தோன்றின் மற்றவர் புசிப்புக் கான
தானிய மாக வெய்துந் தயவுளோன் செய்கி ராத்தம்.

(கக)

எக்கரு மங்கள் செய்தோ ராயினு மிரண்டாஞ் சன்ம
மக்கரு மத்திற் றக்க தாகவே சனிப்ப ரன்னோ
ரொக்கவுண் டிடுமூ னாக வொருங்குறப் பொருந்திச் சேருந்
தொக்கநன் மரபி லுள்ளோன் றாய்மையாய்ச் செய்கி ராத்தம்.

(கஉ)

ஆயிரங் கோடி கோக்க ளமர்ந்திடுங் கிடையிற் காப்போன்
மேயகன் றென்றை விட்டான் மேவுதன் றுயைத் தேடிப்
போய்முலை யுண்ணு மாபோற் புகன்றகோத் திரநா மத்தா
லோய்விலா வவ்விய கவ்ய முரியவாச் சேரு மாதோ.

(கங)

பலவிதஞ் சிரார்த்தஞ் செய்வோர்க் குறல்புட்பம் பலனி ரண்டா
நிலவுநல் வனிதை போக நெருங்கிய செல்வங் காந்தி
யலகிலாப் புசிப்புச் சத்தி யருள்பெறு தான சத்தி
குலவிய வழகா ரோக்கியம் புட்பத்தின் கூறென் றுமால்.

(கச)

பிரமத்தைத் தேர்தன் மக்கட் பேரூய டன்மம் வித்தை
யொருமைப்பே றின்பஞ் சொர்க்க முரைத்திடும் பரத்தின் கூறு
மிருமைப்பே றளிப்ப ரிவ்வா றிசைத்திடும் பிதிர்க டாமே
தருமக்கோ சிகன்றன் மைந்தர்க் காற்றிய சிராத்தஞ் செய்தே.

(கரு)

ஐந்துறு சன்னந் தன்னில் வைகுந்த மடைந்தா ரென்றே
முந்திய மனுவின் முன்னர் முகுந்தனன் றுரைத்த வாறே
யிந்தியக் குறும்பு செற்ற வெழின்முனி வரார்க்குச் சூதன்
புந்திகூர்ந் துரைத்தா னன்னோர் வியந்துமெய் புளகித் தாரால்.

(கௌ)

பத்தோன்பதாவது

சிராத்தா னுகமன அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௩௦.

திதிமான்மியத்தி லெறும்புச் செய்கை

அத்தியாயம்.

—*—

திரையெறி கடல்கூழ் வைப்பிற் சிறந்திடு சிராத்தஞ் செய்தே
புரையறு மோட்சத் துற்று ரென்றுநீர் புகன்றீ ரீது
வரைவிலாச் சிறியேங் கேட்க வகுத்துரைத் திடுதியென்ன
வுரைபெறு முனிவர் சொல்லச் சூதனன் றுரைப்ப தானான்.

(க)

சொல்குருக் கேத்தி ரத்திற் கவுசிகன் சுதாகன் ஞானம்
வல்லமெய்ச் சூயன் மிக்க குரோதனன் வாக்கு ருட்ட
னல்லவீஞ் சிறனே தப்பில் கவியொடு பிசின னானும்
வெல்பிதிர் வர்த்தி யேழ்பேர் தம்பிதா வீய வன்னோர்

(உ)

கற்கர்மா ணுக்க ராய காலத்துச் சாம மெய்தப்
பொற்புறு கன்று மேய்க்கப் புகன்றனர் கற்க ரன்னோர்
பற்பல புசித்து மாற்றப் பசித்தழ லுதரம் பற்ற
நற்பசு வதனைக் கொன்று புசித்திட நாடு ஞானு

(ங)

பிதிர்வர்த்தி யென்போ னந்தப் பசுவினைப் பிதிர்க்கட் கூட்டிற்
கதிபெற்றுய்ந் திடலா மென்ன வெழுவருங் கருத்தொன் றுகி
யதிபுத னனுச நாமப் பிதிர்வர்த்தி பாக மாக்க
விதிபற்றி யிருவர் தேவர் விளங்கிய பிதிர்க்கண் மூவர்.

(ச)

ஒருத்தனங் கதிதி மற்ற வொருத்தனே கர்த்தா வாக
வரத்தமா சிராத்தந் தன்னை மறைமுறை நெறிவ ழானு
வரித்தவர் தம்மைத் தானத் திருத்திமந் திரத்தி னோடுங்
கருத்துறப் பிதிர்கட் கீந்து கற்கர்முன் னெய்திச் சொல்வான்.

(ரு)

ஆவினைக் கொன்று தின்ற வடர்புலிக் கன்றீ தென்றார்
தாவிய கொரே கன்ம மென்பதைச் சற்றெண் ணாமே
தீவினை புரிந்து போற்றும் வைதிகச் சிராத்தஞ் செய்தக்
கோவினைப் புசித்தோ ராங்கண் சிலதினங் குலவி வீந்தார்.

(சு)

வீந்தவ ரறிவாய்த் தாச புரத்தினில் வேட ராகி
வாய்ந்திடப் பிறந்து ஞானப் பிதிர்ப்பத்தி பண்ணி வாணு
ளோய்ந்துகா ளாஞ்ச னத்தின் மிருகமா யுதித்து நீதி
யாய்ந்துபல் காலம் போக்கி யாயுளங் கழிந்த பின்னர்

(ஊ)

மருப்பொலி தருவி னீழல் விண்ணவர் வந்து லாவந்
திருப்பொலி கமலம் பூத்த மானச சரகிற் சன்ம
முருப்பொலி சக்கர வாக மாகவே யுதித்தார் நாமம்
விருப்புறு சுமனன் மிக்க குமுதனவ் வசுவே ஞாதா,

(ஈ)

சித்திர தரிசி மிக்க சுதரிசி சீர்பெற் றேங்கு
மித்தகை பெழுவர் தம்மில் ஞானத்தி னிறுதி கண்டு
வித்தகம் பெற்றோர் நால்வர் விளங்கும்யோ கத்தை விட்டுப்
பித்தொடு தவறி ஞர்கண் மூவரங் கெழுவர் தாமும்

(க)

வளம்பெறு பாஞ்சா லத்தின் மன்னவ னவிப்பி ராசன்
தளம்பெறு சேனை மிக்க தனங்கனத் தனத்தா ரோடும்
விளங்கிய சோலை மேவி விலாசமா யுலாவும் போது
களங்கமில் சக்கர வாகம் பிதிர்வர்த்தி யவனைக் கண்டே

(க௦)

இப்படி யிருக்க வேண்டு மென்மனத் தாசை யுற்ற
னொப்பின்மந் திரிபா லாக்கண் டியரிரு வர்கண்மா லுற்றார்
மெய்ப்பிதிர் வர்த்தி யந்த விப்பிரா சன்சே யாகித்
தப்பில்சீர்ப் பிரம தத்த னெனப்பெயர் தரித்திட் டானால்.

(க௧)

மந்திரி யிடத்துக் கந்த ரீகன்சு கால வன்னென்
றிந்தநா மங்கள் பெற்றங் கிருவர்க ளுதித்தார் முன்னாள்
பிந்தலி னுணர்ச்சி ஞானப் பிதிர்வர்த்தி பிதிர்க்கண் மீது
சிந்தைவைத் தனாக லஞ்செய் சிராத்தத்தின் பலத்தி னாலே

(க௨)

பெருகிய வனங்கள் சேர்காம் பிலியநன் னகரந் தன்னின்
மருவிய சுடர்நி லாக்கான் மணிமுடி சூடி நீதித்
தருமசாத் திரமும் யோக சத்தியுஞ் சகலான் மாக்க
ளிருமனக் கருத்தை யோரு முணர்வொடு மிருக்கு ஞான்று

(க௩)

முன்னுறு கபிலை தானு முடித்துயர் பிதிர்க்கட் கூட்ட
மன்னிய வுபயோ கத்தாற் றேவசின் மடந்தை யாகி
நன்னலஞ் சிறக்க வேசன் னிதியெனு நாமம் பெற்றுத்
தன்னுளப் பிரமந் தன்னை யறியுஞ் னத்த ளாகி

(க௪)

பிறங்குசன் னிதியா மாதை மணந்தணன் பிரம தத்த
னறங்கெடா தவளொ டாங்க ணரசுசெய் திருக்கு ஞான்று
நிறங்கிளர் சோலை வாயி னேசமா யுலாவும் போதி
லெறும்பிரண் டானும் பெண்ணும் புலவியோ டியம்பக் கேட்டான்.

(க௫)

கண்டிடு மெறும்பிற் பெண்ணு மெறும்பினைக் கணவ னோக்கி
யொண்டொடி முகமுங் கண்ணுஞ் சகனமு மொசிநு சுப்பு
மண்டல முகத்தின் மந்த காசமு மண்ணிற் பெண்ணிற்
கொண்டிடு மழகி னின்போ லெவருளார் கூறுங் காலை.

(க௬)

நீரினா னோடும் போதி னீயுநீ ராடி யானா
னாரினி தானு முண்டி யருந்துவை யகன்ற போதிற்
சோருவை யான்சீ னத்திற் றுணுக்கெனத் துடிப்பை யென்க
னாரியாய் வருங்கல் யாணி கோபந்தாழ் நயந்து நீயே.

(க௭)

சித்திர தரிசி மிக்க சுதரிசி சீர்பெற் றோங்கு
மித்தகை பெழுவர் தம்மில் ஞானத்தி னிறுதி கண்டு
வித்தகம் பெற்றோர் நால்வர் விளங்கும்யோ கத்தை விட்டுப்
பித்தொடு தவறி னூர்கண் மூவரங் கெழுவர் தாமும்

(க)

வளம்பெறு பாஞ்சா லத்தின் மன்னவ னவிப்பி ராசன்
தளம்பெறு சேனை மிக்க தனங்கனத் தனத்தா ரோடும்
விளங்கிய சோலை மேவி விலாசமா யுலாவும் போது
களங்கமில் சக்கர வாகம் பிதிர்வர்த்தி யவனைக் கண்டே

(க௦)

இப்படி யிருக்க வேண்டு மென்மனத் தாசை யுற்ற
னெப்பின்மந் திரிபா லாக்கண் டியரிநு வர்கண்மா லுற்றார்
மெய்ப்பிதிர் வர்த்தி யந்த விப்பிரா சன்சே யாகித்
தப்பில்சீர்ப் பிரம தத்த னெனப்பெயர் தரித்திட் டானால்.

(க௧)

மந்திரி யிடத்துக் கந்த ரீகன்சு கால வன்னென்
றிந்தநா மங்கள் பெற்றங் கிருவர்க ளுதித்தார் முன்னாள்
பிந்தலி னுணர்ச்சி ஞானப் பிதிர்வர்த்தி பிதிர்க்கண் மீது
சிந்தைவைத் தனாக லஞ்செய் சிராத்தத்தின் பலத்தி னாலே

(க௨)

பெருகிய வனங்கள் சேர்காம் பிலியநன் னகரந் தன்னின்
மருவிய சுடர்நி லாக்கான் மணிமுடி சூடி நீதித்
தருமசாத் திரமும் யோக சத்தியுஞ் சகலான் மாக்க
ளிருமனக் கருத்தை யோரு முணர்வொடு மிருக்கு ஞான்று

(க௩)

முன்னுறு கபிலை தானு முடித்துயர் பிதிர்க்கட் கூட்ட
மன்னிய வுபயோ கத்தாற் றேவசின் மடந்தை யாகி
நன்னலஞ் சிறக்க வேசன் னிதியெனு நாமம் பெற்றுத்
தன்னுளப் பிரமந் தன்னை யறியுஞ் னத்த ளாகி

(க௪)

பிறங்குசன் னிதியா மாதை மணந்தணன் பிரம தத்த
னறங்கெடா தவளொ டாங்க ணரசுசெய் திருக்கு ஞான்று
நிறங்கிளர் சோலை வாயி னேசமா யுலாவும் போதி
லெறும்பிரண் டானும் பெண்ணும் புலவியோ டியம்பக் கேட்டான்.

(க௫)

கண்டிடு மெறும்பிற் பெண்ணு மெறும்பினைக் கணவ னோக்கி
யொண்டொடி முகமுங் கண்ணுஞ் சகனமு மொசிநு சுப்பு
மண்டல முகத்தின் மந்த காசமு மண்ணிற் பெண்ணிற்
கொண்டிடு மழகி னின்போ லெவருளார் கூறுங் காலை.

(க௬)

நீரினா னுடும் போதி னீயுநீ ராடி யானா
னாரினி தானு முண்டி யருந்துவை யகன்ற போதிற்
சோருவை யான்கீ னத்திற் றுணுக்கெனத் துடிப்பை யென்க
னாரியாய் வருங்கல் யாணி கோபந்தாழ் நயந்து நீயே.

(க௭)

என்றலுந் தந்தை மக்கண் முகத்தினை நோக்கி யெம்மை
யொன்றுறக் காத்தன் மிக்காந் தவமென வுறுமன் னோர்க
கின்றுமுற் சன்னத் துற்ற தந்திரத் தொடர்ச்சி யாவு
நன்றிகூர் கிரந்த மொன்றை நவின்றுதந் தாதைக் கீந்தே.

(ச)

இக்கவி தன்னை யிந்நாட் டரசன்முன் னியம்பு வீரே
லொக்கநல் குரவு தீர வுதவுவன் வேண்டுஞ் செல்வந்
தக்கது தவமே மிக்குத் தந்தைநீ யருள்வா யென்று
தொக்கவர் வணங்கிச் சென்று மானச சரசிற் சூழ்ந்தார்.

(ரு)

சிறந்தது நிற்கப் பாஞ்சா லத்துவிப் பிராசன் சேயாய்
நிறந்தரு மனுகன் மிக்க மகப்பெற நெடுமாற் போற்றி
யறந்தரு தவத்தை யாற்றி யம்புவி யானை யாதி
குறும்பொறி யெறும்பீ ரோதுங் குரலறி குமரற் பெற்றான்.

(சு)

பெற்றவக் குமர னுமம் பெரும்புகழ்ப் பிரம தத்தன்
சுற்றுறு தரணி காக்கு மரசெனத் துலங்கு நாளி
லுற்றசன் னிதியென் றோது மனைவிதன் னுடன்கா வுற்றுச்
சிற்பெறும் பியம்பல் கேட்டுச் சிரித்தலு மயார்த்துத் தேவி

(எ)

வறிதுநீ நகைத்த வாறின் வகையெனக் குரைத்தி யென்றான்
செறிகழ லரசன் றுனுஞ் சிற்பெறும் பியம்பல் கேட்டு
முறுவல்யான் செய்தே னென்ன ரூபக மொழிந்தி டாயே
வீறுதிதன் னுயிர்க்கின் றென்ன மயங்கியங் கேங்கிப் பின்னர்

(அ)

எண்ணிய பிரம தத்தன் மாயனைப் போற்றி யேழ்நாட்
கண்ணுறும் போது காணுங் கனவினிற் கண்ண னுற்று
மண்ணுறழ் முழவுத் தோளாய் மயங்குறன் மறையோ னுனை
யண்ணுவ னவன்சொற் கேட்கிற் றெளியுநின் னறிவி லென்றான்.

(ஈ)

ஆங்குறு தவத்தி னிட்டை யொழித்ததி காலத் தாலே
யோங்கமைச் சர்களில் லாள்சே யுடன்வெளி வந்து பார்க்கத்
தாங்குகை யேட்டிற் பாட்டுக் கொண்டுசு தரித்தி ரன்றான்
றேங்குமா தரத்தி னெய்தச் சென்றெதிர் வணங்கிச் சொல்வான்.

(ஊ)

என்றுயர் நீக்கு வாய்நீ யெனலும்வே தியனி சைப்பா
னென்றும்வே தியர்க ளாகி யுயர்குரு சாங்கா லத்தில்
வென்றிநல் வளஞ்சேர் தாச புரத்தினில் வேட ராய்ப்பி
னன்றறி மிருக மாய்மா னசத்தினி னேமிப் புள்ளாய்.

(஋)

இவ்வகை நான்கு சன்ம மெடுத்தபின் மனித ரானோங்
கவ்வையின் மறந்தா யென்னுங் கவிதையெம் புதல்வ ரீந்தார்
தவ்வலி லறிவா யென்னத் தன்மனை யமைச்ச ரோடு
மவ்வகைச் சன்னத் துற்றோர் தாங்களென் றறிந்து கொண்டே

(ௌ)

மறையவன் றனக்கு வேண்டும் பொருளெலாம் வழங்கிப் பூமிக்
கிறையென விசுவ சேன னெனும்புதல் வணையி ருத்தித்
துறுமிரு வினைக டீர்த்துத் துறவியிற் சென்ற நால்வ
ருறையிடம் பிரம தத்த னுடன்செல வொருப்பட் டானால்.

(கங)

இருவர்மந் திரிமா ருக்குட் சுகாலவ னென்னும் பேரோன்
மருவிய புகழ்ப்பாஞ் சால மந்திரி யென்று பேராய்த்
தருமசாத் திரங்கள் வல்லான் காமசாத் திரத்தைச் செய்தோன்
றிருவுறை கந்த ரீகன் வயித்திய நூலைச் செய்தோன்.

(கச)

இப்படிப் பெயர்பெற் றோங்கு மந்திரி யிருவ ரோடு
மெய்ப்புவி வேந்து மானு மானச சரசின் மேவி
யொப்பிலந் நால்வ ரோடங் குற்றபி னுலக நீதி
தப்பின னமைச்சி ராத்தங் காத்தது சாற்றற் பாற்றோ.

(கரு)

என்றுவேந் திசைத்த போதிற் சன்னிதி யினிது சொல்வாள்
வன்றிற லுரவோ யிந்த மகிமையை யறிய வந்த
தன்றுநீர் நகைத்த வண்ணந் தன்னையா னயந்து கேட்ட
நன்றியை யுணர் ரென்ன நங்கையை வாழ்த்தி னானால்.

(கசு)

மானுட னெண்மர் தாமு மானச சரசில் வைகி
போதிய யோகந் தேரு முணர்வொடுந் தவங்க ளாற்றிப்
பேதியா மனத்தர் தங்கள் பிரமரந் தரத்தாற் சீவன்
சோதிபெற் றழிவின் மாயன் றுறக்கத்திற் றுன்னி னாரால்.

(கௌ)

இன்னணம் பிரம தத்தன் மகிமையை யாவ ரேனு
நன்னலம் பெறவே கற்போர் நவையறப் படிப்போர் வேள்வி
யுன்னுதொன் மறையோர் வாக்காற் கேட்பவ ருலப்பில் கோடி
மன்னிய கற்பம் வேத னுலகினில் வாழ்வ ரன்தே.

(கஅ)

மனத்தினைப் பரத்தி னென்ற வைத்துமா தவங்கள் செய்விற்
பனத்துயர் முனிவர் கேட்பப் பருப்பத ராச னீன்ற
வனத்தினை யொருபால் வைத்த வமுதினை யகத்துட் கொண்டே
கினத்தினை யகற்றுஞ் சூத மாமுனி செப்பி னானால்.

(கக)

இருபத்தொன்றுவது

பிதிர்மகிமை அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௬௬௬.

தீர்த்த சிரார்த்தவிதி அத்தியாயம்.

சீர்பெறு சிராத்தஞ் செய்வோர் செப்புநன் முகூர்த்தந் தானு
மேர்பெறு சிராத்தஞ் செய்தற் கிசையுநற் றீர்த்தந் தானு
நீர்தெரிந் துரைப்பி ரென்று முனிவரர் நிகழ்த்த லோடு
மாரமு தென்னச் சூத மாமுனி யறைகு வானால்.

(க)

தருபகன் முச்சா மத்துச் சாரப ராண மீண்டு
மருவித்து ரோக ணப்பேர் முகூர்த்தத்தெவ் வளவீந் தாலும்
வருமுயர் பிதிர்க்கட் கொன்றட் சயமென மன்னு மன்னோர்
பெருகுமன் புற்ற தீர்த்த மகிமைபைப் பேசு கேமால்.

(உ)

இவ்வுல கிற்பி திர்க்கட் கினியது கையயாந் தீர்த்தந்
தவ்வலில் புனித நல்குஞ் சானித்திய விதியங் காகுங்
கவ்விய மருந்து மிக்க பிதிர்க்கள்கா மியத்தை வேண்டிச்
செவ்விதாங் கோத்தி ரத்திற் புத்திரர் செனிக்க நேர்வார்.

(ங)

தங்கணன் மரபி னுற்ற தனையரி னொருவ ரேனும்
பங்கமில் கையைச் சேர்ந்து பார்புகழ் சிராத்த மெட்கொண்
டங்கையிற் றருப்ப னாதி யசுவமே தங்க ளாற்றி
மங்குனே ரிடபந் தன்னை விடுத்திடின வாழ்வோ மென்பார்

(ச)

அன்னநற் கையநேர் வார னாசியிற் புத்தி முத்தி
மன்னவி முத்த கேத்திரம் பிதிர்க்கட்கு மகிழ்ச்சி நல்கு
மின்னவை தமக்கொப் பான வெழில்விம லேச தீர்த்தந்
துன்னிய பிரயா கைப்பேர் துலங்குமோர் சுத்த தீர்த்தம்.

(ரு)

விரும்புகா மியமு முத்தி வீட்டையுங் கொடுக்கு மந்தப்
பெருந்தலந் தான்பிர யாகை மாதவ னெனும் பேர்ப் பத்த
னரும்பணி கூர வாள்வா னாங்கரி துயில்வ னன்மை
பொருந்து பத் தசுவ மேத மென்றொரு புனித தீர்த்தம்.

(ஈ)

நந்தைமா லளிதை மாயா புரிமித்திர பதநற் கீர்த்தி
தந்தகே தாரங் கங்கா சாகர சங்க மந்தான்
முந்துநற் பிரம வோடை மொழிசத்த துருவர் மாற்றி
யந்தமாஞ் சலில தீர்த்த மமலமா நைமி சந்தான்.

(எ)

கோமதி கங்கை யொன்றாய்க் கூடல்காஞ் சனத்து வார
மேமுறு கிருத மிக்கு மதிகங்கை யமுனா சங்க
நாமநீர்க் கங்கை சேருஞ் சரயுவா வதிநற் காளி
காமுறு யமுனை தேவி கைசந்திர பாகை தானே.

(அ)

தேர்ந்ததே னுமதி மிக்க திருடத்து வதிகீர் யவ்வை
வார்ந்தமா தோய நேத்திர வதிகம்பு நதியின் மன்னுஞ்
சார்ந்தகீர் நீல சுண்டம் பத்திர சரசு நீடி
நேர்ந்தமா னசமச் சோதை நிகழ்மந்தா கினிவி பரசை.

(க)

சரசுவதி பூர்வ மித்திர பதம்வயித் தியநா தந்தா
ஹாசிலை வேலிக் காளாஞ் சனத்தொடு வருசொற் பேதும்
பாவரோற் பேதம் கங்கோற் பேதம்பத் திரேசு ரங்கூர்
வினாநரு மதைத்து வாரம் வினங்கிய விண்டு பாதம்.

(க0)

உன்னுமோங் காரம் பொண்ணி யுயர்கடி லோத சங்கம்
பன்னிய சண்ட வேலை பகர்மரு சுண்ட கஞ்சீர்
துன்னுநீர் சங்கர தீர்த்தம் அலங்குசோ பேசு ரம்பார்
மன்னுகா யாவ ரோகஞ் சருமனு வதியொ டப்பால்.

(கக)

கோமதி வருணை யங்க வயிரவங் குலை நன்னீர்
சேமமா மயிரு அங்கம் கவுரினையங் காணார் தீர்த்தங்
காமுறு சந்தி ரேசங் கலுழ்திரைப் பாவ நாகந்
தாமவேத் திரவதி மூலா பாவிமன் னதிக டாமே.

(கஉ)

பஞ்சரை பிருது துத்தம் பாவசு தீர்த்தம் பான்மை
விஞ்சுது சாரு னைப்பேர் வினங்கிர வதியாக் தீர்த்த
மெஞ்சலி னுருத்தி ராய தனஞ்சல சந்த மேத்து
மஞ்சலம் தாகி ரிப்பேர் மலந்தா நதிய யிந்திரம்.

(கங)

ஆனதோர் சர்ப்ப தீர்த்தத் திந்திர விருதுவி
பூனதக் கொன்ற தேடடக் தீர்த்ததென் றுரைப்பர் மேலோர்
தானிக ரில்லாக் சம்ப நதியினிற் சனங்கன் யாரும்
வாறுறு அறங்கத் தேரும் வழியினைக் காண லாமால்.

(கஸ)

வந்தபா லாற்றிற் சங்க மஞ்சீர்மா போதி பாட
லைத்தலை நாக தீர்த்த மயிந்தினி நதிகீர்வேணு
வுந்துமா காள மாருத் திரோதக சலில நன்னீர்
பந்தமாந் தசார்ச்ச னைப்பேர் பகர்சுது ருத்திரை தானே.

(கரு)

மேன்மையாஞ் சதாரு னைப்பேர் வினங்கிய விண்டு பாதம்
பான்மையங் கார வாகி கைகோணம் தம்பன் னுஞ்
மான்மியச் சகவங் காளி கைவாரா நதிகீர் மல்லுக்
அகறுஞ் கிரேணி பாதஞ் சொந்நரா சரசு பின்னும்.

(கக)

தழைத்தபா லாறு மிக்க தாசை திட்டிணை தீர்த்தம்
வழுத்துவம் புதத்தி லேறுமஞ் சரசுவதி மணிக திப்பேர்
சுழித்தெழு புனல கும விசுன்னிகை தாத பாவை
விழுப்பமாக் தெற்கு வேலை மிக்ககோ கருணை தானே.

(கஸ)

தற்கச கன்ன நன்னீர் நறும்புரு டோத்த மஞ்சீ
ருற்பன மேக லைக்க ணுரியமே கோத கந்தான்
தற்பரன் மகிழு மண்டோ தரிபம்பை சக்ர கூடஞ்
சொற்றவை நல்குஞ் சொற்பே சுரமரிச் சுனங்க சேந்திரம்.

(கஅ)

திரிபுர தகனஞ் சித்தே சுரந்திருச் சயிலஞ் சாங்கிர
மரியதோர் நார சிங்க மங்குரே சுரங்கா வேரி
விரிதரு துங்க பத்தினை மேவும்வீ ருதரை வீமே
சுரங்கண்ண வேணி பஞ்ச நதிகோதா விரிநற் றாய.

(கஆ)

திரிசந்தி யாதி தீர்த்தந் திரியம்பகஞ் சிரீபன் னிப்பேர்
பரவிய வியாச தீர்த்த மத்தியந்தி மேயப் பான்மை
யுணர்செய்தா ராநதிப்பே ருரோகவ திசிதத் தாரை
யிருமைசேர் பவதீர்த் தப்பா ரிலங்கிய புண்ணிய தீர்த்தம்.

(உ௦)

மேவிரா மேச மேலா புரமலம் புரம்வி தர்ப்பை
பூவினி லங்கா பூதிப் புரத்தின்மா மத்த கந்தான்
மாவிற லந்திர தீர்த்த மாமதி தகமா நாதந்
தாவிரும் பிரத்திரி கேச்சு ரம்புருச் சந்திர தீர்த்தம்.

(உ௧)

நிறைந்தகோ வர்த்த னஞ்சீர் நிகழரிச் சந்திர கேத்திர
மறந்தரு சகத்தி ராக்க மெகாம்புக மிரணி யாட்ச
மறங்கெடப் புனித நல்கு மாபிரு தூத கஞ்சீர்
பிறங்குபா குதைநன் னீர்சேர் பிரியமே கலமாந் தீர்த்தம்.

(உ௨)

சந்தனா தீர்த்த மாதி வாசஞ்சித் தவனந் தண்ணீ
ருந்துசவு மித்திரி சங்க மோங்கிய சகத்திர லிங்கங்
கந்தமார் சேன பாதம் புட்கரஞ் சந்திரி கையே
முந்துசா ளக்கி ராமங் கவுசிகை முன்னீர் விந்தை.

(உ௩)

பம்புபற் பழிகை பஞ்ச நதிபனி நதிசீ ரோங்கு
மிம்பரிற் சுவாமி தீர்த்த மாயிர முகமா யேகிக்
கம்பலை நிறையுங் கோதா வரிவட கரையிற் சேர்ந்த
வம்புவி புகழு மிக்க சமதக்னி தீர்த்த மாமால்.

(உ௪)

இந்திர தீர்த்தம் பிண்டா சிகமார்க வேசு ரஞ்சந்
துந்துகீழ் முகம்ப யோட்டிணி யோங்குமுத் தரகா வேரி
நந்தலில் கால விந்தியா நதிநந்தி நதிநீ ரோங்கு
பந்தமா லோக தண்டம் பராவருஞ் சித்திர கூடம்.

(உ௫)

இரணமோ சனஞ்சங் கார மோசன மிடர்சேர் சன்ம
மரணமில் வசிப்ட தீர்த்தம் வயங்குபா ரததீர்த் தந்தான்
தரணிசேர் பிரம தீர்த்தந் தரங்கநீர்ச் சங்கோத் தார
முரணறு பதரி தீர்த்த மொழிந்திடு மிராம தீர்த்தம்.

(உ௬)

தீர்த்த சிரார்த்தவிதி அத்தியாயம்.

அக

சயந்தமே விசயஞ் சுக்கிரந் தாங்கலி லுலக தீர்த்தங்
கயந்தரப் பருப்ப தந்தான் கடகேச மசுவ தீர்த்தம்
நயந்தரை யதக தீர்த்த நல்குவை குண்ட தீர்த்தம்
பயங்கொளுத் திரகா னேசு ரம்பகர் சாத தீர்த்தம்.

(௨௭)

சீர்தரு புரம தேவ சிரசுபோ கவதி தீர்த்தம்
பாரில்வத் திராப தந்தான் பகர்சல கந்த தீர்த்தம்
நேரமா கிரக தீர்த்த நீணகர்க் கரவீ ரந்தான்
கூர்சரு சத்த கோதா விரியெனக் குலவு தீர்த்தம்.

(௨௮)

உறுவசி புளின மட்ட காசங்கங் காவித் தியோகம்
மறுவில்குச் சரம்பிர கப்பிர மாவர்ச்சம் வாண வேகை
பெறுசா ரசுத தீர்த்தம் பிண்டாக ரமஞ்ச தீர்த்த
நிறைபுனற் கவுத மேச நிறைந்தசீ பதிதீர்த் தந்தான்.

(௨௯)

இத்தகை நதிக டர்த்த மிலங்கிய தலங்க டம்மிற்
பத்தியாய்ச் சிராத்தஞ் செய்யி னுறுபலன் பகரற் பாற்றோ
வொத்தகால் வருணத் தார்க்கு மருண்டு வொருசொல் வாய்மை
சித்தவிந் திரிய நிக்கிர கங்கடம் மிடத்திற் தீர்த்தம்.

(௩௦)

எவ்வகை வருத்தப் பட்டு மித்தலந் தீர்த்தந் தம்மிற்
நிவ்விய சிராத்தஞ் செய்யி லுத்தமஞ் செப்புங் காலந்
தவ்வலில் பிராதக் காலஞ் சங்கம மத்தி யான
மவ்வாப ரான்னஞ் சாயான் னம்மொன்றுக் காராங் கன்னல்.

(௩௧)

முகூர்த்தமொன் றிரண்டு நாடி யெனப்பகன் மூவைந் தாகும்
பருத்தகிம் முகூர்த்த மெட்டிற் பகர்ந்திடுங் குதப காலம்
வருத்தசெங் கதிரோன் மெல்ல நடத்தலான் வழங்கு மிப்போர்
தொருத்தந் சிராத்த மிந்த வேளையிற் றொடங்க னன்றும்

(௩௨)

மறையவர்க் கிரொன் பான்மேன் மன்னிரு பத்தி ரண்டு
ளிறையவர்க் கிரெட் டின்மே லிருபது ளீரேழ்க் கப்பா
லறையணி கருக்கி ரொன்பா னளவுபன் னிரண்டுக் கப்பான்
முறைபெறு சதுர்த்தந் கிரொண் கடிகையுட் சிரார்த்த முக்கியம்.

(௩௩)

சாற்றிய சாயங் காலந் தாமதங் கடிகை யாறிற்
போற்றிய சிராத்தந் தெய்வ கருமங்கள் புரிய லாகா
தேற்றிய தேப காலத் தியற்றிட வேண்டு மிக்காய்
மாற்றருஞ் சிராத்தஞ் செய்ய வேண்டிவ வருத்துச் சொல்வாம்.

(௩௪)

கட்கபாத் திரமவ் ளுனாக் குசைவெள்ளி தருப்பைப் புற்சா
ரெட்குல மருக னிந்த வெட்டுங்குச் சிதபா வத்தை
மட்கிட வகற்று மிந்த மகிளையாற் குதப மெட்டும்
பெட்புறு குதப கால மும்பிதிர் சுட்கு வேண்டும்.

(௩௫)

நாடிய குதப கால நவமெனு முகூர்த்தந் தானு
நீடிய சிரார்த்த கால நேமியான் மேனி தன்னிற்
பீடியர் குசப்புற் காரெட் பிறந்ததாற் பிதிர்க்கு நேய
மோடிய தீர்த்தப் பாங்கர்த் தருப்பண முருற்றன் மிக்காம்.

(நக)

செப்பிய முகூர்த்த காலஞ் சிரார்த்தமில் விடத்தா மெண்ணீ
ரொப்பிலாத் தீர்த்தத் தன்றி யில்வயி னுன்றற் றீதா
மப்பினி விடக்கா லுன்றி யங்கையிற் றருப்பை யேந்தி
மெய்ப்படு கரையி லங்கை மறித்தெண்ணீர் விடுத்த னன்றும்.

(நக)

விருப்புட னுரைக்குந் தீர்த்தச் சிரார்த்தத்தின் விதியு மிக்கார்
தருப்பண நெறியு மிந்தப் புராணமே சாற்ற லன்றி
யுருப்பெற வுரையா தொன்று முருத்திரன் பிரமன் பானு
வருத்திகொண் மகிமை யென்ற லதன்பய னுரைக்கற் பாற்றே.

(நக)

சொன்னதீர்த் தச்சி ரார்த்தந் தொகுத்தவிவ் வத்தி யாய
நன்னதி யாலை யங்க ணற்றல மதனிற் சொல்வோ
ருன்னிய சிரார்த்த கால மோதுவோ ருவந்து கேட்போர்
மன்னுவர் செல்வ மென்றே வகுத்தனன் சூதன் மாடோ.

(நக)

இருபத்திரண்டாவது

தீர்த்தசிரார்த்தவிதி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எ.அ.

இருபத்துமூன்றாவது

சந்திரோற்பத்தி அத்தியாயம்.

விண்ணிற் பொலி தருதண்கதிர் வரலாற்றினை விரித்தென்
கண்ணிற்றய வொடுநீயுரை யெனவேமனுக் கழற
வண்ணற்கயல் வடிவானவ னந்நாண்மொழி காதை
மண்ணிற் பொலி முனிவோர்பெற வருகுதனும் வகுப்பான்.

(க)

பதுமத்தய னுறுமத்திரி வதனத்தெதிர் பார்த்து
விதியிற்படை யெனவத்தொழின் மேவும்படி யெண்ணி
மதியுற்றனுத் தமநற்பெயர் வருமாதவ மதனைத்
துதிபெற்றிடு மரன்மாலயன் சுடராதபன் மகிழ.

(உ)

ஹவாது தருவீரீயம் மேலாகவுன் னடக்கி
மூவாயிர வருடம்விழி முகிழாம லிருந்தே
தாவாதுக வஞ்செய்வது கண்டேசுது முகன்றான்
மேவாவவன் வயின்ன்பொடு விதுவாகவு முதித்தான்.

(௩)

எவ்வாறவ னுதித்தானெனின் முணிகோன்விழி வழியே
தவ்வாதுயர் தருவீரீயம் தான்வைகறை பொருக
வவ்வீரீயம் துணையயிரு திசையங்களை வடவாய்ச்
செவ்வாய்ப்பகப் பெறுமாசையிற் சேர்ந்தேகவார்ம் தனவால்.

(௪)

உதாத்துது கருவைத்தரித் துயர்மூவடி தத்தான்
முதமற்றுது சனமபெய்த்தவர் புவிமிற்செல விடுத்தார்
பதுமத்திறை யவைபத்தையு மொருமித்தொளிர் படிவ
மதியக்கட வுணைவெற்றிகொன் படைபோகும் வகுத்தான்.

(௫)

சூரமுற்றிடு கதியைந்தொடு குலகித்திரி தருவெண்
புரளிக்கண் மேவாயிர மணிபொற்பொடு டூட்டு
வாமுற்றருள் புரிசுத்தியின் வடவானவி ானந்
திரமுற்றெளிர் சுதிர்மெய்த்திடச் செய்தேயதன் பின்னர்.

(௬)

வேறு.

ஆன்னவெண் புரளித் தேர்மே லன்னவன் தன்னை யேற்றித்
தன்னுடை அலைத் துய்ப்பபச் சதுமறை முணிக ரெல்லா
மன்னிய வயனைச் சேட்டே யிறைமென வரித்தார் வானோர்
ஆன்னிய ஆறவேயர் பழக்கத் திருவர்கன் கவர்க்க மாதர்.

(௭)

மலையன் திருமால் செங்கை மான்மழை கடவுள் யாருங்
குலவுசுந் திரை வாய்த்தித் துதித்தனர் குறைகி லாமற்
பிலமதி பிரமை மேன்மேற் பிறங்கிடப் பெற்றா னன்னோ
னுலகிய சுதிராத் பாரிற் பயிரெல்லா முயர்ந்த வன்றே.

(௮)

இன்னதன் னெனியாத் பாரிற் பயிர்க்கெல்லா மிறைவ னுதிப்
பன்னிய மறைவ வேளர்க்குள் பார்த்திப னுதி வேதம்
ஆன்னிருப் பிடமா யோங்குக் தெள்ளமு தருவ மாக்
மன்னிய பக்க மொன்றிற் தேய்ப்ந்தொன்றின் வளர்வன் மாதோ.

(௯)

பிரமன்முற் பெறுயி ராகே தகதக்கன் பெறும வொன்பா
னரிவையர் தம்மை வேட்டே பதுமமென் றறையுந் சங்கை
தெரிவுறு பத்துக் கோடி வருடமா யவனைச் சித்தித்
துரியாத் தவங்க ளாற்ற வுணைத்தவத் திருமா றேன்றி.

(௧௦)

வேண்டிய வான்க ளீவன் கோளென விண்ணில் யான்மெய்
பூண்டமா ராசு சூய யாகத்தைப் புரிய வேதன்
கண்டதாற் கணங்கண் முன்னே வந்தகி கொள்ள வேண்டித்
தாண்டவம் புரிய மெத்தை வேன்கித் தாக்க வேண்டித்.

(௧௧)

என்றலுந் திருமா லுந்தான் யாகத்தைத் தொடங்கிச் சோமன்
வன்றிறல் வசுக்க ளத்து வரியுநற் பிருகு வோதா
வொன்றுநான் முகத்தோன் மிக்க பிரமனுற் காதா மேன்மை
துன்றிய விசுவ தேவ ரூபத்திரட் டாச்சொன் மாயோன்

(கஉ)

சாய்விலாச் சனக ராதி சனாதிய ராக ராச
சூயமா மகமி யற்றித் துலங்குமூ வுலக மெல்லாம்
வாயன தானத் தோடும் வழங்குதக் கணையா யீந்தே
யாயதொர் செய்கை முற்றி யவபிருத நானஞ் செய்தான்.

(கங)

செய்தசந் திரணைப் பார்க்கச் செந்திரு முதலா வொன்பான்
மைதவழ் கரிய கூந்தன மானனார் வந்தன் னேன்றன்
மெய்யெழில் காண்ட லோடும் விரகத்தீ வெதுப்ப வில்வேண்
மொய்யலர் வாளி பாய முயங்கின ரவன்ற னேடும்

(கச)

இந்திரா கொழுநன் மாய நெழிற்சினீ வாலி கேள்வன்
விந்தைசேர் காத்த மன்று தீநண்பன் விபாவ சுச்சீர்
நந்தலில் புட்டி நாதன் ருதாநற் பிரபை பத்தா
வந்தமி விரவி கீர்த்திக் காதிபன் சயந்த னேடும்.

(கரு)

அலங்கல்சேர் குருவின் கொண்கண் விட்டுணு மானந் தீஞ்சொ
லிலங்கிய வசுமா னுக்குக் கணவன்சாச் சுவன்றி ருதி
துலங்கிய காந்த னந்தி சொற்றவொன் பதின்மர் தேவார்
நலங்கொடம் மனையோர்த் தேடி நாடிவந் தணுக லோடும்.

(கக)

இத்தகை மாதர்க் கூடி யிணங்குசந் திரணைக் கண்டு
வைத்தசா பஞ்ச பிக்க வல்லரல் லாம னின்ற
ரத்தகை யபசா ரந்தா னன்னவன் செய்துந் திக்குப்
பத்தினு மதிக காந்தி பரப்பிமேல் விளங்கி னானால்.

(கௌ)

விளங்குசந் திரணை யார்க்கு மேவரு முலகம் பெற்று
வளங்கெழு காவில் வந்த பொன்னவன் மனைவி யான
விளங்கொடி மருங்குற் றுரை யிளமுலைப் போகம் வேட்டே
யுளங்கனிந் தினிது கூடித் தன்பதி தனிற்கொண் டிய்த்தான்.

(கஅ)

தேவர்தங் குருமெய்த் தேவி தாரையைத் தேடிச் சோமன்
காவல்செய் யுலகி லுய்த்தா னென்பதைக் கருதிச் சாப
மேவல்செ யாவி சார வெரிவிட மிவைக ளாலு
மேவுறு சயமொன் றின்றி யின்னுரை விளம்பி னானால்.

(கக)

குருவினன் மொழிகள் கேட்டுக் குவிமுலை வனப்பிற் றுரை
யுருவினைப் பிரிய மாட்டா துடுபதி மறுத்த லோடும்
பிரமனோ டமரர் வாம தேவர்பாற் பேசக் கேளா
தருகுறும் வாம தேவர் கோபத்தா லறைய லுற்றார்.

(20)

எம்மிடத் துபதே சங்கொ ளங்கிரா வினிதி னல்குஞ்
செம்மைசேர் குருவின் தேவி தாரையை விடுத்தி டாயே
லம்பொடும் பொருவர் வென்றே யசகலத் தனுநா ணேற்றி
வெம்முனைப் பூத நாதர் விதல்வலிச் சித்த ரோடும்.

(உக)

கணங்கட்கு நாதர் நான்கோ டெண்பது கோடி காவ
லிணங்குதே ரிரண்டி. லக்க மீரிரண் டயுதம் பூத
ரணங்குறு மிரத மேறு மளவிலா வியக்க ரோடுந்
தணந்திடத் தழற்கண் சிந்தச் சார்ந்தனர் வாம தேவர்.

(உஉ)

வருதலுஞ் செவ்வாய் மைந்தன் றயித்தியர் வரிப்பைந் நாத
ருருமுவெந் திறல ரக்கர் கின்னர ரொடும்வே தாளஞ்
செருமுதா ராக ணங்க ளசுரர்கள் சேனை பற்பந்
தருத முட்பந் தாறி லக்கஞ்சூழ் தரவே சந்திரன்.

(உக)

எதிர்ந்துபோர் மலைய லீரே முலகமுங் கடலோ ரோழும்
வந்தவான் கிரிக னேழு மன்னுயிர்ந் தொகுதி யாவு
மதிர்ந்தன திசைகள் செந்நா ளார்த்தன வனல்வாய் கக்கி
முதிர்ந்தவந் திரங்க ளாலு முக்கணுன புரிந்த போரால்.

(உச)

சந்திரன் சேனை யோடு முக்கணுன் சேனை தாக்க
மந்தலி லனைக கோடி மன்னுயிர் நாசு மான
வெந்தழந் பொழிந்த வன்னோர் விரிசுடர்ப் படைகள் யாவு
முந்துமின் விருவர் சேனை யொன்றொடொன் திறந்த மாதோ.

(உரு)

அரண்டர் கோபத் தோடு மழற்சொரி யகோரப் பிரம்ம
கிரசெனு மத்தி ரத்தை விடுத்திடத் தெரிந்து சோம
ஹமிசு சோம பாணம் விடுத்திட வொன்றொ டொன்று
பொரவுல கங்கள் யாவும் பொடித்தவக் கணத்தின் மாதோ.

(உக)

அப்பொழு தன்ன மூர்தி யமரர்மா தவத்தோர் சூழத்
துப்புறழ் மேணி யண்ணல் சோமனில் விருவர் நாப்பண்
மெய்ப்புறத் தோன்றி வெம்போர் விலக்கித்தண் கதிர்க்கு நன்மை
செப்பிந் பரதா ரந்தான் விடுத்திடல் சீரி தாமால்.

(உஎ)

என்றுசொல் பிரமன் சொல்லை யிகழ்ந்திடு மதியைப் பாவந்
துன்றிய கிரக நீயே யாகெனச் சொற்ற லோடு
மொன்றிய தாரை தன்னை விடுத்தன னெனவோ ரைந்தும்
வென்றமா தவர்க்குச் சூத மாமுனி விரித்தா னம்மா.

(உஅ)

இருபத்து முன்றவது

சந்திரோற்பத்தி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். - எகக.

இருபத்து நான்காவது
சோமவமிசோற்பத்தி அத்தியாயம்.

தாமரைத் தவிசின் மேய தளிரியல் கொழுநன் றுனே
மாமனு வினுக்கு முன்னாள் வளம்பெற வகுத்த வண்ணஞ்
சோமனன் மரபு முற்றுஞ் சொல்கென முனிவர் கேட்பக்
காமனை வென்றோற் போற்றுங் கருணைகூர் சூதன் சொல்வான். (க)

திருவினை நிகருந் தாரை குருமனை யிடத்திற் சேர்ந்தோர்
வருடமங் கொழிந்த பின்றை வயங்குமா பரணத் தோடு
முருவின்மன் மதனுக் கொப்பா விஞ்சைகட் குரிய னாகித்
தருமநற் பிலத்தின் மிக்க புதன்றனைத் தயாவி னீன்றாள். (உ)

தேவர்தங் குருவி னில்லின் முனிவரர் தேவ ரோடும்
பூவலர் மறையோ னெய்திப் பொருவி று ரையைமுன் னோக்கித்
தாவரும் பெருமை மைந்தன் யார்க்குத்தான் சனித்தா னென்னக்
காவல்செ யரச னுமச் சோமன்கான் முனையே யென்றாள். (ங)

என்றலு மகவைக் கையா லெடுத்தயன் மகுடஞ் சூட்டி
யொன்றிய புவிகாத் தொன்பான் கிரகத்து ளொருவ னாச்சித்
துன்றிய வரங்கள் யாவங் கொடுத்தருள் சுரந்து போத
வென்றிகொ ளுலகங் காத்து விதுக்குலம் விளக்கி னானால். (ச)

விளங்கிய புதன்சின் னுண்மே லினையினை விருப்பின் மேலிக்
களங்கமில் புரூர வாவை யீன்றனன் கன்னல் வேளைத்
துளங்கவெல் புரூர வாவுஞ் சொற்றிடு கடற்றீ வேழம்
வளங்கெழு முறையாற் காத்து நூறுமா மகஞ்செய் திட்டான். (ஊ)

மெய்த்தவப் பலத்தா னித்தம் விண்ணா சிடத்தின் மேலி
யுய்த்தசிங் காத னத்தோர் பாதியி லுறையப் பெற்றான்
மைத்தடங் குவளைக் கண்ணி யுருப்பசி புரூர வாவின்
மொய்த்ததிண் புயத்தை நச்சி மோகத்தான் முயங்கி னானால். (ஈ)

புவிபரித் திடுமஞ் ஞான்று புரூரவா வென்னும் வேந்த
னவிரொளித் தரும மத்தங் காமமு மடைவாய் நித்தந்
தவிர்தலைச் செய்யா வண்ணம் புரத்தலுந் சார்ந்திம் மூன்றுங்
குவிகரத் தியற்றும் பூசை கொண்டிடப் போந்த வன்றே. (ஏ)

வந்திடுங் தரும மத்தங் காமத்தை வணங்கிப் பூசை
நந்திடா வண்ணஞ் செய்த போழ்தினிற் றருமந் தன்னைச்
சிந்தைகூர் பூசை மிக்காச் செய்தலுஞ் சீறி ரண்டிற்
றந்திடா லோபத் தோடுந் தாமெனச் சபித்த தத்தம். (அ)

தருப்பொலிற் றுயர்ந்த கந்த மாதனச் சயில மேவி
யுருப்பி யூடி நீங்கப் பிரமைகொண் டுழல்வா யென்றே
விருப்பறு சாபங் காமம் விளம்பலும் தருமம் போற்றி
மருப்பொலி மார்ப நீதிர்க் காயுளாய் வாழ்தி யென்றே.

(௩௦)

நின்னூல மாகம் திரார்க்க ஞான் றுநின் நிலங்க வென்றே
யின்னூண மொழியுந் சொல்லி யேகலு மிரவி யோடுந்
சன்கொடித் தேரி லேறிச் சஞ்சரித் துலவ வாங்க
ணன்ருருப் பசியைக் கொண்டு கேசிமுன் னடத்தல் கண்டான்.

(௩௧)

கண்டகே சியைவென் றந்தக் கனங்குழை தன்னை நீட்டிக்
கொண்டுவா னுலக மெய்த வித்திரன் முகமன் கூறி
மண்டிமா தாத்தின் மிக்க வாங்களுந் கொடுத்த மீண்ட
வெண்ணெடாடி தன்னை யீந்தங் குவாகையொ டிருத்திக் கொண்டான்.

(௩௨)

வானா சிடத்தின் மன்னு புருரவா மகிழ்ச்சி கூர
வினயி னுட கஞ்சே ரிலக்குமி சயம ரத்துக்
கானமங் கலத்ததப் பாடி யாம்பைமே னகையம் விண்ணோர்
கோனனு மதியி னுலே கூடரின் ருடி னூரால்.

(௩௩)

பொன்மக னுருவத் தேராய் முருப்பி புருர வானி
னின்னெழில் வடிவின்மாலா யாயிய மறப்ப வேத்தன்
றன்னைவிட் டெயர்நு மார வனத்திலேம் பத்தை பாண்டு
மன்னியகொடியா கென்னச் சபித்தனன் பாதம் வல்லோன்

(௩௪)

உரைத்திற் சாபத் தன்னு னுருப்பி கொடியாய் மன்னி
நிறைத்திடு வைய்பத் தைத்து வருடமு நிறைந்த பின்னர்
வினாத்தொடைப் புயப்பு ரு வானினை மேவி யாயு
வாத்திடா யுவச்ச வாயு வேடுகற் திரிதி மானே.

(௩௫)

சொல்வக வனூய வேடு திவேசாதன் சுதாய வென்னு
மெல்லொளிப் புதல்வ ரென்பார்ப் பாய்தன னிவர்க்கு ளாயு
மல்வல் மருடன் விருத்த சருமன்மா ரெனியே தம்ப
னல்லெழில் விபரு வாவொ டைவனா கலத்தி னின்றான்.

(௩௬)

அவர்க்குண்மா ரெனியா மன்னன் மகவுறு தரிதிற் பெற்றுப்
புவிக்குண மாரூ மிக்க புயவலி பெற்று வாழ்கான்
தவத்தம ரேசன் விண்ணோர் தயித்தியர் பிரக ளாடி
னிவர்க்குப்போர் முக்தா ருண்சி வினோத்தன விடைய ருமல்.

(௩௭)

தேவரு மகார் தாமுந் திசைமுக னிடத்திற் சென்று
யாவர்போர் வெல்வ ரென்று கேட்கமா ரெனியே யென்பான்
மாவலி யுடைய னன்னோன் மருவிடம் வெல்லு மென்னச்
தாவரு மகார் வானோர் மாறெரி தன்னைச் சார்த்தே.

(௩௮)

எங்கனா யகனீ யாகி யிப்பெரும் போர்செய் கென்ன
வங்கவ னோர்ந்து தேவர்க் காதிப னாகி யப்போர்
துங்கமா மசுரார்ச் சிந்தத் துணித்தலு மகிழ்ந்து வானோர்
தங்களுக் கிறையன் னோன்றன் சந்ததி யாயி னானால்.

(கௌ)

சந்ததி யான விந்தி ரன்றனக் குவந்தப் பூமி
யந்தர மிவையு மீன்று தவத்தினுக் ககன்ற னன்னோன்
மைந்தர்நூற் றுவர்த வத்தால் வானவ ரரசை வென்றே
யுந்தவிப் புவிவா னோடும் பதித்தர சுருற்றி னாரால்.

(கக)

பறித்திடக் கொடுத்த வேந்தன் பகர்குரு விடத்திற் சென்று
குறித்தமா ரெசிகு மார ரரசவி கொண்டார் தம்மை
யொறுத்திட வேண்டு மென்ன வுயர்நவக் கிரக சாந்தி
பொறுத்திடு பவுட்டி கந்தான் புரிந்துமா பலத்தை யீந்தே.

(௨௦)

சின்னெறிப் பவுத்த னாகி ரெசிமைந்தர் தம்பாற் சேர்ந்து
மன்னுறும் வேதம் யாவு மற்பமா மாயை செய்தா
னன்னதன் மையினை யெண்ணி யமரர்கோ னவர்க டம்மைத்
துன்மணி வச்சி ரத்தாற் றுணித்துத்தன் போகந் துய்த்தான்.

(௨௧)

தனிமுடி நகுடன் யாதி யயாதிசம் பூதி மாலை
புனையுமுற் பவன்கை யாதி புருமேதை யாதி யென்னுங்
கனைகழ லெழுவர் மைந்தர்ப் பெற்றனன் கருதும் யாதி
மனமகிழ் யோகி யாய்வை கானச மருவி னானால்.

(௨௨)

அரியசீர் யயாதி வேட்ட சன்மிட்டை தெய்வ யானி
யிருவரிற் றெய்வ யானி யெதுத்துரு வசுவை யீன்றாள்
துரியகு வனுமெய்ப் பூருத் துலங்குசன் மிட்டை யீன்றா
னூரியவோ னாவர் தம்முட் பூருப்பா ருரிமை பூண்டான்.

(௨௩)

விதுக்குலம் விளக்கிப் பூரு விண்ணவர் மகிழ்ப் பூமி
மதிப்புற வொருகோ லோச்சி வாழ்ந்தன னென்று மாயன்
றுதித்திடு மனுவுக் கோதுந் தொன்மையைத் தேர்ந்து சூத
னதிச்சடை யோனைப் போற்று முனிவர்க்கு நவின்று னன்றே.

(௨௪)

இருபத்து நான்காவது

சோமவமிசோற்பத்தி அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எக௦.

கசன் வித்தியாப்பியாச அத்தியாயம்.

ஒங்கிய புரு வமிசுத் துயர்ச்சியு முரிய மேலி
தாங்குத லின்றி மூத்தோன் யதுகுலந் தாழ்ந்த வாறும்
பாங்குறும் யயாதி காலை யனைத்தையும் பகர்வா யென்னத்
தேங்கிய தவத்தோர் கேட்பச் சூதனுந் தெரிந்து சொல்வான். (க)

முன்னமே யயாதி காலை சதானிகன் முறையிற் கேட்பத்
தன்னிக ரில்லா மேன்மைச் சவுனக ருரைத்த வண்ணம்
பன்னுமத் திரிதொட் டேழா வானிசை பகர்ய யாதி
மன்னுகக் கிரன்றன் மான்த மணம்புரி காலை தானும். (உ)

புரந்தரன் தனக்கு நேராய்ப் புவிபுரந் தருள்ய யாதி
வரம்புரி விடபன் மாவின் மகனென வருசன் மிட்டை
புரம்படப் புணர்ந்த வாறு முயர்மக வுயிர்த்த வாறும்
பாந்தரு கவர்க்கந் தன்னில் யயாதிமுன் படர்ந்த வாறும். (ங)

சொல்லுவன் முனிவர் கேண்மி னகார்க்குஞ் சார்க்கு முன்னு
ளெல்லையி லாப்போர் வெல்ல விருவரும் வெள்ளி பொன்னை
கல்லருட் தோவ ராக வரித்தனர் காட்டு போரிற்
புல்லிய வகர ரெல்லாம் பொன்றிடத் தேவர் வென்றார். (ச)

பொன்றிய வகரர் தம்மைப் புகர்ச்சி வினியி னாலே
யன்றவ னெழுப்ப வன்னே ராமர்தங் குழுவை யெல்லாக்
கொன்றன ரவரைத் தேவர் குருவெழுப் பிடாமை யாலே
வென்றவர் வியத் தம்மின் வீந்தவ ருய்ய வேண்டி. (ஊ)

குருமைத்தன் கசன்பாற் தேவர் யாவரும் குறுகி வெள்ளி
யருவினிற் சார்க்கு சஞ்சி வினிவிஞ்சை யனைத்துங் கற்று
வருதியேல் யாங்க னுள்ளே மென்னலு மனத்துட் கொண்டு
பொருவிலா விடபன் மாவின் புரியாக றோந்தி ரத்தில். (ஈ)

பொருந்திய வெள்ளி தன்பாற் போர்தனன் புடவி மீதி
துரம்பட வணங்கி யன்னே னுயிர்நிகர் புதல்வி யாகுந்
திருந்திழை தெர்வ யானி தன்னையுந் சென்று கண்டா
னருந்திறல் விட்கை கற்பா னெண்ணியங் கடைந்தா னன்றே. (ஏ)

தேவர்தங் குருவின் னைந்த நின்னுளத் தெண்ணம் யாது
நீரை னன்மை யாக நினைபாய் பூசை செய்கேந்
தாவரும் பொன்னி யாக வென்றலுந் தாழ்ந்து நிற்பா
லெவலுந் குறித்தாய்ப் பிரம்ம சரியத்தை யியற்று கேனல். (அ)

ஆயிரம் வருட நிற்பாற் பணிவிடை யமர்வேன் விஞ்சை
நீயருள் புரிய வேண்டு மெனச்சொலி நியமம் பூண்டு
வேய்நிகர் தோளி தெய்வ யானிபால் விளங்கு பாட
லோய்விலா துணைத்தே யாடி யாழ்நரம் பொலித்தல் செய்தும்

(க)

பூவகை பலன்கள் கொய்து பொருந்துகைக் கொடுத்தும் போற்று
மேவல்கள் செய்துஞ் சின்ன ளிதயசந் தோடஞ் செய்தான்
நேவயா னியுமன் னோன்செ யேவலு நோன்புந் தேர்ந்து
மேவருந் தயவு கூர்ந்து விருப்பொடும் போற்றி னுளால்.

(க1)

இவ்வண்ண மைஞ்ஞா ருண்டங் கியற்றிய கசனைக் கண்டு
கவ்வைகொ ளசுரர் போந்து கசன்விஞ்சை கற்றா னாகிற்
செவ்விய வானோர் வெல்வ ரெனமனந் தேர்ந்தன் னோன்புல்
வவ்வுறு பசுவைக் காக்கு மெல்வையில் வந்து பற்றி.

(க2)

பிடித்தறுத் தெட்கு ருகப் பிறங்கிய செந்நாய் தின்னக்
கொடுத்தனர் காப்பா னின்றி கோமனை குறுகக் கண்டு
வடித்தரு கண்ணி தெய்வ யானிவாழ் புகர்பான் மன்னி
விடுத்தவிப் பசுவைக் காக்குங் கசனெங்கே மேயி னுளால்.

(க3)

குலவிய கசன்ச ரீரங் குலைந்ததோ வாரா னாகி
லுலவிடா தொழிவன் யானு மென்னலு முள்ளத் தேர்ந்து
விலகரும் வெள்ளி சஞ்சீ வினிவிஞ்சை விடுத்து வாவென்
நிலகிட வழைக்க வுற்றா னேந்திழை விளித்துச் சொல்வாள்.

(க4)

இத்தனை நேரம் வாரா திருந்ததென் கசநீ யென்னப்
பித்துறு மசுரர்க் கொன்று ரென்றனன் பின்னு மோர்நாள்
கொத்தலர் மலர்கொய் தெய்தப் போதலு மசுரர் கோரப்
புத்தியாற் கொன்று சுட்டுப் பொடியினை மதுவிற் கூட்டி.

(க5)

தங்குருப் புகருக் கீயத் தானுமே யறியா துண்டான்
மங்கையத் தெய்வ யானி கசன்றனை வரவு காண
ளெங்கொழிந் தனனோ வென்ன வெள்ளிதன் னிதயத் தேர்ந்து
பங்கமில் கசனி றந்தான் மதுவொடும் பானம் பண்ண.

(க6)

எமக்குறு மசுர ரீய வுண்டன மினிவா வெள்ளி
நமக்குயிர் போவ தாக வுதரத்தி னுப்பண் கீறி
யமைக்கருந் துயர்வி னைப்பா னென்றலு மழுதே மங்கை
சுமக்கருந் துன்பத் தாழ்ந்து தன்னுயிர் துறப்ப லென்றும்.

(க7)

அக்கசன் றந்தை யோடு பிதாமக ரங்கி ராவுந்
தொக்கபுத் திரசோ கத்தாற் றுளங்குவர் கசன்வ னப்பான்
மிக்கவ னெனக்குத் தோழன் விரும்பிய கருமந் செய்வா
னிக்கண நேர மேனும் பொறுக்கிலே னெந்தை நீயும்.

(க8)

ஒழிந்திட லாகா தன்னோன் தனைமுழு விப்பா யென்ன
மொழிந்தவிஞ் சையினு லன்னோ னைழந்திட முறையிற் சொல்வான்
வழிந்திட கருணை வாரி வள்ளனி யுருந்து மேவல்
கழிந்திடா வண்ணஞ் செய்யக் காத்தரு ளென்ன லோடும்.

(கஅ)

இந்திரன் வஞ்சஞ் செய்திங் குற்றன னாகி லிந்த
மந்திர முரைக்கி லேமெம் வாயிற்றிடைப் புருந்து நீயோ
ரந்தண னாக யாலே யுயர்ந்திட வஞ்வேம் யாமெம்
புந்திகுர் புதல்வ னென்றே புதலுது மென்று செப்பி.

(கக)

தன்னிடத் திருந்த விஞ்சை யவன்றனக் குபதே சித்தே
யுன்னையா மறைத்த பின்னென் னுதரத்தை வகிர்ந்து போந்திங்
கென்னை நீ மெழுப்பு கென்ன வியம்பிவா வென்ன லோடு
மன்னவ னுதர நீங்கி யவனை யு மெழுப்பி னானால்.

(கஉ)

வெள்ளிதன் னடியிற் குழந்த கசன் தனை விரும்பி நோக்கித்
தெள்ளிய விஞ்சை கற்றுத் திகழ்குரு சக்க ணைக்கென்
னுன்னாயி ருதவி செய்தா யாதலா லுவந்தே மேன்மை
தன்னுறு மதுபா னத்தின் மயக்கத்திற் தளர்ச்சி கூர்ந்தாம்.

(கக)

வேதியர்க் கெல்லா நீதோர் வரம்பென விதித்து விண்ணோர்
மாதவ மறையோர் கிஞ்சை வல்லவர் மகிழ்ச்சி கூற
வோதினா மதுவை யுள்ள முவந்தினி மறையோ ருண்ணிற்
சாதியா லீன ராகித் தழனிர யுத்தி லாழ்வார்.

(கஉ)

என்றுகக் கிரன்ச பித்தா னிமையவர் குருவின் மைந்த
னன்றறி குருவைத் தம்பி லொருவனே யாக நாடிற்
பொன்றுவர் செல்வம் போக்குப் புருவர்புன் னரகி லென்றே
யன்றுகொள் கிரத மாண்டோ ராயிர மனுட்டித் தப்பால்.

(கக)

குருவனு மதியாற் தேவர் குழாத்தொடிக் கயன்வந் தெய்த
வொருமையி னினைந்தான் கோரத் துறுபவத் தகரார் பார்த்துத்
திருவினி ரும்மா லேசங் நீவினி விஞ்சை தன்னை
யிருமைசேர் கசன்கற் றுயர்ந்தா னென்றனன் வெள்ளி யென்றே.

(கஉ)

சற்குணச் சதானி சற்குச் சவுனக ருணத்த வண்ணஞ்
சிற்குண மச்ச மாயன் தெளிபுற மனுவுக் கோதுஞ்
சொற்குண முறைதெ ரிந்தே சூதமா முனிவன் மேலா
சற்குண முனிவர் கேட்டு கயப்புற நவின்ரு னன்றே.

(கக)

இருபத்தைந்தாவது

கசன் வித்தியாப்பியாச அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் எழுது.

தெய்வயானி சாப அத்தியாயம்.

அயிலினைக் கயலை வானை யம்பினைப் பழித்த மைக்கண்
மயிலியற் கருமென் கூந்தன் மதிநுதற் பவளச் செவ்வாய்க்
குயின்மொழித் தெய்வ யானி சபித்ததைக் குறைதீர் வேள்வி
பயிலுமா தவத்தோர் கேட்பச் சூதனும் பகர்வ தானான்.

(க)

கசனெனுங் குருவின் மைந்தன் கருதுமோ ராண்டு முற்றி
வசையிற்சுச் கிரனைப் போற்றி வானுல கடைய வெண்ணி
விசையொடு விடைகொண் டன்னோன் மெல்லியற் தெய்வ யானி
யிசைதரு மிடத்திற் சென்றே யெனக்குநீ விடைநல் கென்றான்.

(உ)

வானவ ருலகத் தெய்த மகிழ்ச்சிகூர் கசனைத் தெய்வ
யானிநீ யங்கி ராவின் பௌத்திர னிலங்கு மன்னோன்
றூனிகர் புகர்க்குப் பூச்சிய னத்தன்மை குருவெ மக்கா
மூனமி னெறியான் மிக்க தவத்தினு லுயர்வ னப்பால்.

(ங)

எல்லொடுங் கியவ்வ னத்திந் திரியநிக் கிரகஞ் செய்ய
வல்லவ னாகை யாலு மென்னைநீ வ துவை செய்து
புல்லுதற் குரியை யென்னக் குரவன்றன் புதல்வி யாயிச்
சொல்லைநீ சொல்ல லாமோ வெனக்கசன் றுலங்கச் சொல்வான்.

(ச)

நீயவ தரித்த தந்தை யுதரத்தி னின்று யானும்
மேயவ தரித்த தன்மை யாலுடன் பிறப்பா மேன்மை
யாயது புகர்போ னீயும் பூச்சியை யர்ன்விண் ணோர்பாற்
போயவர்க் கோப மின்றி யனுமதி புரிதி யென்றான்.

(ரு)

உரைத்தவக் கசனைத் தெய்வ யானிதா னுருத்து நீமுன்
மரித்திடுந் தோறும் யான்செய் நன்மையை மறந்தா யென்சொ
லருத்தியாய்க் கொள்ளாய் சற்று மாகையாற் கற்ற விஞ்சை
யுருப்பெற யுதவிசெய்யா துனக்கெனச் சபித்தா ளன்றே.

(சு)

காமத்தை விரும்பி யிந்தச் சாபநீ கருதிச் சொற்றாய்
தோமற்ற வெள்ளி கேட்கிற் றுயர்க்கட லாழ்வர் விஞ்சை
யாமத்தை யெனக்கா காவென் றியம்பினை யாகை யாலயா
னேமத்தாற் பிறருக் கோதிற் பலிதமா மென்று சொல்லி.

(ஊ)

காரண மின்றிச் சாபங் கழறினை நின்னை நான்கா
மாரண மறையோர் வேட்டற் குரியவ ரல்ல ரென்னப்
பூரண மான சாபம் புகன்றவக் கசன்போய் வெள்ளை
வாரணக் குரிசி றன்பால் வானுல கடைந்தான் மன்னோ.

(ஈ)

விண்ணவர் குழுவி னோடு மிந்திரன் விரைந்து மேவி
நண்ணிய கசனைப் பொன்போ னாடிவந் தனைசெய் தேத்தி
யெண்ணிய வெண்ணம் யாவு முடித்தனை யிடர்தீர்ந் துயந்தேம்
புண்ணிய குருவின் மைந்தா வாழ்கெனப் போற்றி செய்தே. (க)

பாத்தியா சமன நல்கிப் பாரிசா தப்பூ மாலை
சாத்தியே யுயர்ந்த சிங்கா சனத்தினி லிருத்தி முன்னின்
நேத்தினு னென்று சூத னிருநில முதன்முன் றுசை
நீத்தமா தவத்தோர் வேட்ப நேசமாய் நிகழ்த்தி னானல். (க0)

இருபத்தாவது

தெய்வயானிசாப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். எகடு

இருபத்தேழாவது

தெய்வயானி கோப அத்தியாயம்.

செப்பெனப் புடைத்து விம்மித் திரண்டுசெல் வஞ்சேர் புல்லர்க்
கொப்பென விறுமாந் தோங்கி யொளிர்முகங் கறுத்த கொங்கைத்
துப்பிதழ்த் தெய்வ யானி கோபத்தைச் சொல்வா யென்றே
தப்பின்மா தவத்தோர் கேட்பச் சாற்றுவ தானான் சூதன். (க)

மந்திரம் விஞ்சை வல்ல கசனடி வணக்கஞ் செய்தே
நந்தினோ ருய்யச் செய்யும் விஞ்சையை நயப்பி னோடு
மிந்திர னொழிய வாணோ ரியலுப தேசம் பெற்றுத்
தந்தமா குலத்தை நீங்கித் தழைத்தசந் தோடம் பெற்றார். (உ)

மணிமுடி புனைந்த வைசேர் வச்சிரா யுதனை விண்ணோ
ரணுகிநீ யைய விந்த வேளையி லசுர ராகந்
துணிபடப் பொருதால் வெல்வேந் துனைவினீ யெழுக வென்று
பணிதலு மபய மீந்து பாகசா தனன்றே ரேறி. (ங)

வானத்தின் வரைப்பின் மேவி யேகலு மண்மே லுத்தி
யானத்தின் மேவி நாப்ப ணமர்ந்துகன் னியர்க ளேம
நானத்திற் கமழு நன்னீ ராடலு நண்ணி வாணோர்
கோனத்தின் வாயு வாகி யவர்துகில் கூட்டி னானல். (ச)

தேவர்கோன் விந்தை செய்து செல்லநீ ரோடு மின்னா
ரியாவருந் துகின்மா ருடி யுடுத்தன ரெழிலின் மிக்காண்
மேவருந் தெய்வ யானி துகில்விட பன்மன் கன்னி
தாவில்சன் மிட்டை யென்பா னுடுத்தலுஞ் சகியாளாகி.

(ரு)

குருப்புகர் குமாரி தெய்வ யானிதன் கூறை சேர்த்தங்
கிருப்பவ டன்னை யென்றன் கூறைநீ யெடுக்க வென்போல்
விரும்புறும் புனிதை யல்லை யென்றலும் வெறுத்துப் பைந்தார்
மருப்பொவி கரிய கூந்தற் சன்மிட்டை மதியா ளாகி.

(சு)

என்றந்தை யிடத்தின் மேவி யாசித்துச் சமயம் பார்க்கு
முன்றந்தை மகிமை சற்று முணர்ந்திலை யென்னை யோக்கிய
மன்றென்று சொற்ற தென்னென் றடித்துப்பாழ்ங் கிணற்றிற் றள்ளி
மின்றந்த விடைச்சன் மிட்டை பதியினில் வெகுண்டு சென்றார்.

(எ)

ஏவற்கன் னியர்கள் சூழச் சன்மிட்டை யேக வேபாழ்ங்
கூவற்கண் விழுந்த தெய்வ யானிமெய் குலைந்து நிற்பக்
காவுற்ற வனத்தில் வேட்டைக் கெய்திய யயாதி கண்டு
மேவுற்ற கன்னி நீயா ரென்னலும் விளங்கச் சொல்வாள்.

(அ)

இறந்தவர் தம்மை யெல்லா மக்கணத் தெழுப்பும் விஞ்சை
சிறந்தசுக் கிரன்கு மாரி யென்பெயர் தெய்வ யானி
மறந்தழைத் திலங்கு வைவேன் மன்னவென் வலக்கை பற்றித்
துறந்துயிர் போகா வண்ண மேற்றுதி யென்னச் சொன்னாள்.

(ஆ)

வேதியர் கன்னி யென்னும் வாசகம் வியந்து கேட்டே
யாதரத் தோடு மேற்றி யகன்றனன் யயாதி யாங்கண்
காதல்கூர் பாங்கி தன்னைத் தந்தைபாற் கழறி விட்டான்
மாதவ வெள்ளி கேட்டு வந்துதன் மகளைக் கண்டான்.

(கப)

காண்டலுந் தழுவித் கொண்டிங் குற்றதென் கழறு கென்ன
வாண்டகைக் கன்னி மாரோ டாவிநீ ராடும் போழ்திற்
கூண்டநற் துகிலி லென்றன் கூறைசன் மிட்டை கொண்டா
ளீண்டுநீ யென்றன் கூறை யெடுக்கயோக் கியமோ வென்றேன்.

(கக)

சமயம்பார்த் தெந்தை தன்பாற் சார்ந்துபஞ் சாங்கஞ் சொல்லிக்
கமைபெற விரப்போன் பெற்ற கன்னிநீ கொடுக்கும் வள்ள
லெமையளித் தவன்றன் மேன்மை யறிந்திலை யென்கை கீறி
யமைவறு கோபத் தோடு மடித்துப்பாழ்ங் கிணற்றில் வீழ்த்தாள்.

(கஉ)

எந்தைநின் னருளா லிங்ஙன் யயாதியென் றியம்பும் வேந்தன்
வந்தனன் வேட்டைக் காழ்ந்த கிணற்றிடை வருந்து மென்னை
வெந்துயர் தீரச் செங்கை பற்றிமே லெடுத்து விட்டான்
முந்துற நடந்த வுண்மை யீதென மொழித லோடும்.

(கங)

தெய்வயானியாட்சேப அத்தியாயம்.

கௌ

இரந்திடுந் தொழிலெ மக்கே யிஸ்கையிச் செய்கை வான்வாழ்
புரந்தரன் விடபன் மாவிப் புவியில்வாழ் யயாதி பென்னுந்
தூரந்தா ரறிவ ரீசன் சொற்றிடும் வேத வுண்மை
நிரந்தரம் வல்லே னெற்கு நிகரெவ ரென்று பின்னும்.

(கௌ)

இருநிலக் கிழமை பொன்னோ டிளமைபெண் மதிய வற்றி
னெருவகைப் போழ்துந் திமை புறுத்துதற் குரைத்த ஞானு
மருவிலள் செய்யுந் தீமை வரம்புண்டோ வென்ற னென்று
கருதிதோர் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

(கரு)

இருபத்தேழாவது

தெய்வயானிகோப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். அகா.

இருபத்தேட்டாவது

தெய்வானி யாட்சேப வத்தியாயம்.

சீற்றங் காம மயக்கமெனச் செறியு மொருமுகக் குறும்பெறிந் திட
டாற்றும் வேள்வி முனிவர்கெய்வ யானி யாட்சே பித்தகனைச்
சாற்ற வேண்டி மெனச்சிவன்பொற் றுட்டா மரைக டமைபுணர்ந்து
போற்றுந் சூத மாமுனிவன் பொருத்தத் தெரித்து புகல்வானால்.

(க)

பெருமை பிறங்கும் பார்க்கவனின் வுலக மதிக்கப் பெற்றெடுத்த
வருமை மகளாக் தெய்வயானி யாற்றாச் சீற்றங் கண்டவாடன்
பொரும தவிரும் படிக்கின்சொல் புகல்வா னெண்ணிப் புகன்மறையின்
றரும நீதி முறைசிறிது தயவி னென்குந் சாற்றுவானால்.

(உ)

வேறு.

சத்தியம் பொறுமை தாழ்த்த வார்த்தையைத் தரிக்க வல்லோ
னுத்தம னுவா னென்றே புரைத்தன வேதம் யாவ
மித்திறந் தெரிதி கோபத் தியற்கைமேற் கொண்டார் செல்வம்
புத்திமெய்த் ஞானங் கல்வி புகலருத் தவமும் போமால்.

(ங)

யாவரே யெனினு மக்க னியற்றுதூர்க் கருமம் தன்னைப்
பாவக மாக வெண்ணிற் பகாரும் பவத்தி லாழ்வார்
பூவுறு நீதி யென்றே புகர்சொலக் தெய்வ யானி
மேவருஞ் சற்ச னத்தில் விரவிடி னன்மை யாமால்.

(ச)

செம்மையி லசுரர் மன்னன் செல்விசன் மிட்டை யென்னும்
வெம்மைசேர் குணத்தாங் காரி தன்னுடன் மேவு மாற்றா
லிம்மையிற் றுயரம் யானே யெய்தின னிமையோர் போற்று
மும்மைவந் தடைந்த பேர்க்கு முறுதுயர் விளைவ துண்டோ.

(ரு)

காரண மின்றி யென்றன் கூறையைக் கவர்ந்து கொண்டு
பூரண விஞ்சை யெண்ணென் கலைகளும் பொருந்தி வாழு
மாரண வித்தா மும்மை யவமதித் துரைத்து மநழந்த
நீரண வொண்ணாக் கூவல் வீழ்த்தியு நெறியை நீத்தான்.

(சு)

தன்னிடத் துபதே சங்கொண் மாணுக்கன் றலைமை யாக
மன்னிட வவன்பாற் றுழ்தல் வல்லவர் செய்கை யென்ற
லென்னிடத் தவமா னத்தை யெண்ணிலே னிகழ்ந்த வார்த்தை
துன்னிட வும்மைக் கூறுந் துயரெனைச் சடுவதென்றாள்.

(எ)

என்றலும் வெகுண்டு கண்ணா டெழுந்ததீப் பொறிகள் சிந்தச்
துன்றிய புருவ நெற்றி முரித்திடத் துளங்கெண் டிக்குங்
கன்றிடக் கடல்க ளேழுங் கலங்கிட யுகாந்த கால
மன்றுவந் ததுவோ வென்ன வனைவருந் துணுக்க மெய்த.

(ஐ)

தெறுவலி யசுர ரெல்லாஞ் சேரசு ரேந்தி ரத்திற்
கருவொடுஞ் சென்று னென்னக் கறைமிடற் றிறைவன் றானே
யுறுதியென் றுணர்ந்து வேள்வி யுருற்றுமா தவத்தோர் கேட்ட
மறுவறு மறிவின் மிக்க மாதவச் சூதன் சொன்னான்.

இருபத்தேட்டாவது

தெய்வயானியாட்சேப வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். அககூ.

இருபத்தோன்பதாவது

தெய்வயானிசந்தோட வத்தியாயம்

ஐயுற்றிடு மிடையாடெய்வ யானிப்பெய ருடையான்
மெய்யுற்றசந் தோடத்தினை விளம்பாயென வினவப்
பொய்யுற்றவின் வாழ்வைத்தவிர் பொறையுற்றுயர் முனிவோ
ருய்வுற்றிட வருஞ்சுதன்மெய் யுணர்வுற்றுரை செய்வான்.

(க)

உருத்தேயெழு கோபத்தோடு முறுமாமுனி யுள்ளக்
கருத்தேதென வறியானுளங் கலங்கித்துனை வோடு
மருத்தாவிட பன்மாவெதிர் வந்தேமிக வஞ்சிக்
குருத்தாமரை மலர்ச்சேவடி குறுகப்புகர் சொல்வான்.

(உ)

தெய்வபானிசந்தோட அத்தியாயம்.

க0ந

பொல்லாப்பெரும் பொய்வாசகம் புகல்பாதகம் புன்மைக்
கெல்லாமிருப் பிடமாயுறு பழிதானிழைத் திடுவீ
ரொல்லாதிவை யெனவேபுரி கருமந்தனை யுணரீர்
கொல்லாநொழி குணமேசிறி தில்லாக்கொடுங் குலத்தீர்.

(க)

எவற்றொழில் களையாற்றியு மென்பாலுறு சசன்முன்
கோவைப்புனற் தனின்மேய்த்திடக் கொன்றீரது வல்லாற்
புனைத்தரு போதிற்கொன்று சுட்டப்பொடி மதுவிற்
றாவிக் கொள மொக்கேயனித் துறுதுன்பம் விளைத்தீர்.

(ச)

எமக்காந்தெய்வ பானிக்குயி ரீறுற்றிட விளைத்தி
ருமைத்தேறி னிமைப்போகினிற் றகிப்பேனென வுரைப்பக்
கமைக்கோர்கட லணையாயிவை கருத்தாலநிற் திலன்யா
ருமைத்தான்விடற் கதியாதுன தெமக்கேபுக லுதிரால்.

(ந)

நீரேயெமைத் தகிப்பீரெனிற் கடனீரிடை யாழ்கேம்
வாராமுலை மனைபாங்கிய மதயாணிகள் வாசி
தேராளிவை மிடைவாகிய சதுரங்கநற் சேனை
பாரோடெம தெல்லாமும தன்னேறெனெப் பகர்ந்தான்.

(க)

ஆனாற்பிழை பொறுத்தேந்தெய்வ பானித்திரு மகள்பாற்
போனாற்றம துள்ளக்குறை புகல்வாளது தீர்க்கி
னாமகிழ்ச் சிமின்மேவுவ மெனவேபுக ரறைய
மாணாம ரிடத்தேகிட பன்மாவும்மைத் தனனால்.

(எ)

மாளேயொமக் குறுநீவினை மாற்றும்புரு மகளே
தேனேயுமக் கழமைத்திறந் செய்கேம் குலமுழுதும்
மாளேதினி யிபற்றும்பணி யெனவாயிர மகளிர்
தாளேபணி சன்மிட்டையைத் தனியேவலுக் கருள்வாய்.

(ய)

என்றேயவ னுரைசெய்வதற் கியைந்தேகிட பன்மாற்
தன்னுதியை விட்டேடயவ டன்னைத்தரு கெனலுந்
சென்றேகொடு வரலுப்பவ டுகழ்ச்சையை கோக்க
வின்மேறதெய்வ பானிக்குறு பணிசெய்கென விசைத்தான்.

(க)

இசைத்தானடி வணங்கித்தெய்வ பானிக்கெதிர் வந்து
கசைத்தாழ்முடி வினதாயிர ரொடுகான்பணிக் கமைவேன்
நிசைப்பாங்கவர் கொடுத்தே யாருள் செயநீசெலுந் தேய
மிசைத்தானுப்பின் வருகேனென விளம்பத்தெய்வ பானி.

(க0)

வாராயாதுயர் பொருளீடவன் மகணீவறு மையினு
னிரைவாயுறு கடைவாயிலி னிற்சோன்மகள் பணிக்கே
முரைநீசெய்த் திறமென்சொலென் னுறுபுன்னகை விளைக்கத்
தரைநீடுமந் வாழப்பணி செய்கேனெனத் தாழ்ந்தான்.

(கக)

யாமுங்குழ லும்போன்மொழி யாணற்றெய்வ யானி
தாமுங்குழற் சன்மிட்டையை நோக்கிக்களி தயங்கி
வாமும்புகர் தனைநோக்கியென் மனத்தாகுலந் தவிர்ந்தேன்
சூழும்புரி சைத்தொன்னகர் செல்வேமெனச் சொல்ல.

(கஉ)

சன்மிட்டையொ டோராயிர மடவார்பணி தரவே
மின்னிட்டிடை மகல்பின்வரப் புகர்கூவலை விடுத்தே
பொன்னிட்டொளி ரசுரேந்திர புரியுற்றன னென்றே
மன்னிட்டமொ டியர்கூதன்முன் வகுத்தான்முனி வரர்க்கே.

(கக)

இருபத்தொன்பதாவது

தெய்வயானி சந்தோடவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். அ/கஉ.

முப்பதாவது

தெய்வயானி கல்யாண வத்தியாயம்.

வெள்ளிதன் வரத்தில் வந்த மெல்லியல் கல்யா ணத்தை
யொள்ளிய சதானீ கற்குச் சவுனக னுரைத்தா னென்றே
துள்ளிய மச்ச ரூபி மனுவுக்குச் சொற்ற வாறே
தெள்ளிய முனிவர்கேட்பச் செப்புவான் சூதன் மாதோ.

(க)

பொன்னவிர் சுணங்கு பூத்த புணர்முலைப் புரிமென் கூந்த
லன்னமென் னடையா டெய்வ யானியா மணங்கன் னுட்குக்
கன்னிசன் மிட்டையோடு மாயிரங் கருங்கட் செவ்வாய்
மின்னனா ரேவல் செய்ய விளங்குசின் னுளி லோர்நான்.

(உ)

விராசெறி மலர்ப்பூம் பைந்தார் வேய்ந்துலம் பொருது விம்மும்
விராசெறி புயன்ய யாதி வனத்தினில் வேட்டை யாடித்
திராசெறி நீர்பெருமற் றேடியாங் கணைய நன்னீர்க்
கராசெறிந் துலவி யாடுங் கன்னியர் குழுவைக் கண்டான்.

(ங)

வானம ருடுவி னுப்பண் வளர்திங்க ளொன்றே போன்று
நானவார் கூந்தற் றெய்வ யானியாங் குறைய நண்ணி
யூனவேல் விழிச்சன் மிட்டை யுவந்தடி வருடக் கண்டு
தேனனார் யார்கொ லென்னத் தன்மனந் தெளியக் கேட்டான்.

(ச)

கன்னிநீ யார்கு மாரி காலினை வருடு மங்கை
தன்னிக ரில்லா டானா ரெனவவள் சாற்று நீயார்
மன்னவர் குலத்து ளானோ மறையவர் குலத்து ளானோ
பன்னுக வெனப்பார் வேந்தன் பார்புகழ் யயாதி யென்பேர்.

(ஐ)

அரியநால் வேத மோதி யமர்ந்திடும் பிரம சாரி
விரதம்பா னனுட்டித் தேனூல் வேட்டைமேற் போந்து நன்னீர்க்
கரைதனி னுடி யுற்றே னென்ன னுங் கருமென் கூந்தல்
வரிவிழித் தெய்வ பாணி மனமகிழ்ந் தினிது சொல்வாள்.

(௧௭)

கிஞ்சகைகள் பலவும் வல்ல சுக்கிரன் மகன்பான் மேவி
கஞ்சணி விழிச்சன் மிட்டை யசுரர்க்கு நாதன் கண்ணி
யெஞ்சவி னேழுதி யென்றன் பணிவிடைக் குரிய னென்னப்
பஞ்சணி பதத்தாய் பாங்கி பணிவிடைக் கான தென்கொல்.

(௧௮)

முன்னமே வறிய கூவல் வீழ்த்திய முறையாற் றானே
யென்னிடத் தேவால் செய்தற் றுரியனா யியற்று கின்றான்
மன்னனி யாண்டே யென்னை பிடித்தனை மற்றே ரொன்னை
தன்னையே பற்று வாரோ வெனவேட்கை தரும மென்றான்.

(௧௯)

இவண்முதற் பெண்கள் யாரு நிற்பணி கேட்டி யென்றே
துவளுறு மிடையான் கூறத் சுக்கிரன் புகல்வி நீயே
கவளமால் யானே மன்னர் குலத்துளேன் கருகே னென்ன
வவிரிழை வரித்தே னுன்னிப் புகரென யளிப்பா ரென்றே.

(௨௦)

பொன்னு னொருத்தி தன்னைத் தந்தைபாற் போக்கத் தந்தை
தன்னையே யழைத்து வந்து சார்த்து மடியிற் றுழந்தே
யென்னமுன் வலக்கை பற்றும் யயாதியா மிறைவர்க் கின்று
சொன்னீர்த் தாரா வார்த்துக் கொடுத்தரு னென்னக் சொன்னான்.

(௨௧)

அவ்வரை கேட்ட மன்ன னுள்ளத்தி லச்ச மெய்திக்
கவ்வையில் புகரைப் போற்றிக் கருதிலேன் கண்ணி தன்னை
யெவ்வமி லமார கோத்திர மியானென யயாதி கூற
தவ்வியன் கண்ணி னானே கங்குலேவம் யாமே யென்றார்.

(௨௨)

நினக்கறிற் றேட்ட மில்லை நீயடை குரியை யென்றே
கனைத்துவண் டமிருந் கூந்தற் கண்ணியை விதிவ ழாமற்
புனற்பொது கொடுத்த நீயிப் பொருத் துடன் மிட்டை தன்னை
மனத்தினில் கிரும்கேப லென்று வருபுகர் வழுத்தி னானால்.

(௨௩)

தகவுடைத் தெய்வ பாணி கன்மணம் பெற்ற பின்னர்ப்
புகத்தனை வலஞ்செய் தேத்திப் போற்றியே விடைகொண் டேனிடத்
திகழ்மணி வீதி குழுக் திருவனர் பிரதிட் டான
ககர்தனின் மனைவி யோடு கண்ணிய யயாதி வேந்தன்.

(௨௪)

உலகெலாம் பொதுமை நீக்கி யொருகுடை நிழற்றி காளு
மலவியைச் செல்வக் துய்த்தே யாசிய னடாத்தி னானென்
திலருகான் மறைதேதர்க் தெச்ச மியற்றுமா முனிவர் கேட்ட
கலமெலாம் தெரிந்த குது மன்முனி கவின்று னன்றே.

(௨௫)

முப்பதாவது

தெய்வபானிகல்பாண வுத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஆசக.

யயா திபுத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம்.

ஒன்னலர்க் கடந்த வைவே லுயர்புகழ் யயாதி வேந்த
னன்மகப் பயந்த காலை நற்சதா னீகற் கன்பாய்
முன்னமச் சவுன கன்சொன் முறைமையை முனிவர்கேட்பத்
தொன்முறைப் புராணச் சூத முனிசொலத் தொடங்கி னூனல்.

(க)

புகழெனு மடந்தை செல்வப் பூமகள் வாணி விந்தை
யகலுறு தென்றுங் கூடி யமர்ந்திடும் யயாதி வேந்தன்
திகழ்மதி துதலா டெய்வ யானியைச் சேர்ந்து நாளு
மகபதி போல விற்ப மருவியே வாழு ஞான்று.

(உ)

அனநடைத் தெய்வ யானி யனுமதி பெற்ற சோக
வனமரு குறவே கோல மனைசில வமைத்து மாலை
புனைகருங் குழற்சன் மிட்டை மடந்தையைப் பொருந்த வைத்து
நினைவரு மாடை யன்ன நிரப்பியே நடத்தி னூனல்.

(ங)

ஆயிரங் கன்னி மாரொ டமர்ந்தசன் மிட்டை பச்சை
வேயுறு தோளி தெய்வ யானிபான் மேவி யேவ
லோய்வுறு தியற்ற வேந்த னுலம்பொரு குவவுத் தோளா
லேயுற மருவித் தெய்வ யானிபால் யதுவை யீன்றான்.

(ச)

திருந்திய வருட மோரா யிரத்தொகை சென்ற பின்னர்
முருந்தன நகைச்சன் மிட்டை முதிர்முதுக் குறைவை யெய்தி
வருந்துறு நாளி லோர்நாண் மருவிய ரிதுகர் லந்தான்
பொருந்தநற் கணவ னின்றிப் போயிற்றென் னினைமை யென்றே.

(ரு)

மனத்துறு துயர்மேற் கொள்ள மயங்கிப்பின் மக்கட் பேறு
தனைத்தின நினைந்து காந்தற் றகவுற வரித்தி லேனா
லினித்துய ருறுவ தென்கொல் யானுமத் தெய்வ யானி
நினைத்துமுன் வரித்த வண்ணம் யயாதியை நேர்தல் வேண்டும்.

(கூ)

என்றுதன் மனத்தி னெண்ணி யிருக்குமந் நாள்ய யாதி
துன்றிய வசோக கானத் தொருவனே தனித்துத் தோன்றச்
சென்றுமுன் வணங்கிச் சோமன் நேவர்கோன் வருணன் விண்டு
வன்றிற வியம னின்னோர் மனையினு மனையின் மேவி.

(எ)

சார்ந்தமர் கின்ற கன்னி தன்னையார் நோக்க வெல்லாம்
தேர்ந்தவன் குலமொ முக்கஞ் செய்கைநீ ரறிவீ ரும்மைமக்
காந்தனா வரித்து மைந்தர் தமைப்பெறக் கருதி னேனென்
ருய்ந்துமுன் கூற வேந்த னவண்மொழி தடுத்திச் சொல்வான்.

(அ)

சொல்லரும் விரதம் பூண்ட கண்ணீர் தூய்மை வேட்டுப்
புல்லுதற் சூரியை யன்று புகர்புகன் றிட்ட வாய்மை
பெய்க்கைக் கடக்க லாகா தென்ன லு மெழுந்து விம்மி
வல்லெனப் புடைத்த கொங்கைச் சன்மிட்டை வழுத்த லுற்றான்.

(௧)

அருந்தவப் புகர்கு மாரிக் கியான்சுகி யாகை யான்முன்
வரைந்துமை வரித்தான் யானும் வரித்திட வழக்கா மன்றித்
திருந்திழை யாரை மிக்க வதுவைகள் செய்யும் போதும்
பெருந்தன முழக்கும் போதும் பேரைய ரூடற் போதும்.

(௧௦)

தன்னுயிர்க் கிறுதி வந்த காலத்துஞ் சரசப் போதுஞ்
சொன்னபொய் யதனாற் றோட மிலையெனச் சருதி கூறும்
நன்மொழிச் சான்று கேட்கிற் பொய்சொல்ல என்க தன்றா
லுன்னரு மூதி யந்தா னுறிற்பொய்க ளுரைத்த லாமால்.

(௧௧)

பாவரே பெண்ணும் வேந்த ரினத்தினி லீரக்கி லில்கைப்
போவென வியல்போ வென்னப் புவிபுரந் தருளு நீதிக்
காவலன் பொய்ய ரைக்கிற் கலங்குமெய்த் தருமம் யானும்
காவிலு னுரையேன் பொய்யை நரசம்வந் துறினு மென்றான்.

(௧௨)

அவ்வரை கேட்டித் துன்பத் தழுங்குசன் மிட்டை தன்னைக்
செவ்விதி னோக்கி யென்னைக் சேர்ந்தவ ரொதுகேட் டாலும்
வவ்விட வளிப்ப லென்ற மனத்தொரு விரத முண்டா
ளவ்விபொண் கண்ணி புன்ற னபீட்டமு நல்கு வேனாள்.

(௧௩)

பாரிதன் மைந்த னோடு மடிமையும் பணிம ருத
காரியஞ் செய்வ தன்றிச் சுதந்தரம் கருகா ருன்றன்
னாரியாக் கெய்வ யானி யவாட்குநல் மடிமை பூண்டேன்
தேரின்மற் தவனோ டென்னைத் தெரிந்துநீ காத்தல் வேண்டிம்.

(௧௪)

என்னுமம் மொழியைக் கேளா பாபாதிபா மிறைவ னுள்ளத்
துன்னியே மணந்து தன்மத் துறுதியிற் கூடி யோகத்
தன்னிகர் சுதனை யின்றான் சன்மிட்டை யென்று சூத
என்னல வேள்கி யாற்று முனிவர்க்கு தவின்ரு னம்மா.

(௧௫)

முப்பத்தொன்றுவது

பாபாதி புத்திரோற்பத்தி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ஆகக்.

யயாதிசாப வத்தியாயம்.

தருமத் தியல்பிற் புவிமுழுதுஞ் சயிலத் தடந்தோ டனிற் றுங்கும்
பெருமைப் புகழ்சேர் யயாதிமன்னன் பெற்ற சாபஞ் சவுனகர்தா
மருமைச் செயல்கூர் சதானீக னறிய வறைந்த வம்முறையே
யிருமைப் பயன்றோர் முனிவர்க்குச் சூத முனிவ னெடுத்தி சைப்பான். (க)

நஞ்சிற் கருகி வெளுத்தகன்று நளின மெனச்செவ் வரிபரந்து
மிஞ்சிக் கனகக் குழைகிழித்து மேவிக் குமிழின் மிசைமறிந்து
வெஞ்சொற் கொடுங்கூற் றுடன்பழகி வேலைப் பழிக்குந் துணைநெ டுங்கட்
பஞ்சிற் பதத்தாள் சன்மிட்டை பாலற் பயந்தா னெனப்ப கர்ந்தார். (உ)

மின்னிற் சிறந்த தாதியர்கள் விரைந்து பகர்ந்த மொழிகேட்டுப்
பொன்னிற் பொலிந்த தகைத்தெய்வ யானி மனந்தான் பொழு ளாகி
யுன்னற் கரிய வசோகவனத் தருகா முறையு ளிடத்தெய்திக்
கன்னிக் கியல்போ சன்மிட்டை யென்று முனிந்து கழறினளால். (ங)

முனிய வெதிர்ந்து சன்மிட்டை முறையால் வணங்கி முகநோக்கிக்
கனியி னியல்பு தடுமாறிக் காமம் விரும்புஞ் சகியல்லேன்
நனிநன் முனிவன் மிகவுயர்ந்த தவத்தோ னொருவ னனகெய்த
வினிய மகவை யளிப்பாயென் திரந்தே னிரங்கி நல்கினனான். (ச)

என்றே யுரைக்க வவன்யாவ னியல்கோத் திரமே தெனவினவக்
கன்றே யணிசெங் கைம்மானே கதிரோ னிகர்க்கு முரவோனை
யன்றே யாவ னெனக்கேட்ப வஞ்சி யொழிந்தே னென்றிடலு
நன்றே புரிந்தாய் நின்னுரைக ணவைதிர் வாய்மை யாமெனவே. (ஞ)

இவ்வா றுரைத்தே யெழிற்றெய்வ யானி மனைக்க ணைகியபின்
செவ்வாய் மழலைக் குழவியொன்று தன்னை யுயிர்த்தாள் செவ்வார்ப்ப
லொவ்வா விதழ்ச்சன் மிட்டைபின்னு மிரண்டு மகவை யுயிர்த்திட்டாள்
மைவா ரிதிசூழ் புவிபுரக்கும் யயாதி வேந்தன் மனமகிழ்ந்தே. (ஊ)

பொன்பூத் தலர்ந்து குவிந்துவிம்மிப் புடைத்துத் திரண்டு பூரித்து
மின்பூத் தொளிர்சிற் றிடைதுவண்டு மெலிய வருத்துந் தனபாரக்
கொன்பூத் திலங்கு மயில்வேற்கட் கோதை தெய்வ யானியொடு
நன்பூத் தருநீ டண்டலையி னுப்ப ணோர்நா ணண்ணினனான். (எ)

நண்ணும் பொழுது விளையாட்டு நயந்த குமார் மூவரையுங்
கண்ணின் புறவே பார்த்திவர்க ளியாவர் குமார் கழறென்ன
வெண்ணந் தெரிந்தாங் கரசனென்று மியம்பா திருப்பக் குமார்தமை
யண்ணும் படிக்கங் கழைத்துமது தந்தை தாயா ரறைதியென்றான். (ஐ)

தாயாந் குறையுஞ் சன்மிட்டை தந்தை யிவரே யாமென்று
வாயா லுரைத்துத் தற்சனியால் வகுத்துக் காட்டி யருகுறக்கண்
டோயா நோக்கி வேந்தனெழிற் கொப்பா மென்று மனத்தயிர்த்து
வோயார் தோளி சன்மிட்டை யிருக்குந் தலத்தில் விரைந்தெய்தி. (க)

சீற்ற மிகுத்துக் கண்கிவந்து செவ்வா யதாந் துடிதுடிப்பக்
கூற்றிற் கொடிய வகார்பெற்ற கொடியை யாதல் காட்டியத
மாற்றற் கரிய முனிவொருவ னளித்தான் மகவென் றறைந்தனைபொய்
சாற்றற் கரிய வஞ்சகியை நின்னோற் றறையிற் காண்கிலனாள். (க)

வேறு

என்றுரைத் திட்ட தெய்வ யானிதன் னிணைத்தான் போற்றி
தன்றிய லாது செய்போ னயந் துந் வரித்த கார்தன்
தன்றிதத் தன்றி யானும் வரித்திட றகுதி யன்றாற்
துன்னுந் வேக்தி ராச ரிடியெனச் சொல்ல லாமால். (கக)

இவ்வகை யுரைத்த லோடு மேந்திழை யயாதி முன்னர்
மெய்வெயர்ப் புறவே சென்று வேந்தரீ வஞ்சகத் செய்தாய்
கவ்வையொ மின்பாற் சென்று மிருக்கலன் ககியின் மைந்தன்
நிவ்விய தானஞ் சேர்வ லென்றவற் றுறந்து சென்றான். (கஉ)

வென்றிகொன் வேலி னுன்பின் மென்மொழி மொழிந்து செல்லத்
தன்றிருத் தாறத் தாளிற் பணிந்தனன் வேந்துந் தாழ்ந்து
நின்றிட மகளை நோக்கி நிகழ்க்கதென் னுரைத்தி யென்ன
வன்றுது தன்மக் தன்னை யதன்மமே வென்ற தன்றே. (கக)

என்னிடத் திருவர் மைந்த னளித்துச்சன் மிட்டை யென்பா
டன்னிடத் திரண்டோ டொன்று மகவினைத் தாபிற் பெற்றா
ருன்னிடத் துற்ற செய்தி யுரைத்தனன் யயாதிபென்னு
மன்னிடத் துறுகோ பத்தாற் புகர்முறை வகுத்துச் சொல்வான். (கக)

இருநிலத் தநீலின் மிக்கா மென்றுனைத் தேர்ந்து பெற்ற
வரிவளைக் கன்னி தெய்வ யானியை வழங்கு மக்காட்
புரிசரி குழற்சன் மிட்டை போகத்தை வேண்டே லென்ற
வரிமையை மறந்தே விட்டா யுனக்குமூப் புறுக சென்றான். (கக)

ஆங்கவன் வணங்கி யேத்தி யையந் தவிர்தி கோபந்
தீங்குறு காமந் வேட்டிச் செய்திலன் ரிதுகா லத்தைத்
தாங்குறு மிராச கன்னி யென்னிடத் சார்ந்து போற்றி
யோங்குறு மகவைத் தன்பா லுதவென வேண்டி னானால். (கக)

உரைத்ததோ ரிராச தன்மத் துறுதியை யோர்ந்தி யானும்
விரைக்கருங் குழலால் வேட்ட மென்மக வளித்தே னென்பா
னரைப்பெரு மூப்பு நீங்க கல்லியித் தெய்வ யானி
வரைப்பெருங் கொங்கைப் போக மாத்திட வளித்தி யென்றான். (கக)

ஆன்னவ னுரைப்ப வெள்ளி யறைதரு சாப மாறா
துன்னிடத் துற்ற மூப்பை யொருவர்பாற் கொடுத்து மாற்றி
மன்னுக போக மென்ன மைந்தரில் யாவ ரேனு
மென்னுடை மூப்புப் பெற்று னிராச்சியம் பெறுதல் வேண்டும். (கஅ)

இத்திற முரைத்த செய்தி நன்றென வியம்பி யுன்றன்
புத்திர ரைவர் தம்மிற் பொருந்தினோர்க் கீதி யென்று
மெய்த்தவ வெள்ளி சொற்றான் யயாதியும் விடைகொண் டானென்
றுத்தம குணத்துச் சூதன் முனிவருக் கோதி னுஞ்.

(கக)

மூப்பத்திரண்டாவது
யயாதி சாப வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். அஅ0.

மூப்பத்து மூன்றாவது.
யயாதி சுதர் சாப வத்தியாயம்.

மன்னிய புகழ் யயாதி மன்னவன் வாத்தி னீன்ற
மூன்னிய மைந்தர் தம்மை முனிவொடு சபித்த காலை
தன்னிகர் சதானீ கற்குச் சவுனக னுரைத்த வண்ணந்
துன்னிய முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொல்வான். (க)

நரைதிரை யணுகு மேனி நாமவேல் யயாதி மன்னன்
விரைவுட னகரிற் சார்ந்து வெள்ளிதன் புதல்வி பெற்ற
தரைபுகழ் யதுவை நோக்கித் தளர்ச்சியேற் றிளமை தந்தால்
வரையுறும் வருட மோரா யிரமின்ப மாந்திப் பின்னர். (உ)

நின்னிடத் துற்ற மூப்பைக் கொண்டுநின் னிளமை யீவே
னென்னலு மூப்புத் தாங்கி யிகழ்ச்சியொ டினைப்பு மெய்திக்
கன்னலின் சொல்லா ரின்பங் கலத்தற்கு மரிது வாங்கேன்
மன்னிலென் னினுமன் பான மைந்தருக் கீதி யென்றான். (ங)

நொந்தவன் யதுவை நோக்கி நுவன்முடி நினக்கின் றென்றே
நிந்தனை யுறச்ச பித்து நோர்தெய்வ யானி யீன்ற
பிந்துறு குமர னுன பெயர்த்துரு வசுவைப் பார்த்து
நந்திரை நரைநீ பெற்று நல்குதி யிளமை யென்றான். (ச)

துருவசுப் பிதாவை நோக்கிச் சுந்தரங் காம மாண்மை
பிரிவுறு மூப்பை வாங்கேனென்றலும் பெரிது சீறி
யருமக வின்றி யீனர்க் கதிபதி யாகி நாளுங்
குருமனை கவர்ந்து கண்ட யோனிக டோறுங் கூடி. (ரு)

ஹற்கன்மம் புரிமி லேச்சர் தொகைக்கெல்லா மன்னு கென்றே
யொற்கமில் சாப நல்கி புறுபுரி குழற்சன் மிட்டை.
சுற்குறு குமர னுன ஹுருகுவைத் தயவி னேக்கி
யெற்குநின் னிளமை யீந்தா லீரைஞ்ஞா முண்டின் பின்னர்.

(க)

நரைநிரை யாங்கி யுன்ற னிளமையை நல்கி னிந்தப்
புரைதவி ருலகம் யாவும் போற்றுதற் கருள்வே னென்ன
விரிவுள பரிதேர் யானே மேற்கொளற் கரிதா யோங்கும்
வரைமுலை மகளிர் காம மாந்தர்க்கு மரிதா மூப்பு.

(எ)

தாங்கிடே னெனய யாதி தழைத்திடு காமம் போக
நீங்கிப்பின் மிதவை நாவாய் நிரைத்தவ ரார்க லிக்க
னேங்கிய போச னுகென் னுரைத்தனன் சாபம் வீம்மி
வீங்கிய முலைச்சன் மிட்டை விருப்புற லீன்ற பின்னோன்.

(ய)

ஹுனுவெறு மைந்தன் றன்னை யமைபுநின் னிளமை யீந்தென்
றஹுறு மூப்பை வாங்கிற் காருமா யிரமாண் டெண்ணி
னினைவுறக் கழித்துப் பின்ன ிளமையை நினக்கே நல்கிப்
புனைருவன் மோலி யென்ன வஹுவென்போன் புகல்கிற் பானால்.

(க)

மூப்புநிற் காலே நீரின் மூழ்கிமா மகத்தை முற்றி
காப்பெறு ஸ்வையின் ஹய்த்தற் கரியவா நயவே னென்னக்
காப்பரு மித்துன் பத்துட் பட்டுக்கா தலர்கண் மானத்
தீப்பொறி விழியிற் சிந்தத் தினந்தினம் வருந்திச் சோர்வாய்.

(க)

என்றுவென் சாப மீந்தே யினையவன் பூரு வென்பான்
றன்னையே முகத்தை கோங்கிக் கக்கிரன் றந்த சாப
மொன்றிரின் னிளமை யீந்தா னுவந்தொரா யிரத்தி னுண்டு
சென்றயி னிளமை யோடுத் திருவா கனக்கே யீவேன்.

(கக)

ஹ்நிய வென்றன் மூப்பைத் தாங்குதி புராவோ பென்னத்
தன்றிருத் தாசை தாளிற் பணிந்துநீ தயவு கூரத்
ஹ்நென் னிளமை யீந்தேன் மூப்பெனைச் சூழ்க வென்றான்
வென்றிகொள் யயாதி வேந்தன் விருப்பினுற் புகல ஹ்றான்.

(கஉ)

என்மன மின்ப மெய்த விசைத்தனை யிதனா னுரு
முன்மக வனைத்தும் வாழ்வுந் ஹய்ப்புவி முழுதுங் காக்கப்
பொன்மணி மதுட மென்றும் பொருந்துக வென்றா னென்றே
தொன்மைசால் வேள்வி யாற்று முனிவர்க்குச் சூதன் சொன்னான்

(கங)

முப்பத்து முற்றுவது

யயாதி சுதர்சாபவத்தியாயம் முற்றிற்று.

அகத்திருவிருத்தம். அகந.

மு ப ப த் து ந ன் க ா வ து

பூருபட்டாபிடேக வத்தியாயம்.

மட்டாரும் வாகை மாலை வளைபுயப் பூரு வுக்குப்
பட்டாபி டேகஞ் செய்த பான்மையைச் சதானீ கற்கு
முட்டாது சவுன கன்சொன் முறைமையை முனிவர் கேட்ப
வட்டாக சாபு ராண மறைமுனி யருள்செய் வானால்.

(க)

மன்னிய பூரு மெய்யி னிளமையை மகிழ்ந்து வாங்கித்
தன்னுடல் பொருந்து மூப்பை யவனுட றமுவ வைத்துப்
பொன்முடி யயாதி வேந்தன் பூவையர் போகந் துய்த்தே
யிந்நிலஞ் சிறக்க வாண்டாண் டாயிர மிருந்தா னன்றே.

(உ)

தேவர்கட் கியாகத் தாலும் பிதிர்கட்குச் சிராத்தத் தாலும்
பூவுல குற்று வாழும் பூசுரர் முதலி னோருக்
காவன திருத்தி யாக வளித்துமா துலருக் கீந்துந்
காவரு கள்வாச் செற்றுந் தனிக்குடை நிழற்றி னானால்.

(ங)

தருமத்தின் வழிதப் பாது புரந்தரன் றனையத் தொன்னார்
செருமத்திற் றதியில் வென்றுந் திகழ்மறை மனுவிற் சொன்ன
கருமத்தி னுறுதி யாற்றி யாசைகள் கழிந்த பின்னர்ப்
பருமத்த யானை வேந்தன் பூருவைப் பார்த்துச் சொல்வான்.

(ச)

அறிவினாற் றெளிவாற் சொல்லும் வாய்மையா லன்பான் மிக்க
நெறியினு லமைவாற் பூத யவினா னிகழ்த்தும் பொற்பிற்
குறியினாற் பொறையால் ஞானப் புணர்ப்பினாற் குணத்தா னீதிச்
செறிவினா லொழுக்கந் தன்னான் மனுமுறை தேர்ச்சி தன்னால்.

(ரு)

புத்தியாற் பிறர்க ளுள்ளப் புணர்ப்பறி வினயந் தன்னான்
மத்தமா தங்க மேறும் வகையினு விரத மேறித்
தத்துவாம் பரிந டாத்துந் தகைமையாற் கலினப் பாய்மா
வித்தகக் கதிக் டேர்ந்து வியப்புறு பயிற்சி தன்னால்

(சு)

வில்வலிப் பிண்டி பாலம் வேல்தண்டங் குலிச மீட்டி
சொல்வலிப் பிடையங் கைவாண் முசுண்டிதோ மரம்வாள் தோட்டி
கல்வலிக் கவண்க டாரி கப்பண முசலம் வாங்கு
கொல்வலிப் பரிகஞ் சூலங் குந்தஞ்சக் கரங்கை யம்பு.

(ஊ)

முதலிய படைகள் யாவும் பயிற்சியா னெண்ணார் மோலி
சிதறிடப் பொருது வெம்போர்க் களத்தினிற் செந்நாய் காகங்
கதழெரிப் பேழ்வாய் பூதங் கமுகுவே தாளஞ் சம்பு
விதம்வித முண்டு தேக்க விருந்துண வருத்து நீரால்.

(ஐ)

சதுமறை கணிதங் காமந் தத்துவஞ் சரநூல் ஞான
முதுமொழி வாக டஞ்சொன் மூவறு புராண நீதி
பொதுமொழி தருக்கஞ் சுத்தம் பூததந் திரமெ னைத்தும்
விதிமுறை பயின்று தேர்ந்த மேன்மையாம் விஞ்சை தன்னால்.

(க)

நின்னையொப் பவார்யா ரிந்த நீள்புவி வான்பா தாளத்
தென்னையே சிறக்க வைத்துன் னிளமையை யீந்தென் மூப்பி
னுன்னுட றளர்ச்சி யெய்த வுவப்பினு னுவப்பி னுற்ற
யன்னையை யொப்பா மன்பி னத்தனே யுரைப்பல் கேண்மோ.

(க௦)

கார்விடங் கக்கும் பேழ்வாய்க் கனல்விழிக் கவைநாச் சூட்டுப்
போர்முகத் தாயி ரந்திண் புகழ்முடிப் பாந்த னேந்திச்
சீர்மிகும் படத்தி னோங்கச் சிறப்பொடு மினிது தாங்கும்
பார்மனுத் திறத்தா லிந்நான் காறுமே பரித்தல் செய்தேன்.

(க௧)

பழுதுறு மமைச்ச நீக்கிப் பரிவுடை யமைச்ச நாட்டி
வழுவிலா நீதி நூலின் வழிமறை யோர்க ளாதி
யொழிவினற் றவர்க ளீறு யாவரு முவப்பச் செய்துள்
செழுமணி மார்பன் முக்கட் சிவன்பூசை சிறப்ப செய்தும்.

(க௨)

சீலமா தவர்கள் செய்யு மருந்தவஞ் சிறந்து வாழக்
கோலமா ரறந்தழைக்கக் குவலயஞ் செழிக்க நித்தம்
பாலனஞ் செய்தும் வேங்கை பசுவுமோர் துறைநீ ருண்ண
ஞாலமா தகம்பூ ரிப்ப நடுமுறை நெறிவழாமல்.

(க௩)

இப்பெருப் புலியைத் தாங்கு மிலக்கண முடையோ னீயென்
றொப்புர வோர்ந்தே யிப்போ துவப்பினின் னிளமை யீந்தேன்
வெப்புறு முதிர்ச்சி யானே விருப்பின்மேற் கொண்டு மேன்மை
செப்பிய தவத்திற் செல்வா னென்னுளத் தெண்ணி னேனால்.

(க௪)

என்னுரை தவறு வண்ண லிவ்வா மெனக்கே யீந்து
மன்னிநீ ழீழி காலம் வாழ்புவிப் பாரந் தாங்கித்
துன்னுபூ மறையோர் மன்னர் வணிகர் சூத்திரர்க ளாதி
பன்னிய சனர்க ளெல்லாம் பரிந்துநீ யளிக்க வேண்டும்.

(க௫)

சுக்கிர னந்நான் சாபஞ் சொற்றிடு காலையென்னை
நெக்குறு மூப்பைப் பன்னு னோற்றுமே நேர்ந்து பெற்ற
மக்களி லொருவன் பால்வைத் தவன்றன்வா லிபத்தை வாங்கி
மிக்கநல் லிளமை யோடும் வேண்டுநா ளின்பந் துய்த்தே.

(க௬)

மனத்துறு மாசை தீர்ந்து ஞானம்வந் துற்ற போது
நினக்குறு முதுமை தாங்கி நேர்ந்தவார்க் கிளமை யோடுங்
கனத்தபொன் மோலி யீந்து கடற்புவி காக்க வைத்துப்
புனத்துறு வனத்தி னெய்தி நற்றவம் புரிதி யென்றான்.

(க௭)

ஆதலான் மைந்த வென்ற னனுக்கிர கத்தி னான்
தீதறுன் னிளமை பெற்றுச் சிறந்தவில வலகந் தாங்கி
மூதறி வுடனே வாழ்ந்து மூவுல கத்து னோர்நின்
னீதியைப் போற்றி யேத்த நீழி வாழி யென்றான்.

(கக)

என்றலுந் தந்தை பாதத் திணைக்கம லத்திற் றுழந்து
வன்றிற லுரவோ யெற்கிவ் வகையெல்லா முரைப்ப தென்னே
துன்றநீ யென்பால் வைத்த மூப்பினுற் றுயரொன் றில்லேன்
கன்றிலேன் முன்ன மீத விளமையைக் கருதே னென்றும்.

(கக)

அய்யநீ யடியேன் மீதி ள்ளித்திதிங் கருணை தப்பா
துய்யவே யருள்வா யென்ன வுறுதிசொன் மகவை நோக்கிச்
செய்தவங் குன்று மென்சொன் மறுத்தியே லென்று சீற
வெய்துயிர்த் தலக்க ணெய்தி விரைந்தடி வீழ்த லோடும்.

(உ௦)

கையினு னெடுத்துக் கட்டிக் கருணைகூர்ந் துச்சி மோந்து
மெய்யுற வணைத்து மூப்பை மேற்கொடு விருப்பின் மைந்தற்
கையுற திளமை நல்கி யரியமா மோலி சூட்ட
வையக மறியும் வண்ண மகிழ்முர சுறைந்திட டானால்.

(உ௧)

முரசுறு குணிலி னோதை முழைச்சிவி புகுத லோடு
மரசர்மந் திரிமார் சேனைத் தலைவர்க ளறிஞர் மேன்மை
யுரைசெயுங் குரவர் நாட்சொல் புரோகித ருலகோர் யாரும்
விரசியே யாதி வேந்தன் முன்வந்து விருப்பி னோடும்.

(உ௨)

மனுமுறை தவறி லாத மன்னன் யெதுவி னோடு
தனுசெறித் துருவ சுப்பேர் சாற்றிய துருகு மற்று
மனுவிவர் முன்னர்த் தோன்ற லவர்க்கன்றிப் பின்னர்த் தோன்றும்
புனைமலர்ப் பூரு வுக்குப் பொன்முடி சூட்ட லென்கொல்.

(உ௩)

தருமத்தின் முறைவ ழாத தன்மையோ யதன்ம மான
கருமத்தை நீயே செய்யிற் கழறுவ தென்கொ லொன்னார்
பருமத்த யானை மத்த கம்படப் பிளக்கும் வேற்கை
மருமத்தார் வேந்த வென்றே துதிநிந்தை வழுத்தி னாரால்.

(உ௪)

வழுத்தலும் யயாதி வேந்தன் மந்திரித் தலைவர் மற்றும்
விழுத்தக வுடையோர்ப் பார்த்து வெள்ளிசா பத்தின் செய்தி
முழுத்ததன் னுள்ளத் துள்ளன் முயற்சிமூ தறிவு யாவும்
வழுத்தியே யுரைத்தா னந்த வாய்மைகேட் டன்னோர் சொல்வார்.

(உ௫)

பன்னுமெம் மொழிகள் யாவும் பழுதுநீ பொருந்தி வெள்ளி
முன்னமே யுரைத்த சாப மன்றியு முதல்வநாளு
நின்னுளத் திருத்தி யீதே நிதழ்த்துவ தென்கொ னீதி
மன்னநின் னுள்ளத் தெண்ணு மகிழ்ச்சியே மகிழ்ச்சி யென்றும்.

(உ௬)

பூருபட்டாபிடேக அத்தியாயம்.

தகை

எம்மனோர்க் குரைத்த பூருக் கறிகுண மியற்கை யாவுஞ்
செம்மையே தவறென் றில்லைச் செய்து நீ முடிக்க மன்னர்
வம்மினென் றருளு கென்று மரபினோர் மற்றோர் யாருந்
தம்முளத் தருத்தி யோடுஞ் சாற்றினார் யயாதி வேந்தன்.

(௨௭)

மெய்புள கித்தே யந்த வேதிய ராதி யானோர்
செய்பரு வங்கள் யாவும் திறத்தொடுஞ் செப்பி யோதும்
பொய்யிலா மறையோ ராய்ந்து பொருந்துநாண் முகூர்த்தம் பார்த்து
வையகத் துள்ளோர் யாரும் வம்மினிந் நாளி லென்றே.

(௨௮)

முடங்கல்கள் போக்க வந்தார் முன்னிய கங்கை யாதித்
தடங்கட னீரும் வானிற் றயங்குமா னதமாம் வாவி
மிடங்கொணன் னீரு மற்றை நதிநதத் திலங்கு நீரு
மடங்குபுட் கரணி வாவி முதலிய வசம்பி னீரும்.

(௨௯)

கொடுவர மனிதர்ப் போக்கக் கொணர்ந்தனர் பதிகள் யாவும்
கடிமுர சறைந்து வாவை கமுருதோ ரணங்க ணுட்டி
முடிபுனை மண்ட பத்தை முதிர்ந்தவ மனைக ளாலும்
வடிவுறு சொன்னத் தாலு மகிழ்ந்தலங் காரஞ் செப்தே.

(௩௦)

ஆயிரங் கம்ப நாட்டி யமைந்தமண் டபத்தி னுப்பண்
காய்கதிர்க் கிரணங் கோடி யுதித்தது கடுப்பப் பத்தி
பாயரி யணையொன் றுங்கண் பதிவுற வமைத்து மாலைத்
துயநற் சரங்க கேக்கித் தூநதும் புகைக ணுட்டி.

(௩௧)

ஒரைநன் முகூர்த்தம் பார்த்தே யயாதியா முரவோ னண்ணிப்
பூருவைக் கொணர்மி னென்ன வருதலும் பொற்பி னன்னீ
ராருற வாட்டிச் சுத்த வத்திர மணிகள் பூட்டி
யேருறு மண்ட பத்தி னரியணை மீதி லேற்றி.

(௩௨)

பேரிமல் லாரி பம்பை பெருந்தவி னவரி கின்னம்
பூரிகை தவளச் சங்கம் பொருகுட முழவு கொம்பு
தாரைமத் தளமலீ ராணந் தவண்டைகா களஞ்சே கண்டி
வார்கடன் முழக்கி னார்ப்ப மங்கலத் திசைக னோங்க.

(௩௩)

மணிமுடி கொணர்மி னென்று வாங்கியே யயாதி வேந்த
னணியணி பூரு வுக்கங் கழகுற மேலி குட்டிக்
கணிதமின் மகிழ்ச்சி யோடுங் காளையா னனத்தை நோக்கித்
திணிபுவிப் பாரங் காத்துச் சிறந்துநீ ழி வாழ்தி.

(௩௪)

என்றுவாழ்த் தெடுத்த வாழ்த்தி யிருநிலஞ் சிறப்ப வாழ்ந்து
துன்றிய மறையோ ராதி சொற்றிடு சாதி பேதத்
தொன்றிய மாந்த ரெல்லா முவப்புறத் தாய்போற் காத்து
நன்றிகொ ளுயிர்கள் யாவு நயம்பெற வளித்தி யென்றும்.

(௩௫)

வானுல கத்திற் தேவர் மகிழ்ந்திட வேள்வி யாற்றி
பூனமில் பிதிர்கட் கெல்லா முவப்புறச் சிரர்த்த மீந்துந்
தானநான் மறையோர்க் கீந்துந் தரணிவாழ் சனங்கட் கெல்லா
மானநற் பொருள்க ளீந்து மனந்தநாள் வாழ்தி யென்றான். (168)

என்றலும் வானோர் வானி லெழுந்துபூ மாரி பெய்தார்
நன்றுபூ மறையோ ரெல்லா மாசிக ளனேகஞ் சொன்னா
ரொன்றிய தாரை சின்ன மொலித்தபல் வியத்தி னேதை
துன்றின திசைக ளெட்டுஞ் சூழ்கட லார்ப்பி தென்ன. (169)

காடுறு யயாதி வேந்தன் பூருவை நயப்பி னேக்கிக்
கோடுறு தரசர் நீதி குறையற நடாத்தென் றுள்ளம்
வாடுறு தருளி வானப் பிரத்தமார் தவசின் மன்னிக்
காடுறு மிமையச் சார னண்ணினான் கதிக னாடி. (170)

புகழுறு யயாதி வேந்தன் பொருப்பிடஞ் சார்ந்து பன்னா
டுகளறு தவங்க ளாற்றிச் சொற்றிடு பதவி சேர்ந்தா
னிகழ்கதை யாவும் பின்னர் நிகழ்த்துவா நெடுநீர் வாரி
யகழுறு புவிதொ டங்கி யரியனை யமர்ந்தான் பூரு. (171)

செவ்வரி பரந்து மைதோய் செவியிடைப் புகுந்து மீண்ட
நவ்வியொண் கண்ணி தெய்வ யானியா நங்கை முன்னர்த்
தவ்வலில் பெற்ற மைந்தன் யதுவென்போன் றரணி காக்குங்
கவ்வையொன் றில்லா னுகிக் கருதும்பா தவரை யீன்றான். (172)

கொடுமரங் குழைய வாங்கிக் கூறுமொன் னார்கள் சேனை
படுகளம் பட்டு வீழப் படுத்திடும் வலியின் மிக்க
வடுவகிர்க் கண்ணார் மோக மதனனாந் துருவ சுத்தா
னிகொடுஞ் சாபத் தானே யவனரை மகவாய்ப் பெற்றான். (173)

கழைகளித் தொன்னா ராவி கருதியே யுண்டு சாடி
விழைவொடு களத்திற் காளி விருந்துண வெம்போர் செய்யு
மழைமதக் களிற்றிற் செல்லுந் துரியுரு மன்னன் முன்னர்ப்
பழவினைச் சாபத் தானே போசரைப் பயந்திட் டானால். (174)

பனுவல்கள் பலவுந் தேர்ந்து பகைஞரைப் படையில் வெல்லுந்
தனுவலி யுடையோன் வில்வே டனக்குநே ரழகு வாய்ந்தோன்
மனுநெறி யயாதி வேந்தன் வழங்குசா பத்தி னானே
யனுவெனு மைந்தன் றுனு மிலேச்சரை யரிதிற் பெற்றான். (175)

பூருவென் றுரைக்கும் வேந்தன் புகழொடு வான்பா தாளம்
பாருல கனைத்துஞ் செங்கோல் பரிவொடு நடாத்தி யொன்னார்
நேருறு காலை யன்னார் நெடுமுடி தடிந்து வெற்றித்
தார்புனை பவுர வப்பேர்த் தனையரைப் பெற்றா னன்றே. (176)

வரிசிலை கரத்தி லேந்தி வலியநாண் குழைய வாங்கித்
தெரிகளை விடுத்துச் செற்றார் மணிமுடி சிதறச் செய்தும்
புரிகொலை களவு கன்னம் பொய்பிழை தவிரச் செய்து
மரியணை மீதிற் பூரு வமர்ந்துவீற் நிருந்தான் மன்னோ.

(சரு)

விண்ணவர் திசைகாப் பாளர் விரும்பியே களிக்க யாகம்
பண்ணியே திருத்தி செய்தும் பாருறு மறைவல் லோர்க
ண்ணணவே பொருள்கள் யாவும் வேண்டிவ நயப்பி னீந்து
மண்ணிலா துலர்கட் கீந்து மகிழ்ச்சியொ டரசு செய்தான்.

(சரு)

மண்ணிநிற் பகைகள் வென்ற தன்றியு மறைவல் லோரை
பெண்ணிலா திடறு செய்யு மசுரர்தம் முடல மெல்லாம்
புண்ணுறப் பிளந்தும் பொல்லாத் தயித்தியற் போரிற் செற்று
நண்ணிலா ரில்லை யென்ன நாசமே புரிந்திட டானால்.

(சரு)

வானவ ரசுரர் திண்டோள் வலியிராக் கதர்க ளோடு
மூனமில் வெம்போ ரேற்றங் குடற்றியாத் தலர்க ளாகித்
தானவர்க் கிடைந்தோ நின்னைச் சார்ந்தன மென்ன வொன்றார்
சேனையைக் கடிந்து காப்ப லெனச்செப்பித் தேர்மே லேறி.

(சரு)

திசைதொ றுஞ் செலுத்தித் தேவர் தங்களுக் கிடுக்கண் செய்கே
வசையுறு பகைக ளெல்லா மாண்டிடச் செற்றுத் தேவர்
நசையுறப் பிரீதி செய்து நல்வர மவர்பாற் பெற்று
விசையமொ டிருந்து பூரு வேந்தா சியற்றி னானால்.

(சரு)

தரியல ரகந்தை நீக்கித் தனிமணி மகுட கோடி
யரியணைப் புறத்தில் வீழ வவர்திறை கொணர்ந்து போற்றக்
கரிபரி யிரதங் காலாள் கணிதமில் சேனை காவல்
புரிசுரு முழுவர் குழப் பூருவீற் நிருந்தான் மன்னோ.

(ரு0)

கடுவெனக் கறுத்து வெண்மை யமுதென வெளுத்துக் காதைத்
தொடுவன நீண்டு வாரி விரிவெனத் துலங்கி மாவின்
வடுவகிர் கண்ணி னூர்கண் மபங்குற வனப்பின் மென்பூ
விடுகளை மதனவே என்ன விளங்கிவீற் நிருந்தான் பூரு.

(ரு1)

கச்சினை யறுத்துக் கைக்கு ளடங்கிடாக் களிநல் யானை
யச்சுரு கொம்பை வென்று குடமென வழகுவாய்ந்து
வெச்செனக் குளிர்ச்சி யென்ன விளங்குகார் வேனிற் காலத்
திச்சைகூர் தனத்தார் வேண்டி விரும்பவீற் நிருந்தான் பூரு.

(ரு2)

திங்கண்மும் மாரி பெய்யச் சிறந்தநற் குடிக ளோங்கப்
பங்குறு மாறி லொன்று கடமையைப் பரிவின் வாங்கி
மங்குறு தரசு செய்து மனுநெறி முறைவ முரமற்
புங்கமான் செங்கோ லோச்சிப் புவியெலாம் பரித்தான் பூரு.

(ரு3)

பற்றலர்க் கிடியே நென்னப் பகர்தரும் பிரசை யானோர்க்
குற்றநற் றுயே போல வலகெலா மொருகோ லோச்சி
வெற்றிகர் மாலை வேய்ந்து வேலினை நிகர்க்குங் கண்ணு
ரற்றமோர்ந் தாசைகூர வனங்களை நிகர்த்து வாழ்ந்தான்.

(ருச)

ஆரியன் பூரு வென்பா னரியனை மீது வைகிப்
பேரிய லுலகம் யாவும் பிழையறச் செங்கோ லோச்சிக்
காரியத் தியற்கை குன்று தானுநான் கலைமாள் சீறு
மூரிவெம் புலியங் கூட முறையிலோர் துறைநீ ருண்ணும்.

(ருரு)

திரையெறி முத்தந் தானே சிறந்துவா லுக்குன் றேய்க்குங்
கரையினிற் குருகு கோடி கருவுயிர்த் தடைகள் வைகும்
விரைசெறி கடப்ப நீழல் வியப்புறு வாரி சூழ்ந்து
தரையொரு குடைக்கீழ் மாண்டு தனியர சிருந்தான் பூரு.

(ருசு)

தாதலர்த் தொடையல் வேய்ந்து தண்குடை நிழற்று மேன்மை
மூதறி வுடைய பூரு வேந்தனின் மோலி வேய்ந்து
கோதற வுலகை யாண்டு கூர்ந்தினி திருந்தா னென்று
மாதவ முனிவர் கேட்பச் சூதனே வகுத்திட் டானால்.

(ரு௭)

முப்பத்து நான்காவது
பூருபட்டாபி டேகவத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கூரு.

முப்பத்தைந்தாவது
யயாதிசுவர்க்கஞ் சேர்ந்த வத்தியாயம்.

நிவப்புறு புகழின் மிக்க யயாதி யா நிருபன் மேலாஞ்
சுவர்க்கம துற்ற செய்தி துகளற மொழிதி யென்றே
யுவப்புற மகங்க ளாற்றி யொருவனை யுளத்தி லுன்னுந்
தவப்பெறு முனிவர் கேட்பச் சாற்றுவான் சூதன் மாதோ.

(க)

புனைமணி மகுடஞ் சூட்டிப் பூருவை வைத்த பின்னர்க்
கனைகழல் யயாதி வேந்தன் காணிடைத் தவங்க ளாற்றி
யினையவா லுலக மெய்தி யிருக்கவிந் திரன்பொ ழுமல்
வினயமாய்க் கேட்ட சொல்லை மெய்யென விளம்ப லோடும்.

(உ)

வாசவ னிகழ்ந்து பாரின் வீழ்க்கவந் தரத்தின் மன்னிக்
காசறு வசுமா னட்ட கன்பிர தத்தன் சீரத்
தேசறு சிபியோர் நால்வர் தம்முடன் சிலசொற் பேசி
மாசறு தவத்தோன் மீட்டும் வானுல கடைந்தா னன்றே.

(ங)

கேட்டன மென்ன வாய்மைச் சவுனகர் கிளத்த லோடு
நாட்டிய புகழ் யாதி தவமுத லான நண்ணுங்
கோட்டமில் கதைவி ரித்துக் கூறெனுஞ் சதானீ கற்குத்
தீட்டுமுத் தரய யாதம் விளங்கவே செப்பு வேனால்.

(ச)

சொற்றநற் பூரு வுக்குத் துலங்குபொன் மகுடஞ் சூட்டி
நற்புவி நாப்ப ணுள்ள நானிலம் புரக்க நல்கி
மற்றுள பாரி சத்தின் மகிதலம் யதுவே யாதி
வெற்றிசேர் புதல்வர் நால்வர் புரந்திட விருப்பி னீந்தே

(ரு)

அருந்தவ மனத்தி னுன்னி யருமறைக் கிழவ ரான
பெருந்தவத் தினர்பாற் சென்று பிதிர்கட்குப் பிரீதி செய்வான்
பொருந்துநாட் சிரார்த்த நாந்தி புரைதபப் புரிந்து வேதந்
தெரிந்திடும் வகையே யவ்ய கவ்வியஞ் சிறப்பச் செய்தான்.

(சு)

பிதிர்கடன் முறைக ளாற்றிப் பிறைறுதன் மனைவி யோடு
மதிர்கழல் யயாதி வேந்த னருவரைச் சார லெய்திச்
சதுமறை முனிவோர் சூழத் தகுமிடந் தெரிந்து நோக்கிப்
புதியநற் பன்ன சாலை பொற்புற வமைத்திட் டாங்கண்.

(எ)

ஆசனம் விரித்து மீதிற் சமாதியி னமைந்தே யன்பிற்
காசறு மனைவி செய்யும் பணிவிடைக் கரும மாற்றித்
தேசிக ருரைத்த வண்ண மட்டமா சித்தி யோக
நேசமொ டிருந்து சித்தி யாகவே நிகழ்ந்தி னானால்.

(அ)

உதிர்நெல்லுப் பொறுக்கி யுஞ்ச விருத்தியோர்ந் தாற்றி யந்தப்
புதுநெல்லுப் பசவுக் கூட்டிக் கோமயம் புனலிற் பெய்து
கதுமெனக் கரைத்த நெல்லைக் கழுவினே யுலர்த்திக் குற்றி
யதிலுறு மரியை யட்டுப் பூசுரர்க் கருத்தி யுண்டும்.

(க)

உறுமமா வாசை நாளி லுபவாச மாற்றி மற்றை
மறுநினங் கவள மொன்று மதித்துண்டு பின்னாட் டொட்டு
நிறைபவு ரணைமட்டாக நித்தமோர் கவளங் கூட்டிக்
குறைவின்மூ வைந்து நாளு முண்டுகூ ரபா பக்கம்.

(கௌ)

வந்தநாள் பிரத மைக்கோர் கவளத்தைக் குறைய வாங்கி
நந்தலில் துதி கைநாளுக் கதிலொன்று குறைத்து நன்னு
ளுந்திய திரிதி கைக்குங் கவளமொன் றுவப்பிற் றள்ளிப்
புற்றிகூர் சதுர்த்திக் கொன்று தள்ளியே புசித்துப் பின்னாள்.

(கக)

டஞ்சமி தினத்தி னொன்று தள்ளியே கவளம் பத்து
மெஞ்சிடப் புசித்துச் சட்டி தினத்தினிப் பத்தி லொன்றை
விஞ்சையிற் றள்ளி யொன்பான் கவளத்தை விரும்பி யுண்டு
செஞ்சொல்சத் தமிழா னெட்டுக் கவளமே சிறக்க வுண்டும்.

(கஉ)

அட்மி கவள மேழு மடுத்துறு நவமி ஞான்று
மட்டுறு கவள மாறு மறுதினந் தசமி நாளி
லிட்டமாங் கவள மைந்து மருந்தியே காத சிப்பேர்
தொட்டநா ஞபவா சந்தான் றுலங்கவே யாற்றிப் பின்னர்.

(க1க)

துவாதசி தினத்தி னுலு கவளமே துய்த்து மற்றை
யவாவுறு பதின்மூன் றுநா ளருந்துக கவள மூன்றை
யுவாமுதற் சதுர்த்த சிக்க னுறுமிரு கவளந் துய்த்துத்
திவாமதி சேரு ஞான்று தேர்ந்துப வாச மாற்றி.

(க2ச)

இவ்வகைத் திங்க ளொன்று மியற்றிடி னிதன்பேர் தானுஞ்
செவ்வைகொள் சாந்தி ராய ணம்மென்பர் திகழிவ் வாறு
துவ்வமு தருந்திக் கோடி சொற்றசாந் திராய ணந்தா
னவ்வியொண் கண்ணி னுள்செய் பணிவிடை நயந்து செய்தான்.

(க3ரு)

நண்ணிய சமாதி யோக நாடுறு நியமத் தோடும்
பண்ணியே சித்தி யான தற்பினற் பனுவ றேர்ந்த
திண்ணிய யயாதி வேந்தன் றெளிவொடு மனத்தி னெண்ணிப்
புண்ணிய தினங்க டோறும் பொருந்துப வாச மாற்றி.

(க4சு)

மனமொருப் படுத்தி யைந்து புலன்வழி மனம்போக் காது
சினநசை மற்ச ரஞ்சேர் மதமோகஞ் செப்பும் யாவுங்
கனவினு மணுகா வண்ண மொழித்துளக் களிப்பி னோடும்
புனலினைப் பருகி யாண்டாண் டாயிரம் போற்றி னுனால்.

(க5ள)

வலதுகால் விரலை யூன்றி யாயிரம் வருட நின்று
நிலமிசை யிடது காலி னங்குலீ நிரப்பி நின்றும்
புலனொருப் படுத்தி யாண்டோ ராயிரம் பொருந்தி நின்று
மலகிலாத் தவங்க ளெல்லா மாற்றினான் புகழின் மிக்கான்.

(க6அ)

ஆர்புன லருந்தி முந்நா றுண்டருந் தவங்க ளாற்றிப்
பார்புகழ் பஞ்ச கவ்யந் தன்னையே பருகி நித்தங்
கூர்தரு முந்நா றுண்டு குறைவிலா தாற்றி நின்று
கார்மழை பொழியுங் காலநினைந்துளங் கலங்கா நின்றே.

(க7கூ)

வாயுவைப் புகித்து னாறு வருடநற் றவமே யாற்றி
யேயநற் சருகு பன்னம் புகித்துமோ ராண்டி யற்றித்
துயநற் புகிப்பை யெல்லாந் துறந்துமா யிரமாண் டாற்றிக்
காய்கதிர்ப் பருதி தன்னைக் கண்ணினு னோக்கி நின்றும்.

(உ0)

ஐந்தழ னாப்ப னோராண் டருந்தவ முஞ்ற்றி யிவ்வா
றுந்துமா தவங்க ளெல்லாங் குறையற வுஞ்ற்றிப் பின்னர்
நந்தலில் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்தான் யயாதிரல் வேந்த னென்றே
பந்தமின் முனிவர்க் கெல்லாம் பகர்ந்தனன் சூதன் மாதோ.

(உ1க)

முப்பத்தைந்தாவது

யயாதி சுவர்க்கஞ்சேர்ந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கூளக.

முப்பத்தாறாவது

யயாதி இத்திர சம்வாத அத்தியாயம்.

வழுவுறழ் தேவான்ய யாதி யித்திர னொருசம் வாந
மொழிதால் வேண்டு மென்னும் முநிர்தவச் சதாவி சுற்குப்
பழுதது சவுன சுன்னொற் பழயினு வென்னச் சூதன்
வழுவுற வேன்னி யாற்று மாதவர்க் கோத னுற்றான்.

(க)

வரிகதிர் மணியிற் காத்தி யினவொயி லெறிப்ப வேங்கும்
புரிசையுப் பரிசை மாதம் புனைபெழிற் தெற்றி மிக்காய்
விந்தரு வினக மங்கன் விபப்பற விசுவ சுன்மன்
தெரிவுற நிருபித் துன்ன தெய்வலோ சுத்தி னெய்தி.

(உ)

ஆயிர மணிப்பொற்றாண மமர்ந்தமண் டபத்தி னுப்பண்
ஞாயிறு விளங்கிற் தென்ன நண்ணிய யயாதி வேந்தன்
சேயிரு விளம்பி னும்பர் மருத்துவர் சிறந்த சாத்தியர்
மாயிரு ஞானம் போற்று முனிவரும் வழுத்தி யோத்த.

(ங)

இன்பமுற் நிணிது பன்னு விருந்தயின் பிரம லோகத்
தன்பொரு மளப்பில் கால மமர்ந்துபல் போகத் துய்த்துப்
பின்புலா னுலக மெய்தி யித்திரன் பெரிது போற்றி
தன்பெருஞ் சிறப்புச் செய்ய நயந்துபான் விருந்த ஞான் ஓ.

(ச)

காலைதகன் பவவுந் தேட்ட பூந்தான் சுருதி யுன்றன்
கேதரு புகழ்வன் புரு விபன்முடி புனைந்த போது
நீதிக் புகைத்த வண்ண நிகழ்த்துதி யெனய யாதி
வேதியர் விரும்பப் புடி முறைசெய விளம்பி னேனான்.

(ஞ)

தெண்டரை கொடுத்த கங்கைத் தீர்த்தவான் கரைக்குத் தென்பா
லெண்டரை புகழ நீயும் யமுனையின் வடபா னுள்ள
மண்டல முனக்குத் தந்தே மந்திதன் மருங்கிற் புடி
தண்டலி வினக்கு முன்னோர் தாங்குதற் சூரிய ரென்றான்.

(சு)

கோபமேற் கொண்ட டாதார் கூறிய பெருமை யுள்ளார்
தாபம்வத் துறியுந் தங்கண் மானுடந் தவறி லாதார்
பாபமே தவிர்க்கு நன்னால் பயின்னுளா ரிவர்கள் பார்க்கோர்
நீபமாய் விளங்கு வாரிச் செய்கை யறிதி யென்னும்.

(ஊ)

யாவரோ யெனினுங் கோபத் திகழ்ந்திடப் பொறுத்தோர் வையோர்
மேவிய தருமம் யாவுங் கவர்ந்துதம் மீதிற் பாவ
மோவுற வறனுக் கீவோ ரொருவன்செய் பாவந் தன்னை
நாவினா னுணாக்க லாகா கொடியன நவில லாகா.

(௨)

சிறந்துளோன் றன்னைச் சற்றுந் தீங்குற விகழ்த லாகா
வறந்தழைத் திடாதான் றன்னை யளியனென் றுணாக்க லாகா
மறந்தழைத் தச்சுஞ் செய்யும் வன்மொழி யுணாக்க லாகா
நிறம்பினந் திடவே கோப மொழிகளை நிகழ்த்த லாகா.

(௩)

வாக்கினுற் கொடியன் றன்பான் மலர்மகண் மகிழ்ந்து செல்லா
டாக்குறுந் தடந்தோர் வேந்த சற்சனந் துதிக்க வேண்டு
நீக்கமிலுயிர்கள் யாவு நிரந்தரம் புரக்கவேண்டு
மூக்கமுள் ளவர்கள் செய்கை யொழுக்கமே வளர்க்க வேண்டும்.

(௪)

நேசநல் வசன மீகை சத்திய நித்தம் வேண்டு
மாசிலா மேலோர் தம்மை மகிழ்ந்துபூ சிக்க வேண்டுந்
தேசமுஞ் சிறப்ப நீதி செய்திட வேண்டு மென்று
மாசற வுரைத்த நீதி யறிவித்தே னவனுக் கென்றான்.

(௫)

தெரிந்திடு தரும நீதி சிறந்தநல் லொழுக்கம் யாவும்
புரிந்திட யயாதி வேந்தன் பூருவுக் குரைத்தே னென்ன
வரம்பெறு மகவான் கேட்ப வுரைத்தன னென்று சூதன்
வரம்பெறு முனிவர்க் கெல்லாம் வகுத்தனன் ரெகுத்து மாடோ.

(௬)

முப்பத்தாவது

யயாதி இந்திர சம்வாத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் கூறு.

முப்பத்தேழாவது

யயாதி

சுவர்க்கம்விட்டு விழுந்த அத்தியாயம்.

திரையெற்றிய கடல்வாயுறு திகழ்மச்சநல் லுருவா
யுரைபெற்றிடு திருமான்முன முயர்வானில்ய யாதி
தரையுற்றிடு வகைமாமனு தனக்கோதிய படியே
புரையற்றுயர் முனிவர்க்கெதிர் சூதன்புகல் சுவனல்.

(௧)

கானத்தொடு தேன்மொய்த்திடு கமழ்கற்பக நீழல்
வானத்தவர் தொழவாழ்வுறு மகவானரு குறையு
ருானத்தவ வடிவானய யாதிக்கெதிர் நவில்வான்
மோனத்துயர் தருமாதவ நின்போலெவர் முயல்வார்.

(௨)

யயாதி சுவர்க்கம் விட்டு விழுந்த அத்தியாயம். ௧௨௫

மேருந்தெதிர் பொருவோருர நிணநெய்த்தொளிர் வேலோய்
பாரிற்புரி மகமெய்த்தவம் பகரப்படு வாய்மை
தேரிற்பொலி ஞானத்தொடு சீரைத்தரு நீதி
காரைப்பொரு கொடைமற்றுள் கருமத்துனை நிகராய்.

(௧௪)

கடல்சுற்றிய புனியிற்பிறர் கருதற்கெவ ருரையென்
நிடவெற்றிய யாதிப்புர வானும்மெதிர் சொல்வான்
புடவிக்ஞுள்விண் ணகருக்குண்மெய் புகழ்பாதை வைப்பித்
நிடமுற்றவ நிலரெற்கெதி ரெனமோன்மை தெரித்தான்.

(௧௫)

என்றிப்படி புகலச்சுரர் பணியிற்றிர னிசைப்பான்
வென்றித்தவ முனிவோருயர் விண்ணோரை யிகழ்ந்தே
நின்றொப்புயர் வாகப்புக னிலையிற்றவ மெல்லாக்
குன்றிப்பவ மொன்றிக்கதி குலையத்திறை வீழ்வாய்.

(௧௬)

என்னைப்பொரி யவந்தம்மை யிகழ்ந்தேதா துப வரத்தா
னுன்னர்க்கரி தாமிப்புக மொழியப்புகி வீழ்வே
னன்மைத்தவ முடையாரவை நண்ணப்புகி கென்ன
மன்னித்தவ முயல்வோரெதிர் மருவப்பெறு கென்றான்.

(௧௭)

வேறு.

புகழ்பெறு பெரியோர் தம்மைப் போற்றுக வின்றிச் சுற்று
மிகழ்கலைச் செர்ய வாகா தென்பதை யறிதி பென்றே
யகழ்கடல் வரைப்பிற் போகென் றதைதலும் யயாதி முன்செய்
துகன்று தருமன் சின்னாட் கிழ்த்தவா னீங்குங்காலை.

(௧௮)

மல்லினை யதுறுக லாடல் டகன்பிர தத்த என்சீர்
புல்லிய வகமான் கீர்த்திச் சிபியுடன் புகன்ற நால்வர்
மல்கவை நீதே விழும் யயாதிதன் வதன கோக்கு
வில்லுமிற் வயிரத் திண்டோ ளட்டகன் விளம்ப லுற்றான்.

(௧௯)

யாவன யரியோ காத்தி யிரவியோ விமையோர் வேந்தோ
தேவர்கட் கவியை நல்கும் திகழழற் கடவு ளேயோ
தாவிலா யயாதி யேயோ வெணுமையக் தனிர்ந்தே புன்றன்
யாவக மறிய வேண்டிப் பகர்ந்தன னென்று பின்னும்.

(௨௦)

இருளினை யகற்ற வல்ல விரவியே போலும் பொல்லாத்
துரிசினை யறுக்க வல்ல சுடுதழற் கடவுள் போலும்
புரிசரா சுரங்கட் கெல்லாம் பூமியே போலு நெஞ்சில்
விரிவுறு துன்புற்றோர்க்கு மேவு நல் கிருந்தே போலும்.

(௨௦)

விளங்கிடு முருவத் தோடும் விண்ணிடை மேவு முன்னைக்
களங்கமின் மகவா னேனுங் கருதுதற் கெளிதோ சற்றுந்
துளங்குத லொழிந்து துக்க மோகமுந் துறந்தே யச்ச
முளங்கொளா திவணீ யுற்ற காரிய முரைக்க வேண்டும்.

(கக)

நீதியாய் நின்னை யாங்கள் பூசனை நிகழ்த்த வேண்டு
மாதலாற் கேட்கின் றேனென் றட்டகன் புகன்ற தெல்லாம்
போதமார் சதானீ கற்குச் சவுனகன் புகன்ற னென்று
சூதமா முனிவன் சொன்னான் றாயநற் றவத்து னோர்க்கே.

(கஉ)

முப்பத்தேழாவது

யயாதி சுவர்க்கம் விட்டு விழுந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கூகரு.

முப்பத்தேட்டாவது

யயாதி அட்டக சம்வாத வத்தியாயம்.

மட்டலர் வாகை வேய்ந்த வளர்புய யயாதி மன்ன
னட்டக னொடுசம் வாத மானதை யறைதி யென்ன
வெட்டுட னிரண்டு தேர்ந்த விருந்தவ முனிவர் கேட்ப
முட்டறு கேள்விச் சூத முனிவரன் மொழிகு வானால்.

(க)

நேர்ந்தெதிர் முகமன் கூறு மட்டக னிலைமை நோக்கித்
தேர்ந்தநற் புகழ்ய யாதி தேவர்கோன் சபையின் முன்னர்க்
கூர்ந்துயர் தவத்தின் மிக்காய்க் கூறியும் பெரியோர் தம்மை
யோர்ந்திடா திகழ்ந்தும் யான்செ யுயர்தவ மனைத்துங் குன்றி.

(உ)

இப்புவி வீழ்வேன் யான்செய் தவத்தினும் மெதிர்வந் துற்றேன்
றுப்புறு வயதில் யான்மூப் பாதலாற் றொழுத னீத்தே
னொப்பறு கல்வி ஞானந் தவமுயர் சன்னத் தாலு
மெய்ப்புறு பெயர்ச்சி யுள்ளேன் யாவர்க்கு மேன்மை யாவேன்.

(ங)

என்றுரைத் திடலும் பின்ன ரட்டக னிசைப்பான் மூப்ப
தன்றியுங் கல்வி ஞானந் தவத்தினு மதிக நீயே
வென்றிகொள் பெரியோ யென்னத் தருமத்தின் விபரீ தந்தா
னொன்றிய பாவந் தன்ம முஞ்ஞுற்றுவோ ருஞ்ஞு விப்போர்.

(சு)

துதித்திடற் சூரியர் சிட்டர் செய்வினை துட்டர்க் காகா
மதித்திடும் பொருள்க ளிம்மைக் கன்றியு மறுமைக் காகா
விதித்திற மறிந்து தன்மஞ் செய்பவன் மேலோ னென்றே
கதித்திறம் யயாதி கூற வட்டகன் கருதிச் சொல்வான்.

(ரு)

நவி,லுமிவ் வுலகிற்றெய்வ வசத்தாராய் நண்ணு வோர்கள்
சூலிவுறு நன்மை தீமை கூர்ந்திடின் மகிழ்தல் சூன்ற
தவிர்,தலே செய்கை பெண்ணத் தளர்ந்திடேன் மகிழ்ச்சி கூரே
னனிரொளிப் பிரம தேவ னமைத்தே யடையு மென்பேன்.

(சு)

நால்வகைத் தரும மெல்லா நண்ணிய கரும மேலாய்த்
தா,லுறு சடாவத் தன்மை யடைந்திடு மாகை யால்யான்
மேல்வரு கரும மெண்ணி விசாரத்தை யடையே னென்று
சாஸ்புறு யயாதி கூற வட்டகன் சாற்று மன்றே.

(எ)

ஞானத்தின் கூறு யுள்ளோய் நாடநீ நண்ணு லோகத்
தானத்தின் வகையே யெல்லாஞ் சாற்றுக வெனய யாதி
தானத்தை யுளுற்றி டாதிவ் வுலகெலாம் புரந்த பின்னர்
மோனத்தின் தவத்தை யாண்டோ ராயிர முயன்றிட் டேனூல்.

(அ)

முயன்றிடு தவத்தாற் றெய்வ வுலகத்தை முற்றி யாங்க
ணயர்ந்திடும் பத்து நூறு வருடமாங் குறைந்து மேன்மேற்
பயன்றரு பிரம லோகப் பதத்தினிற் பத்து நூறு
நயம்பெறு வருட மேவித் தேவர்த முலக நண்ணி.

(க)

ஆற்றவ ருறையுந் தானத் தமர்ந்தவர் பூசை செய்யப்
பாங்குடன் மனத்தின் வேட்ட புகழிக டொழும்பான் வையி
தேங்கமழ் மலர்க்கா வெய்திச் சிறந்திடும் பத்தி லக்க
கீங்கரும் வருட நண்ணி நிலவுகற் போகந் துய்த்தே.

(க௦)

அப்த்,அறு பொழுதிற் தேவர் கோனவை துன்ன வன்னோன்
மெய்த்தவர் மின்போல் யாவர் விளம்பென விதியால் யானும்
பொய்த்திடாப் பெரியோர் தம்மைப் புகழ்செயா திகழ்ந்த வாற்றாற்
பைத்தலை யாவந் தாங்கும் பாரிடை கீழ்தி யென்றான்.

(கக)

சொல்லிய போதில் யானுஞ் சுார்களுக் கிறையைப் போற்றி
வல்வினை வயத்தாற் பத்தி மயங்கியீ அரைத்தேன் மிக்கா
நல்லவை நாப்பண் கீழ் நல்கென நல்க வுங்கள்
விஸ்வழ லோமத் தாம வழியினில் வினாந்து வேந்தன்

(கஉ)

வந்துறுந் தவங்கள் வேள்வி வாய்மைநல் லறிவு செய்கை
புத்திநல் விரத மேன்மை போற்றிய குணங்கள் யாகும்
முத்துற வறிக்தே யுள்ள மகிழ்ந்தனன் முறையி னென்று
சிக்தேதேர் யயாதி வேந்தட் டகற்குரை செய்தா னன்றே.

(கக)

பற்றுறு பாச மேனும் படர்களைப் பறித்து ஞானத்
துற்றுறு பயிரை யோங்க வளர்த்திடுந் துரியா தீத
நற்றவர் மகிழ்ந்து கேட்ப நறைவிரி கடுக்கை மாலை
யுற்றசெஞ் சடையோற் போற்றி யுரைத்தனன் சூதன் மாதோ.

(க௮)

முப்பத்தேட்டாவது

யயாதியட்டக சம்வாத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௦௦௯.

முப்பத்தோன்பதாவது

கர்ப்பசொருப விசார வத்தியாயம்.

தோற்றுமெய்க் கருப்பத் துற்ற சொருபத்தின் வகைகள் யாவும்
போற்றுமட் டகனுக் கன்றே புகழ்பெறும் யயாதி வேந்த
னாற்றலொ டினாத்த வண்ண முனிவர ரருள்வா யென்ன
நீற்றொளி பழுத்த மேனி நெடுந்தவச் சூதன் சொல்வான்.

(க)

புனிதமா மகங்க ளாற்று மட்டகன் புகல்வான் சொற்ற
மனுநெறி முறைவ ழாமன் மன்னுயி ரனைத்துங் காத்துத்
தனிமதிக் குடைநி ழற்கீழ்த் தராதலம் புகழ்ந்து மேன்மை
நனிபெறு தேவ லோக மாதியா முலக நண்ணி.

(உ)

நந்தன வனத்திற் பத்தி லக்கமாண் டுனிது நண்ணி
விந்தைகூர் நாம ரூப மேவியே துய்த்து மீட்டு
மிந்தமா நிலத்தி லுற்ற காரண மெவன்கொ லென்னப்
பந்தமில் யயாதி வேந்தன் பரிவுடன் பகரு மன்றே.

(ங)

சொற்பொரு ளில்லான் தன்னை யாவருந் துறக்கு மாபோற்
பற்பல தவங்கண் மாண்பாற் றேவர்தம் பதியை நீக்கி
முற்படு புவியிற் றள்ளி முனிகுவ ரென்ன லோடும்
விற்பொலி சுவர்க்கந் தன்னின் மேவினோர் தரும மானில்.

(ஈ)

எப்படி யாவ ரப்பா லெவ்வுல கடைவ ரென்னச்
செப்பிய வட்ட கற்குத் தேர்ந்துணர் யயாதி சொல்வா
னொப்புறு புவியென் றோது நரகத்தி லோல மிட்டுக்
குப்புற விழிந்து தத்தங் கொடுவினைக் கீட தாக.

(ஐ)

நரியொடு கழுகு காக்கை தின்றிட நண்ணு மாக்கை
திரிவுறப் பெறுவா ரற்றூற் றெளிந்துளோர் தீங்கு செய்யார்
பரிவொடு தருமஞ் செய்த னன்றென்றான் பரத்தி னின்றும்
விரிதரு முலகி யாக்கை மேவியே விளங்குஞ் செய்கை.

(ஊ)

புவிமிசை வீழும் காலத் தளவைமெய் பொருந்நுந் தானந்
தவறிலா மாநர் கட்ப்பந் தன்னினுந் பவித்த னுன்னு
நகிலாக னெனய யாதி மன்னவ னயந்து சொல்லான்
பவனினைக் கருமத் தான்மெய் படைத்துப்பா ருலவு வாரால்.

(௪)

விண்ணினின் திழிந்து ஆமி தன்னிட மேவுந் கால
மெண்ணிலா நாயுதத் தோடு மெண்பதாண் டென்ப ராங்கட்
கண்ணிலென் வழலைத் திந்துந் வெள்ளினிற் றாக்கர் லைபட்
மெண்ணினை யாதித னானில் வுலகமு நினைய மென்பார்.

(௫)

பிறங்குமா காயம் வாயுப் பிழுதினி கிருக்க மன்னிர்
திருப்பந் பித்த லைக்கூத் தானத்தின் வழியிற் சேர்க்கே
யாழ்வரை யாம லாண்டா லமர்க்கூத் திலத்தி னேரு
பிறக்கினர் பெண்பான் மாத நிதவத்து நிகழும் காலே.

(௬)

கருப்பத்தில் வாயுச் சேர்க்கும் கரகா னுதி யான
வருப்பெற வானு மென்ன வுலகிமுன் னுள்ள வாய்க்கை
கிருப்பினக் கருப்பத் தன்னின் மேவுமோ வுதனை கிடருத்
திருப்பிலே னுருவ மாகினை சேர்க்கே கத்தி லங்கார்.

(௭)

கலையெனக் குறைவு கஞ்ரு வாதியிக் திரயங்க ணீதி
குறைவது னான மென்மை னுதிஞ்ருமில் வகைமைக் கூடுதல்
நகரதா யாநதி வேந்த னட்டகன் தனக்குச் சொல்வா
னுதையுமான் மானி விங்கு தேகத்தி னேரு தேர்க்கே.

(௮)

சேர்க்கே ணீதத்தி னேரு நிகழ்த்துக் கிலைத்தை வாயு
கர்க்கிற் கட்ப்ப வேள வகஞ்ருவே கூட்டக் கட்ப்ப
மகர்க்கிட வகர்க்கே மிக்த வகையிற் பிறப்பன் பின்ன
சேர்க்கிடச் சேர்த்தி ராதி மிக்தியத் துணர்ச்சி பெற்றே.

(௯)

கத்தைய நிபதா னுள்ள கிடயத்தை யாதிந் தாந்நான்
வித்தல் மான கிலை கிலைக்கிற் கார் மிக்கார்
வைத்தகல் பாதியி னேருக்கி வகர்வதால் சரிய மென்றே
பத்தியா வதினா மென்ன கூட்டகன் பகரு மாகே.

(௧௦)

கத்தியின் காலகை போதம் வன்னிற் புருமோ மெண்ணிற்
பித்திய வெய்யி னுள்ள கிருஞ்ருமோ பகத்திற் போனோ
தத்திடற் கரிதாய் மான்கோ னெக்கை மடவிற் கார்வன்
கித்தலுடைத் தித்தி மென்ன யாநதியாம் வேந்து சொல்லும்.

(௧௧)

மன்னிய கத்தைய முற்றி கருஞ்ருமா போல மெண்ணிற்
தன்னுடல் கிடத்தி யாண்டாந் தான்கொந் கருமத் தானே
மன்னதாய் கூட்டத் துர்க்கும் கினைபுடன் முறையி னெண்ணித்
தன்னு முறைய் தன்னே வாயலின் னுணர்விற் சேர்க்கே.

(௧௨)

செய்ததீ வினையி னோடு நல்வினைப் பயன்க டர்ந்தா
லெய்திய புவியிற் றத்தம் வினைவழி யெடுப்பன் சன்ம
மைதரு கடல்கூழ் பாரின் மருவிய சன்ன பேத
மெய்தரு திறத்தை முற்றும் யாவரே விளம்ப வல்லார்.

(க௬)

ஆயினுந் தருமஞ் செய்தோ ரரியமா னிடர்கோ வாதி
யேயுறு சன்னத் தெய்தி யிலங்குவ ரிழிவு செய்தோர்
நாய்நரி முதல நான்கு பதத்துறு மிருகம் பட்சி
தீயபுன் புழுக்க னோடு தத்துறு செந்து வாவார்.

(க௭)

என்றவவ் யயாதி தன்னை யட்டக னினிது நோக்கித்
துன்றுமெக் கரும நல்ல வுலகத்தைத் துனைவிற் சேர்க்கு
நன்றறி தவமோ மிக்காய் நவையறு கல்வி தானோ
வொன்றினை யொன்றச் செய்யு முரையென வுரைக்கு மாலோ.

(க௮)

தவந்தன்மந் தானம் லச்சை சமமொடு தயவு வாய்மை
யுவந்தவில வேழுஞ் சொர்க்கத் துறும்வழி யென்பர் மேலோர்
நிவந்தவச் சமந்த வத்தி னிற்பவன் பிரம சாரி
பவந்தனை யொழிக்குந் தானங் கிருகத்தார் பண்ப தாமால்.

(க௯)

தருமமா தவங்கள் வானப் பிரத்தன்சன் யாகிக் காரு
முரிமையா மிலச்சை வாய்மை யுற்றிடு தயவிம் மூன்றும்
பெருமையாச் சிரமர் நால்வர் பேணுதற் குரிய வாகுங்
கருமைமயஞ் ஞானத் தோர்வான் கடைப்பிடித் தணுகார் மன்னோ.

(௨௦)

வேதசாத் திரங்கள் வல்லான் மிகத்தனை வியந்து மற்றோர்க்
கேதமே யுரைக்கிற் கல்வி யிணங்கிய தவமும் போமா
லோதலோ மத்தைச் செய்தல் வேள்வியை யுஞற்றன் மேரானந்
தீதறக் கேத மின்றிச் செய்திடன் மிக்கா மன்றே.

(௨௧)

அகந்தையஞ் ஞான மற்றோ ரவனியிற் பெரிய ராவர்
மகந்தனி விரதந் தான மறையினை யோத னான்கு
முகந்திடு பலனை யெண்ணு துஞற்றுதல் கரும மாச்ச
மிகுந்திடப் புரியிற் சன்ம மேவிடு மென்பர் மேலோர்.

(௨௨)

தெளிதரு ஞானத் தோடு பிரமத்தைத் தெரிந்து னோர்க
னொளிர் தரு முத்தி வீடிங் குறுவார்மற் றவரைச் சேர்ந்தோ
ரளியராய் வாழ்வ ரென்றே யட்டகற் குரைத்த தெல்லா
நளிதவ முனிவர் கேட்ப நவின்னன் சூதன் மாதோ.

(௨௩)

ழப்பத்தோன்பதாவது

கர்ப்பசொருப விசாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - க௦௩௨.

நாற்பதாவது

ஆச்சிரம தன்ம வத்தியாயம்.

திருவிற் பொனியாக் கிரமத் தெனிலைக்
சுருதிப் பொருண்மா னுகொடும் மணுவக்
குருவுற் திடமன் குரைசெய் தெழிமை
யருமைக் குதன் முனிவர்க் கறைவான்.

(அ)

திகழ்பெற் திருமார் கிரமத் தினுனோர்
அகன்ற னுயர்நற் கதிதான் னுதலை
திகழ்வுற் திருமட் டகனோர் சொலையப்
புகழ்பெற் மயமா திபுகன் திருமான்.

(ஆ)

பிரமக் கரியத் துறுபெட் படைக்கோன்
குருவைத் தொழுதோ தன்குறிப் பையறிந்
அரிமைத் தொழிற்செய் தனுறம் கியபின்
சுருதித் திளைசெய் தவர்கா மெழுமுன்.

(இ)

புலர்கா லையெழும் தடக்கோற் றுதறன்
விசையா கியபின் தியங்கி கிரக
முலையா மயமன் குழைவுற் திருதன்
மலையா மயமறத் தொழிதன் திருதன்.

(ஈ)

விதிபெற் திருகா லமொன் கிரகின்
மதிபெற் திடனோ அதுல்வண் மையதாந்
அதிபெற் தனில்வாழ் வுதான் கிருகோ
விதினாத் தருமத் தொடுகே டுததல்.

(ஊ)

மயமாந் னுதவாந் தவகுந் திருத
னுதவந் தரகோ அதுல்சொந் திருதல்
புகழே பெறகிந் தமம்போந் திருத
ககமே விதிந் கனமே யிருதல்.

(உ)

பிரக்சொந் கைனியந் துபெரு தொழிந்
கைமுந் திருசெய் கையதா மடைவிந்
அமவுந் னுவனத் திடைதான் னிருகோ
விதைநெந் கதிர்நின் அதிர்நெந் கவாந்.

(ஊ)

அந்நெந் கொடுவந் ததிதிக் கிருதல்
பின்னர்ப் பதினா னுபெறுந் கவளந்
தன்மெய்க் கிடருந் பரபி டைவிடல்
கொன்மைத் தொழில்கா ன்க்கிடுத் திருதல்.

(ஐ)

வனமுற் றிடல்வீண் டொழின்மாற் றிடுதல்
கினம்விட் டிடலின் னவைசெய் கையதா
கினைவுற் றசன்யா சரிகழ்த் திடுவோ
எனமிக் கவர்பிட் சையருந் திடலாம்.

(க)

ஒருகன் மனையுண் டலொழித் திடுதன்
மருவும் மனைதற் குவடுப் பொழித
றெரியிற் தியரிக் கிரகந் தெளிதல்
புரிபற் றுவிடுத் தருள்பூண் டிடுதல்.

(க௦)

பொய்யே நினையா துபுகன் றிடுதல்
மெய்யே யுணர்வோ ரொடுமே விடுத
னெய்யோ டினுநே யமொழிந் திடுத
னையா துதனித் தலநண் ணிடுதல்.

(க௧)

துறவித் தொழில்பூண் டிடுமுன் றுறவா
யுறநட் பினர்பாந் தவியத் திலு னோர்
கறைபெற் றிடுகன் னியர்கா தலர்தம்
முறையைக் கருதா துமுனிந் திடுதல்.

(க௨)

வனமுற் றுயர்நீண் மரமு லமதிற்
றினமுற் றுறுநித் திராவிட் டியருங்
கனநற் பிரமத் தினையே கருதல்
புனையற் பொழுதைத் தனிபோக் கிடுதல்.

(க௩)

முதிர்நற் றுறவிக் கிவைநன் முறையா
மதியுற் றிவைநா ளும்வழா துசெயிற்
பதிவுற் றிருபத் தொருதலை முறையுங்
கதிபற் றிடநற் கதிகாட் டிவனூல்.

(க௪)

முனிதன் மமுமோ னமுநீ மொழியென்
றின்தேத் தியயா தியிசைத் திடுவே
னனிமன் னியகா னகநண் ணிணுமார்
தனிநூ ணுறிலன் னதுதா னகரே.

(க௫)

நகர்மே விடுவோ னவைதீர் துகிலுந்
துகட ருடலோம் பிடுநற் றுக்கமும்
பகரா தரவார் பயில்வு மிடமார்
அகமே வதியன் புமொழித் துறுதி.

(க௬)

ஒருமெய்ப் பொருளே யுணர்விற் பழகி
யருமைத் தவமே செயுமங் கவனுக்
கருமைத் திருநன் னகரெய் திடினுங்
கருமைப் பொழில்சேர் கரணைத் தருமே

(க௭)

காமந் தருவன் கலையைம் புலனுஞ்
சேமம் பெறநிக் கிரகஞ் செய்தே
நாமம் பெறுதன் மனநாட் டமமைத்
தேமம் பெறுசொன் னியமத் தியல்பாய்.

(௧௮)

இவ்வா றமையும் மிவனே முனிவ
னவ்வா றுறினற் கதியே யடைவான்
செவ்வா கியமெய் திகழக் கழுவித்
தவ்வா நகையைத் தவளஞ் செய்தே.

(௧௯)

உகிலாக் கொய்துள் ளுறுகன் மிடமாய்த்
திகழ்வுற் றிடுசந் நியாசஞ் செய்வோன்
புகழ்பெற் றிடுநற் கதியிற் புகுதா
னகிலத் துறவோர் தொழுதற் கமையான்.

(௨௦)

உயர்மா தவத்தா லுடலான் வற்றத்
தயவார் சுகனாக் கழுமோர் சமமாய்
மயநீர் பசுப்போல் வாயா வினிதுண்
மயலார் மவுனத் திசைவோன் மவுனி.

(௨௧)

எல்லாப் பதத்து மின்பந் துய்த்துப்
பொல்லாப் பிறவிப் புணரித் தொடரி
னில்லான் பரந்தி னிற்பா னென்றே
வல்லா னட்ட கனுக்கும் வகுத்தே.

(௨௨)

இன்ப யயாதி யெடுத்துரை செய்த
நன்பொருள் யாவையு நன்னய மாகப்
பொன்புரை வேணிபு னேந்தருள் சூத
னன்பொடு மாதவ ருக்கருள் செய்தான்.

(௨௩)

நாற்பதாவது

ஆச்சிரமதன்ம விதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௦௩௩.

யயாதி பிரதத்தன் சம்வாத வத்தியாயம்.

தன்னிக ரில்பிர தத்தன் வேந்தற்கு
மன்னனும் யயாதிக்கும் வருசம் வாழ்மா
மன்னெறி யிணையெமக் கறைதி யீண்டெனத்
துன்னிய முனிவர்க்கு ஞாதன் சொல்லுமால்.

(க)

ஏர்பெறும் யயாதியை யிறைஞ்சி யேத்தியோ
சீர்பெறு மட்டகன் செப்பு வானெழி
லாரிடத் திருந்துதான் மனத்தி னெண்ணெயொரு
ளாருறும் யோகிலி டடைதன் முன்னரே.

(உ)

வனத்திடை மன்னியூர் வழங்கு மொண்பொரு
டனத்தயின் முனிசுதி சேர்த நிண்ணமோ
வெனப்புகழ் மேவுமய யாதி சொல்லுவான்
புனத்துறு பொருள்களைப் புசித்து நாடொறும்.

(ங)

இல்லறத் துறுபவ ரிடத்து மன்னியார்
பல்பல போகத்திற் பற்றி லாமலே
நல்லெழி னகரத்தி னண்ணு மாமுனி
யொல்லையின் முத்திலி டிதுவன் நிண்ணமே.

(ஈ)

தழைவுறு யோகத்தைத் தாங்கிப் பின்னரும்
விழைவினிற் கருமத்தை விரும்பி மீட்டுமுட்
குழைவொடு நேர்ந்துமுன் கூர்ந்த யோகத்தை
யிழைதரு முணையுமொர் கதியை யெய்துவான்.

(உ)

மனத்தினிற் பாவமே வைத்து மாண்டின
ரெனத்தவ மியற்றுவோ ரிழைத்த மாதவன்
தினைத்துணை யாயினும் பலத்தைச் சேர்த்திடா
வினைக்கொடு நிரயத்தில் வீழ்த்து மென்பரால்.

(ஊ)

பொய்யுரைத் திடுவதே புன்மை போற்றிய
மெய்யுரைத் திடுவதே மேன்மை மேவினோன்
வையகத் திருந்தவன் சமாதி வானுளோர்
செய்தரு பூச்சியஞ் சேர்வ னென்பரால்.

(ஏ)

உறுபொரு ளின்றியே யூணி ழந்துமெய்
வறியனும் விரதத்தின் வரம்பி னண்ணினோன்
பெறுபல னடைகுவ னென்று பேசுறு
மறிவுடை யயாதியை நோக்கி யட்டகன்.

(ஐ)

சொலத்தனும் வாலிப சுந்த ரத்தொடு
மலர்த்துணர் மாலிகை யணிந்து நண்ணிவீர்
சலத்தனும் முலகென நண்ணு திக்கென
செலத்தக வனுப்பிய தேவர் யாவரோ.

(க)

கீர்புகு வலாப்பினி வீடு புண்ணியப்
பாரசு முண்டுகொல் பகர்நி பென்ன லுந்
பீர்த்து புண்ணியந் திகைந் து திண்டுவின்
கூர்த்து நிராயத்திற் றுறுகி னேனனோரோ.

(கஉ)

இத்திற முங்கனந் தியாப்பி நன்றவந்
அத்தம சலபாதி வுறுவ னுந்நிடி.
னத்தகை யலகொமை யணிப்ப ரென்றுவான்
பெய்த்து மாகைமுன் சேவண்ட நல்லினான்.

(கக)

வன்ன லு மட்டை நெனக்கு முவுல
வன்னவந் தியாப்பி வலமந் து னுண்டுகொல்
பண்ணு வலன்னகிப் பாரி லாமுதன்
மன்னிய விலங்கினை வனத்த தத்தனை.

(கங)

புண்ணிய வலகமுண் டென்று பொற்புறு
மண்ணலாய் யாயாதிபு மறைப னட்டை
நென்ன லு தவத்தினு நெனக்க மைத்துன
கண்ண லு புண்ணிய வலகங் கைக்கொண்டே.

(கங)

னுப்பொருந் புலியினி விதங்கண் மறந்திக்
யப்பொருந் பதலிவை யானுரு வாயெனத்
அப்புறு குலத்துகே னன் றென்னம் தான்முறை
னப்பொருந் பொறுத்துகே னன் வங்கல் கைக்கொளேன்.

(கஉ)

பிறகன் மறபுகோங்க் கோடல் பெற்றியா
மறந் துலத்துகோங்க் கடைது கைக்கொளல்
விசிடற் புலியின்முன் பெயல் சேயட்டவர்க்
கறுதிற் கொடுத்தேம லுலகை யண்ணுவேன்.

(கங)

வேறு

வந்து புலன் யாயாதிவை யப்பொடு வினிதெத்தி
மன்றிகொள் காகியில் வாழ்நி தந்த னாபால
நென லு லுலகி நெனக்கொரு புண்ணிய வலகுண்டேல்
கொன்றிகொள் சேவலை வின் தனை பென்ன விரிப்பானால்.

(கங)

வத்தனை வலகமு முப்பதி லுளவன் விடவெல்லா
முத்தம மாயொன் பென்றினி சேய்தி... முகவாரு
மத்தகை யலக சதுக்கே நெனப்பா னாகுந்
நித்திர மாகு நின்னா வேன்கொள வேன்கம்.

(கங)

என்னும் யயாதியை வாழ்பிர தத்த நெதிர்பார்த்தென்
றன்னுயர் தருமத் துறுமுல கெல்லாந் தந்தேன்யான்
மன்னுக பதவியி னென்ன யயாதியு மகிழ்கூர்ந்து
நன்னில மன்னவன் யானத னுற்கொள் னன்றன்றால்.

(கஅ)

செய்வினை வழியே தெய்வ வசத்தாற் நீங்குற்றால்
வையக மீதினின் மெய்வழி நிற்பார் வழிதப்பா
ரையமி லாதே நல்வினை நவமா யாராய்ந்தே
யுய்வகை செய்குவ னென்றன னென்ற னுயர்கூதன்.

(கக)

நாற்பத்தோன்றவது

யயாதிபிரதத்தன் சம்வாத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்திம் க௦௭௪.

நாற்பத்திரண்டாவது

வசுவான் சிபியுடன் சம்வாத அத்தியாயம்.

புவிபுகழ் யயாதி வேந்தன் புனைகழல் வசுமா னோடுஞ்
சிவியொடு நிகழ்ந்த சம்வா தத்தினைத் திருமா லன்பி
னவில்புகழ் மனுவாக் கந்தா ணவின்றவா நவில்கென் றும்பர்க்
கவியருண் முனிவர் கேட்ப வருந்தவச் சூதன் சொல்லும்.

(க)

மருவுகத் தமன்றன் பாலன் மன்னிய வசுமர் னென்பேர்
திரிபுவ னத்தி லெற்கோர் சிறந்தநல் லுலக முண்டேற்
பரிவுடன் பகர்தி யென்ன யயாதிமன் பருதிச் செங்கேழ்
விரிகதிர் விளக்கும் பூமி யத்தனை விரிவுண் டாமால்.

(உ)

புண்ணிய வுலகம் யாவு நின்வரல் போற்று கென்ன
நண்ணுமென் றவத்தினுற்ற வுலகெலா நல்கி னேன்யா
னண்ணுக வறிதே கொள்ள லன்றெனிற் நிரண மேனு
மெண்ணுறு கிரய மாக வீந்தவ னெய்து மென்றே.

(ஈ)

பரிவொடு வசுமான் செப்பப் பாலனா வாடும் போதும்
புரிவுறு பெரும்பே றன்றிப் பொய்யிலை கொள்ளே னென்னத்
தெரிவினான் பெற்ற லோக முமக்கெனச் செப்பி விட்டேன்
மருவிடேன் கிரயந் தானம் வருத்துநீ வாங்கி லாயேல்.

(ச)

வசுவான் சிபியுடன் சம்வாத அத்தியாயம். கங் எ

பொதுவுல காத லானீ பொருந்துதற் குரித்தா மென்று
மதிபெறு வசுமா னென்னு மன்னவன் சொற்ற பின்னர்த்
துதிபெறும் யயாதி வேந்தன் தூயவாண் முகத்தை நோக்கிக்
கதிபெறு முசினன் மைந்தன் சிபியெனுங் காளை வேந்தன். (ரு)

முப்பெரும் புவனந் தன்னி லென்றவ முயற்சி யாலே
யொப்பினல் லுலகமுண்டே லுரைபென மனவாக் கானு
மெய்ப்புறக் கணித்து விள்ளற் கரியவாய் விரிந்து மின்போற்
றப்பிலா விளக்க மாகித் தழங்குறு மியத்தி னோடும். (சு)

சீர்பெறு துறக்கந் தன்னிற் புண்ணியஞ் சிறந்த லோக
மேர்பெற வனேக முண்டென் றிசைத்தலு மின்று மக்கே
கூறுமவ் வுலகம் யாவுங் கொடுத்தனன் கொள்ளா யேனு
மார்வம்வைத் திடவல் லேன்யா னடைந்துறு மெனய யாதி. (எ)

இந்திரன் றனக்கு நேரா யிசைபெறுஞ் சிபியு னக்கு
நந்திடா தனந்த லோக நண்ணுமா போல வெற்கும்
விந்தையா மனந்த லோக மிருந்தன விழைவால் யானீ
தந்திடக் கொள்ளே னென்ன வட்டகன் சாற்று மாலோ. (அ)

அன்பொடு யாங்க ணால்வர்க் கமைந்தநல் லுலக மெல்லா
மின்புற வுனக்குத் தந்தோ மிசைதிநீ யினிமே லெங்கண்
முன்புறு முனக்கே யார்வ முழுதுறக் கொடுத்தி லேமேற்
றுன்புறு ஈரகந் தன்னைத் துய்த்துழன் றிடுது மென்றான். (க)

என்றலும் யயாதி வேந்த னெனக்குப்பே ராசை யில்லை
நன்றியி னெற்குத் தக்க தீர்திடு நவைதீர் தன்மைக்
கொன்றிய தளித்தன் மிக்கா முலப்பிலா தளிக்க லாகா
துன்றுமட் டன்றிக் கோட றீதெனத் துறக்க நின்றும். (க0)

ஆயிரங் கதிர்க ளொன்றா யவிரொளி விரித்த தென்னத்
தூயசெம் மணியும் பொன்னுந் துலங்கிய விமான மைந்து
மேயுறக் கண்ட போழ்தி லட்டகன் யயாதி தன்னை
மேயவிவ் விமானம் வந்த காரணம் விளம்பு கென்ன. (கக)

உமதுநல் வரவு நோக்கி புற்றன விமான மென்று
கமைபெறும் யயாதி வேந்தன் கழறலுங் கதிர்வி மானத்
தமைவொடு மேவ வேண்டு முலகத்தி னடைதி யாமு
மெமதுறு கால நீபோம் வழியினி பெய்து வேமால். (கஉ)

என்னுமட் டகளை நோக்கி யெதிர்ந்தவில விமான மீதின்
மன்னியே துறக்க நன்கு மருவதும் யாமெல் லோருந்
துன்னுமிப் பொழுதி னென்ன வட்டகன் வசுமான் றேற்றும்
பன்னுயிர தத்தன் சீரச் சிபியெனப் பகரு நால்வர். (கங)

ஆற்றிய வேள்வி முற்றி யவபிருத நானஞ் செய்து
தோற்றிய விமானத் தேறித் துலக்கிய யயாதி யோடு
நாற்றிசை விளக்கு நல்ல காந்தியை நண்ணி வானின்
மேற்றலை யதனிற் செல்லு மேல்வையிற் சிபிவி மானம்.

(கூசு)

முந்துறச் சேறல் கண்ட வட்டகன் மொழிவான் வானத்
திந்திரன் றுனெல் லோர்க்குஞ் சமானமா யிருப்பப் பின்னோ
ணந்துமுன் விமான மென்கொ லுளாயென வுசீன வேந்தன்
மைந்தன் தன் னிதிய மெல்லாம் வரைவின்றி மறையோர்க் கீந்தான்.

(கூடு)

தானத்தாற் றவத்தாற் போற்றுந் தருமத்தாற் சத்தியத்தான்
ஞானத்தா னித்தி யத்தா னைமித்தி யத்தாற் சொல்லு
மானத்தாற் பொறையா லார்க்கு நன்மையான் வணக்கந் தன்னான்
மோனத்தாற் சிபியே மிக்கோ னாதலான் முன்னர்ச் சென்றான்.

(கூசு)

எனச்சொல்லும் யயாதி வேந்தை யட்டக னிறைஞ்சி நீயார்
நினைப்புறு தந்தை யார்தும் புதல்வரார் நிகழ்த்து மூர்யா
தனற்கரு மங்க டாமு மந்தணர் முதலோர் செய்யாக்
கனத்திறற் கருமம் யாவுஞ் செய்துளாய் கருதிச் சொல்வாய்.

(கூசு)

என்பெயர் யயாதி தந்தை யிறைவனா நகுடன் மைந்த
னன்புறு பூநு வுங்க ளன்னை யென் சூமரி பூமி
முன்பொரு குடைக்கீழ்க் காத்தே னிதனைமுன் மொழிந்தி லேன்யா
னன்பனி வரைக்க ணுற்றோர் பரிமக நயந்து செய்தேன்.

(கூசு)

ரானியதோ முகியான் கோடி நயப்புற வளித்துத் தேனு
வினைபொரு ளாறு கோடி முறைநிதி யோடு மீந்தேன்
றனியுறு புவிவான் ஈவர்க்கந் தானிலை பெற்று நின்ற
வெனவொரு சத்தி யத்தைத் தவறில் னிந்நாள் காறும்.

(கூசு)

சத்தியந் தன்னாற் றேவர் முதலியோர் தானும் பெற்று
ரித்திற நீங்கள் சேட்ப யான்றெரிந் தியம்பு காளை
யைத்தனி யந்த னுளர்க் சறைந்துளோர் படிப்போர் கேட்போர்
முத்தியா மடைந்த லோக மடைசுவர் மொழியு ஞானறு.

(கூசு)

இவ்வறம் புகல்ய யாதி யெல்லையி லுலகம் பெற்றுஞ்
செவ்விதிற் புவியில் வீழ்ந்துஞ் சேர்தவுத் திராற் ஈவர்க்கந்
தவ்வலி லாது சேர்தல் சவுனகன் சதானீ சற்குத்
துவ்வமு தெனச்சொல் காளை முனிவர்க்குச் சூதன் சொல்லும்.

(கூசு)

நாற்பத்திரண்டாவது

யயாதி

வசுமான் சிபியுடன் சம்வாதவத்தியாயம் முற்றிற்று,
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௦௯௫.

நாற்பத்து முன்றாவது.

பாதுவாமிசத்திற்

கார்த்த ஹரியன் மகிமையத்தியாயகி.

முனிவார் கேட்டப வுருத்தகம் குதன் பாதுருல மொழிஞவா னெனானின்
றணையர்க ணிலை னஞ்சிகன் றுதோர் படி ராருவொடு சகத்திர சித்தாங்
கணையரை வாரிலோர் சகத்திர சித்தாங் சகத்திரை பானித்தன் னவன்ருன்
வணைசுழ லையனுத் தரகப ிருடே கயன்றணை மலையிழற் ஆயிர்த்தான். (க)

வகயன் தன்ம கேத்திரற் பெற்று னன்னவன் ருத்தியை யின்ருன்
வாருது ருத்தி சங்கதற் பயந்தான் சங்கதன் மகிமனற் தந்தான்
பாருது கீர்த்தி மகிமனென் பேரன் பத்திர சிரேணியைப் பயந்தா
ருருது மவன்றுத் தமன்றணை யின்ருன் னுத்தமன் சனசனை யனித்தான். (உ)

கனகனே விருத கிரியன் விருதா க் கிரிகடுங் விருதகன் மாவோ
புனயிரு விருத சன்னெனு மால்வ ரீன்றனன் விருதகி ரியனே
மனவகிக் கார்த்த கிரியார்ச் சனணை வர்த்தினி லனித்தன் னன்னேருன்
நினகரன் பேரலோர் திகிரியை கட்டாத்தித் திடைகட லுலகெலாம் புரந்தான். (ங)

ஆரியமெய்த் தவஞ்சீசர் தத்தரை கோங்கி லையிரண் டாயிரம் வருட
முரியமா தவந்தெய் தன்னவ னருளா லுயர்கர மாயிர மதன்மம்
புரிஞவேரன் தன்னை யறித்துடன் தெறுதல் பொருமடன் மன்னரை வென்று
தருமகன் மெழியை ந்துத்துத் தன்னி லுயர்க்தவன் தன்வையாற் சாதல். (ஈ)

இவ்வா மான்ருத் பெற்றவின் புனன்ம் யாவையும் வென்றன ணினைத்தித்
செவ்விட கரங்க ளாயிரம் வறவுக் தேர்சொடி கிருதுவந் ஆறவும்
பவ்வோடு முடித்த தினினும் யாக மொருபதி னுயிரம் புரித்து
மவ்வகை மகத்தின் கீதிலை முதப மலிரொளிப் பகம்பொனி னமைத்தும். (ஐ)

வழங்குதக் சனைக ளைகிலா தனித்தும் கிரீனவர் வயங்குதுந் ஆயிரண்
முழங்கவா னகத்தின் விமான்மே விவர்க்து மெய்ப்புது திறலொடு மமைத்தான்
தழங்கிவை மகதி யாழ்முனி யாக சரலையின் மன்னவன் சீரிதை
பழங்கணித் திசையான் முறைபிற தாரற் பரிவொடும் பாடின னென்பார். (ஊ)

நாற்றிலை புன்ன கவைபெலா மொழித்துச் சக்கா வர்த்தியா காம
மேற்றுகற் கமைத்தோ சென்பதோ டையா யிசவரு டத்தொகை யிருந்து
தோற்றிய மழைக்கோ ரித்திர னுத்த் துலங்குசெங் சதிரென விளங்கி
யாத்தல்கால் தார்த்தோ டகன்மைத்தர் தமைவென் தருச்சன னெனும்பெயர் தியு

வளங்கிளர்ச் சூயர்ந்த மாயிட மதியா மாநகர் வகுத்தினி திருந்து
துளங்குமீர்த் திரளோ ராயிரங் கரத்தாற் சொரிமழைக் காலத்தின் மறித்துக்
களங்கமில் வேகத் தெதிர்கொளா நின்று கரைபொரு நருமதை யாற்றி
துளங்கனி சிறப்ப மடங்கைய ரோடு முறுபுன லாட்டினி தயர்ந்தான். (அ)

துளங்குதெண் கடலை யாயிரங் கரத்தாற் துளங்குறக் கலக்க வத்தோயங்
கலங்குறு போழ்திற் பாதலத் தசுரர் கணபண மணிமுடி நாகர்
மலங்கெழு சுயல்வான் நிமிங்கில முதலாய் மலங்கின வானுரிஞ் செயில்சூ
ழிலங்கையிற் புகுந்தவ் விராவணன் றடந்தோ ளிதுக்கிமா யிடமதி யுய்த்தான். (ஆ)

புலத்திய னீரக்க வரக்கனை விடுத்தான் பொருந்திய வாயிரங் கரத்தா
லிலக்குவிற் சிறுநா னெலிக்கழு தண்ட மிடிபடப் பொடிபடுந் திசைகள்
குலத்தினு பவன்றன் வனத்தினைத் தெகிப்ப வன்னவன் கூறுசா பத்தா
னிலத்தவன் கரத்தை யறுத்திடை குவித்தா னிறைகதிர்ப் பரசுரா மன்றான். (க0)

தன்னிலு முயர்ந்தோன் றன்கையிற் படையாற் றன்னுயிர் மாய்ந்திட வேண்டு
மென்னுமுன் வரத்தாற் பரசுரா மன்னு லிறந்தனன் கார்த்தவீ ரியன்றா
னன்னவன் புதல்வர் நூற்றுவ ரவரிற் சூரசே னன்றிட வரக்கன்
பன்னிய சூரன் கிருட்டிணன் செயத்து வசனெனப் பகர்ந்திடு மைவர். (க1)

படைக்கலத் தொழிலில் வல்லவ ரவரிற் செயத்துவ சன்மிகப் பரிவா
யடற்பரி களிறு சேனைதே ருடைத்தா யவந்தியாந் திருநக ரமைத்தோர்
குடைத்தனி நிழற்றிக் குலவிய தால சங்கனைக் குமரனென் றளித்தான்
நிடத்திற லன்னோ னூற்றுவர் மைந்தர் சிறப்புறப் பயந்தன னன்றே. (க2)

அவர்களில் வீதி கோத்திர சங்கி யாதரோ டவந்தியர் போசர்
திவனொளி துண்டி கேரென் றைந்து பேருறுஞ் செங்குல மைந்து
புவனியிற் றுல சங்கர்தங் குலமே பொருந்தின வீதிகோத் திரன்சே
யுவமையில் செயந்த னன்னவன் மதலை தூர்ச்செய னென்னலர்த் தெறுவோன். (ஆ)

உரைத்திடு கார்த்த வீரியன் சரிதை யுரைப்பவர் கேட்பவ ருணர்வோர்
வரப்பெரும் பொருளு மடைகுவ ரிழந்த வான்பொரு டிரும்பவந் தெய்துந்
திரைக்கடற் புவியி லெதிர்த்தவொன் னலரைச் செயிப்பர்மா மகத்தினைச் செய்து
நிரப்பிய பலனும் பெறுகுவ ரென்றே நெடுந்தவர்க் குரைத்தனன் சூதன். (க3)

நாற்பத்து முன்றவது

யதுவமிசத்திற்

கார்த்த வீரியன் மகிமைபத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கக0க.

நாற்பத்து நான்காவது

போசன்வமிச முரைத்த வத்தியாயம்.

இலங்கிய கழற்காற் போசனன் மரபை யியல்புற வியம்புதி யென்றே
யுலங்கொளும் புயவை வச்சுதன் வினவ வுலகெலா மோரடி யளந்த
வலங்கல்சேர் துளபத் திருமறு மார்ப னன்றிசைத் திட்டவா றதனைக்
கலங்கிடா துரைபென் றருந்தவர் கேட்பச் சூதனை கவின்பெற வுரைப்பான். (க)

இரவியோர் மறையோன் வடிவினை யமைந்தாங் கிறைபுரி யருச்சுனன் றன்பால்
விரைவுடன் வந்து தேகிபென் றிரப்ப யாவனீ வேண்டுவ தென்கொ
றிரமுற மொழியென் றுரைக்கயா னிரவி தாபர மனைத்தையுந் தகித்து
நிரவிய பசுநீ ரென்றலு மிசைந்தே நெடுங்களை யவன்வயி னேர்ந்தான். (உ)

கதிர்தரப் பெற்ற கணைகளாற் புவியிற் ருபர மனைத்தையுங் காய்ந்து
முதிர்தரு சல்லி யாக்கலுங் கதிர்க ளாயிர முகங்கொடு தகித்தே
பதிகர் மரங்க ளாயர்தஞ் சேரி பட்டின மடவிக ளெனைத்தும்
புதியதா மமுத மாமெனக் கதிரோன்பு சித்திட னுபவ முனிவோன். (ங)

தேங்கிய கடனீர் நாப்பண்மெய்த் தவங்கள் செய்தன னயுதமாம் வருட
மாங்கவை முடிந்து முன்னமே யுறையு மாச்சிர மந்தனி னண்ணிப்
பாங்குறு பன்ன சாலையும் வனமு மருச்சுனன் பகழியாற் றீந்த
வீங்கென முனிந்து முன்னமே சொற்ற வகைப்படி சபித்தன னென்றான். (ச)

வேறு.

யதுகுலக் குரோட்டு மைந்தன் சினீவர னிவன் நன்மைந்தன்
மதிபெறு சுவகா வன்னோன் மைந்தனும் விசங்கு சித்திர
ரதனையே யீன்றான் சித்திர ரதன்சயித் திராதி தன்னைக்
கதிர்தரப் பெற்ற னன்னோன் கான்முனை யயுத மென்பார். (ரு)

அவர்களி னூறு மைந்த ரதிகரென் றுரைப்பார் தம்பேர்
திவனொளிப் பிருது வென்னும் பெயர்முன்னாற் செப்புங் கீர்த்தி
தவமிகு சிரவ னோடு மெகன்றெசன் வர்த்தன மான்
புவிமத்து வன்செ யன்றான் பொலங்கெழு பிரிய னாதி. (கூ)

என்றவர் தம்முண் மிக்காம் பிருதுச்சிர வாவை யேத்தும்
வென்றியுத் தமனா மென்பர் விளங்கினர் தமக்குப் பின்னோன்
நன்றிகொ ணயக்கிய னாகு நன்மைந்தன் சுயக்கின னென்பார்
துன்றுசீ ரவன்றன் மைந்தன் சொல்லரு முசனா வென்பார். (எ)

சொல்லரு முசனா மைந்தன் துலங்கிடு திதிட்சு வென்பா
னல்லடர் கீர்த்தி யன்னோன் மித்திர கணைப் பயந்தான்
வல்வலி யவனுஞ் சீல மருத்தனைப் பயந்தான் வெற்றிக்
கல்லுற்ற புயத்தன் னோன்சேய் கம்பள பருகி யாமால்.

(அ)

கம்பள பருகி மைந்த னுருக்கும கவச னன்னோ
னிம்பரி னுருக்கு மெட்சுப் பிருதுருக் கமனே ரில்லா
வம்பரி னகசி யாம கன்புக ழரியன் னோரை
யும்பர்கள் புகழ்ப் பெற்று னுரைக்குமிவ் வைவர் தம்மில்.

(ஆ)

அரியொடு பரிக னுக்கு விதர்ப்ப நாட் டரசை நல்கித்
தரைபுக ழுருக்கு மெட்சுத் தனக்குத்தன் னாட்டை யீந்து
பிருதுருக் குடனென் போனைப் பிறங்கிள வரசாய் வைத்தான்
விரிபுகழ்ச் சியாம கன்றான் விளங்கமெய்த் தவத்தை மேவி.

(க0)

புரையறு தவஞ்செய் போதோர் பூசா னருளப் பெற்று
வரிசிலை தூணி தாங்கி மாநிலத் தவாமீக் கொண்டு
நருமதைப் பாங்கு ரிட்ச வானெடு வரைப்பி னண்ணிப்
பரிவொடு புரந்து வாழ்ந்தான் சயித்திரைப் பாரி யோடும்.

(க1)

பல்பகற் புதல்வ ரின்றி யிருக்குநாள் பகையை வென்றோர்
சொல்லிருங் கூந்தன் மாதைக் கொணர்ந்துதன் தேவி முன்னம்
வல்லிநின் மருகி யாவ னென்றலு மகவி லேற்குச்
சொல்லிய தென்கொ லென்னத் தோன்றுவன் குமரன் மாடோர்.

(க2)

ஆங்கவன் றனக்குப் பாரி யாகுவ னென்னக் கன்னி
யீங்கிது நன்றென் றெண்ணிச் சயித்திரை யினிய பாலன்
நீங்கறப் பெறவே மிக்க செய்தவ மியற்ற மூப்பி
னோங்கிய பருவந் தன்னில் விதர்ப்பனென் றொருசே யீன்றான்.

(க3)

தரைபுகழ் சியாம கற்குச் சயித்திரை தயவி னீன்ற
புரையறு விதர்ப்ப னந்தப் பூங்கொடி தன்னை வேட்டுக்
கிரகநற் கவுசி கன்சீர் கிளர்புக முலோம பாத
னுரைசெயிம் மூவர்ப் பெற்று னிவர்களி லோம பாதன்.

(க4)

பெப்புரு வென்ப்பேர் பெற்ற பிள்ளையைப் பயந்தான் மேதி
யைப்பயந் திட்டா னன்னோ னவன்கவுசி கணைப்பெற் றுனா
லொப்பிலாக் கவுசி கன்சேய் சேதியன் னோனைத் தொட்டுத்
தப்பில்சீர் மன்னர் தம்மைச் சயித்திய ரென்று சொல்வார்.

(க5)

கூர்புகழ்க் கிரதன் மைந்தன் சூந்தியக் சூந்தி தன்சேய்
சேர்விருச் சனியன் னோன்சேய் திருடனாங் கவன்றன் செல்வன்
நேர்நிறு விருதி சொற்சேய் நிகழ்தசா ருகனன் னோன்றன்
பேர்விடு ரதனே யென்றும் பேசிடப் பிறங்கு வானால்.

(க6)

போசன்வமிச முரைத்த வத்தியாயம்.

கசுந

திரன்புய விரோ தன்சேய் விபோமனா மவன்சேய் கீர்த்தி
விநிகரு சிமூதன் மற்ற வன்மகன் விமல னன்னேன
நருமகன் னானே ஸீமா தன்னவன் தனையன் தன்டேர்
வரிசிலை நவா தன்னுன் மகிழ்திட ரதனைப் பெற்றான்.

(சக)

திடா தன் சருணி பென்னுஞ் செல்வனைத் தந்தா னன்னேன
படர்சரு காம்பன் தன்னைப் பயந்தனன் காம்பன் மைந்த
னடல்பரி தேவ ராத னவன்குதன் தேவ சத்திரன்
புடலியி னன்னே னீன்றான் புகழ்பெறு மனுவைத் தானே.

(சஅ)

மதுவெழு மன்னன் மைந்தன் ஹாவச னன்னேன மைந்தன்
முதுவலிப் புருசுது வான்மற் தவன்மகன் முதைகூர் செந்துத்
துநிகரு செந்து வென்போன் துகளது சாதற் பெற்று
னதிற்கழற் சாதன் சத்து வதன்றனை யளித்தா னன்னே.

(சக)

சத்துவ தன்றன் மைந்தன் சாத்துவ தன்றன் தேவி
பத்தினிக் கோச லைப்பாற் பதின்னமா பசமா னன்னி
ருத்தமத் தினியின் தேவா விரதனைன் விருட னேமம்
வித்தையத் தகன்மா போசன் விருட்டினி பெண்மர்ப் பெற்றான்.

(உ௦)

இவர்கங்கோத் திரமோர் தான்ரு விதத்தினை பெடுத்து லைப்பாற்
திவர்கிலைப் பசமா னன்னுன் சிஞ்சைவா சிவையென் பாளைப்
புலவியின் மணக்கு நற்பா புரட்சாயன் திரும னன்னே
ருவமைகே ரிபி விருட்டினி கால்கரை யுயிர்த்தா னன்னே.

(உ௧)

சொலுக்கேதவா விரதன் னேருந்து வின்நிகற் தவத்தைச் சூழ்ந்து
சொலுத்தினங் சழித்த பின்னர் மதிக்கரை சேர்த்தெண் ணீரை
வலங்கையி லெடுக்க வந்த கழிவிவன் வறளை கோக்கிப்
புலம்பெறு கன்னி யாக்கிப் புணரப்பெய் புருவைப் பெற்றான்.

(உ௨)

பெப்பருத் தத்தை தேவா விரதன் பெரிபோர் சுற்ற
மெப்பிலே ழாதுத் தேவா தூற்றது பாணன் னுற்றேர்
செப்பருத் துறக்க கால தேர்த்தனர் தவமிக் குள்ளா
தப்பெருங் குறைத்தப் போற்றி னமார்கள் போற்ற வாழ்வார்.

(உ௩)

வரிசிலைத் திரண்மா போசன் சுங்கனன் மகனைத் தேர்ப்பந்து
பாற்புகழ் குருநன் கீர்த்திப் பசமானன் சமிகற் கீர்த்தி
சருகைர் பாவி போத்துங் கம்பள பருகி போடு
முரமிது கால்கர்ப் பெற்று னேங்கிய குருகன் மைந்தன்.

(உ௪)

விருட்டினி யவன்சேய் மிக்க திருதிமெய்த் திருதி மைந்த
னருட்டரு சபோத ரோம னவன்குதன் தமித்தி னன்னுன்
பெருட்செகடை வழங்கி லித்தப் பூசலம் புரக்கு னான்தே
யுருட்டிய திவரிச் செங்கோ னன்னேயே யுயிர்த்தான் மன்னே.

(உ௫)

ஒல்லையி னளன்றான் சந்த னோதர துந்து மிப்போர்
சொல்லிய மகவைப் பெற்று னன்னவன் துகடி ரன்பின்
மல்கிய தவங்க ளாற்றி மாநில முழுதுங் காக்க
வெல்புணர் வசுவென் றோதும் வீரனைப் பயந்தா னன்றே.

(உக)

புனர்வசுப் புதல்வ ரின்றிப் புத்திர யாகஞ் செய்தே
கனமணி வேதி கைக்க ணனுவினைக் கணிந்து பெற்று
னனுமக னாகு கன்பின் னாகுதி யுதித்தா ளந்தக்
கணிகையா குதியை வெற்றி யவந்திகா வலனுக் கீந்தான்.

(உஎ)

தீங்கிலா குகன்றன் மைந்தன் றேவக ணுக்கிர சேன
னோங்குதே வகன்றன் மைந்தன் றேவவா னுபதே வன்சீர்
தாங்கிய சுதேவன் றேவ ரட்சதன் றுமோர் நால்வர்
வீங்கிளங் கொங்கைப் பெண்க டேவகி மித்திர தேவி.

(உஅ)

அரியமெய்ச் சாருக் தேவி யசோதரை யழகு வாய்ந்த
தெரிவைநேர் சத்ய தேவி சிரிதேவி சுதேவி பென்றும்
பரிவுறு மேழுபெண் கள் வசுதேவர் பாரி யானார்
வருமுறை சொல்வேம் பின்னர் மருவு மம்மரபு தன்னில்.

(உக)

உக்கிர சேனன் மைந்த ருயர்கஞ்ச னீயக் குரோதன்
றிக்கடர் சுலீமன் சங்கு சுவிகரன் நிகழ்மெய்ச் சங்கு
கக்குறெய்ப் படையி ராட்டிர பாலனன் மருவு கானற்
சக்கர வுய்த்த முட்டி சுமுட்டியோர் பதின்மர் தக்கோர்.

(க௦)

கஞ்சையோ ரட்டிற் பாலி சுதனுக்கஞ் சுவதிகங்கை
யெஞ்சலி லஞ்சு பெண்க ளீன்றன னன்றி மற்று
மஞ்சலில் வீரே தப்பே ரரசனன் மரபி லுற்றோன்
விஞ்சைசார் சாதி தேவன் சூரனை வியந்து பெற்றான்

(க௧)

சொன்னரா சாதி தேவன் சுவேதவா கனன்சோ னுச்வ
னென்னுமில் விருவார்ப் பெற்று னிவரிற்சோ னுச்ச வன்றான்
மன்னுகே தசனே சத்திர சித்துவாழ் சக்ர சித்து
பன்னிய சமுத்ரி மூர்த்தி யெனுமைவார்ப் பயந்தான் மன்னோ.

(க௨)

சமிமகன் பிரதிட் டித்திர னவன்மகன் சாற்று போச
னமைவுறு போசன் மைந்த னிருநிதி யவன்பான் மிக்க
சமைவுறு கிருத வன்மன் சத்தமன் கருது வீமன்
மமதையில் வீடணன்றே வாருகன் காம்ப கன்றான்.

(க௩)

மாபலன் சாத னோடு மிசாதன்க னாய கன்வாழ்
பூபலத் ததிக ராய புத்திரர் பதின்ம ருற்றார்
தாபமில் லாத தேவா ருகன்மைந்தன் றழைத்த கற்ப
காபதி நிகருங் கீர்த்திக் கம்பள பருகி யென்பார்.

(க௪)

அன்னவன் றுன்ப யந்த வசபவு சன்ற னேடும்
பின்னுறு சவுச மன்றான் பிறங்கிய விவரின் முன்னே
னுன்னருஞ் சாதன் சாத னென்றிரு வோரைப் பெற்றான்
பன்னிய சன்ம சன்றான் சதேங்கிடரன் பகர்ச நாசன்.

(ருரு)

பரிக்குங் கண்ணன்ற னேடு மூவரைப் பயந்தா னல்லோர்
விரிக்குஞ்சீ ரந்த காளர் குலத்தினை விளங்கச் சொல்வோர்
தரிக்குஞ்சிந் தையினுற் கேட்போர் தனிப்பொரு ளிடத்தி லேயங்
குரிக்குமெய்ஞ் ஞான மெய்தி யுய்வரென் றுரைத்தான் சூதன்.

(ருகூ)

நாற்பத்து நான்காவது

போசன் வமிசமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ககசுரு,

நாற்பத்தைந்தாவது

விருட்டுணி வமிசத்தில்

கண்ணன்வதார வத்தியாயம்.

மாதவ மியற்றுமுனி வோர்மகிழ் சிறப்பக்
கேதமறு கண்ணன்வரு கேளிர்முறை யெல்லா
மோதுக வெனச்சொலவங் வுண்மை நெறிஞானச்
சூதனெனு மாமுனி தொகுத்துரை வருப்பான்.

(க)

பேர்பெறு விருட்டிணி பிறங்கிட மணந்த
காரள மாந்ரிகாந் தாரியிவர் தம்மி
னோர்பெறுகாந் தாரியோர்ச புத்திரனை யின்றான்
வார்பொரு குறும்பைமுலை மாந்ரிகன் வரத்தால்.

(உ)

வேறு.

தேவமீ செனபுதா சித்துமிக்க சிரியுடன்
பாவனமித் திரன்னேடு நால்வரைப் பயந்தன
டாவில்கீர்த்தி யன்மித்திர னின்மின்னைத் தந்தன
னேவினின் மின் னன்பிர சேன னேடு வந்துபின்.

(ரு)

சுத்திசேன னென்றிரண்டு தனையரைப் பயந்தனன்
சித்திபெற்ற நற்பிர சேனன் பானு வரத்தினுற்
பக்திசேர் சமந்தகப் பருமணி தரித்தன
னத்தையிந்தர னேடுகண்ணன் வேட்டுமே யடைந்திலான்.

(சு)

மார்பகத்தின் மணியணிந்து மன்னுநற் பிரசேன
 னோரார்வ னத்தின்வேட்டை செல்லவங்கெ திரந்தசாம்பவ
 னேர்மலைந்து கொன்றுமென்று நீள்சமந்த கத்தினைச்
 சார்பிறக்கன் முழையமர்ந்து தானணிந்து கொண்டனன்.

(ரு)

மன்றினிற் பிரசேனன்றனை மன்னுகண்ணன் முன்னமே
 குன்றிடாச் சமந்தகத்தைக் கேட்டலுங் கொடாமையாற்
 தன்றமர்க்கு ளானெனத் தயாவிலாத கண்ணனை
 சென்றுவேட்டை யின்கணை செஞுத்தனன் காணென்பரால்.

(சு)

இத்தகைசின் னாட்கழிந் திலங்குகண்ணன் வேட்டைமே
 லத்துப்போதி லெண்கின்வேந்த னானசாம்ப வனெதிர்த்
 தொத்தபோர் வினைத்துவென்ற போதிலுற்ற சாம்பவன்
 பைத்தகு ட்டராவினித் தை பண்ணுமாலென் றெண்ணியே.

(எ)

பணிந்துபெற்ற கன்னியோடுபான்மைசேர் சமந்தக
 மணிந்துகொள்ள வேண்டுநின்கை யாழியா லடர்க்கமெய்
 துணிந்தருட் பதம்பெறத் துணைசெய்வர யெனச்சொலத்
 தணிந்தடர்ந்து பெண்ணொடுஞ் சமந்தகங் கவர்ந்தனன்.

(அ)

கவர்ந்துப ட்டினத்திலவந்த காலையாத வக்குலத்
 தவம்பொருந்து கீர்த்தியை யகற்றவந்த பிணியையே
 சிவந்தவாய் மலர்ந்துசத்திர சித்திடத் தளித்தன
 னுவந்துசத்ர சித்துக்கேகை யன்பெண்ணோர் பதின்மரை.

(ஈ)

வேட்ட னேக மைந்தரை வியப்பினீன்ற தற்குளே
 மீட்டுகீர்த்தி மூத்தபிள்ளை பங்ககாள னென்பவன்
 வாட்டமற்ற சொல்விரத வதியிடத் தளித்தகீர்
 பாட்டுணர்ந்த சத்யபாமை விரதினி பத்மாவதி.

(க0)

என்னுமூன்று பெண்கள்பெற் றிலங்குபட்டி ணன்றனக்
 குன்னருங் கனற்றொழிச்செய் துதகம்வார்த் தளித்தனன்
 மின்னுவேற் சின்பெற்றான் விளங்குசத்திய கன்றனை
 யன்னசத்தி யகன்பெற்றா னடல்கொள்சாத் தகிதனை.

(கக)

பகர்ந்தசாத் தகியும்புதா னனைப்பயந்து நின்றனன்
 மகிழ்க்தவன் சங் கனையுயர் வனப்பினோ டளித்தனன்
 சுகந்தருமச் சங்கனூர் துயுமினியை யீன்றன
 னுகந்தரன் றனைப்பயந்து வந்தன னிருந்தனன்.

(கஉ)

இன்னவாறன் மித்திரன் சினியென விசைத்திடு
 மன்னுகீர்த்தி மன்னர்தங் குலமுறை வழுத்தினே
 முன்னரோது மன்னருக்குண் மூவுலகும் பேர்பெறப்
 பன்னுகீ ருதரசித் தின்றனையொப் பகருவாம்.

(கங)

வேறு.

உற்கல னூரி யன்சத் துருக்கினன் திடமெ னன்பின்
விற்ச்தா பட்சன் றன்ம விருத்திரி மேசரி யன்றான்
வற்றிலாச் சீர்த்தி பெற்றே வளர்ந்திடுங் தரும வன்மா
செற்றமி லசுவத் தாமா வேட்டன் ன் றிருட்ட நேமி.

(கசு)

தேவவான் றவிட்டன் மிக்க சுரபாரி சன்சிர வண்ணன்
தாவில்சீ ருபதே வன்பி ருதுவிசு சன்மனோடு
மேவுசு பாரிசன்பி ருதுபிரு துச்சு வன்மா
மாவெரு பூமியோடு மருவுசு பூமி யென்றே.

(கசு)

வேறு.

மூவொன்பான் புதல்வர்ப் பெற்றான் முழுந்தனும் கண்ணன் னுனே
மேவிய வபவா தத்தைத் தீர்த்ததை விளங்கச் சொல்வோர்
பூவினி லபவா தத்தைப் பொருந்திடா ரிக்கு வாகு
பாவையாம் புதல்வி தவத்திர கிக்கொரு சூரன் பாலன்.

(கசு)

ஆங்கவன் பாரி போசை யருள்வசு தேவ னுடல்
வீங்குதோட் டேவ பாகன் விற்றேவச் சிரவன் றன்னோ
டோங்குறு திருட்டிச் சங்கு சிருஞ்சய னுயர்ச மீகன்
பாங்குறு சவிசங் கூடன் சாமனற் பதின்ம ரோடு.

(கசு)

சுதகீர்த்தி பிருதை மிக்க சுததேவி சுதசா வைப்பே
ரதிகார சாதி தேவி பெண்மக்க னாவர்ப் பெற்றா
னிதிபரு கிருத னுக்குச் சுததேவி யிடத்து நீதி
முதிர்கவி ரதன்பி றந்தான் முயல்சுத கீர்த்தி தன்பால்.

(கசு)

தயவுறு கைகன் பெற்றான் சயிந்தவன் றனைச்ச யித்ய
னியல்குத சாவைத் தன்பாற் சுசேனனை யினிதி னீன்றான்
செயலரி மர்த்த னன்றா சாதிகே வியினி டத்தின்
மயலறு மறிவு சேர்தன் மாசியைப் பெற்றான் மன்னோ.

(கசு)

முன்னுரைத் திட்ட சூரன் மொய்குழற் பிருதை தன்னைத்
தென்னுறு சூந்தி போசன் றனக்குத்தேத் தெனவ ளித்தா
னன்னநற் பிருதைக் சூம்போர் சூந்தியென் றறைவ ரந்தப்
பன்னருங் சூந்தி தன்னை வசுதேவர் பாண்டுக் கீந்தார்.

(௨௦)

பாண்டியக் குற்ற சாப்த் தாற்பெறு பால ரின்னி
பாண்டகை யருளி னுலே ஐருமதே வதைக்குக் சூந்தி
யீண்டுயர் ஐரும ராசன் வாயுவுக் கெழில்கொள் லீமன்
தூண்டுதீர் வாச வற்கர்ச் சனனையுத் துலங்கப் பெற்றான்.

(௨௧)

அணிசெய்மாத் திரவ திப்பெண் ணசுவினி தேவர் கட்டுக்
குணநகு லன்ச கா தே வனைநனி குலவப் பெற்றான்
புணருரோ கணியா மாது தேவகி பொருந்து மேழாங்
கணமுறு கருப்பந் தன்னைக் கஞ்சன்ற னிமித்த மாசு.

(22)

மாயனு பாயத் தாற்றன் வயிற்றினி லிருத்தப் பெற்ற
துயநற் பலரா மன்சா ரணனோடு துரத்து மன்றன்
மேயக மன்ன பிண்டா கரன்மகா வனுவி னோடு
மேயசுப் புருவாம் பால ரெழுவார்பின் சித்தி ராட்சி.

(23)

எனுமொரு புதல்வி யோடு மீன்றனள் வசுதே வர்க்கு
வனிதைதே வகியி டத்திற் சுடேணனற் கீர்த்தி மான்சீர்
புனைதரு பத்திர சேனன் புடதாசன் பொருவு தாசி
வினவுபத் திரவி தேக னறுவரும் வியந்துற் றுரால்.

(24)

உற்றிடு புதல்வ ராறு பேரையுங் கஞ்ச னோங்குஞ்
செற்றமோ டறுத்தொ ழித்தான் சிராவண மாதந் தன்னி
லற்றமில் பர பக்கத் தட்டமி நிசியு ரோணி
பற்றிய தினத்திற் கண்ணன் பாரிடைப் பிறந்தான் மன்னோ.

(25)

பிறந்தபி னழகு வாய்ந்த சுபத்தினை யென்றோர் பெண்ணு
நிறந்தரு சூர னென்றோர் பாலனு நெடிதிற் பெற்றான்
சிறந்தபத் திரைவ யிற்றிற் நிகழ்சகா தேவன் வந்தான்
மறந்தவி ருபாசங் கற்றான் நேவகாட் சிதைபால் வந்தான்.

(26)

கிருட்டினன் றனக்குப் பின்பு பிறந்தழ வரையுங் கீறி
யுருட்டினன் கஞ்சன் மற்ற வுயருப தேவி மாது
மருட்டில்சீர் விசையன் ரோச மானனால் வர்த்த மானன்
பொருட்டரு தேவ லன்சீர்ப் புதல்வர்நால் வரைப்ப யந்தான்.

(27)

சக்கர தேவி யங்கா வகன்றனைத் தயவிற் பெற்றான்
மிக்குயர் விருக தேவி நந்தனை வியந்து பெற்றான்
திக்கிரு நான்கும் போற்றுந் திறல்வசு தேவர் முன்னுண்
மைக்கடற் கட்சி ரத்தா தேவிதன் னுடன்கா மன்னி.

(28)

மகிழ்தர வினையா டங்கால் வணிகமா திடத்தில் வண்மை
தருகவு சிகனை மஞ்ச ருதந்தரை தன்பால் வெற்றி
யிகல்செய்புண் டரனை யுஞ்சீ ரிராக்கினை யிடத்தில் வாய்மை
மிகுகபி லனையும் பெற்றார் பிண்டர னென்னு மேலோன்

(29)

சிரனெனும் பெயராய்க் காணில் வேடனாய்ச் சென்றான் பின்னும்
தருசபத் திரன்ப லன்சீர் தழைத்தவிவ் விருவ ருற்றார்
பரவருந் தேவ பாக னுத்தவர் தமைப்ப யந்தா
லுரவிலுத் தவர்க்குத் தேவ சிரவரென் னுரைப்பர் நாமம்.

(30)

இப்பெருங் குலத்த னுதி சிட்டிய சமநி யின்பாற்
ஹப்புற விளங்கு மிச்ச சுவியெனுஞ் சுதனைப் பெற்றான்
மெய்ப்புறு சத்து ருக்கன் கிராதனை வியந்து பெற்றா
னெப்பில் கண்ணனுஞ்சே யின்றிப் புலவுகண் சே னுக்கு.

(கக)

சசந்திர னென்னுஞ் சேயைத் தத்தெனத் துனைவி னீந்தான்
இசைத்திடு கண்ணன் சாம்ப வதிபெனு மேழை தன்பா
னிசம்பெறு சாறு தெட்டிணன் சாம்பனென் திருவர் தேர்ந்தார்
வசந்தனா நந்த னன்றந் திரிபாலன் மன்னு தந்திரி.

(கஉ)

சொல்லுமிப் புதல்வர்ப் பெற்றான் சபிதனற் குழிவில்லி ராசன்
வில்லுமிழ் திருஞ்ச யன்சா மன்றனு விளங்கின் னேனா
யொல்லுமிழ் பயந்தா னந்தச் சாமனன் புறுசே யின்றிச்
சொல்லுமிழ் சபிக னுட்டை வெறுத்துநற் றவத்திற் சென்றான்.

(கக)

அம்புவி தன்னில் யாரும் கண்ணன்ற னவதா ரத்தின்
செம்பொருட் கதைகையக் கேட்டோர் சிந்தனை செம்போர் சொல்லோ
ரிம்பரி வியற்று பாவ மியாவையு மெளிதி னீங்கி
யும்பர்வீ டடைவ ரென்றே யுரைத்தனன் குதன் மாதோ.

(கச)

நாற்பத்தைந்தாவது

விருட்டிணி வமிசத்திற்

கண்ணானவதார வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ககஎக.

நாற்பத்தாறாவது

பிருகு விட்டுணுவைச் சபித்தவத்தியாயம்.

மடங்கலை தனைய மனுவனங் களிப்ப மச்சமால் புகன்றிடும் வகையோ
யடங்கிடா மனாகப் பிருகுமா முனிவ னரியினைச் சபித்திடு கதைகையத்
திடம்பட வுரைத்தி மொனகைக் குறும்பு செயிர்த்தழற் கருமமே தினமு
முடங்கிடா தியற்று முனிவார் கேட்பச் சூதமா முனிவான் மொழியும்.

(க)

வினாசெழி துனலோன் தேவநி யிடத்தின் விளங்குநாற் புயங்களு நிகந்த
வனாபொரு மார்பின் மறுவொடு முதிக்க மகிழ்வக தேவனாங் கெய்திப்
புணாபரங் கந்தன் கண்டிழற் றுணரிப்பன் முன்னமோ ரறுவனாப் போழ்க்தான்
தனமயில் கழைய மசுத்தொரு வகையோ சார்த்திற் கென்றன கெடுமாள்.

(உ)

நாலுசெங் காத்தி லிருகர மறைத்து நவையறு நந்தகோ பாலர்
சிலான் மனைக்க ணசோதைபா லெம்மைச் சேர்த்தவண் பிறந்துள செல்வி
மாலினி தனையிங் குய்த்திடு கென்ன வெடுத்தயர் மதுரையிற் சேர்க்க
வேலவார் கூத்த லசோதையே வளர்த்தா ளென்றலுஞ் சூதனை நோக்கி. (ந)

மும்மலக் குறுப்பின் முரணறுத் துயர்ந்த முத்திலீ டடைகுலா னெண்ணி
மம்மர்நோ யகற்றுந் தவத்தினை யுளுற்று மகப்பெறு முனிவர ருரைப்பார்
கொம்மைவெம் முலையா டேவகி யாவன் கூர்வசு தேவன்முன் யாவன்
செம்மைகூர் யசோதை யார்திகழ் நந்த கோபனார் செப்பென வுரைப்பான். (ச)

வனிதையா மதிதி கூறுதே வகியே மாதவக் காசிபர் கூறு
புனிதமாம் வென்றி புகல்வசு தேவர் பூமியின் கூறதா விளங்குங்
கனிமொழி யசோதை கமலநான் முகத்துக் கடவுடன் கூறதா மதுரைக்
கினிமைசெய் நந்த கோபரா மிவர்க ளிடத்தினி லுதித்தனன் றிருமால் (ரு)

நண்ணிய மாயன் மேல்வருங் கரும நாடியே மதுரையி லசோதை
கண்ணகன் மனையில் வளர்ந்தன் னந்தாள் காறுமே தேவகி மனத்தி
லெண்ணிய கருமம் யாவையுங் கொடுத்தாங் கிருந்தன னிகல்வசு தேவ
னண்ணலு முருக்கு மணிசத்திய பாமை யழகுறு சத்தியை சுபாமை. (க)

தலம்புகழ் நகசி னுச்சினி செவியை காற்றுகாந் தாரிலட் சுமினை
நலம்பெறு மித்திர விறதைகா லிட்சி நங்கைசாம் பவதியோ டசிமை
யிலங்குமாத் தினாயே கவுசலை விசையை யிவர்முத லீரெண்ணு யிரமாய்
நிலம்புகழ் கன்னி மார்தமை வேட்டா னேர்பெறு புதல்வரை யுரைப்பாம். (எ)

சொல்லிய யுருக்கு மணிதிகழ் சாரு தெட்சணன் சுசாருவே துரும
னெல்லொளி சேர்பிரத் துயம்மினன் பத்ர சாருவே சதசிவன் பரசு
நல்லனுக் குத்தன் சாருகன் சாரு காசர னலங்கொள்சா ருகுத்த
னல்லுறழ் கூந்தற் கயல்விழிச் சாரு மதியெனு மணங்கையும் பெற்றான். (அ)

விளங்கிய சத்திய பாமைதான் வீமா தெட்சணன் விறல்வலிப் பாணுக்
களங்கமில் கீர்த்தி மானுரோ சிதன்சீர்க் கணைகழற் றும்பிர வத்திரன்
றுளங்கலில் கீர்த்திச் சலந்தம னிவர்க டம்மொடுந் தோகையர் நால்வர்
வளங்கொளப் பயந்தாள் சாம்பனைச் சாம்ப வதியெனு மடந்தையின் றனளால். (இ)

மித்திர விறதை யாமெனு மடந்தை மித்திர விற்தனைப் பயந்தாள்
புத்திர மித்திர வாகுமெய்ச் சுனீதன் புகழ்பெற நக்கினி யீன்ற
ளித்திரம் வாசு தேவர்தொன் மரபி லிலக்கநூற் றெண்பதோ டொன்ற
மொத்தவா யிரவர் மைந்தர்க ளுதித்தே யுலப்பிலாக் கீர்த்தியி னுறைந்தார். (கௌ)

வேறு.

வருமுபா சங்க னுக்கு வச்சிரி வளர்சங் கித்தன்
பொருவரு மகவு சொற்ற கெவேணன் பூரி யோடுந்
தெரிவுறு பூமி யிந்திர சேனனைத் திகழப் பெற்ற
னருள்பிரத் துயம்மி னன்சீ ரனிருத்தன் றன்னை யீன்றான். (கக)

சாம்பன்சாத் தியனே யாதி யைவரைத் தயாவி னீன்றான்
வாம்பரி நடவுங் கீர்த்தி யதுவழி மரபின் மிக்கா
யாம்படி மூன்று கோடி யறுபது விலக்க மைந்தர்
பூம்புன லுலகி லுற்றுத் துட்டரைப் போரிற் செற்றார்.

(கஉ)

அவரொலாந் தேவ ராகு மிளங்கொடித் திதியின் மைந்தர்
திவனொளித் தேவ ரோடும் போர்செய்து மடிந்தா ரெல்லாம்
புவனியின் மணித ராகி யுறுதப் புரித லாலே
யாவனியி லிவரைக் கொல்ல வுதித்தன ரந்தாண் மற்றும்.

(கங)

யதுகுல மரபி னூற்றென் தேற்றிய வகுப்பி னுள்ளார்
மதுமலர்ச் சூளப மாயன் சொன்முறை பொழுகி வாழ்ந்தா
ரிதுமுறை பென்னுஞ் சூதன் தன்முக மினிது நோக்கிச்
சதுமுக னிகருஞ் சத்த விருடிக டனதன் சித்தன்.

(கச)

சாலகி யியக்கன் மாணி சான்றன்வந் திரிகை வீணை
யேலுநா ரதனே யாதி யிவரொடு முதித்த மாயன்
மேலுறு கருமம் யாதும் விளங்கிய தேவ ரானோர்
ஞாலம் துதித்தோர் யாவர் நாரண னிந்நான் காறும்.

(கரு)

உதித்திடு மவதா ரங்க னெத்தனை யுதிக்க வின்னு
மதித்திடு மவதா ரங்க னெத்தனை மண்ணிற் பாவம்
விதித்துள யாக்மை தன்னின் மேவிய தெவன்கொ லென்று
துதித்துயர் முனிவர் கேட்ப வான்முறை சொல்வ னன்றே.

(கக)

முற்சொலு முகத்திற் தன்ம முழுவது மழியத்தோன்றி
பெற்பொரு மோலி சூடு மிரணிய கசிபு கோர
மற்பொலி திணிதோள் வீர மாபலி யிவர்க ளிந்தச்
செரற்புவி யுடற்ற லானுந் தேவர்தான் புறுத லானும்.

(கௌ)

பிருகுமா முனிவன் தன்னுற் பிறங்கிய சாபத்தானு
மரிதிரு வருவம் வைகுந்தத்தினில் வைத்து வந்திங்
குரியநற் புவியிற் றேன்றி யுலகினைக் காத்தா ரென்னச்
சுரரொடு மசுர ரேற்ற போர்த்தொகை சொல்லு மென்றார்.

(கஅ)

வளர்வுறு நார சிங்கம் வாமனம் வராக முந்நீர்க்
கிளர்சுதை மதனந் தார கன்சமர் கீர்த்தி யோங்கித்
தளர்பீச கன்பேராத திரிபுர தகனம் பாவத்
துளமலி யந்த கன்போர் விருத்திர னுடற்ற லோடும்.

(கக)

கூறிய துவசத் தோடு மாலாலங் கோலா லந்தே
ரேறிய வசுர ரோடு மிழைத்திடும் போரி லக்க
மாறிரு தொகையென் தேமு னறைந்தன ரவுற்றின் மாயன்
வீறோடு நார சிங்க மாயிர ணியனை வியத்தான்.

(௨௦)

வாமன ரூப மாகி மாபலி வலியை மாய்த்தான்
 ருமவே விரணி யாட்சன் றன்னைமுன் வராக மாகிப்
 பூமிசூழ் வாரி புக்குப் பொருதுயி ருண்டா னிந்திர
 னேமுறு பிரக லாதன் றனைச்சுதை மதனத் தேற்றே.

(௨௧)

தளர்வுற வென்ற னம்பன் குமரன்ரு ரகனைக் கொன்றான்
 வளர்மக பதிபோ ரேற்று மாவிரோ சனைச் செற்றான்
 கிளர்தரு முயிர்கள் யாவுங் கேதமுற் றமுந்தச் செய்தாங்
 குளர்வுறு மூன்று லோக முறுதிரி புரங்கண் மாய.

(௨௨)

முக்கணைம் பெருமான் சற்றே முகிணைக நகைத்து வென்றான்
 கக்குநெய்ச் சூலி யந்த காசுரர்க் கனைந்தா னந்நா
 டொக்கவிண் ணவர்கண் மண்ணோர் துலங்குதென் புலத்தோர் கூடித்
 தக்கபோ ரசுரர் நீஸ்பி சாசர்தா னவரைக் கொன்றார்.

(௨௩)

விருத்திரன் றனை யிந்திரன் விண்டுவின சகாயத் தாலே
 யுருத்துயி ருண்டான் மற்று முரைசெயுந் துவசப் போரிற்
 பொருப்பென நிவந்த தேரிற் துவசத்துட் கார்து புக்குச்
 செருக்கிளர் வீர விப்பிர சித்தியைச் செற்ற னிந்திரன்.

(௨௪)

ஆலால மென்னும் போரி லசுரரோர் டமர ரேற்றார்
 கோலாலந் தன்னி லிந்திரன் குலவிய மகத்தந் தத்தின்
 மாலான சண்டன் மார்க்கன் மடிந்திடப் பொருது வீழ்த்தான்
 மேலான முனிவீ ரிவ்வா ருறிரு வெம்போ ரேற்றான்.

(௨௫)

இரணிய சகிபி ரண்டற் புதம்பதி னைந்தி லக்கந்
 தருமிரண் டாயிரத்தாண் டிலகெலாந் தானே யாண்டான்
 பொருவின்மா பலியென் பாளே ரற் புத நாலி லக்கம்
 வருமுறை யறுபத் தாறாயிரமெனும் வருடங் காத்தான்.

(௨௬)

ஆனமா பலியைப் போதப் பிரகலா தனுமே யாண்டா
 னானமில் யுகங்க ணூறு மசுரர்மூ வுலகுங் காத்தார்
 வானை சவரை வென்றே யுகம்பத்து மகிழ்ந்து காத்துப்
 போனபின் பிரக லாதன் புரந்தனன் சிறிது காலம்.

(௨௭)

உலகுசில் காலம் போக்கி யும்பர்கோன் புரத்த லோடும்
 பலவித மகங்க ளெல்லா மசுரர்தம் பாக நீங்கிப்
 புலவர்தம் மிடத்திற் சார வசுரர்சுக் கிரன்பாற் போந்தே
 யிலகுமிப் புவியை நீங்கிப் பாதலத் துறுது மென்றார்.

(௨௮)

ஆம்மொழி கேட்டு வெள்ளி யசுரர்க்கா தரவு கூறி
 யெம்மிடத் துளவா மந்திர மோடதி யிரும்பொன்றுப்பு
 மும்மையே காப்பா னெண்ணி வைத்தன முயறி யென்னுஞ்
 செம்மொழி யமரர் கேட்டுச் சிந்தையுட் டியங்கி போர்ந்தே.

(௨௯)

பிருகுவிட்டுணுவைச் சபித்தவத்தியாயம்.

கருக.

அகார்தங் குழுவிற் சேர்ந்து தேவர்போ ராற்ற லோடு
நிசிர ருடைந்து வெள்ளி தன்னிட நேடிச் செல்ல
வசையதக் காத்தல் கண்டு வானவ ரகன்றார் வெள்ளி
திசைமுகன் முன்னர்ச் சொற்ற திறமெலாந் தெரிந்து சொல்லி.

(கூ0)

பூமியற் தரசொர்க் கத்தைப் புணர்ப்பின்மூண் றடிய தாக
வேமுற வளந்து மாய னிடர்செய்தான் பலிக்கு நெய்கூர்
நாமவேல் விலேரசு னன்ற னல்லுயிர் மகவா னுண்ணத்
தோமறு சகாயஞ் செய்து தொலைத்தனன் போரீ ராலும்.

(கூக)

நெடியமா னுபாயத் தாலே கேர்க்குவா னவரே வென்றார்
மடிவுறு தொழிந்தீர் நீகிர் மந்துளார் மாண்டா ரேற்றுக்
சடியுறு தேவ ரோடும் பொருந்திடல் கருது லாகா
முடிவிலா மாயன் றானே முன்னர்நின் றுதுவ லாலே.

(கூஉ)

தேவரை வெல்ல மாட்டா ராதலாற் சிவன்பாற் சென்று
காவன்மந் திரத்தைப் பெற்று வருகுவ லன்று காறு
நீகிரெங் குரவ னண்ணு நிகரிலாச் சிரமஞ் சார்ந்து
பாவகத் தவங்கள் சொயி னென்றுரை பகர்க்திட டானால்.

(கூங)

அவ்வரை யகரர் கேட்டுத் தேவர்த மவைபை நோக்கிச்
செவ்வையா யுகத்தேர் யானே திரள்பரி யெமக்கொன் றில்லை
பெய்வயில் சீரை சேர்த்தி யிருத்தவ மியற்றப் போதுங்
கவ்வைதீர்க் தேரு மென்னத் தேவரும் களிப்பிற் சென்றார்.

(கூச)

தவப்பெறு முனிவ னான புகர்தயித் தியர்கள் வாழ்வி
னுவப்புறு மணியா டங்க ளோங்கக் கோந்தி ரத்தை
நிவர்ப்புற கொருவி பெட்டித் திசையிரு ளகற்றும் வெள்ளி
நிவப்புறு கவினே முக்க ணிமலனு லயத்தின் முன்னர்.

(கூடு)

எப்திமா தவந்நி லாதன் புகல்வனந் தீசற் போற்றி
வமதவழ் கண்டத் தண்ணல் பதத்தினெம் வரவை யான்செய்
வைதவ மொழிய ளோதிக் கடைக்கணித் தருள வேண்டும்
பொய்க்கிற் மூர்த்தி மென்னப் புகரினே நினைவிப் போந்து.

(கூக)

சுதையிடற் தண்ணல் பாதுங் காகம லங்கள் கூப்பிக்
குதையறத் தொழுது வெள்ளி கோபுர வாயிற்சார்ந்து
யாதகழல் பணிய நின்கு னமையப்பார்த் தென்ன லோடு
மதையுதித் தின்னும் காணு வள்ளல்வாய் மலர்ந்தன் னோனே.

(கூஎ)

தருதிபென் தருக மந்தி தமணியக் கோயில் வாயின்
மருவிய புகை வள்ளல் வருகவென் தருள்செய்தானென்
தருகுற வதைத்துப் பெம்மா னரியனைத் தவிசின் வைகிப்
பெருகுசந் திதியைக் கண்டு பெட்டிற் விடுத்தா னன்றே.

(கூடி)

வேறு.

விடுத்தலு நவமணி சூழிற்றிட கிளங்கி
யடுத்திருள் பருகிய வரித்தனி சமர்க்க
கடுப்பொலி மிடற்றவர் கடுக்கையக் கொடைபோலன்
வடுப்பொலி கணியொடு மருப்பவுண் மதித்தே.

(100)

அடித்தல மறுமா மெனத்தனி யழகர்
படித்தல மிசையுடல் பாடப்பாடப் பலகால்
முடித்தலை காமமுற முடித்தடி பணிப
கடத்துமெய் பொடித்திதழ் அடித்திட வலிவளம்.

(101)

முடப்பிறை நதிப்புனன் முடிச்சடை முடித்தல்
கடற்பொலி விடத்தினை பாட்க்கிய கனத்தல்
மடக்கொடி யிடப்புறன் வதித்திடு மனத்தல்
திடப்படு பரத்தழல் செலுத்திய திறத்தல்.

(102)

உருத்தெழு மதக்கரி யுதித்தனி கனத்தல்
பாப்பிரம மெனத்தொழில் பருத்தலை மனத்தல்
யாரிப்பொரு ளெனப்புகி யுனைத்தடி மலித்தல்
செருக்கிட வருத்திர கெனச்சடை செலுத்தல்.

(103)

வேறு.

மறைகனா யிரமுந் தேடி மலப்பயன் கனத்தல்
விழைவனே யிருவர் காண கிளங்கழற் பிழம்பன் கனத்தல்
நிறைதவத் தடிய மன்பார் கினைக்கல்பன் கனத்தல்
மறைகழற் பதங்கள் போற்று மடிப்பினற் கழல்கிசல் கனத்தல்.

(104)

எனத்துதித் தாடிப் போற்றி யிசையான் வேர்க்கை தேத்தல்
கினத்துறு வெம்போ ராற்றில் மெய்ப்பொடி தகை தெய்வத்
தனித்தனி யினைத்து கிந்தார் தானவர் போ கனத்தல்
மனக்கொடும் கனலை திர்த்து நீகில மந்தி கனத்தல்.

(105)

அருள்செய வேண்டு மென்ன வருப்பொருள் மடிபுனை மனத்தல்
தெருளுறு முரவோய் போற்றுந் தெத்தழற் கனது மனத்தல்
மருளற வாற்றி லாங்கண் வத்துனன் அருள்கே மெனத்தல்
பொருள்விடை பெற்று மேருப் பொருப்பினை வினத்தல்.

(106)

விதிப்படி சூண்ட மாற்றி கிளங்கனல் கனத்து கிள்க
கதித்திடு தருகிற் கால்கள் சுட்டிய தலை மனத்தல்
கொதித்தெழும் புனைபை யுண்டு குணமுண் தி. க. க. கனத்தல்
மதிக்கனி யருளா னாட்ட மாதவன் செத்தா கனத்தல்.

(107)

ஆற்றருந் தவத்தி னிவ்வா னுங்கவ னிற்க விப்பா
 னுற்றிசை யோரும் போற்று நான்மருப்பியானே முதரும்
 பாற்றினஞ் சமுனம் வச்சிர பாணியே முதலாம் தேவர்
 மாற்றல் மகரர் செய்கை வழுத்தினி னுரைப்பாம் வெள்ளி.

(சுஎ)

முன்னுரை தவத்தின் மேனி யசுரர்கண் முயல் வன்னே
 முன்னிய கடட மேலார்த்த வானவ ருனுபோ ராற்ற
 வென்னிது நினைத்திர் யாங்க ணிராயுதர் சூரவ னில்லைத்
 னுன்னிக் குடற்ற நிதென் கேடலுந் தொடர்ந்து சென்றார்.

(சுஅ)

தம்பெருங் சூரவன் முர்ப்பாற் சாணென வடைப வன்னே
 யம்பமால் வழுமு பாநி காப்பனிங் சூறணி ரென்றார்
 வம்பனிர் அருவி வீழல் வானவர் வளைந்து பின்னு
 மம்புவெய் படைக ளேன வன்னவன் கோபத் தோமம்.

(சுக)

அனனுது மாபி சாப முனத்தியே யமரர் கோமான்
 தனைவென மூங்கை யாக்க மூங்கைமா தனது பொற்றா
 ளனைவொல நினைக்க வன்னுன் னேன்றலுந் சீற்றம் பொங்கிக்
 கனவென விழித்து நின்னு கருதியே முகமன் சொல்லும்.

(ருப)

ஆழிஆழி வமர்ந்து லோகந் தாருவிர் காத்தெனஞ் சூரனும்
 பீழிவிடை தனிக்கு கீழிப் போருட் கடலே யிங்மான்
 வறியாபா யமரர்க் கஞ்சி யமரர்மா னுக்க ரென்பாற்
 குறுங்குறர்க் கடயமீக்கேதன் கோதணி கொள்ளைத் தன்றால்.

(ருக)

என்றதுந் துளபத் தாமோ விவையவர் னேந்த னுள்ளக்
 தன்றது மூங்கை யாங்கி கையுடன் காலா டாம
 னின்றதும் கண்டன் னேனே கேதர்க்கென துடலிற் சார்த்தா
 னுன்றனைக் காத்து மென்றே யுரைத்தன னுரைத்த லோமம்.

(ருஉ)

வென்னிதாய் மாயோற் பார்த்து விண்ணர் விண்ணோர் வேக்கைத்
 தென்னிதாய்க் காத்த லென்கொ லென்றவத் திறத்தா லும்பை
 பென்னிமெய் தங்க்பெ னென்ன விருவரு மஞ்சி யுள்ளத்
 னுன்னிய காலே வானோர்க் கிழையவ னுரைப்ப தானுன்.

(ருங)

கருணையங் கடலே யிங்மான் காத்தனித்தருள்வி லாயேன்
 மகனாய் மென்ற னாகி பெண்ணென மதியே லிந்நாண்
 முலையப் புரியா யாகி விண்ணேய் முடிப்ப னென்ன
 யாதுது மனத்தி லோர்த்தாக் கரியசக் கந்தைக் கிட்டான்.

(ருந)

கிட்டசக் கந்தான் கோடி வெங்கதிர் கிரிந்த தென்ன
 வட்டதிக் குலக முன்னும் விளக்கியே யகரர்க் காத்துக்
 வட்டமும் புலம்பா தாகின் கழுத்தினே யரிந்து மீண்டு
 கிட்டர்போற் திகமால் கையிற் சிறத்திட விருந்த தன்கே.

(ருரு)

பிருகுமா முனிவன் மாலைப் பெண்வதை புரிந்த தானீ
தருநிலத் தெமுகால் யோனி தனிற்பிறந் திடுதி யென்றே
யொருவிடாச் சாபங் கூறி யுதிக்குமோர் சென்ம மேழு
மருவுமில் வுலகங் காக்கைக் காமென வழத்தி னானால்.

(ருசு)

அன்றுறு சாபந் தன்னு லரியவ தாரஞ் செய்தே
துன்றிய வுலகங் காக்கத் துணிந்தனன் பிருகு வென்போன்
றன்றிரு மடந்தை யாகந் தலையொடு கூடி மிக்கா
யொன்றுமந் திரத்தி னாலங் கெழுப்பின னுலகம் போற்ற.

(ருள)

தவமுறு பிருகு சாப மிதுவெனத் தரணி காத்துத்
திவனொளி வெய்யோன் மைந்தன் சிறந்தவை வச்சு தற்கன்
றுவகையொ டிராத்தா னன்றே யுயர்தவ முனிவர்ப் பார்த்து
நவரத மறிந்த சூத முனிவர னவின்றிட் டானால்.

(ருஅ)

நாற்பத்தாறுவது

பிருகுவிண்ணவைச்சபித்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கஉங்ள.

நாற்பத்தேழாவது

சுக்கிரன் வாமடைந்த வத்தியாயம்.

ஆறொடு கொன்றை தும்பை யணிந்திடு மமலற் போற்றிப்
பேறுமிக் கெய்திடுஞ்சுக் கிரன்வரப் பேறு சொல்கென்
றுறுமெய்த் தவத்தின் மிக்க முனிவர ருவந்து கேட்ப
நீறுகண் டிகைத ரித்த நிருமலச் சூதன் சொல்வான்.

(க)

அருந்தவப் பிருகு மேன்மை நோக்கி விண் ணரசு மஞ்சி
விரிந்தவிண் ணுலகி லெய்தி வெள்ளியை வெல்வா னெண்ணிப்
பொருந்திய கமல வீட்டிற் பொன்னிவ ளென்ன வரசை
திருந்திய விருப்பி னீன்று சிறந்திடுஞ் செவ்வி யான.

(உ)

தடமுலைக் கருங்கட் செவ்வாய்த் தரளவா ணகைப்பொன் மேனித்
துடியிடைப் பரும வல்குற் சதை மொழிக் காந்த ளங்கைப்
பிடிநடைக் கமலச் செந்தாட் பிறைநுதற் பசிய கூந்தன்
மடமயிற் செயந்தி தன்னை வருகவென் றழைத்துச் சொல்வான்.

(ங)

மாதவப் பிருகு மைந்தன் சுக்கிரன் மகேசன் சொன்ன
நீதியிற் தவஞ்செய் கின்ற னிவப்புறு மேருப் பாங்க
மாதா ஷடகே வானத் தைந்தரு நிழலி னுப்பண்
நீதிலா வாகு செய்து தேவரொ டிருக்க வேண்டி..

(அ)

நின்னையப் புகர்க்க னித்தே னின்னுயிர்க் கொழுந னன்னோன்
தன்னையே பொருத்தி யோவற் பணியிடை தாழ்வி லாம
லன்னையி டுரித்தெந் நாளு மனகிலா விற்பந் தாய்த்தே
மன்னுக வென்று வச்சிர வாசுவன் வழங்க லோடும்.

(ஆ)

அழகொடு பழவ மான வழுதொடும் விடத்தி னோடும்
பழங்ங் நெடுங்கட செவ்வாய்ப் பனைமுலைச் செயந்தி யென்னு
மழலைமென் மொழியா டோழி மாரொடு நீன்ற தந்தை
கழலினே பணிந்து போற்றிக் காதலால் விடையங் கொண்டார்.

(இ)

கருணையோர் பழவ மான கடவுள நிருக்கு மேரு
வையினைக் கண்டு போற்றி மகேச வென்னுனத்தி லெண்ணும்
பெருமையை முடிப்பா யென்றே பிரார்த்தனை பண்ணி வானத்
தருவொடு மிகவி யோங்கு தபோவனத் தருகு சார்த்தான்.

(ஈ)

தோழியர் தம்மை நின்கொல் சொல்லியே யனுப்ப வன்னோ
தேழிசைக் குதலைத் தீஞ்சொ லிறைவியைப் பணிந்து போற்றி
வாழியென் னுரி கூறி வாசவ னகரிற் சாரத்
குழிருங் கான நீங்கித் தாய்தபோ வனத்திற் புக்கான்.

(உ)

அண்டமும் போர்த்தப் பாறு மனாவுமோர் தருவிற் பாவங்
கொண்டிகால் கட்பு யங்கை குவித்துயர் தலைநீழாக
மண்டிமா தாத்திற் தாம மடித்தவா யடுக்க நின்றே
பண்டரு மொழியா கன்சொற் பழகுண்டோ தானின் முட்ட.

(஑)

அருந்தவம் புரியும் வெள்ளி யதிசயத் துணை புள்ளம்
விரித்தபோ ரன்யி னோடு மெய்ம்மயிர் பொடிப்பக் கண்டே
பொருந்திய கணது மத்தைப் போற்றினா டோறு மில்லை
முருந்தின முரற் கன்னி பணியிடை முயலா நின்றான்.

(க)

மாதவ மிக்த வண்ணம் வருடமா யிரழுஞ் சென்ற
வாதலால் வெள்ளி வெற்பி னமர்ந்திடு மமலன் வாசத்
தாதவிழ் மலர்மென் கூத்தற் சங்கரி கவுரி மாயன்
சோதரி யுலக நீன்ற கந்தா வல்லியோடும்.

(கக)

வெள்ளியங் கிரியின் நீது பவளமா மேரு வொன்றே
பெள்ளிய மரக தக்குன் னோடும்பீற் திருந்த தென்னக்
கன்னவி திதழி னுடும் கதையிடற் தண்ண லேறித்
துள்ளிய விடை டாத்தத் துந்துமி படக மார்ப்ப.

(கஉ)

ஆடல்சேர் மயிலி லேறி யறுமுக னருகு செல்ல
மூடிக மீதி லாணை முகவன்முன் செல்ல நல்ல
நாடக மாடிப் பூத நாதர்க ளனேகர் செல்ல
வேடவிழ் மலர்க ளே யிமையவர் சூழ்ந்து செல்ல.

(கங)

கின்னரர் யாழ்பே சப்பிங் கிருடிகூத் தாட வந்து
மன்னின னந்த ரத்தின் மாதவ வெள்ளி கண்டே
துன்னிய சுணதூ மத்திற் றாங்குத லொழிந்து தாழ்
மின்னொரு பாகன் சஞ்சீ வினிவிஞ்சை விளம்பிப் பின்னும்.

(கச)

நினைத்துள கருமம் யாவு மெய்துவை நேரு மொன்னார்
வினைப்பகை வெல்வை விஞ்சை வேற்றுவர்க் குரைக்க லாகா
வுனக்குறும் பிரசே சத்துவ மோங்குமீ சத்து வந்தான்
மனக்குறை யொழுதி யென்ன வருபர னருள னோடும்.

(கரு)

வேறு.

அருள்பெறு புகர்சிவ னடியைப் போற்றியே
மருள்பெறு பவக்கடன் மாற்றி யென்வயிற்
நெருள்பெறு பெருமையும் விஞ்சைத் திண்மையும்
பொருள்பட வளித்தனை யென்று போற்றியே.

(கக)

வேறு.

மறைநான் கொடுமா லயன்றே டியுமே
பிறையார் முடிசே வடிபெற் றிலரென்
குறையா வுமொழித் தருள்கூர்ந் தென்முன்
னிறைவோ டிவிளங் கியநின் மலனே.

(கக)

அடியார் பவமாற் றிடுமற் புதனே
கொடியா ரையொறுத் தருள்கொற் றவனே
பிடியா முமைபெற் றிடுபெற் றியனே
படிமீ தெனையாண் டபரஞ் சடரே.

(கச)

அருவா யுருவா யறிவாய் மருளா
யுருளாய் வெளியாய்ப் பகலா யிரவாய்
மருவாய் ரசமாய் மறைதேர் முடிவாம்
பொருளா யுலகாண் டபரம் பொருளே.

(கச)

பொன்போன் மணிபோற் புகல்வெள் ளியைப்போன்
மின்போன் மதிபோல் விரிசெஞ் சடர்போ
லன்போ டுறுமெய் யடியா ருளத்தி
னன்போ லுறைவோ ரெவாநின் மலனே.

(கச)

பந்தார் முலையோர் பாகா சரண
மந்தா வினிகேசர் மலையே சரணங்
கொந்தா ரிதழிக் குழகா சரண
மெந்தாய் சரண பிறைவா சரணம்.

(உக)

அரணே சரண மமலா சரணம்
பரணே சரணம் பதியே சரணம்
கரணே சரண மதியோய் சரணம்
திரணே சரணஞ் சிவனே சரணம்.

(உஉ)

ஓரா னையின் முரியாய் சரண
மோரார் முக்கண் ணிறைவா சரண
நாராய ணனுன் முகனே சரணஞ்
சோ ரெழுத்தஞ் சினனே சரணம்.

(உ௩)

ஆரூ பெருமீ நணிவாய் சரண
மேரூ வுடைபெண் டிசையாய் சரண
மாரூ நவசோ மதரா சரணம்
பேரூர் பேரின் பத்தாய் சரணம்.

(உ௪)

வேறு.

உன்னுவார் தம்மை புன்னு மொருவனே சரண மெண்ணு
தென்னுவார் தம்மை யென்னு பிறைவனே சரண மன்னப்
புன்னுவ ராகக் தேயும் புங்கவா சரணம் கங்கை
தன்னுவார் சடையாய் ஞானச் சோறியே சரணம் யானே.

(உ௫)

கங்கையா நணியும் கீவலிக் கருணையாய் சரணம் வேதன்
கங்கையார் கடவுட் கெல்லாம் கடவுளே சரண மென்றுங்
கங்கையா ஸிவஞ்சூழ் சூலக் கையனே சரணம் பேராத
கங்கையா திரண்டெடத் துத்தக் கயிலையாய் சரணம் யானே.

(உ௬)

காலனைக் காலா னெற்றுங் காலனே சரண மால
காலமிக் தரணி ஈர்ப்பக் கவர்ந்தவா சரண முன்னு
காலமுங் கடந்தோ முன்னக் கருத்தனே சரண மந்தக்
காலனைக் காய்த் தொழிக் கண்ணனே சரணம் யானே.

(உ௭)

புண்டரீ கத்தை யீர்த்த புனிதனே சரண மாயோன்
புண்டரீ கக்கண் சாத்தும் புங்கவா சரண மெண்ணி
லண்டமோ டயண்டம் யாவ மமர்ந்தவா சரணங் கோபித்
தண்டலார் புரமுன் நெய்த வாமலனே சரணம் யானே.

(உ௮)

சங்கரா சரண ஞான சாகரா சரணங் காதார்
சங்கரா சரணம் தூய தற்பரா சரணம் பாவ
சங்கரா சரணம் பத்த சனாதரா சரண மாதே
சங்கரா சரணஞ் சந்திர சடாதரா சரணம் யானே.

(உ௯)

வேறு.

திங்களு மரவு முடித்தாய் சரணஞ் செம்பவ ளச்சடை முடியாய் சரண
மங்கமு நீறு மணிந்தாய் சரண மன்பொடு நினைவார்க் கணியாய் சரணம்
பங்கினின் மங்கை பதித்தாய் சரணம் பல்லுயி ருக்கோர் பதியாய் சரணந்
தங்கவரைச் சிலை தரித்தாய் சரணந் தாழாருள்ளந் தரியாய் சரணம்.

(180)

ஒருகையி லேந்து முடிக்காய் சரண முடையென வாசை யுடுத்தாய் சரண
முருகலர் பதுமத் தடியாய் சரண முனிவொடு பகலை யடித்தாய் சரணந்
திருமதி பகலழல் விழியாய் சரணந் திருமக னெரிய விழித்தாய் சரணம்
பொருவறு மிமயப் பிடியாய் சரணம் பொருதிரி வேல்கை பிடித்தாய் சரணம்.

()

அண்டா பரண சரணஞ் சரண மயன்மா லறியாய் சரணஞ் சரணந்
துண்டா கியவெண் பிறையாய் சரணந் துணையா ருமிலா வொருவா சரண
முண்டா லமுறை கண்டா சரண மொன்றா கியபே ரொளியே சரணந்
தண்டா வெண்டோ ளிறைவா சரணந் தமிழே னுயிரே சரணஞ் சரணம்.

(182)

வேறு.

உலகெலா மேத்த நின்ற வொருவனே போற்றி வாகை
யிலகுமுத் தலைவே லேந்து மிறைவனே போற்றி கங்கை
குலவிய செஞ்ச டாம குடத்தனே போற்றி நாயேற்
கலகிலா விஞ்சை நல்கு மமலனே போற்றி போற்றி.

(183)

பழமறைப் பொருளே போற்றி பணியணிந் தருள்வாய் போற்றி
தழனிதக் கிரியே போற்றி தண்ணளிக் கடலே போற்றி
மழவிடைப் பாகா போற்றி மானிடப் பாகா போற்றி
குழகவித் தகனே போற்றி கொன்றைமா லிகையாய் போற்றி.

(184)

அண்ணலே போற்றி போற்றி யமோகனே போற்றி போற்றி
பண்ணவா போற்றி போற்றி பங்கயா சனன்மால் போற்றி
யெண்ணுறும் பொருளே போற்றி பெங்குமாய் நின்றாய் போற்றி
கண்ணுதற் சிவனே போற்றி கடவுளே போற்றி போற்றி.

(185)

குவனையங் கண்ணி பங்கிற் குழகனே போற்றி போற்றி
கவளமா கரியு ரித்த கபாலியே போற்றி போற்றி
தவளவெண் ணீற ணிந்த சம்புவே போற்றி போற்றி
பவளமால் வரையே ஞானப் பரவையே போற்றி போற்றி.

(186)

வந்திர தனைநீ ருக்கு மாதவ யோகி போற்றி
சுந்தர வடிவா போற்றி துதித்தறி யாத நாயேன்
சிந்தையி னினைத்த வெல்லாஞ் சிறப்புட னருள்வாய் போற்றி
சந்தனை யளித்த நீல கண்டனே போற்றி போற்றி.

(187)

ஆரூறு விதழி னும்பை யம்புலி கரந்தை மத்தஞ்
சீர்மதிக் கண்ணி வேதன் சிரந்தலை மாலை யானே
யீருரி யானை பன்றி யெயிற்றெனும் பக்க மாலை
நீரா வணிக்த முக்க ணிமலனே போற்றி போற்றி.

(கௌ)

சம்புசங் கரமா தேவ சடாதர நில கண்ட
நம்பகங் கான வேத நாயக கால கால
வாம்பிகை பாக வாதி தீரியம்பக சிவம கேச
ஷம்பர்நா பகநா தாந்தத் தொருவனே போற்றி போற்றி.

(கக)

முக்கனா பகநி நீச முப்புர தகன கீச
செக்கர்வா னிறத்த சந்திர சேகர பரமா னந்த
நக்கி யான ரூப மடேசநித் தியச பேச
கொக்கித கணிக்த வேணிக் குளிகிலே போற்றி போற்றி.

(கௌ)

பாலலோ சனலோ கேச பராபரா னந்த ரூப
நிலமா மிடற்ற சோதி நிருமல நிருத்த பாத
காலகா லாந்த காகங் காதர பரம யோநி
சூலினி நீகி மோக சோபன போற்றி போற்றி.

(கக)

தத்துவா ரூப வேத தத்துவா தீத ஞான
வித்தக வாந்த நாத வியாபக ரூபா ரூப
நித்திய விதாவி தத்தி னின் னாயிர்க் கெல்லா மூட்டும்
வித்தனே மத்த வேணிப் பிஞ்ஞகா போற்றி போற்றி.

(கஉ)

வேறு.

தெண்டனா கடலுட் கிழிக்கொளு மாயன் திசைமுக னிருவருந் தேடிக்
கண்டல ரின்னு மறைபுரின் பெருமை காண்பதற் காசையா விரங்குந்
தொண்டருக் கெளிய னென்பதற் கென்முன் னேன்றிய தேகரி யன்றே
கண்டருக் கரியா யாருயிர்க் குயிரோ யாமலனே போற்றினின் சரணம். (கக)

தொக்கொடு முடிசு னாயிர கெருக்கிச் சிறந்து கயிலையை யெடுத்த
வாக்களை நகத்தா லழுத்திடச் சாமத் தாற் திடத் திருவுளத் திரங்கி
யாத்தொழி வறங்க ளாப்பில வருளு மொண்ணதற் கண்ணனே யாடியோன்
விழுப்புல வறங்கள் யாவையு மீந்த விமலனே போற்றினின் சரணம். (கக)

வேறு.

மத்தா கிரிமத் தாக மதிகடுத் தம்பமாகச்
செந்தழற் பருவாய்ச் செங்கட் சிறராக் கயிற தாக
வித்திரன் முகல்வா னோர்க னிருங்கடல் கடையத் தோன்றி
முத்துதும் விடத்தை யுண்ட முதல்வனே போற்றி போற்றி.

(கரு)

தவப்பெருஞ் செருக்கி னுனின் சரணமா மலரை யெண்ணு
தவத்தொழில் புரியு மோன முனிவர ரகந்தை நீக்கி
நிவப்புறு மழகு வாய்ந்த நிலவுகங் காள வேட
முவப்புறு பரனே போற்றி யுருத்தழ னகையாய் போற்றி. (சகா)

மாயையின் புணர்ப்பி னாலே மறைப்பொரு ளுணையெண் னுது
தூயமா மகத்தை யாற்றத் தொடங்கிய வகந்தைத் தக்க
னாயவன் றலையைக் கொய்தன் றயத்தலை யமைத்து விண்ணோர்க்
கேய்வுறு நடுக்கஞ் செய்த விறைவனே போற்றி போற்றி. (சகா)

சனகனே முதல நான்கு தவப்பெரு முனிவ ரன்பா
யுனதழிக் கமலம் போற்றி யோகமுத் திராகாட் டென்னச்
சினேசெறி சுல்லா னீழற் றெக்கணு மூர்த்த மாகி
மனமொருப் படவே காட்டும் வள்ளலே போற்றி போற்றி. (சகா)

மருமலர்க் கரிய கூந்தன் மழைநெடுந் தடங்கட் செவ்வாய்
பெருகொளிப் பச்சை மேனிப் பிறங்கு வெண் மூர லசரம்
பருமணித் தரளக் கொங்கைப் பார்ப்பதி தன்னை யன்பாய்த்
திருமணஞ் செய்த முக்கட் செவ்வனே போற்றி போற்றி. (சகா)

நாமமந் திரங்களாலு நவையறப் போற்றி மேலா
யேமுறு மிருக்கு வேத மெழில்பெறு மெசுரு வேதஞ்
சாமமாம் வேத மிக்காய்ச் சாற்றதர் வணமாம் வேதத்
தாமுயர் மந்தி ரத்தா லருள்பெறத் துதித்தா னன்றே. (கா)

வேறு.

என்றிப் படியே துதிசெய் திருதா
ளொன்றிப் பணிசெய் துருகும் புகர்மெய்
வென்றித் தனிமால் விடையோன் கரத்தாற்
றுன்றித் தடவித் துதிக்கொண் டனமால். (கா)

செய்யுன் றவமுந் திகழ்தோத் திரமு
மெய்யன் பினையும் வியந்தா மினிநீ
யுய்யும் படிசெல் லுதியென் றருளு
மைபன் சரணம் விடைகொண் டனனால். (கா)

விரிவா ருதியின் விடமுண் டருள்வோன்
பரிவாய் மறையைப் பகரும் புகர்பாற்
பிரியா தசெயந் திபெருங் குணமு
மரியா தையும்வண் மையுநா ணமுமே. (கா)

கண்டே சிறுகன் னிகையார் மகனீ
தண்டா திவண்வந் ததுசாற் றெனலும்
வண்டே றுகருங் குழன்மா னனையாள்
விண்டே வர்பதிக் குறுமென் மகளியான். (கா)

என்பே ரொர்செயந் தியெனப் புகல்வார்
நின்பே ராருள்வேண் டுனநின் மனனா
என்பே ருமெனெண் ணமநிந் திடுன
வுன்பே ரறிவேர ளுகேர்ந் துனமால்.

(நுநு)

போகம் தனைப் புரியும் படியென்
னாகம் தழுவ லெவரு மறியா
தேகும் படிசே ரீரைந் தாண்டு
தேகம் பிரியா மனைசே ருதுமால்.

(நுநு)

வேறு.

எனநவன் விடுத்து வெள்ளி யேந்திழை தன்னைக் கொண்டு
தன்றிரு மனையிற் சேரப் புகர்பெற்ற தன்மை யாவும்
வென்றிகொ ளுரார் கேட்டு வெள்ளியைக் காண்கி லாமா
யன்றுறை யிடங்கள் சார மாயைபோ டமர்ந்தான் வெள்ளி.

(நுநு)

இவ்வகை விவர மெல்லா மிந்திரன் குருவு மோர்ந்து
தவ்வகை வெள்ளி யாவித் தாமவண் குறுகித் தேடிக்
கவ்வகை கொ ளுரார் தம்மைத் தவத்தினுற் கருதும் விஞ்சை
தெவ்வர்தா மறியா வண்ண முரைத் தும்பாந் தெளிவி ரென்றே.

(நுநு)

கூட்டியே கபடஞ் செய்து கூர்ந்திடும் பொழுதில் வெள்ளிப்
பாட்டளி ஆதையும் பைந்தார்ச் சயந்தியைப் பரிவிற் பத்தா
கூட்டிய வருட மாயை குழந்திட நயக்கு நாணமை
நீட்டிய கருங்கட் டெய்வ யானையைத் திறத்திற் பெற்றே.

(நுநு)

பத்தெனும் வருடந் தீர்ந்து சயந்தியைப் பார்த்து விஞ்சை
நித்திய மகரர் கேட்ப நிகழ்த்தயாம் போது மென்ன
வத்திற கன்றே பென்றென் னாயிழை விடுப்ப வருஞ்ச
வித்தையைய ளுரர்க் கோதும் விண்ணவர் குருவைக் கண்டே.

(நுநு)

அழகிய மனத்த னாக யசுரரை யழைத்து வானே
ரொழகிய குருவெம் போல வொருவடி வெகுத்து தும்பால்
வழங்கிய வருஞ்சந் தன்னை மதித்திடேல் வெள்ளி யான்கை
தழங்கிய தமரு கந்தா னருள்கிஞ்சை சாற்று வேனல்

(நுநு)

எனப்புகர் நகில மாயப் புகரையும் பார்த்தின் னோர்த
மணக்குறை முடித்துத் தங்கள் குரவரை மதிக்க லாற்றார்
கிணக்கொடி மகர ரென்றே தேர்ந்தறி முனிவர்க் கெல்லாந்
தணக்கனை யில்லாச் சூக முனிவரன் சாற்றி னானல்.

(நுநு)

நாற்பத்தேழாவது

சுக்கிரன் வரமடைந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம். கஉகக.

நாற்பத்தேட்டாவது
அசுர சாபகலியுக
தன்மமுரைத்த வத்தியாயம்.

சாற்றிய வசுரர் சாப கலியுக தன்ம மென்றே
தோற்றுறு மத்தி யாயந் தொகுத்துமால் விரித்த வண்ண
நீற்றொளி பழுத்த மேனி நிமலனை வழுத்தி யோக
மாற்றிய முனிவர் கேட்ப வறைகுவான் சூதன் மாதோ. (க)

புகலுறு மசுரர்ப் பார்த்துப் புங்கவர் குரவன் மாயம்
பகர்தலை நிசமென் றெண்ணு தெம்மிடம் பகர்வி ரென்னுத்
துகளற வருடம் பத்துந் தொகுத்து மந்திரத்தை யோது
நிகரிலான் றுனே யாசான் யாவனீ யென்னச் சீறி. (உ)

தேவரோ டேற்று நீவிர் போர்செயிற் றியங்கித் தோற்றும்
பூவல யத்தில் வாழ்தி ரெனச்சபித் தெழுந்து போய்த்தங்
காவல்கொண் மனையிற் சார்ந்தா னத்திறங் கண்டு வஞ்ச
மேவிய குருவு மெண்ண முடிந்ததா மெனவி யந்தே. (ங)

தம்முரு வெடுத்து வானிற் சார்தலு மசுர ரோடும்
விம்முறு மனத்த னாகி வேந்தனும் பிரகலாத
னம்மையின் றளிப்ப னென்னே நண்ணுறு மென்று சென்று
செம்மைசேர் பார்க்க வன்ற னடியினை சேர்ந்து சொல்வான். (ச)

மாயையின் வயத்த ராகி வயங்கியே வியாழ மெங்க
ணயக னென்ற நம்பி கேட்டன ஞான மில்லேங்
காய்வுறே லென்னப் புத்தி கேட்டுளீர் கலங்கித் தெவ்வர்க்
காமினீ ரென்னுள் வெள்ளி யட்டிபுணிந் தசுரர் வேந்தன். (ஊ)

நின்பத மன்றி வேறு நிலையிலே நீகோ பித்தா
னன்பெரு நிலத்தை விட்டுப் பாதல் நண்ணு வேமால்
வன்பவ வினையே யன்றி மனமறி வஞ்ச மில்லே
முன்பெ ஞானச் கண்ண லுணர்ந்தரு ளென்ன லோடும். (ஈ)

ஞானத்தி லறிந்தே தாழ்ந்த வசுரர்பா னவையி னுற்ற
வானத்தார தேவா தங்கள் குரவன்வஞ் சனையா மின்று
மோனத்தா லுறைய லாகா தென்றவன் மொழிவன் வண்டு
கானத்தார் மாலை மார்பி ரஞ்சலிர் கழறு வேமால் (ஏ)

அஞ்சரசாப கலியுக தன்மமுனைத்த வத்தியாயம். கசுரு

ஊழ்வினைப் பயனா லுற்ற சாபம்விட்ட கலா துங்க
டாழ்வினை விட்டுத் தேவன் தங்களை யொருகால் வென்றே
யாழ்ப்பணிப் பாத லத்தி லாமருதிர் பிரக லாதன்
வாழ்பவுத் திரனா லுங்கண் மரபெலா மேம்பட் டோங்கும். (அ)

முன்னமே பிரம தேவன் மொழிந்தவா லுரைத்தேன் சாப
யின்னண முலக முன்று மென்வரத் தரசு செய்தே
பன்னிரு யுகங்க ளும்பர் தாழ்ந்திடப் பணிப்பீர் நீவிர்
துன்னிய தேவன் வென்றே தொல்லுல கான்வர் பின்னும். (ஆ)

மன்னுசா வன்னி தாவந் தனில்வலிப் பிரக லாத
னின்னுட மருமா னென்னு மாபலி நிலநீ துற்றுத்
தன்னுட வலியா லாண்டு பின்னரி தனக்கே நல்கி
யுன்னரும் பாத லத்தி லுறைவனென் றுரைசெய் தெம்மை. (க)

நீயுயிக் காலந்தன்னி னிகழ்த்திய வசுரர்க் காகப்
பொயொரு சகாயஞ் செய்யேல் புகலுமா பவிமுன் பூமிக்
கேயுமா துனக்கே யீந்தே மென்னுமுன் னேகாந் தத்திற்
தாயமெய்ப் பிரம தேவன் சொற்றன னென்றுங் கூறி. (கக)

இவனுறு சண்டன் மர்க்க னெம்முழைக் கற்றோர் வானத்
தவர்குரு வணையர் துங்கள் மனோரத மனைத்துஞ் செய்வர்
கவனநீ ரொழிக வென்ன வசுரரும் கனித்து நீங்கிப்
புவனநீ துணுகி வெம்போர் தேவர்க்குப் புகல லோகும். (கஉ)

தேர்பரி யானே யேறித் தேவர்வந் துற்ற பின்னர்ப்
பொயொரு தொருநா றுண்டு போன்பி னசுரர் வெற்றி
கூர்தாத் தேவ ரோர்ந்து குலவிய சண்ட னோடு
பொயெறு மர்க்கன் தன்னை மகத்தனி பெறுக வென்றே. (கங)

புகறறு மவரன் வானு பொருந்திடக் கூட்டிக் கொண்டே
யிகலவண் வென்றார் பூமி யிருப்பிட மிரிந்து தாரு
மகன்பெரும் பாத லத்தி லடைந்தன ரசுரர் மாய
னிகரிலாப் பிருகு சாப தேர்ந்துமிப் புகிக்கோ ருறு. (கச)

வருபொழு தவதா ரங்கண் மருனியே காத்தான் வேதன்
கருதிய பிரக லாதன் வாய்மொழி கடந்து னோர்க
ணரர்களுக் கேனும் போரி னகித்திடச் சபித்த லாலே
திருமறு மார்பன் மச்ச ருபத்துஞ் செயித்தா னென்றே. (கரு)

தருமதே வதைபான் முன்னஞ் சாட்டடி மனுவின் காலத்
தரியுந்த னமிசமாக வெடுத்தன னவதா ரத்தான்
தெரிவைவச் சுதமன் வந்த ரத்தினிற் றிப்ப மாக
வருமவ தார முன்று மனுடாவ தார மேரும. (கசு)

எடுத்தனன் றவத்துண் முன்மூன் றியம்புவ மமரர் யாகந்
தொடுத்தசெந் தழலி லெஞ்ஞ வராகமாய்த் தோன்ற லோடு
மடுத்தமர் புரோகி தன்மு னம்புயத் தயனே யாக
மடுத்துரை நான்கென் றோதுஞ் சதுரமா யுகத்தில் வாணோர்.

(கௌ)

இடைந்திட வசுர ரேற்ற காலத்தி லிரணி யாக்கன்
கடந்தபே ராற்றல் வெற்றி யிரணிய கசிபு மானத்
தடங்கட னாப்ப னார சிங்கமாய்ச் சனிக்க ருத்ர
னடைந்தனன் புரோகி தம்மா யமர்ந்துள வுலக மெல்லாம்.

(கௌ)

மிருத்தமா பலியே யாள விளங்குமே ழாந்தி ரேதா
யுகத்தினின் மூன்றாஞ் சன்மம் வாமன வருவி னுற்றான்
மகத்துவத் தரும தேவன் புரோகித னாக வந்தான்
சுகத்தினி லிந்த மூன்றுந் திவ்யாவ தார மாமால்.

(கக)

பிருகுவின் சாபத் துற்ற மானிடப் பிறப்போ ரேழு
முனாசெய்வா மாதி யான திரேதமா யுகத்தின் மிக்காந்
தருமமே பிறப்பத் தத்தாத் திரையனாச் சனித்தா னந்நாள்
வருபுரோ கிதரே யாக மார்க்கண்டர் வதிந்தா ரன்றே.

(கக)

செப்பிய பதினைந் தென்னுந் திரேதமா யுகத்தி லைந்தா
மொப்பில்சீ ரவதா ரந்தா னுரைத்தமாந் தாதா வானான்
துப்புறு புரோகி தம்பே ரையிப்பிய ரென்பர் தூயோர்
மெய்ப்புறு பத்தொன் பானாந் திரேதமெய் யுகத்தில் விண்டு

(கக)

மன்னவர் குலத்தை விட்ட வாழ்சம தக்கி னிக்கோர்
துன்னிளங் குமர னாகத் துலங்கிய வானாஞ் சென்ம
மின்னிய பரசு ராமன் புரோகிதன் விசுவா மித்திர
னுன்னிரு பத்து நான்காந் திரேதமா யுகத்துப் பார்மேல்.

(கக)

இலங்கையர் கோணை வெல்லத் தசரத ரிடத்தி ராமன்
றுலங்கின னேழாஞ் சென்மஞ் சொற்புரோ கிதன்வ கிட்ட
னலங்கொரு மிருபத் தெட்டாந் துவாபர யுகத்தி னன்காய்க்
கலங்கலி றருமந் காத்தே யசுரரைக் கடிவா னெண்ணி

(கக)

பராசர ரிடத்தி லெட்டாம் படிவமே வியாச னானான்
புரோகித னாகிச் சாது கன்னியே பொருந்தி னானா
றராதலந் தன்னி லந்த யுகந்தனில் வசுதே வன்பா
லிராவினிற் கண்ண னென்பான் சென்மமே யெடுத்தா னன்றே.

(கக)

அந்தநாள் புரோகி தர்த்தொய் பாயனர மர்ந்தா ரின்னும்
வந்துறு மிருபத் தெட்டாந் கலியுக வரைப்பிற் பத்தா
யுந்திய சன்மம் விட்டு னுசாவென்போ னிடத்தி லோங்கி
நந்தலில் கற்கியாக நண்ணு வனன்ன னானு.

(கக)

அகராசாப கலியுகதன்மமுரைத்த வத்தியாயம். கௌ

அறந்தரு கற்கி தன்பாற் புரோகித மமர்வி யாசர்
மறந்தவிற்க் கின்ற மாக்கிய வற்கிய நிருவ ராவார்
திறந்தரு கற்கி மேனாள் சென்மித்தே தா னையைந் தாண்டு
பிறந்திடு நா னாள் வேலை பெரும்புவி வரைப்பு னோரில். (உ௬)

வரம்பிகழ்ந் திழினோர் பாவம் வஞ்சக மறங்கள் செய்வோர்
தாம்பெறு சமய வர்தர் சதுமறை சாற்று வேரை
நிரந்தரம் பழிப்போர் பொல்லா நீதிசெய் நிருபர் மிக்க
வாரம்பெறு வலியர் நித்தம் பொய்கள வரைசெய் மாந்தர். (உ௭)

இன்னவர் தம்மை பொல்லா மிருங்கரப் படையால் கீட்டிப்
பின்னருஞ் சக்க ரத்தாற் பிழையுனோர்த் தேடிச் செற்று
மன்னுமிப் புனிக்கு வேண்டு மைந்தரை வைத்துக் கற்கி
யுன்னரும் கடலி னுப்பண் போகநித் திரைசெய் வானால். (உ௮)

புவிபுரப் போர்க ளின்றிப் பொருதொழில் லீணிற் செய்துங்
குவிமுலைக் கன்னி மாரைக் கற்புக்கூர் மாதர் தம்மைச்
சுலிபடப் பிடித்துந் தத்தந் தருமஞ்சந் கையினில் விற்து
மகிரொளிக் கடைக டோறு மன்னவிக் கிரயஞ் செய்தும். (உ௯)

சாதிகள் வரைவில் லாமற் சரங்கரங் கலந்துந் தத்தம்
போதமும் வேறு வேறாய் வனத்தினிற் பொருந்தி வாழ்ந்துந்
பாதிமெய் பசரும் வானாள் குறுகியும் பரவை னூல
நீதினி லத்த மின்றித் துன்புற்று லீனா னன்றே. (௩௦)

கலியொடுஞ் சனங்கள் மாளக் கற்கியுங் கருத்தி னோர்ந்து
மெலிவில்லீர்க் கிரோத மென்னும் யுகம்வா லினங்கு மைந்தர்
நிலைபெறப் படைத்தே யந்தர்த் தானமாய் கோர்ந்து போவா
ருலவின்மான் மணிடை சன்ம மேழிவை யுரைத்தா மன்றே. (௩௧)

வகைபெறு மகார் சாபம் வருகலி யுகத்தின் தன்மந்
தொகைபெற மாயன் வைவச் சதுமனு மகிழ்ந்து கேட்பத்
தகைபெற வரைத்த வண்ண வைபிசா ரணியத் துற்றுப்
புகையுறு வேள்வி யாற்று முனிவர்க்குப் புகன்றான் குதன். (௩௨)

நாற்பத்தேட்டாவது

அகராசாப கலியுகதன்ம முரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம். கககக.

நாற்பத்தோன்பதாவது
தீர்க்க தமசுக்குக்
குருசாப மோசன வத்தியாயம்.

உரைதீர்க்க தமசு சாப மொழிந்ததும் யயாதி மைந்தர்
துருவசுத் துருயுக்குக் சொல்லவே பூரு மரபுதானு
நிரைபெற வுரைப்பா யென்று சூதனை நோர்ந்து நோக்கித்
தரைபுகழ் முனிவர் கேட்ப வரன்முறை சாற்று வானால்.

(க)

துருவசு வன்னி தன்னைப் பெற்றனன் றுலங்கும் வன்னி
யரியகோ பானு வீன்று னவன்மகன் றிருசா ரிப்பேர்
வருமவன் றன்சேய் காந்த மன்னவன் மருத்தற் பெற்றான்
பெருமைசேர் மருத்த னென்போன் றுச்சந்தன் றன்னைப் பெற்றான்.

(உ)

பூருவ மிசத்திற் றத்த புத்திர னாகை யாலே
சாருமத் துச்சந் தற்குப் பவரவ ரெனும்பேர் தானே
சேருமப் பவர வன்றன் சேயினை வருத னென்பார்
பாரின்மற் றவனு மாண்டி ரன்றனைப் பயந்தா னன்னோன்.

(ங)

பாண்டியன் சோழன் கீர்த்திப் பெளண்டிரன் கேர ளன்சீர்
வேண்டிமிந் நால்வர் மைந்த ரிவர்பெயர் விளங்குந் தேய
மாண்டகை துருகு பெப்புரு வமர சேதுப் பெற்றான்
காண்டகு சேது மைந்தன் சாட்டன்காந் தாரற் பெற்றான்.

(ச)

சொல்லிய காந்தா ரன்பேர் தேயமுந் துலங்கு மன்னோன்
மல்லலா ரிட்ட தேய வாசிக ளனேகஞ் சேர்த்து
வில்வலித் தன்மன் றன்னைப் பெற்றனன் விறல்சேர் தன்மன்
கல்லுறழ் திணிதோட் கீர்த்தி கிருதனைக் கருதிப் பெற்றான்.

(ரு)

கிருதன்வித் துருமற் பெற்றான் கிளர்ந்தவன் பிரசே தாவை
யருமையி னளித்தா னன்னு னமைந்தநூற் றுவரே யன்னோர்
பெருமைபுத் தரதே யத்திற் பிறங்கிய மிலேச்சர்க் கெல்லா
மொருமைசே ரரச ராகி யுற்றன ரென்ப மன்னோ.

(ஈ)

துலங்குநற் கீர்த்தி சேர்ந்த வனுப்பெற்ற தோன்ற றன்பேர்
கலங்கலில் சபான ரன்பிற் கருதிய சாட்சு சன்சீ
நிலங்கிய பரமே ஷோடு மியல்பெறு மூவ ரென்ப
பலம்பெறு சபான ரன்கோ லாகலற் பெற்றா னன்றே,

(ஏ)

தீர்க்க தமசுக்குக் குருசாப விமோசன வத்தியாயம். கசாசு

தாவில்கோ லாக லன்சஞ் சயன்றனை யீன்ற னன்னோற்
கோவில்சீர் மைந்த னாகும் புரஞ்சய னுரைக்கு மன்னோன்
மேவருங் கீர்த்தி ராஜ ருட்சன மேசற் பெற்றான்
மேவர்கோ னேர்ம காசா லன்றனைத் திறத்திற் பெற்றான்.

(அ)

தனிமுடி மகாசா லன்றான் மகாமன்ற றந்தா னன்னோன்
கனவுசீ நரன் றி தீட்சு விருவரைக் கருத்தி னீன்றான்
வினவுசீ நரன் மின்னார்க ளைவரை வேட்டின் னோர்
லனநடை நிருகை தன்பா னிருகளை யளித்துப் பின்னும்.

(ஆ)

கிருமிபாற் கிருமி கேண்மை நவைவயி னவின்ற கற்புப்
பெருத்தேருவியை தன்பாற் சுவிரதன் பேர்பெற் றோங்குந்
தொரிவைநற் றிருடத் தோரி யிடத்தினிற் சிவியோ டைவர்
மருவுற வளித்தா னந்த மைந்தரிற் சிவிபெற் றார்கள்.

(க)

பகர்விட தர்ப்பனோடு சுவிதன்கே கயன்பார் மேவித்
திகழ்பத்தி ரகனே யென்னு நால்வரைச் சிவிகளென்பார்
துகளறு மவர்க டேயஞ்சொல் விடதொர்ப்ப மிக்கா
யகமுறு சுவீரம் பத்திர மமர்ந்தகே கயமு மாமால்.

(கக)

நிருகன்சேய் நிருக னென்னு நிகரிலாக் கிருமி மைந்தர்
முருகவிழ் தொடையன் மொய்த்த கிருமிய ரென்று மிக்காய்
வருகழ லவன்றன் மைந்தர் வாழர வராட்ட ரென்றும்
பெருகிய சுவீரன் சேய்கள் பிறங்குமம் பட்ட ரென்றும்.

(கஉ)

உதித்தனர் புவியின் மிக்கா முசீனனர்க் கிளையோ னுன
திதிட்சிதென் றறையும் வேந்தன் திகழ்கிழக் கரச னுன
மதித்திடு மிவன்றன் மைந்தன் வளர்பிரு சத்தி ரன்றான்
கதித்திடு மவன்றன் காளை காமனோர் சேன னென்பார்.

(கங)

சேனன்சேய் சுகப னன்னோன் சேய்திறற் பலியே முன்ன
னுனமி லுலக மூன்று மாண்டன னுரைக்கு மாயன்
முனவன் வலியை மாய்க்கத் தவயோகி யாகிப் பின்னர்
மானிட யோனி யுற்றுப் பிறந்தன னென்பர் மன்னோ.

(கச)

பெலியென்போன் மக்க ளின்றிப் பிறங்குதன் மனைவி தன்பான்
மலிதவ முனிவ னீந்த வரத்தினுன் மைந்த ரைவர்
நலிவுறு வகையே பெற்று னவர்பெயர் நவிலி லங்கன்
பொலிவுறு வங்கன் சும்மன் புண்டரன் கலிங்க னென்பார்.

(கரு)

அப்பெலி தவத்தான் முன்ன ரமருமா யோக மாயுண்
மெய்ப்புறு பிரம கற்ப வரையுத்த மதனில் வென்றி
பொய்ப்புலை யன்றி நல்ல புத்திசொன் மூன்று காலத்
தொப்பன் வறிதன் மிக்கா மோங்கவர் பிரசா சிட்டி.

(கக)

வருணத்தை நிறுத்த வந்த வாமெலா மயனே யீந்த
தருணத்தா னென்னுஞ் சூதன் றன்முக முனிவர் நோக்கிக்
கருணைக்கொர் கடலே யந்த முனியாவன் பெலிதன் காத
விருண்மைக்கர் குழலி யாவ னென்றலு மிசைப்பான் மன்னே.

(கௌ)

முன்னமே குருத்தன் சேட்ட னுசீசர்தம் முதன்மைத் தேவி
யென்னுமோர் மமதை தன்னை விரும்பலு மிணங்கி லானைத்
துன்னிய பலத்திற் கூடித் தோய்ந்திட வவள்கர்ப் பத்துண்
மன்னிய மைந்த னுற்ற வாழ்குருத் தன்னை நோக்கி.

(கௌ)

யானுமுன் றமையன் மைந்த னிவ்வயி றமையா துன்ற
னானமில் கருப்ப நீயின் னூர்த்தவிந் திரிய னாகென்
முன்சொன் னநவிலும் போது குருடனா யமைதி யென்ன
ஞானமோ டவனுந் தீர்க்க தமசனா ஞாலத் துற்றான்.

(கௌ)

உற்றவன் றந்தை பின்னே னுசுத்திய னென்போன் மைந்தன்
வெற்றியாச் சிரமந் தன்னி லிந்திய மிகவ டக்கிச்
செற்றமி றவந்தான் செய்தா னவனையே பின்னேன் சின்னாள்
பற்றிய வன்பி னோடும் பரிவுடன் காத்திட்டானால்

(௨௦)

அவ்விடத் திருக்கு நாளி லிடபமொன் றணுகி யாகத்
திவ்விய தருப்பை தின்னத் தேடித்தன் கையாற் கொம்பை
வவ்வுறுபொழுது சத்தி குன்றலும் வலியை நோக்கி
யெவ்வமின் முனியைப் பார்த்தே யெங்குலத் தருமங் கேண்மோ.

(௨௧)

களவுதான் கோறல் பொய்மெய் சண்டவாச் சேர்தன் மிக்கா
யளவிலாப் பவங்கள் செய்த லமைந்ததே தேனுங் கொள்ள
லுளதுநீ யென்னை விட்டா லுன்மனத் தெண்ண மீவேன்
வளமுறு வலியோ யென்ன விடுத்தனன் வலியின் மிக்கான்.

(௨௨)

கோவினைப் பூசை செய்து விடுத்தனன் குலதன் மத்தின்
மேவிய மனத்த னாகி விரும்புசக் தியன்றான் பெற்ற
தாவிலா வசீன னென்னுந் தம்பிதன் மனைவி தன்னை
யோவில்கோ தன்ம மெண்ணி யுளத்துறு வலியி னாலே.

(௨௩)

பிடித்தலு மீளையோ னாகிப் பிறங்கிய வசீனன் யாவும்
படித்துளிர் கிரமந் தப்பாய்ச் செய்ததென் பழியீ தென்றே
துடித்திடா வண்ணங் கட்டித் துலங்குதெப் பத்தி லேற்றி
நடித்தனம் பயிலுங் கங்கை நனந்தலை விடுத்திட டானால்.

(௨௪)

ஒடிய கங்கைமீதி லுலாவிய தெப்ப நாட்பண்
வாடிய முனியை யாங்கண் மாபலி யென்போன் கண்டு
தேடியே காணச் செல்வங் காண்டல் போற் றெளிந்து வவ்வி
நீடிய கரையி லேற்றி நிறைந்ததன் மனையிற் சேர்த்தே.

(௨௫)

தீர்க்க தமசுக்குக் குருசாப விமோசன வத்தியாயம். களக்

பூசனை புரியத் தீர்க்க தமசெனும் புனிதன் வேண்டு
மாசறு வரங்க னென்ன மக்களென் மனைவி தன்பா
லாசற வளித்தி யென்ன நன்றெனப் பலிததன் தேவி
மூசளி முரலுங் கூந்தற் சதேட்சனை முகத்தை நோக்கி. (௨௬)

முனிவர ரிடத்திற் சேர்ந்து மொழிந்திடு மக்கட்பேறு
நனிதரக் கொள்வா யென்ன வன்னவ ணன்றென் தேகிப்
புனிதமா முனிவன் மூப்புங் கண்ணிராப் பொற்பு நோக்கி
கனிமொழி தன்பா லேவற் சூத்திரக் கன்னி தன்னை. (௨௭)

அழகுறு பணிநற் சேலை யணிந்தலங் காரஞ் செய்து
விழைவொடு சேர்தி யென்று விடுத்தலு முனியைக் கூடி
மழவிடை யனைய காட்சி வதன்றனைப் பெற்றா ளன்னோன்
றழைவுறு தவத்தான் ஞானத் தன்மையாற் நக்கோனானான். (௨௮)

முனிவர னிடத்தி லோர்நாண் மாபலி மொழிவா னண்ணிப்
புனிதநீ யளித்த மைந்த னென்றவப் புதல்வ னன்னோ
யினிமொழி யெனலு மன்று னேந்திழை தன்பா லேவற்
பனிமொழி தன்னை விட்டா ளவள்பெற்ற பால னின்னோன். (௨௯)

என்மக னல்லா னிற்கே யிழைத்திடு மைந்த னல்ல
னுளிமனைக் கிழத்தி தன்பா லோர்ந்துகொ ளன்ற லோடு
மன்னிய முனிவன் பாதம் வழுத்திநீ பொறுத்தி டென்று
தன்மனை யானைச் சீறி முனியிடத் தன்னா டன்னை. (௩௦)

விடுத்தலு முனியன் னானே வியப்புறு மகவு வேண்டிற்
பிடித்திற் நடையா யுப்புத் தேன்றயிர் பிறங்கு மென்ற
னடித்தல் முதலாச் சென்னி காறுநீ யணிந்துன் னுக்காற்
றுடிப்பொடு நக்கி னுன்பாற் றேன்றுவர் மக்க ளென்றான். (௩௧)

என்னலு மதுவோ டிப்பு ததியிவை யியல்பிற் பூசி
வன்றிறன் முனிவன் மேனி நக்கினுண் மனத்தி லையந்
துன்றிட வபான தான மாத்திரம் விடுதோ டத்தா
னன்றுறு மபான மின்றி யோர்மக வமையப் பெற்றான். (௩௨)

பெற்றவள் முனிவன் றன்பால் வணங்கியான் பெற்ற மைந்த
னுற்றமெய் யபான மில்லா னென்செய்கே னுன்றன் வார்த்தை
சற்றுமே தப்பா வண்ணம் புரிந்தனன் றவத்தா யென்னச்
சொற்றசொன் மறாது செய்தாய் துலங்குமுன் னஞ்ஞா னத்தால். (௩௩)

மெய்யினி லபானம் விட்டு நக்கினை விளங்கு மைந்தற்
குய்வுறு மபான மில்லை யாயினு முன்றன் வம்மிசம்
வையக மதனி லோங்கும் வளத்தினு னவனே நீயு
நையுறே லென்று மேனி தைவந்து நவில லுற்றான். (௩௪)

மூத்தவ னபான மில்லா னொருவனே மொழியும் பின்னோர்
தீத்தொழில் வல்ல ராகிப் புவியினைச் சிறப்பாய்க் காவல்
காத்திடு மக்க னாவர்ப் பெறுகெனக் கலிங்கன் வங்கன்
பாத்திப னங்கன் சிங்க னன்பகர் புண்ட ரன்றான்.

(௩௫)

இப்பெய ரைவர் தம்மைச் சுதேட்சனை யீன்று ளந்தத்
துப்புறு தவத்திற் தீர்க்க தமசெனுந் தூயோ னாங்க
னொப்பின்மா பலியை நோக்கி யுன்றன்கோத் திரத்தி லுற்றோர்
தப்பிலா வறுவ ரின்னோர் தனையர்க ளுனக்கே யென்றான்.

(௩௬)

பின்னுமா னிடர்கள் யோனி தனின்முனி பெற்ற மைந்த
ருன்னிடி லனைக ராங்க னுற்றவக் காம தேனுப்
பன்னுவன் முனிவ கேட்டி கோதன்மம் பரிவிற் செய்தா
னின்னுடன் மூசு மூப்பு நேத்திரக் குறையுந் தீர்ந்தே.

(௩௭)

நனாதிரா யின்றித் தீர்க்க வாயுளு நல்கி யின்று
புளையற வொழித்தா மென்று மொழிந்திடப் புகல்வி யாழம்
வினாவொடு புகன்ற சாப நீங்கிட விளங்கக் கண்க
டிராநரை யொழிந்து தீர்க்க வாயுளிற் சிறந்தா னன்றே.

(௩௮)

சாபமன் றொழிந்து கண்கள் வரத்தீர்க்க தமசெ னும்பேர்ப்
பாபமங் கொழிந்து பாரிற் கவுதம ரெனப்பேர் பன்னத்
தீபமாய் விளங்கி மேரு வரைத்தவஞ் செய்தா னென்றே
மாபவந் தீர்க்குஞ் சூத முனிவரன் வழுத்தி னானல்.

(௩௯)

நாற்பத்தோன்பதாவது.

தீர்க்கதமசுக்குக் குருசாப விமோசன வத்தியாயம் முற்றும்.
ஆகத்திருவிருத்தம். க௩௭௦.

ஐம்பதாவது

பவுரவ வமிச வத்தியாயம்.

தெண்ணிலாப் பரப்பி யெட்டுத் திசையுறு முலகம் யாவ
நண்ணிரு ணீக்கிக் கங்கு னன்குற விளக்குந் திங்கட்
பண்ணவன் மருமான் பூரு வம்மிசம் பகர்வா யென்றே.
யெண்ணுறு முனிவர் கேட்பச் சூதனே யியம்பு வானால்.

(௪)

தவத்தினின் மிக்க காட்சி வதனென்போன் றந்தை நாளு
மூவப்புறத் தவத்தின் மிக்காய்ச் செய்துசூத் திரனென் றோது
மவப்பெய ரொழிந்து போற்றும் பிராமண வறிஞ னென்றே
நிவப்புறப் பெற்றுத் தந்தை யடியினை நோர்ந்து போற்றி.

(௫)

பணிதலு முன்னால் யாமும் பகர்கிரு தார்த்த ரானேந்
தணிவுறு சுவத்தான் மிக்க பிரமசா ரியத்தை விட்டே
யணிபெற வேட்பா யென்ன வமர்ந்தகன் னிகையை வேட்டுத்
திணியுறு மணையின் மிக்க ளாயிரஞ் சிறப்பிற் பெற்றான்.

(௩)

மைந்தர்கள் கூட்டம் பாண்ட கவுதம ரென்றே மன்னி
நந்திடா திருந்தார் தீர்க்க தமசொடு நவையிலாத
விந்தைகூர் சதப னீன்ற விற்றன்மைந்தன் பலிதன் வாறுஞ்
சந்ததி வாறுஞ் சொற்றா மென்றனன் நவத்திற் சூதன்

(௪)

சொற்றிடு பலிதன் மைந்த னங்கன்மற் நவன்மெய்த் தோன்ற
னற்றெதி யாக னன்றா னவிநிவி நதனை யீன்றான்
மற்றவன் மைந்தன் றன்மா னனபரன்வ முங்கு மன்னோன்
பொற்புறும் விண்டுபாத மெனும்வரைப் புறத்தி னண்ணி.

(௫)

பாவர்க ளேனுஞ் செய்தற் கரியமெய்த் தவத்தை யீட்டிப்
பாவகன் மத்தை யாற்றும் பண்ணவன் பகரும் வானத்
தீவக மென்னக் கங்குல் செறிமதிக் கடவு ளின்னோர்க்
கேய்வுற விருப்பஞ் செய்தே சித்திர ரதனை யீன்றான்.

(௬)

சுத்தியா தனனென் போனை யவன்பெற்றா னவன்றன் காளை
புத்தமத் தசர தன்றா னுரோமபா தனுமே யாவன்
புத்தியின் மிக்க சாந்தைப் புதல்வியைப் பெற்று மேய
பத்திரிச் சியசி ருங்க னின்புறப் பரிவி னீந்தான்.

(௭)

பொற்புறு சசிய சிருங்க னருளினைப் பெற்றுப் போற்று
மற்புயத் திணிதோள் வேந்தன் சதுரங்கன் றன்னை வாய்த்தா
னற்புறு மவன்றன் காளை யடுதிற்ற் பிருது வாட்சற்
சூற்றுவிந் திட்ட மைந்த னுயர்சம்ப னென்பர் மாதோ.

(௮)

சம்பன்றன் பேரிற் சம்பை யெனுநகர் தரணி மீதி
லும்பர்கோ னகர மென்ன வுயர்ந்தமா லினியென் றோதி
யிம்பரில் விளங்கிற் றன்னோ னையங்க னெனுஞ்சே யீன்றா
னம்புவி யன்னோன் காளை பத்திரா தரனே யாமால்.

(௯)

பத்திரா தரன்றன் மைந்தன் பகர்கிர கற்க மன்னாஞ்
சுத்தனா மவன்றன் காளை சொல்லிய பிரகற் பாறு
சத்திய பிரக தன்மன் றனைப்பெற்றா னவன்றன் றோன்றல்
வித்தக னான கீர்த்தி விற்றசெயத் திரத னாமால்.

(௧௦)

திகழ்செயத் திரதன் மைந்தன் சோர்பிர கத்தி ரன்றான்
புகழ்பெறும் விசுவ சித்தாய்ப் புகல்சன மேசற் பெற்றான்
றுகளற வவனு மங்கன் றனைப்பெற்றான் றுலங்கு மங்க
னகமுறு புவியைக் காக்குங் கன்னனை யளித்தா னன்றே.

(௧௧)

தார்பெறு கன்னன் மைந்தன் றனைவிடச் சேன னென்ப
 வர்பெறு மங்கள் வங்க மியம்பினோம் பூரு வங்கத்
 தோர்சனித் திட்ட வாற்றை மியம்புக வென்று மோர்ந்து
 பார்பெறு கன்னன் றனைச் சூதன்றன் பால னென்றே.

(கௌ)

சொல்வதெ னுரைத்தி டென்னத் துலங்கிய பிருகற் பானு
 வெல்லெழிற் பிருகு மன்னை யின்றபின் சயிப்பிய ராச
 னல்லெழிற் புதல்வி சத்தியை நவில்சேர தேவி தன்னைப்
 புல்லுற வேட்டன் னோரிற் புகல்சேர தேவி தன்பால்.

(கக)

விறற்செயத் திரதன் றன்னைப் பெற்றனன் வேளை நீரி
 னறற்கருங் குழலாள் சத்தியை யந்தணன் றன்னைக் கூடித்
 திறற்கா விசையற் பெற்றான் சிறப்புறு விசையன் றுனு
 நறைத்துணர்ப் பிருகற் புத்தி ரன்றனை நயந்து பெற்றான்.

(கச)

அவன்றனக் குற்ற மைந்த னமர்பிர கத்தி ரன்ற
 னிவன்றரு புதல்வன் சத்திய கருமனென் றிசைப்ப ரின்னோ
 னுவந்தருள் புதல்வ னோங்கு மதிரதச் சூதன் மக்கள்
 டவம்புரி போழ்திற் கன்னன் றத்தபுத் திரனே யானான்.

(கௌ)

பூருவின் புதல்வன் கீர்த்தி புகல்சன மேச னந்தத்
 தாருறு புயத்தன் றுன பிராசீன வதன வன்சேய்
 காருறு கரத்தான் வீர மன்சியு வவன்றன் காளை
 யார்வலிப் பகையை வெல்லும் வமருவா தாயு தன்றான்.

(கக)

வேறு.

வெல்வலி யிழைத்தசொல் வாதாயு நல்வேந்த
 னெல்லொளி தழங்குகழற் றுந்து வினையின்றான்
 மல்வலிய துந்துவடல் வெருவி சனை வாய்த்தான்
 சொல்லியசை யாதிபவன் னோன்ற லெனச் சொல்வர்.

(கௌ)

தேருறுசை யாதிபகம் வாதிதனைச் சேயாய்
 நாருறவளித்தனன் னோன்மதலை நள்ளார்
 பாருற வணங்குபத்தி ராசசுவ னவன்றான்
 றுருலவு மைக்குழங்கிரு தாசியினை வேட்டே.

(கச)

வேறு.

துலங்கிரு தேபு சொற்ற ரிடேபுசீர்த் தொல்கட் சேபு
 வலங்கல்சேர் சனேபு மிகக் கிருதேபு சிதேபு சீரார்
 தலங்கெழு தண்டு லேபு தனமேபு சதுதே போடும்
 பலம்பெறு சீரின் புண்ணிய பூவொடு பதின்மர்ப் பெற்றான்.

(கக)

இவர்களி லிருதே புக்குத் தட்சக னீன்ற கன்னி
யவீர்மணிச் சுலனை யீன்றாள் புகழ்நந்தி நாரன் தன்னை
திவனொளி நந்தி நாரன் மனசுனி தன்னைச் சேர்ந்தே
புவியிற்றிற் சனுவொ டோகன் திருணதன் பொருவில் வீரன்.

(௨௦)

என்னுமோர் நால்வ ரோடுங் கௌரியென் றியல் சேர் மானு
மன்னிடப் பெற்று னந்தக் கௌரி மாந் தாதா தாயா
முன்னுதிற் சனுவே யென்போ னிலிலனோ டிலிலி யென்னுங்
கன்னிகை தனையுஞ் சொற்ற யமுனைபாற் கருதி யீன்றான்.

(௨௧)

தெரிவையா மிலிலி யானுத் தரசாதிற் சதனே யாதி
பெருகிய பிரம வித்தை கற்றுளோ ரனைகர்ப் பெற்று
ஞரிமைசே ரிலிலன் மிக்க வுபாதான லீயைக் கூடி
யரியதோ ரிருடி யந்தத் துச்சந்த னனக னோடும்.

(௨௨)

பெயர்பெறு பிறவீ ரன்றா னெனும்பெயர் நால்வர்ப் பெற்றுன்
செயிரறு துச்சந் தன்கான் வேட்டைமேற் சென்று முன்னாட்
டுபரறு கண்ணு வன்றன் றுலங்குமாச் சிரமத் தெய்தி
யுயர்சூந் தலையைக் கண்டே யுவந்துகாந் திருவஞ் செப்தே.

(௨௩)

போயினன் போய பின்னர்ப் பொலன்கொடி கருப்ப முற்று
ளாயதோ ரிருடி ஞானத் த்றிந்தவன் பெற்று பிள்ளைக்
கேயபோர் பரத னென்று மியம்பியே துச்சந் தன்பாற்
றூயையை விடுப்ப ஓரிற் சேர்ந்துதுச் சந்தன் றன்பால்.

(௨௪)

நீயெனை வனத்தி லுற்றுப் புணர்ந்தனை நிகரின் மைந்த
னேயிவன் பரத னெம்மை யிருடியே விடுத்தா னென்ன
மாயிரு ஞாலத் துள்ளோர் வரன்முறை யறிய வேண்டி.
யாயதோ ரரசன் றானும் யானுனை யறியே னென்றான்.

(௨௫)

என்றலு மாகா யத்தி லெழுந்தது வாக்குப் போரில்
வென்றிகொள் வேந்தே காட்டில் வேட்டனை யிவனான் பாரி
கன்றிட வுரைக்க லாமோ மைந்தனுன் காளை யென்னத்
துன்றிய புவியி னுள்ளோர் யாவரும் துலங்கக் கேட்டார்.

(௨௬)

கேட்டவ ரறிய முன்னர்க் கேண்மையை யுரைத்தே யந்த
வாட்டடங் கண்ணி னுளை மகனோடு மனையிற் சேர்த்துத்
தோட்டலர்ப் பைந்தார்த் திண்டோட் டுச்சந்தன் சின்னாட் போக்கி
நாட்டிய புவிக்கு வேந்தாய் நனிமுடி சூட்டி னானால்.

(௨௭)

பரதன்மா மரபி லுற்றார் பரத ரென்ப ரன்னோன்
மரபுயர் புவியின் மிக்காய் வளர்ந்ததா லவன்றன் பாலர்
திரமிலா வண்ணந் தாயார் மாண்டிடச் செயிர்த்தான் பின்னர்ச்
சுரர்குரு மைந்தன் தன்னை மருத்துவர் துலங்க வியந்தார்.

(௨௮)

தன்னவன் பெயர்ப் பரத்து வாசனென் றறைய லோடு
மன்னிய மருத்து வேழுன் குருமைந்தன் றன்னை யீன்ற
தென்னெனச் சூதன் சொல்வா னிருந்தவத் துசினன் பாரி
பொன்னனை மமதை பென்பாள் புருடனை யிழந்த பின்னர். (௩௦)

சுரர்குருத் தமையன் பாரி பெனுமுறைத் தொடர்பி னீத்துப்
புரகர னெரிக்க விந்தோன் புட்பபா ணத்தா னெந்து
காமது பற்ற வன்னுள் வயிற்றினிற் கருப்ப மைந்த
ஐரமிசு வேத மோத வோர்ந்துமே பென்பா லுற்றான். (௩௧)

உமதுவீ ரியமுங் கர்ப்ப வுதரத்தி லமையா தென்ன
வமைதியிற் காம வெப்பாற் பலவந்தத் தனைத லோடுந்
தமதுவீ ரியந்தான் பூமி சார்ந்தொரு பிள்ளை யாக
விமையவர் குருவு மந்த வேந்திழை தானும் போனார். (௩௨)

போயபின் மருத்து வானோர் புதல்வனை யெடுத்துத் தாங்க
ளைய்வுறு மனையிற் சேர்த்தி வளர்த்தனர் பரத னீன்ற
சேயெலாம் வீத லாலே செகமுழு தாள மக்க
ளாய்வர வேண்டு மென்றே மகங்களா யிரமுஞ் செய்தான். (௩௩)

செய்தபின் மருத்து வென்னுந் தேவரை மனத்தி லெண்ணிக்
கைதவ மொழிக்கும் வேள்வி கருதியே யுருற்ற லோடும்
வையக மதனிலுற்ற மருத்துவர் மைந்தன் றன்னைத்
துய்யனும் வேந்தன் கையி லளித்துமெய் துலங்கச் சொல்வார். (௩௪)

இவன்குரு மைந்தன் றன்பே ரியற்றிய பரத்து வாசன்
றவந்தனைப் புரிந்தா யுன்றன் மைந்தனே தளர்ச்சி யுற்றுக்
கவன்றிடு கவலை நீங்கென் றறைதலுங் கறைவேன் மன்ன
னிவந்தெழு மகவைப் பார்த்து நோர்ந்துரை சொல்வ தானான். (௩௫)

இன்றுதொட் டந்த னுளர் மைந்தரு மிறைவர்க் காக
வன்றிற லரசர் மைந்தர் மறையவர் மைந்த ராகித்
துன்றுக வென்று சின்னாட் டொலைந்தபின் பாதன் சொர்க்கத்
தொன்றலும் பரத்து வாச னுயர்புவி யாண்டு பின்னர். (௩௬)

சொல்பவ மன்னி யுவ்வைப் பெற்றன னவன்சொன் மைந்தர்
வல்வலிப் பிரச சத்திரன் காரிய னரன்வாழ் கார்க்க
னல்லெழி னரன்றன் மைந்த னாட்டுசங் கிருதி பென்ப
வெல்லொளி யவன்றன் மைந்தன் றனைமகா யெசனென் பாரரால். (௩௭)

கூர்மகா யெசன்றன் மைந்தன் குருதிசீ ரேந்தி தேவன்
ரூர்புனை கார்க்கன் மைந்தன் சிவிமுதற் றயிப்பி யாசர்
சீரினம் மரபின் வேந்தர் சிற்சிலர் மறையோ ரானு
ரூர்புகழ் காரி யன்சே யுருட்சத னென்ப வன்னோன். (௩௮)

விசாலபா லருணன் புட்க ரன்கவி விளங்கு மூவர்
நிசாதிபர் போற்றப் பெற்றா னிவர்தவச் செய்கை யாலே
யசாரமின் மறையோ ரானு ரவர்களிற் கவியே கர்க்கர்
பிசாசுணுங் குருதி வேற்சங் கிருதியைப் பெட்டி னீன்றான்.

(௩௯)

இவ்வகை மரபின் மக்க ளெண்ணிலர் மறையோ ரானார்
தவ்வலில் பிரட்சத் திரன்சேய் தார்ப்புய வத்தி யன்னோ
னெவ்வ மிலாக வத்தி னுபுர மியற்றி மக்க
புவ்விய வசமீ டன்போர்ப் புருமீட திவிமீ டானே.

(௪௦)

பெற்றன னவரின் முன்னோன் பிறங்கச மீட னென்போன்
சொற்றிடு குருவை வம்மி சத்தினி லினிதூமி னிப்பே
ருற்றகே சினியென் றோது மூவரை வேட்டன் னோர்பாற்
பற்றுறு மைந்த ரின்றிப் பரத்துவா சன்றன் பண்பால்.

(௪௧)

கேசினி யிடத்தின் மிக்க கண்ணுவ ருதித்தார் கேண்மை
யாசறு மவர்சொன் மேதா திதியினை யமையப் பெற்றார்
மாசறு கண்ணு வன்பின் னுமுது மறையோ ரானார்
காசிறா மினிதன் காளை பகர்பிர கதனு வென்பார்.

(௪௨)

அன்னவன் பிரக தத்தன் றனைப்பெற்றா னன்னோன் காளை
மன்னிய பிரக கன்ம னவன்மகன் வழுத்துங் கீர்த்தி
கன்னல்வே ணேராய் வாழ்பிர கத்தனு வவன்றன் காளை
புன்னிய பிரக தீவே யுவன்சயித் திரதற் பெற்றான்.

(௪௩)

அவனெழில் சுவதி சித்தை யளித்தன னன்னோன் மைந்தன்
புவினியான் சேன சித்தப் புகழினுன் புதல்வ ரானோர்
திவவரு சசிராச் சியன்சீர்க் காசியன் றிடா தன்மாப்
பவாமறு வற்ச னிந்த நால்வரிற் பகரும் வற்சன்.

(௪௪)

அவந்தி நாடானும் வேந்த னாயினு னமருங் கீர்த்தி
சுவர்ந்தரு சாச்ச வன்றன் காளையே பிருது சேன
னாவந்தவன் பெற்ற மைந்தன் பாரானு முவன்றன் மைந்த
னாவந்தெழு நீப னன்னோன் சுதர்சுத நீப ராவார்.

(௪௫)

வந்தநாற் றவர்கள் பூமிக் கிறைவராய் வாழ்ந்தா ரன்னோர்
நந்தலின் மரபிற் கீர்த்தி வர்த்தன னவைதீர்ந் துற்றா
னாந்துகா சியன்றன் மைந்தன் சமரனே யுத்தம் வல்லான்
பந்தமி லன்னோன் மைந்தன் சரசன்சம் பாரன் பாரன்.

(௪௬)

பிறங்கிய பாரன் மைந்தன் பிருதுவே பிருது மைந்த
னறங்கெழு சுகிர்த னந்தச் சுகிர்தன்சேய் விப்பி ராசன்
நிறங்கெழு விப்பி ராசன் சேய்தனை யனுக னென்பார்
மறங்கெழு வேற்கை யன்னோன் சுகன்மகள் கொழுநன் மாதேதா.

(௪௭)

உரைத்திடு மனுகன் மைந்த னுயர்ந்தொளிர் பிரம தத்தன்
வினாத்துண ரவன்பான் முன்சொல் விப்பிர சேன னென்போன்
றடைக்கொரு மைந்த னுன சாற்றுபேர் விசுவ சேனன்
வரைப்புயத் தவன்றன் மைந்த னுதசேன னென்பர் மாதோ.

(சஅ)

ஆங்கவன் சேய்பல் லாட னவன்சென மேசற் பெற்று
னோங்குசீர்ச் செனமே சற்கா யுக்கிரா யுதன்போர் செய்து
வீங்குதோ ணீப ராசர் தமைவென்று நீபர் தேசம்
வாங்கியே கொடுத்தா ரென்ன முனிவரர் மகிழ்ந்து சொல்வார்.

(சஅ)

உக்கிரா யுதன்றன் யாவ னுரைத்திடு சனமே சற்காய்
மிக்கதோர் நீப ரோட வென்றமை நிகழ்த்து கென்னத்
திக்கொளிர் மதிசு லத்திற் கர்த்தமன் சிறுவ னன்னோன்
றக்கவா யிரமாண் டாங்குத் தவம்புரி காலந் தன்னில்

(ரு)

சேர்சன மேசன் சார்ந்து பணிவிடை செய்ய வுள்ளத்
தார்வ மோ டினக்குத் தேய மளிப்பனென் றபய மீந்து
போர்வலி நீபர் தம்பாற் போதுநல் வசனமாகக்
கூர்தரு பூமி பாதி கொடுத்திரென் னுரைத்த லோடும்.

(ரு)

நகில மென்று சொல்லச் சீற்றத்தோ டெழுந்து பொங்கிக்
காய்சினப் போர்கள் செய்யக் கலங்குநீ பரைநேர் நோக்கி
யாய்தலோ டெம்மை நம்பு வோர்க்குல களிப்பீ ரென்னும்
வாய்மையை யிகழ்ந்தீ ரும்மை யமபடர் வலித்தே யீர்ப்ப.

(ரு)

எனக்கொடுஞ் சாபந் தாக்கி யமபட ரிழுக்கக் கண்டு
மனக்கருத் துவப்பி னாலே மகாசென மேசற் பார்த்தே
யுனக்கினி கடனே காக்க வென்றலு முரைக்குஞ் சண்டன்
றனக்கியான் மொழிவ தென்னே யென்னலுஞ் சமனோ டேற்று.

(ரு)

வெகுவித முடற்றி யுக்கி ராயுதன் வெற்றி யாற்கை
புகுவலி நீபர் தம்மை விடுத்தவர் பொருந்துந் தேயந்
தகுசென மேசனாகக் கொடுத்தனன் சண்ட னாங்கண்
முகிண்மலர்ப் பைந்தா ருக்கி ராயுதன் முகத்தை நோக்கி.

(ரு)

நின்னருட் டபலமும் யாமே நேர்ந்துசந் தோஞ் செய்தா
முன்மர புயர்க வென்றே யுறுமுத்தி னான மீந்தா
னன்னவன் மைந்த ரோடு நோற்றுப்பின் னடைந்தான் முத்தி
யின்னவா னுரைத்தோர் கேட்போப் மரித்தில ரிகத்து மன்னோ.

(ரு)

கழல்புனை யசமீ டன்றன் காந்தைதா மினியென் பாளை
யழல்கரி யாக வேட்டே யறிவுடை வீரற் பெற்று
னிழல்புரி கவிகை வீர னிகரிலாத் திருதி மாணைக்
குழன்மொழி மழலை யாகப் பயந்தனன் குலவு மன்னோன்.

(ரு)

புரவாவரிசத்தில் அருச்சுனன் வமிச வத்தியாயம். களிக்

சத்திய திருதி தன்னைப் பயந்தனன் சாற்று மன்னேனான்
புத்திரன் முனே மிக்க திடனென்றி யவன்றன் புத்தன்
அத்தியச் சதனு வன்னேனான் சதன்சார்வ பகரம் னன்னேனான்
வித்தகல் உபாரி சன்னை கியப்புற னீன்ற னன்னேற.

(ருள)

அவன்வயிற் சாமதி புற்றான் சமதிசன் எனிமான் தன்னைத்
தவமொடு பெற்ற னன்னேனான் தனையனே கிருந னன்னேனான்
பவமறு சாம வேத மிருபத்து நான்கு பங்கா
புவமைமோ முலகி னிற்க வகுத்தன னுரைக்குஞ் சாமம்.

(ருள)

சொல்லிய கிருடத்தா ரென்னும் கிருத்திம சதகோ கற்றோர்
வல்லவிக் கிருடத்தான் மைந்த னுக்கிரா புதமன் முன்னான்
வில்வவிப் பாஞ்சா லத்தி னீலனை வென்ற னன்னேனான்
வெல்லொளி வேற்கைக் கேடி யன்றனை யீன்ற னன்னேற.

(ருள)

கேடியன் சதன்ச சீதன் விளரி புத் சயனைப் பெற்றான்
புயிரி னன்னேனான் காலே புகலரி ரகனை யின்னே
நாபிவர் மாபு னோரைப் பெளவ வரசு ரென்றே
நாமக் குலகிற் சொல்ல ரெனமுறை நவின்ருன் குதன்.

(ருள)

ஐம்பதாவது

புரவாவரிசமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௪௨௦.

ஐம்பத்தொன்றாவது

புரவாவரிசத்தில்

அருச்சுனன் வமிச வத்தியாயம்.

முனிவர் செல்லஞ் சூதனை கோக்கி முதுவலிப் பெளவர் மரபிற்
குணிகிலை வளைத்துப் பமவலன் செயித்த கொற்றவே ஸருச்சுனன் வரலா
நிணிநிணி ஊரைத்தி பென்னனு மரபா வியல்பெறு மச்சமா யன்னு
புலிதனை வகல் உமலுவினுக் குரைத்த பெற்றியைப் புலலுழற் றனனான்.

(௧)

பாரச மீட னீலனைப் பயந்தா னீலனுஞ் சசாத்தியைப் பயந்தா
னேர்பெறு மவன்புரு சாணவை யீன்றான் பிருதுவை யவனுமே யீன்றான்
கூர்புகழ்ப் பிருது வத்திரா சுவனை யளித்தனன் குலவைன் சபில
னோர்முத லரைத்த யன்சய கீரன் புருகவி ருடவைபு முயிர்த்தான்.

(௨)

இவர்கள் பாஞ்சால தேயமோ ரைந்தும் புரந்தன ரென்பரா லிவரிற்
றவவலி முரக லாவுயர் மேளா கலியனாத் தனையரா யளித்தா
னவிரொளி வேந்தராகியு மமையோ ராயினார் கண்ணுவ ராதி
புவனியின் முற்க லாமர பின்னோ ரங்கிரா வகையெப் பொருந்துந். (க)

முரகலர் மைந்தன் பிருமிட்டா வன்னோன் கான்முனை யிந்திர சேனன்
வரமிகு மவன்சேய் வித்தியா தவன் றன்மனைவி மேனகையின் றனிடைத்திற்
றிரதிவோர் சாத னுடன கலியென்ஞ் சேயிழை தன்னையு மீன்றான்
றரைபுகழ் சாத்து வதன் றனக் ககலி சதானந்த முனிவனைத் தந்தான். (சு)

புவகமார் தவத்தின் சதானந்தன் றனக்குப் பொருவிலாத் தனுமுறை யுணர்ந்த
துங்கமார் சத்திய திருதிவந் துதித்தா னவன்புனற் றேய்ந்திடும் பொழிதிற்
பங்கய முகத்துத் தேவகன் னிகைமேற் படர்தலுங் கண்டுமான் மிகுத்தே
யங்கழு டிருவ வீரியந் தழுவி யங்கமர் நாணலிற் புகுந்த. (ரு)

பாதியோர் பெண்ணும் பாதியோ ராணு மாயதைச் சந்தனுப் பார்த்தே
வேதியர் மகவென் றறித்துதன் மனையிற் கொணர்ந்துசீர் விளங்கிட வளர்ந்தார்
னாதலிற் சாத்து வதன்மர பிவரை யகத்திய கெவுதம ரென்பா
ரோதிய திலோசா தன்பெறு புதல்வ னுயர்வலி மித்திரா யுவனே. (சு)

முன்னுதித் தவனே மித்திரா யணனா மொழிமித் திராயணன் மைந்தன்
றன்னையே மித்தி ரேயனென் றிசைப்பர் தனிக்குடை வேந்தரிற் றேன்றிப்
பன்னிய மறையோ ராயினா ரிவரைப் பகர்ந்திடு திருதர்தம் மரபென்
றுன்னுவ ரன்றிப் பார்க்கவ ரெனவு முரைப்பரிப் புவியினி லுள்ளோர். (எ)

மத்திரே யன்றான் பெற்றிடு காளை வளரொளிச் செயவனென் றுரைப்பர்
வித்தகச் செயவ னன்மகன் றன்னை விளங்கிய சுதரச னென்பா
ரித்தகை மரபின் வரன்முறை பின்ன ரிறந்தபி னேர்த்தச மீடன்
கொத்துறு வெற்றிச் சோமகற் பயந்தான் கூர்ந்தவன் செந்துவை யீன்றான். (அ)

செந்துவு மிறந்தான் பின்னச மீடன் செல்வனாஞ் சோமக னூற்றெண்
மைந்தரை யீன்ற னார்களு மிறக்க வாழ்ச மீடன்றன் மனைவி
சுந்தர மான னாமினி மக்கட் சோகமே யாற்றில ளாகிப்
புந்தியி னொந்து செயற்கரி தான தவங்களைத் தினந்தொ ளும் புரிந்தே. (கூ)

புத்திர யாகம் விதிப்படி யாற்றிப் புகலவிச் சேடமே நித்தம்
பத்தியி னுகர்ந்தே யாண்டுந் றியற்றப் பகர்ந்திடு னாமினி தூம
மொத்தொளி ரிருசற் பெற்றன ளன்னோ னோங்குசம் வாணனை யீன்றான்
சித்தனா மவனுங் குருவினை யீன்ற னவன்குருக் கேத்திராஞ் செய்கான். (க௦)

அமைத்திடு சருக்கேத் திரத்தினின் மகவான் றனைநினைந் தருந்தவ மாற்றி
யிமைத்திடார் வேந்தன் றன்னருள் பெற்று னேத்துமக் குருமர புற்றோர்
தமைப்பவு ரவரா மெனப்பெய ருரைப்பர் சார்குருச் சுதனுவா சென்னுக்
கமைக்கடற் பரசித் தொடுபிர சவனாங் காளையர் நால்வரைப் பயந்தான். (கக)

பவுரவவமிசத்தில் அருச்சுனன் வமிச வத்தியாயம். ௧௮௧

அன்னவர் தம்மிற் சுதனுவா வென்பா னளித்தனன் சுகோத்திரன் றன்னை
மன்னிய வவனுஞ் சேவனை யளித்தா னவன்மகன் கிருமியக் கிருமி
நன்னெறி யுபரி சாவசு லீன்று னவனும்பர் நாட்டினுந் திரிவான்
பன்னியாங் கிரிகை குசனரி வாக னன்பகர் பிரத்திபச் சிரவன். (௧௨)

மச்சனோ டியசு சயிலனென் றெழுபேர் மைந்தரைப் பயந்தன னவரில்
விச்சைசேர் பிரதத் திரதனை யளித்தான் விளங்குநற் குசாக்கிரன் றன்னை
யச்சமி லவனும் விருடபற் பெற்று னவன்மகன் றுன்புட்ப வான்சீர்
நிச்சய மாய சத்திப திருதி நிருபனை யீன்றனன் மன்னோ. (௧௩)

சத்திய திருதி சுதநிடற் பெற்று னவன்மகன் சருவனன் னோன்சேய்
பத்திர னான சம்பவன் பிருகத் திரதனைப் பயந்தன னவற்குத்
தொத்துறு மாலைக் குழலியர் தம்பாற் றோன்றுசே யோரிரு கூற்றை
வித்தகச் சரையா மிராக்கதி பொருத்த விளங்குபேர் சராசந்த னானன். (௧௪)

புவியினி லந்தச் சராசந்த னென்பான் புரவல ரனைகரை வென்று
சவிகெடா வுலக மனைத்தையும் புரந்தா னவன்மைந்த னேசகா தேவ
னவன்மகன் சோமா வியவன சுருதிச் சியவனை யளித்தன னன்றே
திவியென விளங்கு மகதர் கோன் மரபிற் சிறந்தவ ரிவரென வுரைப்பார். (௧௫)

வேறு.

குருமைந்தன் சென்னு மைந்தன் குழவியே சுரேதன் பெற்ற
திருமைந்தன் விரே தன்சேய் திறல்கெழு சார்வ பெளமன்
மருமந்தார் விளங்கு கீர்த்தி வயச்சன சேனற் பெற்றான்
கருமந்தான் விளங்கு மன்னோன் காளையே ருகிர னென்பார் (௧௬)

அன்னவன் பெளமர்ப் பெற்று னவனயு தாபுப் பெற்றான்
பின்னவன் பெற்று னக்கு ரோதனைப் பிறங்கு மன்னோன்
றுன்னிய வேற்கைத் தேவர் திதியெனுஞ் சுகனைப் பெற்று
னன்னிலை யவன்றன் மைந்தனவிரொளி யிருட சன்னே. (௧௭)

இருடச னென்போன் லீம சேனை யீன்று னன்னோ
னருடரு திலீபற் பெற்று னவன்பிர தீபற் பெற்றான்
மருள்கெட வவனு மிக்க தெலாவிலா லீகன் கூரப்
பொருடருகீர்த்தி சேர்சந் தனுவெனும் புதல்வ ரீன்றுன். (௧௮)

அவரில்வா லீகன் சோம தத்தனை யளித்தா னன்னோன்
றவமிசு பூரி பூரிச் சிரவன்சல் லியனை யீன்றுன்
கவர்குட்ட நோயி னுற்றே வாவிகா னத்தைச் சார்ந்தான்
புவனிசந் தனுவின் காதை புலப்படப் புகலு வேமால். (௧௯)

சந்தனுக் கரந்தான் மூப்பு நனாதினா சார்ந்துள் ளோரை
விந்தையா னீவி லன்னோர் விளங்கிய விளைஞ ராவர்
நந்தலில் கங்கை வேட்டு நயந்துகாங் கேயற் பெற்று
வந்திடு வலையர் வீட்டுச் சத்திய வ்தியை வேட்டான். (௨௦)

வேட்டவ டன்பாற் பெற்றான் விசித்திர வீரி யன்னை
நாட்டிய வவனும் வீந்த பின்னவ னங்கை பாற்கண்
வாட்டுணை மச்ச கந்தி தன்மகன் விபாத னென்னுஞ்
சேட்டனாற் திருத ராட்ரன் பாண்டுச்சீர் விதுரன் றுனும்.

(௨௧)

பிறந்தனர் தம்மீன் முன்னோன் பிறங்கிய திருத ராட்ரன்
கறங்கெனச் சுழலும் வாட்கட் கரந்தாரி தன்பாற் பெற்றான்
மறம்புரி மைந்தர் நூற்றோ டோர்மகள் வலியின் மிக்கா
ருறுந்திற லவரின் முன்னோ னுயர்துரி யோத னன்றான்.

(௨௨)

பாண்டுவே குந்தி மிக்காப் பசுருமாற் திளையை வேட்டுப்
பூண்டிடு சாபத் தாலே புத்திர ரின்றிக் குந்தி
வேண்டுமுன் வரத்தாற் றன்ம தேவதை விரும்பிக் கையாற்
றீண்டிட வுதிட்டி ரப்பேர்ச் செல்வனைப் பெற்றான் பின்னும்.

(௨௩)

வாயுவின் வரத்தால் வீம சேனைப் பெற்று வானோர்க்
கோய்வுறு மகவா னீந்த வரத்திலர்ச் சனனைப் பெற்று
ளையுமாற் திரையுஞ் சொற்ற வசுவினி யிருவ ராலே
நாயமா நகுல னோடு சொல்சகா தேவற் பெற்றான்.

(௨௪)

இவர்களே பாண்டு மக்கள் பஞ்சபாண் டவர்க ளின்னோர்க்
துவரிதழ்க் கனிவாய் மைக்கட் டிரோபதை தன்னை வேட்டுச்
திவளொளி யுதிட்டி ரன்றான் பிரிதிவிந் தியினை வீம
னுலமையில் சுருத சேன னோங்குமர்ச் சனனை யென்பான்.

(௨௫)

வரமிகு சுருதி கீர்த்தி வாழ்சகா தேவ னென்போ
னுரமிகு சுருதி தேவ னகுலனோர் சதானீ கற்
பரவிடப் பெற்றார் பேரும் பாண்டவ ரென்பர் கீர்த்தி
யரிமகன் வலிய வீம னரக்கியா மிடும்பி தன்பால்.

(௨௬)

சொல்கடோற் கசனைப் பெற்றுத் துலங்கிய காசி ராச
னல்லெழின் மகளா மிக்க சலதரை யிடத்தி னூட்டு
மல்வலித் திணிதோள் வெற்றி வாழ்சரு வனையு மீன்றான்
வில்வலிச் சகாதே வன்சீர் விளங்குமாற் திரைதன் கன்னி.

(௨௭)

விசையைபாற் சுகோத்தி ரன்னைப் பெற்றன் னவனு மேன்மை
வசையறு சேது மங்கை கரேனுமா மதியென் பாள்பா
னிசமென வளருங் கீர்த்தி நின்மித்ர னர்ச்சு னன்மெய்த்
திசைபெறு சுபத்தி ரைக்கண் டிறபி மன்னைப் பெற்றான்.

(௨௮)

தேவகி யிடத்திற் றன்மன் றிகழிள தயனைப் பெற்றான்
பாவக வபிமன் மைந்தன் பரிட்சித்தா மவன்றன் பால்
னாவலர் புகழுங் கீர்த்தி நற்சன மேச யன்றான்
பூவல யத்தி லன்னோன் புரவிமா மகத்தைப் பேர்ற்றி.

(௨௯)

பரவொமிசத்தில் அருச்சுனன் வமிச வத்தியாயம். க ௮௩

பரவாணி தன்னிற் செய்யப் பாவனை பண்ணும் போதிற்
றவமிசு முனிவர் வைசம் பாயரைச் சார்ந்திப்போது
புவனியிற் கனிவந் தெய்திற் றுடைபாற் புரவி யாகந்
தனிநுதி பென்னும் கேளா திருமுறை மகஞ்செய் தானால். (௩௦)

அப்பொழு தவனைச் சீறி பென்னுரை கடந்த வாற்றா
னிப்பெரு மகத்தை யாற்று மியன்மறை யவரு நீயுந்
தப்பிலா வனத்திற் சார்ந்து யாமுன் தனையும் வாழ்க்கென்
தெய்துது சாபம் கூற வுயர்சன மேசு னென்பான். (௩௧)

சாதுறு தவத்தாற் பெற்றா சதானீகன் தன்னைப் பூமிக்
கோனென் வவமத்துக் காணங் குறுகின னன்னு தெரட்டே
யுனமாய்ப் புரவி யாக முனற்றில ராசு ரெல்லா
ருளவான் சதானீ கன்சேய் கனிலதி சோமன் கிட்டினன். (௩௨)

சத்திர யாகந் கங்கை சார்பிர யாகை தன்னி
லொத்தழ வானம் செய்திட் றியர்குருக் கேத்தி ரத்திற்
பத்திரோ பரண்டாண் டாற்றிப் புதம்பெறற் குரிய னானுன்
னித்தக வுலக மன்னேனான் புரந்தனன் வெஞ்சான் காறும். (௩௩)

என்றுரைத் திட்ட குதர் தம்முட பிணிது கோக்கி
வன்றிற் றாசர் வாழ்வு மேலவர் வாணு ன்றுந்
துன்னுமா துதத்தின் கூறு மன்பதைத் தெரகுதிப் பேறு
மன்றிலொ ளின்பத் துன்பம் யாவையு கனிலு சென்றார். (௩௪)

தவத்துறு முனிவர் கேண்பின் சார்வுறு மிலேச்சர் தம்மை
நிவப்புற வுணக்கற் பாற்றே நிறையதி மீமன் கிட்டின
னவப்புறு வமத்தன் தன்னை யுயர்ந்தீர் விசட்கு வென்பார்
பவக்கவி சீக்கி யன்னேனான் பார்ப்பாந் தனிக்கு னான்று. (௩௫)

ஆச்சலி நிகருந் கங்கை பத்தினு புரம நிப்பப்
பார்புகழ் விசட்கு வென்போன் பவரும் கௌசாம்பி தன்னிற்
சீர்பெற கிருத்தா னன்னேனான் திவ்வன்பு ரிச்சி ரோட்ட
கேள்பெறு மவன்றன் சாலை கித்திர விரத னென்பார். (௩௬)

அன்னவன் சேய்கி தித்தி ரோதனென் றறைய ராங்கே
யின்னவன் குமா னாகத் திருட்டிணி மாணைப் பெற்றான்
மன்னிய கசேடண னென்போன் திருட்டிணி மான்றன் சாலை
துன்னருந் சேனன் மற்றோர் கத்தனைப் பாய்தா னன்னே
(௩௭)

நிசரிசார் கந்தன் பெற்றா னிருசட்சே யவனோர் பாலன்
கவிபனை குழைப் பாரிப் பிலவனே தோன்ற லாக
மவிதலம் புரக்கு னான்று மற்றவன் கதபற் பெற்றான்
பவந்த பன்றன் மேதா ன்தனைபுட் பரிவி னீன்றான். (௩௮)

மேதாவி பெற்ற மைந்தன் ரிபுஞ்சையென் றிலங்கு மன்னோன்
காதாடு கண்ணார் வேளா முறவன்மற் றவன்றன் காளை
வாதாடு திக்கு மன்னு மவன்மைந்தன் புவியு ளோருக்
காதார மாக வந்த பிருதத்தி ரேக னோனோன்.

(௩௯)

பிருதத்தி ரேதன் மைந்தன் வசுதாமன் பிறங்கு மன்னோ
னிநுபற்கு ளதிப னான சதானீகன் றன்னை யீந்தான்
பருவத்தி லவனே பௌடியந் தயார்ப்ப யந்தா னன்னோன்
மருவுற்ற தொடையல் வேயும் வகினரன் றன்னைப் பெற்றான்.

(௪௦)

வகினா னென்போன் றண்ட பாணியை மகிழ்ந்து பெற்றான்
சுகிபெறு மவனி ராமித் திரனையே துலங்கப் பெற்றான்
றகைவுறு மவனுஞ் சாற்றுஞ் சேமகன் றன்னைப்பெற்றான்
மிகுபுக ழவனைப் பூமி வேதியர் வாழ்த்துவாரால்.

(௪௧)

பவுரவர் மரபி யாவும் பகுத்தியா முரைத்தே மென்று
தவவினை முடித்து மிக்காச் சாற்றுமா மகங்க ளாற்றித்
திவனொளி விளக்கா மோனந் தேர்ந்தமா முனிவர்ப் பார்த்துப்
புவனியில் விளங்கு ஞானச் சூதனே புகலு மன்னோ

(௪௨)

ஐம்பத்தொன்றவது

பவுரவ வமிசத்தில்

அர்ச்சுனன்வமிச வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். க௪௪௨.

ஐம்பத்திரண்டாவது

அக்கினிவமிசவகுப் பத்தியாயம்.

சூதனை முனிவர் நோக்கி யங்கிவம் மிசஞ்சொல் கென்ன
வேதியர் போற்று மங்கி வரன்முறை விளம்ப லுற்றான்
றீதறு சுவாயம் சுவாயம் பூமன் வந்தரத் தில் வேதன்
போதமா மான தத்திற் புகலுமக் கினியென் றுற்றான்.

(௧)

அந்தவக் கினிதன் பேரை யபிமானி யென்ப ரன்னோர்
பந்தமில் சுவாகை தன்பாற் பாவகன் பவமா னன்சீர்
நந்தலில் சுகியி னோடு நவிலுநன் மூவர்ப் பெற்றான்
வந்தபா வகன்றான் பின்பா லோர்வலத் தூதனை யீன்றான்.

(௨)

சொல்பவ மானன் றுளே னுலங்குதிக் கடைக்கோ றன்னி
லெல்லொளி யான நின்மித் தியன்றனை யீன்றான்மிக்க
வல்வலி யிடபா னல்ல சசிசப வாணை யீன்ற
னெல்லுமிம் முவர் பேரு மதிட்டானத் துற்ற வாமால்.

(க)

வருபவ மான னவ்விய வாகனன் றன்னைப் பெற்றான்
பெருகுபா வகனு மிக்காய்ப் பிறங்கிய சகரட் சன்று
மிருவரு மவ்விய வாகன் றனைமுக மென்னக் கொள்வா
ரொருவிடா தவ்வியவாக னும்பருக் கவிபை யீவான்.

(ச)

பாவக னந்த ணர்க்கே பரிந்தழ லானுன் போற்று
தீவகச் சகரட் சன்றான் சிறந்தழ லசுரர்க் கானு
னேவனு மழலின் வம்ச முரைத்திட. னுற்பத் தொன்பான்
ருகிலக் கிலிக னாதி வினங்கின தரணி மீது.

(ரு)

இவர்பெயர் விரித் துச் சொல்வா மிலங்கிய பவமா றைகுத்
திவனொளி லெளகி காக்கினி சேயரின் முன்னே னன்னான்
புவனவே தியர்க டம்பாற் பூசனைக் குரிய னன்னே
னவிரொளி பாது னென்னு மக்கினி தன்னைப் பெற்றான்.

(சு)

ஆன்னவன் றுளே பிரம வேதன வங்கி யாகு
மன்னுமோர் வலிய வாக னெனும்பவ மானன் மைந்த
னிக்நிலத் தவியை யேற்றிக் திடமுடி யானு கீந்தே
துன்னிய பிருகு மைந்த னதருவா வவன்றன் றேன்றல்.

(எ)

அங்மிரா மஞ்ச னாகி யதருவ லெளகி காக்கினி
பொங்கிய தக்க னுக்கினி யெனுமிரு பெயரும் புண்டான்
வங்கமார் கடலி னும்ப ரமுதமத் திக்கு ஞான்று
பங்கமில் பலத்தி லானே னெருபிர யாசைப் பட்டான்

(அ)

விளர்நிரு மித்தி காக்கி னிப்பெயர்க் கேண்மை பெற்ற
வளர்பவ மானன் மைந்த னாகாக் கினியே மாயங்
கணவையி காக்கி னிக்கெல் லாமிகக் கருது முன்னேன்
றளர்வில்கா ருதபத் தியாக்கி யெனப்பெய தவற்குத் தானே.

(ஈ)

ஆவ்வலி மானிசங்க திப்பால் மாசப்பியாக் கினியு மன்றிச்
செவ்வைக ராவ சத்தி யாக்கினியுமே சிறக்கப் பெற்றான்
றவ்வலி விருவர் பஞ்சாக்கினிகளே தாழ்ந்து போற்ற
வெவ்வலில் போக மோக்க மிரண்டுமிங் கீவர் மாதோ.

(கஉ)

வேறு.

சொல்லுமன் வியவாக னன்றான் மரித்த பின்னர்த் சொற்கமலத்
தல்வி யுறையு மயன்மனத்தி லுதித்த வயிமா னுக்கினிதா
னெல்லை விரியும் புவிநீதி வியற்று மாக வானியாக்கி
வல்ல பெயர்பெற் திருநிலத்தின் மறையோ ரிடடி கருமங்கள்.

(கக)

ஓம மெல்லாஞ் செயற்குரிய வுரைத்த வவிய வாகனனே
பூமி மீதிற் காவேரி யமுனை சரயு புகல் சீதை
காமர் விபாசை மனசுவினி கவிகை வுசிகி சகத்துருவாம்
வாம கலைக்கிட் டிணவேணி வளர்வி னதைசந் திரபாகை.

(க௨)

கோதா விரிசேர் நருமதை யேகூறற் கரிய பவானிபூ
மாதா வென்னு மிரவதிசீர் மன்னும் புனிதை யிராதினிபைம்
போதார் நதியீ ரெட்டுருவின் பொலிவை வேட்டு வெவ்வேறு
காதார் கண்ணி மார்போகங் கலந்தா னுருவம் பதினூறாய்.

(க௩)

வேறு.

நதிகளீ ரெட்டை மேவித் தன்மக வீரெட் டன்றான்
விதியிற்றிட் டினிக ளென்னு நதியிவன் மேவ லானும்
பதிவிப சாரத் தானு மேதிலற் பதித லாலும்
புதியதிட் டணிய ரென்றே யவர்பெயர் புகல்வர் மாதோ

(க௪)

கூர்விக ரணீக ரென்றுங் குலவனுத் தச்சிய ரென்று
மார்தரு வகுப்பி ரண்டே யவற்றினுள் விகர ணீகர்
பேர்புரி யழலோ ரெட்டிற் பிரதான மாகி யேசொற்
தேருமாக் கினித்தி ராக்கினி யொனப்பெயர் செப்பு வாரால்,

(க௫)

உரைசெ யாக் கினித்தி ராக்கினி யொன்றிய திட்டிணி யாக்கினி
விரவுசித் தியாதி னத்திற் சவனமா முகத்தில் வீறு
பரவுதிட் டணியந்தருமிற் பகுத்துமே வைக்கப் பட்ட
நிரைக்கினி கண்மேற் சந்நி தானமா விருக்கு மேழும்.

(க௬)

ஆகவிவ் வழல்க ளெட்டும் விகரணி யாக்கினி யாகும்
வாகனுத் தச்சி யாக்கினி யாவது மாக்கினித் திராக்கினி
யேகமாய்த் தானே யக்கினி பிறித்துவையாம லெட்டு
யோகவா தானந் தன்னி லுற்றுறு மதுவே மற்றும்.

(க௭)

அக்கினி பிரத்தியட் சத்தோ டமைவுறு மழலோர் நான்கு
தொக்குறு மற்றநாலக் கினிகளுந் துலங்கி மேன்மை
மிக்குறு பிரத்தியட் சம்மாய் மேவுறு விடத்தின் மேவித்
திக்குறு மருகி னின்று சிறக்குமில் வழல்க ளெட்டும்.

(க௮)

மந்திரத் துதியா லேபேர் வளரும்பத் தேயரென்று
முந்தனுத் தச்சிய ரென்று மிடுபெயர் மொழிய லாமா
னந்தலி லிவையோ ரொன்றுக் கிருபெயர் நவில லாகும்
விந்தையில் விவர மாக விளம்புவன் கேண்மின் மாதோ.

(க௯)

சொல்லனுத் தச்சி யாக்கி னிக்குண்முன் னொன்று மக்கினி
வெல்லுறு சம்பி ராடொட் டிருங்கிரு சானு வென்றி
வல்லவாவ ரக்கினி யென்று மேநனி வழத்து வார்க
ளொல்லுமுத் தரவேதிக்க ணக்கினி யுடனே சேரும்.

(௨௦)

சகலமாம் பசுபா கங்கள் சார்ச்சோம யாகந்தானும்
புகலதிற் செய்ய லாகும் போற்றிய விரண்டா மக்கினி
பகர்பற்சன் னியனே யென்றும் பவமான னென்றும் பேர்சொ
லகமுற்றுந் தரவே திக்ரு வடக்குறும் பவமா னத்தில்.

(௨௧)

வேறு.

மூன்றகா யங்கி பாவக னோடுச முகியனா மெனும்பெயர் வேதி
யானதுறு வடகீழ் மூலையி னமருட் காமெனுந் தருத்தினி லமையுந்
தோன்றிய காலா மக்கினி யவ்விய னூதனோ டசமிருட் டனனென்
தோன்றகொர் பசுவி னவியுறு சாமந் திராக்கினி தன்னொடு மிருக்கும்.

(௨௨)

அஞ்செனு மழலே யிருத்தா மன்னோ டமர்சுவற் சோதியா மதுவே
யெஞ்சலில் சதசவு னும்பரித் தானந் தியற்கையா யமர்ந்தினி திருக்கு
மிஞ்சிய வானா மக்கினி பிரமச் சோதியோ டமர்விசு தாமன்
றுஞ்சிடாச் சதசத் பிரமமா யிருந்து னுலங்கிய தானந்தி லிருக்கும்.

(௨௩)

எழெனு மழற்கே யசனொடு மேக பாத்தனென் திருபெய ரிசைக்கும்
வாமுறு சாலைக் கீழ்முகச் சாலா முக்கிய மாமழ லோடு
மாழ்வாறு தெட்டா மக்கினி சாற்று மகியொடு மமர்ந்தபுத் தினியென்
னமுரு காலை மேற்றிசைப் பிராஜி கிதமெனுஞ் சொல்லழல் கூடும்.

(௨௪)

இத்தவக் கினியெட் டினுக்குபத் தான மியற்று திட்டணியமா மென்ப
நந்திடா விகா லையமோ ரெட்டு நவிலுவா மடைவினில் வண்ண
முந்தழ நனக்கு விபுவொடு பிறகா கணனென் முறைப்பெயர் விளம்புஞ்
சந்தரத் சதசக் கடுத்திட்டு வடக்காக் கினிதிராக் கினியொடு னுலங்கும்.

(௨௫)

அரியதோ ரிரண்டா மழற்பெயர் கிடனே யவ்விய வாகன னென்னு
முரியதோர் சதசத் தென்வடக் கொழுங்கா புற்றதிட் டணியமா ருதிற்
தெரிவுறு தெற்கு முதலிரண் டணிற் திறத்திடு தானமா யிருக்கும்
பிரிவுறு மூன்று மக்கினிப் பெயரே பிறகத்தன் பிற்சேதா வென்ப.

(௨௬)

சொல்லிய மூன்று மக்கினி யாரும்பத் துலங்கிய தெற்கொடுக் கத்தி
லொல்லையிற் பொருந்து மக்கினியோடு முறுசந்தி தானமா யிருக்கும்
கில்லொளி காலா மக்கினி ஆதன்சொல் கீழிடும் விசுவவே தரவே
கல்லதக் கணத்தின் முதலுறு மூன்றும் பிராமண சங்கியி னயந்தே.

(௨௭)

நன்னுதிட் டணியாக் கினியொடு சந்தி தானமாய் நவையறப் பொருந்துங்
கண்ணுறு மைந்தா மக்கினி வசியோ கலியென் விருபெயர் காட்டித்
திண்ணமாய்த் தெற்கு நான் கிடந் திட்டணி யாக்கினி தன்னொடுஞ் சேரும்
பண்ணுறு மாறு மக்கினிப் பெயரே பகருமங் காரிபெம் பாரி.

(௨௮)

தெற்குறு மைந்தாக் திட்டணி யோடு திகழ்சந்தி தானமாய்ச் சேருந்
தொக்குறு மேழா மக்கினி யவக துவகவா னிருபெயர் மேவு
பிக்கதெக் கணத்தா ருவிய திட்டணி யாக்கினி தன்னொடும் விளங்குந்
தக்கதோ ரெட்டா மக்கினித் தியவே சாற்றுமா சாலைய னென்ப.

(௨௯)

சாற்றிடு மெட்டா மக்கினி தானுஞ் சதசுக்குத் தென்கிழக் காகத்
தோற்றிய சோம பாத்திரங் கழுவுஞ் சூழன்மாச் சாலீய மாக
வேற்றுதிட் டிணியாக் கினியத னுடனே யியைசநநி தானமா யிருக்கும்
போற்றுவி கரணீ யாக்கினி யெட்டும் புகன்றனம் வரன்முறை யென்றே. (௩௦)

இப்பதினொறென் னுயர்திட்டிணி யாக்கினி யிவை யிருநிலந் தன்னிற்
றுப்புறு சோம யாகத்துக் குரிய வெனச்சொலுஞ் சுருதிகள னேத்து
மெய்ப்படு பாவ காக்கினி மரபை விளம்பும்வெம் பாவகன் மைந்த
னப்புசி நீரி லமர்ந்தவ் பிருத விட்டியில் வருணனோ டமைவான். (௩௧)

அப்புசன் மைந்த னிருதயாக் கினியின் னுயிர்கடஞ் சடலத்து ளமைந்தே
வைப்புறு முணவைப் பாகமாக் குவன வனசுதா வித்துவாக் கினியோ
டொப்பின்மன் னியபூ தங்கட மிடத்திற் றுகங்க ளியற்றுவ ரென்று
மெய்ப்பின்மன் னியுச்சேய் சமவதாக் கினிதான் மேவும்வன் பிரளயத் தளவும். ()

கடலிடை வடவா முகமென வமர்ந்து கதித்தநீ ரருந்தலே பண்ணித்
திடமொடு வாசம் பண்ணுவா னவன்சேய் திகழ்சுக ரட்சவா வவனு
மடலுறு கிடமாக் கினியினைப் பயந்தா னவன்புவிக் கிரகத்தின் மாவான்
புடவியி லவன்சேய் சிரவியா தாக்கினி புசிப்பவன் மரித்ததே கத்தை. (௩௩)

அவ்வழன் மைந்த னேகசாக் கினியா யுவென்றொரு பெயர்நனி யமைந்தே
செவ்வைகொள் சரீரங் களைப்பரி னாமஞ் செய்குவ னவன்மகன் மகிடா
னெவ்வமி லவன்சே யேற்றிய சுகிதா னிபுரியா கங்களோ மத்திற்
றிவ்விய வவிசு புசிப்பவன் சேயற் புதனவன் றுன்பெறுஞ் சேயாம். (௩௪)

ஓங்கிய வீராக் கினியெனு மவன்பே ருற்றதே வாமிச னென்ப
நீங்கலில் பாவ காக்கினி மரபி னிறைந்தவ ரிப்பதி னால்வர்
தீங்கறு சுசிக்கே சேர்விட தாக்கினி திகழ்நப சாக்கினி யோடும்
பாங்குறு வித்தாக் கினியிவர் மூவர் பாலரென் றெவர்களும் பகர்வர். (௩௫)

நல்விட தாக்கினி சுதன்பெயர் கண்ட னபசியன் பாலனே கலியாஞ்
சொல்கவி பிராச சித்திவேள் விகட்குத் துலங்கபி மானியாய்த் துய்ப்ப
னொல்லையில் வித்தாக் கினியருந் தவத்தி லுதவிய பாலனே யர்க்க
னெல்லெழி லர்க்கன் சகலகா மியத்தி னித்தரை மித்திய மிட்டி. (௩௬)

இவைக்கபி மானி யாமிரட் சோக னியலொடு கூர்பதி கிருத்துத்
தவத்துறு சுரவி சார்வுறு வசுமான் றயங்கிய சீரரி யட்ச
னுவப்புறுங் குணமா னுயர்கிட மாவ னொளிர் பெற வற்கிய னுடனே
நிவப்புறு மெண்மாப் பயந்தன னிவரே நிகழ்சுகி மரபிலீ ரெழுவர். (௩௭)

ஒருமிந் நாற்பத் தொன்பதக் கினியு மொளிர்செயு மேரமயா கங்க
ளேர்வுறு பூசைக் குரியரே சுவாயம் பூமனு வந்தரத் தென்றுத்
தேருமந் தரத்தில் யாமரே யென்னுந் தேவரோ டுறு பெயர் சிறந்தார்
சார்வுறு சேதனா சேத னுங்கத்திற் றங்கிடு மக்கினித் திறமே. (௩௮)

முதலிய காமிய நித்திய நைமித்திய முயன்றிடு பூசனை புரிவோர்க்
கிதமுறு பதங்க ணல்கிய முன்ன ரிறந்தமன் வந்தரங் களினுஞ்
சுதைறுகர் தேவர் தம்மொடுங் கூடிச் சக்கிரன் யாமர்க ளென்றுஞ்
சிறைவற விருந்த வக்கினி தாமே தேவராற் பணிதற்கு முரியோர்.

(கக)

இறந்திடு மன்வந் தரத் தினிவரு மன்வந் தரத்தவர்களுக் கெலா மிவையே
கிறந்தவக் கினியென் றுரைக்குநாள் வேதந் தேராமன் வந்தரந் தேரஹும்
பிறந்துபோர் வெவ்வே றுரைக்கினு மிவர்கள் பேதமொன் றின்றியே யிருப்பார்
நிறந்தவக் கினியின் வான்முறை யாவு நிகழ்த்தினோ மென்றனன் சூதன்.

(க௦)

ஐம்பநீரண்டாவது

அக்கினி வமிச வகுப்பத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கருக௨.

ஐம்பத்து முன்றாவது

கருமயோக வத்தியாயம்.

இருமை சேர்தவச் சூசனை யேத்தியே
யொருமை மேடு முனிவ ருளங்குளிர்
தரும நீதி தவழில தாகிய
கரும யோகந் கழறுக வென்னலாம்.

(க)

வளர்பு கிக்குப் பிரளயம் வந்திடத்
தளர்வி ளாமனுத் தன்முக கோக்கியே
பிவிரு மாதிரிக் கத்தின் வித்தாரமுங்
களைக ளுள பிதிரிசர்க் கத்தையும்.

(உ)

உலாத்து நீடு கருமத்தின் யோகமும்
கிசித்த ஞானம் விளக்கிய யோகமும்
தெரித்து மாதவன் செப்பின னென்றதி
ஸருத்தி கருங் கரும மறைஞவாம்.

(க)

ஒருமை வேத னுரைக்கும் கருமமே
பெருமை யாமென்ப பேரந் வாளந்தாக்
கரும யோகந் காரணத் தாலுறு
மருமை ஞான மதிலுரு முத்தியே.

(ச)

வீறு ஞானமு மெய்ப்பொரு ளுண்மையுங்
கூறு கன்மத்தின் யோகங் கொடுக்குமீவ்
வாறு தேர்பவ ராரு மரும்பொருட்
பேறு முத்தியும் பெட்பி னடைவரால்.

(ரு)

வேறு.

மந்திர மத்த வாதம் வழங்கிய நாம தேய
கந்திடா தமரும் வேத விதிநவி றரும வேதத்
தந்தமில் பொருளை யோர்தற் கெமக்கிவ ணரிய தேனு
முந்திய மறைக ளெல்லா முற்றுற வுணர்ந்து தேர்ந்தே.

(கூ)

மனுமுதன் முனிவர் கூறு மிருதிமற் றீரொன் பானே
யெனுமுயர் புராணம் வைதி காசார மிவற்றி னோடு
பனுவல்சேர் கரும சூத்திரம் பகர்ந்துரிச் சயித்த வாறே
யனுசரித் திடுத றானே தருமமென் றறைந்து பின்னும்.

(எ)

தயவுநற் பொறுமை யுள்ளந் தனிலமுக் காற தின்மை
யியல்சுகி கிலேச மின்மை யியையுநற் சுபவா சாரம்
பயனுறு மீகை யோடும் பரர்பொருள் பரதா ரங்க
னையவினை வெறுத்த லெட்டு மான்மநற் குணமே யாமால்.

(அ)

அக்குண மெட்டு முள்ளோ னுற்றிய கருமம் யாவுந்
தொக்குறு ஞான யோகஞ் சொல்லிய் குணங்க ளில்லா
னெக்கரு மங்கள் செய்தா னாயினு மியற்கை யன்னான்
மிக்கதோர் கரும யோக மன்றிவே நிலை ஞானம்.

(கூ)

மறைமுத லான னூல்கள் வழங்கிய வறங்க ளெல்லாம்
பொறையொடு தேர்ந்து செய்க புங்கவர் பிதிர்க்கண் மக்க
ணிறைதவ ரொடுபூ தங்க ணிகழ்த்துமற் றிவர்கட் கென்றுங்
குறைவறப் பிரீதி செய்க வில்வகை கூறுவே மால்.

(க0)

தினம்புரி யோமந் தன்னாற் றேவர்கண் மகிழ்ச்சி கூர்வ
ரனம்பெறு சிராத்த மோமத் திற்பிதி ரன்பு கூர்வர்
மனம்புணர் வேத மோதின் முனிவரர் மகிழ்வர் பூதங்
கனம்பெறு மவியா லுள்ளங் களிக்குமா னிடர்க ளானோர்.

(கக)

பொருளொடு மன்ன மீந்து புகலுமின் சொல்லி னானு
மருளொடு தழைப்ப ருள்ள மறைத்தவிய் வைந்து நித்தத்
தெருளுறு பஞ்ச வெஞ்ஞந் திகழ்பஞ்ச சூனஞ் செப்பி
லரிதல்கண் டுனிய தாகு மரைத்தல்பே டுனிய தாகும்.

(க2)

எரித்தலிற் சுல்லி யாகு மிரும்புன லடுத லாலே
விரித்திடு முதக சும்பி யாகுமில் விளக்க லாலே
வரித்திடு நாம மேபிற் பாற்சனி யாமிவ் வைந்தாய்ப்
பரித்திடும் பாவம் பஞ்ச வெஞ்ஞமே பண்ணத் தீரும்.

(கக)

இல்லிடத் திருந்து வாழ்வோ னியம்பிய பஞ்ச சூன
வல்லிருட் பாவந் தீர்நற் பஞ்சவெஞ் ஞங்கள் வாழ்நா
ளொல்லிட வுஞற்று னாகி லோங்கிய சுவர்க்க வீடு
புல்லிடற் கரிய தாகு மென மறை புகலு மாதோ.

(கச)

தராயினி லிலையெட் டென்னச் சாற்றிய சங்கக் கார
மருவினுங் குணங்க ளெட்டு மன்னிடா வாகின் முத்தி
பெருகுற வனுகா துற்ற பிராமணர் பசுக்களுக்கு
மிருகையா லுபகாரங்க ளியன்றன வியற்ற வேண்டும்.

(கரு)

அரியயன் விசுவம் பானு வருத்திர னிவரோ ரைவ
ருருவமாஞ் சிவனைப் பூமி சுரபிபொன் னுயர்நற் கந்த
மருமல ராடை கொண்டு மாற்சரி யத்தை விட்டுப்
புரிதரு விரதத் தோரும் பூசனை செய்ய வேண்டும்.

(கசு)

தேவர்க்குந் தேவ னாகித் திகழ்சிதே திரிய னாகி
மேவிற்ற சாந்த னாகி விளங்குமவ் வியத்தமாகி
யாவர்க்குந் தெரியா னுண்மை வடிவமா மிறைவன் மூப்பான்
மூவர்க்கு மேலாய் நின்ற மூவர்க்கு மிறைவ னுமால்.

(கஎ)

சொற்றிடு மவரின் மாயன் மலரயன் சூல பாணி
கற்றைவெங் கதிரோ னுல்வர் கண்ணுதல் வடிவமாகும்
பற்றுறு பூசை பேத மின்றியே பரிவிற் செய்தான்
முற்றிய சராச ரங்கண் முழுவதும் பணிந்தா லொக்கும்.

(கஅ)

இவர்களி லயன்மா லீச னிருப்பிட மாகி யென்று
முவமையின் வேத மூன்றி னுருவமே யொளிரும் வெய்யோன்
புவியிலக் கதிரோன் பூசை புரிந்தநற் தேவர் நால்வர்க்
கவிமுக மறையோர் செந்தி யாதலா லவர்பாற் பூசை.

(கஆ)

திருத்தியா மவற்கே தானஞ் செபந்தபம் விரத மோமம்
வருத்துப வாச மாதி வருகரு மத்தி யோகம்
விருத்திய முறையிற் செய்து விமலனைப் பூசை செய்து
கருத்திலவே தாந்த மாதி கலையினுண் ணறிவை யோர்ந்தே.

(கஓ)

இழிவுறு நிடேத சன்மத் தியற்கையை யஞ்சி நீங்கிப்
பழியுறு நெறியி னிற்போ னெண்ணிய பயன்க ளெல்லா
தழீஇயுறு பரத்தின் வீடு சார்குவன் றவத்தின் மிக்காம்
வழிவரு முனிவீ ரென்று வழுத்தினன் சூதன் மாதோ.

(கஐ)

ஐம்பத்துழன்றவது

கருமயோக வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கருகாங்.

புராண வனுக்கிரமணி யத்தியாயம்.

மறைவிரித்த தவமுனிவர் தவமிசுத்த சூதமுனி வதன நோக்கி
யிறைவகுத்த புராணத்தி னளவுமத னியற்கையுந் யியம்பு கென்னத்
துறைமிசுத்த கருங்கடலுண் மச்சவடி வெடுத்தருளுஞ் சுருதி மூர்த்தி
பொறைமிசுத்த திறன்மனுவுக் குரைத்தபடி வரன்முறையே டுகன்றிட்டானால் (க)

மலரயன்றன் மானவத்தில் விதித்துமறை சாத்திரங்கள் வகுக்கு முன்னே
நிலைதெரிந்து நினைத்திடலாற் புராணமெனப் பெயர்படைத்து நெறிபெற்றோங்குங்
கலைதெரிந்த மறைநான்கு நான்முகத்திற் படைத்தனனக் கமலத் தோன்பு
வுலகமுத லுற்பவிக்குங் கற்பத்தி ளளவிலவா யொளிபெற் றோங்கி. (உ)

சதகோடி விரிவாகி யேகமாய்ப் பலன்மூன்றுந் தருவ தாகச்
சிதையாம லிருந்ததற்பின் கற்பமொழிந் தெவ்வுலகுஞ் சிதைந்த ஞான்று
புதிதாக மன்பதையும் பொன்னுலகும் பாதலமும் புவியும் வெற்பு
முதலாய பொருளனைத்தும் படைத்ததற்பின் வியாதனெனு முகுந்தன் றானே. (ங)

அங்கமா ரெடும்வேத நான்கன்றி யறுமூன்று புராண மாயும்
புங்கமா கியஞாய சாத்திரமீ மாஞ்சைபெனும் புணிய நூலுஞ்
சங்கைதீர்த் திடவகுத்தா னன்றியுமிக் கற்பாதி தன்னின் மாயன்
வங்கமார் கடனாப்பண் மச்சவடி வாகிமுன்போல் வகுத்திட டானால். (ச)

அன்றுரைத்த முறைப்படியே யறிவுணர்ந்த முனிவரருக் கன்ன லூர்தி
வென்றிதரு புராணங்கள் விதிநிடே தங்களெல்லாம் விரித்துச் சொற்றா
னென்றுமவை விளங்காத வியற்கையின்மால் வியாதமுனி யெனும் பேர்பெற்றுத்
துன்றுதுவா பரயுகத்தின் மூவாறு புராணமெனத் தொகையாய்ச் செப்தே. (ரு)

கிரந்தவகை நாலிலக்கத் துள்ளடக்கி யிவ்வுலகிற் கிளரச் சொற்றான்
பரந்தபெரு வானுலகி லிப்போதுஞ் சதகோடிப் பரப்பாய்ப்த் தோன்று
நிரந்தபொரு ளனைத்துமிந்த நாலிலக்கத் துள்ளடக்கி நிகழ்த்தி னான்கு
ரந்தைகெட வுரைத்தவகை யறுமூன்று புராணத்தி னளவை சொல்வாம். (கூ)

அருந்தவத்தின் மரீசிதனக் கயனுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறிற்
கிரந்தமய தத்தளவை வடமொழியைப் புத்தகத்திற் கிளரத் திட்டிப்
பரந்தவொரு பாத்திரத்தி னீர்நிறைத்தான் கன்றினெடும் படிவங் கீறிந்
சுரந்தமுதந் தருகாம தேனுவையா வாகித்துச் சொன்னத் தோடும். (எ)

அறிவுடைய மறையவர்க்கு வைகாசிப் பெளரணியி னன்பி னீந்தோர்
நெறியொடுநான் முகனுலகி னெடுங்காலம் வீற்றிருப்பர் நேரி ரண்டா
யறுபாத்தை பதிறையா யிரமார்பாத் மகற்பத் துயர்ச்சி கூறும்
செறிதருபுத் தகத்தெழுதிச் செம்பொன்னுங் கமலமொன்றுந் திலத்தி னோடும். (ஐ)

ஆணிவகர் பெனரணையின் மறையவருக் கறிக்ககல்லு மசுவ மேதந்
தானிசமு மகட்பலனை மூன்றெனவே வைணவாப்பேர் சார்பு ராண
மேனிவரும் வராககற்ப கிருத்தாத் தம் பராசரர்முன் விளங்கக் கூறு
முனடிலெண் ணுயிரமாம் நிரந்தமனைப் புத்தகத்தி னுவந்து தீட்டி. (அ)

கற்கிருத்த தீதணுவொரு ததியாழம் பெனரணையி னுல்வே தர்க்கே
யற்புதமா யுயர்த்தனில்திற் பகைக்கி யாயிழைவி லமர்ந்து வாழ்வார்
பெயர்புதுமான் பெணர்வாய புராணமான் மலிமைபெயரம் புதல்சு வேத
கற்பமுதல் பன்னிரண்டா யிரங்கிரத்த மவர்கண்முன் னைந் கருதிச் சொன்னான். (அ)

புத்தகத்தி னவைதபெழுதிக் குளதேனுக் குளத்துடனே பெருகுவி லாத
வுத்தமவா வைவினா தப் பெனரணையி னுயர்மறைபோர்க் குவாட்டி ஸீந்தான்
பெயர்த்தபெழுதப் பகைக்கி பெருகுதற்புத் திவாதத்தின் முற்றும் வாழ்வார்
பத்தியனைத் தெனம்பரதற் புராணமது பாகவதம் பண்டிதேனுங்கி (அஅ)

விண்ணித் திரங்காமத் திரிமலிகை விருத்திரா சரணே வீட்டல்
பண்டிதென்த் தரும மதறி சாகவத கற்பத்திற் டான்மை மன்கிற்
சொன்மனைத்தும் பதினெண்ணு யிரமாமுக் தொகைக்கிரத்தம் குவைத் தீட்டித்
தண்ட வினா திரமுத்தத்தங்கத் தரிய சிங்கம் லணைத்தரிமைத் தாபித் தன்பான். (அ)

புரணெனப் புறவட்டினுயம் புரட்டாசிப் பெனரணையிற் புரிமுக் துணைமர்க்
சாகவதக் கெய்தத்திங்கிளை யாயிழைத் தினிதிரும்பா ராமா குளம்
பேரபுராணத்தவகல் சாத்தி யர்ப்பெயரம் பிரம கற்பத்
தேவிக்விழுத் தந்தமுற்பல் கருது மார சதனாந்தா லிலந்தம் கதில். (அஅ)

புருத்தந்த மலிகைப் பெருகைக்கிரத்தம் புத்தகத்தி லெழுதித் தீர்ப்பல்
கெய்தத்திற் புருத்த வுயர்வான் னுமாதா நரித்தாய்க்கு பெருபோ ருக்குத்
கருதல் விவரமங்கிது மனைத்தனி லவித்தி கலிமார் கருவிற் சேரா
பெருமுமைப்பேர்ப் திரையவைகை சேர்பெழுணமர்க் கண்டபுரா ணத்துற வேயின் (அ)

கருவிபெரும் புறவகலை யத்திரித்துத் தருமமுடன் தன்மக் தன்னே
வெழுவிதல் விதித் தவையுடு பொன் பதினா யிரங்கிரத்தம் விளங்கத் தீட்டிப்
புத்தகிற் புருத் தவகலிபான்னி னமைத்துமகை, பெரும்தனக்குப் பகருஞ் சீர்க்கார்த்
தவகலிவெழு திற் கைதெயி லவிக்கின்மகப் படிண்டறிகப் பகன்கேர் வாராம். (அஅ)

கட்டிவகல் கைதெயிலைக் கலிமையா ணம்புதற் சான கற்பம்
கட்டிவகல்தும் கைதெயிலிட்டத் திரையன்னு யிரமாகக் கருதிச் சொன்ன
கட்டிவகல் கைதெயிலைக் கைத் திரையனைத்தா டகலிங்க மருவு வெட்டுகொண்
கட்டிவகல்தும் புத்தகக் கை யிரந்தகத்தி னுயர்வான் தன் வையுற பெய்வாம். (அ)

கைதெயில்த் திரையனைக்கை மகையாழத் தனித்தின்மகப் பகன்க வெல்லாத்
கேருதெயிலைக் கைதெயிலைத் தன் பெயர்ப்பு ராணத்திற் திருத்த வேய
தேய்க்கும்க் தவையனை யத்தித்தன் மலிமைக் குகை கீழ்
கைதெயிலைத் ததலிசன் கைதெயிலுன் மருவுக்கன் தவையாப்பெற்று. (அஅ)

முப்பதினா யிரங்கிரந்த மாயிருக்கு மவைமுழுது முறையிற் நீட்டி
யொப்பில் செம்பொன் மேருவுடன் குளதேனு வமைத்துயர்தை மாதத் துற்ற
செப்பருஞ் சீர்ப் பெளரணையிற் செழித்தமறை யவர்தமக்குச் சிறப்பி னீந்தோ
ரிப்புவிவி னக்கினிட்டோ மாதிகப் பலனெனைத்து மெளிதிற் சேர்வார். (௧௮)

பத்தென்னும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பண்பி னோங்கு
முத்தபரா தந்திரகற் பத்தியல்போ டிதரகதை யொளிருங் கண்ணன்
வித்தகமாஞ் சரித்திரஞ்சீர் பிரமவரா கக்கதையும் விளங்கு முட்னாட்
புத்திபெறு நாராதற்குப் பொருவருஞ்சா வன்னிமனுப் புகன்ற தாமால். (௧௯)

புகலும்வட மொழிபதினெண் ணாயிரமா மதையேட்டிற் பொறித்துப் பூமி
யகல்பசும்பொற் பதுமையும்பல் வளம்பொருந்து மணையொன்று மமைத்து மாசி
திகழ்தருநற் பெளரணையின் மறையவருக் கினிதளித்தோர் செழித்து நான்கு
முகனாலெய் துவர்பதினெண் ணுமிலிங்க புராணமது முக்க ணுளன். (௨௦)

திவ்வியலிங் கத்தினிடை யுற்பவித்தக் கினிவதனஞ் சிறப்பி னோங்கி
யவ்வியந்தீர் தரவாக்கி னேயகற்ப விருத்தாந்தத் தளவும் பாரிற்
றவ்வலிலா வறம்பொருள்சே ரின்பம்வீ டிடைநான்குஞ் சாரு மாறு
மெவ்வமறச் சொலுங் கிரந்தம் பதினென்றா யிரமதனை யேட்டிற் நீட்டி. (௨௧)

திருவளரு மத்தனா ரீசுரப்பொற் பதுமையதிற் றேனுவோடு
மொருமைபெறப் பங்குனிநற் பெளரணையி னருமறையோர்க் குதவி னார்கள்
சுருதிமுறை யிடநடிக்குஞ் சிவசாரூப் பியமடைவர் சொலுநீ ராரும்
மருவியவ ராகபுரா ணந்திகழ்வ ராகதெய்வ வரலா றோங்க. (௨௨)

மானவகற் பத்தின்விருத் தாந்தமுந்தன் மமுமால்பார் மகட்குச் சொல்லு
மேன்மைபெறு கிரந்தமிரு பத்துநான் காயிரமாம் விளங்கத் தீட்டி
வானுயர்பொற் கருடனுடன் றிலதேனுச் சித்தினைப் பெளரணையின் மத்தி
யானமதி னான்மறையோர்க் களித்திடுவோர் விண்டுபத மடைவ ரன்றே. (௨௩)

எண்ணுபதின் முன்றான புராணமதா மெழிற்காந்த மறைக னேற்றி
நண்ணியதற் புருடகற்ப வன்மைசிவ தன்மம்பொன் னுட்டை நாட்டிம்
புண்ணியசண் முகக்கடவுள் புகரறவே யனுக்கிரகம் புரிந்த தாகும்
பண்ணமரும் வடமொழியோ ரிலக்கமதைப் புத்தகத்திற் படியத் தீட்டி. (௨௪)

விளங்குபொற்கு லத்தொடுசித் திரைவிடுவில் வேதியர்க்கு விருப்பி னீவோர்
களங்கமின்றிச் சிவனுலகத் தடைந்திருப்ப ரளவிறந்த கற்ப காலம்
வளங்கிளரும் பதினான்காம் மாவனபு ராணமயன் வகுத்தான் கல்வி
யுளங்குளிர்ந்த சைவகற்ப விருத்தாந்த மிகவிளங்க வுலக மெல்லாம். (௨௫)

மேவுதிரி விக்கிரம னவதாரஞ் செய்தவிண்டு மேன்மை போடு
மூவார்சரி தையுமூன்று வகைப்பலனுஞ் சொலுங்கிரந்த மொழியீ ரோழா
மோவில்சகத் திரமெழுதி யைப்பசியின் விடுவதனு னுயர்வே தற்குப்
பாவனையன் புறக்கொடுப்போர் பசுந்துளவ மாலுலகிற் பதிந்து வாழ்வார். (௨௬)

கோதில்பதி னேந்தராகும் கூர்ம புரா ணந்திருமால் கூர்ம மாகி
மேதினியெவ் புறத்தேகந்தி யிலக்குமிகற் பத்தின்விருத் தாந்த மெல்லா
மோதுமாம் பொருளின்பம் விடவையான் கையுந்தெரிய வும்பர் கோன்முன்
னேதமிலா விந்திரத்தாய் மினனேவிபர சீகரித்தந் திருடி மார்த்தே. (௮௭)

உரைத்தவட மொழித்தொகையா ருயிரமாம் புத்தகத்தி னுவப்பி கேனும்
வரைத்ததேனா டாமைபொன்னி னவைத்தாட்டி யபனமதின் மறைமேயார் க் கீத்தே
நிவரத்தகத் திரங்கிலை கொடுத்தபலன் றனைகேநரு நிலன் ரெட்டாய்த்
தெரித்துலகத் திற்றிறந்த மச்சபுரா ணம்பெருவண் டரைநீர் நாப்பண். (௮௮)

மச்சவடி மொழிமால்வை வந்ததமா மனுவுக்கு மறைமேயார் நான்கின்
விச்சைபெறு மரும்பொருளு நாநிங்க சரித்திரமும் விரித்தேழ் கற்பத்
திச்சைபெறு வான்முறைபு மீழா யிரங்கிரந்தத் திசைத்தா னேட்டி
விச்சயாமாய் வரைத்ததேனா டம்பொன்மச்சத் தேனு வொன்று நிலவச் செய்கே. (௮௯)

மெண்கலப்பாத் திரமெத்தை அங்குமஞ்சத் தமுவுணைமெல் விரற்பொன் னுழி
பண்கவருஞ் செலிப்பணிபு மணித்துவினு நிறைந்தபுகம் பொன்னின்காக்
கண்டபுகைத யபனத்தின் மறைபவருக் களித்திடெனா விலத்தை நன்கா
மெண்பெறவே மாநாணம் பொடுத்தபல னடைந்து முத்தி பெய்து வாரால். (௯௦)

கருதரிய பதிக்கேழாம் புராணமது காருடமாம் கருடன் றன்பால்
விநயதரு விதவாண்ட காலைமெனும் கருடசுற்ப விருத்தாம் தத்தின்
பருவையுமெய்த் தருமமுமுன் விண்ணுரைத் தனன்கிரந்தம் பத்தொன் பாரு
யிரவையா மறைமொழிப் பதியபொன்னும் சேவல்பெடை பெயினஞ் செய்கே. (௯௧)

தக்கனேயோ டம்பொருட்டக் காதிதனி னுன்மறைபுத் தரித்தோர்க் கீத்தோர்
முக்கணன்வா முலகடைவர் பதினெட்டாம் பிரமாண்ட முதுபு ராண
மக்கலைத் தமன் பிரமாண் டத்தினுறு கையெயாடுது ருக்குங் சுற்ப
பிக்கவட மொழிபன்ன் ராயிரத்தொ டுருநூற்றின் விளங்கச் சொன்னான். (௯௨)

தங்கவை புத் தகத்தெழுதி யுடுகுபொற் பாத்திரமு மணிவெண் பட்டு
மோங்கியோ விதிபாதத் தாயர்மறைமேயார் க் களித்திடேனா ராயி ரத்தி
வங்கிய மறமச சூயா கப்பலத்தி னெதிரைச் சேர்வார்
பாங்குதுபு ராணமெரு பதினெட்டக் காலிகைகள் கிரத்தம் பன்னும். (௯௩)

இத்திறமே பொழித்தபடி விவாதமுனி தொகைப்படுத்தி பெக்கைக் கோதும்
வித்தகத்தை யான்கேட்டி னேதமுனி கிரகீகிர் கினவச் சொன்னேன்
புத்தியுடன் பிரமமுனி யிலைத்தபடி பூவுலகிற் பொருந்தச் சொன்னா
னித்தியாயப் பாணவிற் ததேகடி விரிவாக நிறைத்த தாமால். (௯௪)

இம்முறைமா புராணமெலா பெருத்துறைக்கீதன் பூவுலகி லிவைமேயல்லா
னுர்மியப்பி வித்தியாப ஈர்ப்பா ணக்கலைவி னுரைக்கும் பேதம்
விம்முபொரு ளைத்தினைபத் தருக்கமா வாலர்க்கும் விளங்கச் சொல்கேன்
செய்கவெறு பாத்தபுரா ணத்துபு ராணகா சிங்க மாமால். (௯௫)

அன்னபுரா ணத்தினர சிங்கமூரத் தியின்சரித மனைத்து மிவ்வா
றுன்னுசகத் திரகிரந்தத் துயர்ச்சிபெறும் பதினெட்டா முறைநூ லுக்கு
மன்னுபபு ராணமுமுன் வகுத்தவிதிப் படிதானம் வழங்கல் வேண்டும்
துன்னியகாந் தப்புரா ணக்குபபு ராணநந்தி சுரபு ராணம். (௩௬)

திருமாலு மலரயனும் விண்ணவர்கோன் முதலாய தேவரயாரும்
பெருவாயி லணுகியெந்தை பசம்போற்றி நின்றிரக்கப் பிரம்பாற் றாண்டி
யருளோடுங் கயிலைமலைச் சினகரத்துள் விடுத்தனுப்பு நந்தி சற்குப்
பொருளோடும் வகைதெரிந்து குமரகுரு பரக்கடவுள் புகன்ற தாமால். (௩௭)

முத்தொழிற்கும் பரமசிவன் காரணமா மெனத்தெரிந்து மொழியுந் தேவ
ரொத்தவலி யசுரர்மா சிவதருமம் விரிக்குமள வோரி ரண்டு
பத்துநான் காயிரமாங் கிரந்தவகை யுடைத்ததனுட் பரவுந் தன்ம
மத்தமுடன் காமமுறும் பரமுத்தி சகலர்க்கு மமையச் சொல்லும். (௩௮)

பொருந்துபவு டிகந்தனக்கே சிவபுரா ணத்தையுப புராண மென்ப
தெரிந்துசிவ சரித்திரமும் பெளடிகத்தின் காதைகளுந் திறமாய்ச் செப்பும்
விரிந்தபதி னெண்புரா ணங்களை யு மனுசரித்து விளங்கித் தோன்றிப்
பிரிந்தரவி புராணமுதல் யாவுமுப புராணமெனப் பேச லாமால். (௩௯)

வளந்திகழுஞ் சருக்கமொடு பிரதிசருக்கம் வமிசமனு வந்த ரங்க
முளந்தழைவம் மிசானுசரி தத்தொடுமைந் திலக்கணமா முமைபா கத்தோன்
களங்கமறு மலரயன்செங் கதிர்மகிமை புவனசங்கா ரங்க டானும்
விளங்கவரன் முறைவிரித்து விளம்புவதே புராணத்தின் மேன்மை யாமால். (௪௦)

அறம்பொருளோ டுன்பம்வீ டடைதலெனு மிவைநான்கா மவற்றி னுக்கத்
திறந்தெரிந்து சொல்லுவதே சாத்துவித தந்திரமா நானு மேமாங்கி
யுறைந்தவிரா சதத்தினொடு தாமதஞ்சங் கிரணமென் னுரைக்கு நான்கா
நிறந்தருமான் மகிமைமிகு கற்பமது சாத்துவித நிகழ்த்து மன்றே. (௪௧)

மலரயன்றன் மகிமைமிகு கற்பமதி ராசதநின் மலனோடங்கி
புலமிகுமக் கற்பமது தாமதமே நாமகடென் புலத்தோர் செய்கை
நலமிகுமு வகைக்கற்பம் விரவுதல்சங் கிரணமாய் நவில்வர் தேவ
ருலவுபிதிர்க் கவ்வியகவ் வியமியற்றிக் கேட்கிலரி யுலகஞ் சேர்வார். (௪௨)

இவ்வகைமு வாரென்றே தொகைவிரித்த புராணத்தி னியல்பி யாவுஞ்
செவ்வைபெற வியாதமுனி பாரதமென் றோரிலக்கங் கிரந்தஞ் செய்தான்
நவ்வலிநு ரதனுரைத்த படிராம சரித்திரமித் தரணி மீதி
லெவ்வமில்வான் மீகியிரு பத்துநான் காயிரமா யிசைத்தா னன்றே. (௪௩)

நட்சத்திர புருடவிரததான வத்தியாயம். காள்

இவைபொலாக் தொகைக்கிரந்த மஞ்சேசகா விலக்கமென விசைப்பர் முன்னோர்
தவவுலகம் பெரும்பொருட் டாற் சகலகற்ப முறைவிசித்த சஞ்சி யாமாற்
புவிபிழை யோயிந்த வத்தியா யந்தணையே புகல்வேரார் கேட்டோர்
பவமொழித்துப் புகழ்படைத்துக் கதியடைவ ரெனஞ்ஞதன் பகர்த்திட் டாறால்.()

ஐம்பத்துநான்காவது

புராண அனுக்கிரமணி வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம். கருவள.

ஐம்பத்தைந்தாவது

நட்சத்திர புருடவிரததான வத்தியாயம்.

புனிதமட் சத்திரக்கவர் புருடமா விரத மாதி
மணிதரு விரதம் தன்மக் தானால் லுபவா சந்தான்
தனிமுத னுரதற்குச் சாற்றாமா மனுமுன் கேட்ட
வினியமா விபம்பம் வண்ண மிருமுடி சூரைப்பான் குதன். (க)

விண்ணுற விவந்து மீண்டு வெண்கதிரச் சிகா கோடி
மண்ணுறும் வெள்ளி வெற்பி வையணி சூயிற்றிப் பொன்னுற்
பண்ணுறும் சினக ரத்திற் பவிவனாக் கொடியி னோடுங்
கண்ணுற துயர்த்த சிவகா தனத்தில்கிற் திருக்கு னான். (உ)

தேவர்கண் முனவர் விச்சா தார்க்குக் திருவர் கித்தர்
புஷ்பை பிறமன் மாயன் புரத்தான் முதலா பன்ன
யாவரும் மேபற்றி போதா வெழின்மின்னுர் கழக்க மந்தி
மேவகைப் பிதம்பி னாகை மிடைத்திய நெருங்க மாற்ற. (ங)

மத்தியம் திருவே வக்கத் தொளிர்கரு மகதி கினை
பற்றுசெங் காத்தி னாலே போழிசைப் பண்ண வாகித்
தற்றயில் சுத்து மாடி மாரத முனிவ னாகட்
சுந்தரவார் சடைமேயன் பாத சமலக்கன் வணங்கி நின்கே. (ஃ)

ஆதியோ ககலே கீழ் மத்தமே மிலையி வாத
மேயதியோ யாயன்மா மேழக் காணருத் கட்டோ மின்னோர்
மாதியோ யன்பர் னுன்பம் பற்றித்தருள் பரணே மேபற்றி
த்தியோ கித்த மத்த தின்மலா மேபற்றி மேபற்றி. (ஈ)

போதமார் புருட ரேனும் புரிஞழன் மடவா ரேனு
மேதமில் கன்னியேனு மியற்றுவர் ரென்னி லாயுண்
மேதகு மழகா ரோக்கிய மெப்ப்புத்திரர் பெளத்தி ராதி
சோதிபொற் புறவே மல்குந் தொலைவிலா மிகுத்த செல்வம். (க)

தள்ளரு மிவைக டம்மில் வேட்டவை தருவ தான
தெள்ளிய விரதந் தன்னை யெனக்கருள் செய்வா யென்னக்
கள்ளவிழ் மலர்மென் கூந்தல் பங்குறை கருணை வள்ள
லொள்ளிய விரத மொன்றுண் டினாத்தும்பாங் கேட்டி யென்றே. (எ)

அற்புத விரதம் யார்க்கு மரிதரி ததன்பேர் சாற்றிற்
பொற்புற வருநட் சத்திர புருடமா தான மாகும்
விற்பொலி கரத்து மாயன் விருப்புறும் விளங்கு சித்தினா
யிற்பொலி மூல நாட்டொட் டெதிர்வரு மூல மட்டும். (அ)

இயற்றுதல் வேண்டும் பொன்னு விரண்டுநற் பதுமை யொன்று
துயக்கமில் வாகுதேவ னென்றுநற் கமலத் தோகை
வியப்புறு வடிவந் தீட்டி விளங்கிய சும்ப மொன்றி
னயப்புற வினிய தான சருக்கரை நிறைத்து நன்காய் (க)

மென்றுகின் மாலை வேய்ந்து மீதிலப் பதுமை வைத்தே
யொன்றவா வாக னஞ்செய் துபயபா தாதி கேசந்
துன்றுநட் சத்தி ரங்கள் சொல்லிய வங்க மாக
மன்றனாண் மலரான் மாயன் மந்திரத் தாலர்ச் சிக்க. (க0)

பாதமா மூலந் தன்னில் விசுவரு பாய வென்று
மேதமில் கணைக்கா லாய வுரோகணி யிடத்து மேலோ
யோதிய வனந்த தேவ ரூபியே யென்று முற்றத்
திதிலா முழந்தா ளாய திகழசு பதியிற் றானே. (கக)

கோதறு வாத ராய வென்றுங்கூர் தொடைபூ ராட
மேதிலுத் திராட மாய விடங்களிற் சிவாய வென்று
மோதிய குய்யம் பின்னும் பூரமோ டித்தி ரத்திற்
றிதிலாப் பஞ்ச பாண தேவனே யென்றும் பின்னர். (கஉ)

காணுறு மராய தான கார்த்திகை யினிற்சா ரங்க
பாணியே யென்றி ரண்டு பக்கரு பங்க ளாய
வாணியாம் பூரட் டாதி யுத்திரட் டாதி யாங்கண்
சேணுறு கேசி தன்னைச் செயித்தருண் மூர்த்தி யென்றும். (கங)

உதரத்தின் மேல்கீழாக வுற்றரே வதியின் கண்ணே
யெதிரிற் றோத ராய வென்றுமார் பனுடந் தன்னி
லதிகமா தவனே யென்று முதுகதா மவிட்டந் தன்னில்
வதிதரு பாவ ராசி மாற்றிடு மாயா வென்றும். (கச)

திரடரு புயங்களாகத் திகழுநல் விசாகந் தன்னில்
வருசகை திகிரி சங்கு வாழ்கரத் திரியே யென்றுங்
கரமதா மத்தந் தன்னின் மதுகயி டவனைச் காய்த்
புருடனே யென்றுஞ் செங்கை யிறையதாம் புனர்ப்பூ சத்தில். (கரு)

துகளறு சாம வேதத் துக்கதி சரணே யென்று
நகமய மாகி நின்ற நல்லவா யிலியந் தன்னிற்
புகழ்மச்ச ரூபி யென்றும் பொற்புறு கண்ட மாகி
நிசமுங்கேட் டையினிற் கூர்ம வடிவுடை நிமலா வென்றும். (கரு)

வருசெவி மயமா மோணத் தினிலாதி வராக வென்றுந்
திருமுக மான பூசத் தினினா னங்க வென்று
மிருளறு மெயிருஞ் சோதி யிடத்தில்வா மனனே யென்றும்
பருகுவாய்ச் சதயந் தன்னிற் பார்க்கவ ராம வென்றும். (கரு)

திறங்கொண்முகக் காம கத்திற் றெசாத ராம வென்றும்
பிறங்குகண் ணாம மீனிற் பெலபத்தி ராம வென்றும்
புறந்திகழ் நெற்றி யாஞ்சித் திரையிற்புத் தாயவென்று
நிறங்கினார் சென்னி யாக நிகழ்த்திய பரணி தன்னில். (கரு)

உற்றிடுங் கற்கி ரூபத் தொருவனே யென்று நல்ல
பொற்புறு கேச மென்னப் புகறிரு வாதி னாக்கண்
சற்புரு டோத்த மாய வென்றுஞ்சா ரந்தோ ராகிச்
சொற்பெறு மந்தி ரத்தாற் றாயநாண் மலர்க ளே. (கரு)

வேறு.

உப்பு மினரு புளியொழித்தே யுளுற்று மவிச நிவேதித்துத்
தப்பி நினமு மதுபுகித்துத் தவமா மிருபத் தேழ்நாளு
மிப்பண் புறவே பூசைவழா தியற்றி வேண்டும் வரங்கேட்டுச்
செப்பு மறையோர்க் கனமளித்துத் தினமு மிடப மூலத்தில். (உரு)

வேறு.

நீதிலா சார முன்னோன் நிகழுநல் வருவோன் வாக்கில்
வேதசாத் திரங்கள் வல்லோன் விளங்கிய சாம வேதி
கோதிலெண் விதமா மான்ம குணங்களை யுடையோன் மிக்க
சோதிட மெடுமா லீசன் றுணைப்புகந் துதிப்போ னுன. (உரு)

மறையவன் றனையில் லாளோ டழைத்தரி மலரா ளாகக்
குறைவறப் பூசை செய்து கோவுய ரகட்டின் மெத்தை
நிறையணி யாடை சும்ப நிகழ்த்திரு பதுமை மற்று
மறலொடு மவர்க்கு நல்கி யரியான பூரி யீந்தே. (உரு)

இத்திற முடித்துப் பின்ன ரியன்றவா மறையோர்க் கன்னம்
பத்தியி னளித்துத் தானும் பதமறு சுவையி னோடுந்
துய்த்திட வேண்டு மிவ்வா றுஞ்ஞுவோர் துயரு றுமற்
றத்துரீர்ப் புணரி யாடைத் தரணியி னினிது வாழ்ந்தே. (உ.௩)

விண்டுவின பதத்தினெய்தி விளங்கிய போகந் துய்ப்பார்
மண்டலந் தன்னிற் கைமை மாதரும் புரிக லாமென்
றண்டார்நா யகனா முக்க ணமலன்றா னன்பு கூர்ந்து
பண்டரு மகதி நல்யாழ் முனிவர்க்குப் பகர்ந்தா னன்றே. (உ.௪)

இருநிலம் புரக்கும் வைவச் சுதமனு வினிது கேட்பத்
திருமகள் கொழுந னன்று செப்பிய வண்ண மிக்க
பொருவருந் தவத்தோர் கேட்டுப் புளகமாய் மகிழ்ச்சி யெய்த
மருளறு மனத்துச் சூத மாமுனி வகுத்தான் மன்றே. (உ.௫)

ஐம்பத்தைந்தாவது

நட்சத்திர புருடவிரததான வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧02.

ஐம்பத்தாறாவது

ஆதித்தசயன விரத வத்தியாயம்.

தொடர்வுறு பாவப் பெளவத் தொடக்கறுத் தான்மா வென்றும்
படர்தரு மன்பின் மிக்க பண்புறு முனிவர் யாருந்
தடநெடும் புகழா தித்த சயனமா விரதந் தன்னை
யடைவினின் மொழிவா பென்ன வருந்தவச் சூதன் சொல்வான். (௧)

கொன்றையந் தொடையல் வேய்ந்த குழகன்ற னடியைப் போற்றித்
துன்றிய பசியை யாற்றான் றுயருறு வியாதி யுள்ளான்
வென்றிகொ ளுபவா சத்தின் பலத்தினை விரும்பி னெவ்வா
றென்றுநா ரதனை கேட்ப விறைபவ னியம்பு மன்றே. (௨)

ஒதுற்ற வுபவா சத்துக் குரமிலான் பகற்போ துண்டி
நீதிக்க ணீத்தே யன்றா னிசியினி லருந்த லான
தீதற்ற விரதந் தானுஞ் சிலவுள வவற்றுண் மேலா
மாதித்த சயன மென்னும் விரதமொன் றெமக்கன் பாமால். (௩)

அத்தநட் சத்தி ரத்தோ டமர்ந்தசத் தமிழஞ் சேரா
தித்தவா ரந்தா னேனுஞ் சிறந்தசங் கிராந்தி யேனு
மொத்திடு தினத்தா ரம்ப முருற்றியே யுமாம கேச
வித்தகப் பனுமை பொன்னுல் வியப்புற வமைத்தப் போழ்து. (௮)

சொல்லுமா மகேச மந்திரஞ் சொல்லியே யாவா கித்து
நல்லதாஞ் சோட சோப சாரத்தா னயந்து போற்றி
பெல்லவ னும நட்சத் திரநாம மிவைக ளானே
யல்லறீர் பாத மாதி கேசயீ ருற்றல் பூசை. (௯)

ஆதித்த நமக்கு மூன்று வகையினும் பேத மல்லன்
பேதிப்ப தாகா னன்னேனுன் மந்திர மெமக்கும் பெட்பாக்
தீதற்ற பாதந் தன்னிற் செங்கதி நுருவமாகப்
போதித்தினத்தந் தன்னுற் போற்றுக கணைக்கா தன்னில். (௧௦)

அருக்கன்ற னுருவ மாகச் சித்தினா யாலர்ச் சிக்க
வுருப்பெறு கீழ்க்கா தன்னி னுயர்புரு டோத்த மன்சீர்
விருப்புறும் படிவாய்ச் சோதி யாலருச் சிக்க வேண்டும்
நிருக்கினர் முழங்கா தன்னிற் ருதுவின் செவ்வி யாக. (௧௧)

வருவிசா கத்தாற் பூசை வழங்குக னுருத் தன்னிற்
பாகிய சகத்திர பானுப் படிவமா வனுடந் தன்னில்
விரைமலர் ஆயர்ச் சிக்க விளங்கிய ரகநி யத்தி
னுருவிவி யுருவ தாகக் கேட்டையி னுவந்தர்ச் சிக்க. (௧௨)

அரையினின் மகவான் சோம னணிபெறு முருவ மாக
மரபுறு மூலந் தன்னுல் வழுத்துக நாடி தன்னிற்
புரையறு ஆவட்டா வாகப் பூராட முத்தி ராடத்
துரைபெறப் பூசை செய்க வுதரத்தி னுவகை கூர்ந்தே. (௧௩)

எழுபரி யதிக காத்தி வியல்வடி விலிலே ணத்தில்
விழுமலர் சொரிக கட்கத் தினில்விகர்த் தன்னு பத்திற்
செழுதவிட் டகத்திற் பூசை வியற்றுக துலங்கு மார்பிற்
கெழுமிய விருளை நீக்குங் கிரணராச் சதயத் தேத்தி. (௧௪)

தன்னிகர் வானுச் சண்ட காரூப மாகத் தாழ்வி
னுன்னரும் பூரட் டாதி யுத்திரட் டாதி தன்னுன்
மன்னிய வணங்கல் செய்க மருவிரு காமக டோறு
நன்னன் சாமத் திக்கு காதராய்க் கடைநான் போற்றி. (௧௫)

நகத்தினிற் பரிபோழ் பூட்டு நருமிர தத்த ராக
வகுத்தக பதியாற் பூசை வழங்குக முதுகிற் கோர
யிருத்தகாந் திராய்ப் பூசை பாணியால் விரும்பிச் செய்க
செகத்தொளிர் கண்டத் தானக் திவாகர ரூப மாக. (௧௬)

வினாந்து கார்த் திகையிற் பூசை விரும்புக வதரந் தன்னிற்
பொருந்துமம் புயேச ராக ரோகணி தனிற் பூ சிக்க
திருந்திய தந்தந் தன்னிற் நிகழரி யுருவ மாகப்
புரிந்தமான் றலையிற் பூசை பண்ணுக நாசி தன்னில்.

(கக)

தீதறு சவிதா ரூபத் திலங்குமா திராயி னானே
மேதக வணங்க நெற்றி விளங்குமம் புயன்ரு பத்தா
னாதரப் புனர்ப்பூ சத்தா லருச்சனைபுரிந்து போற்றி
யேதமில் பூசை செய்க விருச்சிகத் தானந் தன்னில்.

(கச)

தேவரி சரீர காரி வடிவமாத் திகழ்பூ சத்திற்
பூவருச் சிக்க மோலிப் புறத்தினில் விபுதரானே
வாவுறு முருவ மாக வாயிலி யத்திற் போற்றிப்
பாவனை புரிக காதிற் பரிந்தகோக் கணங்கட் கெல்லாம்.

(கரு)

நசுர வடிவ மாக மகத்தினி னிறைஞ்சிக் கண்ணி
னாசமி லுயர்கோப் பிரம நந்தன வுருவ மாக
மாசறு பூரந் தன்னான் மனத்தொடும் வழிபட் டேத்தி
யாசறு புருவ மீதி லணிவிசு வேச மாக.

(கசு)

உத்திர மதனி லன்பா யுளத்தொடு முவகை கூர்ந்து
கொத்தலர் வனைக பாசஞ் சாபமங் குசங்க பால
முத்தலைச் சூலஞ் சோமன் முளரியுந் தரித்துக் காலன்
சித்தசன் கேசாச ரன்போர்த் திரிபுரத் தசுரர்க் கெல்லாம்.

(கஎ)

ஆயுளீ றளிக்கு மீச னடியிணைக் கமலம் போற்றி
நேயமாய் விசுவ தேவர் பொருட்டுச்சி நேர்ந்து பூசித்
தேயவெட் டயில முப்பு மதுமிள கிறைச்சி யில்லாத்
தூய்மையோ டிரவி னுண்டித் தொன்முறை விரத மாற்றி.

(கஆ)

அத்தநா டொடங்கி நோன்பை யாற்றிடு நடுவிற் றேன்றும்
வித்தகப் புனர்ப்பூ சத்தின் விளங்கத்தி மரத்தாற் செய்த
வொத்தபாத் திரமி ரண்டி னொருபடி யரிசி யானெய்
பத்தியி னிரப்பிப் பொன்னோ டந்தணர்க் கீக பண்பான்.

(கஈ)

சோர்விலா வத்தந் தொட்டுத் தோற்றுமுத் திரநாள் காறு
மேர்பெற விரத மாற்றி யிசைந்தபா ரணமி யற்றி
யார்வமொ டத்தந் தொட்டுப் பின்னுமம் முறையீ ரேழு
சீர்கொள்பா ரணங்கள் செய்க திகழேழாம் பார ணத்தில்.

(உ௦)

மறையவன் றனக்கோர் சோமன் மன்னுமுத் தரியத் தோடுங்
குறைவற வளித்தீ ரேழாக் கூறுபா ரணத்திற் பானெய்
நிறைசருக் கரைப ருப்பு நிகழ்பண்ணி கார மற்று
மறையுநால் வேதத் தோருக் கனத்தொடு மளித்துப் பின்னர்.

(உ௧)

பொன்னினு விதழோ ரெட்டுப் பொலிந்தபூம் பொருட்டி னோடு
மன்னிய கமல மோரெட் டங்குலம் வாய்ப்பச் செய்தே
புன்னுமவ் விதழ்க ளெட்டிற் பனாமரா கக்கல் லோங்கி
மின்னிடக் குயிற்றிற் தூய்மை விளங்கிட வியற்றி யப்பால். (22)

கருதிய தூளி மெத்தை தழுவணை கச்சுக் கட்டின்
மருவுமேற் கட்டி மெய்யில் வயங்குபொற் பணிபொன் னுடை
குருமணித் தகில பாதக் குறடுகை விசிறி நீண்ட
பெருகொளிக் குடைகண் ணாடி சாமரை யடப்பை பின்னும். (23)

முக்கனி தாளுந் சாந்த முருகுக்கொப் புளிக்கு மாலை
மிக்ருற நிராத்துக் கட்டின் மீதிலக் கமலம் வைத்துத்
தக்கதொர் கடிலைக் கொம்பிற் றமணியங் காலில் வெள்ளி
தொக்கபொற் பட்டஞ் சட்டி துலிலொடு மலங்க ரித்து. (24)

கறங்கவெண் கலத்திற் செய்த கலசநற் கன்றி னோடுந்
நிறக்கவே தான மீத்து செங்கதிர்ப் பருதி தன்னை
மறக்கிலை னின்னை யென்று வேண்டிய வரங்கள் கேட்டே
யறத்தின்வாழ் மறையோன் றன்னை யடிபணிந் தனுப்ப வேண்டும். (25)

அரியலின் விரதம் தன்னை யறிகிலர்க் கறைத நீதாம்
புரிவுறு மறிவு ிலம் பொற்புறு குணநன் னீதி
தெரிதர வியற்று வோர்க்குச் செப்பலாங் குபேர னிந்திரன்
புரிவுறு வுதிட்டன் பார்த்த னனுட்டித்துப் பயன்பெற்றாரால். (26)

நினைப்பவர் சொல்வோர் கேட்போர் நேயமொ டெழுதி வைப்போர்
வினைப்பவ னொழிந்து விண்ணோர் வேந்தென விளங்கி வாழ்வார்
மனத்தொடு மனுட்டித் துள்ளோர் வழிவரு பிதிர்க்கள் கோரக்
கனற்பெரு காலி னீங்கிக் கண்ணுதல் பதத்தில் வாழ்வார். (27)

என்றுமுன் கயிலை வாழு மிறைவனு மதற்குச் சொன்ன
கன்றிகொள் விரதவாய்மை நாரணன் மனுவுக் கன்பா
என்றுரைத் திட்ட மேன்மை யருந்தவ முனிவர் கேட்ப
வென்றிகொ டவத்துச் சூத முனிவரன் விளம்பி னுனால். (28)

ஐம்பந்தாவது

ஆதித்தசாயன விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧௧௦.

கிருட்டிணாட்டமி விரத வத்தியாயம்.

நாரதன் பணிந்து போற்ற நறைவிரி கடுக்கை சூடு
மாரிய நருளுங் கிருட்டி ணாட்டமி விரதந் தன்னைச்
சீரிய மனுவுக் கன்று செங்கணமா லுரைத்த வண்ணங்
கூரிய முனிவர் கேட்பக் கூறுவான் சூதன் மாதோ.

(க)

மதிபொதி சடில மோலி வரதனல் விரத மீது
விதிமுறை வழுவா தன்பின் விருப்புட னியற்றி னோர்கண்
முதிர்தரு பவங்கள் வெய்யோன் முன்பணிப் போல நீங்கிச்
சதுமுகன் முகுந்தற் கெட்டா முத்தியைச் சார்வ ரன்றே.

(உ)

மார்கழி தொட்டுக் கார்த்தி கைமட்டுங் கிட்டிண பக்கத்
தாருமட் டமிக டோறு மமர்ந்துப் வாச மாற்றி
யேர்பெறப் புரிய வேண்டு மியற்றுவோ ரிரவி கீழ்பாற்
சாருமு னெழுந்து தத்தஞ் சரீரசுத் தியினைச் செய்தே.

(ங)

நந்தலி லரசா லத்தி கல்லத்தி பலாசு நாவல்
வந்தமீம் மரத்தின் பன்ன மாதமோ ரிரண்டுக் கொன்றாய்த்
தந்தசுத் தியினைச் செய்து தாழ்நெடும் புனலின் மூழ்கி
நிந்தையில் விதிவ ழாம னித்திய கரும மாற்றி.

(ச)

கோசல நெய்பா லென்னு கூர்யவை குசோத கங்கோ
மாசறு கோட்டு நன்னீர் வாகையி னிலையெ ருக்கோ
டாசறு வில்ல மாவி னனையரும் பஞ்ச கவ்வியம்
பேசிய திதிக்கொவ் வொன்றாப் பிராகனஞ் செய்து பின்னர்.

(ரு)

மனையினை மெழுக்கிக் கோலம் வரைந்துமேற் கட்டி கட்டிப்
புனையுறு தூக்க நாற்றிப் பொற்புற வலங்க ரித்துக்
கனையிருட் பொழுதிற் காள கண்டனைப் பஞ்ச ரத்நத்
தினையுள்ளிட் டுநீர்க் கும்பத் திருத்தியா வாகித் தேத்தி.

(க்)

ஏடவிழ் மலருஞ் சாந்து மிலங்குபொற் பணிகள் யாவு
மாடையுஞ் சாத்தி முந்நூ லழகுற வேய்ந்து மஞ்ச
ளோடுறக் கையா னன்னீ ருற்றபாத் தியமே யாதி
சோடச வுபசா ரத்தாற் றுலங்கவே பூசை யாற்றி.

(ள)

சங்கர சம்பு சாற்று மகேசுர மகாதே வாமெய்ப்
பொங்கர வணியுந் தாணு சிவபசு பதிபொ ருக்கிற்
றங்கணீ சான சருவ வரதிரி யம்ப காவுவென்
றிங்குறு நாமம் பன்னி ரண்டிலர்ச் சனையே செய்க.

(அ)

இம்முறை மந்தி ரத்தான் மறையவன் றணையு மேரார்
கொம்மைமெம் முலையான் பாகக் குழகன்ற னுருவா யெண்ணிச்
செம்மைமேர் திதிக டோலுந் திருந்தவா வாக னாதி
யும்முறை விதிவ தாம னுதுதியி னுளுற்றி யன்பாய். (௯)

புசனை யுபசா ரங்கள் புரிந்துகோப் புமி சொன்னந்
கூசவை முதல ஷீக சொற்றகேதார் வருடமாற்றி
யேசுத முதற்க பின்ன ரின்வலைங் காரம் யாவு
மாதிலா மறைவால் லோர்க்கே மதிபுடன் வழங்க வேண்டும். (௧௦)

ததியு மன்னம் கண்டா மணியணித் தக்கா ராகோர்
புதியகா ருனைவ லைந்து பொலன்கொண்டா மணியி னோடுந்
ததியு புனல்சேர் சூம்ப நால்வகைப் பணிக ளே
விதிபொன்னு மற்று பிங்கன் வேண்டின கொடுக்கவேண்டும். (௧௧)

வதியனே பெனினு மேர்க்கோ வழங்குக செல்வ முள்ளோ
னநிவொடு முகவா னுடு லளவிலா நிரயஞ் சேர்வ
னெநியொடந் கிரதமாற்றி னேர்த்துடுஞ் சிவலோ தத்தி
லுதுவனீ ராயி ரத்தேதா டொருநாறு பிரம கற்பம். (௧௨)

அவிஸிலைச் சூல பாணிக் கன்புறும் கிரதம் யாரும்
பயில்வொடு மாற்ற வேண்டு மென்றுபா ருலகத் தாசைச்
செயிரதுத் துறுப வத்தின் செயலொழித் தாயர்ந்த சூத
னயமிரு னையி சத்து முனிவர்க்கு நனின்ரு னென்றே. (௧௩)

ஐம்பத்தேழாவது

கிருட்டி. னுட்டபரி விரத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௧௯௧.

ஐம்பத்தேட்டாவது

உரோகணிசந்திரசயனவிரதவத்தியாயம்.

சேகறு முனிவரர் கிறப்பி னோங்கிய
ரோகணி சந்திர சயன கோன்பினே
வாருத கொழிகென மகிழ்ந்து சூதனும்
பாருறு மிரதமாப் பகர்வ தாயினான். (௧)

வெள்ளியம் விரியுறை விமைற் போற்றிய
தென்னிய வாயுண்மெய் கிறந்த சற்குணம்
கொள்ளுமா ரோக்கியம் குலவி ருத்தியு
மென்னுறு தனிக்குகல் கிரதம் யாதென. (௨)

காரத முனிவன் நவின்ற தீதறு
பாருறு விரதத்துட் பண்பின் மிக்கதாச்
சாருரோ கணிசந்திர சயன நோன்பெனும்
பேருறு விரதமொன் றுண்டு பேசுவாம்.

(ந)

இந்துவின் வாரம்பூ ரணையி வற்றென்று
வந்துறு முரோகணித் தினத்தில் வண்மையாற்
கந்தமோ டொளிரும்வெண் கடுகு கௌவிய
மூந்தவே சென்னியிற் றேய்த்து மூழ்கியே.

(ச)

நித்திய கருமங்க ணிரப்பி வேதத்தின்
முத்திசே ரிந்துவின் முறைசெய் மந்திரம்
பத்தியி னூற்றெட்டுச் செபத்தைப் பண்ணுக
வித்தக மூவர்க்கு மேய தாமிது.

(ரு)

சூத்திரர் சுருதிமந் திரத்தைச் சொல்லிடா
தேத்துநல் விரதத்தி னியன்ற பத்தியாற்
நீத்தொழிற் பாவத்தின் நிறத்தை நீக்கியே
காத்தரு ணேமியங் கடவுண் மந்திரம்.

(கூ)

கற்பமார் நமோந்தமாக் கருதி னூற்றெட்டுப்
பொற்பொடு செபிக்கநற் பொன்னி னாலொளிர்
சொற்பெற வருண்மது சூத னன்றனை
யற்புதப் பதுமையி லமையச் செய்துபின்.

(எ)

நலங்கொளா வாகன நண்ணு மார்க்கியந்
துலங்குற வியாதநற் சோம மந்திர
மிலங்குபா தாதியா வேத்து பூசனை
கலங்கிடா துஞற்றுதல் கருதிக் கூறுவாம்.

(அ)

தோற்றிய பாதத்துச் சோம ரூபியாச்
சாற்றிய சங்கத்திற் சார்ந்த ரூபியா
யேற்றுக போரொளி யிலங்கு சானுவி
லாற்றுக பூசனை யனந்த தாமராய்.

(க)

ஊருவிற் சலோதர ரூபி யாகவும்
பேருறு ரகசிய தலத்திற் பெட்பொடுஞ்
சோர்வுறு வேள்பர சுருபி யாகவு
மேருறு பூசனை யியற்ற வேண்டுமால்.

(க௦)

பிறங்கரை வேள்ககப் பிரத ரூபியா
யறந்தரு வயிற்றமிர் தோத ரந்திகழ்
நிறந்தரு ரூபியாய் நேரு நாபியை
யுறுங்கலைச் சார்ங்கத முருவ மாகவே.

(க௧)

பூசனை புரிந்துறு முகத்தைப் பொற்புறு
மாசறு சந்திர ரூப மாகநற்
காசறு மூரலைக் கருதி நான்மறைத்
தேசிக ரதிபதி சிறந்த ரூபமாய். (௧௨)

வந்தனை செய்துறப் போற்றி வாயினைச்
சந்திர ரூபியா யதரந் தண்மலர்
நந்தலில் குமுதநற் பிரிய ரூபியாச்
சிந்தையி னாடியே பூசை செய்தபின். (௧௩)

நாசியைப் பயிர்க்கெலா நாம ரூபியாய்ப்
பேசிய புருவமா னந்த பீசத்தின்
காசறும் படிவமா யெண்ணிக் கண்களை
நேசமொ டருச்சித்து நினைந்து போற்றுக. (௧௪)

வருசெவி திகழ்சம தானு வந்தன்
குருறுத லுத்திப்பி ரியவ ரூபமா
யரியதோர் கேசத்தச் சசமு னாதிய
தெரிதரு ரூபியாய்த் தேர்ந்து போற்றுக. (௧௫)

தகவுறு சென்னியிற் சார்ங்க ரூபியா
விகடமின் முடிவிசு வேச ரூபியாப்
புகரறப் பூசனை புரிந்து ரோகணி
பகருமிந் திரையெனப் பணிதல் வேண்டுமால். (௧௬)

இவ்வகை பூசனை யியற்றி யன்றிருட்
டவ்வலில் பூமியிற் சயனித் தன்பினுற்
கவ்வையி லுதயத்திற் கரும மாற்றியே
திவ்விய வவிசொடு சொன்னந் தீதற. (௧௭)

உதகஞம் பத்தொடு மோது மாமறை
சிதைவிலா வந்தணர்க் களித்துச் சீரிதாய்த்
துதிகொடு முனொடு முழுந்து தோரையும்
விதிபெற விலக்கியே புசித்தல் வேண்டுமால். (௧௮)

புசித்திடு ஞானுநற் புனித கோசலஞ்
சுகிக்குவிட் டடுமனத் தூறெய் பாலுடன்
வசிப்புறு கவளநா லேழும் வன்மையாய்
நசைப்புற வருந்துக யாம நான்கினிற். (௧௯)

சிறப்பொடா சமனமுஞ் செய்யு மூர்த்த மொன்
றறத்தொடு புராணமா தரித்துப் புண்ணிய
மறப்பிலா மனத்தொடு முருற்றி வண்மைசே
ருறைப்பொடு மத்தின மிருத்த லுத்தமம். (௨௦)

கதம்பநீ லோற்பலங் கைதை பங்கயம்
விதந்தரு சிறியசண் பகம்வி னாந்தறு
பதம்பயி னறுஞ்சத பத்தி ரங்கமழ்
பொதிந்தவா டாமலர் குச்சப் புட்பழம்.

(25)

கொச்சிமல் லிகைவெள்ளை யலரி நுண்டிகள்
விச்சையார் சண்பகம் விளங்கு மாறிரண்
டிச்சைகூர் நறுமல ரிவற்றி லோரொன்றைத்
துச்சிலா வாவணி தொடங்கி யர்ச்சனை.

(26)

விண்டுவி னிடத்தினிற் செய்க வெண்ணிலாத்
தண்டலில் சந்திரன் றன்னை யெண்ணியே
மண்டல நான்மறை யோர்ம கிழந்தது
கொண்டிட வளித்தொரு வருடங் கூர்ந்தபின்.

(27)

போற்றிய விரதத்தை முடிக்கும் போதினி
லாற்றிய கட்டிலொன் றமைத்துப் பாத்ருட
மேற்றிய குடத்தின்மே லிலங்கு மக்கதை
தோற்றிய வெண்கலத் துய்ய பாத்திரம்.

(28)

வைத்தொளிர் தங்கத்தின் மதியு ரோகணி
யொத்தநற் பதுமையா ரோடு நான்கென
வத்தகு மங்குலத் திரண்ட மைத்துமேல்
வித்தகத் திருத்தியே விளங்கும் வெள்ளியால்.

(29)

கண்ணிரண் டமைத்தவற் றிருத்திக் கான்மலர்
வெண்ணிறக் கலைநிலா விளங்கு நித்திலத்
தெண்மணித் தாழ்வட மிலங்கச் சாத்தியே
பண்ணுகண் னாடிமுன் பாய்ப்ப தித்துப்பின்.

(30)

இந்துரோ கணியுட னிருவர் தம்மையும்
வந்தனை புரிந்துமுன் வைக்க நற்கனி
நந்தலில் கழைநவ தானி யங்களுஞ்
சந்தர வெண்பசுத் துலங்கும் வெள்ளியால்.

(31)

குரத்தணி தங்கத்திற் கொம்பு கட்டொடு
நிரத்திய பட்டமு நிறைத்துத் தூசுமேற்
பரத்தியக் கன்றுடன் கஞ்ச பாத்திரம்
வரைப்பறு பொன்வெள்ளி வனைந்த சங்கொடும்.

(32)

மறையவ னொருவனை வனிதை தன்னொடுங்
குறைவற வத்திர பூட ணங்கொடுத்
தறைதரு மிந்துவோ டறைந்த ரோகணி
நிறைதரும் வடிவென ரியமத் தேத்தியே.

(33)

கட்டிலோ டுவையெலாங் கருத்தொ டந்துதன்
னிட்டகா மியங்களு மீக விண்டுவே
வட்டமா மதியுரு வாகி ரோகணி
யிட்டமா யினிதுறு சயனத் தெய்தியே.

(௩௦)

பிரிந்திடா துறைந்தருள் பெற்றி போன்மெனக்
கருந்தனம் பாக்கிய மகன்றி டாவகை
யிருந்திட வருள்புரிந் தியற்று மேற்பதம்
பரிந்தரு ளென்னவே பகர்தல் வேண்டிமால்.

(௩௧)

வழங்குமில் விரதத்தைப் புரு வாணத்தின்
முழங்குற முடித்திடிற் பத்தி முத்தியுந்
தழங்குறு செல்வமுந் தழைப்ப நல்கியே
பழங்கணும் பாசுக மகற்றும் பண்பினால்.

(௩௨)

இந்தரோ கணிசந்திர சயன மென்றுரை
தந்திடு விரதமே தந்தை தாய்முதன்
முன்னுறு பிதிர்கட்கு முக்தி நல்குமால்
விந்தைசே ருலகெலாம் புரப்ப மேன்மையால்.

(௩௩)

வேறு.

கூறிய பிரம சுற்பங் குலவிரண் டாயி ரத்தி
ணாறுசந் திரலோ கத்தி னிருந்துபி னுவலு முத்திப்
பேறடைந் திடுவர் பெண்டிர் செயிற்பிறப் பிறப்புந் தீர்ந்து
நாறுபூங் குழலு ரோணி நண்ணுநற் பதத்தில் வாழ்வார்.

(௩௪)

பத்தியின் விரதந் தன்னைப் படிப்பவர் கேட்போர் நன்றாய்ப்
புத்தகத் தெழுதி வைப்போர் போதனை புரிவோர் யாரும்
வித்தக விமல மான விண்டுவின் பதத்தைச் சேர்வ
ரித்திறம் திண்ண மென்றே யிருடிகட் கியம்புஞ் சூதன்.

(௩௫)

ஐம்பத்தேட்டாவது

உரோகணி சந்திரசயன விரத வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ககௌடி.

ஐம்பத்தொன்பதாவது

தடாகவிதி யத்தியாயம்.

திரையெறியுங் கடனடுவின் மச்சவடி வெடுத்தருளுந் திருமா றன்னை
வரையெறியுந் திண்புயவை வச்சுதமா மனுவேந்தன் வணங்கி யேத்திக்
கரையெறியுங் குளங்குவம் வரவிநறுங் கமலமலர் கமழு மோடை
விரையெறியுங் கரத்தேவராலயமிங் கிவையியற்றி விதியி னோடும். (க)

அரியபிர திட்டைசெயும் வேதிகையி னளவையிருத் தளவை கால
முரியதொரு தெய்வமுதற் றக்கணைதே சிகனோடுப கரணம் யாவுந்
தெரியவுரைத் திடுதியெனச் செங்கனெடு மாலுரைத்த செய்தி தம்முள்
விரிவுறுத டாகவிதி முனிவருக்குச் சூதமுனி விளங்கச் சொல்வான். (உ)

தருமநெறி யறிந்துயர்த டாகத்தை விதித்ததனைத் தரணி மீதிற்
பெருமைபெறு பிரதிட்டை செயரினேவோர் மறையவரை வினவிப் பெட்பாய்த்
தெருமரீர்த் தருளுமுத்த ராயணத்தின் பூருவபக் கத்தி னன்காய்
மருவுதடா கத்தருகின் வடகிழக்குந் தாழ்ந்தபுவி வரைப்பு நாடி. (ங)

நாற்றிசையெண் ணன்கடிபாய் நான்முகத்தும் வாயினிற்றீஇ நவைதீர் வேள்வி
போற்றுபெருஞ் சாலையமைத் தாலரசோ டத்தியிச்சில் போழ்ந்த கொம்பாற்
ரோற்றியநால் வாயிரொறுங் கதவுநிலை பொருந்திடவே துலங்கச் சேர்த்தி
யேற்றுநெடுஞ் சுவர்திருத்திச் சதைபூசிச் சித்திரத்தை யெழுதி யப்பால். (ச)

துலங்கியமேற் கட்டிமுதல் விதானங்கண் ணாடிநறுஞ் சுகந்த மாலை
யலங்கவலங் கரித்துவளர் சாலைநடு நாலுமுழத் தளவ தாக
விலங்குவே திகைசதுர மாய்நான்கு முகமெய்த வியற்றிப் பாங்கர்
நிலந்திகழு மோமகுண்ட மொன்பதேழைந்தெனினு நிலவ வீட்டி. (ரு)

பழுதறவே புறவகல மொருமுழமுள் ளளவவிரல் பதின்மூன் றுரும்
விழுமியபன் னிருவிரலா மேகலைமூன் றதனளவு விரலைந் தோடு
வழுவறுமூன் றிரண்டாகும் சஞர்வன்னப் பொடியதனை வகுத்து நான்கு
தொழுதகைய வாயிலினெண் டிவாரபா லகர்வரித்துத் துலங்க வப்பால். (ரூ)

மந்திரவித் தனையவரை நான்மறைக்கும் வசைக்கிருவர் வரித்தே யெண்ம
ரந்தமிலோ தாக்களென வரித்துயர்நான் மறைவல்லோ னுசா னாகச்
செந்தழற்கண் வரித்துமணிக் கும்பமுத லுபகரணஞ் சிறக்க வீட்டி
முந்துருமான் மாயுப மெசெமான னளவேனு முழமுன் றேனும். (எ)

நற்பொருளை வேண்டினவ னோமகுண் டத்தருகு னறிநடுக வன்னம்
பொற்புறுதே சிகன்வருணப் பொடிகலந்து திசைகடொறும் பூமி மீது
மற்புதமந் திரங்குறிப் பலியிடுக விருத்துக்க ளனைவோ ருக்கும்
பற்பலபூ டணம்புனைந்து சமமாகத் தக்கணையும் பரிவி னீக. (அ)

தேசிகனுக் கன்னவரி லிருமடங்கு திரவியஞ்சீர்ச் சையை யீந்து
மாசறுபொன் னுமைபொடு மகரீன் வெள்ளிமச்சம் வரிநீர்ப் பாம்பு
காசறுதாம் பிரத்தவளை யலைணிறும் பாவிடங்கர் கருதிச் செய்க
பேசுமவ தானியமும் பெர்புனவி லைமான்ன் பெருகு மன்பால். (௯)

பாரியொடு புத்திரரும் பவுத்திரரு முடண்முற்றிப் பணிபட் டாடை
தாரியெழுதி சந்தவிந்து குடதிசைவா யிலின் வேள்விச் சாலை சார்க
நீரியவெண் பொழுகொலி மண்டலத்தி ரெண்கருங்காய்த் திகிரி தீட்டி
வேரிதறுங் கமலமொன் றுன் வலைந்துக ற்றுஞ் சதுரமுற விரிவாய்த் தீட்டி. (௧௦)

வேறு.

அதனரு கிணிலீலார் மண்டல மாக வரத்ததுண் மிகளலங் கரித்துச்
கிதைவுறு அயர்வே திகையிலெண் டிசைக்குக் திசைபுரப் பவர்களைவரைந்துட்
டிதனென் கிரக மொன்பதுத் தீட்டி யிலங்கவா வாகனஞ் செய்து
விதிமுறை பூசை யிவற்றிற் றாமை முதலிய தினங்கநள் ளிருத்தி. (௧௧)

அரியாய னமலன் னிகாயகன் வாணி யம்பிகை கமலபூ தங்க
பெரிவுற வரைந்து மந்திர விதியாற் கின்பலர் தொண்டருச் சித்துப்
பாரியொடு மாவா கனமுதற் பூசை பண்பொடு மாற்றியே சும்பம்
பிரிவுறு திசைமுன் கற்றியே அயப் பெரும்புகை புன்னுறப் பிடித்து. (௧௨)

தெவ்வின்மே லரிவி பொன்னிவை முறைமாய் கிரப்பியே கமலமொன் றெழுதி
யல்கலில் னுற்ப ளிருத்திற் திசைந்து மாந்தழை தெவ்வின் கா யமைத்து
மல்கிய னுற்பத் திரதன மமைத்து மருவுறு பஞ்சயா அவைக்கும்
பல்லவ னாமத்துங் கரிபரி யிரதப் பரதமண் பகநிலைத் தொழாமண். (௧௩)

புத்துறு மண்கேளு னைத்துகாற் சந்தி பொருந்திய தலத்துறு மண்ணுங்
குற்றயில் கேகோரே சனைபொடுகோரங் குக்குறு யலையிலை யனைத்து
கற்றலம் புகை னமைத்துமேற் கர்ச்ச மன்கொடு திதுவிவெண் கலைபோர்த்
அற்றசந் தனத்தேதா டர்சதை மலை மவுகையி னலங்கரித் தப்பால். (௧௪)

வருணமக் திரத்தால் வருணனைக் குடத்தா வாகன விதியினுல் விதித்துக்
கருணைகடர் அனார பாலனா கொங்கிற் கருதருஞ் செயம்புரி கென்னத்
தருணபு சனைபெப் திருக்கெகர் வேத்தி சாமமோ டதர்வணத் தவனா
யருணிதை ருணக்குத் தெற்கொடு மேற்குத் தாதிசை தான்கினு மமைத்து. (௧௫)

வருமேச மானன் வடதிசை முகமாய்த் தென்றிசை மருங்கினில் வதிந்து
பொருவினுத் தமமா மந்திர செயங்கள் புரிதிரென் திதமொழி புகல
வெருணமகே மேமக் குழிதொழுத் தெந்தி புன்னுற வமைத்துமென் சமிதை
பெருகவி சாகி பொயிலை யதலுற் பெருப்புனற் கிதைகவக் கிரகம். (௧௬)

இந்திரன் முதலெண் டிசையினர் தோட்டா மருத்துவ ரெனுமிவர்க் கோம
வந்தனை புரிந்து கங்குலின் கடவு னுருத்திர னெடுபவ மான
னந்தணி முகுந்த னாமமந் திரத்தைக் குணக்கினி விருக்குநன் மறையோர்
முந்திய செபங்கள் புரிவதென் றிசையின் முக்கணன் வெள்ளிமுச் சுடர்கள். (௧௭)

உருவின்மந் திரத்தை யெசுருவே தியர்க னுருப்பெறச் செபித்திட வேண்டும்
பொருவருங் குடபா லரன்விராட் புருடன் புயல்பொரு மேனியன் முதலோ
ரருள்பெரு சாம கானநன் மறையோ ரறைந்திட வேண்டுமுத் தரபான்
மருவுறு சாந்தி மந்திரம் புட்டி மந்திரம் வருணமந் திரத்தால். (௧௮)

அதர்வண மறையோர் செபித்திட வேண்டு மவ்வவ ரிம்முறை நெருநற்
புதியபொற் கும்பந் தொறும்பரி சித்துப் பொங்கன லோமமும் புரிக
வுதயகா லத்தி னித்திய கரும முருற்றி நூற் றறுபத்தெட் டைம்பா
னிதமொடா ருறை யைந்துகோ வெனினினு மியன்றவை துகிலொடு மீந்தே. (௧௯)

நல்லலக் கினத்திற் பல்லியந் துவைப்ப நாகிளங் கோவைமுன் னடத்திச்
சொல்லருங் கும்ப நறும்புன லோடுஞ் சுரநதி முதலிய தீர்த்த
மெல்லொளி தருமைந் தினமணி தங்கத் திழைத்திடு பாத்திர முன்னர்
வல்லையிற் பூசை யியற்றும் மகர மச்சமே முதலிய வெடுத்தி. (௨௦)

சுருதிகண் முழங்க வந்தநான் மறையோர் சூழ்வர வாழ்புனற் றத்திற்
றருபுன லிறங்கி முன்செலுங் கபிலை சாமவே தியன்றனக் கீந்து
மருவுமப் பொற்பாத் திரத்தைந்து மணிமீன் மகரமச் சங்குளி ராமை
பொருவுரீர்ப் பாம்பு முதலைமண் கேம் பொருத்திராற் றிசைபுகப்பெய்து. (௨௧)

உத்தர முகமாய்க் கும்பநீர் முதலா யுயர்புன னதிப்புன லாட்டிப்
பத்திசெய் மறையோர் வேதமந் திரத்தாற் படிதடம் புனற்புரோக் கிக்கச்
சுத்தநன் னீரிற் படிந்தினி தெழுந்து துகிலொடு நீறுசந் தணிந்து
வித்தக வே வள்விச்சாலையின் மேவி வேதியர் சபைபணிந் திடுக. (௨௨)

நாற்றிசைப் பரப்பும் பலிமுறை யளித்து நாளொரு நான்குமிம் முறையாற்
போற்றும்வ் வோம சாலையி லோமம் புரிகவின் பூசுரர்க் கெல்லா
மேற்றதக் கணையீந் துபகர ணங்க ளிரணிய பாத்திர மெனைத்துஞ்
சாற்றரு மிருத்துச் சகலரு முவப்பச் சமம்பெறப் பகுத்தினி தளித்தே. (௨௩)

மேதகுங் குரவர்க் கோமபாத் திரமும் விருப்புறு சையைபு மளித்துத்
தீதிலா யிரநா றவிட்டல தைம்பான் சிறக்குமை யைந்துபேர்க் கெனினு
மாதரம் பெருக மறைவலோர்க் கன்ன மறுசுவை யுடனளித் திடுக
வேதமில் கூவம் வாவிநீ ரோடை யிவைக்குமிம் முறைசெய வியல்பே. (௨௪)

உணர்விரா சாத முத்தியா னங்க ளோங்கிய பிரதிட்டை செய்யும்
வணாவின்மந் திரம்வெவ் வேறுள் வாகும் வழங்குறப் பொருளில னென்னி
னிகொளவ் விதியிற் பாதியே யெனினு நிகரனற் குண்டமொன் றெனினு
மருளுடன் புரிக பொருளுளகானுலோப மாகியே யியற்றிட லாகா. (௨௫)

இன்னிதி முறையா வியற்றிய தடாகத் தெழிலிவான் மறைசொரி காலத்
தவ்வணீர் நின்ற லக்ஷிணி டோம மாற்றிய பயன்களை யடைவர்
தவ்வணில் சாற்கா லத்தினீர் நிற்கிற் சாற்றரு முத்தியே யாகிச்
செவ்கிய பலத்தைச் சேர்வோ மந்த காலநீர் செறிநிட நின்றால்.

(உள்)

வாசபே யத்தின் மகப்பலன் பெறுவர் வழங்கிய பின்பணிக் காலந்
தூகிரீர் நிழலிற் சொல்லி ராத்திரம் துலங்கிய மகப்பல னடைவர்
காசறு வசந்த காலநீர் நின்றும் கருதரும்பரிமகம் பெறுவ
ரோசறு வேணிற் காலநீர் நிற்கி விராசரு யப்பலன் பெறுவர்.

(உள்)

இம்முறை யதிக தருமமே செந்தோ ரிருதய பரிசுத்த மாகிச்
செம்மைகொள் சிவனா னப்பல னடைந்து சிவபதத் தாயிரங் சுற்ப
மம்மந்தீர்க் திருந்து தவத்தினர் வேண்டும் வரம்பில்பல் பேரகமும் புதித்து
வெம்மைதீர்க் துயரும் விண்ணின் பதத்தின் மேவுவ ரென்றனன் குதன். (உள்)

ஐம்பத்தொன்பதாவது

தடாகவிதி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம். களக.

அறுபதாவது

விருக்கவுச்சவ வத்தியாயம்.

அருச்சவர் குதர் முகத்தினே கோக்கி யமைதருப் பிரதிட்டை விதியும்
பொருத்திக முத்தியா னத்தின் விதியும் புகழ்பெற வாற்றுவோர் பலனாக்
தெரிநிட வுரைத்தி யெனவுரைத் தியவான் தருப்பிர திட்டையைச் செய்வோர்
பாந்தித் தடாகத் தின்பிர திட்டை பகர்ந்தவா நியற்றுகல் விதியே. (க)

சாலையை விதியா யமைத்தவங் கரித்துத் தக்கவா சாரியர் தம்மாற்
லையா மிக்க விருத்துக்க னோய் திசமுப கரணங்க ளமைத்து
வாவிதா மிருத்துக் கலையலங் கரித்து வான்முறை யருச்சனை புரிந்து
மேலுயர் மாத்தின் மூலவே திபையின் விளங்கமாக் கோலங்க ளமைத்து. (உ)

சகலவோ டதிகள் கூட்டுமந் சனத்தாற் தருக்களை விருப்புட னுட்டி
வகைமலர் மாலே யாடையா பரணம் வனப்புற லணைந்துசாந் தணிந்து
தூகனா பகம்பொ னுதியாற் காது துலங்கவே குத்தியப் பாணங்
திகழ்தரக் செம்பொற் சலாகையாற் கண்ணுந் திறந்ததி லஞ்சனந் தீட்டி. (ங)

வெள்ளியாற் பொன்னாற் பழங்களே மெட்டு லியப்புற வமைத்தவை மரத்தி
லொள்ளிய மூலந் தொறுமினி திருத்தி யொளிர்தரு தாம்பிரத் தகட்டிற்
மெள்ளிய நவதா னியங்களைப் பரப்பித் தெளிந்தநீர்க் சும்பமே லிருத்தித்
தள்ளரும் பொன்னுள் ளிட்டலங் கரித்துத் தருத்தொறு மூலத்தி னமைத்து. ()

இந்திரன் முதலா முலோகபா லரைநன் கேத்தியா வாகனஞ் செய்து
மந்திரத் தோடும் பூசனை புரிந்து வாழுமோர் நெடுமர முகட்டிற்
மந்திரத் துடனே வேதிகை யமைத்துத் தருவையும் பிரதிட்டை செய்து
நந்தலில் பசுவொன் றலங்கரித் ததனை நயப்புற வுத்தர முகமாய். (ரு)

கன்றொடு நிறுவிப் பால்கறந் திடவே கஞ்சபாத் திரமுமொன் றமைத்துத்
துன்றுநால் வேதம் வல்லதொன் மறையோன் றன்கையிற் றுகளற வீந்து
நன்றிகூர் சாலை தனின்மறை நான்கி னயப்புற வருணமந் திரத்தா
லொன்றவா வாகித் திருந்தகும் பத்தை யுயர்தரு மிருத்துக்கள் கொணர்ந்தே. ()

பல்லியந் துவைப்பத் தருவினன் னடுவிற் பகர்தரு வேத கோட்டங்கள்
சொல்லிய மறையோ ராட்டிட வெசமா னுடியே துகிலும்வே றுடுத்து
வல்லரித் துக்க ளாகிய மறையோர்க் கியன்றவா தக்கணை வழங்கி
நல்லபொற் பணிகள் சையைபா துகைக ணலம்பெறப் பசுக்களு மளித்தே. (எ)

அந்தநாண் முதலா நான்குநாள் காறுந் தருவையான் பாலினு லாட்டி
முந்திய கடுகு யவையுடன் காரெண் முறைபெரும் பலாசுநற் சமித்தாற்
செந்தழற் கரும மாற்றிவே தியர்க்குத் திகழ்தரு தக்கணை யீந்து
நந்தலில் குரவர்க் குளமகிழ் வெய்த நயப்புட னிரட்டியாய் நல்கி. (அ)

இன்சொலின் வணங்கி யனுப்புக முறையே யியற்றுவோ ரியற்றாவித் திடுவோர்
துன்புறு பவங்க ளனைத்தையு நீக்கித் துகளறு காமிய மடைவர்
பின்சுரர் வருக்கத் தெய்தியிந் திரன்றன் பேரர சுரியபட் டத்தி
னன்புறு முப்பத் தாயிரம் பட்டத் தளவரம் பையர்நல னுகர்வார்.

ஈதலா லுடலிலு ரோமமெத் தனையோ வத்தனை யினியதம் பிதிர்க்க
ளோதிய சுவர்க்கத் தினிதுவீற் றிருப்ப ரொருமரம் வைத்துளோர்க் கிதுவே
மேதகு பலனா மெனினுத்தி யானம் விரிதரு வழிநடைச் சாலை
யாதியா மரங்கள் வைத்துளோர் பெறும்பே றறைவதற் கெம்மனோர்க் கரிதே. ()

இவ்வகை யுரைத்த மரப்பிர திட்டை யியல்பொடு படிப்பவர் கேட்போர்
செவ்விதி னுரைப்போ ரெழுதுவோர் கேட்கச் செய்குவோ ரிவர்களுஞ் சிறப்பாய்க்
கவ்வைதீர் பிரம லோகத்தின் மன்னிக் காதல்கூ ரம்மார்கள் போற்றத்
தவ்வலில் கதிவீ டடைகுவ ரென்னச் சாற்றினன் றவப்பெருஞ் சூதன். (கக)

அறுபதாவது

விருச்சகவுச்சவ வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். களகள்.

அறுபத்தொன்றாவது

சுவுபாக் கிய சயனவிரத வத்தியாயம்.

மாஸெழின் மனுஷக் சூயர்சவு பாக்கிய சயனத்தை வஞ்சித்தவா. நெமக்குச்
சால்புற வுரைத்தி டெனமக மியற்றும் தவப்பெரு முனிவார் கேட்ப
நூலறி சூய முனிவா னுவல்வா மேனும்மைசால் பூதல முதலா
மேலுலக னேத்தும் கடைக்கன நகிக்க வெந்தபின் பூதங்க ளிடத்தில். (க)

அடங்கிய செனபாக் கியங்களு மொன்று யரிதிரு மார்பில்வை கியபின்
தடங்கெழு முதலக மனுசிருட் டயதாய்த் தரும்பிர கிருதிமான் தனைச்சேர்ந்
திடங்கொளாங் கார மீக்கொளும் போதி விகல்பரிக் தயனொடு மா.லுந்
தொடங்கிய ஞான்று காப்பனோ ரிலிங்கஞ் சொரிதழற் பிழம்பெனத் தோன்ற.(உ)

கான்றியும் வெம்மை தாங்குதற் கரிய கரியமான் மார்பிடத் தமர்ந்து
தோன்றிய செனபாக் கியங்களும் புனலாய்த் தொல்புனி னீழ்முனந் தக்க
ஞன்றுறு பானந் தொத்தி பலனு மழகொடு காந்தியும் பெற்று
னேன்றிய மிச்சில் புவியினில் விழுந்தே யெண்வகை விகற்பமா யினவால். (க)

உட்பொரு கொப்பால் கீரக மனரை யுரைத்தசெந் திருக்குப்பை கரும்பு
செப்பிய பெரும்பய னுடனவை யெட்டுந் திகழுஞ்சென பாக்கிய மென்பார்
துப்புறு தக்க னாவின்னை ததியார்த் தோற்றியே துலங்குரு வனப்பான்
மெய்ப்புறு மிலனிகை கானியாம் பெயரின் மேனினன் பரம்பொருள் பாகம். (ச)

ஆப்பாம் பொருளோ டுற்றிடுமி லனிகை யாழமரை போற்றியார்ச் சித்தா
கொப்பலா வரங்க ளுருள்வன்தித் திரையி னுயர்ந்தகக் கிலபக்க மதனிற்
செப்பிய திருதி கைத்தின மனையா டுருக்கவி யாணமத் தினத்தின்
மெய்ப்புறு ஞான்று தன்னிலைட் மனையால் விருப்பொடு பூகிரீ ராடி. (ந)

பொற்புறுழி லனிகை தன்ருடு மானைப் பொற்றக டொன்றினி லமைத்திட்
டற்புற மான பஞ்சகம் வியத்தோ டனிகந்த ஈறுப்புன லாட்டிக்
கற்பகல் விதியாற் கருதுபா தாதி கவின்பெறு முடியந்த மாகத்
தற்பகை யானை யருஞ்சனை புரியத் தரும்வகை தவறிலா துரைப்பாம். (சு)

வேறு.

காடுபரை பொற்பாதம் தனிப்பாட லையை நம வென்றுஞ் சிவன்பதத்திற்
சிவாயகம வென்றுந், தேடுமுமை காண்டைத் தால் செயாயகம வென்றுந் சிவன்
காண்டைத் காந்திரிது ஞாயகம வென்றும், பாடலைதன் கணைக்காலிற் பவனி
யைகம வென்றும் பரண்கணைக்கால் பத்திரோகாய நமவென்று, நீடுபரை சானு
விகை யாயகம வென்று நிமலர்முழந் தாளரிகே சாயகம வென்றும். (எ)

நாரிதன தூருவா தாயைநம வென்று நம்பனா ரூருவா தாயநம வென்று, மே
கொளுமை மருங்கிலீ சன்னியைநம வென்று மீசர்மருங் கினிற்சங்க ராயநம வெ
ன்றுஞ், சார்மழலை வயிறுகெள டில்லியை நம வென்றுந் தெசன்வயிற்றிற் சூல
பாணியே யென்றுந்தாய், மார்பிடத்தின் மங்க ளாயை நம வென்றுங் கூர் மழுவ
லான் மார்பின்மங்க ளாயநம வென்றும். (அ)

இறைவிதனத் தினிலீசா னியைநமவென் றுஞ்சே ரிறைதனத்திற் சர்வான்ம
னேநமவென்றுந்தாய், மறுவில்கள் முருத்திராணி யைநமவென் றுந்தே வன்களா
த்தில் வேதான வனேநமவென் றுந்தாய், நிறைகரத்தி லனந்தா யைநமவென்
றுமான்கை நேர்திரிபு ரக்கினாய நமவென்று மெய்த்தாய், மறைதோள்கா லானர்
லப்பிரி யாயநம வென்று மான்புயத்திற் திரிலோச னாயநம வென்றும். (ஆ)

அனைபணியிற் சுவாலாயை நமவென்று மரனா ரணிசௌபாக் கியவார்ணியை
நமவென் றுஞ்சீ, ரனைமுகத்திற் சுவாகாச தாயைநம வென்று மரன்முகத்திலே
யீசு ராயநம வென்று, மனையதரந் தனின்மதுவா சினியைநம வென்று மரன்வாத
னந் தனின்மதுவா சனாயநம வென்று, மனைவாயிற் சந்திரமுக கிரியைநம வென்று
மனகன்வாய் தானுவே நமவென்று முறையால். (க)

பனாநாசி மனிபங் காங்கியைநம வென்றும் வெற் பனாசியத்த நாரீசா யநம
வென்று மேலாம், பனாபுருவமி லளிதாய நமவென்று முக்கட் பரன்புருவங்
களிலுக்கி ராயநம வென்றும், பனாநுதலில் வாசவியை நமவென்று மாதி பரனுத
லின் மீதுசரு வாயநம வென்றும், பனாகுழல்சீ கண்டநா தாயநம வென்றும்பான்
முடிசீ கண்டநா தாயநம வென்றும். (கக)

உமைசிரத்திற் சருவரு பின்ணியைநம வென்று முருத்திரன் சென்னியிற் சரு
வான் மனேநமவென் றுந்தா, னமைவுறப்பூ சையாற்றி முன்னமுரைத் திட்ட
வட்டசௌபாக் கியங்களான மொச்சை நெய்ப்பால், கமழ்குசும்பை தவராசஞ் சீர
கத்தோ டிப்புக் கரும்பிவைமுன் வைத்துறுசோடசவுபசா ரங்கள், விமலமுறப்
புரிந்தாவின் கொம்புதக மருந்தி மேதினியின் மிசைத்துயின்று விடிவதன்முன்
னெழுந்து. (கஉ)

துனைவினின்வெண் ணீறணிந்து சிவரூப நினைந்து தோத்திரங்கள் பலசெ
ய்து சொற்றவிதிப் படியே, புனல்படிந்து செய்கருமம் புரிந்துசுத்த னாகிப் பூசு
ரனை மனைவிபொடி பூசித்தவ் வெட்டுங், கனகமுட னிலளிதைக்குப் பிரீதிபெண்க்
கொடுத்துக் கலங்காம லொருவருடங் கருதுதிரி திகையின், மனம தொருப் படுத்
திவிதி தவறாம னேற்க வரன்முறையே திங்கடொறும் விசேடவிதி வகுப்பாம். (க)

சித்திரைக்குக் கோசிருங்கோ தகம்வைகா சிக்குச் சிறந்தகோ மயமானி தனி
ன்மந்தா ரைப்பூப், பத்திதரும் வில்வதள மாடிக்கா வணிக்குப் பகர்ந்தததி புரட்
டாசி தளிற்குகோ தகமாம், வித்தகவைப் பசிக்குறும் பால்கார்த்தி கைக்கு விள
ங்குதயிர் நெய்கலந்த தாகுமார் சுழிக்குச், சுத்தமுறு கோசலமார் தைக்காவி
னெய்யாஞ் சொலுமாசி காரெட்பங் குனிக்குக்கவ் வியமே. (கச)

இவையடைவிற் புசித்திருந்து தவமும வியற்றியி னெளிதை யுடன்விசையை பத் திரை யெழிற்ப வாணி, புவனிதொழு குமுதைகிவை பகர்வாசுதேவி புகல்கொளரி மங்கலைபொற் கமலை சுதி யென்னும், தவமுதுநா மங்கள்புகண் றருச்சித்தூச் சீர்மந் தானாகா கீரமலர் கோங்குடனே ரோங்கு, நவமதுவா டாமலர்க மலநொச்சி யீராய் நாட்டியவின் வாறுமுய ராறிருதுக் களிலே. (கரு)

வரன்முறையிற் சாத்தூகசெவ் வரத்தைசெந் திருக்க மல்லிகைவெண் டாமரை யிம் மலர்மிகவுத் தமமாம், கரணீர மெப்பொழுது முத்தமமிப் படியே கருதியொரு வருடவரை யுபவாச மாற்றிப், புருடர்தொரி வையரொடு கன்னியர்யா ரேனும் போற்றியுமை பூசைகளைப் புரிந்துமுடி வதனி, லருநிதிய முபகரணஞ் சையையு டன் பதுமை யானிடப் மந்தனருக் கன்பினுட னெறித்தே. (கசு)

பின்னருந்தம் பதிபூசை யாற்றியா பரணம் பெருகுபல தானியங்கள் பசுக்க னிவை பெட்டோ, பின்னரிய மந்திரத்தொ டந்தனருக் குதனி யுளத்தினுறு மாங் கார மொழித்த னுட்டித் தவர்க, ளின்மதுரக் கணிகிலக்க விலருலகுக் கரசா யெ ழில்சீர்த்தி விஞ்சைமதி பெறுமாயு னெய்தி, மன்னியசீர்ச் சகலபாக் கியங்களையு மடைந்து மறுத்தயுக கற்பமரன் வாழலளி லிருப்பார். (கௌ)

ஶீலுபுகழ் பெற்றவாவு பாக்கியசய னம்மாம் விரதத்தைக் கார்த்தவீ ரியன்வ ருணன் னில்லோன், கூறுதவ நந்தியிவர் முதலானோர் புரிந்து குலவுபதமடைந்தன ரிச்சரிசையாச் சரியம், தேறுபிலை படிக்கவர்கள் கேட்டவர்க ளேட்டிற் றீட்டு மவர் சொய்கித்தோர் சொய்சொல்லோ ரியாரு, மாறில்வித்தி யாதாரோ யாவ மென மச்ச மான்மணுவந் குரைக்கதுமா தவர்க்குரைத்தான் குதன். (கவு)

அறுபத்தொன்றாவது

சுஷ்பாத்திய சயனவிர தவத்தியாயம் முற்றிற்று.

அகத்திருவிருத்தம். கௌகரு.

அறுபத்திரண்டாவது

அகத்தியர் பூசை யத்தியாயம்.

மறுவது தவத்தினால் வண்ணைப் பெற்றுள் குறுமுனி தோற்றமுங் கோதில் பூசையு முறுதியின் மகம்புரி முனிவ ரோதென விதுதியில் குதனு மியம்பு வானரோ. (க)

பின்னகிர் சடைமுடி விமலைப் போற்றியே யுன்னுபு வலகொடு முயர்புவ லோகமே மன்னியே வாழ்கவ லோகமா லோக மன்னதன் மேற்சன லோக மன்றியும். (உ)

சார்தவ லோகங்கூர் சத்திய லோகமென்
தேர்பெறு மிந்தவே மூலகின் மானிடர்
கூர்தர வடைவதெத் தவங்கொல் பூமியிற்
சீர்ப்ப நன்மையோ ராயுள் செல்வமும்.

(௩)

எவ்வணம் பெறுவதென் றியம்பு மாதவத்
தவ்வல் னூரதன் றன்னை நோக்கியே
நவ்வியங் கண்ணினை நாழிக் காதடர்
கொவ்வைவா யமையுறு குழகன் கூறுமால்.

(௪)

முன்னழல் வாயுவை மொழிந்த பூமியு
டன்னிலை தவறிய தான வேசரைக்
கொன்மினென் றிந்திரன் கூறிவிட் டிட
வந்திலை யலித்திட வசுரர் மாண்டனர்.

(௫)

அவர்களி லோர்கம லாக்கன் னூரகன்
தவமுப சாலதங் கிட்டி ரன்றசும்
பவமுறு விரோசனன் பார்வ சுப்பக
ருவர்விரி கடனடு வோடி யுற்றனர்.

(௬)

தானவர் வசத்தராய்ச் சார்ந்த வாறுகண்
னேமின் மருத்தழ லோங்கும் வானகத்
தானபின் றுவறு யுகங்க ளாயிர
நானிலத் துயிரெலா நலிவு செய்தனர்.

(௭)

கடலிடை யொளித்தலுங் கனன்று வச்சிரப்
படையுட னவனழன் மருத்தைப் பார்த்துநீ
ரடவியுட் கடலினீர்ப் பொலிவு வற்றிட
வடல்புரி வீரென வழன்ம ருத்துவும்.

(௮)

வாரியுட் பல்லுயிர் வரம்பி லாவகை
சேரலால் வாரியைத் தெறுத றீயவாங்
கூர்பவங் கைக்கொளே மென்று கூறலு
மார்தரு மிந்திர னழன்று நோக்கியே.

(௯)

விண்ணவர் தமக்குண்மா மேன்மை யீருமை
நண்ணிடாப் பவமென்சொ னயந்தி டாமையான்
மண்ணக முனிவர ருருவ மன்னியே
யுண்ணுதிர் கடலென வுறச்ச பித்தனன்

(௧௦)

சாற்றுசா பத்தினுற் றரையில் வீழ்ந்துளார்
மாற்றரு மித்திரா வருணன் வீரியங்
தோற்றுமோர் குடத்தினிற் றேன்று மாதவத்
தேற்றிய வசிட்டருக் கிளவ லாகியே.

(௧௧)

அகத்தியன் சனித்தன னென்னு மண்ணறன்
முகத்தினை நோக்கியே முனிவ னெம்முனேன்
சுகத்துறு வசிட்டன்பின் சனித்த மாக்கதை
மகத்துவங் கூறென வழுத்து வான்பரன்.

(கஉ)

மாலயன் றருமத்தின் மைந்த னாகியே
சாஸ்புறு கந்தமா தனத்தின் மாதவ
மேல்வினாற் றிடவிதற் கஞ்சு மிந்திரன்
சீலமா சுவத்தினைச் சிதைக்க வெண்ணியே.

(கங)

அனங்கனை வசந்தனை யரம்பை மாரொடுஞ்
சினந்தவிர் தவங்கெடச் செய்கு வீரென
வனந்தரு னுளவமான் மயக்க மெய்துற
நினைந்தவர் செய்திற னிகழ்த்து வாமரோ.

(கச)

கழைகுழைத் தைந்துபூங் கணைகள் வேனில்வேண்
மழையெனச் சொரிதர வசந்தன் மீறியே
விழைவுறத் தென்றலங் கன்று வீசவிட்
டுழையுறக் கருங்குயிற் சின்ன மூதலும்.

(கரு)

அப்பொழு தரியுளத் தறிந்து வாசவன்
லுப்பிதென் றத்தவந் தொலைச்சி டாவகை
மெய்ப்பட வியற்றியவ் விண்ணு ளோர்கட
மொப்பழிந் திடவுளத் தெண்ணி யூருவின்.

(கசு)

வேறு.

உருவசி யென்னும் பேரா னொப்பிலா வழகு வாய்ந்த
திருநிகர் மங்கை தண்ணைச் சிறப்பொடு சிருட்டி. செய்தான்
வருமவண் மூன்று லோகம் வருந்திட மயக்கிப் பின்ன
ரரியமிந் திரன்வ ரிக்க நன்றென வறைந்து போனான்.

(கஎ)

வருணன்ம் மயிலைப் போனும் வழியினிற் கண்டே யின்று
திருவனாய் வரித்தே னென்னத் திகழுமித் திரன்றான் வாசப்
பொருமலர்க் கொங்கை சேர வரித்தனன் பொருந்தி னேனின்
றொருபகற் போது நாளை யுதவுவ லென்று போனான்.

(கஅ)

உரைப்பவ டன்னை யென்மீ துன்மன மிருத்திப் போவென்
நிரப்பதன் றென்று போக வியம்பு மித்திரன்பின் றேர்ந்து
நிரப்பிய வேசை யாதல் காட்டினை நீபோய்ப் பாரின்
வரைப்புறு புரூர வாவை மருவெனச் சபிந்தா னன்றே.

(கஆ)

மித்திரா வருண னென்பேர் விரும்பிமெய் கலின மாக
வொத்தபோ தொருகு டத்தி னுய்க்கவவ் வீரி யத்திற்
புத்திசேர் வசிட்டன் முன்னர்ப் பிறந்தனன் புனித மாய
கத்தியன் பிறந்தான் சொற்ற வசிட்டன்றன் கதைபைச் சொல்வாம்.

(உ.௦)

பாருல களிக்குங் கீர்த்தி நிமியெனும் பண்பின் வேந்த
னீருறு மடந்தை மாரோ டினியபோ கங்க டிய்த்துக்
கூர்கவ ருடும் போது வசிட்டனங் குறலு மன்னான்
றேர்வுறு பூசை செய்யா திருத்தலும் வசிட்டன் சீறி.

(உக)

நிமியெனு மேந்த லாவி நீளுடல் விடுக வென்ன
கமையிலா துரைப்ப வன்னான் வசிட்டனைக் கனன்று தானு
மமைவிலா யுன்றன் மெய்யி லாவிவிட்டகல வென்றா
னிமையவர் வழுத்தும் வேந்த னவைதனி லிருவ ராவி.

(உஉ)

சென்றுமுன் னிற்க வுங்கள் சீற்றத்தா லுற்ற தீதோ
வென்றுறு நிமியை மாந்த ரிருகணி லுறைதி யென்றே
யன்றுறு புதல்வ னான வசிட்டனை யமரு மித்திர
னொன்றிய வருண னுய்த்த வீரிய முறுகு டத்தில்.

(உங)

முன்னர்நீ சனித்த பின்னர் மொழிந்தகற் பகநன் னீழல்
பொன்னகர்க் கிறைவ னான புரந்தமன் புகல்சா பத்தாற்
பின்னரே தவத்தின் மிக்க வகத்தியன் பிறப்பா னென்றே
சொன்னசொன் மறாதே யந்த முறையினிற் றேன்றி னாரால்.

(உச)

அன்னவ ரிருவர் தம்மு ளகத்தியன் சுவேத மேனி
மன்னிய கரங்க னான்கு கமண்டல மக்க மாலை
மின்னவிர் சடையி னோடு முதித்துமெய்த் தவங்க ளாற்றித்
தென்மலை வைகு ஞான்று திகைகட லொளித்து முன்னாள்.

(உரு)

உற்றிடு மசுர ரெல்லா முரைத்தபூ வுலக மாதி
சொற்றிடு முலகுக் கெல்லாந் துயர்நனி விளைத்த தல்லா
னற்றவர் தவங்கள் வேள்வி நன்குறா தூறு செய்தார்
மற்றவர் செய்கை நோக்கி வருகுறு முனிவன் சீறி.

(உசு)

தடந்திரா பொருது விம்முந் தாழ்கட னீரெ லாமோர்
குடங்கையி லடக்கி யுண்டான் குழக்னை முதலாந் தேவ
ரடங்கலு மவண்வந் தெய்தி யகத்தியன் றன்னை நோக்கிக்
கடம்பெறு முனிவ நன்றங் கருதிய வரங்கே ளென்றார்.

(உஎ)

என்றலு மிருபத் தையா யிரங்கோடி பிரம பட்டந்
துன்றிய வாயு னோருஞ் சுடர்மணி விமான மீறிற்
றென்றிசைப் பொதியத் துச்சிச் சிகரத்தி லிருக்க வேண்டு
மொன்றிய வென்னைப் பூசை யுளுற்றிற்பே றருள வேண்டும்.

(உசு)

எனவரங் கொடுத்துத் தேவார்யாரு மேகினுரென்
றனையொரு பாகன் சொல்ல வருந்தவ முனிவன் பூசை
தனைவிரித் துரைத்தி யென்னக் குறுமுனி யுதையந் தன்னிற்
கனையிருள் விடிய வெள்ளெள் கருதிய துவைய லாலே.

(உக)

மெய்தியிற் ஆதக மூழ்கி வெண்கலை வெள்ளை மாலி
கைபுனைந் தணிசேர் சூம்பங் கவின்பெற வலங்க ரித்துத்
ஆய்புகன் மணிக ளாதி சொரிந்துகூம் பத்தின் முன்னே
தெய்வொரு பாத் தி ரத்தி னிறைபணி யாரத் தோடு.

(௩௦)

பலன்களோர் மூன்றுஞ் செப்புப் பாத் திரந் தன்னில் வைத்து
கலம்பெறு மங்குட் டத்தி னனவுநான் முகங்க ளோடுந்
ஆலங்குநீர் வாகு ளோடு சொல்புரு டாகா ரத்தி
விவந்திய வகத்தி யப்பொற் பதுமையை யியல்கூம் பத்தின்.

(௩௧)

முகத்தினில் வைத்த சூம்ப முறைபெறப் பூசை செய்திட
பகத்துற வெண்க லப்பாத் திரத்திலக் கதைநீர் வைத்து
மிகத்தெளி முகத்தி னிப்பி கொண்டுநல் விதிவந் தாக
மகத்துவந் தருங்கி யத்தை மத்திரம் வழாது தென்பால்.

(௩௨)

வதிர்முக மாக கல்லி யிருநிதி யுள்ளோ னாயின்
விதிபிறத் தோர்ற் முவை வெள்ளிபொன் சூனம்பிற் கொம்பிற்
பொதிதா வணைந் தாகப் பொலன்மணி புனைந்தப் பாத்பே
ருதாந் வாகு மேவு மொருதவ முணிக்கண் பாக.

(௩௩)

அந்தணர்ச் சுளிக்க வேண்டி மகத்திய வுதயந் தொட்டு
முன்னோ மேழ்கா வாதன் மூன்றுநா ளோர்நா ளேனும்
பத்திய் னுறப்பு ிக்க புகழ்காணைப் பூனின் மேனிக்
செத்தழல் வாகு ருபந் திகழ்கூம்ப யோனி யாகும்.

(௩௪)

மித்திரா வருண பால வேதமான் கறிந்த சீல
வித்தக வெணியோற் கன்பா யிரங்குதி பெனநின் மேத்தி
முத்தழற் கரும மாற்றிப் பலத்தினை முயன்றி டாம
லத்திந் தரிப பூசை யாற்றினு ரவனி நீது.

(௩௫)

ஒருவரை நிறுந் தின்ப முயர்குண மழகு கீர்த்தி
மருவிபோர் தினத்தி லுக்கோ ருலகமாய் மன்னு மேழ்காட்
குரியவே முலகங் கைக்கொண் டவந்தர திருப்பர் நித்தம்
பரிபவர் பிரம ரூபம் பொருந்துவ ரென்ப மாதோ.

(௩௬)

புவிமலிக் கதைவாய் கோட்போர் புகன்றுளோ ரொழுதி வைத்து
கைமுதற் பூசை செய்வோர் கயத்திடா விரத மாற்றென்
ஹவையில் புத்தி சொன்னோ ருவந்துளோ ருந்தி பூத்தோன்
தவங்கு முலக மெய்தித் தழைப்பரென் னுரைத்தான் குதன்.

(௩௭)

அறுபத்திரண்டாவது

அகத்தியர் பூசை யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். களங்க.

அறுபத்துமூன்றாவது

அனந்த திரிதிகை விரத வத்தியாயம்.

பூவரும் விதிவகுத்த புனிதமா நைமி சத்தி
லேவரு முனிவர் யாரு மிருநிலத் தினிலுள் ளோருந்
தேவருந் தொழும னந்த திரிதிகை விரதந் தன்னை
கூரு முறைசொ லென்னச் சூதனு நிகழ்த்து மன்றே.

(க)

மனுவுளங் கனிந்து போற்றி மச்சமா றன்னை மிக்க
புனிதமா யாயு ளாரோக் கியம்புகல் சவுக்கி யங்கள்
இனிதுற நல்கு மேன்மை விரதத்தை யியம்பு கென்னத்
கனிமொழி பாகன் பங்கிற் கவுரிகேட் டிடவே யன்பாய்.

(உ)

பார்புகழ்ந் திடும னந்த திரிதிகை விரதப் பான்மை
சீர்பெற வுரைத்த வண்ணந் தெரிதர வுரைப்பேங் கேட்டி
யார்புரட் டாதி யோடு மார்கழி யமர்வை காசி
கூருமித் திங்க டன்னிற் குலவுமோர் திங்க டன்னில்.

(ங)

சுக்கில பக்கந் தன்னிற் சொலுந்திரி திகைநன் னுளின்
மிக்கவேண் கடுகிட் டாடி வெள்ளைவத் திரம்பு னேந்து
தக்ககோ மயங்கோ ரோச னைத்தி சந்த னந்தோ
டொக்கவே கட்டி நெற்றிக் குறவொரு திலதந் தீட்டி.

(ச)

பொன்னினுற் பதுமை யொன்று போற்றிய விலளிதை ரூப
மன்னிடச் செய்து பஞ்ச கவியப்பான் மருவு தேனு
பன்னுசுத் தோத கம்புட் போதகம் பகருஞ் சாந்தந்
துன்னிய குழம்பி னோடு முறுமபி டேகஞ் செய்து.

(ரு)

வெண்மலர் கொண்டர்ச் சித்துக் களிறிவே தனம்பு ரிந்து
வண்மையாம் வெல்லம் பானெய் வருநவ தானி யங்க
ண்ணுநீ ரகத்தி னோடு மிவைவைத்து நவிலி லத்தோ
டெண்ணுமக் கதையைக் கூட்டி யிருந்திரி திகைக டோறும்.

(சு)

அரியபா தாதி பாதத் தமர்வர தாயைப் பொன்னின்
பரிபுரக் கரண்டைக் காலிற் பகர்ந்திடு சீரியை மிக்காய்ப்
புரிதரு கணைக்கா றன்னிற் புகழ்சோ தாயைச் சாற்று
மருவிய முழங்கா றன்னில் வளரும்பார்ப் பதியை யென்றும்.

(ஏ)

சுதலிநே ருருவின் மங்க ளகாரணி யைச்சீர் மிக்க
புதுமைசே ரரையின் வாய்மை புகழ்வாம தேவி யைக்கூர்
பதியெழி லுதரந் தன்னிற் பதுமோத ராயை மார்பிற்
றிதிபெற விளங்கு காம திரியுனைச் செங்கை மீதில்.

(அ)

கிளர்வுற விளங்கு செளபாக் கியதாயி னியைத்தோண் மீதில்
வளர்சுமு கச்சி ரீயை மலர்நிகர் வதனந் தன்னி
னனியருள் கூர்த ருப்ப ணவாசினி யைபன் மீதி
லளிகொண்மா தாயைச் சீர்பெற் றழகுறு நாசிதன்னில்.

(க)

உரைதரு கவுரி யைவே லோங்கிய கண்க டம்மிற்
பரையைத்து லாயை நெற்றி பகர்தரு துட்டி யைக்கூர்
சிரமிசை விளங்கு நற்காத் தியாயினி யையென்றும்பேர்
வாழ்வு நமோந்த மாக வரன்முறை கேச மீரூய்.

(க0)

பூசனை புரிந்து காந்தி யைபுகல் கவுரி யைகூ
ராசறு திரிதி யைரெம் பாயையார் சிரீயை யோங்கும்
வாசுதே வியைச்சீர் மிக்க லளிதாயை யென்று வாழ்த்தித்
தேசறு நமோந்த மாகத் தோத்திரஞ் செய்து போற்றி.

(கக)

தேவிமுன் ஞங்கு மத்தாற் றிகழிதழ் பன்னி ரண்டா
யோவிய நளினந் தீட்டி யுறுகுணக் கிதழில் வாய்ந்தெம்
மாவிதோர் கவுரி மேவி யடுக்கவே யபானன் றெற்கிற்
ருவுசீர் பவானி மற்ற களத்துருத் திராணி தீட்டி.

(கஉ)

சூடக்கிதழ் சவுமி யைப்பின் மதன வாசினியைக் கூற
மடுத்தவா யுத்தளம்பா டலைபின்னுக் கிராரை யாய்ப்பால்
வடக்கிதழ் தன்னிற் சாத்தியை மருவுமன் சுவையீ சானத்
தடக்கித முமைபாங் காகத் தக்கபிங் கலையைத் தீட்டி.

(கங)

நடுவிற்பக் திரையைத் தீட்டி நலங்கொளப் பொருட்டின் மிக்காம்
வாழ்வுடை லளிதை தீட்டி மந்திர நமவென் றோதி
பாடவினா வாக னத்தோ டருச்சனை முதல செய்து
சூடமுழ வாதி யாகக் குளிரும்வாத் தியமு ழக்கி.

(கச)

சாத்தியைச் சத்தி யைச்சீர்ச் செளமியைச் சபைத யங்கு
மேத்தருங் குமுதை யோடு மெழிற்சதி மங்க லையென்
றார்த்தநா மங்கள் சொல்லி யருச்சனை செய்தே யப்பாற்
றோத்திரஞ் செய்த பின்னர்ச் சமங்கலி பூசை யன்பாய்.

(கரு)

செந்துகில் சிவந்த மாலை வனைந்துசிங் காரத் தோடு
சந்தருங் குமங்கண் மிக்காய்த் தலையினிற் றாய்ப்பூ சித்து
முந்திய புரட்டா திக்கு முமுநீல மைப்ப சிக்கு
நந்தலில் செவ்வ ரத்த நாடுகார்த் திகைக்குக் கூறின.

(கக)

நாற்றிதழ்க் கமல மப்பா னுவலுமார் கழிக்குக் கூறிற்
றோற்றலர்ச் சாதி தைக்குக் குசம்பகந் துகடர் மாசிக்
கேற்றவேண் டளவு பங்கு னியினைச்சி சித்தி னைக்கு
மேற்படு மசோகி னோடு மல்லிகை விரிவை சாகம்,

(கௌ)

பாதிரி சண்ப் கம்பின் பகராணிக் காயி ரந்தோட்
டேதமி னளினத் தோடு மினியமந் தாராயாடிக்
காதிய முளரி யாவ ணிக்குயர் கடம்பத் தோடு
சீதமா லதியி னுலந் திரிதிகை தொறுமர்ச் சித்தே.

(க௭)

குளிர்புரட் டாதி தொட்டுக் கோசலங் கோம யம்பான்
மிளிர்தயிர் நதிய நெய்நற் குசோதகம் வில்ல மேவி
யளிமுர லெருக்கஞ் செவ்வ ரத்தமா மருப்பி னன்னீர்
நளிபெற மேவு பஞ்ச கவ்வியநற் கூவி னத்தின்.

(க௮)

பழமுதற் பன்னி ரண்டும் பகருமா வணியீ ருக
வுழையுறு பக்கந் தோறு முறுநிரி திகைக்கொன் றுண்க
வழிவிதம் பதிகட் கான வறுசுவை யன்ன நல்கித்
தழைமலர் மாலை சந்தத் தாலலங் காரஞ் செய்து.

(௨௦)

புருடருக் கிரண்டு பீதாம் பரம்பொன்ன னூர்க்கு மிக்காம்
திரமுதத் துலங்கு நற்சந் திரகாவி மீந்து போற்றிப்
பரவுசீ ரகங்க ரும்பு பகருப்பு வெல்ல மெல்லா
முரிமைமின் னூர்க்கு நீலோற் பலாணி யொளிநுந் சொன்னம்.

(௨௧)

பகர்புரு டருக்கு மீந்து பரிவுறு பூசை யாற்றிப்
புகலுறு மில்லிதை யும்மைப் புராரினிட் டகலார் போல
வகைபெற விருந்தில் வாழ மாயவா ரிதியின் மூழ்கித்
தகையுறு தெளிய னேற்குந் தண்ணளி யுரிய வேண்மம்.

(௨௨)

என்றுளத் துன்னி யப்பா லெழிலுறும் விமலை போடு
மொன்றிய வனந்தை போங்கு முலவிய பவாணி மேன்மை
துன்றிய வசுதை மேவு சிவைசொலு மிலனிதை சீர்த்தி
பொன்றலில் கமலையோடு புகறரு கேளிர் மிக்காம்.

(௨௩)

இரதியே ரம்பை சீர்ப்பார்ப் பதியென விபம்பு நாமம்
விரபுரட் டாதி தொட்டு மேவுமா வணியீ ருசப்
பரிவுட னெவ்வொன் ருகப் பிரீதியிற் பகர்ந்து மேவு
விரதநன் முடிவிற் பொற்பூங் கமலமேல் விளங்கு சையை.

(௨௪)

அந்தணர்க் களிக்க வப்பா லறையறு நான்கா மெண்ணின்
முந்துதம் பதிகள் பூசை முறைசெய வியலா தென்னிற்
பிந்துபன் னிருவார்க்கேனும் பிறங்கிடக் கொடுக்க வன்னைஞர்
குந்திய மாதந்தோறு முயர்பூசை முடியா தென்னின்.

(௨௫)

நாலுதிங் கட்கொ ருக்கா னவிறரு திங்க னொன்றிக்
கேலுந்தம் பதியி ரண்டா யெட்டியற் திடுக நன்காய்ப்
சாலுமில் வகையாண் டொன்றிற் தம்பதி பூசை தன்னை
மேலுற வினிதின் மூன்று தாஞ்செய வேண்டு மாறே.

(௨௬)

ஞாவணை யாண்டி னேத்திக் குழைந்துதாழ்ந் தெழுந்தன் போடு
மருநில நறும்பட டாடை யணிமணி யளித்துப் பூசித்
தூரினாயின் வணங்க வேண்டு முலோபத்தின் விரதம் தன்னைப்
பரிவுடன் செய்யா ரென்னிற் படுகிறா யத்தில் வீழ்வார்

(௨௭)

செய்துனோர் தூது கோடி கற்பகற் சிலனோ கத்தி
செய்திவா னவர்கள் பூசித் திடவினி திருப்பர் மேவும்
பெய்நிதி யிலாத லோபத் தியற்றிடப் பெருரோன் மூன்றெ
னுய்மரு டத்தி லேறும்நுந் திரிதிகை யுபவா சித்தே.

(௨௮)

மந்திர விதிவ ழாது மலரினா னருச்சித் தேவர்தா
யிக் கவான் பலனை பெய்தி யிருப்பர்ஞ் லெய்து மாத
ருத்துஞ் தகைய லோக முள்ளோர் சுன்னி மாதர்
கந்தலி விவர்கள் கங்கு லுண்ணைவர் கவினு ஞானது.

(௨௯)

புருடர்பு ளனைகள் செய்யிற் போற்றித் தாம்ப ரங்கு
வையுபவா தனத்தார் செய்ய வத்திரம் வழங்கு சுன்னி
யாருணவத் திரமே யானும் கைமையர்க் கணிவெண் ளோ
நிலைபெய்தப் பனைத் தூ றிட் டை நிரம்பமா யிரபற்ற வேண்டும்.

(௩௦)

தவமறிகர் தெரியோர் செய்யத் தகைமையாக் தனத்தை மீட்டே
தவமறிகர் தெரியோர் தம்மா னாற்றுகித் திடலு கன்றும்
தவமறிகு விரதம் கேட்கோர் வருதுனோர் படித்தோர் சொல்லோ
தவமறிகர் வேந்தன் மேவு மெழில்பெறு முலையில் வாழ்வார்.

(௩௧)

வந்தலை கருட்டுக் தெண்ணீ ரிருங்கட னுப்பண் மரமோன்
தூன்றிய மஞ்ஞ பத் துரைத்ததைத் துகடர் ஞான
வந்திற நவத்தின் மிக்க முனிவார் மெழுகு கேட்ப
வந்திகர் குத னென்னு முனிவா னவின்மு னன்தே.

(௩௨)

அறுபத்துழன்றவது

அனந்த திரிதிகை விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம். ௪௨௦௮.

அறுபத்துநான்காவது

ரசகல்யாண விரத வத்தியாயம்

குளந்தனில் விழியொன் றுற்ற குழகன்ற னடியைப் போற்றி
யுளங்கனிந் திருந்து மோனத் துயர்தவ முனிவர் யாரும்
விளங்கிய ரசகல்யாண விரதத்தை யுரைத்தி டென்னக்
களங்கமில் வாய்மைச் சூதன் கருதியே யுரைப்பன் மாதே.

(சு)

மலைமகள் பின்னுங் கேட்ப மான்மழு கரத்தி லேந்துங்
கலைமதி யணியும் வேணிக் கருணையங் கடவுள் சொல்வா
னிலைபெறு ரசகல் யாண விரதமொன் றுண்டு நீண்ட
சிலைநுகல் கேட்டி மாகத் திங்கள்குக் கிலபக் கச்சிதில்.

(உ)

திரிதிகை தினத்திற் பாலுந் திலமுமே கலந்து மூழ்கிப்
பிரதிமை பொன்னி னென்று பெருவிர ளளவாய்ச் சொல்லு
வருபஞ்ச ரத்ன ராசி வகைபெறப் பதித்து நான்கு
கரமிசை யுருத்தி ராக்கங் கமண்டல முள்ள வாக.

(ஈ)

திரமுற வெழுதிச் சந்திர சேகரி யென்ன வேணிக்
கரகமொன் றிருத்தி மீதிற் கரும்புறு கட்டி வைத்துப்
பரிபுர ரசகல் யாணப் பிரதிமை பரிவாய் வைத்து
வரமுற வாக னஞ்செய் தருக்கியம் வழங்கிப் பின்னர்.

(ஐ)

தேனுறு கருப்பஞ் சாறு செழுஞ்சந்தக் குழம்பொ டாட்டிக்
தானுறு குங்கு மத்தை யணிந்துசாற் றங்க பூசை
வானுறும் வலப்பா கத்தை வழங்குபா தாதி கேச
மேன்மையின் முதற்பூ சித்து விதிப்படி யிடப்பா கத்தை.

(ஐ)

பூசனை புரிந்து கேச மாதிரெபாற் பாத மீறத்
தேசொடு செய்க பூசை செப்பிய வலப்பா கத்தின்
மாசறு பதங்க ரண்டை வருலளி தாயை வாழ்த்துங்
காசறு கணைக்கால் சானுச் சாந்தியைக் கருது முரு.

(ஐ)

அகமுறு திரியைப் போற்று மரைதனின் மதால சாயைப்
புகமுரு முதரந் தன்னின் மாலையைப் பொருந்து னத்தி
னிகழ்தரு மதன வாசி னியைநிறை கண்டந் தன்னிற்
றகுக்குமு தாயைச் செங்கை வாகுமா தவியைப் போற்றும்.

(ஐ)

முகத்தொழி மதரம் தன்னின் மொழிகம லாயை மிக்காய்
மகத்தலிற் புருவ நெற்றி மருவுருந் திராணி யைச்சீர்
மிருத்தியு மளகந் தன்னில் விரிசங்க ராயை மேலாவி
செகத்துரு விர்த்திய வாகி னியைபென நமோந் தமாக.

(அ)

இவ்வகை வலம்பூ சித்திட் டெழில்பெற விடப்பாற் கங்குல்
வவ்விட வழகம் காந்தி யைமத னாயி யைமற்
தெவ்வயில் புருவந் தன்னி விபற்றிடு மேரகனாயைத்
தவ்வலி லக்கண் கன்சந் திரனத்தா ரணியைச் சாற்றும்.

(ஆ)

முகத்தினிற் றுட்டி யைச்சீர் மொழிந்தியு கண்டந் தன்னி
னிகழ்த்துது பவங்க டர்க்கு முற்கண்டி னியைத் தனத்தின்
மகத்தமு தாயைப் பச்சை யமைநிகர் வாகுதன்னிற்
சகத்துரொம் பாயைச் சீசந்த தாமரைத் தடங்கை தன்னில்.

(ஈ)

வருவிசீசர் சாயை மெஞ்சின் மன்மதப் பிரிபாயைக் கூருந்
தெரிதரு வாயி டாட்ட லாயைச் சீசர் திருவ னாக்கண்
சாதவா சினியை யுருத் தண்பகப் பிரியைச் சொற்ற
விருமுதந் தாங்க னெக்கா லெழிந்கவு ரியை காட்டின.

(ஐ)

காயத்தி ரியைப்பா தத்திற் கருதுத ராத ராயை
மேயச்சொ லிடது டாது நமவென வியம்பி யேத்தி
மேயத்தாற் சித்தின் மற்று நிகழ்விசீசா காயை பென்ன
மேயொத்த சீதாவி யான விமலைபை யுளத்தி னெண்ணி.

(ஊ)

சொற்றிடு பவாணி காம தேகனியைச் சபத்தி ராயை
யற்புத மேவுந் காயி னியைச்சுனந் தாயைப் போற்றும்
பொற்புது மானந் தாயைப் புகழ்சாகச் சீரியை பென்னும்
தற்பவா நாமஞ் சொல்லித் தருநா வந்த மாக.

(஋)

புறவே விதிவந் தாகப் புரிந்துதம் முளத்திற் புறவே
காலக சம்பா வன்னம் பூபநீர்க் கலசம் வெள்ளைத்
துகிரண் போது மிக்க சொன்னத்திற் காமல மீந்தே
யாசது குமுதை நித்தே பிரிதிபென் தருச்சித் தேத்தி.

(உ)

உப்பொடு கலிகு வெல்லத் தேகன்கைத் துற்ற வான்ப
தப்பிப்பா கைத்தி மேலு சீரகந் தனிப்பான்மிக் காய்த்
கையவறு ததிகெப் மல்லி கைதாவி யஞ்சொற் சீனி
வைப்புது மாகி தொட்டு மாதமொன் ருக கீக்கி.

(஋)

விரதத்தின் முடிவின் முன்னம் விலக்கிய திரவி யங்கள்
கரகத்தி விரப்பிப் பண்ணி காரபாத் திரங்க னோடுந்
தண்பெற்ற வுதயஞ் சாயந் காலமுந் தானஞ் செய்க
புறவயிலி டெலியென் னுண்ணை அகிலன் பூரண போப்பம்.

(ஐ)

ததியுடன் கலந்த நெய்நல் லதிரசஞ் சாற்றும் வெண்ணெய்
புதியபால் கறிகூர் பொங்கல் பொழிததி யோத நந்திக்
கொதியுறு பாய சந்தான் கூறிய பன்னி ரண்டும்
விதிபெற மாசி தொட்டு விளம்பிவை திங்கட் கொன்றாய்.

(கௌ)

கரகமீ துறவே வைத்துக் கருதுபொன் னிமய மென்னும்
வரைதரு குமுதை யோடு மாதவி கவுரி ரம்பை
யுரைசெய்பத் திராநா தாந்தக் தொளிர்சேயைச் சீவையு மைப்பெண்
ணருரதி சதிசீ ராமங் களைரதி வரலச் சைப்பேர்.

(கஅ)

நாமமோர் பன்னி ரண்டு நலம்பெறு மாசி தொட்டுத்
தாமமே புனையுந் தேவி தனக்குயர் பிரீதி யென்ன
வாமிவை யொவ்வொன் றாக வடைவினிற் றுனஞ் செய்க
கோமய மாதி பஞ்ச கவ்வியமெப் போழ்துங் கொண்டே.

(கக)

சாற்றுப வாசஞ் செய்க சத்தியி லாதான் கங்குல்
பாற்றிக முன்ன முண்ண லாம்பகர் வருட மாற்றிப்
போற்றுபின் மாசி மாதம் புகழ்திரி திகைநாண் முன்ன
ரேற்றிய பதுமை யோடு பசுவெள்ளை யிடபந் தானும்.

(உ௦)

பொன்னுறு பட்டங் கட்டிப் பொருவில்வெண் பட்டுப் போர்த்துப்
பன்னுபாத் திரத்தி னோடு பவானிக்குப் பிரீதி யென்ன
மன்னிய தானஞ் செய்க வழுத்துமில் விரதந் தன்னை
யுன்னியே செய்தோர் யாரு முறுபல னுரைக்கு ஞான்று.

(உ௧)

அளந்தவா யிரமி லக்க மக்கினிட் டோமப்பேறு
வளம்பெற வடைந்து பாவப் பெளவத்தின் வரைப்பு நீங்கி
விளங்குமா யிரமா மென்று விரியுமற் புதத்தி னுண்டு
துளங்கலில் கௌரி லோகந் துன்னிவீற் றிருப்ப ரன்றே.

(உ௨)

அடைவுறு நாரி யேனு மழகுறு குமாரி யேனும்
புடவியில் விதவை யேனும் புகுஞ்சிர தாச ரேனுந்
திடமுற விரத மாற்றிற் றேகவா ரோக்கி யஞ்சி
ருடன்வெகு நிதியம் பெற்றே யுறுவர்நங் கவுரி லோகம்.

(உ௩)

போற்றுமில் விரதந் தன்னைப் புகல்கிற்போர் புத்த கத்தின்
மேற்பட வரைவோர் கேட்போர் விரும்புவோர் செல்வம் வேண்டி
யாற்றல்சால் விரதந் தன்னை யனுட்டியென் றறைவோர் யாரு
மேற்றஞ்சால் விமலத் தோடு மிந்திர னுவர் தாமே.

(உ௪)

என்றர னுரைக்கு மிந்த விரதத்தை யியல்பி னோர்ந்து
மன்றலந் துளவ மாயன் மச்சரு பத்தி னின்னும்.

வென்றிகொண் மனுவக் கன்று விதிமுறை விளம்பு மாறு
துன்றிய முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

(உ௫)

அறுபத்துநான்காவது
ரசகல்யாண விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கஅ/௩௦.

அறுபத்தைந்தாவது

ஆர்த்திரானந்தகாரி

திரிதிசை விரத வத்தியாயம்.

மதிபெறு சடலப் பெம்மான் மலர்ப்பதம் வழுத்தி யேத்தி
விதிபெறு தவத்தின் மிக்க விறன்முனி வோர்கள் கேட்பக்
கதிபெறு மார்த்திரா னந்த கரிதிரி திசைநன் னோன்னைப்
துதிசெய்மு வறுபு ராணச் சூதமா முனிவன் சொல்வான்.

(க)

கூற்றினை யுதைத்துச் சீறுங் குழகன்பார்ப் பதியை நோக்கி
யேற்றிய விரதங் கட்டு னிருமைபுங் கொடுக்கு மப்பேர்
சாற்றிய வார்த்தி ரானந்த கரிதிரி திசைப்பேர் நோன்பை
நோற்றபேர் பேறு நோற்கும் விதியையு நவலக்கேட்டி.

(உ)

கக்கில பக்கமுற்ற திரிதிசை தினஞ்சொன் மூல
மிக்கோர கணியொ டத்தும் விளங்கிய வுத்தி ராடந்
தக்கதா மகமே யைத்திற் றாரகை யாதொன் றேனு
மொக்கவந் துழிற்ற ருப்பை சந்தத்தொ டுறுந் ராடி.

(க)

வெண்டில லணிந்து வெள்ளைச் சந்தனம் விரைந் தும்புத்
தண்டலின் தணிந்து பொன்னிற் றருமாம கேசன் தன்னை
பொண்டலை யுதச்செய் தந்தப் பிரதிமை யறுபா தாதி
வண்டலர் கொண்டு பூசை செயும்வகை வழுத்து வேமால்.

(ச)

தேகிபா தத்தில் வாசு தேவியைச் சிவன்பா தத்தின்
மேவுசங் கராயதேவி மெல்லிய கணைக்கா தன்னிற்
முவிசா தருளுந் தோக வினாசனி யைச்சா ரீக
நோவறு கணைக்கா லானந் தாயவென் றுரைந்துப் போற்றி.

(ந)

புசமுமை யுரு தன்னிற் போற்றாரம் பாயை மேவுந்
திகழா னுருதன்னிற் சிவாயமெய் சிறக்குந் தேவி
துகவறு மரையி லானந் தினியைச்சொன் மலைவி லான்றன்
பகரரை தன்னிற்றல பாணினே நமவென் றேத்தி.

(ன)

வகருமை நாபி தன்னின் மாதுவி யைச்சீ ரோங்கு
மளகிலா கீசனாபி யதிற்றகு பவாய தேவி
கனிமேகா தனத்திலையா னந்தநா ரணியை நம்ப
னனகிலாத் தனத்தி லின்று தாமமோ நமவென் றேத்தி.

(ள)

கருதருந் தேவி கண்டந் தனிலுற்கண் டுனியைப் போற்றி
யருடருஞ் சிவன்கண் டத்தி னீலகண் டாய வன்னப்
பரிமளக் கரத்தி லேயுற் பலநா ர ணியைப்பின் னுத
னுருமலர்க் கரங்க டம்மி லுருத்திரா யநம வென்றே.

(௨௩)

பரைக்குறு வாகு தன்னிற் பரிமபிண் ணியைச்சி ரீசன்
றிருத்தகு வாகு தன்னி னிருத்தசி வாய தேவி
விரித்தபங் கயமு கத்தில் விலாசினி யைவில் வேளை
யெரித்தருள் சிவன் முகத்தில் விருபாட்சா யநம வென்றே.

(௨௪)

மங்கைசெவ் வதரந் தன்னின் வழுத்திய மால் யாரை
யங்கண் னதரந் தன்னில் விசுவவத் திராய வன்னை
செங்கம லக்கண் மீதின் மதனவா சினியை பெங்கள்
சங்கரன் விழியில் விச்ச வதாபினே நமவென் றேத்தி.

(௨௫)

பேதைபு ருவநி ருத்தப் பிரியாயைப் பேத மங்கை
நாதன்றன் புருவந் தாண்ட வேசாய நாரி நெற்றி
யோதுமிந் திராணி யைச்சொ லுமையொரு பாக னெற்றி
யேதமில் வலிய வாகா யநமவென் றினிதி னேத்தி.

(௨௬)

வரைமகண் மகுடந் தன்னில் வளர்சுவா கையை வாழ்த்தும்
கருள்சிவன் முடியி னிற்கங் காதரா யநம வென்னப்
பரிவுடன் பூசை செய்து பகர்முகந் தேகங் கால்கை
தெரிவுற வனந்தங் காட்டுந் தேவியே தேவர் போற்றி.

(௨௭)

ஆயிழை யீசர் முன்ன மைவரு ணைத்தாற் சோறு
மேயநற் பொடியாற் கஞ்சம் விளங்கிய வுற்ப லஞ்சங்
கேயசக் கரங்கூர் கட்க மெழிற்சுவத் திகத்தி னேருந்
தூயவங் கிசங்கூர் வெண்மை ஆலங்கூசா மரைகள் யாவும்.

(௨௮)

கோலங்கி றிடுக வந்தக் கோலத்தி ரேணு வொன்று
காலகா லத்தை யுண்டோன் பதியினி லனந்த காலம்
வாலிதாய் வாழ்வ ரன்றி வயங்கிய நாலு மாதம்
பாலுறு பக்கந் தோறு நெய்நான்கு பாத்தி ரத்தில்.

(௨௯)

நிரப்பியே பொன்னு மன்ன நீருறு காகங் கூட
விருப்புடன் மறையோர்க் கீந்து விளங்குறும் பூசை செய்து
திருப்பியோர் நாலு மாதந் திகழ்கா கத்தின் மீது
பொருத்தக நான்கின் மாவாற் பூரித்தந் தணருக் கீந்து.

(௩௦)

மற்றொரு நாலு மாத மணிக்கர கத்தின் மீதெண்
பொற்பக லோடும் வைத்துப் பூசுரர்க் களிக்க வேண்டு
முற்றசந் தனக்கு ழம்போ டுறுபுட்ப வுதகஞ் சந்தம்
பற்றுகுங் குமப்பூத் தோயம் பாலுடன் பசுந்தே னெய்யும்.

(௩௧)

ஆர்ந்திரானந்தகரி திரிதிகை விரத வத்தியாயம், உகக

கோமருப் புதகம் பின்னும் குலவுபுட் போத சுஞ்சீர்த்
தேவாயில்செங் சுழுகீர்த் கோட்ட நீரிலா மிச்சந் தேவாய்த்
காமரு நன்னீர் போற்றும் பாவையா நீர்கா ரொண்ணீ
நாயிலை பதின்மூன் முன் திங்கனி னடைவே கொள்க. (கௌ)

மார்கழி தொட்டிப் பின்பு மருவுமார் கழியீ முக
வேருமப் பூரை செங்க லிலங்கிய தூங்க டோறு
மாரிரு திரிநி னைக்கு மமர்ப்பஞ்சு கௌவிய மிக்காஞ்
சிப்பெறு மருஞ்ச னைஞ்சுத் திருந் துவெண் மலர்கண் மிக்காய். (கௌ)

தானஞ்செங் பொழுதி னின் லீத் தருணத்தி லெனக்கு முன்பா
யானதோர் கௌரி வந்து பிரசன்னே யாகப் போற்று
மேன்மைமங் கலையென் பாயைர் லிலைக்குக லனிதை மேவி
முனைவு பாக்நிபத்தை மல்கிடக்கடவா னென்றே. (கௌ)

சாற்றமும் பவானி மிக்காஞ் சருவநித் தியையு மென்பான்
மேற்படக் கொழக்க னென்றே வெருநிதி கொடுத்தா னென்ற
மேற்குமோர் லருட மட்டு மாதாந்தப் பாதி யற்றிப்
மேற்றிய முழவி லுப்புப் புனைவெல்லம் படமொற் முடை (உ௦)

நிலைமலம் துவிச்செஞ் சாந்தஞ் செம்பொனிற் பங்க யஞ்சீர்
காயின முவா கெதப் பிரதிமை வாய்க்க கன்ன
தருமலம் கவிபு மெத்தை தழுவுகை சையையாதி
யமிவைதன் னுடவே மேவு மந்தணர்க் களிக்கு வேண்டிம். (உ௧)

இத்தகல் விதை மாற்றி மிவ்வை களைத்துக் காத்து
முன்அகற் குணன்கீர் பெற்று முத்தியிற் சேர்வ ரன்னோர்
மத்திதத் துபவா துத்தைச் செய்நாமக் திரத்தர்ச் சித்தூச்
மித்தைகல் திருக்கின் மிக்காக் தேவிபா துத்தைச் சேர்வர். (உ௨)

வைத்தங் கௌவின மத்தை மங்கைய ரெண்ணும் வாய்க்கு
மத்தமார் கன்னி போறு மத்தமில் கிதவை போனஞ்
மித்தகை தேர்ந்து செய்விற் தேவிகற் புகமே சேர்வ
மித்தவா மண்ணை பென்றா னிதைபெழின் மணுவைப் பார்த்து. (உ௩)

பாற்றிவைக் கட்ட லுள்ளவரும் பகர்மஞ் வடிவ மான
மாயவ லுணைத்த சுற்பம் வரன்முறை வழுவா வண்ணை
மேயிற் பார்த்திமா னந்த கரிதிரி திகையின் மேன்மை
துயமா முனிவர் சேட்பன் குதமா முனிவன் சொன்னான். (உ௪)

அறுபத்தைந்தாவது

ஆர்ந்திரானந்தகரி திரிதிகை விரதவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். சுஷ்ருசு.

அறுபத்தாறாவது

சரசுவதி விரத வத்தியாயம்.

பகர்ந்த சூதனைப் பார்த்து முனிவரர்
மிகுந்த பாக்கியம் வித்தை யளித்துள
மகிழ்ந்த ளிக்கும் விரதத்தை மச்சமால்
புகன்ற வாபுக லென்னப் புகலுவான்.

(க)

தாமி னல்குஞ் சரசுவ திப்பெயர்
மேய நல்விர தஞ்செய வேண்டுவோ
ராய சன்மவா ரத்தினத் தாருத
னேய மில்பகை நாட்களு நீக்கியே.

(உ)

நாளு மோரையு நல்ல முகூர்த்தமுங்
கோளி லாதித்த வாரமுங் கூடியே
நீளு நற்றினக் தாத னியமமா
யாளுஞ் செஞ்சொ லணங்கை வணங்கியே.

(ங)

பால்ச ருக்கரை நெய்யுறு பாயசஞ்
சால வேதியர்க் கூட்டிநற் றக்கணை
கோல வேண்டுகி லோடு கொடுத்தபின்
வாலை காயத் திரியெனு மங்கையை.

(ச)

வெண்ணி றத்தலர் சந்தன மேதக
வெண்ணு பூசை யியற்றியத் தேவியை
யண்ணல் வேதனின் பாலுறு மன்புபோ
னண்ணி யென்ற னலிவை யகற்றியே.

(ரு)

புத்தி வாய்மை புகழ்தரு பாக்கியம்
வித்தை சாத்திரம் வேதத்தி னெண்பொரு
ணித்த மூதங்கள் யாவு நினைப்புறிற்
சித்தி யாகக் திருவரு ணல்குவார்.

(கூ)

கமலை மேதை சிருட்டி கவுரிசீர்
விமலை புத்தி பிரபை மிகுபுட்டி
யமலை கூர்திரை நீயெனை யாண்டரு
ணிமலை வெண்மணி நீள்செப தாழ்வடம்.

(ஈ)

உருத்தி ராக்கம்வெண் பட்டுறு புத்தகம்
பெருத்த தேராயக் கமண்டலம் பெட்புறத்
தரித்த கோலத் தவள மடந்தையை
யிருத்தி யுள்ளத் தியன்றவை பூசித்து.

(அ)

மவுனத் தோடுமெக் காலையு மாலையுந்
தவளத் தாயனந் துய்க்கத் தயங்கிய
சுவளைக் கூர்விழி மங்கலக் கோதையைப்
புவனத் தாற்றுறு பூசை புரிந்தபின்.

(ஆ)

பச்சைத் தண்டுலம் பானெ யொருபடி
நச்சுப் பூண்முலைக் காயத் திரிக்கென
வைச்சுப் பக்கங்கண் மன்னிய சத்தமி
யிச்சித் தன்பிற் சமங்கலிக் கீந்தநாள்.

(க)

மோன மாலை புறப்பதின் மூன்றுமே
யான திங்களு மாற்றி முடிந்தபின்
றாந் துந்தண் டிலத்திர டின்னிய
ஆன மில்லதொர் பாத்திரத் தோடுமே.

(கக)

சாபி யொன்று துகிலிரண் டந்தணர்க்
கருளி னல்கி யிரண்டணி வார்கலை
திரையி னோடுஞ் செழுந்ததி யோதன
மருவு நற்கர கஞ்சொல்கண் டாமணி.

(கஉ)

பேசு நாமக னுக்குப் பிரிதியாய்த்
தேசி கர்க்குயர் தக்கணை செருநல்
வாச மாமல ரோடும் வழங்கிப்பி
னாச றப்பணிந் தாததத் தேத்தியே.

(கங)

அந்த னுளரைப் பூசித் தனுப்பியே
யிர்த வாறின் விரத மியற்றியோர்
நந்தி டாக்கலை னான நவிற்றிசை
புந்தி விஞ்சை பொருந்திட வாழ்வரால்.

(கச)

வாழ்ந்து பின்னர் மலையன் பொற்பதந்
தாழ்ந்து முப்பதி லக்கந் தழைகற்பஞ்
சூழ்ந்து வேத னுலகினிற் துன்னுவ
ராழ்ந்திந் நோன்பு மின்னார்களு மாற்றலாம்.

(கரு)

சாற்றிந் நோன்பு தன்னுற் சவுபாக்கியம்
போற்று நாயகி புத்திரர் புத்திரி
யேற்ற சுற்றமொ டில்லற நீதியாய்த்
தோற்று மின்பமு மாயுளுந் துன்னுவார்.

(கசு)

வாக்கின் செல்வி விரதத்தை வண்மையாய்
நீக்க மின்றிப் படிப்பவர் நேர்மையாய்
நோக்க வேறன்றிக் கேட்பவர் நோயின்றி
யாக்க மாய்மூ வயுத வருடமும்.

(௧௭)

வித்தி யாதரர் வாழ்பதி மேவுவார்
புத்தி கூர்வித்தை நல்குமெப் போதுமென்
றொத்த கேள்வி யுயர்தவத் தோர்க்கன்று
சுத்த மாதவச்சூத னுரைக்குமால்.

(௧௮)

அறுபத்தாறுவது
சரசுவதி விரத வத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கஅ௭௨.

அறுபத்தேழாவது

சந்திரசூரிய

கிரகண தானவிதி யத்தியாயம்.

கலைமதி யிரவி தன்னைக் காழ்விடங் கக்கும் பேழ்வாய்த்
தலைவிரி யரவு தீண்டிற் றண்கட லுடுத்த நேமி
வலையமா னிடர்கள் சன்ம ராசிவந் துற்ற போது
நிலைகெடா வண்ணந் தான நிகழ்த்துமா றுரைத்தி டென்ன.

(௧)

மாயவ னடியைப் போற்றிக் கேட்டிடு மனுவுக் கன்று
தீயவை யொழியச் சொற்ற செங்கையைச் செப்பு கென்று
தூயநன் முனிவர் கேட்பச் சூதமா முனிவன் சொல்வா
னையமா னிடர்க டத்த மிராசியி னரவந் தீண்ட.

(௨)

சந்திர கிரகணம் வந்தாற் றக்கவே தியர்க ணால்வர்க்
கந்தமாய் வெண்பூச் சந்த மணிந்துபூ சித்துத் தானிய
முந்துற வைத்து நான்கு கும்பமு முறைதா பித்துச்
சிந்துரத் தடிமண் வாசித் திகழ்பதத் துறுமண் வீதி.

(௩)

மண்ணொடு புற்று மண்சீர் மருவுநாற் சந்தி யின்மண்
பண்ணுதே ரடியின் மண்கூர் பசுத்தொழு மண்போர் வேந்தர்
நண்ணுவா சனன்மண் ணவில்பஞ்ச கவிய முத்துப்
புண்ணிய தீர்த்தஞ் சங்கம் போர்மத யானைக் கொம்பு.

(௪)

தாமரை மலர்ப்போ தாம்ப றருப்பஞ்ச பல்ல வங்க
டோமறு பழகம் வெள்ளைச் சந்தங்குக் குலுநற் றேனீ
ரேழுறு கடுகு சொல்லு மிலாமிச்சம் வேரீ ருக
நாமநற் கும்பத் துய்த்து நாலிரு திசைகாப் போரை.

(௫)

நண்ணுமா வாக னங்க ணவையறச் செய்து மிக்காம்
புண்ணிய நதிக் குங்கள் புயல்கட லேழுங் கடக்
கண்ணுற வாவா சித்திக் கடந்தொனும் பூசை யாற்றி
விண்ணவர்க் கிறைவ னங்கி லிறனடு நிருதி யோடும். (௬)

வருணன்மெய் வாய்வு மிக்க வடதிசைக் குபேரன் கீழ்பா
லருணமா நிறத்த வண்ண லாருடீ சான தேவன்
கருஆழ ரணையி னுற்ற கலைமதிக் கிரகண தோடப்
பருவா லொழிப்பா ரெண்ம ரெனப்பகர்க் திட்டுப் பின்னும். (௭)

சுருதிரி புவனந் துள்ள தாவா சங்க மங்கள்
பிரமன்மா விரனி பின்னோர் பிறங்கிவன் பாவந் தீர்ப்பந்
திரமுற வாய் னென்னச் செபித்திடுந் சூர்ப நீரைச்
சுருதிலே தியர்க ளாட்டத் தாகளற வாடிப் பின்னர். (௮)

இருமைவே தியரைத் தந்த மிட்டதே வாதையா வெண்ணி
லிரிமலர் கொண்டார்ச் சித்து வெண்டுகில் சுரபி மீச
வருதிசைப் பாலர் பாண மலையன் மந்திர மொன்பா
னுரைசெய்பொந் பட்டத் தேனு மொளிர்பனை யேட்டி னேனும். (௯)

துண்டவெண் மிகிவி னேனும் துலங்கிடத் தீட்டி வேதங்
கொண்டமந் திரத்தோர் கட்டக் குருமணி யவையி னோடுந்
துண்டலில் கிரத்திந் கட்டித் தக்கவே தியரைப் போற்றிக்
கண்டதொர் கிரகணம் வரங்கூந் காலத்திந் முனஞ் செய்து. (௧௦)

பாவுறு பகவுந் கட்டிம் பட்டமுந் தான மீச
கடலுறு கதிர்கள் கீழிக் கணையிருள் சீய்க்கூந் தெய்வக்
கோலவா விரனி மீதுங் கோளாரத் திண்டு ஞான்று
மேலமுன் போலுந் செய்க விரனிமக் திரத்தைப் போற்றி. (௧௧)

இருகதிற்க் கிரகண வேலை யாவோ பெனினைத் தூய
பொருபுன லாடித் தூசு பொன்மணி தேனு வாத்
யருமறை யவருக் கீழ்கா ராணுறை சுயிலை வெற்பை
யருவன மென்று ஞான மாதவர்க் கோதி னானால். (௧௨)

அறுபத் தேழாவது

சந்திர சூரிய கிரகணதானவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆதத்திருவிருத்தம். க.அ.அ.அ.

சத்தமி சாந்திவிதி யத்தியாயம்.

முத்தழற் கரும மாற்றி மோனத்தொ டிருந்து முக்க
ணத்தனை யுளத்தி ருத்து மருந்தவ முனிவர் யாருஞ்
சத்தமி தான சாந்தி தனையுவந் துரைத்தி டென்ன
வுத்தம குணத்துச் சூத முனிவர னோது மன்றே.

(க)

பூங்கொடி பாகத் தெம்மான் பொற்பதம் வணங்கிப் போற்றித்
தேங்கிசை மகதி யாழிற் சிறந்தநா ரதன்முன் னின்றே
யோங்கிய பயமுற் பாத முற்றிடி னொழியு மாறு
மீங்குது மாந்தர் முன்ன ரீன்றிடு மகவு பொன்றின்.

(உ)

பின்னுதித் திட்ட மக்கள் பெருகிய வாயு னோடு
மிந்நிலத் திருக்கச் செய்யு மியற்கையு மியம்பி டென்ன
மின்னொரு பாகன் கூறு முழுவினை விதியான் மண்ணிற்
துன்னுதூர்ப் பலம்வி யாதி துலங்கிய மக்கட் சாவும்.

(ங)

இட்டநற் சனங்கள் சாவு மாய்வரு மிவைக டீர்த்து
மட்டது மாயு ளின்பம் வழங்குசத் தமிழா நம்மென்
றுட்டெளி வுடையார் சொல்வ ரதன்விதி யுரைத்துங் கேண்மின்
கட்டழ கார்வ ராக கற்பமொன் றினிமேற் றோன்றும்.

(ச)

தோன்றுமக் கற்பந் தன்னிற் சூரிபன் புதல்வ னாக
வீன்றவை வச்சுதப்பே ரிசையுமன் வந்த ரத்தி
னூன்றிய விருபத் தைந்தாங் கிரேதமா யுகத்தில் வானி
லான்றதண் கதிர்கள் வீச மம்புலி மரபு தன்னில்.

(ரு)

ஏகயன் மருமா னாய கிருதவீ ரியனே யென்பான்
வாருது தவங்க ளாற்றி வளர்கடற் றீவோ ரேழு
மாகவோ ரெழு பத்தே ழாயிர வருட மாள்வா
னாகின மகவோர் னூறு நயம்பெற மகிழ்ந்து பெற்று.

(சு)

பிறந்திடு மைந்தர் யாரும் பெருஞ்சிய வனர்சா பத்தா
னிற்றந்தபி னெழில்சேர் கார்த்த வீரிய னென்னு மைந்தன்
சிறந்தவா யிரங்கை யோடுஞ் செனிக்கநீ டாயுள் வேண்டி
யற்றந்திக ழலரி பூசை தினம் பிதா வாற்றல் செய்தான்.

(ஊ)

ஆற்றிடு மசச னுன கிருதவீ ரியன்முன் னாகத்
தோற்றுசெங் கதிரோன் றேன்றித் துக்கம்விட் டொழித்தி டென்றே
தேற்றிச்சத் தமிழா னப்பேர் விரதத்தைத் தெளிந்து நீயே
நோற்றிடென் னுரைத்து நோற்கும் விதியினை னுவலு மாலோ.

(அ)

மரணமுற் றிடலொ ழித்து வளரவா னுனை நல்குந்
திரமுறச் செய்து தித்த திங்கடொட் டேழாந் திங்கள்
பரவுசக் கிலபக் கத்துப் பகருஞ்சத் தமிழி னாதல்
கிரகநட் சத்தி ரங்கள் கெழுமிய சுதினத் தாதல்.

(ஆ)

சிறுவனுற் பவனா ளந்தத் திக்கதி தேவற் போற்றி
புறுபுவி கோம யத்தான் மெழுகியா னுதவும் பாலின்
மறுவில்செந் தண்டு லத்தை வண்மையாய்ச் சமைத்து வெய்யோன்
பெறுமுருத் திரனின் னோர்தம் பெயர்பெறு மந்தி ரத்தால்.

(க௦)

நிராயமுற் கவ்வ னத்தா னிகழ்த்துமா குதிகள் செய்து
விரிசடர் வெய்யோனுக்கும் விறலுருத் திரற்கு நெய்யாற்
பரவுமொவ் வொருவர்க் கேழா குதிமுறைப் படியி யற்றித்
தருமெருந் சும்ப லாவச் சமிதையா லோம மாற்றி.

(க௧)

கரியவென் ளதனா னூற்றெட் டாகுதி கருதிச் செய்து
வருவியா திருதி யென்னு மந்திரம் விளங்க நூற்றெட்
டுரியவா குதிக ணெய்யா னுளுற்றியே வேத கோட்டத்
தருமறை யவாரசங் கற்பித் தாட்டநீ ராடிப் பின்னர்.

(க௨)

நாலுரும் பங்கள் வைத்து நாப்பனோர் சும்பம் வைத்து
மேலுயர் சும்ப மைந்துங் குரவனால் விளங்கத் தாபித்
தேலுநற் புனல்பூ ரித்தக் கதைதுகி விவற்றி னானே
சாஸ்புட னலங்க ரித்துத் தழைத்தபல் லவங்க னைந்து.

(நா)

பஞ்சது வக்விட் டைந்து பருமணி யுள்ளிட் டோங்க
விஞ்சிய திரவி யங்க னுய்த்துவெங் கயமான் தேரி
ளஞ்சுவட் டடமண் வாரிப் புற்றினோ டாவின் கோட்ட
மெஞ்சலில் சந்தி மன்ன ரெழின்மனை வாசன் மண்ணும்.

(க௩)

அணிபெறக் கும்பத் துள்ளிட் டேயருந் தெங்கங்காய் வெண்
டுணரரம் பையின்ப முங்க டிலங்கவைத் திலங்கு மாடை
யிணர்மலர்த் தொடையல் வேயந்தே ழிருக்குமந் திரத்தி னானே
திணிகொண்மேற் சும்பந் தொட்டுச் செபிக்கநாற் சும்பந் தன்னை.

(க௪)

ஆசுவர் மந்தி ரத்தாற் செபித்தபி னந்த னுள
மாதரா ரெழுவர் தத்தங் கணவர்தம் முடன்வ ரித்துப்
போதல ரணிபட் டாடை புனைமணி பொன்னுற் பூசித்
தேசமில் குழவி தன்னை யிருகரத் திணிதி னேந்தி.

(க௫)

வருமக ஶுழி வாழ்க மன்னுமீம் மகவைப் பெற்றோ
 ரருமக வழியா விற்ப மடைகவா தித்த னிந்துப்
 பிரமன்மான் மகேச னெட்டுப் பெருந்திசை காப்போ ரொன்பான்
 கிரகநட் சத்தி ரங்கள் செழுமியே மகவைக் காக்க. (௧௭)

நனியுறு தேவர் சித்தர் கருடர்காந் தருவர் நாகர்
 முனிவரர் முதலி னோர்கண் மொழியுமீம் மகவைக் காக்க
 சனியு டனங்கி வாலக் கிரகங்க டாமே மைந்த
 னனைபிதா விவர்க டம்மை யணுகிடா தகல்க வென்றே. (௧௮)

என்னுமந் திரத்தான் முன்சொல் லெழுவர்தம் பதிகள் கையான்
 மன்னுமக் கும்பத் தோயம் வரன்முறை வழுவா தாட்டி
 மின்னும்வெண் டுகிலைப் போர்த்து மேவிய மதலை யோடும்
 பன்னெடுங் கதிர்கள் வீசும் பானுவைப் பணிந்து போற்றி. (௧௯)

குரவனைச் சபையின் மேவுங் குலமறை யாளர் தம்மை
 மரபுடன் பணிந்து பொன்னுன் மறவிநற் பதுமை செய்திட்
 டரியவெட் பாத்தி ரத்துய்த் தருங்குர வனுக்கு நல்கி
 விரிநவ மணிபொன் னாடை வேதியர்க் கினிதி னீந்து. (௨௦)

அறுசுவை யுண்டி வேதத் தறுதொழி லந்த னுளர்
 பெறும்வகை யருத்தி யிந்தப் பிள்ளைதீர்க் காயுள் பெற்றுக்
 குறைவற விருக்கத் தீங்கு கூறிய தூரிதம் யாவு
 நிறையழல் வடவை யுய்த்தோ மென்றிவை நிகழ்த்திப் பின்னர். (௨௧)

மலரய னெடுமான் முக்கண் வானவன் மயின டாத்து
 மிலையின் முருகன் செந்தி யெண்வசுத் தேவர் யாரும்
 பலிவித மான துட்டப் பயங்களை நீக்கி மைந்தர்க்
 கிலகிய வாயுள் கீர்த்தி யிவ்வர மளிக்க வென்ன. (௨௨)

சார்ந்தவுற் பாத மச்சந் தகவிறுர்ச் சொப்ப னங்க
 டர்ந்திடு மிந்தச் சாந்தி செய்திடிற் செய்வோர் சன்மந்
 கூர்ந்தநட் சத்தி ரத்துங் குலவுசத் தமிதி னத்து
 மார்ந்திடச் செய்து பாரி லமர்ந்தினி திருக்க வேண்டும். (௨௩)

என்றுநற் கிருத வீர்யர்க் கியம்பியே யிரவி விண்ணிற்
 றுன்றின னவனு மன்னோன் சொற்படி புரிந்தான் மைந்த
 னொன்றுதீர்க் காயுள் பெற்றே யுரைத்திடு மயுத மாண்டு
 வென்றிசே ருலகுக் கெல்லாம் வேந்தென வரசு செய்தான். (௨௪)

ஆதலா னிரவி பாலா ரோக்கிய மனலி டத்திற்
 காதலாற் செல்வ முக்கட் கபாலிபான் ஞானக் காவன்
 மாதவ னிடத்தின் மோட்ச மாணுடர் கேட்க வேண்டுந்
 தீதில்சத் தமிதா னத்தைச் சகத்துனோ ரினிதாச் செய்யின். (௨௫)

பஞ்சபாத கங்கள் போமிக் கதைபினைப் பகரம் கேட்போ
ரெஞ்சலில் கதியைச் சேர்வ ரெனவரி மனுஷக் கன்று
கெஞ்சுற மொழிந்தா னென்ன நெடுந்தவ முனிவர் கேட்ப
மஞ்சனி மிடற்றோம் போற்று நற்றவச் சூதன் சொன்னான்.

(உரு)

அறுபத்தேட்டாவது

சத்தாநிசாந்திவிதி யத்தியாயம் முற்றிற்று.

சூகத்திருவிருத்தம். கககக.

அறுபத்தொன்பதாவது

ஸீமத் துவாதசி விரத வத்தியாயம்.

திவாகரன் மரபில் வைவச் சுதனெனும் திறல்கொள் வேந்த
னவாமொழி கேட்ப மஞ்ச வச்சுத னருள்செய் வண்ணந்
தவாதுயர் தவத்தின் மிக்க முனிவார் தரும ஸீமத்
துவாதசி விரதத் தன்னைச் சொல்கெனச் சூதன் சொல்லும்.

(க)

மந்தர மிடியின் மேனி மான்மழைக் கரத்தி லேன்று
மெய்தையைப் போற்றி வேத னிலங்குமா கார்க்கி யஞ்சிர்
முத்திய அமைக்க முத்தி முயறவஞ் சிறிதி நெய்த
மந்தலில் விரத மொன்றை மனில்கென நாடன் சொல்வான்.

(உ)

இப்பொழு தியனு மந்த ரந்தா கற்பத் துக்குச்
செய்யிற் பத்து மூன்றைத் திகழ்ந்திட வராக கற்பத்
தெய்வியா துயரு மேழா முயர்மனு வந்த ரத்தைத்
தயிலிலை வச்ச தம்மன் வந்தா மென்பர் தக்கோ மன்றே.

(ங)

அத்தவை வச்சதம்மன் வந்தா மதனின் மிக்கா
குந்திர விருபத் தேழாக் கூர்தரு துவாப ரத்தில்
வந்தபு பாகத் தீர்க்க மாயவன் வியாதன் கண்ணன்
முத்திய பரை மன்னிம் முவரா மதிப்ப னன்றே.

(சு)

உதித்தகண் ணன்றான் கஞ்ச னுயர்சேசி புயிரை புண்டும்
விதித்தகற் குசத்த விப்பட் டினத்தினை நம்மை வேண்டித்
துதித்தலின் விவா கன்மா துவவொயென் பெழிற்பே ரோங்கக்
கதித்தபட் டினமதாகக் கண்ணன் என்கருஞ்சார்ந்தே.

(ஊ)

இருட்சேதி கூர்தற் செவ்வா யேந்திழை மாதர்கூழ்
விருட்டினி மரபின் மிக்க வேள்வி செய்யரச ரோடு
மருட்கொலு விருக்கு ஞான்றங் கருள்பெறு தருமநூல்க
ஞரைத்திடு பொழுதில் வீமசேன னங்குறுவ னன்றே.

(கூ)

வீமசேன துரைக்கும் பேரான் வயிற்றினில் விளங்கயாமே
தோமறு விருக மென்னுஞ் சுதிதழலமைத்து வைப்பேங்
கோமளத்தன் னோனுக்குக் கூர்விரு கோதரப்பேர்
நாமம் வந்துது மன்னோர்க்கு நயப்புட னுண்ட வெல்லாம்.

(கூ)

எரிந்திடு பசிகளாற்றி னீரைந்தா யிரமால் யானே
பொருந்துறு பலத்தோன் மாயப்புலர் முகமினிது நோக்கி
வருந்திய விரத மாற்ற வல்லன் யானல்லேன் வேலை
தெரிந்தியான் செய்தற் கேற்ற விரதத்தைச் செப்பு கென்றான்.

(கூ)

கண்ணனங் குரைப்பான் மிக்காய்க் கருதிய விரத மொன்றுண்
டெண்ணுதற் கரிதாம் வேள்விப் பலனையு மெளிதினல்கும்
பண்ணிய பாவம் போக்கும் பகையறுத்தின்ப நல்கும்
விண்ணவர் யாரும் போற்ற விளங்கிய மேன்மைத்தாமால்.

(கூ)

புராதனங் கருக்கு முந்து புராதனம் புனிதங் கட்கும்
பராவிய புனித மாகும் பகருமங் கலத்தின் மேலாந்
தராதலம் புகழு மிந்த விரதந்தான் ரசகல் யாணி
யராவனை துயில்வோன் லோக மடைவிக்கு மதனைச் சொல்வாம்.

(கூ)

அட்டமி பதினான் கேகா தசிதுவா தசிக ளாதி
தொட்டநல் விரத மாற்றத் துனிவிலான் றுலங்கு மாகத்
திட்டசுக் கிலபக் கத்துத் தசமிவந் தெய்தும் போழ்தின்
மட்டுறு மெய்யி னானும் வருதிலத் துவையி னானும்.

(கக)

விரிநறும் புனலின் மூழ்கி விண்டிவின் மலர்ப்ப தத்தை
யுரியவெட் டக்க ரத்தா னுவந்தருச் சித்துப் போற்றிச்
சிரமோடு கண்ட மார்பு செங்கைநான் குதரங் குய்ய
மிருதொடை சானு மிக்கா மியல்கனைக் கால்பொற் பாதம்.

(கஉ)

புகல்சரு வான்ம நேநற் புகழ்பெறு வைகுந் தாய
நிகழுஞ்சீ வற்ச தாரி னேசங்கி நேமிக் காகுந்
திகழுஞ் சக்கரனே நற்க தினேவர த்ராய சீரார்
பகருந்தா மோத ராய பஞ்சசா ராய மேவும்.

(கங)

தருசவுபாக் கியநா தாய பூதசா ரிணேதாழ் வின்றி
விரியது லாய மிக்காம் விசுவசி ரசேயென் றெல்லா
மரும வந்த மாக வோதியே யருச்சித் தப்பாற்
றிருவினைத் தேவி யைச்சாட் சியைலக்கு மியைச்சீரியை.

(கசு)

புட்டியைத் துட்டி யைமேல் புகல்கிருட்டியைப்பே ரோங்கு
மிட்டநற் காந்தி யையென் றியம்பியே நமோந்த மாக
மட்டல ரருச்சித் தேத்தி வயினதே யனைம யக்க
விட்டுவிக் கநாதா யால் வாயுவே காய வென்றும்.

(கரு)

விளம்பிய பட்சி னேபின் விடப்பிர மாத்நேயென்
றுளம்பெறு நமோந்த மாக வுவப்புடன் பூசித் தேத்திக்
களங்கற முன்னஞ் சொன்ன கோவிந்தர் கவுரி பாகர்
துளங்க விலாவி நாய கணையுமர்ச் சித்துச் சூழ்ந்து.

(கசு)

சோடச வுபசா ரங்க டிகளற வாற்றிப் பின்னர்
நாடிய மவுனத் தோடு நறுநெய்சர்க் கரையே கூட்டிப்
பீடுற வருந்திப் பின்னர்ப் பிறங்குநா றடிந டந்து
நீடிய நருப்பை மீதி னிசியினித் திரைசெய் தப்பால்.

(கௌ)

அத்தினங் கழிந்த மற்றை யதிகாலந் தனிற்ச ரீர
சுத்திசெய் துதக்குக் கீழ்பா னோக்கிச்சொல் கதிர மேனு
மொத்தவா லேனுங் கொண்டே யொளிரப்பல் விளக்கி மூழ்கி
வைத்தமா லன்பு கூரெட் டக்கர மறைவ ழாமல்.

(கஅ)

செப்பியா னிற்றை யேகா தெசியிலா சார மின்றி
யொப்புறா துமக்குப் பாலி னபிடேக முருற்றிப் பூசை
சுப்பிலா தியற்றிக் கங்குற் சாகர மிருந்தே யோமந்
துப்பினா வியற்றி நாளைத் துவாதசிப் பார ணந்தான்.

(கக)

பாலொடு முண்டு நின்னொற் பதமலர் சிந்தை செய்து
மாலுறா திந்தி யத்தை யடக்கியே வழுவி லாமந்
ருலமீ தியற்ற வெற்கோர் விக்கினஞ் சாரா வண்ண
மூலகா ரணகா வென்ன மொழிந்துசங் கற்பஞ் செய்து.

(உ௦)

நதியின்மிர்த் திகைதா னத்தை நயந்துபா டண்ட ரோடும்
வதிதரல் வார்த்தை நீக்கி வயங்கனுட் டானம் பண்ணிப்
பிதிர்முறை தருப்ப ணஞ்செய் தரனரி ரவியைப் பெட்பான்
விதிமுறை நமக்கா ரங்கள் விருப்புடன் செய்த பின்னர்.

(உ௧)

உறுமனைக் கெதிர தாக மண்டப முருற்றி யேதி
தறுமுழம் பந்தெட் டேனு மமைத்ததின் முழநான் காக
நறியவே திகையைப் போட்டு நன்கதா முழநான் காகக்
குறியநற் சதுக்கை கட்டிக் குலவுமான் றேன்மீ துற்று.

(உ௨)

பூரண கலச மொன்று புனனிற்றத் துயரக் கட்டிக்
காருறு முழுந்து போலக் கருதருந் தாரை விட்டுக்
கூரிருண் முழுது மந்தத் தாரையைச் சிரமேற் கொண்டு
போர்தா விருக்கந் தாரை மிகிற்பல னதிக மாமால்.

(உ௩)

நிறைபிதா மகரை யக்கி னிச்சுவாத்த ரென்பர் மண்மே
லறைபிர பிதாம கப்பே ரவர்பரி கிஷத்த ராவர்
பொறைபெற யாகஞ் செய்தோர் புகல்பரி கிஷத்த ரென்பர்
துறைநிறை தருமஞ் செய்தோ ரக்கினிச் சுவாத்த ராவார்.

(கஉ)

காவியர் தம்மை யட்ட காபதி யென்பர் மிக்காய்
மேவுபஞ் சரத்த ரென்ன விளங்கிய வைவர் தம்மிற்
ருவில்சம் வற்க ரங்கூர் தழல்பரி வற்ச ரந்தா
னோவில்செங் கதிரே யென்ப ரோதுசீர் வச்ச ரந்தான்.

(கங)

உருத்திர னென்பர் சாற்று முயரனு வற்ச ரஞ்சி
ரிருத்திய வாயு வென்ப ரிதரவற் சரந்தான் சோமன்
நிரத்துமித் தேவ ரைவர் திகழ்தேவ பிதிர்க்க ளாவர்
சுருத்துறு மிவரைத் தானே யுதரெனக் கழற லாமால்.

(கச)

மேவுமின் னவரே கால வியாபிகள் சந்தி ரன்றான்
தாவில்சோ மப்பி திரமான் சாற்றுசோம் யிதம மேரடும்
ஓவில்சீர் பெற்று மிக்கா மூட்பம ரென்கின் றுரைத்
தேவரும் புகழுந் தீவர்கீர்த் திப்ப ரென்றி சைப்பார்.

(கரு)

இவ்வகைப் பிதிர்கட் கெல்மாம் புரூரவா வென்னும் வேந்தன்
திவ்விய வமுதம் வாங்கித் தருப்பணந் தெவிட்டச் செய்வன்
எவ்வமின் மாதந் தோறுஞ் சோமனின் னமுத மீட்டத்
துவ்வமு தத்தை யுண்போர் சோமபா யிகளே யாவார்.

(கசு)

இச்சுதர் மூதமே சோம மதுச்சுதை யமுத மென்பர்
துச்சுறு மமுதஞ் சோம பாயிக டிய்த்த லாலே
யச்சுறு மதிமூ வைந்து கலைகுறைந் தமையும் போது
மிச்சமா யிரவி யோங்குஞ் சுவம்மின மென்ன மேவும்.

(கஏ)

கிரணத்தால் வளரச் செய்வன் கினர்சோம பாயி யென்னு
மரணத்தார் பிதிர்கட் காக வாதபன் மாதந் தோறுஞ்
சரணத்தார் சோமன் றண்ணைத் தனதுவீ ரியத்தி லந்தக்
கரணத்தா னிறைத்த லாலே காணலா முவாவிற் றானே.

(கஅ)

அக்கினி முதன்மூ வைந்து தேவர்க ளமுத மாகத்
தொக்கவான் கலை குண்ணக் கொடுத்தலாற் சோமன் விண்மேன்
மிக்குயர் பிதிர்மா னென்ன விளங்கிய பெயரின் மேவி
வைக்கவே தகுஞ்சீ ரிருது வச்சர ருபி யானான்.

(கஆ)

பருவசந் தியினைச் சொல்வாம் பகருடற் சந்து தோறு
மருவிட நரம்பாற் கட்டு மாறுபோற் கருமை வெண்மை
யுருவுள வபர பக்க முயர்ந்தசுக் கிலபக் கங்கட்
கரியவாந் திலக னுக்க னைரம்பென லாரு மாடோ.

(உ௦)

புருரவாமகிமை யத்தியாயம்.

நுகள்

பவுரணை மிக்க பேத மிரண்டெனப் பகர்வ ரப்பேர்
கவரனு மதிய ராகை கருதுசந் திகளி ரண்டுந்
திவனொளிக் கிரந்தி யாகும் திகழ்பக்கக் கணுவைத் தான
பவுருவ மென்ப பக்கத் துதிகைதொட் டொடுங்கு நாட்கள்.

(உக)

பருவங்க ளாகை யாலே பகருமக் மணிய தான
கருமங்கள் பருவ சந்தி காலத்திற் பண்ணு வார்கள்
புரியமா வாகை யோடு பூரணை கருமங் கட்காம்
பெருகுபூ ரணைதான் மிக்க பிரதமை பிராதக் காலம்.

(உஉ)

கலந்திரண் டிலவங் கூடற் கருது மதியே யாகு
மிலங்கிய வபரா னத்தி லிரண்டில வந்தான் கூடற்
பொலங்கெழு மிராகை சாயங் காலமாம் பொழுது மட்டிந்
துலங்குபூ ரணைதான் மேவிற் சொல்லுவார் பருவ மென்றே.

(உங)

செங்கதி ருதய வெற்பிற் றெரிவுறத் தோன்றும் போதின்
மங்குல்வான் மதிய மத்த மனகிரி களின்மே லாகத்
தங்குமெட் டடியி னிற்கிற் சாற்றிய விதிபா தந்தா
னங்கமார் மதிழிப் பாலு மருணன்மேற் திசையு மாதி.

(உச)

முன்சொ லு மளவு நிற்கின் மொழிகுவ ரதற்கு மப்பேர்
நன்கதி ரொன்றுக் கொன்று நாடியே பார்க்கு மென்பர்
பின்புத யந்தொட் டெண்ணல் பிறங்கிய விட்டி காலந்
துன்பின்பூ ரணையோ ராறு கழகைமேற் றொடங்கி யப்பால்.

(உரு)

மூவைந்து கழகைக் குள்ளே பிரதமை முயங்கி லந்தான்
மேவுஞ்சத் தியகா லந்தான் விளங்கிய பிதிர்க்க டேவர்
பூவந்து வழுத்த லாலே புகழனு மதிப்பேர் பெற்றுப்
பாவம் வினைத்து நல்கும் பான்மையா விராகை யென்பார்.

(உசு)

சொல்லமா வாகை விஞ்சிற் பிரதமை துலங்கு மந்தான்
ஒல்கலி லரிச மென்ப ரோர்பகற் சதுர்த்தி சிக்கண்
நல்லமு வைந்து கன்ன லுள்ளமா வாகை நண்ணின்
செல்லுமத் திதியை மிக்க சினீவாலி யென்பர் மாதோ.

(உஎ)

சதுர்த்தசி தினத்தி ராவிற் முனமா வாகை கூடின்
கதிக்கதி ரிரவி யோடு வெண்மதி கலக்கு நானும்
அரைச்சினி வாலி யென்ப வருக்கைத் தமன வெற்பில்
விதிப்படி யடையுங் காலம் பிரதமைக் கதிர்வெண் டங்கள்.

(உஅ)

கலந்திழற் குருவே யாம்வெண் கதிர்ப்பிர தமையைத் தொட்டே
யிலங்குமா தவனை நீங்கு மிரண்டுவா நடுவிற் கீழ்பால்
துலங்கிடு மேல்பாற் றாய் கூடர்க்கதிர் மண்டி லங்கள்
நலம்பெற விருக்கு நானு நவில்விதி பாத மாமால்.

(உக)

பேரமா வாசைப் பின்னாள் பிரதமை யிட்டி காலஞ்
சீர்பெறு மந்த நாளைத் தேரிது முகமா மென்பர்
கூரமா வாசை யோடும் பிரதமை பகலிற் கூடிச்
சாருநா டனில மாவா சையையனுட் டிக்க லாமால்

(100)

கோகிலங் கூவுங் காலங் குகுவென்ப ரளவை கூறி
லாகிரண் டிலவஞ் சோம னசினிவா லியங்கம் போலத்
தேகமோர் கலையி னோடுஞ் செங்கதிர் சேர்த லாலே
வாகுறு முவாவை மிக்க சினிவாலி யென்பர் மாதோ.

(101)

அனுமதி குகுவி ராகை சினீவாலி யாக நான்கு
நினைவுறு டளவை கூறி னிகழிரண் டிலவந் தானே
புனையுழை வைந்து நானும் புகல்கதி ரொருமு வைந்தும்
வனைதர வளர்த லாலே மதிக்கலை பதினைந் தாமால்.

(102)

சொல்லிய பிதிர்க்க டேவர் சோமவர்த் தனரே யத்தர்
வல்லர்சோம் பாபஞ் சாத்தர் வகைபெறு பிதிர்க்க டம்மோ
டொல்லுமார்த் தவர்கி ராத்தத் துண்பவர் செய்கை நல்லூ
ணல்கலி லணவ சத்து வங்கதி யடைவிற் சொல்வாம்.

(103)

மரித்தபேர் தமது பேர்க்கும் வரத்துமா தவர்க ளாலுந்
தெரித்திட லரிய தென்ற லெம்மனோர் தெரிக்கற் பாற்றோ
வுரைத்திடு முதன்மைத் தேவப் பிதிர்க்கன்பின் னுலகின் மான்டோர்
விரித்திடு திர்க்க ளாவர் விளங்கிவர் தருமத் தாலே.

(104)

நான்கெனும் பதவி சேர்ந்து நண்ணினு நயந்து மிக்காம்
வான்கதி முதலு லோக மன்னினு மண்ணில் வந்து
தான்புகழ் யோகி யாகிக் தங்கினுஞ் சிராத்த நேர்ந்து
நோன்புறு கால மங்க ணுகரவந் துறுவர் மாதோ.

(105)

தவசுசந் தானம் யாகஞ் சாற்றன தானம் விஞ்சை
யுவமையில் சிராத்த மாமே யுயர்பிரம சரிய மேழு
நவையொழித் தாற்று வோர்க ணவிதேவ பிதிர்க்க ளாகந்
துவசுது மபாதம் மோடுஞ் சோம்பாப ரோடும் வாழ்வார்.

(106)

புகல்கிரார்த் தத்தைச் செய்வோர் புதல்வரைப் பெறுந் திண்ணந்
திகழ்பிதிர் சிராத்தத் திர்த்தி யாகின்ற செல்வ மீவர்
தகமைமா தச்சி ராத்தஞ் சவுமிய ரோடு மிக்காய்ச்
பகரினெள கிகரே யுண்டு பலத்தினை யளிப்பர் மாதோ.

(107)

மாதநற் சிராத்த முன்போர் மானிடப் பிதிர்க்கண் மற்றுத்
திதுறு கரும மாற்றுந் திறத்தினர் சேர்ந்து போற்றுங்
காதலாச் சிரமம் விட்டுப் பிதிர்த்தேவர் கருமஞ் செய்யாப்
பாதகர் வீந்த பின்னர்ப் பரகதி யடையா ராகி.

(108)

விளங்குவர் பி ரேத னாகி வெஞ்சம னுகைஞ் சார்ந்தே
யுளந்தனிற் செய்த பாவ முன்னியே னாயரி வாழ்ந்து
கனங்கமோ டிலர்ந்து தீன னாகியே கலக்க மெய்தித்
துளங்குரோ கத்த னாகித் துகிலரை யின்றிப் பாரில்

(நக)

தாகமார் பசியி னோடுஞ் சலபானந் தானு மில்லா
தாகிரீள் வனங்கள் கூவ றடாகங்க ளண்ண லின்றிச்
சோகமாய்ச் சிராத்தந் தன்னஞ் சொல்பிற ரன்னம் வேட்டை
வாகில்லை தாணி கத்தம் வாலுகங் சூம்பி பாகம்.

(ச௦)

அவர்மதி தளர மேவு மசுவத திரவன் மாத்திச்
சுவாலைசான் மலியென் றோதுஞ் சுகிர கமுந் துவோரைந்
திவாகர னிருளை நீக்குந் தன்மைபோற் றெரிந்து நானு
முவாமுதற் றினங்க டம்மி லுற்றகோத் திரநா மத்தால்.

(சக)

தருப்பணம் பிண்ட மாற்றிற் சாருமன் னவர்க்குத் தானே
யுருப்பெறு தாப ரங்க னோங்குசங் கமங்க ளென்னுங்
கருப்பட வுதித்தா ரோனுங் களங்கமில் சிராத்தந் துய்ப்பர்
விருப்பினல் வழியிற் றேடுந் திரவியம் வேண்டி மன்னம்.

(சஉ)

மந்திரந் தவரு தீயின் மருவுநற் பிதிர்கட் காகும்
பந்தமார் குழவி னுற்ற பசுத்தன்கன் றறிதல் போலச்
சிந்தைகூர் சிராத்தந் தத்தம் பிதிர்க்களைச் சேரு மாற்றிர்
புந்திகூர் சனற்கு மாரர் சிராத்தமே பொற்பா மென்றார்.

(சங)

சுக்கில பக்கங் கங்குற் சொல்பக லபர மான
பக்கமே யவர்கட் காகும் பகர்மதி தானே தேவர்
தக்கநற் றேவர் சாற்றும் பிதிர்க்களு மொன் றுக் கொன்று
மிக்கதே வருமாய் மேவிப் பிதிருமாய் விளங்கு வாரால்.

(சௌ)

காணுறு வானிற் றேவர் பிதிர்க்கணங் கருதி வாழ்வார்
மானுடப் பிதிர்க்க டேவர் பிதிரென மன்னு வாரக
ணனமில் பிதிர்க்க னோடு பிதாமக ருணாக்கு நீதி
தானுறு பிதிர்பி தாம கராமெனச் சாற்று மின்னோர்.

(சரு)

சோமப னென்றே யோதும் பிதிரெனச் சொல்வர் மிக்கா
யேழுறு பிதிர்கண் மான்மிய மிலங்கவிப் புராணத் தன்றித்
தாமுற வுரைத்தி லேமென் றுரைத்தனர்க்கும்வி யாச
ரோழுறு சோமன் வெய்யோ னிவருடன் புருவ வாவே.

(சசு)

கூடிய வகைச்சி ராத்தந் தருப்பணங் கூர்பி திர்க்க
ஹடியே யடையு மாறு நவின்றநற் புருவ காலந்
தேடியர் தனைத்தா னங்க டெரித்திவை சுருக்க மாகப்
பாடுற வுரைத்தே நித்திய மாமிவை பகருங் காலே.

(சஸ)

விரித்திவை யுரைக்க லாகா தென்பதை விரும்பி மட்டா
யருத்தியோ டுரைத்தேன் போற்ற லறிஞர்தங் கடனே யாகு
மருத்தொடைச் சுவாயம் பூமன் வந்தர மாதி யந்த
முரைத்தன னென்றே சூதன் முனிவரர்க் குணர்த்தி னானால்

(சுடி)

நாற்பத்துநான்காவது

புருரவா மகிமை யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ககஅக.

நாற்பத்தைந்தாவது

மன்வந்தரானு கற்பத்திற் சக்கரவர்த்தி

லட்சணமுரைத்த வத்தியாயம்.

சூதமுனி வரன்முகத்தைத் துகளறுமா முனிவரர்தான் அலங்க றோக்கி
யேதமிலா மன்வந்த ரானுகற்பச் சக்ரவர்த்தி யிலக்க ணத்தை
நாதமுறு கடனாப்பண் மச்சவடி வெடுத்தருண ராய னன்றா
னீதமுறு மனுகேட்ப நிகழ்த்துமுறை நிகழ்த்துகென நிகழ்த்து வானால்.

(க)

வளங்கொளியு க நான்குமுனம் பூகோளப் பாரதநல் வருடந் தன்னில்,
விளங்கவுரைத் திலம்விரிப்பாம் விழியிமைத்தல் பதினெட்டோர் காட்டை யந்
தக், களங்கமின்முப் பதுகாட்டை யோர்க்கையக் கலைமுப்பான் கணமொன் றுரு,
முளங்கொள்கணம் பன்னிரண்டை யோர்முகுர்த்த மெனப்பெரியோ ருரைப்பர்
மாதோ.

(உ)

மொழிமுகுர்த்த மொன்றிரண்டு கழகையதா முகுர்த்தமுப்பா னொருகா னாகு
மொழிவருமத் தினமொன்றைப் பகவிரவாய்ச் சூரியனே யுருந்து விப்பான்
விழியுறக்க மிருட்போது விதிக்கருமம் பகற்போதும் வினாத்தே யாயுட்
கழிவுறச்செய் வார்மனுடர் கழறுதின முப்பானோர் திங்க ளாமால்.

(ஈ)

மானுடருக் குறுமாதம் வருபிதிர்கட் கோர்தினமாம் வருமுற் பக்க
முனமிலாப் பிதிர்க்கிரவாம் பிற்பக்க முயர்பகலா முரைக்கு மாந்தர்க்
கானதிங்கட் பன்னிரண்டோ ராண்டாண்டு முப்பதுமே பிதிர்க்குறா ராண்டா
நானிலத்தோர் சதவருடம் பிதிர்வருட மூன்றினொடு நான்குநிங்கள்.

(ஐ)

மாந்தர்க்குச் சொல்வருடந் தேவருக்கோர் நாளாகு மருவு மங்கான்
போந்தவத்த ராயணமே மகர்போதா மிருட்போது புகலுங் காலை
யாய்ந்ததெக்க னாயனமா நரர்வருட முப்பதுவிண் ணவர்க்கோர் மாத
மேய்ந்தநர வருடமுந்துற் றதுபஃதோர் வருடமென்ப ரிமைப்பி னோர்க்கே.

(ஔ)

சக்கரவர்த்தி லட்சண முனாத்த வத்தியாயம். ௫௨௧

இயன்ற மானுட வருடமுன் திலக்கத் தறுபதி னாயிரம்விண் ணோர்க்குப்
பயன்றருமா யிரம்வருட மென்பர்முழுக் கணக்குணர்ந்த பனுவ லாளர்
வியன்கொளுமா னுடவருட முப்பத்தா னாயிரமங் விண்ணு டர்க்கு
நயம்பெறுநா றுண்டாகு நான்குயுகத் தளவைபெயர் நவில்கிற்பேமால். (௬)

ஆதியுகங் கிருதமிரண் டாவதுதி ரோதயுக மடுத்த மூன்றா
யோனாயுகந் துவாபரநான் காவதுவே கவியுகமென் றுரைப்பர் மேலோர்
நீதிபெறுங் கிருதம்விண்ணோர் வருடநா லாயிரமா நிகழுஞ் சந்தி
நீதினா றுண்டாம் யுகசந்தி யாங்கிசம் வருடந் நிகழ்நா னாதே. (௭)

சாற்றுதிரே தாயுகமு வாயிரமாண் டந்தயுக சந்தி முந்நா
தேற்றியநல் வருடமாஞ் சந்தியாங்கி சமுமுந்நா றெனுமாண் டாகுந்
தோற்றுதுவா பரமிரண்டா யிரம்வருட மிருநா று தொகையாண் டாகும்
போற்றுசந்தி சந்தியாங் கிசமிரண்டு சுகவருடம் பொருந்து மாதோ. (௮)

சார்கலியா யிரவருடஞ் சந்தியொரு நூறுண்டு சந்தி யாங்கிச
மோருமொரு நூறுண்டாம் யுகநான்கு சந்தியாங் கிசமு மொப்பச்
சேர்தொகைவிண் ணவர்வருடம் பன்னீரா யிரமாகுந் திரைப்பார் மாந்தர்க்
கேருநாற் பத்தின்மூன் திலக்கமிரண் டயுகமாண் டென்பர் மாதோ. (௯)

இப்படியோர் சதுரயுக மெழுபத்தோர் தரமெய்தி யிவற்றின் மேலு
முப்பதுடன் மூன்றிலக்கத் திராறுயி ரத்தெண்ணூற் றெண்பான் முற்றத்
தப்பில்வரு டமுமாறு திங்களுஞ்சென் றுன்மணுவந் தரமொன் றெய்துஞ்
செப்புமன்வந் தரத்திலகு நரர்வருடத் தளவையினைத் தெரிக்குங் காலை. (௧௦)

அயர்வின்முப் பத்தொருகோடி முப்பத்தி ராயிரமா மவற்றின் மேலு
மியையறுமெண் ணூற்றெண்பான் வருடத்தோ டாறுதிங்க ளென்பர் மேலோர்
செயமுறுமிய் மனுக்காலம் பதினான்கு சென்றிடிவேலார் கற்ப மாரு
முயர்தருமோர் கற்பத்தி னளவையினை நரர்வருடத் துணாக்குங் காலை. (௧௧)

செம்மைபெறு நானூற்று முப்பதின்மே னூற்கோடி கிறந்து மேலும்
விம்முறுமோர் நாலிலக்கத் தறுபதினா யிரத்தோடு மினிர்முந் நூற்றோ
டும்மிருபத் தேழெனுமாம் வருடமெனத் தொகைப்படுத்தி யுரைப்பர் மேலோ
ரம்முறையி னுரைத்தகற்ப யிரண்டுசென்றூற் பிரளயமென் றறைவர் மாதோ. (௧௨)

இலங்குபிர னையகால மெண்ணூற்றி னறுபதின்மே லெட்டுக் கோடி
யலகுறுமொன் பானிலக்கத் திருபதினா யிரத்தறுநூற் றைம்ப தோடுங்
குலவியநால் வருடமுயி ரிறத்தவினாற் பிரளயப்பேர் கூற லாமா
னிலவுயுக நான்கினுக்குட் கிரேததிரே தச்சொருப நிகழ்த்து வேமால். (௧௩)

சொல்லியதி ரோதசே டந்துவா பரங்கலியின் சொருபந் தன்னை
யல்லலிலா னுரைத்தனமா லவையிரண்டும் வேறுக வறைய லாகா
வொல்லைமுன முரைத்திடுங்கான் மனுமரபிற் பிரசங்க முரைக்க லானேம்
வல்லலிவை வரன்முறையின் வகைதெரிந்து வகுத்துரைக்க மறந்திட் டேமால். (1)

இனியுரைப்பாந் திரேதயுக சேடத்தைத் திரேதாதி யினிலி ருந்த
மனுவொடுமே ழிருடிகளும் பிரமாவால் வகுத்துரைத்த சிரௌத தன்மம்
வினவியதோர் சிமார்த்த தன்மம் விளம்பின ரவற்றுனால் வேத மோத
றனிமகமக் கினிகருமந் தானமுத லானவெலாஞ் சிரௌத தன்மம்.

(கரு)

அருண்மிகுத்த தவத்துயர்ந்த சத்தவிரு டிகளறைந்தா ரகில லோகத்
தொருவருக்குந் துரோகமின்மை வருணதன்ம மாச்சிரமத் தொழுகுந் தன்ம
மருவுமிவற் றுசார முதலிய சிரார்த்தன்ம வகையா மென்றே
பெருகும்வினைப் பயனொழித்தே சுவாயம்பு மனுமுன்னாள் பேசி னனால்.

(கக)

சத்தியமெய்ப் பிரமசரி யஞ்சுருதி சாத்திரங்க டவயி வற்றா
லொத்தவிரு டிக்கிரமந் தப்பாத முனிவரெழு வோர்கள் பாரிற்
சுத்தமக லாதமா னுடரிடிக ளின்னோர்க்குச் சொற்றி ரேதம்
வைத்தயுகா தியினியல்பாய்ச் சிவனிடத்துந் பவித்தபல மறைக்கு ழாய்கள்.

(க)

அருடார காதிதெரி சனங்களால் வரப்பெற்றா ராதி சுற்பத்
திருளறும்விண் ணவர்களுக்கவ் வேதமந்தி ரங்களெலா மியல்பாய் வந்து
பெருகுபிர காசமா யினபின்பு தருமமெல்லாம் பிழைபட் டேகி
மருடன்ம முற்றியம்பு மந்திரங்க ளில்லாமன் மடமை பூண்டே.

(கஅ)

ஆயிரமா யிரங்கற்ப மழிந்தபின்னர் மந்திரங்க ளனைத் தும் விண்ணோர்
துயபுந்தி தனிலுதித்தே யிருக்கெசுரு சாமமத ருவணஞ் சொற்ற
மேயசதுர் வேதமந் திரங்களையோர் முனிவார்கள் விரித்தார் பின்னுஞ்
சேயசிமார்த் தத்தைமுன்னாள் சுவாயம்பு மனுவுரைத்தான் றெரிந்து தானே.

(கக)

சகலதரு மங்களுக்குங் காரணமாம் வேதங்க டாமொன் றுகி
மகிமைபெற வினிதிருக்கு மவையனைத்தும் பாங்ககன்னை ரும்போ தெல்லாம்
புகல்வயது குறைவுறலால் வியாசமுனி பிரித்துரைப்பான் பொருவின் றான
மிகுதவத்தோ ரொருதினத்தின் வேதங்க ளனைத்தினையும் விரும்பிக் கற்பார்.

(க)

புகதரும மிஞ்சாமல் விரித்துரைக்கும் வேதத்தி லுண்மை யாகி
யகமுறுமந் திரசெபமே யந்தணர்க்கு மகமாகு மரசர்க் கொன்னு
ரிகல்புரிவெஞ் சமர்மகமா மெழில்வணிக ருக்குவா ணிடமே யாகுத்
தகுமுழவர்க் குழவுபரி சாரகமே யாகமெனச் சொற்ற லாமாம்.

(கஅ)

ஆதலால் வருணமுறை தப்பாம லந்தணர்சொ லரசர் கேட்பார்
நீதிபுரி மன்னர்மொழி நெறிதவறார் வணிகர்புவி நிகழ்த்து காலாம்
பேதமுறு பின்னவர்முன் னவர்சொன்மொழி நடந்துமகப் பேறுண்டாகி
யோதுககஞ் சீராபு டரும்புத்தி யுடையவரா யுவந்து வாழ்வார்.

(கஅ)

வருணதரு மத்தினையே யனுசரிக்குங் கருமத்தை மனத்தி னெண்ணி
னுரிமைபெறச் சித்திக்கும் வாக்கினு னுரைத்தபின்ன ருந்ந்ந வேண்டாம்
தெருளுநன் மேதையுண்டா மம்மேதை யின்பொருளைத் தெரிக்குங் காலேக்
கருதுருவம் புலமாயுள் கன்மபுத்தி தருமமெனக் கழறலா மால்.

(கஅ)

சக்கரவர்த்தி லட்சண முரைத்த வத்தியாயம். ௫௨௩

அம்மேதை யென்றுரைக்கு மரும்பொருளே சரியாகு மணைவோ ருக்குந்
தம்மேதை மகல்வருணச் சிரமவிதி தவருமற் றுன்செய் தாரா
லிம்மேதை விதியிடத்தி லுபதேசங் கேட்டபடி யிருடி. மார்கள்
செம்மேதைச் சங்கிதைகண் மந்திரங்கள் செப்புமுறை செய்தா ரன்றே. (௨௪)

அவியருந் து மகவானு மமர்களும் விதிமுறையே யளிக்குந் தானங்
கவினுறுசுந் தியசெபங்க ளுபகரண மனைத் தினைபுங் கருத்தி னோடு
புவிபுரக்குஞ் சுவாயம்பு மனுவந்த ரத்தின்முன்னுள் புரிதல் போலத்
துவிதமொடு மொருசெந்தி வளர்பாக வினையதனைத் தொடங்கி னாரால். (௨௫)

சத்தியமு தறிவொழுக்கஞ் சபதபங்குர் தானமுன்னுள் செய்த தன்மங்
கொத்துறுமத் தன்மங்கள் குறைந் துகொலை புரிமகத்தின் கொள்கைத் தன்மம்
பத்தியொடு வளர்ந் துறுங்கா லாயுனொடுஞ் சாராய பகரு மேன்மை
யொத்தமகா பலத்தெதிர்ந்த வொன்னுரை யொருக்குமடல் யோகம் யாகம். (௨௬)

செய்வதற்கு முரியவராய் பிரமவா திகளாகிச் செய்ய தோட்டத்
துய்யதா மரைவிழியுஞ் சுடர்க்கலன்சேர் மணிமாலேத் துணைப்பொற் றோளும்
வெய்யமத கயகடையு மில்வலியு மாசானு வாகு நான்கு
கையின்முழ வளவுமகன் றுயர்மார்புஞ் சுவாயம்பு காலந் தன்னில். (௨௭)

உளவான திகிரிமுத லியபடையு முத்தமபத் தினிக ளோடும்
வளமான நிதியுமணி யந்தேரும் வாய்பரியும் மதக்கை மாயும்
கினர்கால முன்னுமுணர் பெருமையின் பழம்விதறுங் கீர்த்தி தர்னுந்
தளராத வணிமாதி செல்வமுஞ்சாத் திரமுமறைத் தகைமைப் பண்பும். (௨௮)

மெய்யின்மயிர் மேற்கிளர்வு மென்னிகையும் பச்சொளியு மேன்மை தாயு
மொய்கொளென்புத் தோன்றாத தவையுடனு மகனுதலு முளைத்த நான்கு
துய்யபிதை வானொயி று நற்குலமு முட்பன்றித் துணைக்கை போலும்
கையினைபும் விடைக்கவினுஞ் சிங்கத்தின் கழுத்தனைப கழுத்து மல்லால். (௨௯)

அங்கைகிற்பங் கயரோகை சங்கரே கையுங்காவி லாழி ரோகை
துங்கமச்ச ரோகையும் தரசொர்க்க பாதலத்தொல் கடல்வெற் பேழ்ந்
வெங்குமியங் கிடுகிறனு மிருநிலத்திற் தவந்தானம் யாகம் வாய்மை
தங்குபொறை நிலைகிறுத்துந் தன்மையும்விண் கிவின் கலையைத் தரிக்குஞ் சால்பும். (௩௦)

தருமமரும் பொருளின்ப முத்தியிவை மாறின்றிச் சாகுஞ் சீரு
மொருவருந்தம் மிலக்கணத்துக் கொன்னாத விலக்கணமு மும்ப ராலும்
பொருவிலக ரர்களாலு மழிப்பரிய பெருவலியும் புகலு மாயுண்
மருவுமொரெண் பத்தையா விரம்வருட மகிழ்வாவி வாழு நாளும். (௩௧)

உடையவரா யுதித்துச்சக் கரவர்த்திப் பெயர்பெற்றே யுதிர்கட. கெல்லா
மிடையூறு தவிர்த்துமணி முடிபொறுத்து மதியட்ட மிகங்கு மொற்றைக்
குடைநிழற் றி முலகமெனங் குளிர்வித்து மனுமுறைசெங் கோன டாத்தி
யடையலர்க ழுறையளப்ப வரியணமேல் வீற்றிருந்தே யகிலங் காப்பார். (௩௨)

அந்தயுகத் துள்ளபிர சைகண்மூவா யிரவருட மமர்ந்து சாலப்
புந்திகளி கூர்ந்துநல்ல புத்திரரும் பவுத்திரரும் பொருந்தி வாழ்ந்தே
நந்தலிலாப் பரலோக நண்ணுவர்கள் யுகசந்தி நணுகுங் காலை
முந்துதிரே தத்தரும நாலிலொன்றே யிருக்குமென மொழிவர் மேலோர். (௩௩)

இந்தமுறை திரேதயுகத் தருமமெலா மச்சவடி வெடுத்த மாயன்
சிந்தைமகிழ்ந் தேமனுவுக் குரைத்தபடி யேமிகவுந் தெளிந்தே மாயப்
பந்தமறுத் திடுமுனிவர் கேட்டுள்ள மகிழ்சிறப்பப் பரிவி னோடுஞ்
சந்ததமும் வேதவியா தரைப்போற்றுஞ் சூதமுனி சாற்றி னானல். (௩௪)

நாற்பத்தைந்தாவது

மன்வந்தரானுகற்பத்திற் சக்கரவர்த்தி லட்சண

முரைத்த வத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௨௨௩.

நாற்பத்தாறாவது

தேவரிடி சம்வாத வத்தியாயம்.

சூதமா முனிவ னோக்கித் துலங்கிய திரேதந் தன்னி
லோதிய மகங்க ளாற்று மேல்வையி லுயர்வான் தேவார்
மாதவர் சம்வா தத்தை வகுத்துரை பென்ன ஞான
மூதறி வுறுவி யாத முனிவனை வழுத்திச் சொல்வான். (௧)

மந்திரஞ் சுருக்கி யாகம் வகுத்தனர் வதைபா யோதின்
முந்திய கிருத மென்னும் யுகசந்தி முடிந்த பின்னார்ச்
சந்திபோய்த் திரேத மென்னுந் தனியுகம் பொருந்த நானு
நந்தலின் மழையான் மிக்க நால்வகைப் பயிர்க் ளோங்கி. (௨)

பூமியி னகர நாடு புகழ்பெறு செல்வ மிட்ட
காமியம் பொருந்த வேத மந்திரங் க்ருமந் தப்பா
தேமக வானே மூன்று லோகமுஞ் சிறப்பக் காத்தே
யோமமா ரசுவ மேதந் தொடங்கியே யுளுற்றும் போதில். (௩)

முனிவர ரனேக ருற்றார் மொழிந்திடும் யாக கன்மந்
தனியிருத் துக்கள் செய்யத் தான்கேண்டு மவைக ளெல்லா
மினிமையி னமைக்க வைத்து வரியுமுன் னியற்ற வோமம்
புனிதநால் வேத கோட்டஞ் சுரத்தொடு புசுவங் காலை. (௪)

புகலத்து வாரியு வான புருடர்க டிரிந்து சுற்றத்
திகமுறும் புரவி யாகஞ் செயற்குறு பசுக்க ளெல்லாந்
துகளறு பூபந் தோறுந் துன்புறக் கட்டி யோதா
மகமதிற் புசிக்குந் தேவர் வருகவென் றழைக்குங் காலை.

(௫)

சிறந்தகற் பாதி யுள்ள தேவர்தீர் மகவா னுண்ண
விதைஞ்சியே யிமையோ ராதி யிந்திர னிழைக்கும் யாகத்
தறைந்திடு பூபஞ் சேர்த்த பசுவெலா மலக்க ணெய்தி
நிறைந்தவெந் துயரி னாழ்ந்து நிலைதடு மாறும் போதில்.

(௬)

தவமொடு கல்லி ஞானக் தலைவரா முனிவர் நோக்கிப்
புவனியிற் பசுக்க டுன்பம் பார்த்துளம் பொருர்க ளாகிக்
கவலையுற் றசுவ மேத முருற்றுகற் பத்தின் மென்பூக்
திவனொளி யலங்கற் திண்டோண் மகபதி யிடத்திற் சென்றே.

(௭)

என்னகா ரியத்தைச் செய்தா யீதுநற் செய்கை யன்றான்
மன்னிய பசுவைக் கோறன் மத்திம மதம மாகத்
துன்னுமிக் கரும நீத்துத் தருமமே துலங்க வேண்டிற்
பன்னுமோ ராக மத்தின் படியாக மியற்றி னன்றும்.

(௮)

சீவனைச் செஞுத்த லாலே தருமங்க ணசிக்குஞ் சீர்த்தி
தாயுசீ ரவியால் யாகந் தனிலுமக் கார ணங்க
ளாவதோர் தரும மத்தங் காமிய மாமிம் மூன்றும்
பாவகத் தனிக்கு மிந்த வேதமும் பலனென் றில்லை.

(௯)

பொருவிலா கமத்து யாகம் பிரமாவும் பூரு வத்தி
னருமையி னாற்றி மிக்கா யடைந்தனன் பலனு நீடும்
வரன்முறை வழுவுச் செய்யே லென்னலு மகவா னுள்ளத்
துரமுறு மாங்கா ரத்தா லுட்கொளா திருக்க வாங்கண்.

(௧௦)

முனிவர்புத் தேளிர் நோர்ந்து மொழித்தகா பரங்க ளாலு
மினியசங் கமங்க ளாலு மியற்றலாம் யாக மென்றே
நனிபெறு சம்வா தத்தி னவின்றுதர்க் கிக்குங் காலைப்
புனிததத் துவங்கள் யாவும் புகரறப் போற்றி னோராம்.

(௧௧)

மாதவர் வாதி னொந்து கேசர வசுவைப் பார்த்துத்
தீதுலத் தான பாத குமரனீ செய்யும் யாக
நீதியை யுரைத்தி டென்னப் பலர்பல நிச்சி யாம
லோதிய பசுக்க ளாலு முயர்மரப் பழங்க ளாலும்.

(௧௨)

கந்தமு லங்க ளாலுங் கருதிய காய்க ளாலுஞ்
சிறந்தயா னினைந்த வண்ணஞ் செய்யலாம் யாகஞ் சீவ
னந்துறிற் கொலையா நல்ல தவத்தினை நயந்தே யாற்றி
னிந்தனை யொழியுந் தார காதினி தெரிச னத்தால்.

(௧௩)

ஞானமா முனிவர் கண்ட நல்லமந் திரங்க ளாலே
தானுறும் பசுப்ப டுத்த றக்கநற் பிரமா ணந்தான்
யானநிந் துள்ளே னீங்க ளெண்ணியோ சனைகள் செய்பின்
வானுறு மந்தி ரங்கள் வாக்கியம் பிரமாண மாமால்.

(கச)

கொண்டிலிர் வேதங் கூறும் யாகமும் பிரமா ணந்தான்
புண்டரீ கத்தோன் வேதம் வாக்கியம் பொய்யன் றென்னை
வண்டிறன் முனிவ ரானோர் மேல்வரு மாறு நோக்கித்
தண்டலில் புவியில் வீழச் சபித்தனர் சபித்த லோடும்.

(கரு)

தரைத்தலத் தன்னோன் வீழ்ந்து சஞ்சரித் திட்டான் மேன்மை
யருட்பெறுந் தருமம் யாவுந் தேர்ந்தினி தறிந்தா ரேனு
மொருத்தராய் விதியி னைத்தேர்ந் துரைத்திட லாகா முன்னோர்
தெரித்திடு தரும துட்பந் தெரிந்தினி னுரைக்கற் பாற்றோ.

(கசு)

மன்னிய சுவாயம் பூவா மனுவினை யன்றி வானோர்
துன்னிய ரிடிகள் யாருந் தொகுத்தினி னுரைக்க மாட்டார்
முன்னருந் தவத்தோர் சொற்ற முறைபுரி யாகந் தன்னிற்
பன்னிய வுயிரைக் கோறல் பழுதெனப் பகர்வர் மாறோ.

(கௌ)

தவம்புரிந் தனேகர் முன்னந் தருநிழ லனுரு மாற்றூற்
பவங்கெடப் புரிந்த ஞான முனிவரர் பகரும் யாகங்
கவர்ந்திடு தானம் யாவுங் கருத்துற மதித்தி யாரு
நிவந்துஞ்ச விருத்தி மூல பலமிலை நிறைவீர்க் கும்பம்.

(கடி)

இயன்றிடு தான மிந்த வகையினுற் சுவர்க்க மெய்தி
முயன்றுறு பலன்க டிய்ப்பார் தருமத்தின் மூலந் தேரிற்
பயன்றருந் துரோகம் வஞ்சம் பழியொடு முலோப மின்றி
நயந்தவிந் திரிய மைந்து மடக்கியே நானும் வாழ்தல்.

(கக)

சத்தியப் பொறுமை பூத தயைபிர மசரி யஞ்சி
ருய்த்திடு தவங்கொல் லாமை யொழிவுளந் தைரி யந்தான்
வைத்திடு மிவையாஞ் செம்பொன் மந்திர மகச்சொ ருப
மெய்த்தவ மகத்தின் பேற்றால் விளங்கிய சுவர்க்க லோகம்.

(உ௦)

அரியமெய்த் தவத்தின் பேற்று லமர்வைபா ராச லோகம்
கருமசன் னியாசப் பேறுங் கருதரும் பிரம லோகம்
பெருவயி ராக்கி யத்தின் பேறெடுத் தியம்புங் காலை
வருபிர கிருதி மாயை யொருவிமா லயத்தைச் சேர்தல்.

(உக)

சுத்தமெய்து ஞானப் பேறு சொல்லரு முத்தி யாகு
மெய்த்தகு கதியின் பேத மைந்தென வியந்து கூறி
யத்தகை வசவின் வார்த்தை யதிலனா தரவு பண்ணி
மொய்த்தமா தவத்தோர் விண்ணோர் முதல்வனைக் கண்டு பேசி.

(உஉ)

மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்.

௫௨௭

தரித்திடு சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தன்னிற் றங்க
ளிருப்பிடஞ் சென்று சேர்ந்தா ரிமையவர் யாகஞ் செய்தா
ரருத்திகொள் பிரகட் சத்தி ரன்முத லான வேந்தர்
தெரித்தநற் றுருவன் மேதா திதியொடுத் தான பாதன்.

(௨௭)

பிரியவி ரதன்றத் தன்மாப் பிராசீன பருகி வென்றி
விரசனற் சங்க பாலன் விறற்செயன் திரிச வாய்மை
மருவகிர்க் தாமன் கீர்த்தி வயங்குபற் சன்னி யன்றான்
தெரிதரு மிவர்கண் மிக்க தவஞ்செய்தே சுவர்க்கஞ் சார்ந்தார்.

(௨௮)

இரும்புவி தனிவி ராச விருடிகள் கீர்த்தி யின்னம்
பொருந்தின வதனால் யாக மாம்புகழ் தவமே மிக்கா
மருந்தவ மதனால் வேத னம்புவி படைத்தான் யாகந்
திருந்திய தவமு மிந்த வுகைத்திற் சிறந்தே முன்னான்.

(௨௯)

வளங்கெழு சுவாயம் பூமன் வந்தரந் தனிலுண் டாதி
விளங்கின வன்று தொட்டு விரித்தன யுகங்க டோறுங்
களங்கமின் முனிவி ரென்றே கருதுறும் வேத தூலை
யுளங்கொளும் வியாதற் போற்றி யுரைத்தனன் குதன் மாதோ.

(௩௦)

நாற்பத்தாவது

தேவாரிடி சம்வாத வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கஉசக.

நாற்பத்தேழாவது

மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்.

பரமுத மகங்க ளாற்றிப் பழமறைப் பனுவ தோர்ந்த
வரமுனி வரர்கள் குத முனிமுக நோக்கி மன்வந்
தரயுக வன்ன னத்தைச் சாற்றென வியாதற் போற்றிக்
காகம லங்கள் கூப்பிக் கனிவொடு மினிது சொல்வான்.

(௧)

உரைத்திடப் படுங்கி ரோதா யுகமது முடிந்த பின்னர்
விரித்திடுந் துவாப ரந்தான் விளங்கிடு மகனின் முன்னா
டெரித்திடு திரோதத் துள்ள தருமமே சிறக்குங் காலைத்
தரித்திடு தவங்கள் குன்றுந் தராபதி பிரசை யுண்டாம்.

(௨)

வாணிப முழவு லோப மாறுகொள் பகைபோர் செய்ய
வீணுறு தண்டம் யாத்திரை மேவுபல் லுயிரி டிக்கண்
பூணுறு கெருவத் தம்மைப் போன்றிடா சமான மெய்தல்
பேணுறு மிவைக ளுண்டாம் பிறங்கின வந்தந் தன்னில்.

(௩)

செய்வினைத் தரும மில்லைச் சிறந்திடு திரேதந் தன்னி
லுய்வகைத் தரும முண்டா மோங்கிய துவாப ரத்தின்
மெய்கெடக் கலங்கும் பின்னர் விளங்கிய கலியு கத்திற்
பொய்மிகத் தரும மாண்டு பொருந்திடு மதன்மந் தானே.

(சு)

மருவிய துவாபரத்தில் வருணமாச் சிரம நான்கு
மருகுறு மிருதி வேத மிரண்டுபட் டடைத லாலே
தெருளுறத் தருமம் யாவுந் தெரிந்துநிச் சயமாய்த் தோன்ற
பெருகிய மதிபே திக்கும் பிறங்குசாத் திரங்க ளெல்லாம்.

(ரு)

ஒன்றுரைத் திட்ட வண்ண மற்றொன்று முரைத்தி டாதாய்த்
துன்றிட லீற்று லீற்றாய்த் தொகுத்தினி துரைக்கு மொன்றாய்
நின்றிடும் வேகந் தன்னை நிகழ்துவா பரத்தின் மூன்றாய்த்
குன்றிடு கலியி னான்காய்க் குவலயந் தன்னில் வேறாய்

(சு)

தொடுத்தனன் வியாத னிந்தத் தொல்லுல கத்து னோர்க்குப்
பகுத்தறி வாயு ளற்பப் பான்மையான் முனிவர் பின்னு
மிகுத்துமந் திரங்க ளென்னும் விதிப்பிர மாண மென்று
மகித்திடு மர்த்த வாத மென்றுமே வழங்கச் செய்யும்.

(எ)

இருக்கொடு மெசுரு சாம மிவற்றிற்சங் கிதைக் ளென்னும்
பெருத்திடு சமானத் தோடு பேதமாய்ப் பிரிப்பர் மற்று
மருத்திகொள் கற்ப சூத்தி ரங்களுக் கருத்த மன்றித்
தெரித்திடு பாடை தோறுஞ் செய்துள வித்தை யாவும்.

(அ)

தோன்றிய வாறு செய்வர் சொல்லத்து வாரியு ஞானை
யேன்றிடு மெசுரு வேத மியைந்கழ ருவத்தி லொன்று
யான்றபின் னிரண்டாய்த் தோன்றி யபேதமாய்ப் பேத மாநி
யூன்றிய பொருளாய்ப் பின்னு முலகிடைக் கலங்கிற் றன்றே.

(ஆ)

பின்னரு மனைக பேதம் பெற்றதா லதனைப் போல
மன்னிய சாம வேதம் வருமத ருவண வேத
மென்னுமில் விரண்டு மத்த மியல்பல பேத மாநி
நன்னில மதனிற் றோன்றி நகிக்குமப் பொருள்க ளெல்லாம்.

(இ)

துலங்கிய துவா பரத்திற் சுருதியி னத்தம் வேறாய்க்
கலங்கியே கருத்தி லைய முற்றுப்பின் கருது வேத
மிலங்கிட வேறு வேறு யியன்றிடு மென்பர் மாக்கள்
பலங்கெழு விசுவா சத்தை நீக்கியே பவத்தி லாழ்வர்.

(ஈ)

வேதநிச் சயமாய் மாந்தர் விசுவாசித் திடாமை யாலே
தீதுற மறுக்கும் வானந் திரிவித காரண துக்கம்
வீதனோய் வருத்த முண்டா மனத்தினில் வெப்பந் தோன்றும்
போதுளத் தெண்ணந் தோன்றப் புகும்வாயி ராக்கி யந்தான்.

(உ)

மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்.

௫௨௯

வரும்வயி ராக்கி யத்தால் மருவுமில் வாழ்விற் றேடந்
தெரிவுறக் கண்டு ஞானந் தேக்குற நீக்கி நான்கா
முரியவாச் சிரம தன்ம மோர்ந்தன னின்றும் வாழ்நாள்
விரிவெலா நன்கி னுற்றி லீடுற நினைப்ப ரன்றே.

(௧௩)

முந்திய சுவாயம் பூமன் வந்தர முதன்மை நாளில்
வந்துறு துவாப ரத்தின் மன்னுசாத் திரங்க ளாதி
தந்துறு மாபுள் வேதந் தனிற்பல பேதங் கற்பத்
தந்துஞ் திரத்தி னோடு கணிதமிங் குரைத்தற் கெல்லாம்.

(௧௪)

பிரிவுறு சமமாய் வேறு தர்க்கசாத் திரபே தங்க
ஞறுதியா மெகரு சாத்திர முயர்கற்ப சூத்தி ரங்கண்
மறுவிலா மிருதிபேத மற்றுள் விஞ்சை பேத
நிறைபிர தான வித்தைத் தொகுதிநீத் துணர்வி னுலே.

(௧௫)

உற்றிடு மனமே வாக்குக் கருமமாங் கொத்தி ராது
தெற்றிய முயற்சி தன்னுற் செய்பயிர் சித்தி யாகு
முற்புக றுவாப ரத்தின் மொழிந்திடு மான்மா வெல்லாம்
பற்பல தவத்தாற் காயக் கிலேசமே படுத்து லோபம்.

(௧௬)

பகர்ந்திடு வியாபா ரங்கள் படைபொரல் தத்து வத்தி
ணிகழ்ந்திடு நிச்ச யங்க ணிறைகல்வி யோத னீத்த
றாகுந்திறற் றருமங் கூடுஞ் சரங்கரந் தக்கோர் பேதித்
திகழ்ந்திட வருணத் தோடாச் சிரமங்கெட் டிடுதன் மற்றும்.

(௧௭)

காமமெய்க் குரோத முண்டாங் கருதிய வாயு டானுந்
தோமுறு மிருநா றுண்டு பூரணந் துவாப ரம்போ
யோமுறு சந்தி யின்மா னுடர்குண வீன ராவர்
தாமுறு தரும நான்கி லோர்பாகஞ் சார்வ ரன்றே.

(௧௮)

கவிவருங் காலங் கோறல் களவுபொய் கவிடு மிக்காய்
மலிதவஞ் செய்வோர் தம்மை வதைத்திடக் கூடா மாந்தர்
நிலைபெறு தருமஞ் செய்யார் செய்திட நினைப்போர் தாழ்வர்
தலைபெறப் பயிர்கள் செய்யிற் சாரினுஞ் சாரஞ் சாரா.

(௧௯)

பசிமெய்நோய் தாகம் வானிற் பயோதர மழைபெய் யாமை
விசையுறு நாட்டு பாதி மேவிடும் வாணு டானு
நிசமிலை யற்ப தேக நிகழவ கீர்த்தி பொல்லா
வசையுற லஞ்சா ரத்தோ டசத்திய மருவு லோபம்.

(௨௦)

மன்னிய வதன்ம முண்டா மறையவர் விதிக ளன்றித்
தன்னிய மகஞ்செய் வோர்க டொன்மறை வழுவுச் சொல்வார்
பன்னுசாத் திரங்க டம்மைப் படித்திடா ரொழுக்க மேவு
நன்னெறி நிலாமை யாலே நடுங்கிடு மூலத மெல்லாம்.

(௨௧)

கொலையபி மான நீத்தல் கோபமொ டஞ்சைய லோப
மலகிலாக் கருவம் யாவு மணுகிடுங் கலக முண்டாம்
பலவில மறையோர் வேதம் பன்னிடார் பண்ணார் யாகம்
விலைசெயும் வணிகர் போல வேந்தருங் கொண்டு விற்பார்.

(௨௨)

அன்றியும் வட்டி யேற்றம் வாங்குவ ரந்த னுளர்
துன்றுகுத் திரர்க ளோடு பெறுவார்சொல் லுபதே சங்க
ணன்றிகொ ளாச னம்போ சனநண்ணு சயனம் யாவு
மொன்றிட வுறைவார் வேந்த ருலவுகுத் திரரிற் றேன்றி.

(௨௩)

மருவுபா டண்ட ராவர் வத்திரங் காவி போர்க்குத்
திரிவார்சாத் திரங்க ணிந்தை செய்வர்பொய் தானே சொல்வர்
பொருவறு தெய்வ பத்தி பொருந்துவர் சிலர்தன் மத்தைப்
பரிவற நிந்தை செய்வார் சிலர்சிலர் பழைய வேதம்.

(௨௪)

நன்னெறி தேர்வர் மிக்க நற்றவ வேடங் கொள்வர்
ருன்னுகுத் திரர்கள் வேடி மோதுவ ரவரில் வேந்தர்
பன்னிய பரிம கத்தைப் பண்ணுவர் பசுக்கள் பெண்டர்
மன்னிய தனங்கண் மாறி வவ்வுவ ரெவரு மற்றும.

(௨௫)

பொறுமையின் மனத்த ராகிப் புருணகத் தியினைச் செய்ய
வுறுவரச் செயலா லாயு னுருவநற் பலமுங் குன்றிச்
சிறுமையிற் றுன்பஞ் சேர்வர் தீர்க்கமாம் வயது ஞாறு
பெறுபுவி தன்னிற் றேய்வர் பிறங்கிட வந்து தோன்றார்.

(௨௬)

கிளர்ந்திடு மதன்மத் தாலே கெட்டிடும் யாக மிப்பாற்
றளர்ந்திடாச் சந்தி சந்தி தருகற்றின் றருமஞ் சொல்வேம்
வளர்ந்திடு யுகங்க டோறுந் தருமங்கால் வாசி குன்று
முளங்கொள வெந்த வெந்த யுகசந்தி தோன்றி னாலும்.

(௨௭)

பொருந்திய யுகத்தின் றன்மம் புகலநா னொன்று நிற்குந்
திருந்திய கவிபந் தத்திற் திகழ்சுவா யம்பு மன்னன்
றருந்தனி மரபிற் கீர்த்தி சார்பிர மடிப்பேர் பெற்று
வருந்திறற் கற்கி யாகி மாலவ தரித்து மண்ணேல்.

(௨௮)

முப்பது வருட மட்டு முலகிற்சஞ் சரித்து மூர்க்கர்
தப்பிடு மரசர் வாசி தந்திதேர் காலா ளாதிக்
கைப்படை மடியக் கொன்று மறையவர் கைவா ளேந்தி
யொப்பொடுந் திரிந்து சூழ வுலகெலாம் விசயஞ் செய்தும்.

(௨௯)

கொங்கணம் விராடங் குந்தங் குடகமா ரியங்கன் னுடஞ்
சிங்கள மகதங் காசி சிந்துகே கபங்க லிங்கம்
வங்கமொட் டியங்க டார மாளுவஞ் சீனங் கொல்லங்
தங்கம்பப் பரந்துண் டோங் கார்தாரங் கவிடம் வந்தம்.

(௩௦)

மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாயம்.

(ருக)

இவ்வகை முதல தேயத் தெய்திவாழ் மிலேச்ச ராய
செவ்வையில் சூர்த்த வேந்த ரனேகரைச் சினந்து கொன்று
கவ்வைகொள் யமுனைக் குங்குர் கங்கைக்கு நடுவண் மன்னி
யவ்வயி னமரு நாளி லருகுஞ் சேனை யெல்லாம்.

(ருக)

தங்களி லொன்றுக் கொன்று சமர்புரிந் திறக்கு மப்பால்
வெங்கலி முடிவிற் சந்தி மேவிய கூற்றிற் பாவம்
பொங்கிய பிரசை யாவும் பொன்றலு மொழிந்து பாரின்
மங்குறு மாந்தர் யாரும் வழங்குற லோபத் தோடும்.

(ருஉ)

ஒருவருக் கொருவ ரின்றி யொறுத்திடும் வேந்த ரின்றிப்
பெருவியா குலத்தி னோடும் பிரசைக னாடு நீத்து
மருவிய ஆக்கத் தோடும் வல்லுயி ரோம்பித் தன்ம
மருகுறக் காமங் கோப மதிக்கிர மிக்கு மண்மேல்.

(ருரு)

மான்மா னந்த நட்பு மரியாதை வணக்க மின்றி
யீனராய்க் குள்ள ராகி வயதுமோ ரிருபத் தைந்தாய்த்
தேனமர் கூந்தற் பெண்டிர் சிறுவருந் திகைக்க நீத்தே
பூனமில் பயிர்நீ ரின்றி யுறுபசி யுடற்ற லாலே.

(ருச)

நீத்தெழின் மிலேச்சர் மன்னு நேசங்க ளெங்குஞ் சென்று
மேத்துறு பலமு லங்கள் மதுவுட னிறைச்சி அய்த்தும்
வாய்த்துறு கலைத்தோன் மற்று மரவுரி யுடுத்தி நீதி
நீத்துநால் வருணத் தோடு நிலைமையாச் சிரமம் விட்டு.

(ருரு)

மொழாயன் மான்வ ராக மற்றுள மிருகம் யாவுந்
தரைதணி லருந்தி யாருஞ் சங்கர சாதி யாகிப்
புணாபடத் திரிபு நாளிற் புணரியங் கரைக ளாதி
பெருநதிக் கரைக டோறும் பிறங்கிய பலத்தி னாலே.

(ருரு)

மிசுத்தார் கூட்டங் கூடி விலக்கரும பசியான் மாந்தர்ச்
செகுத்துட லிறைச்சி யுண்டு செம்புனல் பருகி யுள்வர்
வகுத்திடாப் புலாலைத் துய்க்கு மயக்கினு லறிவு நீங்கித்
தொகுத்திடு பவமே யீட்டித் துக்கசோ கத்தி லாழ்வர்.

(ருஎ)

முந்திய கிருதத் தேக வருணமாய் முடிந்த வாபோற்
பிந்திய கலியந் தத்தும் பிறங்கிய சாதி பேத
நந்திட வுலகில் யாரு நண்ணுகுத் திரரே யாவ
ரந்தரத் தமரர் மேவு மாண்டொரு னாறு கூறில்.

(ருஅ)

மனிதர்க்கு முப்பத் தாரு யிரமெனும் வருடஞ் சென்ற
னனிபுறு மனிதர் மச்ச நற்பசுப் பறவை யுன்க
ளினிதுற வருந்திச் சார்பொன் றின்றியே யிறந்த பின்னர்ச்
சினமிகு கால னுண்டு சேடமாய்த் தங்கு மாக்கள்.

(ருக)

மாதரை யுவந்து கூடி மகவினை யுயிர்த்துத் தாங்கள்
வீதலுங் கலிபோய் வந்து விளங்குறுங் கிருதந் தோன்று
மீதுறு சுவர்க்கத் தோடு நரகத்தின் மேவி யின்பந்
தீதுறத் துன்பந் துய்க்குஞ் செய்கைபோற் கிருத மாகி.

(சு0)

யுகந்தொறுந் தேகந் துய்க்கு முறுகலி யுகம்போ யிந்தச்
சகந்தனிற் கிரேதந் தோன்றுந் தன்மையைத் தேருங் காலை
யிகழ்ந்திடு துக்கமுண்டா மிதிற்சம புத்தி யுண்டாம்
பகர்ந்திடு மிதனா லான்மாப் பான்மைதோர்ந் தறிவ னப்பால்.

(சுக)

தருமமே புரிவின் காட்டிற் றழலுறத் தீயந்த புற்கள்
வருமழை மொழியப் பின்பு வளர்வதே போலச் சொற்ற
தொருகலி யொழிந்தே யாதி யுகமுறும் போதின் மாக்கள்
பெருகுமுற் பத்தி யுண்டாம் பின்வரு யுகங்க டோறும்.

(சுஉ)

வந்ததும் வந்த பின்னர்ப் போயதும் வருவ யாவு
முந்துமன் வந்த ரத்தி னியற்கையு முணர்த்தா முன்னர்ப்
பந்தமி லாத சத்த விருடிகள் பகர்ந்த பண்பின்
சிந்தைகூர் மிகுதி தன்மத் தில்லறஞ் செய்வ ரன்றே.

(சுக)

அந்தவேழ் முனிவர் தாமு மறத்தினை நிறுத்த வேண்டி
வந்துமன் வந்த ரத்தின் பதிகளாய் வதிவ ரின்பஞ்
சுந்தரந் தரும மாபுள் சொன்னமா பலநற் காம
நந்தலில் யுகங்க டோறு நாலிலோர் பாகங் குன்றும்.

(சுக)

சொல்லிய யுகங்க ணன்கின் சந்தியைத் தொகுந்துச் சொற்றா
மொல்கலி லெழுபத் தொன்றாய் நான்கெனும் யுகங்க டம்மை
வெல்லுமன் வந்த ரந்தா னென்றென விளம்ப லாகு
நல்லதோர் யுகத்தின் தன்ம நவிலுமோர் கிருத மாகி.

(சுரு)

சாற்றிய வாறு மன்வந் தரத்தினிற் றருமம் யாவும்
போற்றியே யுகங்க டோறும் புகன்மன்வந் தரங்க டாமு
மேற்றிடும் வேறு வேறு யியம்பினேம் பேத மின்றிற்
ரோற்றுவர் முன்ன முன்ன மாக்களே யுகங்க டோறும்.

(சுக)

இவ்வண மாகு மீரே முன்னுமன் வந்த ரந்தான்
செவ்வையா சரியே யாது தானிப சாசி யக்கர்
தவ்வலி லுயிர்க ளெல்லாந் தழைக்குநர் பூர்வ மேபோற்
கவ்வையில் கற்பந் தானும் பூருவத் தியல்பாய்க் காணும்.

(சுஎ)

இப்படி யுகங்க ளெய்து மிலக்கணம் யுகங் பாவ
மொப்புறு மதனாற் கால மளப்பில வொழிந்த பின்னர்த்
செப்புமன் வந்த ரந்தான் நிருந்துமுற் பத்தி நரசந்
தப்பறக் கூடிச் சீவ கோடிக டங்கு மாதோ.

(சுஐ)

இருடி மான்மியவத்தியாயம்.

ருங்

இந்நெடுங் கால மெல்லா மியம்பிடிற் கணம தாகும்
பின்னர்மன் வந்த ரங்கள் பேசிய வாறு சொல்வே
முன்னிய தவங்க ளாற்றி மும்மல முருக்கு ஞான
நன்னல முனிவர் கேண்மி னென்றுரை நவின்முன் சூதன்.

(சக)

நாற்பத்தேழாவது
மன்வந்தரயுக வர்ணனை யத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கடகஅ.

நாற்பத்தேட்டாவது

இருடி மான்மிய வத்தியாயம்.

அருடன கரனோ ராழி யடலெழு பரியார் தேனா
வருடிகள் சினைகள் பம்பி வளங்கொளு நைமி சத்தின்
நெருடரி புண்ட ரத்தாற் திகழ்நதன் முனிவர் யாரு
மிருடிமான் மியங்கு நென்ன வியம்பிடுஞ் சூதன் மாடோ.

(க)

முன்வரு கிருதம் தன்னின் முடிவிலா வாயுளோடு
மன்னிடம் பிராணி மற்றத் திரேதமற் றுவாப ரத்திற்
சொன்னதோ ராபு டானுஞ் சருக்கமாக் கலியு கத்தி
வின்னுயிர்க் காபு ளற்ப மிறந்தனிச் சயிக்க லாகா.

(உ)

மானுடர் தமக்குச் சொற்ற கலியினில் வயது நூரு
நீனமி லாத தேவ ரசரர்மா னிடரி யக்க
ரானகம் திருவர் மிக்க வரக்கரோ டிவங்க னெல்லாந்
தானுயர் கிருதம் தன்னிற் சரியுடற் பரும னீனம்.

(ங)

கின்னர ரியக்கர் வித்தி யாதர் கினர ரக்கர்
மன்னுகம் திருவ ரச்சா சுக்கன்குய் யகர்வாழ் சித்த
ரென்றுமித் தேவ யோனி யெண்வகை மிவர்க னெல்லா
முன்னுதம் விரலாற் ரெண்ணூற் றுறெனு முயரஞ் சார்வார்.

(ச)

அளவிலக் கணமிக் வாரு மதிகமுங் குறைவு மற்றொ
ருளமிசு காலதோட மிவ்வண முயர்மாத் தர்க்குங்
கிளர்வொடு குறைவு முண்டாங் கேடனா நுகத்தி லேனும்
வளரள விவ்வா ருகும் வானவர் சரீரங் கூறின்.

(ரு)

அவ்வவர் கரத்தி னாற்பத் தொன்பதங் குலம தாகும்
தவ்வலி லசர ராகத் தழைக்கு மெண் பத்தி னுன்காஞ்
செவ்விய விரல்க ளாகுஞ் சென்னிக்குந் திகழ்சா னுக்கும்
வவ்வமொன் பதுசா னென்ன மருவிடு முயரந் தானே.

(சு)

தரணியில் யாவர்க் கேனுஞ் சானுவி லங்கை தொட்டால்
வரமுறு மன்னோர் தம்மை வானவ ரும்பு சிப்பார்
சுரபிமா மகிடஞ் சானே தோற்றுதா பரங்கட் கெல்லா
நிரையுக் முறைகு றைந்தும் வளர்ந்துமிந் நிலத்தி லோங்கும்.

(௭)

ஆவியிற் சிரெட்டஞ் சொல்லி லங்குல மெழுபத் தாராய்
மேவிட வுயர்ந்த வென்னும் விம்முமும் மதமை மாரி
யோவியா னைகளெண் னூறு விரற்கடை யுபர மாகுந்
தாவருங் கடாப்ப சுக்க னுன்னத சமமென் பாரால்.

(௮)

புவனியிற் ருபரங்க ளெனப்புகல் பொங்கர் நீள
நவிலுந் லாயி ரத்து நாற்பத்தொன் பதங்கு லந்தா
னுவமையின் மனிதர்க் கெந்த விலக்கண முளவோ கிவ்வா
றவிரொளித் தேவர் மெய்யு மவ்விலக் கணம தாமால்.

(௯)

விருத்தியி லதிக மாகும் விண்ணவர் சரீர மிலலா
ரருத்திகொ டேவர் மாந்த ரளவிடையுரைத்தாம்பாரி
லுருத்திகழ் பசுக்கள் யானே யுரைத்ததா பரங்குர் பட்சி
நிரப்புறு மளவை யுண்டி தொழிலிவ ணிகழு மாபோல்.

(௧௦)

தேவர்தம் முலகி னுள்ள தேனுவ யாதி யாவும்
பாவகத் தமையு மேலாய்ப் பகர்ந்திடும் பெரியோர் தம்மின்
மேவுமுத் தமரே சிட்டர் மிகுபிரா மணர்நால் வேதங்
கோவொழுத் தமமாஞ் சொற்ற குலப்பிரா மணருங் கோவும்.

(௧௧)

வீந்திடிற் பிரம சாயுச் சியத்தினை மேவ லாலே
யாய்த்தசத் துக்க ளென்ப ரந்தண ரரசர் மற்று
மேய்ந்திடும் வணிக ரென்ன வியம்பும வுணைத் தோரும்
வாய்ந்தவாச் சிரம நன்கு வழுவற நெறியி னூற்றி.

(௧௨)

மிருதிசொற் தரும மாஞ்சா மானிய தரும மேன்மைச்
சுருதிசொல் விசேட தன்ம மிவைநெறி னுலங்க வாரற்றிப்
பெருமைசேர் சுவர்க்கஞ் சேர்ந்து பேரின்பந் துய்ப்பர் ஞானத்
தருமமாம் வகையைக் கூறிற் தகவுறு பிரம சாரி.

(௧௩)

குருவினை வழிபட் டேத்திக் கோதற வோதி லன்னோன்
பெருமைசேர் சாது வாவான் பிறங்குமில் வாழ்க்கை யானு
மொருமைசேர் பிரம சாரிக் குதவியில் லறத்தின் தன்ம
மருமையி னூற்றி னானே லவனையுஞ் சாது வென்பார்.

(௧௪)

பெருவனத் தமரும் வானப் பிரத்தனுஞ் சாது முத்தி
தருநெறி யாகங் கூர்சந் நியாசியுஞ் சாது நல்ல
கருமமே தருமம் பொல்லாக் கருமமே யதன்மந் தேவர்
தெரிதவர் நரர்பி திர்க்க டேர்ந்திவை யறிவி லாரால்.

(௧௫)

இருடிமான்மியவத்தியாயம்.

(௩௩)

தரித்தலான் மகத்து வத்தாற் றருமத்தைத் தரும மென்ப
ராருத்தியிற் றுவர் சொல்லு மளவையே தரும மன்றி
விருத்தமாம் பலனை நல்கும் வினையினை யதன்ம மென்பர்
கருத்துறு குருவின் வன்மை கருதியே யுரைப்பன் மாடேதா.

(௧௬)

வித்தையின் விருத்த ராகி மிகுபொருள் விருப்ப மின்றிச்
சுத்தராய்க் குலசி ரோட்டத் தூயராய் வினையுக் கோரா
யொத்துளார் ஞரவ ராவ ருவந்துசெய் தரும மெல்லா
மித்தலத் திருவ கைத்தாஞ் சுருதிநன் மிருதி யென்றே.

(௧௭)

உரைத்தநற் சுருதி தன்ம மோங்கிய தானம் வேள்வி
நிரைத்தழற் கருமம் பின்னர் நித்திய மிருதி தன்ம
மருத்திகொள் வருணத் தேரடி மாச்சிர மத்தின் பான்மை
குருத்தொழு நியமத் தேரடி சசிசிவன் கோற லீத்தல்.

(௧௮)

அருமறை யுணர்ந்த சத்த விருடிக ளறைந்திட் டார்கள்
சுருதியின் றரும முன்போற் றுகளின்மன் வந்த ரத்தின்
றருமமே நினைந்து சாற்றி னான்மனு மிருதி தன்மம்
வருணவாச் சிரம தன்மம் வருத்திவை யுரைத்த லாமால்.

(௧௯)

இவ்வகைத் தரும மன்றி யியற்றாமோர் சிட்டா சாரந்
தவ்வலற் றுளதே தென்னிற் சார்மனு வந்த ரத்திற்
கவ்வையி னுலகிற் றன்மங் கதிகொள நிறுத்த வேண்டித்
திவ்விய மனுவுஞ் சத்த ரிடிசுருஞ் சிட்ட ராகி.

(௨௦)

சாதுக்க ளாகி மிக்காந் தருமமே நிறுத்த லாலே
மாதுக்க நீக்குஞ் சிட்டா சாரமாய் வழங்கு நாமம்
போதிக்கு மாதியாகிப் பொருந்துநித் தியமே யாகு
நீதிக்காஞ் சிட்டா சாரப் பகுதியை நிகழ்த்தும் காலே.

(௨௧)

சத்திய மீகை தானந் தவம்வேள்வி தயவு பூசை
வித்தையோ டோரெட் டாகு மிகுமன்வந் தாங்க டோறும்
புத்திகூர் மனுவுஞ் சத்த ரிடிசுருந் பொருவில் சிட்ட
நித்தகை யியற்ற லாற்சிட் டாசார மென்பர் பித்தோர்.

(௨௨)

சாநிரு தருமங் கட்டுட் குலவிய சுருதி தன்ம
நீநிலா வேத மோத வியாகத்தை யியல்பி னுற்றன்
மாநிலா மிருதி தன்மம் வருணமாச் சிரம மாகு
முறுபா டிற்ற தன்மத் துபாங்கத்தை யுரைக்குங் காலே.

(௨௩)

சத்திய முண்ணை சாற்ற றகுடிர மசரி யத்தோ
ருத்தம மான முண்டி யொறுத்தலாம் வேள்வி சொல்லின்
மெய்த்திர வியங்கள் கோக்கள் வேதங்க ளிருத்துக் கள்ளிர்
மொய்த்தகத் கணைக ளோடு முறைபெறு மலிக ளாமால்.

(௨௪)

இயம்பிய தயவு சொல்லி நிதத்தொடு மின்பம் யார்க்கும்
நயம்பெறப் புரித லாகு நலம்பெறு பொறுமை கூறிற்
கயந்திட விடர்செய் தோர்க்குக் கருதியே யிடர்செய் யாமை
வியந்திடு லோப மற்றோர் வெறுக்கையை வெறுக்கை செய்கல்.

(௨௫)

பிரமசு ரியத்தைக் கூறிற் பிறங்குதம் பதியின் செய்கை
மருவுள நினைத்தல் வாக்கால் வழத்துத லொழுத லாகும்
பொருவருந் தவத்தின் கேண்மை புலன்புறம் போக்காச் செய்கை
தனாபுகழ் வதனைக் கூறிற் தனக்குமேற் பலர்க்கும் பெட்பாய்.

(௨௬)

மன்னிய திரவி யத்தை மகத்துவ முடையோர்க் கீத
றுன்னிய சிட்டா சாரஞ் சுருதிக்கு விருத்த மின்றிப்
பன்னுநால் வருணத் தோராச் சிரமத்தோர் பற்றி நிற்கும்
நன்னிலைத் தருமந் தானே சாதுக்க ணயப்ப தாகும்.

(௨௭)

பகையொடு நட்பு மிக்காம் பண்புளோ ரிடத்தெஞ் ஞான்று
மிகையுறும் வெறுப்பு மேவும் விருப்பஞ்சந் தாப மின்றிப்
தகைபெற விருத்த றுனே விருத்தார்தஞ் சரிதை யாகுஞ்
தொகைசெய்நற் கருமந் தீமை துறத்தல்சந் நியாசி தன்மம்.

(௨௮)

நெறியினவ் வியத்த மாயி நிகழ்த்திய விசேட மீளுய்ச்
செறிவுறு விகாரந் துற்ற சேதனா சேத னத்தை
யறிவினாற் றெளிந்து நீத்த லரியமெய்ஞ் ஞானம் யாவு
முறுசுவா யம்பூ மன்வந் தரத்தரு மத்துப் பாங்காம்.

(௨௯)

ஓதுதத் துவமுந் தேர்ந்து முனிவர றுரைத்த தாமாற்
சாதுறு கோத்தி ரஞ்சீர் சாதுறு வித்தி யஞ்சேர்
தீதறு விதியைச் சொல்லிற் நிகழ்மன்வந் தரங்க டோறுங்
கோதறு வேத மூன்றுங் குலவிய தேவர்க் கெல்லாம்.

(௩௦)

விதிமுறை முன்போல் வேறாய் விதித்திடும் விதியு மிக்காய்க்
துதிகடோத் திரத்தினோடுந் தோத்திர முன்போ லாகும்
புதியதாந் திரவி யத்தாற் பொருந்திய குணத்தாற் செய்து
கதிதருங் கருமந் தன்னாற் களங்கமின் மாபு தன்னால்.

(௩௧)

தோத்திர வகைநான் காகுஞ் சொன்மன்வந் தரங்க டோறு
மேத்துகோத் திரத்தின் பேத மித்திறம் விளைக்கும் வேத
நீத்திடா மந்தி ரத்தின் றோத்திர நிகழ்த்தி னன்காஞ்
சூத்திர மறைதேர்ந் தோது முனிவரர் தொகுத்திட் டாரால்.

(௩௨)

தொகுத்திடும் வகையே தென்னிற் சொல்லுமன் வந்த ரத்தின்
பகுத்திடுஞ் சந்தோ டஞ்சேர் பயஞ்சுகந் துக்கஞ் சோகம்
வகுத்தவில வவந்துந் தற்கா தியினிலக் கணத்தின் மன்னு
பிகுத்தமா தவாசி தேந்தி ரியத்தினை விளம்பு வாழால்.

(௩௩)

இருடிமான்மியவத்தியாயம்.

ரு௭௭

இறப்பெதிர் காலந் தம்மி னியங்குமைம் புலன்க னோடு
யுறப்பெறும் விடய மாக வோங்குவா தனைக ளின் நிச்
சிறக்குமுக் குணமு மொத்துச் சீவகோ டுகளி னன்பாய்
நிறைத்தமெய்த் தவத்தி னோனை ருடியென நிகழ்த்த லாமால்.

(ரு௪)

பேதங்கள் பிரிவு ருமற் பேரிருட் பிரள யத்தைச்
சேதன மாயை தன்னிற் சேதன மிகவு முண்டா
மாதலா னமைசி ருட்டி யபுத்தியாந் கிருட்டி யாமா
லோதிய புருட னோடு முறுபிர கிருதி தானாம்.

(ரு௫)

நீருறு மச்சம் போல நிரந்தர மிருக்கு மன்றிக்
கூர்தரு சேத னத்தின் வியாபகங் குணமுண் டாகு
மாரும், தவஞ்சொ ருபம் விடையமங் விடையம் யாவும்
பேர்தரும் புத்தியா விப்பேதங் களறிய வேண்டும்.

(ரு௬)

அருண்மக தத்து வந்தா னாதிசாய் கிருத்தி கங்கண்
மருள்பிர கிருதி தோன்றும் வளர்மக தத்து வத்தின்
நெருளுமாங் காரந் தோன்றும் நிகழ்திற் பூக மேவும்
பொருவிவிந் தியந்தான் தோன்று மதிற்புகல் விடயந் தோன்றும்.

(ரு௭)

கருதிவை யொன்றுக் கொன்று காரிய கார ணங்கண்
மருவியெப் போது முண்டாம் வயங்கேக வேளை தன்னி
லுரியகா ரணத்தி லான்மா வுதித்திடு மாலேம் பூகம்
விரிதரு மேக வேளை விளங்கியுண் டாகு மன்றே.

(ரு௮)

மின்மினி யிருளிற் றோன்றி விளங்கல்போற் பெரியோ ராகித்
துன்னிய விடய நீத்தோர் மெய்யினிற் றுலங்கு மான்மாப்
பன்னருந் தவங்க ளாற்றிற் பகருட லான்மா வேரு
யுன்னலிற் றொரிய மஞ்ஞா னத்தினை யொழிக்கு மான்மா

(ரு௯)

இடத்தினிற் சிந்தை கூர்வோ னியல்வித்து வானு மென்ப
மடித்தவன் புத்தி நான்கு விதமதாய் வளரு ஞானம்
தடித்தவை ராக்விட மைச வரியநற் றரும மென்றே
இடத்தவன் தனக்கே சித்தி தெரிதரப் பிரகா சிக்கும்.

(௪௦)

முறைபெறு சரீரத் துக்கு ஞானத்தான் முத்தி யுண்டா
மறைபிர கிருதி யோடும் புருடனை யறைதன் ஞான
முறுபுர மென்னு மெய்யி லுயர்தரு சயனஞ் செய்யப்
பொறைமிசு சீவான் மாவைப் புருடனென் றறைவர் மாதோ.

(௪௧)

இன்னது மல்லான் மெய்யைக் கேத்திர மென்ப மேலோ
ரன்னதை யறிவோன் கேத்தி ரக்கின னாகு மெய்யிற்
றன்னுளப் பிரமங் கூருஞ் சயனத்தாற் சரீர மென்ப
மன்னுசாய் கித்தி மேவு சரீரத்தின் மதியி னானே.

(௪௨)

சேதனம் வியத்த மாகுந் திகழுமக் கேத்தி ரத்தை
யேதமில் கேத்தி ரத்த னினிதுற விரக்கை செய்வன்
யாதனைக் கேத்தி ரந்தா னசேதன மீதென் றெண்ணி
மேதினி சனித்த போதே விளங்குகேத் திரத்தி னோர்ந்தே.

(ச௩)

நன்கிடர் போகந் துய்க்க நமக்கிது கிரக மென்றே
யின்புற வறிவ னிவ்வா றறிந்தவ னிருடி யாமாற்
றுன்புறு கொலைசெய் யாமை துலங்கிய வுத்தம் வித்தை
முன்புக றவநல் வாய்மை முறைமறை சாத்தி ரங்கள்.

(ச௪)

இவையெலா முணர்ந்தோ னுக்கே யிணங்கிடு மிருடி நாமம்
புவனியிற் சனித்த வன்றே புத்தியா லனைத்து மோர்வன்
பவவினை சிறிதுஞ் சேரார் பரமவி ருடிப்பேர் சார்ந்தான்
சிவமிகு மிருடி சத்தப் பொருண்முத்தி சேர்த லானும்.

(ச௫)

சொற்றிடு சுயம்பு வாகை யாலுமே துலங்கு மென்னப்
பெற்றிடு மீசன் றன்பா லுதித்திடு பிரம னுள்ளத்
துற்றிடு புதல்வ ராங்கா ரத்தினை யொழித்து நன்மை
மற்றுள கல்வி தன்னான் மாவிரு டிகளே யாவார்.

(ச௬)

பிரமன்மா னதத்து மன்னோன் பிறங்கிய வுரைத்துந் தேகான்று
மிருவகை மைந்தர் தம்மை மிருடிபுத் திரரோ யென்னும்
வருமிவர் மனையோர் தம்பால் வளர்கருப் பத்திற் றோன்றித்
தெரிதரு மக்க டம்மை மிருடிக ளென்றுந் தேர்வார்.

(ச௭)

இருடிக டம்மின் முன்ன ரிலங்கிடப் பிறந்தோர் தம்மைத்
தெரிதருஞ் சிறப்பின் மிக்க திவ்விய ருடிக ளென்ப
வரியதோ ரிருடி காமை ந்தரிஷி புத்திரகரே யாவார்
மருவுபூ சனைக்குப் பேரே மகமென வழுத்து வாரால்.

(ச௮)

மகத்துவ முடையோன் மிக்க மகாரிடி ரிடிக ளுக்குத்
தொகுக்குமவ் வியத்த மான்மா த் துலங்கிய மகான்மா வேரடும்
பகுத்திடு மாங்கா ரன்மாப் பகர்ந்தபூ தான்மா வன்றி
நிகழ்ந்துமிந் திரிய வான்மா வெனநிகழ்த் தான்மா ஞானம்.

(ச௯)

உண்டிவர் தம்மை மேலா யுயர்ந்தமா ரிடி ரி டுகர்
தண்டலி லிருடி சாற்றும் பரமவி ருடியி னோடு
மெண்டிசை புகழு மிக்கா மிருடிபுத் திரர்க ளென்றுங்
கொண்டிடுஞ் சாதி பைந்தாங் குலவிரு டிகடங் கூட்டம்.

(௫௦)

இவர்களின் மனம் ரீசி புலத்திய னியைந்த துக்கன்
பவமறு புயகன் மிக்கா மங்கிராப் பகர்வ ஈட்டன்
றவமிகு பிருகு வோடு மத்திரி கிருது சாற்றற்
குவமையில் பதின்மர் வேதன் மானதத் துதித்த லானும்.

(௫௧)

இருடி மான்மிய வத்தியாயம்.

(௫௪)

பரமவி ருடிக னென்றும் பகர்மகா ரிடிக னென்று
மரியலீ சுமர்க னென்று மமர்தரு சயம்பு வென்றும்
விரவுபேர் பெறுப லின்னோர் மைந்தரை வியந்து சொல்வா
மருவுகா வியரே வால கில்லியர் வியாபு மன்னும்.

(௫௨)

காசிபர் யவனர் மிக்காக் காத்தமர் கருது மேன்மை
பேசுவிச் சிரவா வோடு பிறங்குசுத் துக்க னாவ
ரோசுறு தவத்தி னாலே யிருடிக ளின்னோர் மக்க
ளாசில்கந் திருவர் சாதி யிருடிக ளன்னோர் நாமம்.

(௫௩)

வசுதனச் சிதன்மா கத்து வதனனற் பரத்து வாசு
னிரைவுறு சுசித்தன் நீர்க்க தமசுசாத் துய்த னெட்டித்
திசைபெறு சுநீத னோடு கச்சிவன் கிருங்கி மிக்காம்
விசைதவிர் பராசு ரன்சீர் வயிச்சிர வணன்றன் னோடும்.

(௫௪)

இருகிலம் புகழி ராச்சி ரவசுவே யின்னோ ரேத்து
மொருபதின் மூவர் முன்ன முறாத்தவி ருடிகண் மைந்தர்
மருவுசுத் தியத்தி னாலே மந்திரக் கிருது வாவிப்
பொருவிலா ருடிக ரென்னப் புவனியிற் பொருத்து வாமால்

(௫௫)

பிருகுசு சியபன் யாசன் நீசிறற் பிரசே தாவோ
டொருமைசேர் சுவற்சன் லீத கவியனு பயர சன்டூ
மருவிய வாட்ட டேணன் மருதுவாழ் கிருபன் வச்சன்
திருவளர் சவுன் கன்சீர்ப் பிரமிட்டன் றிவோசா தன்றான்.

(௫௬)

எனுமிவர் கடமை யெல்லாம் பிருகுவின் கணங்க னென்பர்
புனிதவங் கிரசு மாந்தா தாமலி பிருகுச் சன்பார்
வினவிய பரத்து வாசன் பலாதனன் விருப லீதன்
றணைநிக ராம்ப ரீடன் சத்திய னுபர்சா தாட்டி.

(௫௭)

வேதசன் வாம தேவன் குருவயன் விதலா ரீயன்
பேதமி லமுத வச்சி ரன்பிர கதச்ச வன்போர்
மாதவச் சுபிரத் தும்மி னன்வய னுச்ச வன்சொற்
நீதினமுற் கலனே நீர்க்க தமசுகண் ணுவன்கி தன்றான்.

(௫௮)

திரசுதச் சியவ னேவாச் சிரவசு வசமீ டன்சீ
ருரைசெய் சங்கிருதி கட்சி வானொடப் பியக னுண்மை
விரவிய துவித ரன்பே ருதச்சியன் விளம்பு யின்னோ
ரரியதொர் முப்பான் முவ ரங்கிராக் கணங்க ளாவர்.

(௫௯)

காசிபன் சித்தன் வச்சன் கவினையித் துருப னோடு
மாசிறே வலரைப் பியன்னே மறைய ரறுவர் தம்மை
யேசில்கா சிபர்க ணங்க னென்பரத் திரியோ டாபன்
பேசுமா யுசிவி னோடும் பிறங்கிய திடும னன்றி.

(௬௦)

அச்சவ விசுத்தன் கேள்வி யறிசவ ளாச்ச வன்சீர்
விச்சைகொள் கவுட்டி ரன்சொல் விளங்கிய வாம ரெண்மர்
துச்சிலத் திரிக ணங்க ளென்பராற் றெல்வ சிட்டர்
நச்சில்சஞ் சமாப்ப ரத்து வசுவொடு நவையில் சத்தி.

(௬௧)

குண்டின ரிந்தி ரப்பி ரமதிசீர்க் கோதி லாத
திண்டிறற் பராச ரப்பேர் செப்புமில் வெழுவர் தம்மை
யெண்டிசை புகல்வ சிட்ட கணமென்பர் விசுவா மித்திரன்
றண்டலி தேவ நாதன் றன்னொடு தேவ ராதன்.

(௬௨)

சுதாவித மனுசி யாதன் சொல்லக மரிட ணன்பின்
னிதானலோ கிதனே கால நிகழ்கிரு துச்ச வன்றா
னுதாரனஞ் சாலங் கால னுயர்தேவச் சிரவ னோடும்
விதானகோ சிக்கனக்கண் மிகுபதின் மூவ ராமால்.

(௬௩)

அகத்தியர் சத்திப் பாகு வருங்கலை முழுது மேமார்ந்து
வகுத்திடு பிரகத் துய்மி னன்றிறன் மருவிம் மூவர்
திகத்தகத் தியக ணங்கள் சொல்வையச் சுதம னுப்பின்
மிகுத்திடு புரூர வானல் லினனென விளம்பிம் மூவர்.

(௬௪)

அரசரிற் சிரோட்ட ரான வரசக ணங்க ளாவர்
வரமிகு காண்டு கன்சங் கிலன்வற்சன் வளரிம் மூவர்
திரமிகு வசிய சாதி சிரோட்டமாங் கணங்க ளென்பர்
உரைசெய்மூ வருணந் தம்மி னுயர்தொண்ணூற் றெருவர் மேலோர்.

(௬௫)

இத்திறந் தவத்தின் மேலா மிருடிகள் கணங்கண் ஞான
மெய்த்தவ முனிவி ரென்று வெண்ணிற விபூதி கோத்த
கொத்துறு மக்க மாலை குண்டுகை சடிலம் பூத்த
சுத்தநின் மலசொ ருபச் சூதனங் குரைசெய் தானால்.

(௬௬)

நாற்பந்தேட்டாவது
இருடி மான்மிய வத்தியாப முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ௧/௩௬௪.

நாற்பத் தொன்பதாவது

தாரகாசுர உற்பத்தி யத்தியாயம்.

முனிவரர் மேன்மை யாவு மொழிந்திடு சூதற் போற்றி
நனிவனர் தவத்தின் மேலா நைமிச முனிவ ரெல்லாந்
தனுவலி மிகுத்த தார கன்றனுற் பத்தி தன்னை
மனுவளங் களிப்ப மாயன் வகுத்ததை வழங்கு கென்றார்.

(௬)

தாரகன் வச்சி ராங்கன் றனையன்மா தவத்தின் மிக்கோன்
மேருவில் வளைக்குங் கையான் விடலையாங் சூமா கேண்முன்
பேருற வற்ப வித்துப் பிறங்கிய வேழா நான்செய்
போர்வலிக் காற்றா னாகிப் பொன்றினு னவனுற் பத்தி.

(௨)

கூறுவன் முனிவர் கேண்மின் கோகன கத்திற் புத்தேள்
வீறுறு மான தத்தில் விளங்கிட வுதித்த தக்கன்
பேறுறு மறுப தென்னும் பெண்மகப் பெற்றன் னோரிற்
தேறுபன் மூவர் தம்மைச் சிறந்தகா சிபருக் கிந்தான்.

(௩)

அவர்பெயர் திதிசெவ் வாய திதிகனு வரிட்டை சிங்கி
துவரிதழ் வணிகை சீர்த்தா பிராபிரா சரசை கோலக்
கவினிய முனிசு ரோதை கத்துரு விருடை யென்ப
புவனியிற் பிராணி யாவும் பெற்றனர் பொருந்தின் னோரில்.

(௪)

சுந்தரத் திதி பெற்ற சூரிய னுபேந் திரன்
சிந்திரன் வானோர் யாரு மினங்கொடித் திதிதா னின்ற
மைந்தரா மசுரர் வேந்த னிரணிய கசிபு மான
வந்துபோர் புரிந்தார் பின்ன ரொண்டொடி திதியே யென்பான்.

(௫)

மக்கட்சோ கத்தை யாற்றாண் மகிழ்கனும் காசி பன்பாற்
றுக்கத்தோ டெய்தி பொன்னார் தெகைகதொலைத் திடவோர் மைந்தன்
றக்கதா வரநல் கென்னத் தவங்கனா யிரத்தினுண்டு
மிக்குத்தாழ் வறவே கோற்றால் வியப்புறப் பெறுதி யென்றான்.

(௬)

முனிவரன் மொழிந்த வண்ணம் திதிதவ முயலு நாளி
வினியதாம் பணிசெய் வேனென் றிந்திரன் வஞ்சு மாக
நனிதவச் சிற்றாய் பங்கர் கண்ணியே யியல வந்தான்
மனமுறக் கனித்து மைந்த னானவா சுவணை கோக்கி.

(௭)

யான்செய்யுந் தவங்க னோராண் டின்றியே முடித்த வாற்றா
னோன்செய் நினைக்குத் தம்பி துவலவுற் பவிப்ப னாய்
வான்செய்மு வுலகந் தன்னில் வளங்கெழு போகந் துய்த்துக்
கான்செயும் பூவும் பூவிற் கந்தமும் போல வாழ்தி.

(௮)

என்றலு நன்றென் னோதி யிந்திர னியலுங் காலேத்
துன்றிருங் கூந்தல் பாகந் தோய்ந்திட வோர்நாட் டஞ்சு
கன்றணி காத்துச் சிற்றா யுதரத்துக் கருப்பந் தன்னைச்
சென்றுவர் சிரத்தி னாலே சினதத்தன் னெழு கூறுக.

(௯)

பின்னுமக் கண்ட மொவ்வொன் தேழதாப் பிளப்ப வன்னை
மன்னுமிந் திரனை கோக்கி மைந்தனாக் கொல்லே லென்னச்
சொன்னசொற் கேட்டு மீண்டு துளங்கிய வுளத்த னாகி
யன்னைநீ பொறுத்தி டென்றங் கவனனை யடியில் விழ்க்தே.

(௧௦)

எழுந்துகை குவித்து நீயின் நீன்றிடு மெம்பி மார்க்குச்
செழுந்தரு வமுத மீந்தே தேவர்தம் முலகி லென்னோ
டொழுங்குற விருத்து வேனென் றுரைத்தலு முவகை கூர்ந்துள்
ளழுங்குத லொழிந்து சிற்றா யையநீ யஞ்சே லஞ்சேல்.

(கக)

எனச்சொலுங் காலை யேழேழ் மைந்தரு முதிக்க வேத்தி
வனப்புறு மிவர்க டம்மை மருத்துவ ரெனப்பேர் சாற்றி
நனைத்தரு நீழற் றேவர் நாப்பணி னிருத்தி யன்னோர்
நினைப்புறு மவிப்பா கத்தை நிரந்தினி தளித்திட் டானால்.

(கஉ)

அளிக்குல முரலுங் கூந்த லயில்விழித் திதிதன் னோடுங்
களிப்புறுங் கொழுந னான காசிப னிடத்திற் சென்று
தளிர்க்கையாற் பாதம் போற்றிச் சரித்திரஞ் சாற்றிச் சோரி
குளித்தவெங் குலிசத் தோனைக் கொல்லவோர் மகலி யென்றான்.

(கக)

அறைந்தவத் திதியை நோக்கி வருடமோ ரபுத நோன்பு
நிறைந்திடச் செய்யிற் றேவர் நிலைகெடப் பொருது வெற்றித்
திறங்கொளும் வச்சி ராங்க னெனும்பெயர்ச் சேயை யீன்று
கறங்கெனச் சுழலு ரெஞ்சக் கவலையை யொழிதி யென்றான்.

(கஉ)

என்னலும் விடைகொண் டேகி யிருந்தவம் வனத்தி னாற்றித்
தன்னிக ரில்லாவச்சி ராங்களுந் தனையற் பெற்று
என்னவன் கலைக ளெல்லா மறிந்தனை யடிபைப் போற்றி
நின்னுடை பெண்ணம் யாது முடிப்பல்யா னிகழ்த்து கென்றான்.

(கரு)

இந்திரன் றன்னைக் கட்டி யென்முனங் கொணர்நி யென்னப்
புந்திகூர் வச்சி ராங்கன் வானவர் புரத்தி னண்ணி
யைந்தரு வரசைக் கட்டி யன்னைபாற் கொணருங் காலைக்
கந்தமா மலரிற் றேவுங் காசிப முனிபுங் கண்டே.

(கரு)

வானவ ரரசைக் கட்டி வருவதென் னென்ன வன்னோ
னானமி லன்னை சொல்லா லுடன்கொடு வந்தே னென்றான்
கானுறு கமலத் தோனுங் காசிப முனிபு மின்சொல்
லானயந் தருக ழைத்தே யையநீ கேட்டி யென்றார்.

(கரு)

புற்றினி லேறி னாலும் புல்லினைக் கவ்வி னாலும்
வெற்றிவெம் படையெ றிந்து வெறுங்கையிற் ரொழுதிட் டாலும்
பற்றிடப் பிணிப்பட் டாலும் பழிபட விறந்த தன்னோ
கொற்றநின் வயினுண் டாய தாதலாற் கோற நீதாம்.

(கரு)

நங்குநீர் மோக காந்தி யெனும்பெயர்ப் பாசுத் தாலை
வீங்குறப் பிணித்தல் செய்ய வியன்புகழ் நினக்குண் டாமாற்
நீங்கற விடுத்தி யாங்கள் செப்புசொற் கேட்டி யென்னப்
பூங்கழல் வச்சி ராங்கன் மீட்டிவை புகலு வானால்.

(கரு)

காய்சினக் குலிசி செய்த கடும்பகை மிகவுண் டென்று
தாய்சொலிக் கொணர்ந்தி யென்னக் கொணர்ந்தனன் தமியே னுங்கள்
வாய்மொழி மறுப்பன் கொல்லோ மறையினு மிக்க தன்றோ
தூயதந் தையர்சொல் லென்ன விடுத்தவர் துணைத்தான் போற்றி. (௨௦)

மெய்த்தவம் புரியவேண்டும் விருப்பினை யுடையே னன்பு
வைத்தருட் பார்வை செய்திவ் வரத்தினை யளித்தல் வேண்டு
மெய்த்திடா தகனை யானு மிடையறா தியற்றல் வேண்டு
மொய்த்திடை யூறு சேரி லவற்றைநீர் முனிய வேண்டும். (௨௧)

என்றவன் கேட்ட வெல்லா நீந்தவர் போந்த பின்னர்ந்
துன்றருங் காணத் தெய்தி நினைப்பினுந் துணுக்க மெய்த
நின்றிருந் தவங்கள் பன்னு ணிகழ்த்தினு னெறியி னேனும்
பொன்றிகழ் கமலப் புத்தேசன் பொற்பதத் தன்பு பூண்டே. (௨௨)

ஊண்டகை வச்சி ராங்க னன்பொடும் புரித லோர்ந்தே
பூண்டரு வனப்பு வாய்ந்த பொன்னிறத் தூவி யன்னந்
தூண்டநான் முகத்தோ னேரே தோன்றலுந் தோன்றக் கண்டு
காண்டரு விருப்பி னேனும் கழல்பணிந் தேத்தி நின்றான். (௨௩)

மைந்தநின் தவத்தா லுள்ள மெழந்தன மென்று கூறிச்
கிந்துர நுதலா ளான பராங்கியைச் சிருட்டித் தீந்தே
கந்தமா மலரோ னேகக் காணையம் மனைவி யோடுஞ்
கந்தா நகர மேவித் தொலைவிலா விற்பந் துய்த்தான். (௨௪)

வாமுநாண் மகப்பே நின்றி மனையோடு வனத்தி னெய்தித்
தாழ்நுங் கூந்த லேவ ருன்செய்த் தடக்கை மேரைப்ப்
சூழ்நும் பனிக்கா லத்திற் றோயத்தோர் காலி னின்றும்
மீழாமா மாரிக் காலம் வெளியின்மே னேனும் நின்றும். (௨௫)

கொடியவெங் கோடை தன்னிற் கொடுந்தழ லேந்தி னுப்ப
ணடபெ யராது நின்னு மாண்டெண்ணு ளிரத்தி னுண்டு
முடிவின்மா தவங்கள் செய்து முற்றலு முணர்ந்தே யந்தக்
கடிகாழ் கமலத் தோனே திமத்தின்மேற் கடத்தின் வந்தான். (௨௬)

வந்தவே தியன்றன் பொற்றா மரையடி வச்சி ராங்கன்
கித்தைகூர்ந் திறைஞ்ச லோடுந் திசைமுக னருளி னேனும்
கந்தலி தவத்தோ யானு வேட்டனை நவிறி யென்னத்
தந்தருண் மகப்பே தென்னத் தந்தன னென்று போனான். (௨௭)

மகப்பெறும் வரத்தைப் பெற்றவ் வல்லலி வச்சி ராங்கன்
மிகப்பெருங் களிப்பி னேனும் விளங்குகன் னகரின் மேலி
யகப்பெரு மனையா னோடு மகன்றிடா தனையு மன்றி
தகப்புணர்ந் திருந்து வாழ்நா டாழ்த்தனன் கருப்ப மில்லான். (௨௮)

குவிமுலைக் கண்க றுப்பக் கொடிபசு நரம்பு தோன்றக்
கவரிதழ் வெளுப்பச் சாம்பல் கரியமண் புளிவேட் டிண்டு
புவியினிற் காணுந் தோறும் பொருந்துமா லுதரம் விம்ம
வவிரொளி வார்ங்க ணைப்பெண் னாயிரம் வருடம் போக்கி.

(௨௬)

வாரிகள் கலங்க வட்ட மாநில மதிர வான
நாரியற் குழற்சொ ருக்கு நழுவமெய் நயனத் தோணுக்
கேரிய விடந்து டிப்ப விருடிகள் செபஞ்செ பிக்கச்
சூரிய னொளிம முங்கத் தொல்விலங் கினங்க ளார்ப்ப.

(௩௦)

கானமர் புள்ளொ லிப்பக் கடியசொப் பனங்கள் கண்டு
வானவ ரலக்க ணெய்த மாதிரம் பணிபு தைப்ப
வானவா னுடுக்கள் வீழ வடையலர்ச் செயிப்போ மென்று
தானவர் களிப்ப வெய்ய தாரகன் தன்னை யீன்றான்.

(௩௧)

எறுழ்வலித் தார கன்றா னிகறெறு சிங்க வேற்றின்
சிறுகுரு னையினை யேய்ப்பத் திறத்தொடும் வளர்ந்து பாவம்
பிறிவறத் திரண்ட தென்ன வளர்ந்தனன் பலத்தை நோக்கிக்
குறுகின ரசுரர் நீர்ச்சூற் கொண்டமே கங்க ளென்ன.

(௩௨)

சூழ்ந்துதா ரகனை யேத்தித் துலங்கரி யாச னத்தின்
வாழ்ந்துநீ டீழி கால மற்றெமைக் காத்தி டென்னத்
தாழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றித் தணப்பரு மிருளை யெல்லாம்
போழ்ந்தொளிர் மணிப்பொன் மோலி புணையவீற் றிருந்தா னன்றே.

(௩௩)

அவர்கறை செம்பன் செம்பன் மயிடனே யாதி யானோர்
திவளொளித் தார கன்றன் சேனைகா வலரே யாகிப்
புவனமோர் மூன்றும் வென்று புரந்தர னேவல் செய்யப்
பவவினை பலவுஞ் செய்து பழிப்புறு தொழின்மேற் கொண்டார்.

(௩௪)

கார்க்கெழு மேனித் தான வேசரைக் கருதி நோக்கி
மூர்க்கனாந் தார கன்றான் மொழியுமிந் திரனே யாதி
யோர்க்கெலா மிடையூ ருற்றி யவருறு முலகம் யாவும்
தீர்க்கமாய்க் கொள்வோ மென்று செப்பியே தவமேற் கொண்டே.

(௩௫)

சென்றனன் கானில் வெம்போர் சீற்றத்தா ரகனைன் றைந்தும்
வென்றருந் தவங்கண் முற்றி வேள்விகள் பலவு மாற்றி
நின்றமா முனிவர் கேட்ப நிமலனைப் போற்றி செய்யுந்
துன்றவிர் சடைமு டித்த சூதமா முனிவன் சொன்னான்.

(௩௬)

நாற்பத்தொன்பதாவது

தாரகாசுர உற்பத்தியத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். ௧௪௦௦.

ஐம்பதாவது

தேவாசார்படை யெழுச்சி யத்தியாயம்.

மூவர்கோன் சரணம் போற்று முனிவரர் முகமன் கூறித்
தேவர்தா னவர்போர் செய்ய வெழுதலைச் செப்பு கென்ன
யாவர்தங் கருத்து நோக்கி யருகிட வியம்பும் வேத
நாவலர் வியாசற் போற்றி ந்வினுவான் சூதன் மாதோ.

(க)

பாரியாத் திரவெற் பெய்திப் பங்கயத் தயனை நோக்கித்
தாரகன் கனிகாய் மூலஞ் சருகுநீ ரயின்று சின்ன
ணோர்தவ மியற்றி யுண்டி நினைத்திடா தயுத மாண்டு
கூர்தவ மியற்றி மெய்யிற் குலவதன் தசைக னெல்லாம்.

(உ)

அறுத்தறுத் தழலிற் பெய்தே யருந்தவ மியற்றுங் காலை
நிறுத்திய திசையோ ரெட்டுந் தவத்தழ னிரப்பக் கன்னங்
கறுத்தடைக் கூந்தற் செவ்வாய்க் கலைமகள் கொழுந னன்னம்
பொறுத்திட வந்து தார காகரற் பொற்பி னோக்கி.

(ஈ)

நீசெயற் தவங்க னெல்லா நிறைதா வுவந்தேம வேண்டு
மாசறு வரங்கே னென்ன வானவ ராதி யானோ
ரோசறப் பொருத போரி னிழைத்திடா தேழு ராளிற்
தேசறு பால னெல்லாற் செகுத்திடா தருணி யென்றான்.

(ஊ)

என்றலும் பிரம தேவ னிவ்வரங் கொடுத்தே யேகத்
தென்றரு மகிழ்ச்சி யோடுந் தாரகன் பதியி லெய்தி
வென்றிகொ ளார ரோடும் விண்ணவாச் செகுப்பா னெண்ணித்
துன்றிய கருட னோரா யிரத்தொகை பூண்ட தேர்பேமல்.

(ஐ)

தோமரம் பிண்டி பாலஞ் சக்கரஞ் சுரிகை தண்ட
நாமவேல் வைவா டோட்டி நகையுறு படைகள் யாவுஞ்
சேமமா யமைத்துத் தார காகரன் சிறப்பி னோங்கு
மேழுறு சயித்தி ரத்தின் சிலைபிடித் தேறி னானால்.

(ஐ)

தழனிதக் குஞ்சிப் பேழ்வாய்த் தறுகண்வெள் ளெயிற்று வீரக்
கழலணி கூளி யோடு கோவறு கழுதை பூண்டே
யழகமைந் திலங்கு செம்பொ னணிமணித் தேரின் மீது
சூழைவரிச் சிலைகை மேந்திக் குசம்பனு மேறி னானால்.

(எ)

ஒருகரத் திரும ருப்பு மும்மதத் திலங்கு நால்வாய்க்
கருநிதத் தறுகட் சிற்றக் கறையடிப் புகர்மு கத்து
வருவரை யயுகம் பூண்ட மணிநெடுந் தேரின் மீது
பொருசிலை தூணி தாங்கிப் பொரநிமி யேறி னானால்.

(ஐ)

கொடுந்தொழிற் செங்கட் சீற்றக் கூருகிர்ப் படைக்கைத் தீவாய்
மடங்கலே றதிரப் பாயும் வயப்புலி யிலக்கம் பூண்ட
நெடுங்கொடி வயிரத் தின்கா னிகரிலாக் கத்த சம்போ
டிடம்பெறு கொடிஞ்சித் திண்டேர் மதனனு மேறி னானல்.

(க)

பண்ணமை கலினச் செங்கேழ்ப் பருமணிக் கவசத் தண்ணூர்
வெண்ணிறக் கவடித் தாமக் குரங்குளை வேறு வேறு
யண்ணுமைங் கதிரி றந்த வாடலம் புரவி கோடி.
மண்ணிய தேரின் மீதே மயிடனு மேறி னானல்.

(க௦)

அன்னவெம் புரவி யெண்ணு யிரமணி யாகப் பூண்டு
மன்னிய துவசங் கோடி மணித்தசும் பமைத்த சென்னிப்
பொன்னெடுங் குன்றெடுப் பாகப் பொலிந்ததிண் டேரின் மீது
கின்னரர் விண்ணோ ரேங்கக் கிரசன னேறி னானல்.

(க௧)

அதிவலிக் குறுந்தாட் செந்தீ யஞ்சுடர்க் குஞ்சிப் பேழ்வாய்க்
கதழெரித் ததுகட் பூத கணமொரு கோடி பூண்ட
துதைமணித் தாம நாற்றித் துலங்கிய வலங்கற் தேர்மேன்
மதவலிக் கால நேமி வரையென வேறி னானல்.

(க௨)

கணத்தினி லுலக மெல்லாங் கறங்கெனச் சூழலும் வேகத்
தணிப்பருங் கலின நீலத் தாவுவாம் பரியின் மீது
துணுக்கிடத் தேவர் செந்தீச் சொரிந்திடக் கண்ணில் வஞ்சக்
குணிப்பனா கிருதன் கோபங் கொண்டுருத் தேறி னானல்.

(க௩)

உலகெலா நொடியி லெய்தி யொன்னலர்க் கடந்து வெற்றி
யிலகிய சொடிப் படாங்க ளெங்கணும் விளங்கி நீண்ட
பொலன்மயத் திலங்குஞ் செவ்விப் புட்பக மான மீது
மலையென வுயர்ந்த மேனி மத்தனு மேறி னானல்.

(க௪)

விசைபெறு கதிக ளைந்தும் விதம்பெற மிகுந்தோ ரெட்டுத்
திசையினுஞ் சென்று சென்றே திரிந்திடும் வாயு வேகக்
குசையுறு கலின நீலக் குதிரையின் மீது போரி
லசைவிலாச் செம்பன் விண்ணோ ரஞ்சிட வேறி னானல்.

(க௫)

கிம்புரிக் கோடு நான்கு கிளரயி ராவ தத்தை
யும்பரி னீரியல் போக்கு மோங்கல்வெங் களிநல் யாளை
வெம்பிடர்த் தலையின் மீது விளங்குவிற் றாணி தாங்கிச்
சம்பனென் றுரைக்கும் வெய்ய தறுகண னேறி னானல்.

(க௬)

படைப்பெருந் தலைவர் சொற்ற பதின்மரு மன்றிக் கொற்றக்
குடைத்தலை வயவ ரெண்ணில் கோடியர் சொடிஞ்சித் திண்டேர்
தடைப்படாக் கலினப் பாய்மா தந்தமீ தேறித் திண்டேயள்
புடைத்திடிச் குரல்க ளார்த்துப் பூமியு நெளியச் சென்றார்.

(க௭)

தேவாசுரர்ப்படை யெழுச்சி யத்தியாயம். ௫௪௭

அழற்சொரி தலுகட் கோர வசனியே றனைய வீரர்
கழற்புனை கழல்க ளார்ப்பக் காற்படைக் கணங்கள் குழ
முழக்கநிர் சண்ட பேரி முரசுகா களம்போற் சின்னந்
தழக்கொலித் தவளச் சங்கந் தாரோபூ ரிகைகீ ராணம். (௧௮)

இன்னபல் வியத்தி னோதை யெழுகட லென்ன வார்ப்பத்
துன்னுவெண் கவிதை வெற்றித் துவசகோ டுகணை ருங்கப்
பொன்னவ மணிக் கீ ரீடம் புதுவெயி னிலவு கால
மன்னிய பசும்பொற் சோதி வயிரகுண் டலங்கண் மின்ன. (௧௯)

வானவர் கோணை வெல்லும் வயவினை மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
தானையொ டெழுந்து தார காசுரன் செல்லும் போதிற்
தேனுறு மலங்கற் தேவ தூதனும் வாயுத் தேனார்
கோனோடு தேவர்க் கெல்லா மிவ்வகை கூறி னானால். (௨௦)

தேவர்கோ னிதனைக் கேட்டுச் செய்வினை யாதென் றெண்ணி
மேவருங் குருவைப் பார்த்து மந்திரம் விளம்பு கென்னத்
தாவருந் சாம பேத தானமெய்த் தண்ட நான்காம்
பாவக வரசர் செய்கை யெனமறை பகுத்த தாமால், (௨௧)

காலதே யஞ்சொல் யோகங் கருதிய கிரமம் பார்க்கிற்
சாலவல் வலிடின் மிக்கா ரசுரர்கள் சாம மேரார்
மேலுறு மாங்கா ரத்தாற் பேதத்தை விரும்பல் செய்யார்
வாலிதாந் செல்வத் தாலே தானமு மதிக்க மாட்டார். (௨௨)

ஆகலாற் றண்டம் தானே யழகிதென் றறையப் பாக
சாதனன் தேவர்ப் பார்த்துத் தனிப்படை யெழுதி ரென்னத்
திதுறு மலிவன் தன்னைச் சேனையின் றலைவ னாக்
மாகவி மணித்தேர் கொண்டு வருகவென் றதைந் திட டானால். (௨௩)

அழைத்தனம் துவச கோடி யணிமணிக் கொடிஞ்சித் தூவி
நிறைதரு சன்ன கூட நிண்மணி மாலே குழல்
குறைவிலா வாயுத மான கொய்யுளைப் புரவி பூண்ட
பொறைநெடு மேரு வென்னப் பொற்றடந் தேர்கொண் டுற்றான். (௨௪)

வச்சிரங் குந்தங் கைகேவல் வான்மழு முசலந் தேரட்டி
நச்சுறு பாசம் பிண்டி பாலங்கூர் நாண ருவில்
விச்சைகொள் கணைகள் யாகும் வியப்புறப் பூசை யாற்றிக்
கச்சணி கவசம் பூண்டு கடிநின்று தேர்மேற் கொண்டே. (௨௫)

கொத்துறு முத்து மாலே குலவிட வணிபெற் றோங்கும்
வித்துரு மச்செரு ஞ்டி மென்சிறைச் செங்கா லன்னச்
சித்திரப் பதாகை வீரர் செருக்கொடுங் கொண்டு செல்லத்
தத்துவாம் புரவி யானே தனிப்படை புடையிற் செல்ல. (௨௬)

நிணமலி சூல மேந்தி நெடுவிடைக் கொடியு யர்த்திக்
கணமதிற் புரமுன் றட்ட கடவுளைக் கடுப்பச் சீறிப்
பணமலி யரவ மார்த்துப் பாயும்வெள் விடைமே லேறி
யிணர்விரிக டிக்கை சூடி யீசான தேவ ரெய்து.

(௨௭)

கருநிறப் பணைம ருப்புக் கவைப்படிக் காள மேகத்
துருமெனச் சீறி யார்க்கு மோங்கும்வெம் பகட்டி லேறித்
திரிமுகத் தயில்வெம் பாசந் தெறுசினத் துண்ட மாதி
பொருபடைக் கலன்க ளேந்திப் பொருக்கென நடுவன் பொங்கி.

(௨௮)

கமுகுவெம் பதாகை தாங்கிக் காலனே முதலாந் தாத
ரொமுகுசெங் கனற்கண் வெற்றி யுழவர்க ளோன்னு ராக
முமுகுபுங் கங்க ளோடு மூரிவிற் றடக்கை யேந்தி
யெமுகுரை கடம்பொற் சேனை யெழுந்துமுன் னூர்ச்சுச் செல்ல.

(௨௯)

கடகரி வெருவத் தாங்குங் கடுநடைச் செங்கட் சீற்றத்
திடவலித் திருகு கோட்டிச் செறிமயிர்த் தகரி லேறிக்
கெடலரும் வெற்றித் தாம கேதனம் விளங்க முன்ன
ரடல்புரி வடிவே லேந்தி யக்கினி தேவன் செல்ல

(௩௦)

நொடிக்குளிப் புவன மெல்லா நுண்டிக ளாகத் தாவ
மிடிக்குரற் பொறிக்கட் சீற்றத் திணைமருப் பிரலை யேறிக்
கொடிப்படர்ந் திலங்க முன்னங் குசப்படை கையிற் றுங்கி
மடித்தசெவ் விதழி னோடும் வாயுமுன் கனன்று செல்ல.

(௩௧)

பொருகடல் கலக்குஞ் சீற்றப் பொறிவிழித் தீவாய் வெற்றி
யிருபுடை முள்வாள் வீசி யெழுந்தமா மகரத் தேறிக்
குருமணித் துவச முன்னர்த் துலங்கிடக் கோரங் கொண்டே
வருணன்வெம் பாச மேந்தி மடித்திதழ் கடித்துச் செல்ல.

(௩௨)

மலையென நிமிர்ந்து செம்பொன் மணிச்சொடி துலங்க வேகம்
பலையணிப் புட்ப கத்திற் படைக்கலந் தாங்கி யேறித்
தொலைவிலா வெற்றி யோங்குந் துவசமுன் விளங்கப் போரிற்
கொலைபுரி தண்ட மேந்திக் குபேரனுங் கனன்று செல்ல.

(௩௩)

பெருவலிக் கொடிய சீற்றப் பிதையெயிற் றடர்செங் குஞ்சிக்
கருநிறத் திடயே நென்னக் கடுங்குர லரக்கன் மீது
தருபிணக் கொடிமுன் னோங்கத் தடப்பெருங் கூர்வா ளேந்தி
நிருதிபல் கடித்துச் சீறி நேருருத் தேறிச் செல்ல.

(௩௪)

மாயிரு ஞாலச் சுற்றின் மருவிய திகாந்த மட்டும்
போயொளி பரப்பும் பச்சைப் புரவியேழ் பூண்ட தேர்மேற்
பாயொளி விரிக்குஞ் செங்கேழ்ப் பருதியங் கடவு ளேறித்
தூயவெண் கொடிய முன்னே துலங்கவிற் றுங்கிச் செல்ல.

(௩௫)

வெண்ணிற முலக மெல்லாம் விரித்துயர் கதையைந் துள்ள
பண்ணமை கவினப் பாய்மா பத்தினைத் தேரங்கு தேர்மேற்
நிண்ணிய மணிப்ப தாகை சிறக்கமுன் கீர ரேந்தத்
தூண்மதிக் கடவு னேறித் தணிச்சிலை தாங்கிச் செல்ல.

(௩௬)

அசுவினி தேவர் தந்த மடற்படைக் கலன்க னேந்திப்
பசுமையி னிறத்த வாசி பற்பக லாண்ட வட்ட
வசுவினார் வெகுண்டு தந்தும் வாகன மீது செல்ல
விசுவதே வாதி யாய நிதிர்க்களு மிடைந்து போத.

(௩௭)

பொன்னணி பொன்னி னுடை சேர்த்திவிற் புங்கம் தாங்கிப்
பன்னிறப் புரவிப் பண்பாய்ப் பாற்றுகந் திருவா ளநாத்
துன்னிய பணிக னோடு சுடர்வாய் ரீரி யங்கண்
பின்னெடுந் தேர்வ யங்க விதற்படை யரக்க ரெய்த.

(௩௮)

விலக்கை முசலந் தேரட்டி பட்டையம் வேல்வா ளென்னுங்
கொச்சினப் படைக னேந்திக் கொடுங்கருங் கலைகள் சேர்த்திச்
செல்லவ் மதக்க யங்கண் மீதினிற் சிவணி யார்த்துப்
பல்பல வியக்கர் கோடி மிடைந்துடன் படர்ந்தா ரன்றே.

(௩௯)

புவிப்பொறி யதரு மித்துப் பொன்னணி மணிகள் பூண்டு
வாழ்த்திற லாகந் கேத னங்கள்வை களின்வ யங்கப்
பலித்தவென் தேத்த வாஞ்சைப் பசாசங்கள் வெகுண்டு செல்லக்
கலித்தகா ரிருப்புப் பூண்கள் கருமணிக் கலன்கள் சேர்த்தி.

(௪௦)

வெம்படை முசலந் தாங்கி விதற்கழு கிறகு சேர்த்த
வழம்பரி னுலவு நீள்கே தனத்தொடு முலப்பில் காலாம்
பம்பிடத் தேரின் மீது பற்பல பூதரு செல்லச்
செம்பொரு பரணத் தோடுந் திகழ்முத்து மாலை பூண்டும்.

(௪௧)

தவளத்தா சுமித்தி டக்க யம்பல தாங்கி யோங்கும்
பவளத்தி னிறத்த வாடைக் கொடிகளும் பார்பு வானிற்
துவளத்தா னெறியுங் கைவல் வியத்தொடு படைக டாங்கிக்
கவளக் கைம்மதமா மீது கின்னரர் களிப்பி னேக.

(௪௨)

பற்றுள தேவர் தந்த மணிக்கொடி வயங்கித் தோன்றிப்
பொற்றடந் தேரின் மீதும் புரவியின் மீதும் போர்மாக்
கொற்றவெங் கரியின் மீதுங் குலவியே செல்லத் தண்டம்
பற்றுடைத் திக்க யங்கள் பத்திலக் கங்கள் குழ.

(௪௩)

விரிகடல் குழ நின்று வெள்ளியங் குன்றம் போலத்
திரியயி ராவ தப்போர்ச் சினக்கொடுங் களிறு செல்லச்
சுரிமுகந் தவண்டை பேரி துந்துமி முழவு பம்மை
பருமணிந் தாளங் காளம் பதலைமத் தனமு முங்க.

(௪௪)

கவரிக ளிரட்ட வட்டக் கதிர்க்குடை நிழற்றத் தேவ
ரவனிக ணெருங்க நல்லோர் பற்பல ராசி கூறத்
திவனொளி மணிப்பூ ணரஞ் செம்பொரு பரண மூன்று
புவனமும் விளங்க வீரப் புரந்தரன் போர்மேற் சென்றான்.

(அரு)

சென்றிடுந் தேவர் சேனைத் திரண்முப்பான் மூன்று கோடி
துன்றிய வசுரர் சேனைத் தொகையவற் றிரட்டி யாகும்
பொன்றலில் வானந் தூளி போர்த்திட வெழுந்த வென்றே
நன்றறி புராணச் சூத னன்முனி வரர்க்குச் சொன்னான்.

(அக)

ஐம்பதாவது

தேவாசுரப்படை யெழுச்சி யத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கசசசுசு,

ஐம்பத்தொன்றுவது

சங்குல யுத்த வத்தியாயம்.

கங்குலன் னவனாந் தார கன்படை யோடுந் தேவர்
சங்குல யுத்தந் தன்னைத் தனிநெறி மனுவாக் கன்று
மங்குலஞ் சனம்போன் மேனி மாயவன் வஞ்சித் வண்ண
மிங்குல வாதோ தென்னு மிருடிகட் குரைப்பான் குதன்.

(அ)

தேவரோ டசுரர் தாமுஞ் செருக்களத் தெதிர்த்து வெம்போ
ரோவறப் புரியுங் காலை யொலித்தெழு சிங்கநாத்
மேவுறு சங்க நாதம் விளங்குபே ரிகையி னாதம்
தாவருங் கடைநாண் மேகத் திடயெனத் தழங்கி யோங்க.

(உ)

வில்வளைத் திட்டுத் தேவர் வெஞ்சாந் தொடுக்க வோங்கு
மல்வலித் தான வேசர் வரிச்சிலை தொடுத்து நீக்கக்
கல்வலித் தெறிந் தேவர் காதலு மசுரர் வாளாற்
சொல்வலித் துரப்பி யார்த்துக் கண்ட னுண்டங்கள் செய்தார்.

(ங)

தேரோடு தேர்க ளேற்றுத் தெறுகினத் தடுபோர் செய்துங்
கார்நிறக் களிநல் யானைக் கவுண்மதக் களிற்றொ டேற்றும்
வார்தரு புரவி யாளர் வளப்பரிக் குழுவோ டேற்றும்
போர்வலி வீரரோடும் வீரம்வெம் போர்செய் தாரால்.

(ச)

தானவர் தண்டங் கொண்டு வானவர் சிரங்க டாக்க
ஆறு முதிர நீத்த முலப்பில் வாறு யோடி
மீனமர் வேலை கிண்டு விரவிடத் திமிங்கி லாதி
மானமர் மகர மெல்லா மருந்தியே களித்த வன்றே.

(ரு)

புயவலி வயவ ரோடும் போர்வலி வயவ ரோற்றுக்
கயமொடு கயஞ்சேர்ந் தென்னக் காதுயாய் கிருவர் மாண்டு
சயகினை கொண்டு வானத் தரம்பையர் தடங்கொண் மார்பங்
சுயவலிக் கோடு தாக்கக் கொடுஞ்சமர் கிளைப்ப ராங்கு.

(அ)

தோமரம் பிண்டி பாலஞ் சூரிகைகட் டாரி தோட்டி
நாமவேன் முசண்டி சூந்த நக்கறு பாச மாழி
காமுறும் வயவாள் வஞ்சிரங் சுப்பண முசலஞ் சூல
மேமுறு மசனி தண்ட மென்னுமிப் படைக ளாதி.

(ஆ)

படைக்கலங் கொண்டு தேவர் தானமர் பனைத்த யெம்போ
ருடற்றிய கரங்கள் கால்க னுடல்நிரங் கனத்தோன் மூக்குத்
துடித்திடத் துணித்த ஈண்ட துண்டங்கள் வரைகள் போலக்
கிடப்பவோ மிதிரம் வாரிப் பகடுகிண் டொழுநிற் தன்றே.

(இ)

வரிசிலை சூழைய வாங்கி வடிக்களை மாரி மேன்மேற்
சொரிதன் மந்த காரம் துன்னிட வரப்பி யார்த்துத்
தெரிவுறு தகரம் தங்க ளகரோச் செயிர்த்தும் வானோ
ரொருவரை பொருவர் ள்றிக் செயிர்த்துமே யுடற்று வாரால்.

(ஈ)

ஆணையின் கரங்கள் வாவு மடுபரிக் கால்கண் மற்றத்
சேணையின் தலை மேலின் கிகரங்க மினிபட் இம்பர்
வாழையர் வரைக னென்ன வயின்வயின் வயங்கச் சோரி
தான்தலை கொழிக்கு மாறும்த் தனாத்தலைப் புதைத்த மாடோ.

(ஊ)

தேவர்கோ னாதி திக்குப் பாலர்கள் செயிர்த்து வானி
யேவலு மகரம் கள்சே னையியரிக் கோடச் சேனை
காவலன் நிரச னன்றன் கடவுளர் சேனை தழி
பாவுறு கடவி னுப்பண் படர்திமிற் கிலம்போற் புக்கான்.

(க)

புக்குவா ளவர்கள் சேனை புதைத்திடத் திசைகள் கிம்மத்
தக்கவிண் டலமு மேக சாலமு மறைப்பச் சோரி
கல்விடப் பருந்து காக்கை கழுநினைத் தழைப்ப வில்லிற்
மெருக்கவை வானி மாரி சொரித்தனன் சொரித லோடும்.

(கஉ)

விண்ணவர் பகவா னகிவி வெப்பக ளுருங்காலன்
கண்ணுறு கிருதி கீரின் கடவுண்மா ருதன்னு பேரன்
பெண்ணொரு பாசன் பொன்மெய் பெற்றாக் சரனதேவ
செண்ணுறு மிவர்கள் பாரு மெரிசனை மாரிபெய்தார்.

(கங)

வானவர் பெய்த வானி மாரியின் மறைத்த வெப்ப
தானவர் சேனை வாக்குந் நிரசனன் துடத்தேவர் தீற்ற
கீனித முநில்கள் சிந்து மெடுமழைத் தானா முடி
மேனிவந் தெழுந்து கீண்ட வெற்பினை பொத்த தன்றே.

(கச)

வெற்பென வசையா நிற்கும் விதல்வலிக் கிரச னன்றான்
பற்பல கணைக ளெய்தான் பண்ணவ ரவற்றை நூறி
யற்புத மான கோர தந்திர மெமதா ரென்றே
பொற்பொலி வேணி மோலி முனிவர்க்குப் புகன்றான் சூதன்.

(கரு)

ஐம்பத்தொன்றுவது
கங்குலபுத்த வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கசுகக.

ஐம்பத்திரண்டாவது
காலநேமிபார்செய வத்தியாயம்.

ஆலநே மியினி லுற்ற போதுணு மரன்பாற் கூர்கை
கோலநே மியினைப் பெற்றோன் மணுவின்முன் கூறும் வண்ணங்
காலநே மிப்பேர் வெய்யோன் பார்செயங்கழறு கென்னு
ஞாலநேமியினி லுற்ற முனிவர்க்கு நவில்வான் சூதன்.

(க)

எண்டிசைப் பலர் தேவ ரொகணை மாரி சிந்தி
மண்டுபோர் வினைக்குங் காலை வலிமிகு கிரச னன்கைத்
துண்டமார் பிறைவா யம்பாற் றொடுகணை துணித்தன் னோரைக்
கண்டுளம் வெகுண்டு சீறிக் கனற்கணை சிந்தி யார்த்தான்.

(௦)

ஆர்த்திடும் பொழுதிற் றேவ ரலக்கணுற் றிடாது கூற்றன்
கூர்த்தவெங் கணைகள் கோடி கொடுமாம் வளைத்துச் சிந்தித்
தேர்த்தலை துணித்து மார்பம் பிளந்திடச் சினந்து வெய்யோன்
பேர்த்தடல் வாளி பெய்தே யமனுடல் பிளந்திட டாளுல்.

(௧)

பிளந்திற் சோரி யாறு பெருகிடக் கலங்கி யுள்ளந்
தெளிந்தொரு முசலம் வாங்கித் தெறுகினத் தகரன் மேனி
தளர்ந்திட வெறியவந்தக் கிரசனன் ருணும் பற்றி
யுளம்பயங் கொள்கார் மேதி யுச்சிய துடைந்து சோர.

(௨)

அடித்தலும் பகடு வீறிட் டம்புவி யதனில் வீழ்ந்து
துடித்திட மறலி வானத் தெழுந்துதிச் சுடர்கால் சூத்தம்
பிடித்தவன் முகத்திற் சூத்தப் பெருவலிக் கிரச னன்றான்
தடித்தகார்க் கிரிவீழ்ந் தென்னத் தளர்வொடுத் ததையில் வீழ்ந்தான்.

(௩)

வீழ்தலுஞ் செம்ப னென்னும் விதல்வலி யாகரன் சேனை
மேற்கடன் முழங்கி னூர்ப்ப வெதிரகடந் தியமன் தன்னைச்
சூழ்கடர்ப் பிண்டி பாலங் கொடுமுகஞ் சேரி காலப்
போழ்தலுந் தளர்ச்சி பெய்திப் பொன்றினு னென்ன வீழ்ந்தான்.

(௬)

சூப்பறக் கிடத்தல் கண்டு சூபோன்முன் றேன்றி வெற்றி
செப்பியோ மியக்கர் சேனை செறிதாச் செம்ப னாகந்
தூப்பறந் சேரி காலந் தொடுகளை மாரி பெய்தான்
வெப்பறு செம்பன் னுணம் வெங்களை சொரிந்திட் டார்த்தான்.

(௭)

ஹர்த்தலம் கிரச னன்ற னாயர்ச்சிதீர்த் தொழுந்து கூற்றன்
போர்த்தெழக் கண்டு தண்டா லெறிதலுந் பிறங்கு கூற்றம்
போர்த்தொழிற் காலதண்டம் பொருக்கென விடுக்கச் சென்றே
காரக்கரி யிரதம் வாகி காற்படை படையத் தாக்கி.

(௮)

வற்றிய காட்டுத் தீய்போன் மடிந்தவச் சேனை யாவு
மிறந்திட வெறித்து ஹரி பெழுந்துவெங் கோரத் தோடும்
பற்றிய செத்தி யெட்டுத் திணைபொலாம் பாய்ப் பாகக்
ஹற்றவத் தடிவை புண்டே பொழிலிலா கைகத் தோடும்.

(௯)

தெறுவினக் கிரச னன்றன் கிரத்தினிற் குக்க வன்றே
ஹுவலி யழிந்து ழுர்ச்சித் தூயர்புவி யதனின் கீழ்ப்
பெறுவினைக் காரத்தி னீங்காப் பெருவலி புடைய சேனை
யழிவிழக் ஹழி காலத் திடுபொன் வாய்ந்த வன்றே.

(௧௦)

ஹயர்க்கிடும் பொழுதிற் கால தண்டத்தா னாயர்ச்சி பெய்தித்
ஹங்கிர கிரச னன்பின் தாயர்க்கிடு ழுர்ச்சை கீக்கி
வாய்க்கொரு ழுரத்தின் மிக்காம் வலக்கைகின் முகைத் தாங்கிப்
பாய்க்கொன் கை னுவி படைத்திட வடித்தா னன்றே.

(௧௧)

ஹத்தலு கடுவன் சேனை யனைத்தொம் மிரிந்து போருண்
சடற்பெருக் தானே போய்க் கண்ணுதற் றேழ னுன
வடக்குறு மளவை யானி வரிசிலைச் செம்பன் மீது
மடப்பணி யனைம கோரத் தாவிடம் பகழி துண்டி.

(௧௨)

சாறு தன்னை தாறு சாய்கொல் வடைத்து கண்ட
தேருறு கொடிவைப் பத்துப் பகழியாற் கிடைத்துத் தேரி
போருறு பாகி விதி லெழுபத்தைக் தம்பை பெய்து
சார்புகக் கனைவ னைத்துக் கனைவ னைத்திட் டாருல்.

(௧௩)

வாய்வழி விவாழி கித்தி வாய்விற் கழன்று தித்திற்
பாய்ப்பரி யொவ்வொன் றுக்கொ ரையிரு பகழி யாக
கோப்பினா துடற்றி யாகக் ஹுவகினத் தூப்பிச் சீறி
மாய்விலா வலிவி றேனும் மலைத் தூவிர்த் தஞ்சச் செய்தான்.

(௧௪)

வெற்றிகொள் குபேரன் செய்த விறல்வலி யனைத்து நோக்கி
மற்றிணி தடந்தோட் செம்பன் மறுத்தொரு சிலைநா ணேற்றிக்
கொற்றவெங் கணைக ளேவிக் குபேரன்மார் பகத்தைப் போழ்ந்து
பொற்றடந் தேரிற் சூதன் றனக்கொரு புங்க மேவி.

(௧௫)

பெருவலித் தனதன் மார்பு பிளந்திடப் பகழி யொன்றோ
டொருபது தொடுக்க நோன்று னாயர்வலிக் குபேரன் றேரிற்
பருவரல் சிறிதே யாற்றித் தெளிந்துவெம் பகழி கோடி.
தெரிதரச் செம்பன் மீது சிந்தலுஞ் செம்பன் சிறி.

(௧௬)

தேனாவி ட்டிழிந்து கையிற் செறித்தவெங் கதையொன் றேந்திப்
பேர்வலித் தனதன் சேனை பொடிபடத் தூர்த்த வெற்றிக்
கூர்தரு சூல மேந்திக் குபேர னவவசுரா சேனைப்
பேரறத் துணித்தா னந்தப் பெருவலிச் செம்பன் றுணாம்.

(௧௭)

மழுப்படை பிடித்தெ திரந்த மாகதன் றேரைப் போழ்ந்தா
னிழுக்குறு தன்னோன் வேறோர் சேமத்தே ரேறிச் சிறி
முழுக்கரும் பாம்பி னாப்போன் முதிர்நெடுஞ் சுடர்வேல் வாங்கி
யொழுக்கமில் செம்பன் மார்பிற் சூத்தின் னுதிருஞ் சோர.

(௧௮)

வேலெறிந் தடுகா யத்தால் வீந்தவன் போல மண்மேன்
மாலொடு செம்பன் வீழ்ந்தான் வயவலிச் செம்பன் றம்பி
காலனுங் கூற்று மஞ்சங் கடுஞ்சினக் குசம்ப னென்போன்
கோலவெஞ் சிலைக்கை கோட்டிக் கொடியவெங் கணைக றீர்த்தான்.

(௧௯)

தூர்த்திடு கணைக ளாலே குபேரனைச் சூழ்ந்த சேனை
போர்த்தொழின் மறந்து பொன்றப் பொருளிலைக் குபேரன் னைவித்
கூர்த்தநா ராச பாணங் கோடுறு பிறைவா யம்பான்
மார்த்தமுள் ளம்பு தோட்டி யம்பொளிர் சிறுக்கம் பாதி.

(௨௦)

முதிர்சினப் படைக ளாலே குசம்பன்றன் மூரித் தானே
புதைபடப் புரியும் வெற்றிக் குபேரனோர் குசம்பன் பொங்கிச்
சிதைவில்வெம் படைக ளேவிக் கணைகளைச் சிதைக்கப் பின்னும்
வதைசெயும் வடிவேல் வாங்கி மார்பகத் தழுத்தி னுணாம்.

(௨௧)

அழுத்தலுங் குசம்பன் மூர்ச்சித் தம்புவி யதனில் வீழ்ந்து
விழுத்தக வழிந்து பின்னர் மெய்யுணர்ந் தெழுந்து கோரம்
பழுத்தவெங் கதைகை யேந்திக் தனபதி படைக ளாய
குழுத்தொகை யெல்லாம் போகக் குபேரனைப் புடைத்திட் டானாம்.

(௨௨)

புடைத்தலுங் குருதி கான்று புட்பகத் தட்டின் மீதி
வடித்தலை மத்து நீண்ட மரமென வயர்ந்து வீழ்ந்தான்
றுடித்தித முதுக்கிக் கோர நிருதிமெய் துணங்கை யாடப்
பிடித்தவாண் முசுண்டி பாணம் பிறழ்பிண்டி பாலங் கைவேல்.

(௨௩)

கவணெறி கல்லு லக்கை சுப்பணங் கால பாச
நவமணி சூயிற்றுந் தண்டந் தேராமா நவைநீர் சூல
மிவைபெலா மேவிச் சேனை யுடனெதிர் செம்பன் மேனி
புவனியில் வீழ்ப்பே னென்னும் போழ்தினிற் செம்பன் பொங்கி.

(௨௪)

தன்படைத் தளர்ச்சி தானு நிருதிகை வலிமை தானும்
வன்சிலை யாக்கர் சேனை வலிமையும் பார்த்து வத்திற்
னுன்பொடு தண்டொன் தேந்திச் சுழற்றியே நிருதி மார்பத்
தென்பிணைப் பொடிசெய் பெண்ண வேலின் வேவ லோடும்.

(௨௫)

கண்டசெந் நிறத்த சூஞ்சிக் கார்நிற நிருதி யஞ்சித்
திண்டிறற் தேர்விட் டப்பா லோடிடத் தேனாந் தண்ட
நுண்டிக னாக்க நின்ற வரக்கரு நாவலா தேகாட
வண்டியிற் தொடையற் றோளான் சூசம்பனுண் மெழ்ச்சி யோடும்.

(௨௬)

வடதிசைக் கதிப மேடு வளருரு வெடுத்தித் தேரன்னுங்
சூடவளை பதுமம் வாரி சூலவுமா பதுமம் நிலம்
கடல்படா மகாந் சூந்த முசூந்தங்கச் சபமென் றோதப்
படுநவ நிதிக டம்மைப் பாசத்தாற் பிணித்தூச் சென்றான்.

(௨௭)

சென்றபின் குபேரன் முர்ச்சை தெனின் துதன் னிதிய மெல்லாம்
வன்றிறற் சூசம்பன் கட்டிக் கொண்டுபோ மாறு கண்டு
சூன்றென நிமிர்ச்சு தேராளன் கொடுஞ்சிலை சூழைய வாங்கித்
துன்னசெவ் வாயின் பாணம் கொடுத்தான் குருத்த பாணம்.

(௨௮)

புகைநிற மாநி யப்பா லிருளதாய்ப் பொதிய தாவி
பிருகொடுங் கனலாய் வான மேலெழு கவாலை போடுங்
தருவடி வளைக மாநித் தானவர் சேனை பெல்லாம்
வகைவகை நிற தாக்க மறங்கெழு சூசம்பன் சீறி.

(௨௯)

சுருமுகி ஸென்ன வார்த்துக் கழல்புனை சேனை காவுந்
சூரியதா வவர்க ளோடு முற்றுவெம் படைக ளேவப்
பொருதிற் வியக்க செல்லாம் பொன்றிட வலக்க ணைய்தித்
சூருமணி மருடம் வீழக் குபேரனு மோடி குஞ்சு.

(௩௦)

ஒடிய போது வீழ்ந்த வொளிர்மணிக் கீர்ட மொன்னு
காடியே வவ்வு குறு நலங்கிள ரியக்கர் வேந்தன்
பீடுறு குமரர்ப் போக்கக் குமரரும் பெருவில் வாங்கிக்
கோடிவெந் தனைக ளேகிக் கொடுஞ்சமர் விளைத்திட டாறால்.

(௩௧)

விளைத்திடுங் காலை போது மியக்கர்கோன் பீண்டும் வெய்ய
வளக்கரும் பலத்தால் வெம்போ ராற்றியே பாடல்வெந் கோரங்
கிளைத்திடு நடையை போகிக் கிளர்வனிக் சூசம்பன் மார்பம்
பிளக்கவெஞ் சோரி மாரி யெய்திடப் புவியில் வீழ்ந்தான்.

(௩௨)

அக்கணந் தன்னிற் செம்பன் குபேரனை யடர்ந்து சுற்றி
மிக்குறு கவசம் பாணம் வில்லற வெம்போ ராற்றச்
செக்கர்வான் சடிலன் றேழுன் செருவினுக் குடைந்தே யோடிப்
புக்குவான் றருவி னீழற் புரந்தான் றன்பாற் போனானுன்.

(௧௦௯)

போயபின் குசம்பன் கைகொள் பொற்புறு நிதிக ளொன்பா
னாயவை யோடுஞ் சீற்றத் தடுகின வயவ ரோடுங்
காயடற் கரிக ளோடுங் கவனவாம் பரிக ளோடுஞ்
சேயுயர் தேர்க ளோடுஞ் செம்பன்பா சறையிற் சென்றான்.

(௧௧௦)

சென்றபின் குசம்பன் மூர்ச்சை தெளிந்துமா நிருதி தன்னைப்
பொன்றிடப் பொருவே னென்னும் போதிலிவ் வரக்கர் கோமான்
வன்றிற லந்த கார மாயையாம் வாளி தொட்டுத்
துன்றிய குசம்பன் சேனை துயக்குற மயக்கஞ் செய்தான்.

(௧௧௧)

சோர்ச்சிசெ யந்த காரத் தொடக்குறுஞ் சேனை யாயும்
பார்த்தடி பெயர்த்தி டாமற் பகைத்திடப் பாசத் தாலு
மார்த்தலுங் கும்பன் மூர்ச்சை யாயின னிருதி வெற்றிப்
போர்த்தொழில் கண்டு பொல்லா மயிடனோர் பொங்கிச் சீறி.

(௧௧௨)

இரவிதன் படையை யேவி யிருட்பட லத்தை நீக்க
விரவிய வசரர் வேந்தர் விவ்வேத் தமரர் சேனை
கரமொடு சிரமும் வீழக் கடுங்களை மாரி பெய்தார்
வரமிகு குசம்ப னாக பாசத்தால் வளைத்துப் பின்னும்.

(௧௧௩)

கொடுங்களை கோடி யேவி நிருதர்கோன் சேனை யாயும்
தடிந்திடும் பொழுதி லந்த நிருதிதன் கரத்தில் வைவான்
படிந்தபொற் பரிசை பற்றிப் பண்ணமை தடந்தேர் விட்டு
நடந்தெதிர் செம்பன் மீது நாடலுங் குசம்பன் சீறி.

(௧௧௪)

கையுறு முசலத் தாலே மார்பிடைக் கலங்கந் தாக்க
வெய்துயிர்த் தலக்க ணைப்தி வீழ்ந்தனன் றெளிந்து பின்னர்க்
கொய்யுளைப் பரித்தே ரேறிக் குசம்பன்றன் சிலையைக் கையி
னெய்துறப் பற்றி மார்பிற் சானுவா விடித்திட டானால்.

(௧௧௫)

சானுவா விடிக்குங் காலே வருணன்பா சத்தா லந்த
வூறு குசம்பன் கால்க ளொன்றுறக் கட்டித் தண்டான்
மேனிவந் துரத்துத் தாக்க விறல்வலி யழிந்து வீழ்ந்தான்
வானுயர் மயிடன் கொம்பால் வரைகளைப் பிடுங்கி யெற்றி.

(௧௧௬)

நிருதியை வருணன் தன்னை நிமிடத்திற் பிடிப்ப னென்று
வருதலும் பயந்தன் னோர்கண் மகபதி தன்பா லோடிப்
பரமென வடைந்தார் சோம வாயுவின் படையி னோடும்
விரவியே சோம பாணம் விடுத்தனன் விடுத்த பின்னர்.

(௧௧௭)

பணியொடு காற்று விம்மப் படர்ந்தெதி ஈசரார் சேனை
புனிதவிற் கணைகளாதி பொற்படைக் கலன்க ளியாவு
நனியுற வெடுக்க லாற்றார் நடுங்குமெய் யொடுங்கி வீழ்ந்தார்
கணைகடன் மயிடன் கைகால் காத்திர மசையா துற்றான்.

(௪௨)

கால்கர மசைவி லாமற் கலங்கிடக் கால நேமி
சாலவுந் தளர்ந்து மாயா பலத்தினுற் சரீர நீண்ட
நீலமால் வரைபோல் வானி னிவந்திட வளர்ந்து தீயை
மாலுறு முலக மெல்லா வகுத்திட வளர்ந்திட டாளுல்.

(௪௩)

வகுத்தலும் பனியுங் காற்றும் வல்லிதி னகன்ற மாற்றார்
தொகுத்திடு சேனை போடத் தூங்குன ஈசரார் சோமன்
பகுத்ததேர்ப் பரியைக் கொன்றான் போர்வலிக் கால நேமி
பகுத்தகு ரியன்றோர் தூண்டு மருணைப் பார்த்துச் சொல்வான்.

(௪௪)

தேரினைக் காலநேமி நீதினிற் செலுத்து கென்றே
போரடு பகழி கிந்திப் பொருதலுங் கால நேமி
கோரவெம் படைக ளாலே விண்ணவர் குழுவுங் கோவு
கேருறு திரியல் போக நெருப்பெழச் சமர்செய் தாளுல்.

(௪௫)

நெருப்பெழப் பொருத போரி னின்றெதி ஈரற்றார் நீண்ட
மருப்பொவி தூளவோன் தன்னை வழுத்தியே நினைக்கப் பொன்னின்
பொருப்பின்மேற் காள் மேகம் பொருந்தியே பொலிவி னோடு
மிருப்பது போலு மாயோ னேறினன் கலுமுன் நீதி.

(௪௬)

பங்கொடு திவிரி தண்டஞ் சார்ங்கம்வா னேந்தும் பக்கத்
தங்கமாய் விளங்கப் பீதாம் பாத்துடை யழகு வாய்ப்பச்
செங்கம லங்கள் போன்ற சிறப்புடைக் கணங்கள் விண்ணோர்
மங்கலிடா தருளின் வாரி வயங்கிட வானோர் போற்ற.

(௪௭)

இலங்கிய கோடி ஞாயி றெழுந்தது போல் மோவி
அலங்குவெங் கதிர்கள் விசு மணிமணிக் குழைக டங்கக்
கலன்புனை மார்ப் பீதிற் கவுத்துவங் கதிர்கான் குறங்க
வலங்கலந் தூளவ மாய னனுருகின னனுகுங் காலே.

(௪௮)

விண்ணவர் சேனைக் கெல்லாம் விளங்கிய தலைவன் மாய
னண்ணின னிவனைப் போரி னலிவுறப் பொருதே மாக்
லெண்ணிய படைக டரு மெனப்படைத் தலைவர் சுற்றத்
தூண்னை வெழுந்து சென்றே குழந்தனன் கால நேமி.

(௪௯)

தண்டொடு பிண்டி பால முசலம்விற் சரமு சுண்டி.
திண்டிதற் றடக்கை பற்றித் திருத்துழா யொருத்தன் நிது
கண்டகர் சேனை காக்குங் காவலர் பதின்ம ரோற்று
மண்டமர்ப் படைகள் யாவு மாரிபோல் வழங்கி னாரால்.

(௫௦)

அறுபது பாண மெய்யி லழுத்தினன் கால நேமி
தெறுசின நிமிநூ தம்பு செலுத்தினன் றெரித்து முந்நூ
றுறுகணை கால நேமி யுய்த்தனன் செம்ப னென்போ
னெறுழ்வலிச் சிலைநா ணேற்றி யெழுபது கணைக ளெய்தான்.

(௩௧)

மற்றுள வறுவர் தாமும் வடிக்கணை யறுப தேவிச்
சுற்றுறுங் காலை மாய னுடலெலாஞ் சோரி சோரத்
தெற்றுறு சிலையை வாங்கி யசுரர்தஞ் சேனை காப்ப
வுற்றிடப் பதின்ம ரஞ்ச வுய்த்தன னறுப தம்பே.

(௩௨)

கேசவன் மீது கால நேமிவெண் கிரண மாறுத்
தேசொளிப் பிறைவா யம்பு மூன்றினைச் செலுத்த லோடுங்
காசறு மணிய ணிந்த கவினுரத் தூடு செல்ல
வாசுதே வன்ற னுள்ள மயங்கியே தெளிந்து பின்னர்.

(௩௩)

எறுழ்வலி முசலந் தன்னை யெதிர்த்திடுங் கால நேமி
யுறுவழி யழித்தி டென்ன வுய்த்து மந்த வெய்யோன்
றெறுசிலைக் கணைக ளாலே சிதைத்தனன் சீறி மாயன்
குறுகியே குந்தந் தன்னுன் மார்பிடைக் குத்தி னுறஸ்.

(௩௪)

வாரதாச் சோரி யாறு வலியழிந் துருண்டு லீழ்ந்து
பார்மிசை யெழுந்து கால நேமியாம் பதகன் கையிற்
கூர்தரும் வேலான் மாயன் கரத்தினிற் குத்த லோடுஞ்
சோரதாச் சோரி மாயன் சாரங்கம்விற் றுணைவி ணேந்து.

(௩௫)

மார்பினிற் கணையோ ராறும் வடிக்கணை தலைக்கோர் மூன்றுஞ்
சோரிசோர் தரவே தூண்டித் துலங்குதேர்ப் பரிமே னுன்குஞ்
சாரதி மீதி னுன்குந் தயங்குகே தனத்தி லொன்று
மேருறு கணைக ளேவி யறுத்தன னெவரு மஞ்ச.

(௩௬)

தேருறு வரியுந் தேருர் பாகனுஞ் சிதைந்த பின்னும்
போர்வலி யாற்றா நின்ற புயவலிக் கால நேமி
யேர்பெறு சிரத்தின் மீதி லெழுகவு மோத கிப்போர்
வார்தரு கதையை வாங்கி யெறிதலு மகுடஞ் சிந்து.

(௩௭)

தலைபிளந் திரத்தஞ் சோரத் தரையிடை லீழ்ந்தான் தேரும்
பலபல கண்ட மாகப் பட்டதங் வசுரன் தன்னை
நிலைபெறு திருமா னோக்கி நின்னுயிர் விடுத்தேன் போதி
சிலதினங் கழிந்தா னின்னைச் செகுப்பது யானே யென்றான்.

(௩௮)

என்றரி விடுப்பக் கால நேமியை பிரதத் தேற்றிப்
பொன்றுறு திருந்த மற்றோர் சாரதி போத லோடும்
வன்றிறல் வாணோர் யாரும் மாயனை வழுத்தி யேத்தி
நின்றன ரென்று சூதன் முனிவர்க்கு நிகழ்த்தி னுறஸ்.

(௩௯)

ஐம்பந்திரண்டாவது

கால நேமிபார் செய வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம். கருஉ௦.

ஐம்பத்து முன்றாவது

கிரகனன்வத வத்தியாயம்.

மூரசென முழங்கு முந்நீ ருதித்திடு முருந்தன் முன்னு
ளாசெனு மனுவி னுக்கே யன்பொடு முரைத்த ழிற்றந்
கிரசன்னன் வதத்தை நன்னாய்க் கிளத்தென முனிவர் கேட்டப
பரசணி பரணைப் போற்றிப் பகருவான் குதன் மாதோ.

(க)

போர்வலி களத்தி னின்றும் பொள்ளென வெயர்ந்துப் பொங்கித்
தேர்பரி யானை காலாள் செறிந்திடத் தேரி லேறிப்
போர்வலி நிமிவேற் செம்பன் பிறங்கிய மதனன் சம்பன்
கார்பிறத் திருமா றன்னைக் கடலென வளைந்து கொண்டே.

(உ)

வளைந்திடாத் திரி தண்டம் வாங்கவண் முகண்டி குந்தம்
பிளந்திடு குலிசம் வைவே றோமாம் பிண்டி பாலம்
விளங்குவெம் பாக தேரட்டி வெஞ்சிலைச் சாங்க ளாதித்
துளங்கலி னெடுமான் நீது சொரிந்தனர் சொரிந்த தன்னு.

(ங)

வரத்துறு படைக ளாலு மந்திரப் படைக ளாலு
முரத்தினிற் கரத்திற் சாலி லோங்கிய புயத்தின் மேலிச்
கிரத்தினி லமுத்திச் செங்கண் மாலுட றெரியா வண்ண
நிரைத்தனர் நிரைத்த லோடு நிறைந்து குருதி நீத்தம்.

(ச)

திருகுவெஞ் சினத்து மாயன் திலீமுகஞ் சார்ங்கத் தேற்றி
வரிசிலை நிமிமாய் பத்தில் வானிபத் திரட்டி பெய்து
பெருவலி மதனன் மார்பம் பிளந்திடப் பத்தம் பெய்து
பொருகிறற் சம்பன் மார்பிற் புங்கமைத் தழுத்திப் பின்னும்.

(ஞ)

துண்டிறன் மயிடன் மார்பிற் செலுத்தியே ராமபு செம்ப
குறண்டிற லழிய வாளி யொருபதோ டிரண்டும் போங்கி
பெண்டரு மற்கோர்க் கெல்லா மொருவனுக் கெட்டம் பேணி
மயண்டிட விடுப்ப வொன்னு ரோடனர் திசைக டோறும்.

(க)

வேறு.

ஒடு தானவர் விழியொளிர் மணிமுடி புயர்கரு புயமார்ப
நீடு காரொடை நாகிகை செவிவழி நிணமொழு விடவாளி
நாடி பேதிகை திசைதொறு நலிவுசெய் திடுவது நலிதேவர்
கூட்ட மாயனைப் புகழ்வதுங் கண்டெலாக் குறித்தன னியியென்போன்.

(எ)

தன்பெ ரும்படை யாவையு நிறுத்தியே தன்கரத் தொளிர் வேலாற்
பொன்பொ லிந்திடு மார்பனைக் குத்தினன் புதியபுண் ணீர்சோர
வன்சி லைக்கர மதனனும் வடிக்களை வழங்கினன் மலைபோலக்
கொன்சி னத்தடற் செம்பனுங் குசம்பனுங் குறித்தடர்ந் தடித்தார்கள். (௮)

பட்ட யத்தினால் வெட்டினன் கிரசனன் படநிலை வடி வேலாற்
கட்டு வெஞ்சிலை மபிடனுங் குத்தினன் கண்ணனு மிகச்சீறி
யெட்டு மாமணி கட்டிய வேலினைச் செம்பன்மே லெறிந்தேவக்
கொட்ட மிட்டதைத் தாவியே பிடித்தனன் கொடுந்திறற் படைச்செம்பன். (9)

பிடித்த காலையிற் செம்பனை வியந்துகைப் பெருஞ்சிலை நானேற்றித்
துடித்த கேரபத்தின் மாயனம் மலரோனத் திரத்தினைத் தொடுத்தேவப்
படித்த லத்தொடும் வானகங் கரிந்திடப் பரந்தன கனன்மாரி
துடித்து வீழ்ந்தன தானவர் சதுரங்கத் தொகுதிவெம் படைச்சேனை. (௧௦)

சேனை வீழ்ந்திட மால்விடும் பிரமவத் திரஞ்செயுந் திறல்வீரம்
தானை காவல னாகிய கிரசனன் றழல்விழித் துறநோக்கி
நானி லம்புகழ் பிரமவத் திரத்தினை நாண்சிலை வளைத்தேத்தி
வான கம்புவி நடுக்குற விடுத்தனன் வானவர் குழுவோட. (௧௧)

நான்மு கன்படை ரவுத்திராத் திரத்தினை நகைகெட வடலோடுந்
தேன மர்த்துழாய் மாயவன் ரவுத்திராத் திரம்பழு துறல்கண்டே
மூன்மு கத்துவெங் கரலதண் டாத்திர முருத்தெதிர் விடலோடும்
வான்மு கத்தினும் புவியினுஞ் சண்டமா மாருத மிகுத்தேற. (௧௨)

சுத்த சாகரங் கரைபுரண் டிடைதரத் தடவரை யுயர்பூமி
துத்தி ாளரா முடியொடு நடுங்கிடத் துனைவினில் வரல்கண்டே
வித்த கப்பெரு வரக்களை யசுரர்கள் விடவெதிர் கணையெல்லா
மொத்த துண்டுக ளாக்கிமற் றவர்குழா முடைதர வுடன்றாக்க. (௧௩)

கோடி தேர்படை கொடுநெடு முடியொடுங் குலவரை யெனவீழ்ந்த
கோடி மாமத யானைகண் முகிலெனக் குமுறிமண் மிசைவீழ்ந்த
கோடி வாய்பரி செம்புனற் றிரையெனக் கொய்யுளை யறவீழ்ந்த
கோடி வீரர்க ளடியறு மரமெனக் குவலையந் தனில்வீழ்ந்தார். (௧௪)

கண்டு சீற்றவெங் கனலெழக் கிரசனன் காலதண் டத்தாவி
யுண்டு வாவென மயேசுர னத்திர மொன்றையெய் திடலோடு
மண்டு காலதண் டத்தினை மழுங்கிட மறித்தலு மதுநோக்கிக்
கொண்டன் மேனிய னெண்டிசை பரந்திடு கோபவெங் கனலோடும். (௧௫)

நூறு கோடிசூ ரியரொருங் குதித்தென நுவலரு மொளியோடுங்
கூறும் வீறுள வத்திர சத்திரக் கொடும்படை கணையெல்லாம்
வேறு கூறுசெய் வெற்றியும் புணர்தம விறல்கெடுத் திடுமொயம்பு
மேறு சக்கரா யுகம்விடுத் தனனெதிர்த் திகல்கிர சனன்மீதில். (௧௬)

விட்ட சக்கரா யுதத்தெதிர் தானவர் விற்பொழி சரமாரி
தொட்ட தோமரம் பிண்டிபா லம்விறற் சுடர்நெடு வடிவேல்வாள்
கட்டு பாசநான் முகன்படை முதலிய கடும்படை நனியாவு
மட்டி லாதன விட்டன ரவையெலா மடிந்தன கண்ப்போழ்தில். (கௌ)

இறந்து வெம்படைக் கலனெலாஞ் சாம்பரா யினவஃ தினைநோக்கி
முறிந்து தானவ ரோடினர் நீடிய முதுகிடைக் கனல்காலச்
செறிந்து றுங்கரு மம்பல கூடினுஞ் சிவதரு மந்தன்னை
மறிந்தி டாச்செய வண்மைபோற் றிகிரியை மறிந்திட மாட்டாரால். (கவு)

இன்ன தன்மைகண் டுதிதற் கிரசன நெதிர்த்துவா ணகைசெய்து
முன்ன ரெய்தலுங் கழுத்தினை யறுத்தவன் முடித்தலை யினைப்பாரின்
மன்ன வீழ்த்தியே மாயவன் கரத்தினில் வந்தது திருவாழி
யென்னு மாறுகண் டந்தரக் தெழிலிபோ லமார்துந் துபியார்ப்ப. (கக)

தூன்றிவானவ ராடினர் பாடினர் சொரிந்தனர் மலர்மாரி
யென்று வேள்வியை யாற்றிடு நைமிசத் தேயுறை முனிவோருக்
கன்று மார்மனுக் கேட்டிட வுரைத்தன னச்சுத நென்னாளு
மன்று ளாடிதான் சூடிய சூதனு மாமுனி வகுத்தானால். (கஉ)

ஐம்பத்து ழன்றவது
கிரசனன் வதவத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கருசு.

ஐம்பத்து நான்காவது

விஷ்ணுபராசெய வத்தியாயம்.

கராமொரு கரியடர் காலையி லக்கரி
விரோதம தகல்செய மேவிய விட்டுணு
பாரசய முணாயென மோனிகள் பத்தொடு
தூராசைக ளழிவுறு சூதனு மத்திறம். (க)

ஒதுதன் மேயின னொன்னலர் களமிடை
தீதுறு மகபதி முதலிய தேவர்கண்
மாதவ னிணையடி வந்தனை செய்தே
தாதலர் தூயெதிர் சார்ந்தனர் நின்றார். (கஉ)

வருகிர சன்னுயிர் மடித்தது மதனன்
செருநிமி முதலிய திறல்கெழு தலைவர்
பரிகரி ரதமடு படையின ருடனே
யரியினை நொடியினி லட்டொடும் வளைய. (கங)

சுடர்விடு முடியரி சொரிகளை தொடுமுன்
றழிகவ ணயிலயில் சரமமு முசல
மிழவட வனலென வெரிதரு திகரி
கடவின ரவனொடு கலுழனு மறைய.

(சு)

அசுரர்கள் விடுபடை யவைபொடிபடவே
விசிகமொ டடுபடை விறலரி விடலும்
வசையுறு மசுரர்கண் மறமொடு மடிய்த்
திசைதொறு மருளொடு சிதறினர் வெருவி.

(சு)

ஒடிய வசர்க ளுளமெவி வுறவே
நீடிய தலைவர்க ணின்றுவின னரிமே
னாடின ரிரதமு னடவினர் பரிமேற்
கூடினர் கணைபல சிதறினர் குழுமி.

(சு)

உறைவிடு கணைபல வுடலினை யுருவ
விறையள வரிமன மிகலொடு தளரப்
பறவையி னரசெதிர் பரிவொடு மினநீ
மறமிகு மசுரர்கண் மதனன்மு னனடவாய்.

(எ)

எனுமொழி பகருமு னிடியன கலுழன்
சினமொடு மவனெதிர் செலவவன் விடுவெங்
கனலுறழ் கணைகெட வொருகணை கடவி
வினையுற மறுகணை விறலரி விடலும்.

(அ)

மதனன்மெய் குருதிகள் சொரிதர மறுகக்
கதழ்சின மொடுமெரி கனல்சொரி கதையா
லதிபல மொடுமவ ன்றையடி படுமான்
முதிரெரி நிகர்கவு மோதகி விடவே.

(க)

வளிவிசை கொடுமெதிர் மதனன்மெய் படலு
மிளிர்புவி மிசையுடல் விழவுயிர் விடவே
தளர்வுறு மசுரர்க டகுதிசை யுறலு
மளவறு மிடலுடை யடுதிறன் மயிடன்.

(க௦)

இருவிழி கனலெழ வெதிர்பரி நடவி
யொருதிரி முகவயி லரியுட னிறுவித்
கணாயில வடுகணை கலுழன்மெய் செருகச்
சொரிகுரு தியினொடு துயர்கிளர் தரவே.

(கக)

அடிபெயர் தரநினை யுறுதரு மவரை
யுடல்பிணி படவிட முலவிய பாசம்
விடுதலு மவன்மன வினைவினை யுணரா
நெடியவ னடுகிலை நிணமுறு கணைகள்.

(கஉ)

சிதறலு மயிடன தெரளிதிக ழகல
மதுதுணி படநில மிசைவிழு மவனை
மதியிலி மதிமுக மலைமகள் படையான்
முதிர்நின் துடல்விழு முளரியன் மொழியால்.

(கங)

ஆதலி னினதுயி ரருளின னவண்
போதுதி யென்மொழி புகலுறு பொழுதிற்
காதியெ னுடனமர் கருதுதி யென்றே
தீதக லரியொடு செம்ப னெதிர்ந்தே.

(கச)

தீயிரு விழிவழி தேறிட விசையிற்
பாயுறு தகர்மிசைப் படர்தர நெடிய
மாயவ னுடன்முழு வதுமறை படவே
காய்களை பலபல கனலென் விடலும்.

(கரு)

மாயவ னவன்மன மறுகுற முசுண்டி
யாயதை விடுதலு மவனிவர் தகரைப்
போயுயி ருணமிசு பொலிவுறு மிரதத்
தேயினன் மணிமுடி யிலகிய செம்பன்.

(கௌ)

ஆன்னவன் வரிசிலை யடுகளை பொழியப்
பொன்னியல் வரிசிலை பொழிகளை யதனாற்
பன்னிய சிலைபரி ரதம்விடு பாகன்
சென்னியு மகலிடம் விழவமர் செய்தான்.

(கௌ)

கதழெரி விழிவழி கதுவிய செம்பன்
றுதிசெயு மமரர்க டொகைபழி செம்பன்
சிகைவுறு மனமொரு புவியிடை செலலு
றுதியுறு கணையரி நொடியினி லெய்தான்.

(கஅ)

தோள்கர முடறலை சுடர்கவி னுடனே
தாளிவை தொளைபடு பொழுதுறு தகையாய்
நீளுடல் விழுவெழு குருதிக ணிறைய
மானில னவனெதிர் மாயவ னறைவான்.

(கக)

நாளலர் விரிதரு நாயக னடலான்
மாளுவை யொழிகென மறுகின் னரவக்
கோளுறு மதியென முகமலர் குவியா
நீள்புவி மிசையுட னிலையற விழவே.

(உ௦)

சிலரடி சிலர்தொடை சிலரரை சிலர்கை
சிலர்குடம் சிலருடல் சிலரணி சிலர்தோள்
சிலர்விரல் சிலர்செவி சிலர்விழி சிலர்வாய்
சிலர்தலை ஆணிபட வரிகளை செலுமால்.

(உ௧)

கொழுவொடு குடரிடை குடைதர மிடையுங்
கழுஞ்சு ளலகைகள் கனியுற வணியாய்
முழுகிடு நரிகரி முழையன செவிவாய்
துழைதரும் விழைதசை துகர்வுறு மெருவை.

(௨௨)

அரிதெரி கணைவிட வசுரர்க டலைகால்
கரமுர மரிபடு களமதி னிணமார்
குருதிக ளலைபொரு குரைகட னடுவே
கரிபரி ரதமுவை கலமென வுலவும்.

(௨௩)

கணைவிட முறிபடு கணைகழ லசுரர்
துணையில வளவறு துயர்மிசு கடலார்
புணையென வமரர்தா புயவவி புடையா
னிணையிலி தாரக னிடையணு கினரால்.

(௨௪)

தாரக னெனுமெரி தழல்பொழி விழியா
னீரினி மெலிவுறு நினைவினை யொழிதிர்
கார்முகி லெனுமரி தனையொரு கணமே
போர்செய்து புகழ்கொள்வ னெனுமொழி புகல.

(௨௫)

நிமிருறு தாரக னிறைபடை யதனாற்
குமைதர வமரர்கள் கொடுவிட மொடுதி
யுமிழ்கதை கொடுமுடி யுயர்தலை தகரத்
தமிவரு மரியுட றளரவ றைந்தான்.

(௨௬)

அறைமுன நிமியெனு மடல்கெழு மசுரன்
பொறையறு சினமொடு பொருதிற் றுடனீள்
கறைகெழு தடிபொடு கனலெழ விசிறிச்
சிறையொடு கலுழன்மெய் சிதறவ றைந்தான்.

(௨௭)

இருவர்க டடியடி யிருவர்மெய் யுறலு
மரியொடு நகுடனு மடுகன நடுவே
புரளலும் மசுரர்கை புடைதர நகைசெய்
துரமுறு தாரக னுழைகுறு கினரால்.

(௨௮)

குறுகிய வசுரர்கண் மகிழ்வுறு குரவை
யுறுதிசை செவிடுற வுலகைகண் மிகவே
விறல்பெறு தாரகன் விரைமல ரிருதரண்
முறைமுறை துதியொடு முடிமிசை புனைவார்.

(௨௯)

மாதவன் முனநமர் வழிவரு மசுரர்
நாதரை வதைசெய்து நலிவுசெய் தனனிச்
சீதரன் மணிமுடி சிதறிட வெவரே
காதுவ ருணையல தடல்புரி கழலோய்.

(௩௦)

என்றுபல் பலதுதி யிகலுற மொழிவார்
வென்றிகொண் முழுவொடும் வியன்முர சறைவார்
சென்றடர் பூரிகை தாரைகள் சின்னத்
தொன்றிய வொலிகட லுடைபட வயர்வார்.

(௩௧)

இவ்வகை யசுரர்க ளெழுகளி பெருகு
மவ்வயி நயர்வொழி யரியொடு கருடன்
கவ்வைகொ ளமரர்கள் கணமணு குறவே
செவ்விதி நொருவழி சென்றன ரொருவி.

(௩௨)

ஒருமையின் மகபதி யரியொடு மொருவ
வரமிசு தாரகன் வயமொடு மகழ்வாய்ப்
பரவிய தனதுயர் பாசறை யுற்றான்
சுரமுனி வீரெனச் சூதனு னைத்தான்.

(௩௩)

ஐம்பத்து நான்காவது
விட்டு னுபராசெய வத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். கடுஎக.

ஐம்பத்தைந்தாவது

செம்பன்வத வத்தியாயம்.

அரிபரா செயத்தினை யறைந்த சூதனைத்
தெரிதரு வரம்பெறு திறலின் வெற்றிகூர்
வரிசிலைச் செம்பன்றன் வதந்தைக் கூறெனும்
துரிதமின் முனிவர்க்குத் தொகுத்துச் சொல்லுவான்.

(௧)

தானவர் வலிமையுந் தார கப்பெய
ரீனனுக் கரிதளர்ந் திரியல் போயதும்
வானவர் நாயகன் மனத்தி லுன்னியே
தேனறுந் துளவன்முன் சென்று கூறுமால்.

(௨)

அய்யனீ முன்னமே யசுரர் தங்குல
நைடுவென் றமரரை நயந்து காத்தனை
கையரா மசுரரைக் காதி மாய்த்திடா
தெய்திய திருவினை யாட்டின் நென்னையே.

(௩)

இரணிய கசிபுட னிரணி யாக்கன்வெம்
முரண்வலி வித்தியா சாலி யென்றிடு
மரணுறு மசுரரை யறுத்து வென்றனை
திரணமா மிவர்கணின் நிகிரித் தக்கரோ.

(௪)

துட்டனாச் செகுத்திடா தருள்சு ரந்திடி
லிட்டமாய் நிற்பத மிறைஞ்சு வோமெலாம்
விட்டெவ ணேகுவோம் வினாவிற் றுனவர்
பட்டிட வருளெனப் பதம்வ ணங்கினான்.

(௩)

வணங்கிய வாசவன் மனத்தின் வாட்டமு
மணங்குறு மமரர்கள் யாவு நீக்கியே
குணங்கவர் நன்குணக் கொண்டன் மேனிய
னிணங்கிய வருள்சுரந் தினிது கூறுமால்.

(௪)

தாரக னென்னுமித் தறுக னுளனை
வீரரில் வீரனும் வேல னன்றியே
யாருள ரதிபவ ராத லாலியாம்
போருறு படைஞ்ஞாப் பொருது வெல்லுதும்

(௫)

இவர்களின் மயிடனை யிமய வெற்பருள்
சுவவிள வனமுலைக் குமரி கொல்வணின்
னவிர்படை செம்பன தாவி யுண்ணுமென்
றுவமையி னுன்முக னுரைமுன் னுண்டரோ.

(௬)

கூறிய கொள்கையாற் செம்பன் கூருயிர்
வீறறப் போர்புரி விண்ணு ளோரடன்
மாநிலெண் டிசையினர் மற்று ளாரொடு
மூறறக் காத்துமா லுன்னை யென்றனன்.

(௭)

அரிமொழி செவிபுக வமரர் கோன்முகம்
விரிதரு கமலமாய் விளங்க மேருவிற்
பரனிடத் துதித்துயர் பதினென் றேயெனுங்
குரவரை வணங்கியே கூறன் மேயினான்.

(௮)

தெறுவலித் தானவர் சேனையாகிய
மறிகடன் மறுகுற வளைந்து போர்செயற்
குறுபடை முன்னர்நீ ருடற்று வீரென
வறைதலுங் கபாலியோ டரிய பிங்கலன்.

(௯)

பரவுவீ மன்விரு பாக்கன் சம்புமெய்
விரவுவட் சேசுரன் விறல்வி லோசிதன்
றமிகு பினுகிசாத் தாக தன்சம
ருமிகு சண்டனோ டியரு ருத்திரன்.

(௧௦)

வெள்ளியங் கிரிநிகர் விடையி னேறியே
யள்ளிலைச் சூலமு மழுவு மங்கையிற்
றெள்ளிதிற் சுழற்றியே கண்க டியுதத்
துள்ளிய கணம்புடை சூழ வேகினார்.

(௧௧)

ஏகலு மக்கினி யேழ கத்தினும்
பாகுறு யமனடு பகட்டின் மீதினும்
வாகுறு நிருதிக் கனயுமா மீதினும்.
வேகமாய் வருணன்மா மகர மீதினும்.

(கச)

வாயுவெங் கலையினும் வளர்கு பேரனோர்
னாயபுட் பகத்தினுஞ் சடர்விட் டும்பர்கு
ழேயவீ சானரோ டுனனற் றேரினு
மேயவெண் கதிரவன் விமான மீதினும்.

(கரு)

இன்னர ரியக்கர்கந் திருவர் கேழ்கிளர்
பன்னகர் மருத்துவர் பரவு சாத்தியர்
தன்னிகர் வித்தியா தரர்கள் யாவரு
மின்னிய மார்த்தெழ வெழுந்திட் டானரோ.

(கசு)

இக்குறு கயமெனச் சிறந்த மொய்ம்பொடு
தொக்குறு யானைபத் திலக்கஞ் சூழ்தர
மிக்கமும் மதம்பொழி வெள்ளை யானைமேற்
றக்கவச் சிரப்படைத் தலைவ னேறினான்.

(கசு)

ஏறிய விந்திர னிடப்பு றத்தினின்
மாறிலா வருணனும் வலப்பு றத்தினின்
வீறிய குபோனு மேவ முன்னமே
கூறிடு கூற்றுவன் குமிறி யேகவே.

(கஅ)

அனலிதன் சுவாலையா லருகு காத்துற
வனமலி மாயவன் பின்பு வந்துறக்
கனைகட லெனவியங் கறங்க வெற்றிசேர்
புனைகழ லிந்திரன் போதன் மேயினான்.

(கசு)

இந்திர னெழுமுனந் தூசி யேகிய
சந்திர கலையணி சடில ருத்திரர்
புந்திசேர் விறற்படைப் பூதர் சூழ்வரச்
சிந்தைகூர் தாரகன் சேனை முன்னியே.

(உ௦)

குரைகடன் முழக்கெனக் கொக்க ரிக்கவான்
றரைதிசை செவிடுறத் தழைத்த பேரொலி
திரள்புய வசுரர்கஞ் செவியிற் சார்தலும்
விரைவொடு மசுரர்வாள் விதிர்த்தெ முந்தனர்.

(உ௧)

எதிர்த்திடு மசுரர்மே லிகல்செய் பூதர்கள்
கதத்தொடு வாஸ்கதை குந்தந் கப்பணம்
விதிர்த்தெதிர் விடுத்தலும் வெய்ய வம்பினுற்
சுதைத்திடத் தானவர் சீறி யார்த்தனர்.

(உ௨)

ஆர்த்தலும் பூதர்க ளடுக்க லுள்ளன
பேர்த்தெதிர்த் தெறிந்தனர் பின்னுந் தானவர்
கூர்த்தவெங் கதையினுற் குமிறி யெற்றியே
பேர்த்தலத் தடுக்கலைப் பொடிப டித்தினார்.

(2௩)

இருவகைச் சேனையு மெதிர்ந்து வெங்களச்
செருவிடைத் தொந்தயுத் தங்கள் செய்யநீள்
பெருவலிக் கயாசுரன் பிறங்கு செய்யதி
யருவரை நடந்தென வங்க ணெய்தியே.

(2௪)

பூதரைக் கைகளாற் புடைத்துப் பூதர்க
னாதரைக் காலினுற் றேய்த்து நண்ணியே
காதுவே தாளரைக் கடித்துத் தேவரைக்
கோதறு கொம்பினுற் குத்தி வீட்டினான்.

(2௫)

வாழ்வறச் சிலர்தமை வதைத்து மற்புயந்
துள்படச் சிலர்தமைத் துணித்துச் சூழ்கழற்
றாறச் சிலர்தமைத் தடிந்து சார்த்தியர்
மூளைகள் சிதறிட முனிந்து வெட்டினான்.

(2௬)

தேவரை யின்னணஞ் செகுத்துத் திக்கயம்
யாவையு மடர்த்திடு மேல்வை ருத்திரர்
தாவருங் கனல்விழி சொரியத் தாங்குகை
மூவிலை வேல்கொடு முரியக் குத்தினார்.

(2௭)

குத்திய வருத்திரர் பூதக் கூட்டத்தை
வித்தகக் கயாசுரன் விறல்கொ டோள்களா
லொத்துற நெருக்கியு னுறக்க டித்துரத்
தெய்த்திடத் தலைகளை யிடறித் தேய்த்தனன்.

(2௮)

தேய்த்தலங் கபாலியுங் கதனுஞ் சீறியே
வாய்த்திடு முத்தலைச் சூலம் வாங்கினே
ராய்த்திகழ் கயாசுர னஞ்சக் குத்தலும்
பூத்திடு முருக்கெனப் புகலத் தோன்றினான்.

(2௯)

தோன்றிடு மசுரனார் சூல பாணியா
யேன்றுறு கபாலிதன் கன்னத் தெற்றியே
கான்றுவெங் கனல்விழி காலக் காய்ந்துபேர்
ருன்றிய கதன்வயி றுறக்க டித்தனன்.

(௩௦)

கடித்திடுங் காலையிற் கனன்று ருத்திரர்
பிடித்தசூ லத்தினுற் பெயர்த்து மார்பகந்
துடித்திடத் தொளைத்தனர் தொளைக்கை யாலவ
ணடித்தலு முருத்திர ரஞ்சி யேகினார்.

(௩௧)

ஏகலுங் கபாலிகண் ணெரிசொ ரிந்திட
வாகுறு விடையினின் நிழிந்து வான்கதிர்ச்
சேகுறு சூலத்தாற் றிரித்துக் குத்தவே
வேகமாய்த் தரைத்தலம் வீழ்ந்திட டானரோ.

(நஉ)

வீழ்ந்திடு மசுரன்கால் பற்றி வீசிவான்
சூழ்ந்திடப் பலமுறை சுழற்றி யோங்கியே
யாழ்ந்துறப் புவிமிசை யடித்துக் கொன்றுடல்
போழ்ந்துரி போர்த்தனன் போர்க்க பாலியே.

(நங)

வெற்றிசேர் கயாசுரன் மெய்யிற் றேலினைப்
பற்றியே போர்த்திடு பரன்க பாலிவா
னுற்றிடு மோங்கலா யொளிவிட் டோங்கலு
மற்றவர் பதின்மரும் வாழ்த்தி யேத்தினார்.

(நச)

தேவனுந் துமியொலி சிறக்கத் தேவர்கள்
பூவுறு மழைமிகப் பொழிந்து வாழ்த்தினு
ரோவிலா துறுதிசைப் பால ருற்றவன்
பாவனை வியந்தடி பணிந்து போற்றினார்.

(நரு)

போர்வலிக் கயாசுரன் பொன்றத் தானவர்
சேர்வலி யிழந்துறு திசைகெட் டோடியே
தாரக னடிமிசைத் தாழ்ந்து கூறலு
மார்வலி நிமிடையீ யணுகு கென்றனன்.

(நசு)

அணிபடைக் கலனுட னரிமி லேறியே
யிணையிலா யுறுவலி யிரதம் பாய்பரி
பணைமுகக் களிஞ்ஞெடு பதாதி சூழ்வரத்
தணிவறு பல்லியந் துவைப்பச் சார்ந்தனன்.

(நசு)

ஆர்த்திடுஞ் சுரரைப்பார்த் தமரர் காளிவண்
போர்த்தொழில் வல்லிரேற் பொருமி னென்னுடன்
ரூர்த்தடம் புயவலி சற்று மில்லிரேற்
சேர்த்ததென் படைக்கல மென்று சீறியே.

(நசு)

கொடுத்திற் றனிமியொடு கொடும ரங்குழைத்
தடுத்திற் றப் பகழிக ளமரர் மேல்விடப்
படுந்துய ரினைமக பதிமுன் னோதினார்
கடுஞ்சினத் தேரடுவெண் கரியிற் றேன்றினான்.

(நசு)

காமுறு மனவலி நிமிச டாவிய
வேமுயர் போதக மிறைக்கு மும்மதஞ்
சூமுறு வாதையாற் றுலங்கு மோடையும்
வீழுற வேகலும் விரைவி னிந்திரன்.

(ச௦)

வெட்டியங் குசத்தினுன் மீட்க வுந்தடை
பட்டிடா தோடலாற் பாக சாதனன்
மட்டிலாச் சினத்தொடுந் திரும்பி வாற்புறத்
சுட்டினி லிருந்தவன் றன்னை நோக்கியே.

(௨௩)

திருந்துவச் சிரப்படை செலுத்தத் தானவ
னிரும்புறு முடல்புடைத் திடலு மூர்ச்சையாய்ப்
பெரும்புட வியினிடை விழுந்து பின்னரும்
வருந்துய ரொழிந்துகை மலையி லேறியே.

(௨௪)

தேவர்தம் படையெலாஞ் சிதறத் தாக்கலுந்
தாவரும் வடதிசைத் தலைவ னத்தினைச்
மேவிய சாருவ பூம மீதிவர்ந்
தோவறு சினத்தினு னுருத்தெ திரந்தனன்.

(௨௫)

ஏற்றிடு காலையி னிமியி வர்ந்திடு
கூற்றென வடுதிறற் கொடிய யானேமேற்
காற்றிரட் சாருவ பூமன் காதலுஞ்
சாற்றிய தனதனுஞ் தடிகொண் டோச்சினுன்.

(௨௬)

ஒச்சிய வடிபட வோங்கல் போல்விழி
திச்சொரி மதகரி செத்து வீழ்நீண்
மூச்சுட னிமிபென மொழியுந் தானவ
னீச்சுறு கடலிடை நிலத்திற் பாய்ந்தனன்.

(௨௭)

பாய்ந்தவன் பின்னொரு பகட்டு ருத்தநீ
தேய்ந்துறு முன்னமே தனத னேந்திய
தாந்தடி கொண்டவற் புடைக்க வன்னவான்
வீந்தவன் போற்புவி வீழ்ந்திட டானரோ.

(௨௮)

நெடுங்கரத் திபம்பட நிமியும் வீழ்கலுங்
கடுங்கொலை யசுரர்தங் கணங்க ணீருக
நடுங்கினர் திசைதொறு நாடி யோடின
ரடுத்திற் லமரர்க ளார்த்திட டாரரோ.

(௨௯)

வானவர் மகிழ்ச்சியும் வயங்கு தோர்ப்படைத்
தானவர் தளர்ச்சியுஞ் சமரி லேநிமி
யானவன் மூர்ச்சையு மறிந்து செம்பன்வெங்
கானுறு மழலெனக் கடிநி னெய்தினுன்.

(௩௦)

வேறு.

கரிபரி ரதமொடு கழல்வீரர் கணைகட லெனவரு புடைஞ்ஞழ
வரிசிலை தொடுகணை திரிஞ்ஞல மழுவெழு வளைகவ ணையில் கூர்வாள்
பரிகழு சலமிடி தடிகுந்தம் பரிசைநி கிரிகடர் படுவைவே
னிரவிய வயவர்கள் கொடுஞ்ஞழ நிணநிறை களநடு நேர்செம்பன்.

(௩௧)

வந்தனன் விழிவழி யனல்சிக்த வரிசிலை செவியள வுறவாங்கி
முத்தமு வெழிகளை பலகோடி முரணுடை யமரர்க ளுடன்மீது
கிற்றிய மனவையின் மகவானுஞ் சிந்துர முறுபிடர் தனின்மேவி
வெத்திற லகார்க டமைதூற வெங்களை யெனுமழை பொழிகின்றான்.

(நூ)

பொத்திதழ் வெழுந்த விடுபாணம் புனைகிற வசார்கள் புயமார்பம்
வித்திசைத தலைகா மிடைசாறு விரல்பகம் வயிறுகை தொடைநாசி
யழிவற வனகவகை ஆனையாக வலைபொரு குருதியி னதியோடிக்
கழிபடு கடலை உதுவிக் கயன்முதன் முதலைகள் களிகூரும்.

(நூ)

கரிசுழை கெருவைசெத் தாங்காக கலையுறு மிகுதசை புணவாலை
பரிவொடு டாவினி திரங்குளி பகர்வுறு பிசாசுடர் வேதானங்
கரிபடல் பரிபடல் கைபாலை கம்பலை யொடுமெறி பந்தாடுஞ்
செருவலி கனமுழை அங்கேரி சிந்துக வந்த மெழுந்தாட.

(நூ)

துத்திசை வேலிய சரமாரி பெங்குண மிகல்புரி வனுகண்டே
வந்தனன் விழிபழ லுமிழ்செம்பன் வரிசிலை மிருகலை புறவாங்கிச்
செத்தழல் செரிவெரி சரமாரி கிற்றின னமரர்க ளுரகேசர்
கத்தித வரிவெறு மிழ்துதர் கணகழல் விஞ்சையர் கணநாதர்.

(நூ)

கழைநர் சிலர்சிலர் களங்கிழ வுறு துயர் மருவினர் விழிபோழ
வாழைநர் சிலர்சிலர் பதங்கிழ மதுகினர் தலைமுடி யுடன்வீழ
விழைநர் சிலர்சிலர் கைகிழ மெலிகுநர் அணிபடு காகாடித்
தேழைநர் சிலர்சிலர் புயங்கிழச் செம்புனன் மீதுவி தந்தார்கள்.

(நூ)

சேனைகள் மத்தி மகவானுஞ் செம்புன மெறிப்பொரு திறலோடு
முறுடை வெழிகளை பலகோடி பொருவென டொருவர்கை மினையாமன்
சேனைகி முறுடை லகைபாசக மிடைவி பொனவாய் புரிகாலை
காருயர் செம்புனஞ் சாதங்க மந்திர மானவையின் வலியாலே.

(நூ)

வகங்கை யாழ்ப்பாடி னைத்தான் சரமுன் கைகெடு மைவினோடும்
கைங்கைகை யொருகெடு முகைவாயும் வெவ்விய கரமுறு தடிபோடும்
பொய்க்கை விலைந்துவ ழுந்துவிடப் போகிடி போதென மிகவார்த்துச்
கைங்கைகைகள் வானவர் படைதுடே சென்றது தின்றது சிலபேரை.

(நூ)

மகையா தாயா மதயாளை வரிவென டுத்தது சிலந்தம்மைக்
கைங்கை முறுசங் கைகேரும் கைகொ டுத்தது சிலந்தம்மைப்
கைங்கை மகையை பொழயாகப் பாய்த்தது விம்புரி நிகழ்கொம்பாற்
சேயுயர் கைங்கை சென்கோகத் தியங்கிம யங்கினர் சிலதேவர்.

(நூ)

தலைமு குருவரு மெறிநின்றி யமரரொ டுதுதிசை யதில்வாழ்வோர்
சேனைபொ டுரிதா மிகுசெம்பன் திதல்புரி மானவையின் வகைகண்டே
வானவர் காயக கைக்க மந்திர முறுபடை விடலோடு
முறுயில் கோலரி மருவாவி புயர்மத கரியை புடற்றினதால்.

(நூ)

சிங்கமுன் னடுகரி பொன்றலுநீ டிண்டிற லுயர்தரு செம்பனுமோர்
பொங்கழல் விடவர வருவாகிப் பொருதிதன் மாயையை விடலோடு
மங்குறும் வகையடல் வானவரை வாய்கொடு நுங்கிய ததுகண்டே
பங்கமி லிந்திரன் வளர்கருடப் படையை விடுத்திட வதுபலவாய்.

(௫௯)

கருடவு ருக்கொடு புலியாதி ககனவ னைப்பமர் தரநீண்ட
வரவின துடலயு தம்மாக வன்றுது ணித்தது மடர்மாயை
யொருவின ததனுரு வதுகண்டே யும்பர்கள் வெம்பிட வுறுசெம்பன்
பருதிபல் கோடிதி ரண்டதெனப் பாதலம் வானள வுறநீண்டே.

(௬0)

தானவன் முழைபொரு வாயாலே தகுமிமை யவரொடு திசையாளும்
வானவர் கரிபரி யிரதமெலா மசகம தெனவுண வதுகண்டே
தேனறு மலர்விரி தருநீழற் நிகழ்மக பதியுயர் திருமாலை
நானிதை வெலும்வகை யருளென்ன நாரண வெம்படை விடுகென்றான்.

(௬1)

மகபதி யரியரு டனைமேவி வயிணவ வெம்படை விடுமுனமே
ககனமொ டளவிய வாயதனாற் கரிபரி ரதமொடு காலாளுந்
தொகையொரு பன்னிரு கோடிகளைத் துகளென நுங்கின னடர்செம்பன்
பகர்தரு படையினை விடமாயைப் பருமுடன் மார்பு பகுந்ததுவே.

(௬2)

மார்பு பிளத்தலு மாயைகெட வயிற்றுது வானவர் வெளிவந்தார்
போருறு வஞ்சனை மிகவல்ல புகழுறு மசுரரி னுயர்செம்ப
னேருறு ககனமு கடுதாவி நின்றவர் காணிடை லரிதாகி
நாருறு வரிசிலை யுறவாங்கி நலிவுசெய் கணைபல பலவெய்தான்

(௬3)

வாளிவை வேலயி லார்குலம் வடிவுறு தோமர முசலங்கூர்
கோளுறு கதைவளை சுடராழி கூர்மழு வெழுவடல் புரிசுந்த
தீள்கொடு வாள்சுரி கைதோட்டி நிலவிய பாசமொ டிவையெல்லாந்
தோளுறு வலியொடு மழையென்னச் சொரியம றைந்தன திசையெல்லாம்.

(௬4)

வானவர் சேனையை யடலோடும் வந்து துணித்திட வகைவகையர
யூனுறு தலைகுவி மலையுடல்க னூறுறு மலைகர முறுமலைகா
ருனுற வுயர்மலை மதவேழந் தறிபடு முடல்செறி மலைபவன்வான்
மேனிமீர் பரிதுணி படுமலைதேர் மிடலுடை மலைகண் மிடைந்தனவால்.

(௬5)

அம்புவி புதைததைச் சேருக வதின்மிசை யோடிய நீராமச்
செம்புனல் பெருகிய வாறுகச் செறிபிண மீன்மயிர் சைவலமாப்
பம்பிய வெண்குடை யனமாகப் பரிசைக ளாமையி னினமாகத்
தும்பியி ரதமிவை களிலேறித் தோணிகள் விடுவன சிலபேய்கள்.

(௬6)

அடுகள நடுநரி செந்நாய்க ளலகையி டாகினி வேதாளங்
குடர்ததை நுகர்வன கூத்தாடிக் கூளிகள் காளிக ளொடுகூடி
முடைவுறு செம்பனன் மதுவுண்டே மோகம யக்கொடு மிகவாடுந்
தடையற வெண்ணில்க வந்தங்கள் சதிமுறை நின்றுகு தித்தாடும்.

(௬7)

பேய்களு ளுடைபடு தலையோட்டிற் பிச்சையெ டுப்பன சிலபேய்கள்
பாயுறு குருதியி னீர்மூழ்கிப் பசையுறு தசையெனு மமுதாலே
சேயுற வருபிதிர் கணமுணவே சிராத்தம ளிப்பன சில பேய்க
ளோய்வி றருப்பண முறுசெநீ ருவந்து கொடுப்பன சிலபேய்கள்.

(௬௮)

இவ்வகை செம்ப னடும்போரி லிமையவர் சேனை படும்பாட்டை
யவ்வுழி மகபதி தான்கண்டே யயின்றொளி யிந்திர சரம்விட்டாள்
வெவ்விய வதுபல மலைபோல மேவிய கல்வரு டஞ்சிந்தத்
திவ்விய மாயைகள் பொடியாகித் தேய்தலும் வஞ்சனை செறிசெம்பன்

(௬௯)

வில்லுறு நாண்செவி யுறவாங்கி தெவ்விய வசுராத் திரம்விட்டே
வல்வலி மகபதி முன்னெய்த வாளிகெ டும்படி காய்த்துப்பின்
னல்வலி மேனியொ டடல் செம்ப னயிழக வாளியை யவன்விட்டான்
கொல்வலி நான்முகன் வாளியைவிண் கோன்மக வானும் விடுத்தனனாள்.

(௭௦)

அயனெடு வாளியி னதனாலே யயிழக வாளி யறுத்துடனே
நயனமோ ராயிர முடையோனு நகுகனல் வாளி விடச்செந்தி
வயவலி யசுரரை யறநூறி வானெடு மகிதல மெரிமேவப்
புயலுறு வாளி தனைச்செம்பன் பொங்கனல் வாளியை றுங்கென்றே.

(௭௧)

எய்தலு மெழுவகை யுறுமேக மெழுகடன் மிகுபுன் லறவுண்டே
பெய்த தவிந்தது பேரழலும் பின்னு மிகுத்திடு பெருநீரின்
மொய்கழ லமரர்க ளுடனாழ்ந்து முடிவது கண்டுவிண் முழுதாளி
கைதரு சிலைகுழை யுறவாங்கிக் காலுறு பாணம் விடுத்திட்டான்.

(௭௨)

விட்டிடு மாருத நெடுவாளி மேகமொ டிறுநீர் தனைமாற்றிப்
பட்டவர் போக முழக்கசுரப் பாதகர் மேனி பறத்திடலு
மட்டற நிமிர்வரை யுருவாகி வாயுவின் வேக மறைத்தலுமத்
துட்டன துருமலை துகளாகச் சுரர்பதி திறல்வச் சிரம்விட்டான்.

(௭௩)

வச்சிர வெம்படை யொருகோடி மலைபொடி செய்திடு மதுகண்டே
யிச்சைகொள் கரியுரு வொருபாக மெழில்பெறு தணதுரு வொருபாகம்
விச்சைகொ ளுருவொடு விண்ணவர்கோன் வெருவுற வாளிகண் மிகவெய்தா
னச்சமி லிந்திர னோரம்பா லவன்விடு கணையை யறுத்திட்டான்.

(௭௪)

சுரர்களை நலிவுசெய் திடுசெம்பன் றுணைவிலின் மறுசிலை தனைவாங்கி
யெரியுமி ழிருபது கணையெய்தா னெதிருறு மகபதி யெழின்மார்பி
லுரமுப மென்புக ழன்றேக வொளிர்களை யிருபது மகவானு
மரவின மெனவிட வடுசெம்ப னகலம துருவியு மயர்வெய்தான்.

(௭௫)

அக்கண மழனம னிருதியுட னரிகட லிறைவட திசையாள்வோன்
முக்கண னுருவம ரீசானன் முதலிய தேவர்கள் படையாவுந்
தொக்குற விடுத்தலு மவைசெம்பன் சொரிகளை தூவிய றுத்திமையோர்
தக்கமெய் குருதிசொ ரிந்தோடத் தழலுமிழ் படைகள் விடுத்தானாள்.

(௭௬)

அன்னவ ரதுகொடு சோர்விலரா யடல்புரி மகபதி தன்னோடுங்
கொன்னுனை வாளி துரந்திடலுங் கொலைபுரி மாயை மிகுஞ்செம்பன்
வன்மையி னடுபோர் நின்றற்றான் மனநினை யரிகண் டிராசெய்வான்
பொன்மலி முடிசேர் மகபதிந் பொருபிர மாத்திரம் விடுகென்றான்.

(எஎ)

என்றலு மகபதி யயன்வாளிக் கிதமுறு பூசனை யினிதாற்றி
வன்றிறல் வயவலி மிகவுள்ள மாயைகள் பலசெயு மறவோனைக்
கொன்றுயிர் பருகென விடவேகிக் கொலைபயில் செம்பன் றலைகொய்து
துன்றிய புவியிடை விழவீழ்த்தித் தூணியில் வந்து புகுந்த துவால்.

(எஅ)

அண்டர்கள் கண்டக மகிழ்வோடு மார்த்தனர் தூர்த்தன ரலர்மாரி
திண்டிறல் விண்ட சுரர்களெல்லாந் திசைதிசை யோடினர் விசையேகடு
மண்டமர் விண்டயன் முதலோர்கள் வாகைபு னைந்தன ரோகையினென்
றெண்டகு கண்டிகை புனைமுனிவர்க் கேதமில் சூதனு மோதினனால்.

(எஈ)

ஐம்பத்தைந்தாவது
செம்பன்வதை யத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். ககாருஉ.

ஐம்பத்தாறுவது

தாரகன் விசைய வத்தியாயம்.

ஏரக மருவும வேற்கை யிறைவனோ டிகலி முன்னம்
போரகந் தையினுற் செய்து புகழ்புரி வன்றி றத்துத்
தாரகன் விசையந் தன்னைச் சாற்றெனத் தவத்தின் மிக்க
நாரக முனிவர் கேட்ப நயந்துநற் சூதன்சொல்வான்,

(க)

வஞ்சக மாயை யாலும் வரம்பெறு படைக ளாலும்
வெஞ்சம ருடற்றி மிக்க விறல்வலிச் செம்பன் வீய
நெஞ்சம துடைந்து சேனை நேரலர்க் கஞ்சி யோடித்
தஞ்சமொன் றில்லை யென்றே தாரகன் சபையிற் சார்ந்தே,

(உ.)

கிளர்திறன் மதனன் கீர்த்திக் கெயாசுரன் கிரச னன்போர்
தளர்வறு தறுக னுளர் சாய்ந்தது மன்றி யின்றே
வளர்புய வலியின் மிக்க செம்பனு மகவான் கையி
லொளிர்தரு படையாற் பட்டா னென்றழு துகுத்தான் கண்ணீர்.

(ஈ)

கேட்டலுங் கலங்கித் தேறிக் கேட்டநம் மாண்மைக் கையின்
வாட்டிற மென்ன நக்கு வடவைபோற் கொதித்துச் சீறித்
தோட்டுணை கொட்டி யார்த்துத் துண்ணென வெயர்த்துப் பொங்கி
நாட்டமுங் கனலைக் காலை நமனுமுண் ணடுங்கச் சொல்வான்.

(ஊ)

எம்முன நிற்க லாற்றா வந்திரன் படையா லின்று
வெம்முனைச் செம்ப னாவி வீந்தன னென்ற வார்த்தை
வடம்மவாச் சரியம் வல்லே யானேதேர் பரிக ளோடும்
வம்மினஞ் சேனை யென்றான் மருவலர்க் கிடியே றன்னான்.

(௫)

கொடுத்திறற் போர்க ளாற்றிக் குலிசனெண் டுசைகாப் போர்க
ளொடுத்திரு மார்ப னாவி யுண்டவ ருலகம் யாவுங்
கடுங்கன விடுவே னென்று கருடனா யிரங்கள் பூண்டு
விடுத்தனி யிரத மேறிச் சயித்திர வில்லை யேந்தி.

(௬)

தூணாதோள் லீக்கி வைவேல் தோமரம் பிண்டி பால
மாணசேர் பலகை கட்க மங்குச முசலஞ் சூலம்
வாணடர் தண்டங் குந்தம் வல்லய மிவைக ளெல்லாம்
பாணியி லமைப வேந்தி வயவர்கள் பாங்கி னேக.

(௭)

கார்ப்பெரு வரைபோல் வீரர் பின்செலக் கலினப் பாய்மா
பார்ப்பொரு மருகு செல்ல மரகரி யதன்முன் செல்லத்
தேர்ப்படை சூழ்ந்து செல்லத் தேவர்கோ னின்ற சூழற்
கார்ப்பொடு செல்லுந் தார கப்பெயர்க் கொடிய வீரன்.

(௮)

கண்ணுறு களிநல் யானே மதசலங் கலினப் பாய்மா
நண்ணுறு விலாழி நன்னீர் நணுகிடு மாற தாகப்
பண்ணுறு மிரதஞ் செல்லப் படியெலாஞ் சேற தாகுந்
துண் ணெனக் கால்கள் செல்லத் தூளதாய் விசும்பு தூர்க்க.

(௯)

இப்படி மண்ணும் விண்ணு மிடமில வாகச் சேனை
துப்பொடு செல்லத் தார கன்செலத் தூதர் செல்லப்
பைப்பணிப் பாயன் மேவும் பண்ணவர்ப் பணிந்து தேவ
ரைப்பணித் தேவல் கொள்ளா கண்டல னமரின் முன்னர்.

(௧௦)

செம்பன்றன் கணையா னெந்த திறலயி ராவ தத்தின்
வெம்பிடர் கண்டு வெற்றி விளங்குகே தனங்க ளோடு
மும்பரின் வயங்கு தூவி யோசனை நாலு நீண்ட
சம்புவோ டடுத்த பொன்னுந் சமைத்ததேர் கொணர்ந்தி டென்றான்.

(௧௧)

வசையிலா யிரமாம் வாசி பூண்டிட வயங்கும் பெற்றேர்
விசைசெல விடுக்கும் பாகன் மாதலி விராவிற் றூண்டி
யசைவரக் கொணர்த லோடு மமரர்கோ னதன்மே லேறித்
திசைபுரந் தருளும் திக்குப் பாலகர் செறிந்து சூழ.

(௧௨)

நடத்தலுந் தேவ சேனை நாலிரு திசையுஞ் செல்ல
மடுத்தபோர் நிருதர் வித்தி யாதரர் வலிகூர் சித்த
ரடுத்தகந் திருவர் நாக ரியக்கரோ டமரர் யாருந்
தொடுத்தவா ளிகளி னோடுந் துண்ணெனச் சூழ்ந்து சென்றார்.

(௧௩)

செல்லெனக் குமுறி யார்த்துச் செறிந்தவ ரேற்று வெற்றி
வில்லுமிழ் கணைக ளாலும் வெம்படைக் கலங்க ளாலுந்
தொல்லையி லமரர் தான வேசரைத் துணிக்க வன்னே
ரொல்லையி லமரர் சேனை யுடைந்திடப் பொருதா ரன்றே.

(கச)

பொருபொழு தொருவ ரோடு மொருவர்போர் புரிந்து மிக்க
வருசிலை தூணி வாளி மாமழுத் துணியச் சூல
முரிதரக் கரைகள் சிந்த முசலங்கப் பணங்கள் சோரச்
சுரிகைவேல் சரித்தே யார்க்குந் துலக்கினர் சுத்த வீரம்.

(கரு)

தாரகன் மார்பின் மீதுந் தடவரைப் புயத்தின் மீது
மோர்வலித் திசைகாப் பாள ரொன்பது கணைக ளெய்ய
வீரரில் வீர ரந்தக் கணைபடு விதன மெண்ணுத்
தார்சிலை வளைத்துப் பாண மென்பதங் கவர்மேல் விட்டானி.

(கசு)

விடுத்தலு மமரர் பொங்கி விசிகமோர் கோடி கோடி
தொடுத்தக விடமும் வானுந் தோன்றிடா வரையே தூர்த்துத்
தடுப்பரு மசுரன் மார்பு தானிலக் காக்க வெய்த
வடுத்திடும் படைகள் யாவு மக்கணத் தறுத்திட் டானால்.

(கௌ)

அறுத்தபி னெழுப தம்பை யரியுரத் தெய்து வெம்போர்
செறுத்தவிந் திரன்மே னூறு சிலீமுகஞ் செலுத்தத் தென்பா
லொறுத்திடு நடுவன் மீதி லொருபது கணைக ளேவி
மறுத்தெதிர் நிருதி மீதில் வடிக்கணை யைம்ப தெய்தான்.

(கஅ)

அக்கினி மீதி லேயம் பறுபது விடுத்துக் காலின்
முக்கியப் பகழி பத்தான் மார்பகம் பிளந்து முந்நீ
ருக்கிறை மீதில் வாளி யுரத்தொடு மெழுப் தெய்தான்
றக்கதோர் குபேரன் மீதிற் சரம்பதின் மூன்றெய் தானால்.

(கக)

போற்றும் சானர் மீதிற் புங்கதூற் றொருப தெய்து
தோற்றிய கருடன் மீதிற் சுடுகணை யொருப தெய்தே
யாற்றன்மா தலியின் மீதி லடுகணை மூன்றெய் தப்பாற்
கூற்றுவன் பகட்டின் மீது கூர்ங்கணை யொன்ப தெய்தான்.

(கௌ)

எய்தபின் னோரொ ருத்தற் கீரைந்து கணைக ளாக
மொய்தரு மமரர் யார்க்கு முறைவழர் தெய்து மார்பிற்
செய்துற வீக்குஞ் செம்பொற் கவசமுஞ் சிலையு மற்ற
நெய்திகழ் படைகள் யாவு நீறுறு கூறு செய்தான்.

(கக)

செய்தபி னமரர் வேறு சிலைகணை கவசஞ் சேர்த்துப்
பொய்திக ழசுர னாகப் பொருப்பின் மேற் சத்த மேகம்
பெய்வது கடுப்ப வைவாய்ப் பெரும்படை யனைத்துந் தூர்க்க
வெய்யவன் சயித்தி ரப்போர் வில்லினைக் குழைய வாங்கி.

(கௌ)

சுரமொன்றான் மகவான் மார்பந் தனைப்பிளந் திடவெஞ் சோரி
வரமிஞ்சு மூர்ச்சை யோடு மணிரதத் தட்டில் வீழப்
பரவுமா தலியத் தேரோர் பாலுறக் கொடுசென் றன்னோன்
புரமுது தளர்ச்சி யாற்றிப் போற்றினுன் போற்றிப் பின்னர்.

(௨௩)

வெந்திறற் பிண்டி பாலம் விடுத்தவெம் பகட்டி னோடு
மந்தக் கனகலம் போழ வவன்முறிந் தகன்று போனான்
கொந்தழல் காலும் வாளாற் குபேரன்கால் வருணன் மிக்க
செந்தழன் முதல தேவார்ச் சிதறலுஞ் செங்கண் மாயன்.

(௨௪)

கோதண்டங் குழைய வாங்கிக் கொடுங்களை யனேக மெய்தப்
போதண்டர் கோமா னாதிப் புலவரவெம் படைக ளேவ
மாதுண்டம் விளைக்குந் தார கன்பெரு வலிக ளோய்ந்து
தீதண்டிந் துவசத் தோடுந் தேரின்மூர்ச் சித்து வீழ்ந்தான்.

(௨௫)

வீழ்ந்தவ னெழுமுன் விண்ணோர் வெவ்வினை யகரர் யாரும்
தாழ்ந்திடச் சமர்செய் தார்த்தார் தாரகன் மூர்ச்சை நீங்கிச்
சூழ்ந்தவிண் ணவர்க ளஞ்சத் துளவமால் கலுழ னோடும்
போழ்ந்திடத் தண்டம் வாங்கிப் புடைத்தலங் கலுழன் வீழ்ந்தான்.

(௨௬)

கருடன்மூர்ச் சித்த பின்னர்க் கண்ணன்சக் கரத்தை வாங்கி
வெருவிரு ரகன்றன் மீதில் விடுத்தனன் நிகிரி வெய்யோ
னாரமதிற் றுக்கிக் கல்லி லுய்த்தவுற் பலம்போ லுட்கி
யரிதிருக் கரத்தின் மேவ வமார்கோ னழன்று பொங்கி.

(௨௭)

வாச்சிரப் படையை யேவ மணலுண்டை மலையிற் றுக்கி
யச்சழிந் ததுபோற் போன தடுசின வாயு தேவ
னச்சுறு வேலை விட்டா னந்தவே னுணற் புற்போற்
குச்சித முறலும் வாயுக் கோபமேற் கொண்டு சென்றே.

(௨௮)

தருவனக் கரடி சிங்கந் தந்திவெம் புலிக்கு ழாங்க
னொருவலில் பதினைங் காதத் துன்னதத் தகல வெற்பொன்
நிருகையாற் பிடுங்கி யேவத் தாரக னிடக்கை யேந்தி
வருகைக கோட்டி யந்த மலையைப்பந் தாடி னானல்.

(௨௯)

சுண்டன்னைக் கால தண்டந் தாரகன் றலையிற் றுக்கக்
சுண்டலன் சமனைத் தானும்பொருளெனக் கரத்திற் கொள்ளான்
மண்டிய வழியோர் வேலை வழங்கத்தா ரகன்றன் மார்பிற்
கொண்டது பூவின் மாலைக் கொள்கைபோ னிருதி வேந்தன்.

(௩௦)

பட்டயந் தன்னை யேவப் பட்டது பலதுண்டாக
வட்டமர் கடலின் வேந்தன் வாளராப் பாச மேவ
நட்டமா யகன்ற பின்னர் நண்ணிய தமர ரெல்லாந்
விட்டனர் தத்தங் கையின் மேவிய படைக ளெல்லாம்.

(௩௧)

வேறு.

வானவர் கைப்படை மாள வருத்தே
தானவன் மிக்க சயத்திர வில்லாற்
சோனை மழைத்திர ளம்பு சொரிந்தே
யூனமி லெண்டிசை யோரை மறைத்தான்.

(௩௨)

பெய்களை மோலி பிறங்கிய சென்னி
கைகள் பதங்கள் கலன்புனை மார்ப
மொய்நகை வாய்விழி மூக்கிரு காது
கொய்தன வெவ்வே ருகிய கூறாய்.

(௩௩)

வாளி துணித்திடு வானவர் சென்னி
மூளை யுடைத்தெழு மூரி யுடைப்பேய்
கூளிகள் புத்துழு தென்று கொடுக்கக்
காளி விருந்து களித்து நுகர்ந்தாள்.

(௩௪)

இன்னணம் வானவ ராற்ற லிழப்ப
மன்னிய சோரியிவ் வைய மிடைந்தே
முன்னிய பல்பல வாறென முன்ன
மன்னிய செந்நிற மானது முந்நீர்.

(௩௫)

எருவை பருந்து கருங்கொடி யெய்தி
யருகுறு பேய்கை யமைந்திடு மூளை
பருகலு மற்றது பற்றி யெதிர்த்து
பொருபகை வானவர் தானவர் போலும்.

(௩௬)

கொற்றங் கொண்டு கொடுத்திற் லகா
னற்றமி றன்பதி யணுகலும் விண்ணை
ரிற்றிடும் வைய மியாவு மியைந்தே
புற்றன வானுல கத்தி னொருங்கே.

(௩௭)

அங்கவர் போனபின் னசுரர்கடற் கினை
வெங்கொலை வீரரை விரைவின் விளித்தே
தங்கிய வமரர்க டம்பதி யாவு
நாங்கழ லாட்டியன் னோரையும் வல்லே.

(௩௮)

மாதரொ டுங்கொடு வம்மினெ னப்போய்
மீதல முற்றுறும் வெங்கன லாட்டி
யாதர மாதர்க ளண்டர்கண் மற்றும்
பாதகர் கொண்டு படர்ந்தன ரன்றே.

(௩௯)

வேறு.

விண்ணுல கனைத்துஞ் சுட்டு மேனகை முதல வாய
பண்ணமை மொழியார் தம்மைப் பற்றியே கொணர்ந்து தம்பா
னண்ணிய வேவ லாளர்க் களித்துத்தன் னேவ னுரு
முண்ணியே புரிய வானத் தைந்தரு வேவல் கேட்ப.

(௪௦)

நிதிதரு முறையே நின்று நிகழ்த்திய வேவல் கேட்பப்
பதிதரு மிடங்க னெல்லாம் பரந்துகாற் றுகளை மாற்ற
வதிதரு சத்த மேக மங்கணந் தெளிப்ப வாரிக்
கதிபதி மச்சமன்ற டகன்கரை யதனிற் சேர்ப்ப.

(சக)

ஆரிய னுலர்த்த வங்கி துய்க்கநற் பாகஞ் செய்யச்
சீரிய தேவ ரெல்லாந் தினந்தின மேவல் கேட்பக்
கூரிய நான்கு கோட்டுக் குஞ்சர முதலெண் டிக்குப்
பேரிய லானை தத்தம் பிடரின்மேன் முரசு தாங்க.

(சஉ)

மேனகை யடைப்பை தாங்கி வெள்ளடை பாகு நல்கப்
பானகை கவரி ரம்பை யுருப்பசி பாங்கி ரட்டத்
மேனகை யினிய திஞ்சொற் றிலோத்தமை நடக்கக் காந்த
ளானகை யமரர் மாத ரனைவரு மிசைகள் பாட.

(சங)

சித்திர சேன னின்று திகழ்சதி முறைவ ழாம
லொத்துறத் தாள மொத்த வெளிகொள்கிற் புரியாழ் மீது
வித்தியா தார்கள் பாட வெள்ளிசொற் பொன்னுங் கேட்பக்
கத்தரு னென்று தாரகன்பணி கற்பித் தானால்.

(சச)

வேறு.

மயனொளி மணிகள் குயிற்றிபே பொன்னால் வகுத்திடு புரிசையுப் பரிகை
மியல்புறு தெற்றி மாடமா ளிகைநீண் டிலங்கிய கோபுரம் யாவும்
மயனுற நிவந்து பொன்னுல கேய்க்கும் புகலு ரேந்திர மென்றே
பெயரொடு விளங்கத் தாரக னகரப் பெருமையாம் பேசுதலுற்றும்.

(சரு)

வேறு.

வைபக மடிக ளாக மதினயர் கால்க ளாகப்
பையா வல்குற் சேர்த்த பட்டுடை யகழி யாகச்
செய்குன்று தனங்க ளாகச் செறிமதி வதன மாக
மையம்முகில் கூந்த லாக முளரிமா துருவங் காட்டும்.

(சசு)

பொன்னினுற் செயவு யர்ந்த புரிசையின் வனப்பு வாய்ந்து
மன்னிய வாயி னுன்கி னெழின்மதி மருவுந் தோற்றஞ்
சென்னிநான் குடைய வேத னுவிடைத் திகழ்ந்து வரமுங்
கன்னியின் படிவந் தன்னைக் கவினுறக் காட்டு மாலோ.

(சசு)

மரகத மணியாற் செய்த வான்முக டுருவி நீண்ட
நிராதரு வாயின் மாடத் திடைகதிர் நிலவுந் தோற்றந்
தரைமுழு தளந்து யர்ந்தோன் றண்டுழா யலங்கன் மார்பிற்
புரையறு கவுத்து வத்தின் பொற்பினைப் புரையு மாலோ.

(சசு)

வேறு.

நீலநன் மணியாற் கழுத்தினை யமைத்து நிறைகதிர்ச் செம்மணிக் குடத்தை
மேலுற விருத்திப் படிகத்தி னெடுக்க விண்ணிமிர்ந் தோங்கிய மாடம்
வாலிதா நீற்று மெய்க்கரு மிடற்று வார்சடைக் கற்றைவே ணியனைப்
போலுமேற் நிகழ்வெண் டிகிற்கொடி யன்னுன் புனைதரு கங்கையைப் பொருவும்.

எண்ணிலா வீதி யெண்ணிலா வணங்க ளெண்ணிலா மாடமா ளிகைக
எண்ணிலா மலர்ப்பூம் பங்கயத் தடங்க ளெண்ணிலாச் சுகந்தநல் வனங்க
எண்ணிலா வரிவண் டிலாவுதண் டலைக ளெண்ணிலாச் சிவார்சிறு தேர்க
எண்ணிலா வின்ன வளநகர் நாப்ப ணிலங்கிய கோயிலைப் புகல்வாம். (௫௦)

வேறு.

மாயிரு ஞால மெல்லாம் விளக்கும்வான் கதிரா மாணுஞ்
சேயவிர் மணிக ளெல்லாந் திகழ்பெற வழுத்தி வாய்ந்த
வாயிரத் தெட்டு மாற்றுப் பசும்பொற்று ணனேக கோடி
நாயகப் பத்தி வாய்ப்ப வணியணி யாக நாட்டி. (௫௧)

வேறு.

செயிரறு நீலப் போதிகை மீது திவளொளி வெண்கதிர் பரப்பும்
வயிரவுத் தரங்கள் வளம்பெற வமைத்து வயங்கிய செம்மணிப் பாக்க
லியலுறப் பரப்பி மரகதக் கொடுங்கை யெங்கணு மெழில்பெற வமைத்துப்
புயலுறு வயிடு ரியச்சிக ரத்திற் புட்பரா கத்தசும் பமைத்தே. (௫௨)

பித்திகை கோமே தகத்தினு லமைத்துப் பிறங்கிய நன்னிலைக் க்தவம்
வித்துரு மத்தா லியற்றிவான் முகப்பில் விளங்கிய வரசிலைத் தூக்க
முத்தினு னாற்றி மூதெயில் சூழ்ந்த மொழியசு ரேசுர நகர்க்கு
வைத்தமா முன்றில் சூழுமத் தாணி பண்டப மெண்டிசை தோற்றும். (௫௩)

இலங்குமத் தாணி மண்டப நாப்ப னெழிலரி யாசன மீதிற்
றுலங்குமந் தரவெற் பிருந்தது கடுப்பத் தோன்றல்க ளமைச்சர்கள் வீர
நலங்கொள் சேனாப திகளமர் வயவர் நாற்றிசை யசுரர்தா னவர்கள்
குலங்களுஞ் சூழத் தாரகன் வீரக் கொடியவன் நினங்கொலு விருந்தே. (௫௪)

அளவில்பல் கால முலகமூன் றுந்தன் னானையி னடக்கியே கொடுங்கோ
றளர்வற நடாத்தி வாழ்ந்தன னன்னோன் றனையர்கள் பலருள ரவரு
முளமகிழ் வாகி யுலகினுக் கெல்லா முறுதுயர் மிகுதியும் விளைத்து
வளர்புயப் பெருமை காட்டியே தந்தை மனமிக மகிழ்வுற வளர்ந்தார். (௫௫)

வேறு.

வானவவர் முதலோ ரமரரு மற்றவர் கொடுமைக் காற்று
தேனைய வுலக மெல்லா மிடருழந் தலைந்து வெவ்வே
ருனபல் லுருவ மெய்தி யவரவ ருருக்க ரந்தே
கான்மலை முழைஞ்சு தெண்ணீர்க் கடல்வயி னுழைந்தார்-ரன்தே. (௫௬)

இப்படி யளவில் கால மிருந்ததென் றிரவி மைந்த
னொப்பறு வைவேல் வைவச் சதமனு வுவந்து கேட்ப
வப்புறு மச்சருபி யறைந்ததை யடைவிற் சூதன்
செப்பின னைமி சத்திற் சிறந்தமா முனிவ ருக்கே.

(௫௭)

ஐம்பத்தாறுவது
தாரகன்விசைய வத்தியாய முற்றிற் று
ஆகத்திருவிருத்தம். கள0க.

ஐம்பத்தேழாவது
குமாரசாமி யுற்பத்தி யத்தியாயம்.

நிரைக்கடல் விடத்தை மிடற்றினி லடக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க் கொழுந்தருட் செயலா
விரைச்சர வணத்திற் குமரவே ஞுதித்த விதத்தினை வகுத்தெமக் குரையென் ன்
றுரைத்தமெய்த் தவத்தின் மனத்தினைச் செலுத்து மொளிர்சடை முடிமுனிவரர்க்கு
நிரைத்தநற் புராணத் திறத்தினை நிகழ்த்து நெறியறி சூதனோ துவனால். (௫௮)

கோரவெங் கூற்றிற் கொலைபயில் சீற்றக் கொடுத்திறற் றடவரைத் திணிர்தோட்
டாரக னெனும்பேர்ப் பதகனற் றேவர் சாத்தியர் வித்தியா தரர்க
ளேர்திகழியக்கர் குய்யகர் வசக்க ளெண்டிசைப் பாலர்கும் புருடர்
பிர்தரு சித்தர் கின்னர ரொடுகந் திருவரசர் ரணரசு வினிகள். (௫௯)

நாகர்பூ தலத்தின் முனிவர ரின்னோர் நவையிறத் தம்பதி யிழந்தே
மாகமார் வரைக ளிடத்தினி லொளித்தும் வாரியி னீரிடை மறைந்தும்
வேகமார் காற்றி னுருவெடுத் தலைந்தும் விண்ணுரு வெடுத்துமே னின்னாந்
நாகமார் சோகத் தழுந்தியே பன்னாட் சஞ்சரித் திட்டன னன்றே. (௬௦)

அளப்பில காலங் கழிந்தபின் மகவா னமர்ந்திடு மிடத்தினை நண்ணி
யுளப்பெருந் துயர மனைத்தையு மோதி யுறுமிட மன்றியெத் தனைநாள்
வளப்பெரு நகரந் தருநிதி யரம்பை மாதர்கள் யாவையும் வவ்வித்
துளக்கமி லசுர ராளவு முயிர்க் கிறந்திடா துலைவையோ வென்றார். (௬௧)

மாகபதி யிவர்க டம்முடன் கூட மந்திர விசாரங்கள் பண்ணி
நிகரினான் முகத்தோற் குரைப்பமென் றங்க ணிச்சயித் தனைவரு மெழுந்தே
யிகல்புரி யசுரர் கண்ணுரு வண்ண மியைந்திடு முருவினை யெடுத்துப்
புகர் று புகழ்சேர் சத்திய வுலகிற் பொருந்தியே யருந்துயர் துறந்தார். (௬௨)

தேனு வட் டெடுக்கு முருகுகொப் புளிக்கச் சிறையரி வண்டினம் பாடப்
பானிற வன்னம் பயின்றிட வலர்ந்த பங்கயத் தவிசின்வீற் றிருந்து
வானுறு நான்கு வேதமா றங்கம் வகுத்தரு டிசைமுகத் தொருவ
னான தாட் டிணையிற் பணிந்துதந் தலைமே லங்கைகள் கூப்பிதின் றறைவார். (௬௩)

ஐயநின் னருளா லெமக்குமுன் னளித்த வைந்தரு நவநிதி யுலக
மையவிர் தடங்கட் செய்யவா யரம்பை மாதர்க ளட்டதிக் கயங்கள்
கையுறக் கவர்ந்து நாடொறும் பணிகள் கணிப்பில புரிதரப் பணித்தே
வெய்யதா ரகனு மவன்புதல் வர்களும் வெந்துயர்க் கடலின்வீழ்த் தினரால். (எ)

ஏவல்செய் தயர்ந்தே யாற்றிலே மாகி யெம்முரு யாவையுங் கரந்தே
யோவறு புவனத் துறுவரை முழைக ளொலிதினாச் சத்தசா கரங்கண்
மேவரு வனங்கள் விளங்குபா தலங்க ளெங்கணும் வேறுவே றலைந்து
தேவரீர் பாதம் புகலென வடைந்தேஞ் செய்வதொன் றறிகிலே மென்றார். (அ)

என்றலுங் கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கு மிறையவன் வாசவன் முதலாத்
துன்றுமு வுலகத் தவரைநேர் நோக்கித் துன்புற லொழிதிரீர் தொன்னுள்
மன்றலங் கமழ்தார் வச்சிராங் கப்பேர்த் தானவன் மதலைதா ரகன்று
னென்றிய தவங்க ளளப்பில வுருற்றி யுறுவரம் வேண்டிடு ஞான்று. (க)

மதிச்சடை முடியோன் மாயனீ வலாரி வானவர் தானவ ராலுங்
கதித்தவெஞ் சமரி னென்னுயிர் கவராக் கதிதனை யளித்தலொன் றன்றி
யுதித்தெழு நானைப் புதல்வன்வெஞ் சமரி லுருத்தடர்ந் திடுமெனி லவன்கை
துதிப்படை யதனால் வீதனீ யென்ன நுவன்றன னவ்வரங் கொடுத்தே. (க0)

ஆதலா லீச னிடத்தினிற் குமர னவதரித் திடுவனன் னவனே
காதலி னுதித்த வோரெழு தினத்திற் களைகுவன் ருரக னுயிரை
யோதுவன் கேண்மின் றக்கநற் றலத்தா லுதித்ததாட் சாயணி யென்னு
மாதனைக் கயிலைப் பரமனுக் களித்து மன்னுயிர் படைத்தனன் பின்னர். (க1)

வேறு.

யாகநன் கியற்றி யன்னோ னோடதி யாவு மீட்டி
வாகுறு காலை நான்கு மறைப்படி யமைத்துத் தக்கன்
வேகமா ரழலை நன்காய் விதிப்படி யியற்றக் குண்டம்
பாகமா யமைத்துப் பின்னும் பதார்த்தங்கள் பலவு மீட்டி. (க2)

தடங்கட லுலகிற் றக்கோர் தமக்குமந் திரத்தி லென்றும்
படர்ந்திடு வோர்க்கும் பொன்னின் பதியுளோர் தமக்கும் யாகந்
தொடங்கினேம் வம்மி னென்று தூயவா சகத்தைத் திட்டி
முடங்கலைப் போக்க வன்னோர் முடங்கல்வா சகத்தைத் தேர்ந்தே. (க3)

மூவுல கத்தி னுள்ள முனிவர்கந் திருவ ராதி
தேவர்கள் யாரும் வந்து சாலையிற் சேர்ந்த காலை
யாவலொ டெழுந்து தக்க னவரவர்க் காச னங்கண்
மேவுற வமைத்து யாக விதிசெயத் தொடங்கி னானால். (க4)

இவ்வகை யறிந்து லோக மியாவையு மீன்ற செவ்வாய்
நவ்வியொண் கண்ணி நண்ண நண்ணினோ ரெழுந்து நிற்ப
வவ்விய மிகுந்த தக்க னரிபதன் மகளை நோக்கிச்
செவ்விய வுபசா ரங்கள் செய்திடா திருக்குங் காலை. (க5)

மழைத்தடங் கண்ணி நோக்கி வாசுகி நாணு மேருக்.
குழைத்திடும் வில்லி தன்னைக் குறைவிலா யாகஞ் செய்வோ
யழைத்திடா வகையே தென்ன வம்மனை நோக்கிச் சொல்வா
னிழைத்திடுஞ் செய்கை யெல்லா மீனமே யியல்பொன் றில்லான். (௧௬)

ஓட்டிணி லைய மேற்பா னுடையிலா னுண்டே லுசி
மூட்டிய கந்தை நாறு முடைசெறி தோலு டுப்பான்
மாட்டிணி லேறி யீதே மாடெனத் திரிவான் மெய்யிற்
பூட்டிய கலன்க ளெல்லாம் பொன்றுவா ரென்பு மன்றி. (௧௭)

விடம்பொறி யாவம் பூண்டான் வேடன்வா பெச்சி நின்ற
னடர்ந்திடும் விசையன் வில்லா லடித்திடப் பட்டா னன்பிற்
றிடம்பெறு சிறுத்தொண் டன்பாற் சிறுவனைக் கொன்று தின்றுன்
றொடர்ந்திடு செட்டி கொண்ட துணைவியைக் கவர்ந்தா னன்றே. (௧௮)

காருகா வனத்திற் செய்யுந் தவத்தினை யழித்தே யன்றோர்
காருறு குழலின் மாதர் கற்பினை யழித்தா னீமத்
காரும்வெண் பொடிமேற் பூசி யவ்வயிற் பேயோ டாடிக்
காருறு சூலங் கையிற் கொண்டுதித் தொழிலே செய்வான். (௧௯)

ஆவன்செய வின்னு மின்னு மறைந்திடி லளப்பி லாவா
மிவன்செயன் முழுது மோரா திருந்தவ மிகவு மாற்றி
யுவந்துனைப் பெற்றன் னோனுக் குதலின தேழி தாமா
தவன்முத லோரின் மிக்காந் தலைமையுள் ளவனோ வென்றான். (௨௦)

சொற்றிடும் வெஞ்சொ னாரா சத்தினைத் துலங்கக் காய்ச்சி
யுற்றுற வைத்தல் போல வொளிர் திருச் செவியிற் சாரப்
புற்றா வென்னச் சீறிப் புரிந்திடு மியாகத் தோடு
மிற்றுநீ யழிந்து போக வென்றுசா பத்தை யிட்டே. (௨௧)

மட்டவிழ் கூந்தற் பொன்னின் மலரடிக் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
பட்டுடைச் சிறுமருங்குற் பணைமுலைப் பசிய மேணிக்
கட்டழ கொழுகு மம்மை கந்தனைப் பயக்க வேண்டி
விட்டொளி ரழலின் மெய்யை விட்டன ளெவரு மஞ்ச. (௨௨)

சுக்கநன் மகளா யுற்ற தலைவிதன் றவயோ கத்தின்
மிக்குயர் தழற்பி ழம்பின் மெய்யினை விட்ட பின்னர்
மைமக்குழாம் படிய நீண்ட வரையெலாஞ் சூழ மாழை
தொக்கவெற் பரச னேகந் தூய்தவஞ் செய்து வேண்ட. (௨௩)

வரிவளை யுயிர்த்த முத்தம் வயின்வயின் குவிய நீண்ட
திரையெறி தடத்த னேகஞ் செங்கம லத்தி னுப்ப
ணிரைகரு மாயி ரந்தோ டவிழ்த்தளி முரல நீங்கா
ணிரைசெறி கமல ஷீட்டின் மேவினள் குழவி யாக. (௨௪)

படிமுழு துயிர்க்க வந்த பச்சினங் குழவி தன்னை
மிடிதவிர்த் திட்டா யென்று வெற்பர செடுத்து நல்கத்
துடியிடை நெடுங்கட் செவ்வாய்த் துணைமுலை மேனைவாங்கி
வடிவமைத் தழகுவாய்ப்ப மகவென வளர்த்திட டாளால்.

(௨௫)

மணிமுடி யிமைய வேந்தன் மாதவம் வளர்ந்த தென்னத்
தணிவிலா துயர்ந்த நீதித் தருமமும் வளர்ந்த தென்னப்
பணிமொழி வடமின் கற்புப் பாங்குற வளர்ந்த தென்ன
வணிதிக முலக மாதா வழகொடும் வளர்ந்தா ளன்றே.

(௨௬)

பொறையொடும் வளரு ஞான்று பொற்பதங் கமலங் காட்ட
வுறைதரு மருங்கு துண்ணு லுறவினைக் காட்ட மார்பி
னிறைதரு கொங்கை கோங்கி னனைநனைக் காட்டச் செவ்வி
நிறைமுக மதியைக் காட்ட நிறைந்தனள் பருவ மாதோ.

(௨௭)

இன்னண மிமைய வல்லி யெழிஸொரு வடிவ மாகிப்
பன்னிய நாம மிக்காம் பார்ப்பதி யுமையே யென்ன
மன்னினள் சிவனை யுன்னி மகதிநா ரதனங் கெய்திப்
பொன்னவி ரிமைய வேந்தைப் பொருந்தியே புகல்கிற் பானால்.

(௨௮)

பாருறு வகை ளெல்லாம் பணியநீண் டியர்ச்சி யெய்தி
யேருறு பெருமை பூண்ட விமையவெற் பரச கேண்மோ
காருறு கூந்தற் செவ்வாய்க் கனிமொழி யுமையை யீசன்
சேருற வழல்சான் ருசத் திருமணஞ் செய்வி யென்றான்.

(௨௯)

நாரத முனிவ நீயின் னுரைத்தது நன்றே நான்கா
மாரண மறிய வொண்ணு வமலனை யறிவ தெங்ங
னேருற லுரைத்தி டென்ன நிகழ்த்துவான் றக்கன் முன்னுள்
சீருறு மகத்திற் றேவி சரந்தன டேக மன்னோ.

(௩௦)

வேறு.

உடலினைத்தேவி கரந்தபின் பரம னுருத்தொரு கோரமா வடிவின்
மிடல்கெழு வீர பத்திரன் றன்னைப் படைத்துடன் விடுத்தது மவன்றான்
அடல்கெழு தக்கன் றலையினை யறுத்தன் ருங்குறு வேர்களை யெல்லா
மிடருறப் புரிந்தா னெந்தையுந் தாணு வனத்தினி லினிது சார்ந்தனனால்.

(௩௧)

சார்ந்திடுங் காலைச் சனகர் சனந்தனர் சனாதனர் சனற்குமா ரருமே
கூர்ந்தரற் போற்றி யிருந்தவர் யோகக் குறிப்பினை யுணர்த்தெனப் பணிப
வோர்ந்தவர்க் கியோக வறிவறி வுறுத்த வோங்குகல் லாணிழ லிடத்திற்
றேர்ந்துமா மோனத் தக்கனா மூர்த்தித் தேசிக னென்னவீற் றிருந்தான்.

(௩௨)

வேறு.

பார்ப்பதி தன்னை யாங்கண் பணிவிடைக் கமைத்தி வான
நீர்ப்புரி சடில முக்க ணிருமல னுவப்பி னோடும்
வார்ப்பொலி கொங்கை மாதை மணஞ்செய்வா னென்ன மெய்யிற்
போர்ப்புறு புளகம் பொங்கப் பொருப்பர சினிது போற்றி.

(௩௩)

முனிவனை முகமன் கூறி யனுப்பிய முயன்று செய்த
நனிதவத் துதித்த மைக்க ணங்கைசெம் பவளச் செவ்வாய்க்
கனிமொழி யுமையை யேவற் கன்னிய ரோடுங் கொண்டு
புனிதவெற் பரசன் ருணு வனத்திடைப் போந்தா னன்றே.

(௩௪)

போந்தம லன்றன் பொற்பும் புனிதமா தவமு நோக்கி
யேய்ந்தவெவ் வுயிர்க்குந் தாயே யிறைவனுக் கேவல் செய்பென்
ரூய்ந்தநன் மொழிகள் கூறி யகன்றன னிமைய வேந்தன்
வாய்ந்தபார்ப் பதியு நான்கு மறைமுதற் கேவல் பூண்டாள்.

(௩௫)

நீவிரவ் வனத்தி னெய்தி நிருமலன் மணக்கோ லத்தை
மேவுதும் வகைவில் வேளை விடுத்திடில் விரும்பி யீசன்
ராவரு முமையைக் கூடித் தருகுவன் குமா வேளை
யோவிலா துமது துன்ப மொழியுமென் றுரைத்தான் வேதன்.

(௩௬)

வேறு.

வேத னேவலின் விண்ணவர் யாவருங்
கோதி ருணு வனத்தைக் குறுகியே
நாத னுருதும் யோகத்தை நாடியிங்
கேதஞ் செய்யிலென் னுங்கொலென் றெண்ணியே.

(௩௭)

எங்கி யஞ்சி யிடரி னுழந்துபின்
பூங்க ருப்புப் பொருசிலை மாரனை
தாங்கு கங்கைச் சடைமுடி யண்ணறன்
பாங்கர் நண்ணிப் படைதொடு கென்றனன்.

(௩௮)

என்று சொல்ல விருண்மத யானையா
னன்று சொற்றனர் நம்ப னிடத்தில் யான்
றுன்ற வஞ்சுவன் றுன்றிற் கனல்விழிக்
கன்றி நோக்கவென் னாகங் கனலுமால்.

(௩௯)

யாவ ரேனு மெரியி லெரிந்திடப்
போவ ரோவுயிர் பொன்றிடப் போகல
னீவிர் றுங்கரு மத்தை நினைத்தெனைப்
சாவல் செய்த றகாதெனச் சாற்றினான்.

(௪௦)

சாற்றும் வாசகங் கேட்டுத் தருநிழல்
வீற்றி ருங்கு மகபதி வெம்பியே
தேற்றஞ் செப்பினன் செப்பிய வென்னுரை
போற்றிலா யெனிற் பொன்றச் சபிப்பனான்.

(௪௧)

எனவு ரைத்திடு மிந்திரன் சீற்றமுங்
கனக நாட்டிமை யோர்கள் கலக்கமுந்
தனுசை யைப்புண ரச்செய்த தன்மையா
லனமு யர்த்தோ னைறந்ததுங் கேட்டுளான்.

(௪௨)

வாச வன்னிடு சாபத்தின் மாய்தலி
லீசன் கண்ணி லெரிந்திமை யோரொடும்
பூசு ராதியர் பூண்ட துயரெலா
நாசஞ் செய்திடி னுசமி லாமலே.

(ச௩)

உலக மேத்தும் புகழுறு மாக்கையா
லிலகும் யாக்கை யிழப்பினு மென்கொலென்
றலகி லாதுள்ளி யஞ்சித் தெளிந்துபின்
விலகி லேனுங்கள் வெம்மொழி கேட்பன்யான்.

(ச௪)

பலர்பொ ருட்டி லொருவன் படுத்தல்பா
டலர மிக்கு மருளென்பர் மேலையோர்
சொலர தத்திற் றதீகிசொற் போலியா
னுலர்தல் வேண்டினன் சீற்ற மொழிதிரால்.

(ச௫)

கருப்பு வில்லி கருத்துநன் மாற்றமும்
விருப்பி னோர்ந்து விண்ணோர்களும் வேந்தனு
மருத்தி யோடவர்க் காசிகள் கூறியே
பொருப்பு வில்லி யிடத்தினிற் போயரோ.

(ச௬)

வேறு.

நல்ல கருப்புச் சிலைகுழைத்து நறவார் சுருப்பு நாண்கொளுவி
முல்லை முதலாம் பூங்கணைக ளேந்து முறையிற் றெடுத்துமலை
வில்லி புரியுந் தவம்விடுத்து விரக மேற்கொண் டுமையவரை
வல்லி தனைநன் மணம்புணரும் வகைநீ புரிந்து வாவென்றார்.

(ச௭)

அன்ன வாறே புரிசுவலென் றமரர் கோணை விடைகொண்டு
கன்னன் மொழியா ளிரதியொடுங் காமன் காற்றோர் மிசையேறி
முன்னங் குயில்கா களமொலிப்ப முயங்கு மிளம்பேட் டொடுமன்றில்
சின்னங் குறிப்பச் சதுரங்க சேனைபுடையிற் செறிந்துவர்.

(ச௮)

நந்தா துயருந் தாணுவன நணுகித் தனது தடந்தேரா
மந்தா நிலத்தை முனம்விடுப்ப மலர்ப்பூந் தடத்தின் மணங்கமழுஞ்
சந்தா டவியிற் றவழந்துமெல்லத் தாணுவிருக்கும் புடையதனிற்
செந்தா துகுத்துத் தேனிறைத்துத் திகழ்பூ வாசம் வீசியதால்.

(ச௯)

சிறுகா லுலவுஞ் செயனோக்கிச் சிலாதன் புதல்வன் சிலைமதன
னுறுகால் விடுத்தி டெனமுனிறை யுரைத்த மாற்ற முட்கொண்டே
யறுகா னுண்புங் கருப்புவில்லி யணுகி னுனென் றறிந்தவனைத்
தறுகா திவணீ வருதியெனச் சாற்ற வவனுந் தான்சார்ந்தே.

(௫௦)

நந்தி கேச னிருபதத்திற் பணிந்து நாவான் மிகவழுத்தி
வந்த வாறு மொழிந்திடலு மருவு மேலை வாசல்வழி
யைந்து மலர்ப்பூங் கணையாய்நீ யணுகு வாயென் றருள்செய்ய
விந்து துதலா ளிரதியும் பின்னேகத் தான்முன் னேகினால்.

(௫௧)

மூக்கட் பெருமான் புரியோக முதிர்ச்சி நோக்கி முன்பணிந்து
செக்கர்ச் சடையும் புலியதனந் தேசு நோக்கித் திகைத்தயர்ந்துண்
ணைக்கிக் கலங்கி யுடனடுங்கி நினைவிற் றெளிந்து மலர்க்கணைக
ளிக்குச் சிலைநாண் காதளவு மிழுத்து வளைத்தே யெய்தனனால்.

(௫௨)

ஐயம் பமலன் நிருமேனி யதனிற் படலு மழன்று ருத்துச்
செய்ய நுதற்கண் விழித்திடலுஞ் சித்த சனன்றன் னுடல்பொடியாய்
வையந் தனில்வீழ்ந் தெரிந்தனன்பின் மனைவி யிரதி நடுக்குற்றுக்
கையை நெரித்து வயிறுதுக்கிக் கலுழ்ந்தே யவண்விட் டகன்றனளால்.

()

வேறு.

மதனுட லெரித்த பின்னு மழுவலான் யோக நீங்கா
திதமுற விருத்தல் கண்டே யிமையவர் விரிஞ்சன் மாயன்
பதமலர் நினைவ வன்னோர் படர்தலு மவர்க ளோடுஞ்
சுதமகன் முதலோர் யாருந் தானுமா வனத்தைச் சார்ந்தார்.

(௫௩)

சங்கரன் றவமி யற்றுஞ் சாலையில் வாயில் காக்கு
மங்கையிற் பிரம்பு தாங்கு மான்முகக் கடவுள் பாத
பங்கயம் பணிந்து வாழ்த்திப் பாதுகாத் தருள்செய் கென்று
செங்கைகள் குவித்தி சற்கெம் வரவினைத் தெரிக்க வென்றார்.

(௫௪)

அவ்வரை கேட்டு நந்தி யமரருக் கருளிச் செய்வா
னெவ்வமின் மதனன் முன்சென் றெரிந்தன னீதி சைக்கச்
செவ்விதன் றெனலுந் தேவர் சிந்தையுட் சிவனை வைத்தே
பவ்வமே ழார்த்த தென்னப் பசுபதி முறையோ வென்றார்.

(௫௫)

முறையிடு மோசை முக்கண் முதல்வன்றன் செவிபு காழு
னறைகழ லமரர் யாரு மணுகினு ரென்ன வோர்ந்து
நிறைதரு மன்பி னோடு நந்தியை நினைக்க நேர்வந்
திறைவன தடியிற் ருழந்தங் கிறைஞ்சியே யேத்தி நின்றான்.

(௫௬)

மற்றவன் றன்னை நோக்கி வானவர் தம்மை நம்பா
லுற்றிட விடுத்தி டென்ன வொல்லையி லவனுஞ் சென்று
புற்றர வணிந்த வேணிப் புராந்தகன் கருணை கூர்ந்து
பற்றொடு மருளிச் செய்தான் பரிவினீர் போமி னென்றான்.

(௫௭)

திருமறு மார்ப னாதி தேவர்கள் யாவ ருஞ்சென்
றருமறை யின்னுந் தேடி யறிவதற் கரிய முக்கட்
கருணையங் கடலை நேரே கண்களி கூரக் கண்டுள்
ளுருகியே யுபய பாத முவப்பொடும் பணிந்து நின்றார்.

(௫௮)

வேறு.

மூவா முழுமுதலே முக்கால முங்கடந்த
தேவாதி தேவே சிவனே திராக்கடலி
னோவா தெழுந்தவிட முண்டெம் முயிரனைத்துங்
காவா யெனநுகர்ந்து கண்டங் கறுத்தோனே.

(௫௯)

பாலன் றனக்கினிய பாற்கடலை யீந்தோனே
காலனைமுன் காய்ந்துமார்க் கண்டற் கருள்வோனே
சால விடர்செய் சலந்தரனைப் போழ்ந்தோனே
கோலமதிண் மூன்றுமொரு கோலா லெரித்தோனே.

(௧௮௧)

ஆண்டமுக டெல்லா மதிர்க்கு மிடிக்குரன்மான்
கொண்ட கரத்தோனே குவலயமெ லாந்தரிக்கு
மண்டழலைக் காலு மழுவொருகை வைத்தோனே
யொண்டிறல்சேர் யானை யுரித்த வரவோனே.

(௧௮௨)

துய்யமணிச் சூட்டுத் துத்திப் பகுவாய்வெம்
பையரவத் தோடுமழல் பாணி தரித்தோனே
வெய்ய கொடுத்தொழிலே மேவு முயலகன்மேற்
செய்ய பதமூன்றித் திருநடனஞ் செய்தோனே.

(௧௮௩)

கருமுகில்போ லார்த்துக் கயிலை யெடுத்தோனே
பெருவிரலாற் கண்கள் பிதிர நெரித்தோனே
திருகுசின மீக்கொண்ட செங்கட் புலியின்
சருமவரி யாடை தன்னை யுடுத்தோனே.

(௧௮௪)

மாதத்து வங்கடந்த வள்ளனீ யத்துவா
நீதத்து வயோக நின்றனையாற் பல்லுயிரு
மேதத் துழன்றுபுண ரின்ப மறவொழிந்தே
பேதத் துறுந்துயரம் பெம்மாண் யோர்ந்திலையே.

(௧௮௫)

முன்னைச் சுடர்விழிகண் மூன்றெனவு மோராம
லுன்னைப் பிரியா வுமையவடான் கண்புதைப்ப
வின்னல் படுமுயிர்கள் யாவு மதிமயங்குத்
துன்னிப் பெருங்கிரியிற் றோய்ந்திட்ட தோர்ந்திலையே.

(௧௮௬)

வேறு.

பதிபசு பாச மெனவிரித் துரைத்துப் பலமறை யாகம முதலாய்
விதிமறை வழாவுட் சமையமோ ராறு மேவிய தெய்வநீ யன்றோ
மதிபுனை சடையா யம்பலக் கூத்தா மன்னிய பல்லுயிர்க் குயிரே
நதிமக டனக்குப் பதியென வயங்கு நாதனே சரணநின் சரணம்.

(௧௮௭)

வேறு.

கண்ணே மணியே சரணஞ் சரணங் கருவே கருவின் முதலே சரணம்
பண்ணே யிசையே சரணஞ் சரணம் பழமா மறையின் பொருளே சரணம்
பெண்ணே யானே சரணஞ் சரணம் பிறியா நெறியே சரணஞ் சரணம்
மண்ணே புனலே சரணஞ் சரணம் வளியே வெளியே சரணஞ் சரணம்.

()

முடியா முதலே சரணஞ் சரண முக்கட் கணியே சரணஞ் சரண
மடியே நடுவே முடியே சரண மருளின் னுருவே சரணஞ் சரணம்
பொடியா டியவா சரணஞ் சரணம் பூதப் படையாய் சரணஞ் சரணம்
துடியார் சரணே சரணஞ் சரணம் தோளா மணியே சரணஞ் சரணம்.

(௧௮௮)

பொன்னே சரண மணியே சரணம் பூவே மணமே சரணஞ் சரண
முன்னே சரணம் பின்னே சரணம் மூவா முதலே சரணஞ் சரண
மன்னே சரண மத்தா சரண மன்பர்க் கெளியாய் சரணஞ் சரண
மன்னே சரண மூலகே சரண மதியே கதியே சரணஞ் சரணம்.

(எ0)

தேனே தேனின் சுவையே சரணந் தெளிவே தெளிவின் நெளிவே சரண
மூனே யூனி னுயிரே சரண முணர்வே யுணர்வி னுணர்வே சரணம்
வானே வானின் வானே சரண மதியே கதிரின் மயமே சரண
மானே யானி னமுதே சரண மகமே புறமே சரணஞ் சரணம்.

(எ1)

வேறு.

பற்பல வயினா யெல்லாம் பாங்குறப் படைப்பாய் போற்றி
பற்பல வயினா யெல்லாம் பாலனஞ் செய்வாய் போற்றி
பற்பல வயினா யெல்லாம் பாடுறத் துடைப்பாய் போற்றி
பற்பல வயிர்கட் கேயன் பாய்மறைத் தருள்வாய் போற்றி.

(எ2)

மதியணி சடையாய் போற்றி வள்ளலே போற்றி போற்றி
யதிர்கட னஞ்சமுண்ட வமலனே போற்றி போற்றி
துதிசெய நின்றாய் போற்றி சோதியே போற்றி போற்றி
கதிதர வல்லாய் போற்றி கண்ணனே போற்றி போற்றி.

(எ3)

மெய்த்தவ வடிவாய் நின்ற மெய்யனே போற்றி போற்றி
மத்தனாந் தக்கன் யாக மாய்த்தனை போற்றி போற்றி
புத்தமு தனையாய் போற்றி புரந்தகா போற்றி நீண்ட
முத்தலை வேல்கை யேந்து முதல்வனே போற்றி போற்றி.

(எ4)

குருவடி வாயி ருந் குழகனே மண்ணும் விண்ணு
முருவியே மலையாய் நீண்ட வொருவனே போற்றி போற்றி
பருவர லொழிந்தி யாங்கன் பதிகளிற் சேரும் வண்ணந்
திருமணக் கோலங் காட்டத் திருவுள்ளத் திரங்கா யென்றே.

(எ5)

வேறு.

தொழுதலு மருட்கண் விழித்தெதிர் நோக்கித் துளவமா லயனம ரேசன்
வழுவிலா வமர ரியக்கர்கந் திருவர் வனப்புறு வித்தியா தமர்கள்
பழுதிலா முனிவர் நாகர்க்கிம் புருடர் பழங்களை ஈணர்ந்திலான் போன்று
குழையிண் டியதெ னும்மா சியற்கை குறைவற நடந்தன கொல்லோ.

(எ6)

எனச் சிவன் நிருவாய் மலர்தலு நெடுமா லெதிருற வணங்கினின் நிசைப்பா
னனத்திவ ராயனுக் களித்தருள் படைப்பு மடியனேற் கருளிய காப்பு
கனத்தரு நீழ லிந்திரன் முதலா நாலிரு திசையுளோ ரரசங்
கனைத்ததிர் கடல்கூழ் காசினி புரக்குங் காவல ரனேகர்தம் மரசம்.

(எ7)

கதிர் மணிச் சடிகைப் பஹலைக் கவைநாக் சுட்செவிப் பன்னக ரரச
மதிர்கழற் பெருவிற் பொருப்புறழ் திணிதோ ளசனியே நெனவதிர் கடுஞ்சொற்
பதிர்கனற் தறுகட் பிறையெயிற் நிருண்மெய்ப் பெருவலித் தாரகப் பெயரோன்
முதிர் பவக் கொடுங்கோல் செலுத்திடத் தவிர்ந்து முடிந்தன வன்றியமுன்போல்.

எண்ணுபல் லுயிரு மிணைவிழைச் சின்றி யிருக்கையா னின்பமு மின்றிப்
பண்ணமு தனைய குதலையந் தீஞ்சொற் பச்சிளங் குழவியு மின்றி
நண்ணுவெந் துயரி னுழந்தன வுலக நாயகி நலனுக ராமற்
கண்ணுத லிறைவ நீயிவண் யோகங் கலந்துவீற் றிருக்கையி னென்றான். (எக)

சொற்றவம் மாற்றந் திருச்செவி சாத்தித் தொடுடன் முகட்டினிற் றேன்றி
புற்றவெங் கோரக் கடுமிடற் றடக்கி யொளிர்தரு வெண்பிறைக் கண்ணிப்
புற்றர வெருக்குக் கடுக்கையந் தொடையல் பொங்கிய கங்கையா றறுகு
கொற்றமார் மழுமான் றரித்தருள் கடவுள் கூர்ந்தருட் பார்வையி னோக்கி. (அ௦)

வண்டிழாய் மார்ப முன்னமே தக்கன் மகத்தினிற் புகுந்ததி வினையாற்
கொண்டதுந் துயர நீக்குது மினிநீர் குழைந்துளம் வாடுத றவிரந்தே
யெண்டருந் தானு வனத்தினி லொருசா ரிருமென விருந்தன ரிப்பால்
வெண்டள வரும்பி னகையுமை மணத்தின் விருப்பமேற் கொண்டனன் விமலன்.

உமையவ டவமும் பணிவிடைத் திறனு முவந்துதன் றிருவுளத் துன்னிச்
சிமையவெற் பரசன் றனைநினைத் திடலுஞ் செறிந்தவன் சுற்றமொ டெய்தி
யமைவுறப் பணிந்தே யடியனே னெடுநா ளாற்றிய தவங்கொலோ வன்றி
யெமையளித் தவார்முன் புரிந்தமா தவமோ விறைவநிற் காட்டிய தென்றான். (1)

என்றலு மிறைவன் றிருவருள் புரிந்தே யிமையவெற் பரசனை நோக்கி
மன்றலங் கூந்த லுமையவ டன்னை வதுவையாம் புரிவதற் கின்றே
யொன்றுவ யாவு மொல்லையி லமைபென் றுரைத்தலு முவகைமீக் கொண்டெண்
குன்றுக டம்மைக் காலென நாட்டிக் கோதில்வான் பந்தரா யமைத்தே. (அ௧)

தண்ணுதித் தரளம் பந்தரி னெங்குந் தயங்குற வயின்வயி னமைத்தே
யெண்ணிருட் பிழம்பின் குறும்பெறிந் தருளு மிருசுடர் மணிவிளக் கேத்தி
நண்ணுத் திசைக ளெட்டினும் விளங்க நகுமணிச் சுடிகைநற் றீபம்
வெண்ணிறத் தொளைப்பற் கறையணற் பகுவாய் வெவ்வரா வேந்தியே நிற்ப. (2)

கூன்புறக் கனியின் குலைச்சுமை யரம்பை குளிர்மணித் தரளமார் கரும்பு
காவனெச் செறிந்த பைங்குலைச் செங்காய்க் கமுகொடு வளமுற நிரைத்து
மான்மதச் சாந்து கொடுமெழுக் கெறிந்து வாவிதாங் கருப்புரப் பொடியாற்
றனுறக் கோல மெங்கணும் விதங்க டனித்தனி விதமுறச் சமைத்தே. (அ௨)

மேனையு மிமைய வேந்தனும் பணிந்து விருப்பொரு மடைந்தனர யனே
வானுற நிவந்த சினகரந் தெற்றி மாளிகை வதுவைமண் டபங்க
னானமில் சிறப்பிற் சிருட்டிசெய் தனனா லுவமையொன் றில்லைமற் றதனி
லேனைய தேவர் முனிவரர் யாரு மீண்டின ரொருவழிக் குழுமி. (அ௩)

வதுவைமண் டபத்தின் வயங்குறு சிங்கா தனமிசை மழுவலா னுடனே
யதிசயத் தமைந்த விமையவெற் பரசன் கன்னிகை தன்னைபு மிருத்திப்
பதுமநற் சயிதை யாச்சிய முதல பல்வுப கரணமு மீட்டிப்
புதுமணத் தழலின் கருமமே முறையிற் புரிந்தனன் புகன்மறைப் படியே. (அ௪)

வேறு.

வடுவகிர் கருங்கட் செவ்வாய் மகட்குறு சடங்கி யாவுந்
தொடுகழ லிமைய வேந்தன் றென்மறைப் படிசெய் வித்து
விடுபுனற் றுரை பெய்தான் விமலன்மங் கலநாண் பூட்ட
நெடுநில முதல வண்ட கோடிக ணிவந்த தன்றே.

(அஅ)

ஆர்த்தன பதலை பேரி யார்த்தன நெளரி சங்க
மார்த்தன குடமு ழாநின் றார்த்தன பொன்னின் சின்ன
மார்த்தன படகங் காள மார்த்தன தாளம் விம்மி
யார்த்தன முரசந் தேவ துந்துமி யார்த்த வன்றே.

(அக)

உம்பர்பொன் மாரி பெய்தா ருயர்தருக் குலங்கள் யாவும்
பம்புபூ மாரி பெய்த் பழமறைத் தொகுதி கூறி
யிம்பரின் முனிவ ரெத்து தோத்திச மாரி பெய்தாம்
தும்புரு வீணை வல்லோர் சொல்லிசை மாரி பெய்தார்.

(கௌ)

காழ்விடங் காந்து வெம்மை கலந்துசெவ் வாரிப ரந்து
காழ்குழை கிழித்த வொண்கட் சசியுட் னமரார் மாகர்
சூழ்வரக் கமலை வாணி துலங்கருந் ததியிம் மூவர்
கேழ்கிளர் பசும்பொற் றட்டிற் கிளர்சுடர்த் தீப மேந்தி.

(கக)

பாலுநன் னெய்யும் போலப் பகர்சொலும் பொருளும் போல
வேலுநற் கனியு நீங்கா விரதமும் போலத் திந்தேன்
காலுமென் மலரும் வீசும் கந்தமும் போலப் பண்ணு
மாலுநல் லிசையும் போல மலர்க்கண்ணு மொளியும் போல

(கஉ)

இறைவனைப் பிரியா தென்று மிருந்துநீ யுலக மெல்லா
நிறைதரு முயிர்க ளெல்லா நிலைபெறக் காத்தே யெங்கள்
குறைதவிர்த் தாள்வா யென்றே குலவரை மகளுக் கன்பா
யறைமறை வாழ்த்தி யேத்தி யாலத்தி யெடுத்திட் டாரால்.

(கங)

இன்னணங் கல்பா ணத்தி னியற்றுமங் கலங்கண் முற்றிக்
கன்னலந் தீஞ்சொல் வாட்கட் கவுரிபொற் கலசக் கொங்கை
முன்னவன் முக்கட் பெம்மான் முயங்சயாங் கிருக்கு மேல்வைப்
பன்னெடுங் கால மாகப் பரந்தது விண்ணோர்க் கன்றே.

(கச)

பனிவரை யிடத்திற் றேன்றிப் பாலலோ சனைச் சேர்ந்த
கனிமொழிக் கவுரி செந்தாட் கமலந்தாழ்ந் திரதி சொல்வா
ளிணிதுயிர்த் தொகைக ளெல்லா மீன்றருள் சுரக்குந் தேனே
புனிதமா மறைகள் டோற்றும் புண்ணியத் துருவ மாதே.

(கரு)

சுமரவெண் டிரையி லுற்ற விடநிகர் தடங்க ணல்லாய்
நமரனி வதுவை யாற்றி நயப்புறு போகந் துய்த்துக்
சுமரனை யளிக்க வேண்டி யென்னுமிர்க் கொழுநன் வானத்
சுமார்தங் கருமத் தாலு மவர்கடம் மேவ லாலும்.

(கசு)

மதுமலர்ப் பொதும்பர்த் தாணு வனத்திடைச் சனக ராதி
சதுமறை முனிவர்க் கன்பு தழைத்திடும் யோகங் காட்டும்
புதுமதிச் சடையோன் பக்கம் போந்துபூங் கருப்பு வில்லைக்
கதுமென வளைத்துச் செய்ய சுருப்புநாண் கடையி லேற்றி.

(கௌ)

முல்லையோ டசோகு சூத முளரியுற் பலமோ ரைந்தாய்ச்
சொல்லிய பாணந் தொட்டு விடுத்தலுஞ் சுடர்மா மேரு
வில்லித னுதற்கண் சற்றே விழித்தலு மெரிந்து வீழ்ந்தா
னல்லருள் புரிந்தே யென்றன் கணவனை நல்கு கென்றாள்.

(கௌ)

கேட்டுள மிரங்கி முக்கட் கெவுரிநற் கருணை கூர்ந்தே
யீட்டுபல் லுயிர்கட் கெல்லா மருபியா யிரதி யேயுன்
வாட்டிறல் விழிக்கு முன்போ லுருவமாய் மருவ வென்றே
நாட்டுநல் வரத்தை யீந்தா ணுயக னருளி னாலே.

(கக)

இரதிநல் வரம்பெற் றுய்ந்த திமையவர் யாருந் தேர்ந்து
பரமன திடத்தின் மேவிப் பங்கயப் பாதம் போற்றி
விரவுதங் குறைகள் கூற விமலன்மெய்க் கருணை கூர்ந்தே
பருவர லொழிப்பா மென்றே பகர்ந்தனன் களித்தார் விண்ணோர்.

(க௦௦)

சிலதினங் கழிந்த பின்னர்ச் செங்கண்மால் விடையி லேறி
நிலவணி சடிவப் பெம்மா னிவந்தொளி ரிமய மாதேர
டுலகெலா முய்யும் வண்ண மோங்கொளிக் கயிலை யெய்தி
யலகிலா விற்பந் துய்த்தே யமர்ந்திடு நாளி லோர்நாள்.

(க௦௧)

காரண வகையி னாலே சறைமிடற் றண்ண லோங்கும்
வீரியந் தன்னைச் செந்திக் கடவுளின் முகத்தின் விட்டா
னருறு மழலிற் செய்த வவ்விய மமரர்ச் கெல்லா
நேருருத் திருத்தி யாமென் றருமறை நிகழ்த்த லாலே.

(க௦௨)

தருப்பொலி நாட்டிற் தேவர் தம்மக டனத்தும் லீங்கிக்
கருப்பம தாத லோடுங் தாங்கருங் கவலை கூர
வுருப்பொலி யுருவ முன்னோ ருதரங்கள் கீண்டு நீண்ட
மருப்பொலி சரவணத்து வந்துவீழ்ந் துற்ற வன்றே.

(க௦௩)

உற்றிடு கருப்ப மெல்லா மொன்றெனத் திரண்டு கூடித்
தெற்றுபா சடைசெந் தோட்டுத் திருருக் கமல நீல
முற்றுசெங் கழுநீ ரரதி மொய்த்தலர் கங்கைத் தெண்ணீர்
துற்றிய சரவ ணத்தோர் சூழவியாய்த் துலங்கிற் றன்றே.

(க௦௪)

இரவியோர் னாறு கோடி பெழுந்தபொற் பேய்ப்பக் காந்தி
பாவிய குமர வேளங் குதித்தலும் பணிந்து தேவர்
திரமுறு மறுமின் றன்னைத் திருமுலைப் பானல் கீரென்
றுமமுற வுரைத்தா ரோதுங் கார்த்திகை யுருவா ருக.

(க௦௫)

முலைகொடுத் திடலு மந்த முருகவேண் முகங்க ளாறாய்
நிலைபெறு தீம்பா லுண்டே வளர்தலா னிகழ்த்து நாம
முலைவிலாக் கார்த்தி கேய னென்னலா முற்ற தேசு
குலைபுனற் பலவு மொன்றாய்க் கூடலாற் கந்த னாமால்.

(க0௬)

முகங்களோ ராறுங் கண்கண் மொழியுமீ ராறுந் தோளா
நகங்களீ ராறுங் கண்டே நான்முகன் மாயன் விண்ணோ
ரகங்குழைந் துருகி யன்புற் றளவிலா வுவுகை பொங்கத்
திகம்பர னருளைப் போற்றிச் சேயையுந் துதிக்க லுற்றார்.

(க0௭)

சங்கர னருளால் வந்த சண்முகக் கடவுள் போற்றி
கங்கையி லுதித்த வெற்றிக் காங்கேயா போற்றி நீண்ட
துங்கமார் சரவ ணத்துட் டோன்றிய கந்தா போற்றி
யெங்கடம் வினைக டர்க்கு மிழைவனே போற்றி போற்றி.

(க0௮)

ஐமுகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகத் தமல போற்றி
கைமுகற் கிளையாய் போற்றி கார்த்திகை மைந்த போற்றி
வைமுகத் தயில்கை யேந்து மருமலர்க் கடம்ப போற்றி
பைமுகத் தரவ மான பற்றலர்க் கிடியே போற்றி.

(க0௯)

கறைமிடற் றண்ண லீன்ற காளைசே வகனே போற்றி
பிறைறுதற் கவுரி யன்பாய்ப் பெற்றசெவ் வேளே போற்றி
மறைமுதற் பொருளே போற்றி மாற்றலர்ச் செகுத்தே யெங்கள்
குறையெலாந் தவிர்க்க வந்த குமரனே போற்றி போற்றி.

(க10)

என்றெடுத் தேத்திப் போற்றி யிருகரங் குவித்து வாசந்
துன்றுபூ மாரி பெய்து சூழ்ந்தவ ராசி கூறி
நன்றுறு முனிவர் வாழ்த்த நவையிறுந் துமிக ளார்ப்ப
வன்றுறு மரம்பை மாத ராலத்தி யெடுத்திட் டாரால்.

(க11)

செயசெய வென்னு மேரசை திசைகளோ ரெட்டு முட்டப்
பயமொழிந் தமரர் யார்க்கும் பருவரைப் புயம்பூ ரிப்பத்
துயரறுத் திட்டோ மென்றே துள்ளினு ராடிப் பாடி
வயவலி யசுரர் தோள்கள் வாமங்க டுடித்த வன்றே.

(க12)

சுந்தரக் கயிலை யுச்சிச் சுடர்ச்சின கரத்தை நீங்கி
நந்திவா கனத்தின் மீது ராயக னுமையோ டெய்திச்
சிற்தைகூர் குமர வேளைச் சிறக்கவே மடியில் வைத்துப்
புந்திகூர்ந் துச்சி மோந்து புயத்தணைத் தெடுத்திப் பின்னர்.

(க13)

இருவர்த நடுவ னாக விருத்தியே கங்கை தன்னி
லுருவுறப் பிறத்த லாலே யுற்றகாங் கெயனே யென்றுஞ்
சரவணத் துதித்த லாலே சரவண பவனே யென்றுந்
திரமுறு கருப்பஞ் சிந்திச் சேர்தலாற் கந்த னென்றும்.

(க14)

கார்த்திகை வளர்த்த லாலே கார்த்திகே யன்ற னென்று
மார்த்தெழு மனலிற் றேன்ற லாலக்கி னிபுவே யென்றுங்
கூர்த்தகட் டிளமை யாலே குலவிய முருக னென்றுந்
தார்ப்பொலி கடப்பந் தானாத் தரித்தலாற் கடம்ப னென்றும்.

(கக௫)

இன்னன பலவு நாம மியம்பியக் குமர னோடு
மின்னொரு பாக மாக விமலன்மால் விடைமீ தேறிப்
பன்னகப் பாய லானும் பதுமமென் றவிசி னானும்
பொன்னகர்க் கிறைவ னாதி புங்கவர் புடையிற் சூழ.

(கக௬)

தேவதுந் துமிக ளாதி பல்லியஞ் சிறப்பி னார்ப்பப்
பூவலர் பொழிந்து வாழ்த்திப் புனிதமா தவர்கள் சூழக்
காவலர் தூற்ற வேங்குங் கயிலைமால் வரையி னுப்பண்
மேவிய சினக ரத்தின் விளங்கிவீற் றிருந்தா னன்றே.

(கக௭)

விரைசெறி கடுக்கை மாலை விளங்குசெஞ் சடையோ னாதி
பரைதரு குமர வேளாற் பத்தியைப் படிப்போர் கேட்போர்
தரைபுக ழத்தஞ் சொல்வோர் பெத்தகந் தன்னிற் றீட்டி
நிரைபெற வமைத்துப் பூசை நிரப்பியே யடிப்போர்க் கீவோர்.

(கக௮)

நீள்புவிக் கரச ராயு நிகரிலா மகவைப் பெற்று
வாஸ்கரத் தேந்து மொன்னார் வலியினை மாய்த்தும் பூவின்
நூள்செறி தருவ னீழற் றுலங்கிவீற் றிருந்தும் வேற்கை
வேள்பதத் தென்றும் வாழ்ந்து விளங்கிவீற் றிருப்பர் மாதோ.

(கக௯)

தத்துவப் பகுதி யாய்ந்து சாங்கிய மனைத்துந் தேர்ந்த
வித்தக முனிவர் கேட்ப வெற்றிவேற் கடவுள் வெண்கு
னத்துறு சரவ ணத்துற் பவித்தநற் சரித நன்காய்ச்
சுத்தவித் தகனாஞ் சூதத் தொன்முனி தொகுத்திட் டானால்.

(க௨௦)

ஐம்பத்தேழாவது
குமாரசாமி யுற்பத்தியத்தியாய முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம். க௮௨௬.

ஐம்பத்தேட்டாவது
தாரகாசுவத வத்தியாயம்.

தடவரைத் திணிதோள் மெற்றித் தாரகன் வதத்தைச் சொல்கென்
றிடரறு மகங்க ளாற்றி யிருந்தநற் றவத்தோர் கேட்பச்
சுடர்விடு றுகற்கட் பெம்மான் னுணையடிக் கமலம் போற்றிப்
புடர்சடா மகுடச் சூத முனிவரன் பகரு வானால்.

(௧)

வெள்ளியங் கிரியின் மீதில் விமலனு முமைபு மன்பாய்
நள்ளிடைக் குமரவேளை நன்குற விருத்தித் தங்கட்
குள்ளுபேர் சோமாற் கந்த ரென்றுல கனைத்து மேத்தத்
தெள்ளிதின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து சிறந்தினி திருக்குங் காலை.

(௨)

மாயவன் மலரோன் வான மன்னவன் நிசைகாப் பாள
ராயவ ராதி வாளை ரவர்குறை யியம்பிப் போற்றத்
துயனாங் குமர வேளைத் தோன்றிய வேழா நாளிற்
சாய்விலாத் தேவர் சேனைக் கதிபதி யென்னச் சாற்றி.

(௩)

கதிர்மணி மகுடஞ் சூட்டிக் கனககுண் டலங்கள் வேய்ந்து
புதியமுத் தார மாதி பூணணிக் கலன்கள் பூட்டி
யதிர்கழற் சிலம்பு தண்டை யராவட மொட்டி யாணந்
துதிபெற வணிந்து நெற்றிச் சூட்டிபொற் பட்டங் கட்டி.

(௪)

அரையினி லுடைவாள் சேர்த்தி யணிவிரற் கோதை கட்டி
வரைபுரை வில்வா டண்டம் வயங்குசக் கரம் வெம் பாச
நிராகதிர்ப் பரிசை தோட்டி நேரிசஞ் சூலம் புங்க
முறைதரு படைகள் யாவு முலப்பில வளித்துப் பின்னும்.

(௫)

பரையெனுஞ் சத்தி கூறும் பராபரன் கூறு மொன்று
யுரைபெறுஞ் சத்தி யென்றே யோங்கிய வடிவே லொன்றைத்
திரைசெறி சரவ ணத்துற் பவித்தசெவ் வேள்கைக் கீந்து
விராமலர்த் தாமஞ் சூட்டி வெண்ணிற விபூதி சாத்தி.

(௬)

தோமறு செம்பொன் மேனித் துணைச்சிறைச் செங்கட் கூர்வாய்
மாமதிக் கலுழ் னீன்ற தருணனு மஞ்ஞை தன்னைக்
காமர்வா கனமா வீந்து கடுந்தொழி லசுரர் மோமா
னுமமின் றறவே கொன்று நாட்டுதி வாளைர் வேந்தை.

(௭)

என்றர னருளிச் செய்ய வெழில்பெறு மபூரத் தேறித்
துன்றிய சுடர்வேற் கந்தன் முனிசெலத் துளவ மாயன்
வன்றிறற் கருடன் மீது வாமத்திற் செல்ல வன்னந்
தோன்றிய பிரம தேவ னுறுவலப் பாலிற் செல்ல.

(௮)

மதலைதன் களிப்பு நோக்கி மழுவலான் விடைமேற் கொண்டற்
புதமொடு பின்னே செல்ல வவன்முனம் புழைக்கை நால்வாய்க்
கதழ்சினத் தறுகட் சீற்றக் கரிமுகப் பிள்ளை யெட்டு
மதகரி சூழ வாகு வாகன மீதிற் செல்ல.

(௯)

கறையடிப் பனைக்கை நால்வாய் மும்மதக் கலுழி நான்கு
பிறைமருப் புயர்வெள் ளாணைப் பிடரின்மேற் பிரச முறு
நறைமமலர்த் தருவி னீழ லரசிய னடாத்துந் தேவர்க்
கிறைமக பதியி வர்ந்தே யிறைமக னருகு செல்ல.

(௧௦)

தெறுசினத் திருகுகோட்டுத் தகர்மிசைத் தீக்கோள் செல்லக்
கறுவுகோ னூற்ற சீற்றக் கடாமிசைக் காலன் செல்லப்
பிறையெயிற் றரக்கன் மீது பெலத்துயர் நிருதி செல்ல
வறைகடற் கிறைவ னோங்கு மடன்மக ரத்திற் செல்ல.

(கக)

திருகுகோட் டிரலை மீதிற் றெறுசினப் பவனன் செல்லக்
குருமணிப் புட்ப கத்திற் குவவுத்தோட் குபேரன் செல்ல
வுருமெனச் சீறி யொன்னு ருடல்பிளந் திடவே புரயு
மிருமருப் பெருத்தின் மீதி லீசான தேவர் செல்ல.

(கஉ)

பூதவே தாளங் கூளி பொருமிடா கினிசா முண்டி
பேதமார் கணத்தின் கூட்டப் பெரும்படை முழங்கிச் செல்ல
மேதகு சித்தர் சாத்தியர் வித்தியா தரரி யக்க
ரோதுகந் தருவர் விண்ணோ ருயர்ந்தகின் னரர்கள் சூழ.

(கக)

பேரிகை முழவு தக்கை பிளிறுதண் ணுமையு டிக்கை
தானாகா களமீ ராணந் தவண்டைமல் லரித டாரி
பூரிகை திமிலை பம்பை பொலிவுறு பதலை சின்னம்
வாரியேழ் முழக்க மென்ன வயின்வயின் முழங்கி யார்ப்ப.

(கச)

விரைசெறி வெட்சி மாலை மேவுமீ ராறு திண்டோள்
வரைபுரை பவள மேனி வயங்கிய முகங்க ளாறிற்
நிரைசெறி கருணை வாரித் திருநய னங்க ளீரா
றருடருந் தேவர் சேனைக் கதிபதி மயின்மேற் கொண்டே.

(கரு)

சென்றிடுங்குமர வேளின் நிறத்தையு மன்னோன் கைமில்
வென்றிசேர் வெற்றி வேலின் மேன்மையு மெலிந்த விண்ணோ
ரொன்றிய களிப்பு மன்னோ ருயர்ச்சியு நோக்கி யன்பாய்த்
துன்றிய விரைவி னோடுந் துலங்கிய விமானத் தேறி.

(கசு)

நாரத முனிவ னுருங் கண்டந்த விபவம் யாவுங்
கோரவெங் கூற்று மஞ்சக் கொலைபுரி யசுரர் வாழும்
பாரகந் தனிற்பொன் னுடும் பணியசு ரேந்தி ரத்திற்
ரூரக னெனும்பொல் லாத தறுகணற் குரைத்தா ரன்றே.

(கௌ)

அறுமுகக் கடவு ளோடு மமரர்தம் வரலா றெல்லா
முறுதவப் பெரியோ னான நாரத னுரைக்கக் கேட்டு
முறுவலித் தசுரர் கோமான் ரூரகன் மொழிவா னேற்றைச்
சிறுவனோ வென்னை வெல்வா னழகிதென் செய்கை யென்றே.

(கஅ)

தானைகா வலரை நோக்கித் தாரகன் நிருமால் வானோ
ரேனைய ரென்கை யம்பா லிறந்திடா தொழிந்தோ ரெல்லாஞ்
சேனைகா வலவ னென்றோர் சிறுவனைக் கொண்டு சீற்ற
மோனைகொண் டியர்ந்த நம்மை முருகுவ தெவன்கொ லென்றான்.

(கக)

இனியிமை யோர்க டம்மை யிறந்திடப் பொருவ னென்று
முனிவொடு சேனை யானை பரிசுத முதல யாவு
நனிபெறு தானை வீரத் தலைவரு நண்ணி முன்னர்த்
துனிபொடு மெழுக வென்று செப்பியே துண்ணென் றூர்த்து.

(௨௦)

மணிபல குயிற்றி யோங்கி வயங்குசிங் காத னத்தைத்
தணிவறு குவவுத் திண்டோ டாரக னெருவிக் கச்சை
யணிபெற வரையில் வீக்கி வச்சிரத் தமைத்த சோடு
பிணிவுற வுரத்திற் சேர்த்திப் பிறங்குகைக் கோதை கட்டி.

(௨௧)

உதித்திடு மிரவி கோடி யொருங்குவந் துதித்த தென்ன
மதித்தொளிர் மணிப்பொன் மோலி வயங்குற முடிமேற் சேர்த்துப்
பதித்தவச் சிரத்தின் வீர பட்டமே னுதலில் வீக்கிக்
கதித்துயர் புயத்திற் செய்ய கதிர்மணி வலையம் பூட்டி.

(௨௨)

காலணி யணிந்து வீரக் கழலினை வீக்கி மார்பிற்
சாலவு மார மாலை சரப்பணி பதக்கந் தாங்கிக்
கோலமார் வஞ்சி தும்பை கொற்றவா கையுமேற் கொண்டு
வாலசூ ரியனை யேய்க்கு மணிக்குழை காதிற் பூண்டே.

(௨௩)

இடையினி லுடைவாள் சேர்த்தி யெழில்வரைப் புயத்தி லம்புப்
படைசெறி தூணி தூக்கிப் பருப்பத மென்ன நீண்டு
கடைகடற் பிறந்த வால காலத்திற் சீறும் பாணத்
தொடைபொழி சயித்தி ரப்பேர் வில்லினைத் தோளிற் றுங்கி.

(௨௪)

பட்டைய முசலந் தண்டம் பரிகஞ்சக் கரமு சுண்டி
நெட்டயில் வேல்வெஞ் சூல நிலவுகப் பணங்கட் டாரி
வட்டவான் பரிசை தோட்டி மழுப்பிண்டி பால மாதி
கட்டழ கார்ந்த வீரர் கைக்கொடு பக்கஞ் சூழ.

(௨௫)

ஆயிரத் தெட்டு மாற்றி னபரஞ்சி யதனாற் செய்த
பாயிருள் சீக்குஞ் செங்கேழ்ப் பருதிநே ராழி சேர்த்த
சேயிரு விசம்பு தூர்க்குஞ் செறிகொடிக் கொடிஞ்சித் திண்டோர்
மாயிரு ஞாலந் தன்னில் வல்லையிற் கொணர்தி றென்றான்.

(௨௬)

மணிக்குர லதிர நீண்ட வான்முக டுடைய வேண்டிக்
கணிப்பருங் கதிகண் மீதி லவிர் துகிற் கொடிக டாக்கத்
தணிப்புறுங் கடல்கள் வற்றத் தமனியச் சிறைய டிக்கு
மெணிற்றிகழ் கருட னோரா யிரங்களு மிசையப் பூட்டி.

(௨௭)

வான்றொடு மிரதம் வல்லே வலவன்கொண் டுய்ப்பச் செந்திக்
கான்றொளிர் விழிமை நாகங் கால்கொடு நடந்த தென்னத்
தான்றொடு கழல்க ளார்ப்பத் தாரக னென்னும் வீர
னூன்றொடு படைக ளோடு மொல்லைவந் தேறினான்.

(௨௮)

ஏறுகா லேயிற்ற வண்டை யிடக்கைகண் முரசந் தட்டிட
கூறுகா களஞ்சே கண்டி குடமுழாப் பதலை சின்ன
மூறுசில் லரிவீ ராண முடுக்கைதண் ணுமைகைத் தாளம்
வேறுவே ரெலித்த லுழி மேகத்தி னிழிகள் போலும்.

(௨௬)

கோட்டிநீர் சயித்தி ரப்பேர் வில்லினைக் குணத்தை நேரே
பூட்டியார்ச் சனைகள் செய்து பொருக்கெனச் சிறுநா னோசை
காட்டினன் கடல்க ளேழுங் கலங்கின விடியே ரேடு
மோட்டுவா னுடுக்கள் வீழ்ந்த முகிற்குழாஞ் சிதறிச் சென்ற.

(௩௦)

கனல்செறி தறுகட் பூத கணஞ்செறிந் துலவுந் தேரிற்
சினமிகுங் கால நேமிச் சிந்துரம் வாசி காலாள்
புனைமணித் தேர்கள் கோடி யற்புதம் புடையிற் சூழத்
துனைவினிற் நிசைக ளெட்டுந் துகளெழ வந்து சார்ந்தான்.

(௩௧)

கோவறு கழுதை கோடி கூளிகள் கோடி பூண்ட
வோவற வுலவுந் திண்டே ரூர்ந்துயர் நிமியோர் தண்டந்
தாவுறா துயர்ந்த தோளிற் ருங்கித்தேர் காலாள் யானை
வாவுறு மிவுளி வெள்ள மற்புதம்வளைய வந்தான்.

(௩௨)

கதித்திடு கதிக னைந்துங் காற்கதிர் விராவிற் காட்டிப்
பதித்திடு சதிவ ழாத பண்ணமை கலினப் பாய்மா
மிதித்திடும் போதிற் சேடன் விதிர்விதிர்த் திடமேற் கொண்டே
கொதித்திடு சேனை முன்னே கொலைப்பணு கிருதன் சென்றான்.

(௩௩)

சென்றிடுங் காலை மேகம் பொழிந்தது செந்நீர் மின்னோ
டொன்றிய விடிகள் வீழ்ந்த வுலவின கழுகு சூழ்ந்து
வென்றிகொள் வயவர் கையில் விளங்குமா யுதங்க ளெல்லாந்
துன்றின வீய்க டோள்கை துடித்தன விடப்பால் யார்க்கும்.

(௩௪)

வில்லெழும் வாளு மம்பும் வீழ்ந்தன கைகள் சாரச்
செல்லுற நீண்ட வாளிற் சேனமும் பரந்துந் துன்ன
வெல்லினைப் பரிவே டஞ்சூழ்ந் திட்டதோ ரிரத மீதிற்
புல்லிய காக்கை யொன்றோ டொன்றெதிர் பொருது வீழ்ந்த.

(௩௫)

தன்னுடை வலியினாலுந் தான்பெறு வரத்தி னாலுந்
துன்னுமாங் காரத்தாலுந் துர்ச்சகு னத்தை யோரான்
புன்மையி லறிஞர்க் கேனும் பொன்றிடுங் காலம் வந்தா
லுன்னுகா ரியந்தோற் ருதிவ் வுலகத்தி லுண்மை யாமால்.

(௩௬)

அணிவகுத் தசுரர் சேனை சென்றிட வமரர் சேனை
பிணிமுகத் தேறுஞ் செவ்வேள் பின்வர முன்ன ரேருந்
திணிதிரட் புயவெம் பூதர் சித்தர் கந்திருவ ரோடுங்
கணிதமற் றெழுந்த சேனை கடலொடு கடலேற் றென்ன.

(௩௭)

வேறு.

வெஞ்சினமொடு மிருள்வரையென விறலசுரரின் மறவோர்
வஞ்சினவுரை புகல்கரவொடு மிதழ்மடியெயிறு கடியாத்
தஞ்சிலைகளி னிருதலையொரு தலையெனவர வலியா
நஞ்சனவடு கணைபலபல நமனெதிர்கட வினரால்.

(௩௮)

அடுகணைபடு தலும்பம் படரடிசிலரற வணிதோ
ணடுவுறுதலு மயர்வொடுசிலர் நகமெனவிழு தரநீண்
முடிசிலருடை படவுயிர்களு முடிவறுதுய ருறவே
படிமிசைவடி குருதியினிடை படிதரமுழு கினரால்.

(௩௯)

விழிவழியன லொழுகிடயமன் விறல்கெழுபடர் சினவாக்
கழிபடுகட லெனவதிற்குரல் ககனமுமக டிடையா
வழிதருமென வமரருமட லசுரருமயர் வுறவே
யொழிவறமழை பொழிதரலென வுறுகணைகட வினரால்.

(௪௦)

விருதொடுமதி ரசுரர்கள்கிலர் மிளிர்மணிமுடி விழவே
பொருசிலையொடு கணையொடுமிரு புயவரையற விழுவார்
வருகிரித மதகரிபரி மடிதரமழை யெனவீழ்
குருதியினதி பெருகுபுவிரி குரைகடலக டுறுமால்.

(௪௧)

விடுசரமுட னுழைதரவசு ரர்கள்வெயர்வொடு மடிவார்
படுகளமிசை பலர்பலரறு படுகுடர்நரி பசுவாய்
கொடுமிசைதர வலகைகள்பல கொடிகொளவமர் கொளவே
நெடுமுடியறு படுகுறையுட னிணமொடுநட மிடுமால்.

(௪௨)

முனமெதிர்யம் படர்முடுகலு முறிபடுமசு ரர்கள்போர்
சினமுறுபண கிருதனுமவை தெரிதரவெதிர் சொலுவான்
மனவிசையொடு குரகதமிசை வருதலும்பம் படர்தா
னிண துடலுயிர் பருகுதுநிலு நிலுமெனவெதிர் பொருதார்.

(௪௩)

எதிர்பொருயம் படர்கழலொடு மிருகரமுர மறவே
விதிர்படையுமிழ் குருதியினதி மிடைகயலென மிளிரு
முதிர்சினமொடு பொருதிதுதலை முகவிழியனல் பொழியாச்
சதிர்கெடவுயி ரொழிவறுபடர் சமனிடைகுறு கலுமே.

(௪௪)

பொருசிலைவலி யொடும்விழிவழி தழலதுபொறி சிதற
வருபணகிரு தனிரதமத கரிபரியொடு மெதிரே
வருதலுமிசு வலிகெழுநமன் மடிதரவிதழ் கடியா
வருமெனவதிர் வொடுமடுதிற லுறுகதைவிடு தலுமே.

(௪௫)

கடையனலென வுறுசினமொடு கதைபடைபல வடிவா
யடையலர்படை முழுவதுநொடி யளவினிலது தகராத்
தடையறுசின மொடுபணகிரு தனுமுயர்குதி ரையினே
டிடைமடிதர வுயிர்பருகுபு யமனிடைகுறு கியதே.

(௪௬)

தேர்முதலிய படையிருபுடை செறிதரவவை நடுவே
பார்நெளிதர வுயாகணபண பணிசிரநெரி தரவே
காரிடியொடு மொருநெடுவரை கடவியதென விரைவா
யேர்தருத நடவியநிமி யிகல்வருணனென டெதிரா.

(௪௭)

நின்றொருகதை விடுதலுமவ னிமிர்புயமிசை படநா
றென்றியபொடி படவருணனு முடன்வரிசிலை குழையா
வென்றுயிருணு மனல்பொழிகளை விடமெனவெதிர் ளிடவே
சென்றவுணர்கள் கரசரணமெய் சிரமுரமுரு வியதால்.

(௪௮)

திண்புவிமிசை செறிமலைநிகர் திரள்பிணமுயர் தரவே
தண்புனலரு வியதெனவிழி தருகுருதியி னிடையே
வெண்கவரிவெல் படைகுடைபிண மிதவையின்மிசை வரவே
கண்கனல்கது விடநிமிசறு வுகொள்படைசின முடனே.

(௪௯)

அடல்வருணன தணிமுடிதலை யதுதகர்தர வனல்கா
தடிகொடுபுடை தருதலுமக றரைமிசைதுடி துடியா
வுடலயர்வொடு விழுதலுநிமி யொடுதனபதியெதி ரடையா
வடிசுகினை பொழிமழையென வகைவகைசித நினனூல்.

(௫௦)

நேர்நிமியுட றெனேபடவவ னெடுவரையென நிமிர்தோ
ளார்வலிகொடு தனதருவரை யகலமதுற வறையா
வார்படைதொடு முனம்வடதிசை வருபதிசின முடனே
கூர்தருதிரி முகவயில்கொடு குகைகழனிமி படவே.

(௫௧)

குத்தலுமவ னுடல்புவிமிசை குவடெனவிழு தலுமே
யொத்தொளிர்தரு பொன்னிலகரி வையர்முலைதழு வினர்நேர்
சத்துருவொடு வருபடைபடி தரவொருகளை பலவாய்
வித்தகவிலி னுயர்தனபதி வினாவொடுசித நினனூல்.

(௫௨)

பம்பியபடை யொடுபொருநிமி படுதளையுளர் வலிசேர்
சம்பனும்ரத மிசைபடையொடு சமர்புரிகள நடுவே
வெம்பியசின மொடுவருதலும் விடையிவர்பதி னொருவோ
ரும்பருமதி சயமுறவன லுறுபடைகட வினரால்.

(௫௩)

வேறு.

பதின்ம ரோடு மொருவர் விட்ட படைக ணீடு பகைஞர்த
மதிர்க ழற்பி ணித்தெ திர்ந்த வசுவீரர் யானேதேர்
கதிமி குத்த குதிரை கோடி கால்க ளற்று வீழநீள்
விதிர்ப டைக்கை யற்று தூறு கோடி வீரர் வீடினார்.

(௫௪)

கோறல் செய்து சேறல் கண்டு கோப மிக்க சம்பனு
மாற ருஞ்சி னத்தி னோடு மப்பு மாரி தூவினா
னூறு கோடி பூதர் கைக ணூறு கோடி பூதர்கால்
வேறு வேறு கூறு செய்து வீர மேவி னைத்தலால்.

(௫௫)

அன்ன வாறு கண்டு சீறி யாறு சூடு மீசனே
ரென்ன வந்த பதின்ம ரோடு மொருவ ருங்கை யேறியே
மின்னு வானி கோடி கோடி விடுத லுமோ ரம்பினால்
சின்ன பின்ன மாக நூறி வானி கோடி சிந்தினான்.

(௫௬)

விற்றொழிற் பழுத்த செம்பன் விட்ட விட்ட கணையெலா
மற்று நூறு துண்ட மாக வம்பு நூறு தூவினார்
மற்ற வன்பு யத்தின் மீது வானி நூறு சீறிநேர்
துற்றி டப்ப திக்க மேனி சோரி மாரி சோர்ந்தவே.

(௫௭)

பட்ட வானி யாவை யும்ப றித்தெ திரந்த பூதர்மேல்
விட்டு மார்பு ணீண்டு பின்னும் வெய்ய பாண மெய்யுமுன்
னெட்டு நூறு கோடி பூச ரெண்ணில் வெற்பெ டுத்தெடுத்
தட்ட காச மோடு செம்ப னாக மீது வீசினார்.

(௫௮)

வீச வின்ற வெற்பெ லாம்வி லக்கி வேறு கூறதாம்த்
நூசு சேர்து கட்ப டித்தி யேது லங்கு பூசர்கள்
பூச வின்றி யோட நின்னு புங்க மாரி பெய்துபின்
னேகி லையி ரண்டொ ருத்த ரிடைய வானி யேவினான்.

(௫௯)

ஏறி லேறு மீச றையி ரண்டொ ருத்த மேனிக
ளாறு பாய ளூறு சோரி யாற ருஞ்சி னத்தொடே
பாறு லாவு சூல மார்பு பற்ற வெற்றி வீசலுஞ்
சீறு வின்ற சம்ப னாவி தின்னு மென்று மீண்டதால்.

(௬௦)

சேனை யாக நூறு கோடி தேவர் சூழ விர்திரன்
யானே மீதி வர்ந்து வெற்றி யார்கி லைக்கை பற்றியே
தானே யோடெ திரந்த வீரர் தங்கள் வன்சி ரங்களம்
மானே யாட வெங்க னத்தின் வானி கோடி தூவினான்.

(௬௧)

இந்தி ரன்வி டுத்த வானி யெண்ணி றந்த வசுரார்தா
நந்தி டப்பு ரிந்த சோரி நதிந தங்க ளென்னமேல்
சிந்து வேடு கீழ்க டற்சி வந்த வாரி யாகலுந்
தர்தி பூண்ட தேரின் மீது சார்கு சம்ப னெய்தினான்.

(௬௨)

வெற்றி கூர்கு சம்பன் மீது கோப மோடு மேவிநே
ருற்றெ திரந்து தேவர் கொனோ டுஞ்சி னத்து ரைப்பனா
லற்றை நாளி லெங்கள் செம்ப ளாவி யுண்ட கள்வனீ
யிற்றை நாளி லிங்கு வந்தெ திர்த்த தென்றன் யோகமே.

(௬௩)

என்று கூற நன்ற தென்றி யம்பி யிந்தி ரன்சிலை
வென்றி நானோ வித்து வானி மேக தாரை போலவெய்
தொன்று நூறு கோடி யாயு ரங்க ஈஞ்சி ரந்தொறுஞ்
சென்று பாய்த லும்ம வன்சி ரந்து ளக்கி நன்றெனா.

(௬௪)

கைவி திர்த்து வெஞ்சி லைக்க ணைக்கி லக்கு நீயென
வெய்ய வாளி கோடி தொட்டு வேழ மீத முத்தியே
நைய வாளி நூறு தேவர் நாதன் மீத முத்திரீ
யுய்யு மாற தெங்கு னென்று மும்பர் கோனெ டோதினான்.

(சுரு)

உம்பர் கோன்வெள் ளாணை யோடு ழன்று யிர்த்து மூர்ச்சியா
வெம்பி நின்று சோப மாறி வெய்ய வாளி யாயிரம்
பம்பு தேரோ டாணை யும்ப டப்பு ரிந்து சாரதிக்
சம்பு நூறு விட்ட வன்ற னாக முந்தொ ளைத்தனன்.

(சுசு)

வில்லு நாணும் வேலும் வாளும் வாளி மேவு தூணியு
மல்லல் கொண்ட கவச மும்வ யங்கு செம்பொன் மவுலியு
மொல்லை யற்று வீழ வைத்தொ டைந்து பாண மோடியே
செல்ல விட்டொ ளைந்து வாளி சென்னி மீத முத்தினான்.

(சுஎ)

வேறு.

மற்றொரு சேமத் தேரின் வல்லையிற் குசம்ப னேறிக்
கொற்றவில் லெடுத்து நாணைக் கொளுவிவெம் பகழி மாரி
துற்றலும் வெள்ளை யாணை சோரியாற் சிவந்து சோர
வெற்றிமா தலிசெம் பொற்றோர்தான் கொணர்தர மீக்கொண் டானால். (சுஅ)

தேரினி லேற லோடுங் குசம்பன் றன் றேரி னோடுங்
காரிடைக் கரந்து மாயைக் கனன்மழை பொழிய நோக்கி
வாருணப் படையைத் தூண்டி மகபதி விடுக்க மற்றுங்
கோரவெவ் வரவவாளி கொடுஞ்சினத் தசுரன் விட்டான்.

(சுகு)

விடுதலும் மாயை நாகம் விண்ணவர் குழுவை யெல்லாம்
படுகள மதனிற் கட்டிப் படுத்தலு மகவான் சீறித்
தொடுசிறைக் கலுழ பாணந் தொடுத்தன னரவ மாயை
கெடுதலா னெழுந்து நின்றே கேடிலா வமர ரார்த்தார்.

(எ0)

உச்சிரச் சிரவா ளுரு முயர்வலி யும்பர் கோமான்
வச்சிரப் படையை யேவ வயமலி குசம்பன் மார்ப
மச்சிரங் கால்கள் கைக ளாறுபட வவன்ற னாவி
பச்சிரத் தங்கள் சோரப் பருகிமீண் டிற்ற தன்றே.

(எக)

போர்வலிக் குசம்பன் மாயப் பொன்றிடா வசுர ரெல்லா
நேர்நிலா திரியல் போக நெடியகோட் டெற்றி நீலக்
கார்நிறச் சிவந்த குஞ்சிக் கனலுமிழ் தறுகட் சீற்றத்
தார்வலி மயிட னென்பா னடுபடை சமரி னேற்றான்.

(எஉ)

ஏற்றவ னெதிராய் வானத் திந்திரன் திக்குப் பால
ராற்றலொ டமரின் மூண்டா ரன்னவர் சேனை யெல்லாங்
காற்றினி லுற்ற பூளை கடுப்பமுன் னின்றி டாது
நாற்றிசை தோறு மோடி நண்ணலு மகவான் சீறி.

(எங்)

வரிசிலை குழைய வாங்கி வடிக்கணை கோடி யேவிப்
புரிசமர் மயிட னாகம் போழ்தலுங் கதையா லன்னான்
பரிபல நடத்தும் பண்பார் மாதலி பசும்பொற் றிண்டேர்
தெரிகணை தொடுக்கும் போர்வில் சிதைந்திடப் புடைத்தா னன்றே. (எச)

இந்திரன் பரிகங் கையே லெழுமழுப் பிண்டி பாலங்
குந்தம்வை வேன்மு சுண்டி கொலைபுரி யுருமு தோட்டி
மந்திரப் படைக ளெல்லாம் வரன்முறை மயிடன் மீது
தந்திரத் தன்மை மிக்குத் தாக்கொடுஞ் செலுத்தி னானால். (எடு)

கொம்பினிற் பட்டுத் தூளா யினசில கொடியேரன் மேனி
வெம்பிடப் பட்டு மீண்ட சிலசில மெய்யி னாழ்ந்த
செம்புன லருவி பாய்தல் சிந்தையுட் சிறிது மெண்ணு
தும்பர்கோன் றன்னைக் கையா லுரத்துற வறைந்திட் டானால். (எசு)

அடியொடு மயங்கா நின்ற வமரர்கோன் றன்னைப் போற்றிக்
கொடிபுனை சேமத் தேர்மேன் மாதலி கொண்டு சென்றான்
படிசெவி குறநீன் வெற்பிற் பனைத்ததோள் கொட்டி யார்த்திட்
டிடியெனக் கால நேமி யிமைபவர் குழுவிற் புக்கான். (எஎ)

வேறு.

புகுகால நேமி யெதிராயு டற்று பொருபோது வாயு வருணன்
பகுவாய முற்க ணிடிபோன்மு முக்கு பகடேறு காலன் வடபான்
மிகுபால னஞ்செ யளகேசன் வென்றி விடையேறியோ டறுவரும்
திகுபாக வன்கொல் கொலைசேர ரக்க னரவாக னத்து நிருதி. (எஅ)

முதலான தேவ ரெதிராக வந்து முறைபாக நின்று கறைவாள்
ததைவேன்மு சுண்டி கணைபாச மாதி படைவீசுகாலை யசுரன்
சிதையாத வில்லி னொருகோடிவாளி சினமோடுமேவ விமையோர்
பதையாதெறிந்த படையாவுமுண்டு பகைமீதுசென்ற தவணை. (எஆ)

மகவானையன்றி வருதேவர்மார்பில் வளர்தோளில் வாளின்விசையாற்
புகவாரிபோல வழிசோரிமாரி பொழியாதுடற்ற லொடுமா
குக்கவேளிடத்தி லடைவாமெனக்கை குவிபாநடந்து செலமால்
ககராசன் மீதி லிவரா நிறைந்த கடலான சேனை யுடனே. (அ௦)

வருபோது மாய னொடுகால நேமி மறவோ னெதிர்ந்து மொழிவான்
பொருபோரி லன்றெ னடியானு ருண்டு புவிமேல் விழுந்த தறிவாய்
பெருவாரி திக்கு ளொருநாக ணைக்கண் வளர்வாய் பெருத்த கதைவில்
லொருநேமி சங்க மொடுவாளொ டைந்து புடையே பிடிக்கு முரவோய். (அக)

எனலோடு மாய னவன்வாண்மு கத்தை யெதிராக நோக்கி நகையா
வுனதாவி யின்று முடியாமல் விட்டு விடுவேனுன் வீர முறுபோர்
தனிநேர்செ லுத்த வருவாய்கொ லென்று தனுநாணை நிந்து விரைவாய்
முனைவாளி நூறு கொடியோ னுரத்தின் மொழியாமுன் வீழ விடலும் (அஉ)

அங்கம்பி னந்து மலைமேலொ முக்கு மருவிப்பெருக்க மெனவே
யெங்கும்ப ரந்து புவிமேலி ரத்த மெழுகின்ற போது மிணையான்
செங்கஞ்சி னந்த தெனவாய்தி றந்து திகழ்கின்ற நேமி யொடுவெண்
சங்கஞ்சு மந்த மழைவண்ணன் மீது தடிகொண் டடித்தும் விணாவாய். (அ௬)

வாஸ்கொண்டு வில்லின் வரிநாண றுத்து மறவேனா டற்ற நெடிபோன்
கோஸ்கொண்ட தண்ட முனைவாண் முரிந்து சுககோடி கோடி கூகளின்
றுஸ்கொண் டொதுங்கி விடலுங் கனன்று துடியா தபர்ந்து விழுவென்
றுஸ்கொண்டு தைந்து னுயிர்கொண்டு போதி தறுகண்ண வென்ன வவனும். (அ௭)

வேறு.

வரிசிலை யொன்று வாங்கி வளைத்துநாண் கொளுவி வாளி
தெரிவுறத் தொடுத்துத் திண்டோள் செவியுறச் சினத்தின் வாங்கிக்
கரியமான் மார்பின் மீது கணைகள்மேற் கணைக ளாகச்
சொரிதலுங் கரிய மேனி சொரியாற் சிவந்த தன்றே. (அ௮)

செம்முகில் போல நின்ற திருமறு மார்பன் சீறி
வெம்முனை யாழி தொட்டு விடுத்தலுங் கால நேமி
யம்முனை யாழி வேகத் தயர்ந்துமூர்ச் சித்து வீழ்ந்தே
பொம்மென விரியல் போகிப் போந்துதா ரகனைச் சார்ந்தான். (அ௯)

ஓடிய கால நேமி யுடன்வரு சேனையெல்லா
நீடிய திசைக டோறு நின்றிடா தோட வெற்றிக்
கோடொரு கரத்தி லேந்துங் குளிர்மணி வண்ண னாழி
தேடியே பட்ட காட்டிற் நீயென வெரித்த தன்றே. (அ௧௦)

தூசுறு படைகளோடத் துணைப்படைத் தலைவர் மாளத்
தேசுறு மமர ரெல்லாஞ் சிங்கநா தங்கள் செய்யு
மோசையெண் டிசையு முட்ட வுலப்பிலாச் சேனை சூழப்
பூசல்கொண் டிடற்றும் வெற்றிப் பொருவிரு ரகன்றான் சீறி. (அ௧௧)

கடுஞ்சின மயிட னோடுங் காலநே மியையழைத்தே
யடுந்திறற் சேனை வெள்ள மனைத்தையும் யூக பேதம்
படுத்தகை யுறநி றுத்திப் பண்ணவர் தம்மேற் செய்ய
கொடுத்தழ லென்னச் சீற விடுமெனக் கூறி னானால். (அ௧௨)

தெறுசினத் தார கன்ற னேவலின் வழியே சீற்ற
முறுபடை யெல்லாம் யூக மொல்லையில் வகுத்து விட்டா
ரிறுதியிற் கடலி னோடு கடலெதிர்ந் திட்டா லென்ன
வறுதியி லமர ரோடு மடுஞ்சினத் தசுர ரேற்றே. (அ௧௩)

எதிர்ந்துபோர் புரித லோடு மிருவகைச் சேனை யண்ட
மதிர்ந்திடப் படைகள் வீசி யறுத்தனர் கைகா லாகம்
பிதிர்ந்தன வங்கு மிங்கும் பெருகின குருதி நீத்த
முதிர்ந்தன பற்க ளச்சோ டொடிந்தன தேர்க ளெல்லாம். (அ௧௪)

வேறு.

ஆணை பட்டன பட்டன வணிநெடும் புரவி
சேணை பட்டன பட்டன திறனெடும் பூசும்
வான மட்டுறு மலையெனக் குவிர்தன பிணங்க
ஊணி லுற்றசெங் குருதியா றுத்தியொ டெதிர்த்து.

(கூ௨)

அசுரர் விட்டவெவ் வானிக ளமரரை யறுத்து
நசையு றுத்தின குருதியாற் கழுஞ்செந் நாய்க்கு
வசையில் வானவர் விடுத்திட வசுரரை மாய்த்து
விசிக மூட்டின கூளியே தானங்கள் விழைய.

(கூ௩)

தான வேசர்தம் படைகளாற் றலைதுணி படவே
வான நாட்டவர் மடிந்தனவர் வானவர் படையா
லேனை யோர்தலை யிற்றிடு மூளையை யருந்திக்
கூனல் வெண்பிறை யெயிற்றுமா காளிகுத் தாடும்.

(கூ௪)

தார கன்படைத் தலைவரா மயிடனே முசுலோர்
கோர வெங்கணை தொடுத்திடக் குழுமிய தேவ
ருரும் வாசிக டேர்பரி யூறுபட் டொழிய
நேர்நி லாதிரிந் தோடலு நிறுவினன் மகவான்.

(கூ௫)

நிறுவி யெண்டிசை காப்பவ ரோடுநே ருருத்துச்
சுறுவி யேமயி டாசுரன் கலங்கிடப் பெராலு
மறுகி யன்னவ னோடிட வயவலிப் பூதர்
குறுகி மாய்த்தலுங் குலைந்தன வசுரர்தங் கூட்டம்.

(கூ௬)

குலைந்து தானவர் குழுவெலாங் கூறிய திசையி
லலைந்து போதலுந் தாரக னழலெனச் சீறி
யுலைந்த வுள்ளத்த னாகியே யும்பர்சே னையினை
மலைந்து வீப்பனிக் கணமென வரிசிலை வாங்கி.

(கூ௭)

தேவர் சேனைமேற் செந்தழற் சனைபல தெரிந்தே
பேவ வீரரில் வீரனா மெழில்கொள்பிங் கிருடி
யோவில் வில்வளைத் தொருபதி னாயிரங் சனையாற்
பாவ மேனிய னுடல்பிளந் திட்டனன் பதைப்ப.

(கூ௮)

அன்ன காலையிற் கணங்களுக் கதிபரேற் றடர்ந்துத்
துன்னு கார்மழை யெனக்கணை சொரிதலுஞ் சோரி
மன்னு கார்மலை யருவிபோல் வீழ்தலு மனத்தி
னின்ன தாரகன் சயித்திர மெனுஞ்சிலை யேந்தி.

(கூ௯)

கோடி கோடியாய்ப் பெருகுறு கூர்ங்கணை தொடுத்துக்
கேடில் வானவர் விடுத்திடு படையெலாங் கெடுத்து
நாடி யன்னவர் கால்கர நாசிராக் கண்டந்
தேடி வேறுகூ ருகவே சிதைத்தனன் கணத்தில்.

(கூ00)

வேறு.

தாரக னென்னும் கிரன் வினைக்குந் தனுநோன்மைப்
போர்வலி கண்டே பூசர்கள் வாநோர் கணநாதர்
நேர்திசை காவற் பாலகர் நேமிப் படையாளன்
சேமநெ ருங்கித் திண்படை சிந்திச் செறிவுற்றார்.

(க0க)

திண்படை சிந்திச் செருவெதிர் தேவர்கள் குழுவெல்லாங்
கண்படை நோக்கித் தாரகன் தன்கைக் கணையேவி
தண்பொடி யாகக் கூறுப டித்தி நொடிப்போதிற்
புண்பட வன்னோர் மார்பக மெல்லாம் புழைசெய்தான்.

(க0உ)

மாயன் பூன்றெதி ராழி செலுத்தினன் மறவோன்றன்
காயம்வ ருந்தக் காயமு ருதுக ருங்கல்லி
நேயவெ றிந்திடு கந்துக மெனவே யெதிர்மீண்டத்
துயவ னங்கை துன்னின துள்ளந் துயரெய்த.

(க0ங)

இத்திரன் முதலோ ரேவிய செய்வப் படையெல்லாஞ்
சித்தின துகளாய்த் தாரக னங்கஞ் சிதையாம
னந்தலி லாதபெ ருங்கண நாதர்க ணற்பூதர்
வந்தெதிர் பாணஞ் சிந்தியெ திரந்தே மலைவுற்றார்.

(க0ச)

மலைதரு பூதர் கைகள்ச லித்தவ் வலியோன்மெ
புலைவில தின்னான் தன்வலி யாவு முகமாறாய்
நிலைபெறு செவ்வேள் விடுமயி ருனே நிணமுண்டு
கோலைசெயு மென்றே போயினர் தத்தங் குழுவோடே.

(க0ரு)

தானவர் கோமான் ருரக னென்னுந் தறுகண்ணு
னானவர் ருந்த நீடுறை தண்ட முறைவாள்வேல்
சேனை நிக்ஞஞ் சூலமு சுண்டித் திரளாதி
பேனைய தன்கைக் குறுபடை யாவு மெறிந்தானால்.

(க0ர)

வேறு.

எறித்திடு படைக ளாலு மிலக்குறு சயித்தி ரப்பேர்
செறித்தவிற் கணைக ளாலுந் தேவர்கந் திருவர் சேனை
முறித்தன விரத்த வாரி மூழ்கினர் மூர்ச்சை தீர்ந்தா
ரறித்தனர் புகலொன் றின்றி யடைந்தனர் முருக வேள்பால்.

(க0எ)

வேறு.

அய்ய நின்பத மல்லது புகலிட மில்லை
வெய்ய வெஞ்சினத் தாரகன் படையினுன் மெலிந்தேஞ்
செய்ய தாமரைத் திருநய னத்திரு வருளா
அய்ய மாறெமக் கருளுதி யென்னலு முரவோன்.

(க0அ)

அஞ்ச லஞ்சலவ் வசுரணை யறுத்தும துள்ளத்
தெஞ்ச நோய்தவிர்ந் துமதர சிருப்பிட மீந்து
வஞ்ச ராஜனு முறெலா மாய்ப்பலென் றருளி
விஞ்சை மாமயி னடத்தினன் விமலனார் குமரன்.

(க௦௯)

குமர வேண்மயில் வாகனம் பொடிபடக் குமுறித்
தமர வெண்டிரைக் கடல்புவி சராசரந் தயங்க
நமர னுள்ளமும் வியப்புற நாடொறு நலியா
வமரர் காதகன் முன்புபாய்ந் தார்த்ததம் மயூரம்.

(க௧௦)

முருக வேளிரு சரணமு முவிரு முகமுங்
கருணை யங்கடல் பொழியுந் ராறுகட் கடையும்
பெருகு பன்னிரு புயங்கனும் பிறங்கிய வேலும்
பொருவின் மஞ்ஞைமேல் வருகலும் பொற்புறக் கண்டான்.

(க௧௧)

தெளிந்து வானவ ரிந்திர னுபேந்திரன் சிறுவன்
வளர்ந்த மாமயின் மீதுற முன்னணி வரவே
புளந்த னர்ந்திடா தெம்முன முற்றன ரிவரைப்
பினந்து டற்றுவே னென்றனன் கொடுமையிற் பெரியோன்.

(க௧௨)

வேறு.

கோப மீக்கொள விருகணுஞ் சிவந்திடக் கொலைபுரி கொடுங்கோரப்
பாப மோருரு வெடுத்திரு பதத்தொடு பருப்பதம் வரல்போதுந்
திபமேயறி யாவிருட் பிழம்பெனுஞ் சிந்தைவெந் தறுகண்ணன்
சாப மாகிய சயித்திரக் கொடும்படை தடக்கையிற் பிடித்தேந்தி.

(க௧௩)

வளைத்து நாணினை யேற்றிவெங் கூற்றனும் வாய்புதைத் திடவானே
ரிளைத்தெ திரந்திட லரிதெனப் பெரிதெனு மெண்டிசைப் புறத்தோட
விளைத்த நாட்கடை யுகத்திடி யிடித்தென நானொலி மிகக்காட்டிக்
விளைத்த வண்டமு மகண்டமும் விண்டிடக் கொர்ச்சிதத் தொடுமார்த்தே. ()

வில்லி ருந்தலை யொருகலை கூட்டிட விழிக்கடை யுகாதில்
வல்கி ரற்கரஞ் சேர்ந்திட வாங்கியே வகைவகை சரங்கோடி
யொல்லை யெய்தனு முமைமக னுழையரி மகபதி கணநாத
ரல்ல னுற்றல மலந்தன ரறுமுகக் கடவுளு மதுகாண.

(க௧௪)

ஆழி ரண்டிகைப் படைகளி லொருகரத் தமர்ந்திடுஞ் சிலைநாணில்
கீறு கொண்டுறு சிறுவிர ஹைவர மிக்கபே ரொலிகேளா
மாழி ரண்டெழு வான்முக டிடிபட வந்ததா சுவர்சேனைக்
கீறு மின்றெனச் செய்வது மின்றென விரிந்தன ரசுரேசர்.

(க௧௫)

ஆய வேலைபி லவுணனுஞ் சாஞ்சொரிந் தார்த்திடப் பசுந்தோகை
மேய பாலனுங் கணைதொடித் தவையெலாம் வேறுகூ றிடச்சீறி
மாய வாரண மன்னவன் சரமத மழையெனக் கடிதேவச்
சீய மன்னவேள் செந்தழற் கணைகளாற் சித்தின னவையெல்லாம்.

(க௧௬)

வேறு.

விழியிற்புகை தழல்கன்றிட வெயர்வுற்றெதி ரசுரன்
பழிமொய்த்திடு கணைபற்பல பசுமைப்பொரு மயின்மேற்
பொழிபச்சிறை யடிபட்டவை பொடிபட்டிட மழலை
மொழியற்புத முருகக்கட வுளுமுய்த்தனர் கணைகள்

(ககஅ)

செடுவெற்பென நிமிர்ந்தோளினு நிறமீதினும் பட்டே
யுடலைப்பல தொளையிட்டுவென் னுருவிப்பரி தேரான்
கடமிக்கெழு கரடக்கரி சளைமுற்கொலை புரிபப்
புடவிப்பெரு நதியிற்செறி கடலிற்கரை புகுமால்.

(ககஆ)

தொளைபட்டுடல் குருதிப்புனல் சொரிபத்துய ரிலனாய்த்
தளர்வற்றுறு மசுரர்க்கிறை தழைதாரகப் பெயரோ
னுளமுற்றிடு திடமுஞ்செயு முரமுங்குந னுணரா
வெளிதிந்தல வடிவாளிக ளெய்தானடல் செய்தான்.

(ககப)

ஏவுங்கணை யெதிர்தானவ னிவர்தேரோடும் வாளி
தூவுஞ்சிலை விடுநாணெடு தூணிப்படை யாவும்
பூவின்புடை களிலேவிழு பொடியாவறுத் தனவான்
மேவும்பொழு தசுரேசனும் வேரோர்ரத மேறி.

(ககக)

அல்லிற்செறி கண்டன்றரு மறுமாழுக னிவனை
வில்லிற்பொர லரிதென்றுகை வேல்குந்தமுத் தலைவே
லெல்லிற்றிகழ் பரிகம்முதல் யாவுமெறிந் தெதிரே
சொல்லிப்பொர வேள்பார்வையிற் றாளாயின வாளா.

(ககஉ)

வரமன்பொடு செய்தேதபெறு மதியின்படை முதலாய்
பிரமன்படை மாயன்படை பெடைமாமயில் புடைவாழ்
பரமன்படை முதல்யாவையு மெறியப்பணி ரண்டு
சுரமன்பொடி படவேயுங்கா ரத்தேதெபொழித் தனனூல்.

(ககங)

இவையாவையு மெதிர்கண்டுளத் திடையச்சமுற் றசுர
னவைதீரதி சயமுற்றுமெய் நடுங்காநி லேபிரிந்தே
சிவையின்றருண் மைந்தன்செய நேராதிவ ணோர்ந்தா
மவையெண்ணியென் னிவனாற்படி வடைவாமிவன் பதமே.

(ககச)

எனத்தேர்ந்துளத் தெண்ணித்தனக் கியலும்படை யாவு
மனத்தேயுறு மனுவின்படி விடலும்மவை யனைத்துஞ்
சினத்தோடொரு கணைபாற்பொடி படுத்தச்சிரத் தமுந்தக்
கனத்தேழ்கணை விடத்தாரகன் கலங்கித்தளர்ந் தனனூல்.

(ககரு)

குகவேள்கணை படுதானவ ருடல்கூர்கறை யானாய்
மிசுவாரியி னுறவேயுண்டு விளைபாடின பன்மீ
னிகவாதுறு பேயுந்தசை யேயும்பல நாயு
மகவாசையிற் றெவிட்டாவகை யார்ந்தேகளித் தனவால்.

(ககஈ)

சண்முகக் கடவுள் பாணந் தானவர் கைகா லாகம்
வண்முகக் கண்முகக் கோடு செவிவகை வகைவே முக்கி
விண்முகத் தெறிந்து திக்கு விதிக்கெலா நிரப்பிற் றென்றற்
நிண்முகக் கமலக் கையின் வண்மையார் தெரிக்கற் பாலார்.

(கஉஎ)

தாரக னென்னும் வெங்கட் டறுகணன் மூர்ச்சை நீங்கிப்
பாரகந் திசைபா தாளம் வான்முகப் பரப்பி யாவும்
பேரக மிலாமன் மாயைப் புணர்ப்பினுற் பிறங்கா வண்ணங்
காரகந் திருஞ்ஞன் டாக்கி யதனிடைக் கரந்தான் மன்னே.

(கஉஅ)

கரந்தவன் மாயை நோக்கிச் சண்முகக் கடவு டானும்
புரந்தரன் முதலோர்ப் பார்த்து மாயையின் புணர்ப்பு வல்லோன்
வரம்பெறு செயல்கள் யாவு மாற்றுவ வின்னே யென்று
துரந்திட ஞான பாணந் தொடுத்தற நீக்கி னானால்.

(கஉக)

நீக்கலு மசுரர் வேந்த னிறைந்தமா யிருஞா லத்தோ
ராக்கமா டெதிராய் நின்று நாணழந் தழியா வில்லை
பூக்கொமா டொருநா ணேற்றி யுலப்பிலா வசுரர் சூழத்
தீக்கண யனந்த கோடி தெறித்தன னிலக்கு நாடி.

(கஉ௦)

வேறு.

சயித்தி ரப்பெருஞ் சிலைவளைத் தசுரர்கோன் சமரக்
கையித்தி ரப்படையறுக்க வென் றிறைக்கவான் கடவுள்
வயித்திரக் குகவேள் வடிவேலினை வாங்கிச்
செயித்தி ரங்கிடாத் தாரகற் கொல்லெனச் செலுத்த.

(கஉக)

சூலங் கோடிவெஞ் சுடரயில் கோடி வெம்பிண்டி
பாஸங் கோடி பல்படைக் கலங் கோடி சீரூல
காலங் கோடி யாபுருக் கொடு வந்தென வசுரர்
மேலங் கோடியே தனித்தனி யறுத்துடன் விராவில்.

(கஉஉ)

ஆண்டர் வான்முக டதிர்படத் திசைக்களி முர்ப்பக்
கொண்டல் வாயிடி யேறுக ஞதிரந்திடக் குமிறிச்
சண்ட மாருத மெனவரு படையெலாந் தழலா
மிண்டு தாரகன் மார்பிடைப் புகுந்ததவ் வியன்வேல்.

(கஉங)

புகுந்து போர்வலித் தாரகன் மார்பகம் போழ்ந்து
மிகுந்த வெந்திற லவனுயி ருண்டுவிண் மேவித்
தகுந்தி றற்கிர வஞ்சுவெற் பூடறத் தடிந்து
பகுந்த ருந்தல மேழையு முருவிமேற் படர்ந்த.

(கஉச)

பச்சை மால்வரை புராமயின் மீதினிற் பவள
விச்சை மால்வரை யெனப்பொலிந் தில்ங்கிய மேனிச்
செச்சை மாலிசைத் திண்புயக் கடவுள்செங் கரத்தி
னிச்சை கூரவந் திருந்ததவ் வேற்படை யிமைப்பில்.

(கஉரு)

நின்ற தானவர் சேனையி னிகழ்த்திய மயிடன்
வன்றி றற்பெருங் காலநே மிப்பெயர் வலியோ
னென்று னாத்திடு மிருவரு மோடியாங் குய்ந்தா
ரன்றி மற்றவ ரயிற்படை செகுத்திட வழிந்தார்.

(கஙக)

வெய்ய தாரக னுயிரிறந் தொழிதலும் விண்ணோர்
செய்ய தாமரைக் கரங்குவித் தஞ்சலி செய்து
துய்ய மாமலர் மழைபொழிந் தனர்களத் தூயோ
ரய்ய வாழியென் றுசிகள் வழங்கின ரார்த்தார்.

(கஙஎ)

கதிர்வி ளங்கின தாரகை விளங்கின கனல்வான்
மதிவி ளங்கின திசையெலாம் விளங்கின மகவான்
பதிவி ளங்கின பாரகம் விளங்கின பல்லோர்
துதிவி ளங்கின விளங்கின மனுநெறிச் சுருதி.

(கஙஅ)

ஆய காலே யிலடல்புரி மயிலிழிந் தயில்சேர்
சேய வேளுயர் மால்விடை மேல்வரு சிவனைத்
தாயை யன்பொடும் பணிதலு மதலையைத் தழுவி
நேய மோடெடுத் துச்சிமோந் தாரரு ணிறைத்தார்.

(கஙக)

நிறைத்த காலையி லுமைமுக நோச்சியே நிமல
னறைத்த நீலமா நயனமென் கொம்பர் கேணயந்து
பொறைத்த ராதல முதலபே ருலகெலாம் பொன்ற
மறைத்த தாரகற் செகுத்தநங் குமரனே வலியோன்

(கச())

என்று கூறியே பற்பல வாசிக ளியம்பி
வென்றி வேலுடைக் கடவுளை வியந்துவீற் றிருந்தார்
நின்ற தேவரு முனிவரு முள்ளநெக் குருகித்
துன்றி யாடினர் பாடினர் நாடினர் துதித்தே.

(கசக)

வேறு.

துதித்தலுங் கருணை வள்ள றுழாயணி முகுந்தன் வேதன்
சதக்கிரு தட்ட திக்குப் பாலரைத் தயாவி னோக்கி
மதித்தயிற் குமர னின்னோன் வாழ்த்திடுந் தேவர் சேனா
பதிப்பெருந் தலைவ னென்றும் பயமிலா தளிப்ப னும்மை.

(கசஉ)

ஆதலா னீவி ரெல்லா மமைத்ததும் பதியி னண்ணித்
தீதற முறைக ளாற்றித் திரமுற வாழ்தி ரென்னப்
போதன்மான் மகவா னின்னோர் போற்றிப்பூ சனைக ளாற்றிக்
காதல்கூர் குமரற் போற்றிக் கயிலையிற் கூடச் சென்றார்.

(கசங)

சென்றபின் சினக ரத்துத் தேவியுஞ் சிவனும் வாகை
வென்றிவேற் குமர வேளும் வீற்றினி திருந்தா ரேனோ
ரன்றுநல் விடைகொண் டேகி யவரவர் பதங்கட் கெய்தித்
துன்றிய வுவுகை கூர்ந்து தொன்மைபோ லிருந்தா ரன்றே.

(கசச)

வேறு.

சத்தி வேலினுற் றாகற் றடிந்தவன் சரிதை
பத்தி பத்தியாய்ப் படிப்பவர் கேட்பவர் பகர்வேர்
பொத்த கத்தினி லெழுதுவோர் பூசனை புரிவோர்
வித்த கத்தறு முகத்துவேள் பதத்துவீற் றிருப்பார்.

(கசரு)

வேறு.

உலைவறு தவத்தின் வகையறிந் துஞ் றி யுயர்கதிப் பெருமையை நாடு
மலைவறு முனிவர் மதிமுக நோக்கி வயவலித் தாரகன் வதத்தை
யலையெறி கடலின் மச்சமால் வைவச் சதமனு வன்புடன் கேட்ப
நிலைபெற வுரைத்த திதுவென நிகழ்த்தி நிகழ்த்துவான் சூதமா முனிவன். (கசசு)

விரித்துரைத் திடுமில் வுத்தர காண்ட மேதினி மீதினில் விளங்க
வருத்தியி னாதனிற் றுதித்திடுங் கதைக ளனைத்தையு மனத்தயா வுடனே
தெரித்துரைத் தனமான் முறைபிற ழாமற் றிரட்டிவெண் பணிலமுத் தெறிந்து
முரித்தலை சுருட்டி மூழ்கியே சேடன் முடியள வாழ்ந்திடு முந்நீர். (கசசு)

நடுவி லோரிரண் டிலக்கம்போ சனைத்தாய் நலம்பெறு பேருடல் பதைத்து
வடுவிலா துயர்ந்த மச்சமா யுதித்த மணிப்புயல் வண்ணனா முருந்தன்
விடுகதிர்ச் சுடரால் வையகம் விளக்கும் வெய்யவ னளித்திடு மைந்தன்
தொடுகிலை வைவச் சதமனுக் கேட்பத் தொடங்கிட வுரைத்தன னிதனை. (கசசு)

வேதநான் கோடு புராணமூ வாகும் விளங்கவே மேதினி விளக்கும்
வாதரா யணப்பேர் வியாதமா முனிவன் வகுத்தெனக் குரைத்தவா யானு
மேதமொன் றின்றி நீதியர லுரைத்தே னென்றுமா தவத்தினை யுஞ் று
மூதறிவுடைய முனிவரர்க் கன்பாய் மொழிந்தனன் சூதமா முனிவன். (கசசு)

நானிலம் பரவும் புராணமேன் மையினை நலம்பெறச் சூதமா முனிவன்
ருனிலை பெறுமன் புடனுரைத் திடலுந் தனித்தனி யுடல்புள கிதமா
யுனிலைம் புலனு மொருவழிப் படுத்தி யொண்ணெவிக் கமுதமா யருந்தி
வானில மளவு நைமிசா ரணிய மாதவர் மகிழ்ந்துவீற் றிருந்தார். (கரு0)

இதத்தினி லெவர்க்கும் போஃபோக் கியங்க ளெளிதினி னளித்துமே பரத்து
மகத்துவங் கொடுக்குங் கயிலைமால் வரையில் வைத்திடு முத்தர காண்டத்
தகத்துறு மத்தி யாயத்தின் றுகைக ளைம்பதி னோடெட்டா மவற்றுட்
டொகுத்தி டும் விருத்தத் தொகைகளா யிரத்துத் தொளாயிரத் தெண்பத்தி னுறே.

றுவலருங் காண்ட மிரண்டினத் தியாய நூற்றெழு பத்திரண் டாகும்
பவவினை யறுக்குங் கடவுளர்ப் பரவும் பாயிரப் பனுவலி னோடுங்
கவர்பொரு ளுடைய பாவிகற் பத்திற் கனிதரு விருத்தத்தின் றுகைக
ருவமையி லையா யிரத்தினி லுரைத்தா முறுபொரு டேர்ந்திவை கேட்போர். (1)

ஏட்டினிற் றீட்டிப் பூசனை புரிவோ ரிசைபெற நசையுறப் படிப்போர்
பாட்டியல் பறிந்து செறிந்திடும் பொருளை விரிப்பவர் தரிப்பவர் பாரிற்
கூட்டுறு நிதியம் யாவையும் பெருக்கிக் குவலயக் கிழமையும் பூண்டு
நாட்டிய புகழ்வா னுட்டினுந் தீட்டி நலம்பெறு காமியம் புசித்தே. (கருரு)

புவியினின் மீண்டும் பூசுரர் குலத்திற் பொருந்துமுற் சன்னத்தி னறிவோ
டுவமையி லழகி னுற்பவித் தரனுக் குவப்புறு பணிவிடை யாற்றி
யவிசுரர்க் கருத்தி யருத்தியாற் சிவனை யருச்சனை புரிந்துபின் யோகந்
தவமிகு ஞான முறைபிற ழாமற் றனித்தனி யுஞற்றியே முடிப்பார். (கருச)

முடித்துளோர் கீயிலைப் பருப்பதத் தடைந்து முக்கணன் சந்நிதி யணுகித்
துடிக்கரத் தமலன் வடிவமே போலத் தோளொரு நான்குமான் மழுவும்
பிடித்திடு முருவ மாகியே யிருந்து பின்னருட் சோதியா னந்த
நடத்திருப் பாத மானசா யுச்சிய நற்பதப் பேறுபெற் றிடுவார். (கருரு)

மன்னிய மறையோர் பசுபசு பதிதன் பான்மையை யுணர்ந்துளோர் வேத
நன்னெறி வடநூல் தென்மொழி யுணர்ந்த நாவல ராகமம் வானந்
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர்க் கிரங்கித் தாரணி தனித்தனி புரக்கு
மன்னவர் செங்கோன் மனுநெறி மச்ச புராணமும் வாழிவா ழியவே. (கருசு)

மைப்புயல் வண்ணன் மச்சமா யுரைத்த மச்சமாம் புராணத்தைத் தமிழா
லிப்புவிடிக் கெண்ணூற் றெண்பத்தி ரண்டாண் டிசைந்திடு மவ்விய வருடத்
தைப்பசி மதியி லொப்பிலாத் தினத்தி லமுதெனக் கணியென வார்க்குஞ்
செப்பிய விரசை வடமலை மகிபன் செல்வமோ டுனிதுவா ழியவே. (கருஎ)

ஐம்பத்தேட்டாவது

தாரகாகரவதவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆக உத்தரகாண்டம். ககஅசு.

ஆக காண்டம். ௫௦௦சு

மச்சபுராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிகன் நிருவடிவாழ்க.

